

**T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ**

**ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE FİİL
-METİN-**

**Tezi Hazırlayan
Aynur TURGUT**

**Tezi Yöneten
Prof. Dr. M. Metin KARAÖRS**

**Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalı
Türk Dili Bilim Dalı
Doktora Tezi**

**Nisan 2010
KAYSERİ**

T.C.
ERCIYES ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE FİİL

Tezi Hazırlayan
Aynur TURGUT

Tezi Yöneten
Prof. Dr. M. Metin KARAÖRS

Bu çalışma Erciyes Üniversitesi Araştırma Fonu tarafından desteklenmiştir.

KAYSERİ 2010

Prof.Dr.M.Metin KARAÖRS danışmanlığında Aynur TURGUT tarafından hazırlanan “Çağatay Türkçesinde Fiil” adlı bu çalışma jürimiz tarafından Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında **Doktora** tezi olarak kabul edilmiştir.

18 /06 / 2010

JÜRİ:

Danışman : Prof.Dr.M.Metin KARAÖRS (Beykent Üni).....
 Üye : Prof.Dr.Mustafa ARGUNŞAH.....
 Üye : Prof.Dr.Bilal YÜCEL (Cumhuriyet Üni).....
 Üye : Prof.Dr.,Ali AKTAN.....
 Üye: : Prof.Dr.Nevzat ÖZKAN.....

ONAY:

Bu tezin kabulü Enstitü Yönetim Kurulunun tarih ve sayılı kararı ile onaylanmıştır.

07/07/2010
 Prof.Dr. H.Yunus APAYDIN
 Enstitü Müdürü

ÖN SÖZ

Dil, düşünce, duygu ve isteklerin toplumda ses ve anlam bakımından ortak kurallardan yararlanılarak başkalarına aktarılmasını sağlayan sesler bütünüdür. Dil ile düşünce, dil ile toplum arasında sıkı sıkıya bir bağ vardır. Bir toplumun pek çok özelliği, onun diline yansır. Dolayısıyla dil, bir milletin düşünüş tarzının ve hayat felsefesinin sembolüdür. Her dilin kendine has bir dünya görüşü, karşıladığı nesneleri ve hareketleri kendi mantığına göre isimleştirmesi vardır.

Türkçe zamanın derinliklerinden mekânın genişliğine doğru yayılmış en eski dillerden biridir. Bu geniş coğrafyaya yayılan Türk milletinin dil bakımından sınıflandırılmasında kelimeler, esas itibarıyla isimler ve fiiller olmak üzere iki ayrı gruba ayrılırlar. Sıfatlar, zamirler, zarflar ve edatlar bu iki temel unsurdan türetilmiştir ya da iki temel gruba giren kelimelerin söz diziminde farklı işlemlerde kullanılması sonucu ortaya çıkmışlardır. Kelime çeşidi olarak fiil konusu yapı, çekim, kip, çatı, şahıs gibi birçok başlığı kapsayan geniş bir konudur. Fiilin tanımı ile ilgili olarak farklı yaklaşımlar vardır; fakat bu görüşlerin birleştiği ortak nokta fiillerin varlıkların yaptıkları işleri, zamana, biçime ve kişiye bağlayan kelimeler olduğu doğrudur. Kısaca fiiller, bir kılış, bir oluş veya bir durum bildiren kelimelerdir.

Yukarıdaki bilgiler ışığında dilin fiillere dayalı dil malzemesinin oluşturulması ve bu fiillerin tarih içerisinde geçirdiği evrelerin gözler önüne konması dil çalışmaları için oldukça önemli bir kaynak teşkil edecektir. Bu tezin amacı da Çağatay Türkçesindeki fiillerin yapıları, kullanışları, fonksiyonları ve söz varlığının ortaya konmasıdır. Ayrıca bu çalışma ile Çağatay Türkçesindeki fiillerin tarihî ve yaşayan Türk lehçelerindeki durumu hakkında da bilgi verilmiş olacaktır. *Çağatay Türkçesindeki Fiil*, konusu bu doğrultuda hazırlanmış önemli bir çalışmadır.

Çağatay dönemi, zaman olarak 15. yüzyılın başlarından başlayıp 20.yüzyılın başlarına kadar devam eden coğrafi sınırları Karadeniz, Kafkas dağları, Hazar Denizi ile İran'ın kuzey ve doğusuna kadar uzanan bu geniş saha doğu Türklüğünün sınırlarını

çizmektedir. Çağatay Türkçesinin hüküm sürdüğü bu coğrafya, Türk dili çalışmaları açısından zengin bir dil malzemesi içermektedir. Çağatay dönemine ait fiillerin tespiti ve farklı devirlerle mukayesesi fiillerin söz varlıklarının ortaya konması açısından önem arz etmektedir.

Geniş bir coğrafi alanı kapsayan ve uzun yıllar hüküm süren Çağatay Türkçesi ile ilgili olarak pek çok eser verilmiş olmasına rağmen dönem ile ilgili olarak kapsamlı bir gramer çalışmasının yapılmamış olması dönemin aydınlatılmasını zorlaştırmaktadır. *Çağatay Türkçesinde Fiil*, konulu çalışma fiil söz varlığı ile ilgili olarak bu alanda yapılmış ilk genel çalışma olup Çağatay Türkçesi sahasında bundan sonra yapılacak olan gramer ve söz varlığı konusundaki çalışmalara kaynak teşkil edecektir.

Çağatay Türkçesinde Fiil, konulu çalışmaya ilk olarak Çağatay dönemine ait 18 eser tespit edilerek başlandı. Kapsamlı olarak hazırlanan bu çalışmada, incelenen eserlerden ikisinin Çağatay dönemine ait sözlüklerden oluşması dönemin fiil söz varlığının tespitine yardımcı olmuştur. Ardından bu eserlerin fişleme işlemine geçilmiş ve yapılan taramalarda 12 bine yakın fiş elde edilmiştir. Bu da dönemin fiil söz varlığı açısından ne derece zengin olduğunu göstermektedir. Daha sonra da fişlerin tasnifi yapılarak fiiller altı başlık altında değerlendirmeye alınmıştır. Malzemenin işlenmesi şu şekilde özetlenebilir:

Basit fiillerde, ses esasına dayalı sınıflandırmaya gidilmiş; bu fiillerin basit olup olmadıkları tespit edilirken Clauson'un etimolojik sözlüğü başta olmak üzere Andreas Tietze'in etimolojik sözlüğü ve Kaşgarlı Mahmut'un Divanü Lûgati-it Türk Lugatı kaynak olarak alınmıştır. Fiiller, alfabetik olarak sıralanarak anlamları verilmiştir. Ayrıca bu fiillere metinlerden örnekler verilerek fiilin daha iyi anlaşılması sağlanmıştır.

Türemiş fiillerin, ilk olarak eklere göre bir tasnifi yapılmış ardından eklerin yapıları ve fonksiyonları tek tek incelenmiştir. Ardında, türemiş fiillerin anlamları belirtilmiş ve parantez içerisinde fiilin etimolojik tahliline yer verilmiştir. Clauson'da bulunmayan fiillerin izahında ise dönemin Çağatay sözlüklerinden faydalanılmış ve bu fiillerin anlamları tırnak içerisinde hiç değiştirilmeden dönemin dili ile gösterilmiş olup türemiş fiillere de metinlerden örnekler verilmiştir.

Birleşik fiiller, tezde çok kapsamlı bir yer tutmuştur. Özellikle anlamca kaynaşmış birleşik fiillerin çokluğu Çağatay Türkçesinin bu sahada ne derece zengin bir yapı oluşturduğunu göstermektedir.

Çağatay Türkçesinde fiiller, kip olarak (bildirme ve tasarlama) olarak tasnif edilmiş ve Çağatay Türkçesinin fiil çekimi yönünden de oldukça zengin bir ek varlığına sahip olduğu görülmüştür. Ayrıca kiplerin Çağatay Türkçesindeki durumun göstermek için çekim tablosu hazırlanmıştır. Böylece bütün kipleri zaman ve şahıs ekleri gözler önüne konulmuştur.

Çağatay Türkçesinde sıfat-fiil ekleri yüklendikleri zaman ifadelerine göre sıralanmış, eklerin izahları yapılarak cümleye kattıkları anlamlar belirtilmiş ve metinlerden örnekler verilmiştir.

Zarf-fiiller, bir yanıyla fiil, bir yanıyla da zarf özelliği taşıyan kelimeler olup Çağatay Türkçesi, bu yönüyle de oldukça zengindir. Zarf-fiiller, tezde zarf görevinde kullanım ve birleşik fiillerde bağlayıcı olarak kullanım şeklinde ele alınmıştır.

Çalışmanın sonunda Kutadgu Bilig dizini örnek alınarak Çağatay Türkçesinde tespit edilen fiillerin kapsamlı bir dizini hazırlanmıştır. Bu şekilde çalışılan fiillerin anlamları ve aldıkları eklerin dökümü yapılarak dönemin zengin fiil varlığı gözler önüne serilmiştir.

Bu tezin hazırlanışında bilgi ve emeğini esirgemeyen, çalışmamda teşvik eden ve yol gösteren değerli hocam Prof. Dr. M. Metin KARAÖRS'e başta olmak üzere, destek sağlayan Prof. Dr. Mustafa ARGUNŞAH'a sonsuz teşekkürlerimi arz ediyorum.

ÖZET

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE FİİL

Aynur TURGUT

Tezin konusunu, Çağatay Türkçesinin fiil ile ilgili dil malzemesi oluşturmaktadır. Bu tezde, Çağatay dönemine ait on sekiz eser taranarak dönemin fiile dayalı söz varlığı ortaya konulmuştur. Daha sonra bu fiillerin yapıları, kullanışları ve fonksiyonları hakkında bilgi verilmiş ve elde edilen veriler şu altı başlıklar altında incelenmiştir:

- I. Basit Fiiller
- II. Türemiş Fiiller
 1. İsimden Fiil Türeten Ekler
 2. Fiilden Fiil Türeten Ekler
- III. Birleşik Fiiller
- IV. Fiil Çekimi
 1. Bildirme / Haber Kiperi
 2. Tasarlama Kipleri
- V. Sıfat-Fiiller
- VI. Zarf-Fiiller

Basit fiiller, kendi içlerinde daha basit anlamlı ögelere ayrılmayan kök fiillerdir. Bunlar ses yapıları bakımından sınıflandırılmıştır. Türemiş fiiller ise, isim ya da fiil kök ve gövdelerine getirilerek kurulmuş olan fiillerdir. Türemiş fiiller, tezde öncelikle eklerine göre tasnif edilmiş, yapıları ve fonksiyonları ayrıntılı olarak incelenmiş ve ardından anlamları da verildikten sonra parantez içerisinde fiillerin türetme biçimleri gösterilerek etimolojik tahlilleri yapılmıştır. Birleşik fiil bölümünde fiiller, kuruluşları bakımından sınıflandırılarak işlevleri ve anlamları bakımından değerlendirilmiştir. Çağatay

VII

Türkçesinde fiil çekimi, bildirme ve tasarlama kipleri olarak iki başlık altında ele alınmıştır.

Çağatay Türkçesinde sıfat-fiil yapan ekler zaman ifadelerine göre tasnif edilmiş ve örnekler sıfat-fiillin eksiz, hâl, iyelik, çokluk ekleri ve edat kullanımına göre sınıflandırılmıştır.

Çağatay Türkçesindeki zarf-fiiler de eklere göre sınıflandırılarak anlam ve yapı özellikler tespit edilmiştir.

Anahtar Sözcükler: Çağatay Türkçesi, fiiller, yapım, çekim,anlam, etimoloji .

ABSTRACT
VERB IN CHAGATAY TURKISH

Aynur TURGUT

Subject of this thesis is to form language material about verbs of Chagatay Turkish. In this study 18 works that belong to Chagatay period have been reviewed and verb based word existence of the period has been occurred. There is information about forms, use and function of these verbs and available data is researched under the following headlines:

- I. Simple Verbs
- II. Derivative Verbs
 - 1. Verbs derived from Nouns
 - 2. Verbs derived from Verbs
- III. Compound verbs
 - 1. Verb infection
 - 2. Indicative
 - 3. Designing modes
- IV. Verbal - adjectives
- V. Verbal –adverbs

Simple verbs are stem verbs that are not spilt simpler items among themselves. Derived verbs are words that are formed by adding affixes to verb or noun stems. In this study derived verbs are firstly classified for their affixes, their structure and functions are studied in detail then etymological analyses are done by showing how the verbs are derived in brackets after their meanings are presented. In Compound vers part verbs are classified according to their structures and considered for their functions and meanings.

IX

In Chagatay Turkish verb inflection are studied under two headlines, as Indicative and Designing modes.

In Chagatay Turkish affixes that derive Verbal Adjectives are classified according to their time expressions and examples are classified according to affix, mode, possessive, plural affixes and preposition usage of Verbal adjective.

Verbal Adverbs in Chagatay Turkish are also classified according to affixes and their meaning and structure features are determined.

Key words: Chagatay Turkish, verbs, derive, infection, meaning, etymologica.

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ	III
ÖZET.....	VI
ABSTRACT.....	VIII
KISALTMALAR VE İŞARETLER	XVI
GİRİŞ	1
1. Çağataycanın Oluştığı Tarihî ve Coğrafî Ortam	1
2. Çağatay Türkçe ve Çağatay Edebiyatı	1
3. Çağatay Türkçesiyle Eser Veren Başlıca Sanatçılar	5
4. Çağatayca Sözlükler.....	14
I. BASİT FİİLLER.....	19
I.1. Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	20
I.2. Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	20
I.3. Ünlü+ Ünsüz+Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	48
I.4. Ünlü+ Ünsüz+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	53
I.5.Ünlü+ Ünsüz + Ünlü + Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller.....	55
I.6.Ünlü+ Ünsüz+ Ünsüz + Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller.....	62
I.7.Ünlü+ Ünsüz+ Ünsüz + Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	67
I.8.Ünsüz+ Ünlü+ Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	71
I.9.Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	74
I.10.Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller.....	156
I.11. Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller.....	171
I.12. Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünlü + Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	173
I.13. Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünsüz+ Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller	183

I.14. Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan

Basit Fiiller.....196

II. TÜREMİŞ FİİLLER205

II.1. İsimden Fiil Türeten Ekler205

II.1. 1 +A-.....205

II.1. 2. +I-/ +U-.....214

II.1. 3. +(A)d-/ +(A)D- /+(A)y-216

II.1. 4. +I-/ +(A)I-217

II.1. 5. +r-, +(Ir) +(A)r-218

II.1. 6. +DA-.....224

II.1. 7. +ĠA- /+ĶA-228

II.1. 8.+ĠAr-/ +ĶAr-.....229

II.1. 9.+ĠIr- /+ĶIr-.....230

II.1. 10.+(I,U)k-.....232

II.1. 11. +lA-233

II.1. 12. +lAn- (<lA-n-).....262

II.1. 13. + (< lA-ş-).....265

II.1. 14. +nA-269

II.1. 15.+rA-269

II.1. 16.+(Ir)ĠA- / +(Ir)ĶA-.....271

II.1. 17.+sA-271

II.1. 18.+sIrA-272

II.2. Fiilden Fiil Türeten Ekler272

II.2. 1. -A-.....273

II.2. 2. -I-/ -U-276

II.2. 3. -Ar-276

II.2. 4. -ç-.....	280
II.2. 5. -d-/-y-.....	280
II.2. 6.-DUr- / -tUr-	284
II.2. 7.-ĞA-/-KA-	304
II.2. 8.-ĞAr-/-KAr-	305
II.2. 9.-ĞUr- / -KUr-	308
II.2. 10.-ĞUz-.....	312
II.2. 11.- K-, (I,U)K-	314
II.2. 12. -(I,U)l-	319
II.2. 13. -n, -(I,U)n-.....	361
II.2. 14. -(I,U)r-	396
II.2. 15. -sA-	408
II.2. 16. -ş- / -(I,U)ş-.....	408
II.2. 17.-t- / -(I,U)t-.....	430
II.2. 18.-z- / -(I)z- / -(U)z-	470
III. BİRLEŞİK FİİLLER	473
III.1. İsim Unsuru ile Bir Yabancı Fiilden Oluşan Birleşik Fiiller	474
III.1. 1. İsim+bol-	474
III.1. 2. İsim+êt-/it-	509
III .1. 3. İsim+kıl-.....	556
III.2. Bir Yanı Sıfat- Fiil Bir Yanı Yardımcı Fiil Olan Birleşik Fiiller.....	578
III.2. 1. -mış- bol-	579
III.2. 2. -r, -Ar,-(I,U)r, bol-/mAz bol-.....	579
III.2. 3. -ĞU bol-	580
III.3. İsim Unsuru ile Bir Asıl Fiilden Oluşan Birleşik Fiiller	580
III.4. Bir Yanı Zarf-Fiil Bir Yanı Asıl Fiil Olan Birleşik Fiiller: Tasvir Fiiller.....	602
III.4. 1. Süreklilik Fiilleri	602
III.4. 1. 1. tur-	602
III.4. 1. 2. kel-.....	604

III.4. 1. 3. kal-	604
III.4. 1. 4. bar-	605
III.4. 2. Tezlik Fiilleri	605
III.4. 2. 1. b�r-/ bir-	605
III.4. 2. 2. k�r-	606
III.4. 3. Yeterlik Fiilleri	606
III.4. 3. 1. bil-	607
III.4. 3. 2. al-	608
III.4. 4. Yaklaşma Fiilleri	610
III.4. 4.1. yaz-	610
IV.FİİL ÇEKİMİ	611
IV.1. BİLDİRME / HABER KİPLERİ	611
IV.1. 1. Görülen Ge�miş Zaman Kipi	612
IV.1. 1. 1. Birinci Tip	612
IV.1. 1. 2. İkinci Tip	628
IV.1. 1. 3. Ü��nc� Tip	634
IV.1. 2. Duyulan Ge�miş Zaman Kipi	639
IV.1. 2. 1. Birinci Tip	640
IV.1. 2. 2. İkinci Tip	652
IV.1. 2. 3. Ü��nc� Tip	653
IV.1. 3. Geniş Zaman Kipi	654
IV.1. 4. Gelecek Zaman Kipi	671
IV.1. 4. 1. Birinci Tip	671
IV.1. 4. 2. İkinci Tip	674
IV.1. 4. 3. Ü��nc� Tip	684
IV.1. 5.şimdiki Zaman Kipi	689
IV.1. 5.1. Birinci Tip	689
IV.1. 5.2. İkinci Tip	696
IV.1. 5.3. Ü��nc� Tip	697
IV.2. TASARLAMA KİPLERİ	699
IV.2. 1. şart Kipi	699
IV.2. 2. Emir-İstek Kipi	708

XIV

IV.2. 3. Gereklilik Kipi	732
IV.2. 3. 1. –mAķ kerek.....	732
IV.2. 3. 2. -sA kerek	733
IV.3. FİİLLERİN BİRLEŞİK KİPLİ ÇEKİMLERİ	735
IV.3. 1. BİRLEŞİK KİPLİ FİİLLERİN HİKÂYESİ	737
IV.3. 1. 1. Geniş Zamanın Hikâyesi.....	737
IV.3. 1. 2. Görülen Geçmiş Zamanın Hikâyesi.....	742
IV.3. 1. 3. Duyulan Geçmiş Zamanın Hikâyesi	744
IV.3. 1. 3. 1. Birinci Tip	745
IV.3. 1. 3. 2. İkinci Tip.....	746
IV.3. 1. 4. Gelecek Zamanın Hikâyesi	746
IV.3. 1. 5.Şimdiki Zamanın Hikâyesi	748
IV.3. 1. 6.Şart Kipinin Hikâyesi.....	749
IV.3. 2. BİRLEŞİK KİPLİ FİİLLERİN RİVAYETİ	750
IV.3. 2. 1. Geniş Zamanın Rivayeti	750
IV.3. 2. 2. Duyulan Geçmiş Zaman Kipinin Rivayeti.....	751
IV.3. 2. 3. Şimdiki Zaman Kipinin Rivayeti	752
IV.3. 3. BİRLEŞİK KİPLİ FİİLLERİN ŞARTI.....	752
IV.3. 3. 1. Geniş Zamanın Şartı	752
IV.3. 3. 2. Görülen Geçmiş Zamanın Şartı	752
IV.3. 3. 3. Duyulan Geçmiş Zamanın Şartı.....	753
IV.3. 4. KATMERLİ BİRLEŞİK FİİL.....	753
IV.3. 3.1. Geniş Zamanın Hikâyesinin Şartı	753
IV.4. SORU	753
V. İSİM- FİİLLER.....	756
V.1. - mAķ	756
V.2. mAķllķ.....	763
VI.SIFAT- FİİLLER.....	765
VI.1. Geçmiş Zamanın İfadesi Taşıyan Sıfat-fiiller.....	765

VI.1. 1. -mİş	765
VI.2. Geniş Zaman İfadesi Taşıyan Sıfat- Fiiller	766
VI.2. 1. -r, -Ar,-Ur.....	767
VI.2. 2. -mAs	767
VI.2. 3. -ĠAn, -kAn	768
VI.3. Gelecek Zaman İfadesi Taşıyan Sıfat-Fiiller	773
VI.3. 1. -Ası.....	773
VI.3. 2. -ĠU, -Ku	774
VI.3. 3. -ĠUçı, -kUçI	775
VI.3. 4. -ĠUsIz.....	777
VI.3. 5.-ĠUIUk	778
VII.ZARF- FİİLLER	779
VII.1. -A, -y.....	779
VII.2. -(y)U	791
VII.3. -(y)ArAk	791
VII.4. - (I,U)b / -(I,U)p.....	792
VII.5.-DIktA (<DIk + tA)	802
VII.6.-ĠAç	802
VII.7.-ĠAlI, -kAlI	805
VII.8.-ĠUçA, -kUçA (<-ĠU + -çA)	809
VII.9.- Ġ(U, I)nçA, -k(U,I)nçA ; -(y)IncA.....	810
VII.10.-rdA, - ArdA, -UrdA.....	813
VII.11. -bAn, -IbAn	814
VII.12. -mAy	818
VII.13. -mAyIn.....	820
VIII.SONUÇ	823
KAYNAKLAR	835
ÖZGEÇMİŞ	844
DİZİN:	II. CİLTTE

KISALTMALAR VE İŞARETLER

1. ESER KISALTMALARI

Abş.	: Abuşka Lugatı.
Babn.	: Bâburname
BD	: Babür Dîvânı.
BV	: Bedâyi' u'l Vasat.
DLT	: Divânü Lûgati't Türk.
DS	: Türkiyede Halk Ağzından Derleme Sözlüğü.
ED	: An Etymological Dictionary of Pre-Thirteenth-Century Turkish.
FK	: Fevâ'idü'l Kiber.
FŞ	: Ferhâd ü Şîrîn.
GD	: Gedaî Divânı.
GS	: Garâ'ibü'ş- Şıgar.
İM	: İbn Mühennâ Lûgati.
KB	: Kutadgu Bilig.
KTS	: Kıpçak Türkçesi Sözlüğü
Kzk. TSl	: Kazak Türkçesi Sözlüğü.
LD	: Lutfî Divanı.
LM	: Leylî vü Mecnûn.
LT	: Lisanü't- Tayr
ML	: Muḥâkemetü'l Luğateyn
NM	: Nesâ'imü'l Muḥabbe Min Şemâ'imî'l-Fütüvve

NŞ	: Nevâdirü'ş -Şebâb.
ÖTİL	: Özbek Tilining İzahli Lûgati.
PdC	: P. De Courteille, Dictionnaire turc-oriental.
RSI	: Wilhelm Radloff, Versuch eines Wörterbuches der Türk-Dialecte.
Seng.	: Senglâh Lugatı .
SD	: Mevlâna Sekkâki Divanı.
Sİ	: Sedd-i İskenderî
ŞS	: Şeyh Süleyman Efendi Lugatı
ŞT	: Şecere-i Terâkime
TETL	: Tarihi ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Lugatı.
TTS	: Tarama Sözlüğü.

2. DİL-LEHÇE KISALTMALARI

Alt.	: Altayca
Ar.	: Arapça
ATS	: Altayca Türkçe Sözlük.
ÇT	: Çağatay Türkçesi
Çev.	: çeviri
Çin.	: Çince
Çuv.	: Çuvaşça.
ETü.	: Eski Türkçe
Far.	: Farsça.
GD Türk ş.	: Güneydoğu Türk şiveleri
KB Türk ş.	: Kuzeybatı Türk şiveleri
KT	: Karahanlı Türkçesi.
Kzk.	: Kazak Türkçesi.
Kzk.TSl.	: Kazak Türkçesi Sözlüğü.
Kıp.	: Kıpçak Türkçesi
Kırg.	: Kırgız Türkçesi
Ma.	: Mançuca

Mo.	: Moğolca.
Osm.	: Osmanlı Türkçesi .
OTü.	: Orta Türkçe
Özb.	: Özbekçe.
Skr.	: Sanskritçe.
Trkm	: Türkmence.
Tü.	: Türkçe
TTü.	: Türkiye Türkçesi.
Uyg.	: Uygur Türkçesi

3. DİĞER KISALTMALAR

a.g.m.	: Adı geçen makale.
a.i.	:Arapça isim
a.i.c	: Arapca isim cem
b.	: baskı.
bk.	: bakınız.
C.	: cilt
Ç.	: çokluk.
Çev.	: çeviren, çevirenler.
DTCF	: Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi.
f.i.	:Farsça isim.
f.s.	:Farsça sıfat
FFY	: Fiilden fiil yapma.
İA.	: İslâm Ansiklopedisi.
İFYE	: İsimden fiil yapma eki.
KB	: Kültür Bakanlığı.
krş.	: karşılaştırınız.

s	: sayfa.
S.	: sayı.
T.	: teklik.
TDAY	: Türk Dili Araştırmaları Yıllığı.
TDED	: Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi.
TDK	: Türk Dil Kurumu.
TDV	: Türkiye Diyanet Vakfı.
TKAE	: Türk Araştırma Enstitüsü.
TTK	: Türk Tarih Kurumu.
Üniv.	: Üniversitesi.
vb.	: ve benzeri.
Yay.	: Yayınlar, yayınları.
Yay. Haz.	: Yayına hazırlayan , hazırlayanlar.
z.f.	: Zarf (belirteç).

4. İŞARETLER

*	: Tanıklanamayan şekil.
>	: Bu şekle gider.
<	: Bu şekilden gelir, br dilden başka bir dile geçişi gösterir.
~	: Değişken şekil.
-	: Gramer tahlilinde fiil kökü veya gövdesi, fiil köküne veya gövdesine gelen ek.
+	: Gramer tahlilinde isim kökü veya gövdesi, isim köküne veya gövdesine gelen ek.
A, I, U	: Gramer tahlilinde sırasıyla a / e, ı / i, u / ü ünlü değişimlerini gösterir.
B, D, G, K	: Gramer tahlilinde sırasıyla b / p, d / t, g / ğ, k / k ünsüz değişimlerini gösterir.

GİRİŞ

1. ÇAĞATAYCANIN OLUŞTUĞU TARİHİ VE COĞRAFİ ORTAM

XIII.yüzyılın başlarında Moğol istilâsı ile başlayan Türk kavimlerinin değişik coğrafyalara göçü ve buralarda oluşturdıkları yeni dil, edebiyat ve sanat eserleri, Türk dili ve tarihi bakımından çok önemli sonuçlar doğurmuştur. Moğol akınları bir yandan, Oğuzların batıya, İran, Irak, Azerbaycan ve Anadolu'ya; diğer taraftan da Uygurlar başta olmak üzere diğer Türk kavimlerinden oluşan grupların da Harezm, Afganistan, Hindistan bölgelerine yerleşmelerine yol açacaktır. Bu aynı zamanda zaman içinde birbirinden uzaklaşan lehçelerin yeniden yakınlaşmasına zemin hazırlamıştır.¹Batıya giden Oğuz grupları, XIII.yüzyıldan başlayarak Anadolu Selçukluları, Anadolu Beylikleri ve Osmanlı dönemlerinde *Osmanlı Türkçesi* edebî dilini oluştururken, doğudaki Türk grupları *Çağatay Türkçesi* adıyla anılan bir şive XIV. yüzyıldan XIX.yüzyıla kadar bütün Orta Asya Türk halklarının yazı dili olacak bir edebiyat dili meydana getirmişlerdir.²

2. ÇAĞATAY TÜRKÇESİ VE ÇAĞATAY EDEBİYATI

Karahanlı (11-12) ve Harezm (13-14. asırlar) edebî lehçelerin devamı olarak Asya'da Cengiz Oğulları tarafından kurulan Çağatay ve Altınordu devletlerinde gelişerek, Timur ve çocukları zamanında klâsik bir mahiyet olan Orta-Asya Türkçesine Çağatay Türkçesi denilmektedir. Çağatay Türkçesi, 15. yüzyıl başından 20. yüzyılın başına

¹ M. Fuat Köprülü, *Türk Edebiyatı Tarihi*, İstanbul, 1981, s.231.

² Ali Akar, *Türk Dili Tarihi*, Ötüken Yay., İstanbul, 2005, s.187.

kadar kullanılan edebî bir lehçedir. Günümüz Türk lehçeleri arasında Özbek ve Yeni Uygur Türkçeleri ona en yakın olanlarıdır.³ Özbek edebî dili, 1921’de Çağatay edebî dilinin yerini aldı.⁴

Çağatay edebî dilinin dayandığı temel ile ilgili çeşitli görüşler bulunmaktadır. Radloff, Korş gibi Türkologlar Çağataycayı, Uygur dilinin Karahanlılar devrinden itibaren İslâmî kültür altında gelişen bir devamı kabul etmektedir.⁵ Bu görüşü reddeden Borovkov ise Uygurcanın dinî ve resmî bir dil olarak dar bir sahaya inhisar ettiğini, bu bakımdan İslâm kültürünün baskısına karşı koyamadığını, Çağataycayı da Uygurcanın devamı şeklinde telakki etmenin yanlış olacağını ileri sürerek Çağataycanın temeli *Orta Asya Türkçesidir* der. Ayrıca Çağataycayı klâsik bir yazı dili hâline getiren Nevâyî’nin dilinin, canlı dile dayandığını, çok iyi bildiği Özbekçeden faydalandığını bu sebeple Özbek yazı dilinin kurucusu olduğunu ileri sürmektedir.⁶

F. Köprülü, Çağatayca’yı Cengiz istilâsından sonra İslâm medeniyeti tesiri altında teessüs eden Orta Asya edebi Türk lehçesi, olarak tarif etmekte ve bu lehçenin temelini XI. asra kadar götürmektedir.⁷

A. Caferoğlu ise Çağataycayı Göktürk–Uygur devri ile *Müşterek Orta Asya* yazı dilinin kaynaşması sonucu vücut bulmuş edebî bir dil olarak telakki etmektedir. Nevâyî’nin Uygur resmî yazı dilinin mirasına sahip olmakla birlikte, bu yazı dilinin aynen devam ettiğini ileri sürmektedir.⁸

Ayrıca bu devirdeki geniş kültür münasebetleri, diğer lehçelerden Çağatay yazı dilinde bazı tesirler olmasına zemin hazırlamıştır. Bu yönde yapılacak geniş bir tetkik, bilhassa *Azerî Türkçesi* yoluyla Çağataycaya bazı *Batı Türkçesi* unsurlarının girmiş olduğunu göstermektedir. Bundan dolayı Çağatay yazı dilinin temelini ve teşekkülünü belirli

³ Janos Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaçlı), Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul, 1988, s. VII.

⁴ Janos Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaçlı), s. VIII.

⁵ Kemal Eraslan, “Çağatay Edebiyatı” maddesi, Türkiye Diyanet Vakfı İA., C. 8, İstanbul 1993, s. 168.

⁶ A. K. Borovkov, “Özbek Yazı Dilinin Kurucusu Ali Şir Nevâyî”, (Çev. Rasime Uygun), TDAY Belleten, 1954, s. 59-96.

⁷ F. Köprülü, “Çağatay Edebiyatı” maddesi, İA, III, s. 270-323. *Bu makalede, Moğol istilasının içtimaî ve siyasî hayatta olduğu kadar, dilde de birçok değişimlere sebep olduğu belirtilmiştir. Bunlar: 1- Türkçeye birtakım Moğol unsurları girer. 2- Muhtelif lehçeler arasında karşılıklı mübadeleler olur. 3- Eski Uygur edebî unsurları canlanır. 4- Azerî edebî lehçesi teşekkül eder. 5-XII.yüzyıl Hakâniye Türkçesinin XV.yüzyıl klâsik Çağatay lehçesine adım atar.*

⁸ A. Caferoğlu, Türk Dili Tarihi, Enderun Yay., İstanbul, 1984, s. 195-211.

sebeplere bağlamak mümkün görünmektedir. Edebî dil, her şeyden önce kültürle ilgili olduğuna göre Çağatay edebî dilinin teşekkülünde de kültür hayatının birinci derecede rolü vardır. Yeni kültür merkezlerinde gelişen ve Ali Şîr Nevâî ile klasik bir nitelik kazanan bu edebî dilin Uygur kitâbet dilinin veya Karahanlı yazı dilinin devamı sayılması doğru değildir.⁹

Çağatay edebî dilinin devreleri hakkında da görüş birliği bulunmamaktadır. Bu konudaki görüşleri şu şekilde sıralayabiliriz.

A. Samoyloviç, XV. yüzyıldan başlayıp 20.yüzyıla kadar devam eden Orta Asya edebî dili için Çağatayca tabirini kullanır ve İslâmî Orta Asya Edebî Türk dilini aşağıdaki devirlere ayırır:

1. Karahanlı Türkçesi veya Kaşgar Türkçesi (11. -12. yüzyıllar),
2. Kıpçak-Oğuz Türkçesi (13. -14. yüzyıllar),
3. Çağatayca (15.-19. yüzyıllar),
4. Özbek Türkçesi (XX. Yüzyıl)¹⁰

M. A. Şçerbak, Çağatay Türkçesinin Özbek dilinin bir dönemi kabul ederek Özbekçeyi şu devirlere ayırır:

1. İlk devir (10.-13. yüzyıllar). Müşterek devir olup Batı ve Güney Türkçesi unsurlarının dile girdiği dönemdir.
2. İkinci devir (14. -17. yüzyıllar). Sunî bir dil olarak kabul ettiği Çağatayca devridir.
3. Üçüncü devir (17.-18. yüzyıllar). Mahallî dil unsurlarının edebî dile girmesidir.¹¹

J. Eckmann Orta Asya Türkçesini şu devrelere ayırır:

1. Karahanlı (Hakaniye) Türkçesi (11. -13. yüzyıllar),
2. Harezmi Türkçesi (14. yüzyıl),
3. Çağatayca (15. yüzyıl- 20. yüzyıl)¹²

⁹ Kemal Eraslan, Alî Şîr Nevâyî, Nesâyimü'l-Mahabbe Min Şemâyimi'l-Fütüvve I. Metin, 2.b, Ankara, 1996, s. XXXVII.

¹⁰ Bk. A. Samoyloviç (Tercüme: Abdulkadir İnan), "Orta Asya edebî Türkçesinin Tarihine Dâir", Ankara, Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi Yıllık çalışmaları I, s. 73-95 (Rusçası: 'Alî Şîr nevâ'î Mecmuası, Leningrad 1628)

¹¹ Janos Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaçlı), s. XII.

¹² Janos Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaçlı), s. XIII.

20. yüzyılın başından itibaren Çağatay edebî dilinin yerini Özbek dili alır.

J. Eckman Çağatay edebiyatını da üç dönem hâlinde ele alır:

1. Klâsik Öncesi Devir (13. -15. yüzyıllar): Bu devir, bir dizi Eski Türkçe husûsiyetinin muhafaza edildiği bir geçiş devridir. Başlıca temsilcileri: Sekâkî, Lutfî, Atâ'î, Hâcendî, Seyyid Ahmed Mîrzâ, Haydar, Harezmi, Yûsuf Emir, Yakînî, Ahmedî ve Gedâ'î.

2. Klâsik Devir (1465-1600): Hüseyin Baykara, Mir 'Alî Şîr Nevâî, Hâmidî, Şeybânî, 'Ubeydî, Muhammed Sâlih, Meclisî, Bâbü'r, Bayram Hasub bu devrin başlıca temsilcileridir.

3. Klâsik Sonrası Devir (1601-1921): Bir taraftan Nevâî dilinin dikkatli bir taklidi, diğer taraftan Özbek unsurlarının tesiri vardır. Başlıca temsilcileri: Ebû'l-gâzî Bahadur Han, Baba Rahîm Meşreb, Saykalî, Sûfî Yâr, Turdı, Hüveydâ, Üveysî vb.¹³

Bir dilin tarihî dönemlerini gösterirken kesin çizgiler çizmek oldukça zordur.

Tarihî dönem olarak Çağatayca, Harezmi Türkçesinden sonradır. Birtakım fonetik ve morfolojik özellikler açısından önceki dönemlerden ayrıldığı görülür.¹⁴ Bu da Çağataycanın Uygur Türkçesi üzerine kurduğu fakat doğrudan onun devamı olarak da düşünülmemesi gerektiğidir. Çünkü Çağataycanın yapısında Karahanlı ve Harezmi Türkçesinden izler olmakla birlikte Oğuz, Kıpçak gruplarından alınan özellikler de taşımaktadır. Bunun yanında dile Farsça ve Arapçanın da etkisi söz konusudur.¹⁵

Bu konuda klâsik Çağatay döneminin öncüsü olan Alî Şîr Nevâî'nin dilinin nasıl bir temele oturduğu konusunda Muhakemetü'l Lugateyn isimli eserinden seçilen 100 fiilin incelenmesi sonucunda devrin dili hakkında önemli bilgiler elde edilmesi sağlanmıştır.

Bu çalışmalar ışığında: Nevaî, tek bir ağız hususiyetine dayanmış, vokal sistemi olarak o/ö, u/ü farkını muhafaza eden Fergana bölgesinde yoğunluk kazanan Karluk-Çiğil-Uygur grubu, hususiyetine yakın bir dil kullanılmıştır. Bir diğer deyişle söylemek gerekirse Nevâî'nin dili Karluk- Çiğil -Uygur grubu, Kıpçak grubu ve Oğuz grubu üç ana grupta toplanan bütün Özbek ağızlarını ihtiva etmektedir.¹⁶

¹³ Janos Eckmann , Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaçlı), s. XIII.-XIV.

¹⁴ Janos Eckman, "Çağatay Dili Hakkında Notlar", TDAY Belleten, Ankara, 1958, s. 115-126.

¹⁵ A. Caferoğlu , Türk Dili Tarihi, s. 195-211.

¹⁶ Bkz. Rıdvan Öztürk, "Alî Şîr Nevâî'nin Dili Hakkında", TDAY-Belleten-1995, Ankara, 1997, s. 376'dan V.V. Reşetov, Ş. Şaabdurahmanov, Özbek Dialektalagiyası, Taşkent 1978, s. 36.

3. ÇAĞATAY TÜRKÇESİYLE ESER VEREN BAŞLICA SANATÇILAR

Sekkâkî

Çağatay şiirinin ilk önemli şairi olan Sekkâkî'nin hayatı hakkında yeterli bilgi yoktur. Ali Şîr Nevâî, Mecâlisü'n-Nefa'is adlı tezkiresinde, Sekkâkî'nin Maverâünnehrli olduğu, daha sonra Semerkant'a gelip Temürlüler sarayında Ulug Bey zamanında saray şairliği yaptığı bildirilmiştir.¹⁷

Sekkâkî eserlerinde Çağatay edebî dilini büyük bir ustalıkla kullanmıştır. Dilinde yer yer Karahanlı Türkçesi döneminin kalıntılarının bulunması, onun Çağataycanın oluşum dönemi şairi olduğunu göstermektedir. Sekkâkî ve çağdaş olan Lutfî, Gedâî, Haydar Tilbe gibi şairlerle birlikte, dili olgunlaştırarak âdeta Alî Şîr Nevâî'yi zirveye çıkarmışlardır.¹⁸

Sekkâkî'nin mevcut tek eseri olan Divânı 1958'de Taşkent'te basılmıştır. Londra British Museum'da Or. 2079 numarada kayıtlı nüsha Kemal Eraslan tarafından yayıma hazırlanmıştır. Eser, imlâ ve dil özellikleri, metin-çeviri, dizin ve tıpkıbasımdan oluşmaktadır.

• *Mevlânâ Sekkâkî Divanı*, Hazırlayan: Kemal Eraslan, TDK. Yay., Ankara, 1999.

Mevlâna Lutfî

Lutfî, Eski Türkçe devresinden sonra yeni bir yazı dili hâline gelmiş bulunan Çağatay edebî geleneğinin ilk devrinin en önemli şâirlerindendir. Lutfî'nin dili, Oğuz, Kıpçak vs. gibi Türk şîve ve ağız unsurlarının, henüz araya kesin coğrafî ve siyasî sınırlarının girmemesi sebebiyle Eski Türkçenin ses, şekil ve kelime husûsiyetlerinin muhafaza edildiği Çağataycadır.¹⁹

XV. yüzyılın ilk yarısında Çağatayca şiirleriyle şöhret bulan Mevlâna Lutfî, Çağatay şiirinin gelişmesinde önemli katkı sağlamıştır. Nevâyî'nin Nesâyimü'l Mahabbe,

¹⁷ Bk. 'Alî Şîr Nevâyî, Mecâlisü'n-nefayis, Erzurum, 1995, s. 61.

¹⁸ Ağâh Sırrı Levent, Alî Şîr Nevâyî, C., I, Ankara, 1965, s. 195.

¹⁹ A. K. Borovkov, ag.m., s. 59-96.

Mecâlisü'n-nefâ'is, Muhâkemetü'l-lûgateyn, Hâlât-ı Pehlevân Muhammed, Hâlât-ı Seyyid Hasan Big adlı eserlerde şair ile ilgili bilgiler yer almaktadır.

Doğum ve ölüm tarihleri kesin bilinmemektedir. 99 yıl yaşamıştır ve kendi meskeni Kenâr köyünde gömülüdür.²⁰ Şâhruh Mîrzâdan Hüseyin Baykara'ya kadar pek çok Timurlu Şehzadesinin iltifatına mazhar olmuştur.

Eserleri:

1. Divân: Altı nüshadan tenkitli metin olarak ortaya konulan Lûtfî Div'anı 1 tevhid, 1 na't, 4 Kaside, 361 gazel, 113 tuyuğ ve 57 müfret ihtivâ etmektedir.²¹

• Günay Karaağaç, Lutfî Divanı, Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım, TDK. Yay., Ankara, 1997, s. XIX.

2. Gül ü Nevruz: Lutfî'nin 2400 beyit civarındaki bu mesnevisi Celâleddin Tabib tarafından 734/1333 yılında Farsça kaleme alınmış hikâyenin Şîrâz emri İskender Mîrzâ adına tercümesidir. Elimizde 9 nüshası vardır.²²

3. Zafername: Elimizde mevcut nüshası bulunmayan bu eser, on bin beyitten fazla bir tercümedir ve Nevâyî'nin dediği gibi müsvedde çalışmasından öteye geçmemiştir. Muhtemelen Şerefüddin Ali Yezdî'nin Zafernamesine dayanan bu tercüme, yine muhtemelen Timur'un oğlu Şâhruh veya torunu Baysurgur'un emriyle hazırlanmaktaydı.²³

Ali Şîr Nevâyî

Ali Şîr Nevâyî, Türk edebiyatının büyük şairlerinden biri olup klâsik Çağatay edebiyatının gelişmesinde önemli bir oynamıştır. Farklı tür ve konulardaki eserleri ile Türkçeyi, Orta Asya'daki bütün Türk boyları için ortak bir edebî dil yapma başarısını elde etmiş ve Türkçe yazan şairlerin yetişmesi için ışıklı bir yol çizmiş olup Türk dilini kuvvetli bir edebiyat dili mertebesine yükseltmiştir. Böylece Türk dili Orta Asya'da

²⁰ Alî Şîr Nevâyî, Nesâmiyü'l-Mahabbe Min Şemâ'imü'l-fütüvve I Metin (Haz. Kemal Eraslan), Ankara, 1996, s. 436.

²¹ Günay Karaağaç, Lutfî Divanı, Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım, TDK. Yay., Ankara, 1997, s. XIX.

²² Günay Karaağaç, Lutfî Divanı, Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım, s. XX.

²³ Günay Karaağaç, Lutfî Divanı, Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım, s. XX.

ortak bir yazı dili hâline gelmiş ve bütün Türk halkları tarafından XX. yüzyılın başına kadar kullanılmıştır.

Hayatı:

Ali Şîr Nevaî, 9 Şubat 1441 (H. 17 Ramazan 844)de Herat'ta doğdu. Yedi göbekten beri Temür ve Temüroğullarının sarayında önemli görevler üstlenmiş bir aileye mensuptur. Bu bakımdan şehzadelerle birlikte büyüdü ve onlarla birlikte eğitim aldı. Temürlü şehzadelerinden Hüseyin Baykara ile bu yıllarda arkadaş oldu ve dostlukları ömür boyu devam etti. Bu samimiyet ve dostluk o kadar ileri seviyedeydi ki, Sultan Hüseyin Baykara, Ali Şîr ile kardeşi Derviş Ali Beğ'i süt kardeş saymış ve onları kökeltaş (=Süt kardeş) diye hitap etmiştir. Babası Kıkçine Bahadır 1447'de küçük oğlu Ali Şîr'i yanına alarak Irak'a gitti. Nevaî, bu yolculuk sırasında Temür'ün tarihçesi Şerefü'd-din Ali-Yazdî'yi tanıdığını önemli bir hatıra olarak kaydetmektedir.²⁴

Horasan'da karışıklığın sona ermesiyle Kıkçine Bahadır, tekrar Horasan'a döndü (1452). Bu sıra babası Sebzvâr şehri emirliğinde bulundu. Arada geçen süre zarfında kendisi Bâbü'r'ün hizmetine girdiği gibi oğlunu da onun himayesine verdi. Hüseyin Baykara ile Ebu'l-Kasım Babür'ün hizmetinde bulundu. Babasının ölümünden sonra Ebu Said Mirza'nın hizmetine girdi.

1469 yılında Ebu Saîd Mirza'nın, Akkoyunlu hükümdarı Uzun Hasan üzerine yürümesi sırasında Karabağ'da yakalanıp öldürülmesi neticesinde Hüseyin Baykara Horâsân'ı ele geçrip Timurlular tahtına oturdu. Ali Şîr, bu hadise üzerine Herât'a dönüp dostu Hüseyin Baykara'nın hizmetine girdi. Hüseyin Baykara Ali Şîr'e "Mühürdarlık" görevi, 1472'de "Dîvân beyi" ünvanı verdi. 1487'de Esterâbâd valiliğine gönderildi. Ali Şîr, bu görevde bir yıl kaldıktan sonra 1488 yılında görevden affını istedi, kabul edilince Herât'a yeniden döndü. 1490 yılında dîvân beyliği görevini de bırakarak Hüseyin Baykara'nın nedîmi olarak kalmakla yetindi.²⁵

²⁴ Ali Akar, Türk Dili Tarihi, s.194.

²⁵ Kemal Eraslan, Alî Şîr Nevâyî, Nesâyimü'l-Mahabbe Min Şemâyimi'l-Fütüvve I. Metin, s. XXV-XXVI.

Nevâî, ölümüne kadar Hüseyin Baykara'nın sarayında, sanatçı ve devlet adamı kişiliği önemli bir yer işgal etmiştir.

1500 yılının son günlerinde Esterâbâd seferinden dönen Sultan'ı karşılariken, kalp rahatsızlığı geçirmiş, Sultan'ın tahtirevanında Herat'a getirilmiştir. 3 Ocak 1501'de 60 yaşında vefat etmiştir.²⁶

Nevâî'nin eserleri Türkistan'dan başka Azerî ve Anadolu sahasında da rağbet görmüş ve şiirlerine pek çok coğrafyada nazireler yazılmıştır. Nevâî'nin, tarih, mesnevî, tezkire, dil, musiki, aruz gibi tür ve konularda pek çok eser vermesi onun ne derecede geniş bir kültüre sahip olduğunu göstermektedir.

Eserleri:

Ali Şîr Nevâyî, çeşitli tür ve konularda otuza yakın eser vermiştir. O, edebî dilin oluşturulmasında ve millî dilin canlandırılmasında büyük rol oynamış, Orta Asya Türk edebiyatını millî zevkle klâsik bir seviyeye ulaşmasını sağlamıştır. Nevâyî'nin her eseri, devrinin sosyal ve kültürel bir yönünü aydınlattığı gibi, onun millî şuurunun büyüklüğünü ve san'at dehasını da yansıtmaktadır. Eserleri:

I. Divanları (*Hazâ'inü'l-me'ânî*): *Garâ'ibüs-sigâr*, *Nevâdirü's-şebâb*, *Bedâyi'ül-vasat*, *Fevâ'idü'l-kiber*, *Farsça dîvânı*.

II. Hamsesi: *Hayretü'l-ebrâr*, *Ferhad ü Şîrîn*, *Leylî vü Mecnûn*, *Seb'a-i seyyâre*, *Sedd-i İskenderî*.

III. Tezkireleri: *Mecâlisü'n-Nefâis*, *Nesâ'imü'l-mahabbe*.

IV. Dil- Edebiyat Eserleri: *Risâle-i muammâ*, *Mizânü'l-evzân*, *Muhâkemetü'l-lugateyn*.

V. Dînî-Ahlâkî Eserleri: *Münâcât*, *Çihil hadîs*, *Nazmu'l-cevâhir*, *Lisânü't-tayr*, *Sirâcü'l-müslimîn*, *Mahbûbu'l-kulûb*.

VI. Tarihî Eserleri: *Târîh-i enbiyâ vü hükemâ*, *Târîh-i mülûk-i Acem*, *Zübdetü't-tevârih*.

²⁶ Zeki Velidi Togan, "Ali Şîr" maddesi, İA., C.I, s.357.

VII. Biyografik Eserleri: *Hâlât-ı Seyyid Hasan Erdşîr, Hamsetü'l-mütehayyirîn, Hâlât-ı pehlevân-ı Muhammed.*

VIII. Belgeler: *Vakfiye, Münşe'at.*

Nevâyî'nin Dili

Milletlerin tarahinde, onları uzak akrabaları ile aşına kılacak üstadlar yetişmiştir. Bu üstadların verdikleri eserler, geniş bir coğrafyaya yayılmış ve onların ölümünden sonra da yaşamalarını sağlamıştır. İşte Türk milleti için Ali Şîr Nevâyî, büyük bir dil üstadıdır. Türk dil ve edebiyatını, bir medeniyet birikimi olarak bizlere miras bırakmış, Orta Asya dili ve edebiyatının gelişmesine katkı sağlamıştır.

15. yüzyılın başlarından 1920'lere kadar çok az değişikliklere uğrayarak devam etmiş olan Çağatay Türkçesi'nin dolasıyla güney-batı grubu dışındaki –hatta Türkmen Türkçesine de dahil- Türk lehçelerin ana kaynaklarından birinin Ali Şîr Nevâyî'nin dili olduğu görülür.²⁷

A. K. Borovkov, P. M. Melioronskiy ve K. K. Yudahin Ali Şîr Nevâyî'nin dili ile ilgili olarak özellikle de ünlü sistemi konusundaki görüşlerini tetkik ettikten sonra şu sonuca varırlar: “*Nevâyî'nin yazı dili, bugünkü Özbek ağızlarıyla olan münasebet bakımından araştırılacak olursa, onu, esas itibariyle vokal uyumunu kaybetmiş, fakat o/ö ve u/ü vokalleri arasındaki farkı muhafaza eden ara ağızlara bağlamamız gerekir. Bu mesele daha yakından incelenince, Nevâyî dilinin Fergana ağızlarının hususiyetlerini gösteren bir ağız üzerine kurulduğu neticesine varılır... Çağatay yazı dili, bilhassa Özbek ağızlarıyla sıkı sıkıya bağlıdır... Nevâyî dilinde de, selefleriyle çağdaşlarının dilinde de kesin olarak meydana çıkan bir hususilik bahis konusudur. Bu hususiliğe belki “batı” veya “Oğuz” cereyanı denilebilir; bu da her şeyden önce o devrin şiir dilinde belli*

²⁷ Rıdvan Öztürk, “Ali Şîr Nevâyî'nin Dili Hakkında”, TDAY-Belleten 1995, Ankara, 1997, s.369.

olmaktadır”²⁸.

Nevayî, gerek yazmış olduğu eserlerle, gerekse eserlerinde göstermiş olduğu sanat gücüyle kendini Türk ve dünya edebiyatının en büyük şairleri arasında kabul ettirmiştir. O, her ne kadar Çağatay dilinin ve Temürlüler coğrafyasının şairi olarak adlandırılrsa da aslında bütün Doğu’nun şairidir. Çünkü o, devrinin önemli kültür, edebiyat ve sanat dilleri olan Arapça ve Farsçayı biliyor, Hintçeyi tanıyor, kendi devrinde Türkçenin öteki büyük lehçesi olan Osmanlı Türkçesinin kelime ve şekillerini kullanıyor; Osmanlı şairlerinin şiirlerindeki sanat ve dil unsurlarını kendi eserlerine taşıyordu.²⁹

M. Belin, N.İ. İlminskiy gibi araştırmacılar, Nevaî’yi Türk diline yaptığı hizmetlerden dolayı Türk milliyetçiliğinin temelini atanlardan biri olarak nitelendirmişlerdir. Onun aydın ve bürokrat bir aileden gelmesi, sarayda yetişmesi, Arapça ve Farsçayı çok iyi bilmesi, kültürün bütün alanlarında bilgi ve yetki sahibi olması bir sanatçı olarak önemini daha da artırmıştır.³⁰

Türk edebiyatının yüz akı olan Nevâî, 2600 civarında gazelden oluşan divanlarıyla, tezkiresiyle ve diğer eserleriyle başta Mollâ Câmî ve Hüseyin Baykara olmak üzere devrin önde gelen büyüklerinin takdirini toplar. Onun Türk Edebiyatında yaptığı bu büyük etki, kısa sürede Osmanlı şairlerinin Çağatayca şiirler yazmasına ve araştırmacıların onun şiirlerini anlamak için Çağatayca sözlükler hazırlanmasına sebep olur.³¹

Zahireddin Muhammed Babürşah

Hint-Türk İmparatorluğunun kurucusu olan Babür, Fergana hükümdarı Ömer Şeyh Mirza’nın oğludur. 14 Şubat 1483 tarihinde Fergana’nın Andican kasabasında dünyaya gelmiştir. Hindistan’da büyük imparatorluk kuran büyük devlet adamı ve şair Babür

²⁸ A. K. Borovkov (Çev. Rasime Uygun), “Özbek Yazı Dilin Kurucusu Ali Şîr Nevâî”, TDAY-Belleten 1954, Ankara 1988, s.79.

²⁹ Agâh Sırrı Levend, Ali Şîr Nevâî, I.Cilt, Ankara, 1965, s. 197-200.

³⁰ Ali Akar, Türk Dili Tarihi, s.198.

³¹ Yusuf Çetindağ, Ali Şîr Nevâî’nin Osmanlı Şiirine Etkisi, Kültür ve Turizm Yay., Ankara, 2006, s.44.

Şah, 26 Aralık 1530 tarihinde Agra’da öldü ve cenazesi sonradan Kâbil’e götürülerek şehir dışında bir türbeye gömülüdür.³²

Bâbü’ün siyasi mücadeleleri üç ana bölümde ele alınabilir: Fergana hâkimiyeti (1494-1504), Kâbil hâkimiyeti (1504-1526) ve Hindistan hâkimiyeti (1526-1530). Bâbü kurduğu devlet ve tarihte oynadığı önemli rol bakımından Türk tarihinin önde gelen simalarından biridir.³³

XVI. asırda Çağatay edebiyatının mümessili Zahiraddin Bâbü’dur. Babur Çağatay Türkçesinin en güzel nesrini vermiştir. Onun “Baburname”si (hatıraları) Türk dili bakımından şaheser olduğu gibi muhtevası bakımından da dünya klâsikleri arasında sayılmaktadır. ...Bâbü, şiirleri ve Bâbü’nâmesi’yle namını bugün de devam ettirmektedir. O, kaybolanları bir tarafa bırakılırsa beş esere imzasını atmış bir edebiyatçı hükümdar olarak tanınır.³⁴

Babür şah, kuvvetli bir şair ve usta bir nasirdi. Edebiyat, fıkıh ve tasavvuf konularında eserler kaleme almıştır. Bunların başında gelen *Vekâyi* yahut *Babü’nâme* adlı hatıratı, yalnız Çağatay Türkçesinin değil, bütün Türk dilinin en önemli metinlerinden biridir.³⁵

Babur’un edebî hayatı ile ilgili olarak Köprülü, şunları belirtmiştir: “Nazım tekniğine XV. asır Çağatay şairlerinin hiç birinden, hatta Nevâî’den, geri kalmayacak kadar sahip olan Babur’un temiz bir lisanı, tabîî edası vardır; duyduklarını ve düşündükleri, açık samimî bir surette söylemekten çekinmez. Sufiyane bir dünya görüşü ile karışık aşk ve serap şiirleri yazdığı gibi, hayatın her günlük hadiselerini de şiir mevzuu yapmaktan çekinmemiştir. Edebî sanatlara ve nazım oyunlarına çok meraklı olmakla beraber, bu husustaki nazarî bilginin genişliğine ekseri manzumelerinde sadelikten, samimilikten ve tabiilikten ayrılmıştır.”³⁶

³² Ali Akar , Türk Dili Tarihi, s.201.

³³ Ömer Faruk Akün, “ Bâbü” maddesi, Türk Diyanet Vakfı İA., C. 4, s.396-397.

³⁴ Abdülkadir İnan, “Çağatay Yazı Dilinin Kuruluşu Tarihine Dair Düşünceler ”, Makaleler ve İncelemeler II. C. TTK Yay., Ankara, 1988, s.25.

³⁵ Ali Akar , Türk Dili Tarihi, s.201.

³⁶ M. Fuat Köprülü, “Babur”, İA., C. II, s. 185.

a) Babürnâme

Çağatay edebiyatının Nevâyî' ninkini dahi aşan en tabii ve ileri örneğini veren, önce ilim âlemince şöhret kazanıp mühim bir kaynak olarak kaleme alınmış olan bu eser, sadece Türk edebiyatı için değil, nevinde kendisini yabancı okuyucuyu da müstesna olarak kabul ettirmiştir. Bâbü'rün unutulmazlar arasına sokan, ilmîliğe yükselen muhtevası, bir hükümdardan beklenemeyecek samimiliği etrafında hayranlık yaratan bu hâtırat çeşitli dillere tercüme edilerek bir çok defa basılmıştır.³⁷

Babürnâme, Babür'ün tahta çıktığı 10 Haziran 1494'ten 7 Eylül 1529'a kadarki zaman içinde başından geçen olayları anlattığı bir hatıratır. Eser, dilindeki yalınlık, üslubundaki kıvraklık, tasvirlerindeki canlılık ve şiirsellik yönlerinden tüm Türk dilinin ve edebiyatının en önemli metinlerinden biri olarak karşımıza çıkar.³⁸

Eserde Babür, olayları canlı ve açık olarak anlatılır. Gittiği memleketlerin iklim yapısı, ekonomik durumu, hayvan varlığı, bitki dokusu, tarihi, halkın yaşam biçimleri, inançlar, gelenek ve görenekler konusunda ayrıntılı bilgiler verir. Bu yönüyle eser Evliya Çelebi'nin "*Seyahatnâmesi*"ni andırır.

Eserin bugüne değin üç nüshası bulunmuştur. Farsça, İngilizce, Almanca ve Fransızcaya çevrilmiştir. *Babürnâme*, ilk önce 1857'de İlminski tarafından Kazan'da bastırılmıştır.

Eser, Pavet de Courteille tarafından Fransızcaya çevrilmiştir.

- *Babur, Zahirüddin Muhammed (1483-1530): Memoires de Baber Zahired-din Mohammed.* [=Babür, Zahireddin Muhammed (1483-1530). Babür Zahireddin Muhammed'in Anıları], Pavet de Courteille. Paris. 1871.

İngilizceye bir çevirisini de A. S. Beveridge tarafından yapılmıştır.

- Annette Beveridge, *The Babur-nama in English*, 2 v. (London, 1921).

Reşid Rahmeyi Arat tarafından Türkiye Türkçesine aktarılmıştır.

- *Vekayi, Babur'un hatıratı* (Haz. R. Rahmeti Arat), I-II, TDK Yay. Ank. 1943-46 (İkinci Baskı. *Babürnâme, Babur'un Hatıratı*, (Haz. R. Rahmeti Arat), I-II-III, MEB Yay. Ank. 1986

³⁷ Ömer Faruk Akün, "Bâbü'r" maddesi, Türk Diyanet Vakfı İA., C. 4, s.396-397.

³⁸ M. Fuad köprülü, "Babur" maddesi, İA., C. II, s. 185

b) Babür Dîvânı:Babür'ün şiirlerini bir araya getirdiği Türkçe Divanıdır. Eser üzerinde Bilâl Yücel tarafından doktora çalışması yapılmış ve yayımlanmıştır.

• *Bâbü'r Dîvânı (Metin-Gramer-Sözlük)*, Haz. Bilâl YÜCEL, AKM Yay. Ank. 1995.

Ebulgazi Bahadır Han

Ebulgazi Bahadır Han, soyu Cengiz Han'a dayanan Hanlıklar devri Orta Asya'nın önemli bir devlet adamı ve tarihçisidir. Ebulgazi Bahadır Han, yalnız bir devlet ve siyaset adamı değil, aynı zamanda bilim ve kültürle ilgilenen, önemli eserlere imza atmış bir bilim adamıdır. O, XVII. yüzyıl Çağatay Türkçesinin zengin, akıcı nesir diliyle en önemli temsilcisi olmuştur. Bunlar *Şecere-i Terâkime* ve *Şecere-i Türk*'tür.³⁹

a) Şecere-i Terâkime

Ebulgazi Bahadır Han tarafından kaleme alınmış olan *Şecere-i Terâkime* adlı eser, Zuhal Kargı Ölmez tarafından 1996 yılında yayınlanmıştır.⁴⁰ Çalışma, Türkiye'de bu eser üzerine yapılmış olan en kapsamlı çalışmadır. Bu eser daha önce Muharrem Ergin tarafından çalışılmıştır. Zuhal Kargı Ölmez'in *Şecere-i Terâkime* yayını ile ilgili olarak kapsamlı bir inceleme makale hâlinde Mustafa Toker tarafından yapılmıştır.⁴¹

Oğuznâme'nin Türkmenler tarafından rivayet edilmiş ve Ebulgazi Bahadır Han tarafından Çağatay Türkçesi ile kaleme alınmış bir nüshadır. *Şecere-i Terâkime*'nin en önemli rivayeti, Reşidüddin'in *Câmiü't-Tevârih*'indeki Farsça kısımdır. Ebulgazi Bahadır Han'ın eseri, hem Reşidüddin'deki bilgilere hem de c anlı Türkmen rivayetine dayanmaktadır. Bu özelliği *Şecere-i Terâkime*'ye ayrı bir değer katar.⁴²

Şecere-i Terâkime'nin bir çok nüshası bulunmaktadır. Bunlar içinde en önemlileri Taşkent ve Leningrad nüshalarıdır.

Rus Türkolog Andrey N. Kononov, Taşkent nüshasını diğer yedi nüshayla karşılaştırarak eserin ilk tam metnini ortaya koymuştur.

³⁹ Ali Akar , Türk Dili Tarihi, s.204.

⁴⁰ Zuhal Kargı Ölmez, *Ebulgazi Bahadır Han, Şecere-i Terâkime* (Türkmenlerin Soy Kütüğü), Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi: 3, Simurg Yay., Ankara, 1996.

⁴¹ Mustafa Toker, "Şecere-i Terâkime Yayını Üzerine" Selçuk Üniv. Türkiyat Araştırmaları Dergisi, S. 10, 2001, s.189-205.

⁴² Ali Akar , Türk Dili Tarihi, s.205.

- Andrey N. Kononov, *Rodoslovnaya Türkmen*, Moskova-Leningrad, 1958.

Muharrem Ergin, Andrey N. Kononov'un ortaya koyduğu metni esas alarak Türkiye Türkçesine tercümesini yaptı. Eserin II. Bölümünde Kononov'un oluşturduğu matbu harfli orijinal metin yer almaktadır.

- *Ebulgazi Bahadır Han, Şecere-i Terâkime, Türklerin Soy Kütüğü*, (Haz. Muharrem Ergin, Tercüman 1001 Temel Eser Dizisi-33, İst. (Tarihsiz).

Şecere-i Terâkime Zuhal Kargı Ölmez tarafından doktora tezi olarak çalışılmıştır.

Ebülgazi Bahadır Han Şecere-i Terâkime, (Haz. Zuhal Kargı Ölmez), Simurg Yay., Ankara 1996.

b) Şecere-i Türk

Şecere-i Türk, Ebulgazi Bahadır Han'ın 1663 yılında ölünce oğlu Enüşe tarafından tamamlanmış bir eserdir. Eser Şeybânî Özbeklerinin şecereleri ile Türk ve Moğol tarihine ait bilgiler verir.⁴³

1717'de Strahlenberg eserin ilk nüshasını bulmuştur. 1720-1721 yıllarında Almancaya, Fransızca, Rusça ve İngilizce'ye çevrilmiştir.

1925'te Çağatayca aslı ve Fransızca çevirisi esas alınarak Dr. Rıza Nur Tarafından tam metin olarak Türkiye Türkçesine çevrilmiştir.

4. ÇAĞATAYCA SÖZLÜKLER

1. Abuşka Sözlüğü

Abuşka, Csagatajtörök szógyűjtemeny, Török keziratbol fordította, Elöbeszeddel es jegyzetekkel kiserter Budenz Jozsef, Pest 1862,

“*Abuşka Çağatay Türkçesi Söz Derlemesi*” isimli çalışma, Türkçe el yazmalarından çevrilmiş, ön söz ve notlarla Budenz Jozef tarafından irdelenmiştir. Çalışma, 22 sayfalık bir giriş bölümü ile başlamaktadır. Bu bölümde sözlük ve sözlük yer alan kelimeler hakkında bilgiler mevcuttur. Bunun yanında bazı kelimelerin Koybal-Karagas ve Yakut Türkçesi biçimlerine de bu bölümde yer almıştır. Elif-ba sırasına göre hazırlanan

⁴³ Ali Akar , Türk Dili Tarihi, s.206.

sözlükte madde başları Arap alfabesi şeklindedir. Madde başlarının yanında kelimenin Latin harfli biçimi yer alır.⁴⁴

Abuşka Sözlüğünde, başta Ali Şîr Nevaî olmak üzere, Lutfî, Mir Haydar, Babür, Hüseyin Baykara, Ubeyd Mirza, İskender Mirza'nın eserlerindeki Türkçe kelime hazinesine dayanır.

En eskisi 1530 yılına ait olan sözlüğün bir çok nüshası bulunmaktadır.

Üzerinde ilk çalışma 1862 yılında Armin Vámbéry tarafından yapılmıştır. *Abuşka, Csagatajtörök szógyűjtemeny, Török keziratbol fõditotta, elõbeszeddel es jegyzetekkel kíserte Budenz Jozsef, Pest 1862*

Abuşka lügati ile ilgili Türkiye'de Besim Atalay tarafından bir çalışma yapılmıştır. Atalay eserin Arap harfli sırasını bozmadan çevirmiş, sonuna Latin alfabesi sırasına göre Arap harfli bir dizin koymuştur.

• Besim Atalay, *Abuşka Lügati veya Çağatay Sözlüğü*, Ank. 1970.

2. SlovarDjagatayskogo-Turestskiy=El-lugatü'n-Nevaiyyeve'l-iştihadati'l-Çagataiyye

“*Çağatay Türkçesi Sözlüğü*” isimli çalışmanın 1-27. sayfaları arasında yer alan “Ön söz” bölümünde sözlüğün yazmaları ve daha önce Armin Vambery tarafından yapılan çalışma hakkında bilgi verilir. Sözlüğün daha çok Ali Şîr Nevâyî'nin eserlerine dayandığı belirtilmektedir. Ali Şîr Nevâyî'nin eserleri hakkında bilgiler verilmektedir. Daha önce yapılmış küçük çalışmalarına da değinilir. Sözlük bölümü “Babü'l-elif, harfü'l-elifü'l- meftûha” başlığı altında elif harfi ile başlar. Arap harfleri ile olan sözlüğün madde başları büyük puntıyla ve siyah olarak verilmiştir. Sözlük bölümü 420 sayfadır. Sonunda bir sayfalık düzelti sayfası yer alır.⁴⁵

. SlovarDjagatayskogo-Turestskiy=El-lugatü'n-Nevaiyyeve'l-iştihadati'l

Çagataiyye, İzdal': V. V. Vel'yaminov-Zernov, Sanktpeterburg, 1869 (Tarih-i Milâdî: 1868, Tarih-i Hicrî: 1275), 31+420 s.

⁴⁴ Zuhall Kargı-Ölmez “Çağatayca Sözlükler”, Kebikeç (İnsan Bilimleri İçin Kaynak Araştırmaları Dergisi), Yıl: 1998, s. 139.

⁴⁵ Zuhall Kargı Ölmez, a.g.m.,s.139.

3. Dictionnaire Turk - Oriental = El-lugatü'n-Nevaiyye ve'l-iştihadati'l-Cagataiyye

“*Doğu Türkçesi Sözlüğü*” isimli eserde 13 sayfalık bir ön sözden sonra yer alan asıl sözlük bölümü, 560 sayfadır. Madde başları Arap harfleriyledir. Kimi maddelerde örnek beyit ve mensur parçaların çevirisi de verilmiştir.⁴⁶

Bu eser hakkında C. Defrémery'nin “Dictionnaire Turk-Oriental de M. Pavet de Courteille” başlıklı bir değerlendirme yazısı *Journal des Savants*, Ekim 1871, s. 1-13'te yayımlanmıştır.

4. Bedai'a'l-Lügat

Hüseyin Baykara'nın saltanatı zamanında yazılmış bir sözlüktür. İstinşah tarihi 1705'tir. Giriş bölümünde Hüseyin Baykara döneminde Ali Şir Nevaî'nin eserlerinden yararlanmak amacıyla yazıldığı belirtilen sözlük yaklaşık 1. 000 kelimeye ihtiva etmektedir. Eser, Farsça, Fransızca-Çağatayca'dır. Yazarı olarak “İmanî” mahlasını taşıyan Heratlı Tâli' geçmektedir.

Bedai'a'l-Lügat'in tek nüshası Leningrad devlet kitaplığında bulunmaktadır. Eser, ilk olarak A. K. Borokov tarafından geniş bir önsözle yayımlanmıştır. Borokov, çalışmasında sözcüklerin orjinalleri yanında yazı çevrimlerini yapmış, anlamlarını vermiş, aynı sözcüğü daha sonra da diğer Çağatayca sözlüklerle karşılaştırmıştır.⁴⁷

• A. K. Borokov, *Bada'i al-Lugat, Slovar Tali İmani Geratskogo k Soçineniyam Alişer Navoi*, Moskova 1961

5. Fazlullah Han Sözlüğü

XVII. yüzyıl başlarında Hindistan'da Babür Şah'ın halefi Muhammed Evrengzib'in isteği ile Fazlullah Han tarafından yazılmıştır. 1825'te Kalküta'da Münşî Abdürrahim tarafından yayımlandığından dolayı “Kalküta Lügati” adıyla da tanınır. Eser üç bölümden oluşmaktadır. Birinci kısımda fiiller, ikinci kısımda isimler, üçüncü kısımda ise sayı, hayvan, bitki, maden, Türk Kabile ve aşiretlerinin adları ile askerî terimler yer almaktadır.⁴⁸

⁴⁶ Zuhal Kargı Ölmez, “Çağatayca Sözlükler”, *Kebikeç*, S. 6, Ank. 1998, s. s. 142–143.

⁴⁷ Ali Akar, *Türk Dili Tarihi*, 206.

⁴⁸ A. Caferoğlu, *Türk Dili Tarihi*, s. 225-226

6. Kitâb-ı Zebân-ı Türkî

Hint bilginlerinden Muhammed Yakub Çingi tarafından Babür'ün torunlarından Hindistan hükümdarı Evrengzio zamanında (1658-1707) yazılmış bir sözlüktür. Eser, hem dilbilgisi hem de sözlük özelliğini gösterir. Kelimeler Farsça-Çağatayca olarak dizilmiştir.⁴⁹

7. Senglâh

Çağatay Türkçesinin en önemli sözlüklerinden biridir. Temürlü hükümdarı Nâdir Şah'ın baş katibi ve tarihçisi Mirza Mehdi Han Esterabâdî tarafından kaleme alınmıştır. Yazar, kendi ifadesine göre, gençliğinde Ali Şîr Nevaî'nin eserlerini okurken birçok güçlüklerle karşılaşmış ve bunları çözmek için yazdığı eserine de *Senglâh* (=Taşlık) adını vermiştir.

Mirza Mehdi Han eserini, devrindeki diğer Çağatay Türkçesi sözlüklerini de gözden geçirerek yazmış, hatta bazı sözlüklerdeki hataları düzeltme yoluna gitmiştir. Eser, Nevaî'nin Babür'ün, Hüseyin Baykara'nın ve Lütî eserleri ile Çağatayca bir *Kelile ve Dimne* taranarak oluşturulmuştur.⁵⁰

Senglâh'da Çağatayca yanında Turan ve maveraünnehr Özbekleri, Rum ve İran Türklerinin dilleri ele alınmıştır. Eser bu özelliği ile Türk lehçeleri arasındaki dil ilişkilerinin tarihini aydınlatması bakımından son derece önem taşımaktadır.

Sözlük üç bölümden meydana gelir, *Mebâni'l-lûgat* adlı birinci bölümde Çağataycanın küçük bir grameri verilmiştir. İkinci bölümde sözlük yer almaktadır. Üçüncü bölümde ise Ali Şîr Nevaî'nin eserlerindeki Arapça ve Farsça terim ve kavramların açıklaması yapılmaktadır.

Senglâh'ın bilinen 6 nüshası vardır. Bunlardan 4'ü İngiltere'de, diğerleri de Paris ve Tahran'dadır.

Sözlüğün birinci bölümü olan *Mebâni'i-Lûgat*, E. Denison Ross tarafından 1910'da yayımlanmıştır.

• E. Denison Ross, *The Mabani'i-Lughat being a Grammar of the Turki Language in Persian by Mirzâ Mehdi Khân*, Calcutta 1910.

⁴⁹A. Caferoğlu, *Türk Dili Tarihi*, s. 226

⁵⁰Zuhal Kargı Ölmez, "Çağatayca Sözlükler", *Kebikeç*, S. 6, Ank. 1998, s. 140-141

- János Eckmann, *Mirza Mehdi's Darstellung der tschagataischen Sprache* [= *Mirza Mehdi'nin Çağatayca'daki Rolü*], Budapeşte, 194. 2.

8. Lügat-i Çağatay ve Türkî-i Osmanî

Şeyh Süleyman Efendi tarafından İstanbul'da 1882 yılında yayımlanmıştır. Şeyh Süleyman Efendi, 1821'de Orta Asya'da doğmuş, 1847'de İstanbul'a gelerek Özbekler tekkesi şeyhliğini yapmıştır. Eserinde hem Çağatayca hem de yaşayan Özbekçeden örnekler yer almaktadır. *Lügat-i Çağatay*, bu yüzden tamamen Çağatayca bir sözlük sayılmaz.

Eser, Ignas Kunos tarafından Almancaya çevrilmiştir:

- Ignas Kunos, *Şeyh Sülejman Efendi's Çağatay-Osmanisches Wörterbuch*, Budapest

Şeyh Süleyman Efendi, Lügat-i Çağatay ve Türkî-i Osmanî, İstanbul 1298 (1882-1883).

I. BASİT FİİLLER

Basit fiil terimiyle, kendi içlerinde daha basit anlamlı ögelere ayrılamayan kök fiiller kastedilmiştir.⁵¹ Parçalanamayan ve içinde başka mânalı unsur bulunmayan bu kök fiiller ile ilgili olarak Eski Türkçeden geriye doğru gidilerek köklerin tek heceli olduğu görüşü ileri sürülmüştür.⁵²

Hacıeminoğlu, Türk dilinin şimdiye kadar çok boyutlu olarak incelenmediğini, yapılan inceleme ve araştırmaların bugün kök sandığımız iki veya üç sesli hecelerin aslında parçalanarak tek sese indirilebileceğini ve Eski Türkçede mevcut birçok kelimenin kök değil gövde olduğunu dile getirerek Eski Türkçenin morfolojik yapısının tamamıyla aydınlatılamadığını belirtmiştir. Ayrıca Türk dilinin yapısı icabı çok yavaş gelişmekte olan bir dil olduğunu gelişme ve değişimin sadece “kilit” adı verilen b/p; d/t; k; g / k seslerde görüldüğünü bugünkü Türk lehçelerindeki r~z; l~ş; y~s; d~t farklılıkları ise gelişme değil, ikamedir, yani o lehçelerin tercihidir⁵³, şeklinde açıklamada bulunmuştur.

Yukarıdaki bu bilgiler ışığında ele alınan fiillerin basit olduğunun aydınlatılması için köken olarak çok daha gerilere gidilerek mukayese yöntemiyle seslerin izahının yapılması gerekecektir. Bu çalışmaların uzun ve zaman alacağı göz önünde bulundurarak Çağatay Türkçesinde ele alınan basit fiiller, köken olarak mevcut kaynaklarda basit olarak verilmiş ve birden çok seslerden oluşmuş fiiller ele alınmış daha sonra da bunların ses düzenine göre tasnifi verilmiştir.

⁵¹ Zeynep Kokmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), TDK Yay., Ankara, 2003, s.528.

⁵² Hikmet Dizdaroğlu, Türkçede Fiiller, TDK Yay., Ankara, 1963, s.29.

⁵³ Necmettin Hacıeminoğlu, , Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller, KB Yay., Ankara 1991, s.117. ; T. Tekin'in konu ile ilgili eleştirileri için bk. Talat Tekin, “Bir Kültür Bakanlığı Yayını Üzerine ”, Türkoloji Eleştirileri, Simurg Yay., Ankara, 1997, s. 144 -151.

I.1. ÜNLÜ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

Hacıeminoğlu, Türk dilinin başlangıcından itibaren tek ünlüden ibaret kök fiillerin 8 normal ve 8 uzun olarak on altı sestten oluşan 16 kök fiilin var olduğunu kabul eder ve ön Türkçede kaç ünlü var ise o sayıda tek ünlüden ibaret kök fiil olduğunu belirtir.⁵⁴. Bunlar:

Normal Uzunlukta Ünlüler	Uzun Ünlüler
a- : ayır-, ayrıl-	ā- : söyle-
u- : muktedir ol-, yapabil-	ū- : anla-
o- : yan-	ō- : toplan-
ı- : gönder-	ī- : kokmak
e- : seslen-	ē- : eğilmek, genişlemek.
ü- : paylaş-	ū- : bağla-
ö- : düşün-	ō- : büyü-, geç-, yüksel-
i- : yürü-	ī- : bağlamak

Çağatay Türkçesinde tek sese dayalı fiil tespit edilememiştir.

I.2. ÜNLÜ+ ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

aç- (ED 18)

“açmak” (Abş. s.6)

1. açmak, çözmek.

Közni yumup açkuncha bu gülzār tapılmas

BD s.134/27/4

Tiler min tā kıyāmet açmağay min közni uyqudın

BD s.166/81/1

⁵⁴Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller, s.16-17.

<i>Açıp ol zülf-i semen-sānı dil-ānı ite sin</i>	BD s.170/88/1
<i>Açmağay közini tā sökmekke azgın açmağay</i>	BD s.173/92/4
<i>Köz açkal baqqalı kim bolmuşam bīmār ol közdin</i>	BD s.175/96/2
<i>Mini oyğattı köz açtım ise ol meh-veş idi</i>	BD s.182/108/8
<i>Turferak kim kandin açmış yüz gül-i aḥmer yara</i>	BV s.23/30-4
<i>Kaşınğda baş köterip köz açarğa koymas uyatdeym kaldırılacak</i>	BV s.56/74-1
<i>Yüz açma gerçi tutkay körse ma 'zūr</i>	BV s.66/87-3
<i>Yüz açsanğaçkısı yüz gül bağırdı her tikenim</i>	BV s.311/417-5
<i>Ki yüzde güller açardın bolur 'ıyān bāde</i>	BV s.403/557-1
<i>Cemāl açkan sayı mecnūnlugum aşsa 'aceb irmes</i>	FK s.290/307-5
<i>Bu dūrler kim közümnı andın açtınğ</i>	FŞ s.77/ I-10
<i>Yılge ruḥsār u teninğ açıp meger birdinğ ḥayāt</i>	FK s.381/ 408/4
<i>Köz yumup açkunça gül-şen 'ömr-i pāyānın körüp</i>	GS s.70/61-7
<i>Gülşen-i 'ayş açkalı ebr-i bahārım dur mininğ</i>	GS s.279/363-5
<i>Köz bāğda yüz gül açadur 'ışk velikin</i>	GS s.462/633-3
<i>Yüz açğıl köz sini toyğunça körsün</i>	LD s.31/ 288
<i>Yüzünğni bir deriçe açıp körmiş āfitāb</i>	LD s.46/51-421
<i>Kim birer yumsam közüm açsam perışān körneür</i>	LD s.48/ 441
<i>Baş açar fübā vü şimşād u çenār il köterür</i>	LD s.150/1371
<i>Bir köz yumup açkunça köngül naqdını aldınğ</i>	LD s.169/1550

- Ol ki uyḡudın köz açmas taḥt-ı ikbāl üstine* LD s.185/1702
- Gonçe keremin şabādın açtınḡ* LM s.30/I-34
- Gerdūn ki közın yüzige açtı* LM s.48/IV-213
- Baḥt ayttı kim etek koyun aç* LM s.67/VII-387
- Āfetdin açmay ekki közni* LM s.83/IX-544
- Zülf açmaḡ ile alıp qarārım /Kılğan kara rüz u rüzgārım* LM s. 120/XII-907
- Çün hümay-ı himmeti aç kay kanat* LT s.175/ 2200
- Kim didim ‘uzlet işigin açka-min /Dehr-i bī-ma ‘nī ildin kaçka-min* LT s. 267/ 3491
- Evvel kim Ḥayretü’l ebrār bāḡda ṭab ‘ım güller açıpdur.* ML s.181/(F781a)-23
- İşik açkaç kördüm hemol kişi irdi ki burunḡı kün Şiblī dip irdi ki taḡla anınḡ bile*
- işimiz bar.* NM s.113/226
- Kolın bu berḡ yaruttı demin bu yıl açtı* NŞ s.6/ 6-4
- Nevāyiyā kiliben pīr-i deyr açsa işik* NŞ s.44/44-7
- Bülbülḡa ni taḡ gül açılur faşlıda feryād* NŞ s.117/117-1
- Açmaḡay-min köz min-i dīvāne ḡüsniünḡ bolmasa* NŞ s.277/278-2
- Çün birür bāḡ-ı gül ü şūre tiken sin açıban* NŞ s.519/522-3
- Ḥükmünḡe dervāze açtılar bu kün cümle ḡulaḡ* SD s.132/ 167
- Şabā fikr itmeyin nidin açar andaḡ mu ‘ammānı* SD s.158/273
- Özüünḡge kil, közüünḡaç ‘ömr nāḡehān kitçi* SD s.276/ 698
- Ki açtınḡ beşer güli içre verd* Sİ s.52/84

Ḳayu verd kim kildi 'anber-şemīm /Anı bil ki açmış durur bu nesīm Sİ s.78/VI-457

Arığan ve açğan azaşkan ve tiggenni alıp kelsün tip. ŞT s.140/[76a] (3)

2. çözmek.

Ni bolğay tîre bolmay rûzgârım kim açıp gîşû GS s.72/63-5

Girihlerin çü açar-sın tüşer kulaç kulaç NŞ s.98/98-1

Ol kim kolu açsa āhenīn diz /Līkin bu tılısm açarga 'āciz LM s.58/V-303

3. açıklamak, izah etmek.

Ḡonçe dik könglümni açkan bolsa tîgîng çāk itip FK s.568/ 617-4

Açsa bilmen kim nidin açılmağay sin ay köngül GS s.292/382-6

Ḡonçe sırrın açkan ol ikki leb-i handāmidur BD s.143/44/1

Ve on sikkiz yıl riyāzetler tartkandın sonğra kırk yaşıda anı halk içige yiberipdürler ve ledünnī 'ilm işiklerin yüzige açıpdurlar. NM s.223

4. konuşmak, söylemek.

Açmağay közini tā sökmekke azgın açmağay BD s.173/92/4

Atay dip hāre genc ağızını açmay FŞ s. 96/VI-16

Yār ağız açmasķa derdim sorğalı taptım sebeb NŞ s.45/ 45-1

Ağız açmaķķa yoktur zehre, līkin SD s.204/445

Atay dip hāre genc ağızını açmay FŞ s. 96/VI-16

Yār ağız açmasķa derdim sorğalı taptım sebeb NŞ s.45/ 45-1

5. fethetmek, başarı sağlamak.

Şeh Nevāyītili dik tîg ile köp mülk açtı

Tartmış açkalı Bağdād ile Tebrîz kılıç

BV s.80/99-7

ağ- “yükselmek, çıkmak.” (ED 77)

Kızıl tonın keyip yaşıl zeberced taht üze ağsa / Şîrî mü aytayın gülge yā Husrev mü diyin anı

SD s. 158/274

“tayeran ve uruc ve suud itmek her yana kayub debelenmek.”

(ŞS 25)

ağ- “akmak” (ED 77)

Kuşınıñ nağmesi hicrân sürûdı / Ağar su barça seyl-ı eşk rûdı

FŞ s.78/II-3

Hecridin tâ ki köñgöl sındı ağar turmay kan / Şîşe dik kim tökülür bâdesi çün taptı şikest

GS s.91/92-1

‘Ârızınıñ şevkında mundağ kim ağar közüm suyu / Ki ağmış yirge yokmış tamğalı her sarı kan anda

NŞ s.26/25-11

Niçe ağkay köz yaşım yitkür gubârın iy nesîm

FK s.40/39/6

al- (ED 124)

1. almak. (Abş. 25/26)

La’lidin kām almağunça bilmedim şîrîmlikin

GS s.128/142-4

Alıp min işk iklîmini bu tabl ü ‘alem birle

GS s.399/538-2

Almasun İslām üyidîn nūr u tâb

LT s. 28/190

Pîr yirdin bir avuç tofrağ u taş / Aluban birdi anğa kim kıl ma ‘âş

LT s.59/613

Cüz’-i cüzdin bes ki tişlep tişlep almuş-min üzüp

NŞ s.52/52-2

Toruntay qarğunak kırğuy u bîğüy ger salur bolsanğ / Alur çerğ u ılar naşr u tutar fetḥ ü zafer avlar

SD s.152/254

Firişteler torpaqnı yerni kazıp içindin almadılar taşındın alıp Âdemniñ şüretini

yasadılar. ŞT s.112/[67a]/(10)

*Ol kazannı sol elige birlen **aldı*** ŞT s.209/[99b]2

*Arsarı Baynıñ oğlanlarığa kişi yiberdi qarıntaşlarını **alsunlar** tip.* ŞT s.221/[103a]8

2. tutmak, yakalamak, tutsak etmek, öldürmek.

*Köp şu 'ubet birle **alma** halk cānın ey ecel* BV s.419/578-7

*Haste dillerğa ni cān **algıçı** yüzdür ol kim* FK s.47/46-4

*Hâtem-i la l ağıdır lık hadişi cān **alur*** NŞ s.21/21-2

*Ey Nevāyī cān **alıp** didi birey kāmıñg velik* NŞ s. 474/476-7

*Minğ cānnı **algay irdi** közüñg yüz belā bile* SD s.274/690

3. fethetmek.

*Nîzenğ uçı haqla alğan tig cihān **aldıñg** belī* SD s.132/168

*Cihan **aldı** gevderz-i eşkān yana* Sİ s.110/XIII-940

*Çingiz Hānnıñ oğlanları şehrni **aldılar**...* ŞT s.135/[74b](1)

4. çıkarmak (giysi).

*Tün çemen içre niķābın **almış** ol gül yüzidin* SD s.240/570

5.satın almak

*İñçüni **alsalar** müfferrih üçün* ML s.166/B2a-13

6.kazanç elde etmek.

*Feyh̄z eger **almas** vücudūñg gül-sitānı 'ıtrıdın /Şemmeī naķş-ı vücūd imkān imes imkān ara* BV s.5/4-6

*'Aṭā baḥşı kim anıñg rāy feyāzındın **alurlar**.* GD 41/5

7.memnun etmek, hoşnut etmek.

Dil-rübālar ger köngül alma~~k~~ladurlar asru şūh/deyim kazanmak BV s.88/109-1

Könglümni ki almuşsa~~ng~~nihānī/Sëndin ala almağum hod anı LM s.121/XII-912

8.kaldırmak.

Mecnūn başını secdedin almas idi aşlā/Ger leylī itiniṅ çulıdın tapsa muşallā

BV s.24/32-1

ang - “anlamak, düşünmek.” (ED 168)

“zihne getürmek, zıkr, tezekkür ve yad itmek.” (§S s.32)

ar- (1) (ED 193)

1. yorulmak.

İti tēri zaḥmetidin arıp /A ‘zāsı hırāşdın kızarıp

LM s.234/XXV-2082

Yarumaḵ ister-isenṅ evvel arıt könglünṅni / Ey Nevāyī közi yarup kişi köngli arıp

NŞ s.57/57-9

2. usanmak, bıkmak.

ar- (2) “aldatmak.” (ED 193)

“yorulmak.” (Abş. 8)

“na-tüvan, haste olmak.” (§S 20)

as- “asmak” (ED 240; Abş. 16)

“talık itmek, asmak, ıldırmak.” (§S s.23)

Ey Nevāyī koyma başım şūhlar gūy itkeli / Kim anı asma~~k~~ḵa bolsun çābikūm fitrāki bar

BV s.141/182-7

Tutmadım atıṅ kılıp ferzāneliḡ / Sübḥa ildin asmayın yüz dāneliḡ

LT s.20/81

Ḳoptı ve sıfāl ḵazanın astı...

NM s.150

aş- (ED 255)**1. aşmak.**

*Erte bile bu yêrdin köçüp Haybar kötelidin **aşıp** kötel tûbige tüşüldi.* Babn.s.152/K315-4

*Felek zulmi çu bizge haddin **aştı*** BV s.464/646-6

*Ki Husrev zulmi haddin **aşmış irdi*** FŞ s.473/LI-28

*Firākıng hattın **aştı** asru ay māl* GD 38/1

*Vefā kıl kim cefā hadtın **aşıptur*** LD s.50/460

*‘İsāfelekke **aştı** çün boldı lebing cān birgüçi* LD s.76/692

*Her dem **aştı** mācerā ol hayl ara* LT s.37/308

*Rakīb haddıdın **aşıp** kanımğa susap ayur* SD s.208/460

2. yükselmek.

*Fiğānım **aştı** bülbüldin gamī yok zerre yok bu kuldın* BD s.140/37/5

*Kök tab ‘ığa çün harāret **aşıp*** LM s.231/XXV-2044

*Yiptür köke yüz āhım hadingni belki **aşıptur*** NŞ s.160/160-3

3. çoğalmak.

***Aşıp** dem-be-dem ıztırābı anıng* Sİ s.175/1895

at- (ED 36)**1. atmak, fırlatmak.**

*Didim ey könglümge oğ urğan nidür **attıng** digil* BV s.60/79-2

*Nāvek-i gamzeni ol şūh kayan kim **atadur*** BV s.115/143-9

*İrür ol şūh **atkan** kec-gürūha* FK s.416/447/3

Ol ğamzedin o~~ğ~~atma ansız belā kıur sin LD s.156/1434

O~~ğ~~ı yün~~ğ~~i şeh-per-i melek~~ğ~~in /At~~ğ~~u~~ğ~~ otüben to~~ğ~~uz felek~~ğ~~in LM s.75/VIII-470

Ni ğam senin~~ğ~~ sarı kılıç sehm~~ğ~~in o~~ğ~~at~~ğ~~sa ‘adū SD s.118/115

Alar kılsalar munça ‘arż-ı kerem /Bu ma ‘ra~~ğ~~da ni nev’ atay sini hem Sİ s.57/156

Ol ölgend~~ğ~~in son~~ğ~~ Merdān tigenni pādī~~ğ~~āh kıldılar ve Merdān yıldam ve at~~ğ~~ku~~ğ~~ı yigit irdi.

ŞT s.143/[77a](1)

Man~~ğ~~a ğamze~~ğ~~n~~ğ~~ ne kim o~~ğ~~at~~ğ~~sa aytur GD 32/7

2. gün ağarmak.

Cān~~ğ~~ma o~~ğ~~lar irdi ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ı BD s.205/129/4

Yahşıdur ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ku~~ğ~~ça bu ta~~ğ~~ hamūn bolmasa BV s.19/24-2

Kiçe ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ku~~ğ~~ça deşt üzre azıp Mecnūn mişāl FK s.357/379/2

Gice ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ku~~ğ~~ça işim pī~~ğ~~ ü tāb oldu yana GS s.407/550-1

Kiçe ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ku~~ğ~~ça furkatdın helāk LT s.106/1247

Ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ku~~ğ~~ aşhābıdın biri bile anı tiley çıktı~~ğ~~. NM s.317

Furkat içre kiçe ta~~ğ~~n~~ğ~~at~~ğ~~ku~~ğ~~ça efgāndur NŞ s.37/37-7

“ırma ve endaht itmek, şafak sökmek, tang atmak.” (§S 14)

ay- “söylemek, demek.” (ED 266)

Su koy~~ğ~~alı aydı yaramas siz an~~ğ~~a rıdvān LD s.52/473

Hākimni iltse~~ğ~~n~~ğ~~ ayma kim ol ni ğubār irür LD s.71/647

Bil Nevāyī kim tefāvütdür kıyaştın ay~~ğ~~u~~ğ~~ça NŞ s.246/246-9

Çenār kefini köterip ayur bu hālda Uğan SD s.138/195

Köydi vü bir kün raķībķa sırrın aymadı köngül

SD s.234/547

Ey ana müsülmān bolğıl, eger bolmasaŋğ ölsem öler men sining imçekingni immes men tip aydı.

ŞT s.122/[69b](13)

az- “azmak, şaşmak, doğru yoldan ayrılmak.” (ED 279)

“başdan çıkmak, yoldan şaşmak, isyan ve şekavet itmek, gümrah olmak, zebun ve nahıf ve lagar olmak.” (ŞS s.21)

*Êy deştñi êylegen vaţan-gāh / Yol **azmışan** ol zamān āgāh*

LM s.151/XV-1223

*Çün köç elidin nazarnı yazdım /Açķunça yumup nazarnı **azdım***

LM s.224/XXIV-1977

*Çü güm oldı çāk u hazīn köngül ğam-ı hecr deştide ey felek / Yol **azarğa** ehl-i selāmet ol köngül ünini ceres eyleding*

NŞ s.338/339-6

*Ay Nevāyi şükr kim yol taptı cānān kūyige/ Hecr şāmı zulmetide yolnı **aza aza** rūh*

GS s.105/110-6

ék- “(tohum) ekmek, saçmak.” (ED 100)

*Yér üzre kélip cihāndın artuķ / Çerķ üzre **ékende** andın artuķ*

LM s.43/III-158

ér- / ir- (ED 193:ér-)

1. erişmek, gelmek.

*Yā İlāhī sindin **irür** çıķsun uş dīdelerim /Ger nazarnı salsam ay sulţān-ı hūban özgege*

GD 3/3

*‘Işķ cürmidin nitip inkār itey halk içre veh / Kim **irür min** bu günāh içre be-ġāyet bī*

güneh

GS s.432/587-1

*Ey köngül āhunğñu dir-sin kim su eyler taşını / Çün **erür** ger könglide āhunğ sirāyet eylese*

NŞ s.23/23-3

2. var olmak, yaşamak, bulunmak.

Baħr u ber irür ğark-ı na ‘îminġ anınġ için /Deryāġa tiker mevc ton u ħāreġa ħārā

LD s.3/4

Min gedā ħulġa közüñġ ħılsa naẓar yaħşı erür /Nātüvāndın diger ilgeç ü firāvān şadaġa

LD s.174/1597

Cismimni talaşsa irdi itler /Ķanımni yalaşsa irdi itler

LM s.162/XVI-1335

İnsān idi maḳşūd ki boldı mevcūd /İnsāndın hem Ĥabībī irdi maḳşūd

ML s.165/(B2a)/(5)

Çun perīvü ħūrdur atıñ bigim /Sür ‘at içre dīv irür atıñ bigim

ML s.174/(B14a)/14

Köñġlüme ol şu ‘le-i āħ u bu pür-efġān irür

NŞ s.179/179-5

es- (1)“(yel) esmek” (ED 240:es-)

“esmek; rüzgâra kapılmak.” (Abş. 55)

“esmek, vezan olmak, hüubub itmek.” (ŞS s.64)

İsmeyin luṭfunġ riyāzıdın emen sarı nesīm

BV s.5/4-5

Ni tanġ ger şubħ-ı ‘İşim tîredür kim tanġ yili iskeç

FK s.561/610-4

Tanġ yili tüñd isme ol yan kim uyumay dur gice

GS s.379/509-5

Seherde isti çün zülfünġ nesīmi şām sarıdın

LD s.195/1801

Dehr üzre ʿsıp nesīm-i şeb-gār /Kök cevfi ara saçar ʿdi ħār

LM s.78/IX-494

Ma ‘şūḳḳa kim ʿsıp nesīmī /‘ Āşık içige salıp caḥīmi

LM s.254/XXVII-2288

Dirler ki ol bir yıl kimedede ħaldı kim yıl ismes irdi.

NM s.170

İsip ħalk sarı nesīm-i vişāl

NŞ s.61/61-4

es- (2)“uzatmak, sermek, germek, yaymak.” (ED 241:es-)

ét- /it- (ED 36:ét-)

1. etmek, yapmak. (Abş. 37)

- Gāhī ki kes **āfet** **ēti** mehtāb* LM s.30/I-38
- Ma 'nī haremin **müsa^hhar** **āken** /Söz bkrini ğarḳ-ı zīver **ēten*** LM s.57/V/294
- Kilkinġ cevfade seyr **ēip** ol* LM s.64/VI-358
- Teklī **ēe** almayın kişi hīç* LM s.72/VII-436
- Bu haylın kim helāk **ēter**-sēn /Öz baġrınġ **ēür** ki **çāk** **ēer**-sen* LM s.145/XIV-1160
- İzhār** **ētiben** vaḳar u temkīn* LM s.172/XVIII-1434
- Ḳatl** **ēkeli** barça tünd ü bī-bāk* LM s.211/XXII-1841
- Cezm **ēti** ki kētmeki kērek-tür /Cān terkin **ēmeki** **kērek**-tür* LM s.343/XXXV-32
- Ta^{sv}īr** **ētiben** yüzi ḡayalin* LM s.195/XXI-1677
- Vaşf** **ētküçi** yüz minġ i 'tidāli* LM s.171/XVIII-1411
- Āhır** **itküġ** çun gül ü serv-i revān birlen vidā'* BV s.222/289-7
- Hünerin ilniġ **āḡkār** **itmek*** FK s.706//712-2
- Niçe köp alġanıġa **kānī'** **itme*** FŞ s.77/I/7
- Her kişi köġlinde kin **āhır** deminde **fāḡ** **iter*** GD 9/2
- Meger ol gül yüziniġ ḡasretidin **bāġ** **ite dūr*** GS s.133/151-2
- Asıġ** **itmes** niçe kim ayturlar az feryād ḡıl* LD s.115/1056
- Çün huş ile **'aḡlını** **itürgey*** LM s.166/XVII-1369
- Vāḡıf ilni **b^ḡşu** **ūr** **itmiş** bu iş* LT s.44/411

- Birse Hax tevfiḳ cidd ü **cehd itey** /Ta yana sizni anḡa hem- **’ahd itey*** LT s.48/462
- Ol ḡulüv her yan **’azîmet ittiler*** LT s.62/643
- Mey ’ilâcımdur ḡopup deyr-i fenāḡa **’azm itey.*** ML s.171/(B10b)/10
- Ki anda **ablaḡ itmiş-min** müretteb tigresi ḡunduz* NŞ s.203/203-1
- Yüzümni **altun itti** seninḡ iṣḡınḡ ey ṣanem* SD s.298/775
- Velî ḡan mey ornıḡa **âşân itip*** Sİ s.50/50
- Ki ta **’rîḡ iterdin** münezzeh durur* Sİ s.75/418
- Yaḡasın daḡı ṣubḡdın **ḡâk itip*** Sİ s.55/133
- ve körḡen yoḡ turur tip anı **ırm itip** aytdılar...* ŞT s.124/[70b](16)

2. düzeltmek, düzene sokmak, yoluna koymak.

- Ma ’nî ḡaremin müsaḡḡar êken /Söz bıkırını **ḡarḡ-ı zîver êken*** LM s.57/V/294

“eylemek.” (Abş. s.43)

êz-

1.tırmalamak, kaşımak, tahriş etmek.. (ED 279)

2.ezmek.

- Oḡ ignesidin tikey libāsın / ḡanḡer suydın **êzey ḡınāsın*** LM s.216/XXIII-1894

ıl-⁵⁵: “düşmek, inmek.” (ED 125)

“iliştirmek; iltifat etmek.” (Abş. s.72)

“gazeblenmek, almak, zabt ü kabz etmek, dikkat etmek, bend etmek.” (ŞS s.72)

⁵⁵F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevāyî Muḡâketü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, TDK Yay., Ankara, 1996, s. 155, bkz. “ıl- fiili. Çaḡ.: Seng. 109v. 14 *ılmaḡ* “gıriḡten, be-naḡar gıriḡten”; Abuş. 72 *ılmaḡ* “ilişdirmek, iltifât eylemek”; ŞS 60 *ılmak* “gazablanmak, almak, zabt u kabz etmek; dikkat etmek, bend etmek”.

- Ƙara Kūba kōteli bile yēberip özüimiz carida atlıƙ bile **ılgap**...* Babn s.124/K283-11
- Şehni gedālar anda ƙaçan kōzge **ıldılar*** BV s.123/155-6
- Min niler kōrdüm çu il pendin kōzümgē **ılmadım*** FK s.404/433-4
- Kōzge ƙaçan **ılsun** mini öltürgeli ğamzenġ* LD s.62/561
- Luţfīni bende ƙıldı uşol sīm tig teninġ /**İlmas** yoġ irse kōzige ol dūnyā mālını*
LD s.249/2299
- Bu ‘aceb mazħarnı kōzge **ılmaġan*** LT s.17/41
- Yana bir reng yā bir şıfatnıng hem ol ħālıġa mubālaġa üçün anıng evvelide ol ħarfiġa
bir p yā mīm izāfe **ılıp** ol şey’ġa zāyid ƙılurlar.* ML s.178(B21b2)/3
- Sözin dime vü kōzge hem **ılmaġıl*** Sİ s.337/4340
- m- “mütegayir-i el-hal olmak.” (ŞS s.77)**
- iç- “içmek, içine çekmek, emmek, yutmak.” (ED 19; Abş. s.45)**
- Muħammadī bile Gedāy mēni ‘arak **içedürgen** ħayal ƙılıp...* Babn s.131/H2276-2
- Neş ‘e tapmas ger **içer** her devr cām-ı Cem bile* BD s.179/104-2
- Dehr içinde ‘āfiyet n’itsün ki **içkeç** bir ƙadeħ* BV s.22/29-2
- Sipihr günbedi içre n ‘itip ƙadeħ **içmey*** FK s.20/17-6
- Cām-ı şükrāne **içip** mest bolay* FK s.695/689-443
- Ni ƙaṭra sūt **içürgeç** dāye-ı ‘ışƙ* FŞ s.134/XIII/21
- Niçe kim ƙanımdın **içti** su niħāl ƙametinġ* GD 26/6
- Kōnġül ƙanın köp ol ħūn-ħ‘ār kōz **içti** imes ġüyā* GS s.171/206-6
- Beste ant **içti** ki tarlıġ ol aġızdın almayın* LD s.215/1983

- Ol nev 'manğa dağı içürgey* LM s.374/XXXVIII-3527
- Ƙarmaban ƙanıññı içkey bir möşük* LT s.65/691
- Ve mu 'tedü 'n-bih emrîdür ki mey içmek ...* ML s.170/(B10a)/6
- Yana bir demdin sonğra ol ayağñı aldım, süt içerge.* NM s.53
- Sākiyā šāf-ı şarāb ehli vişāl içsünler* NŞ s.15/15-6
- Yār ƙarşusıda olturuban bāde içeli* SD s.304/796
- Çü 'ādil şeh ilgidin içgüñğ ayak* Sİ s.138/1358
- İmdi anlar içip yiy tursunlar, biz Oğuz Hāñnıñ itekindin yayılğan.* ŞT s.152/[80a]6
- ig- “<eg- “kıvırmak, bükme, eğme.” (ED 99)
- “egmek, bir şeyi mukavves, çarpık itmek, bir tarafa münhanı itmek, meyl ve kec itdirmek.” (§S s.69)
- Ya dik boyumñı igdi ƙaşınğ bār-ı ğam bile / Kim igrilikde devr-i ƙamer içre tāk imiş*
- LD s.91/833
- ik- “<ek- “tohum ekmek, tohum saçmak.” (ED 100; Abş. s.62)
- “serpmek, gars itmek, yolda bırakıp savuşmak.” (§S s.69)
- Mezra ‘ı dehr ara saç lutf ile ihsān tuñmı / Her ni ikseñğ anı oğ çunki orar-sin āhır*
- BV s.134/172-6
- Ki silk-ı izdivācı içre çıkkey / Eger gül ikse gül-zār içre ikkey* FŞ s.336/XXXV/47
- Cüz benefşe bāğ ara gül ikmegil ay bāğbān / Kim libāsı rengini ister bizinğ mīr-zā benefş*
- GS s.220/278-8
- Ve cigān mezra ‘ıda cem ‘ıyyet dānelerin ikti.* ML s.189/(B39b)/15
- ‘Işƙ nahlini köñğülde itkim / Barçanınğ meylı nihālin kögerip* NŞ s.65/65-4

*Zemāne bāğıda **ikting** Nihal-i mihr velik / Niter-sin olsa nedāmet sanğa şemer nā-geh*

NŞ s.551/554-6

*Mezra‘-ı cānımda tuḥm-ı şevḳ ile mihr **ikmişem** / Yok ‘aceb ger ḳonsalar ḫayl-ı kebūter başıma*

NŞ s.564/567-2

*Furāt arıḡın ol revān eyledi/ Şecer **ikti** vü büstān eyledi*

Sİ s.106/876

*İkin **iker** yeri yok irdi.*

ŞT s.224/[103a]3

il- “ilişmek, yapışmak, bağlanmak.” (ED 125)

*Velī ni fāyide kim ḫasçe çağlıḡ közge **ilmey sin***

BD s.168/84-5

*Közini körgeli közüüm közige **ilmedi** ol ay*

BD s.306/520

*‘Ayını ya ‘nī ki ‘ayb ḳılma /Bel ‘ayb ḳılurnı közge **ilme***

BD s.316/556-8

*Közümde cilve ḳalıp köñglüm almaḳ istedi gül /İting iziçe anı közge **ilmedi** köñglüm*

GS s.314/413-4

*Cānımğa mening **ilse** ol otnı yaḳa kildi*

SD s.288/742

*Eger bilse hem közge hıç **ilmeyin***

Sİ s.187/2087

im- <em- “emmek, massetmek; içine çekmek, soğurmak.” (ED 155)

“cezb itmek. ”

(ŞS s.76)

*Üç kiçe kündüz anasını **immedi**.*

ŞT s.122/[69b](11)

in- <ën- “inmek, alçalmak, çökmek, düşmek.” (ED 168)

“tedennı itmek, itaat itmek”

(ŞS s.77)

*‘İsī demidin ölgen kim rūḫ tapar **indi***

GS s.110/118-3

*Kördi tüş kim **indi** mihr-i ḫāveri*

LT s.123/1502

*Ġam sipāḫı **ingeli** köñglümde oldur şāḫ-rāḫ*

NŞ s.521/524-3

Melāyik inip rüşen ahter kibi

Sİ s.62/227

iş- (<eş- (ED 255-256)

eş- I.koşmak, acele etmek.

eş- II.dökmek, akıtmak, bardaktan boşanırcasına yağmak.

eş- III.kazmak, toprağı bellemek.

“kazmak, tırmıklamak, burmak, rabt itmek, meşdud itmek.” (ŞS s.65)

iv- (<ev- “acele etmek” ED 4; Abş. s.81)

“çabük, acele, şıtab, sürat itmek “ (ŞS s.78)

Ğadehsiz sâkiyâ hayrânmin asru / İvür sâğar ki ser-gerdânmin asru FŞ s.172/XVII/132

Körklük közgüsini ger sivse / Nazar-ı lutf bile ger ivse

BD s.105/4-63

iz- (<ez- “tırmalamak; keskin bir şeyle kazıyarak yüzeyini bozmak; kaşımak; tahriş etmek“ ED 279)

“ezmek, yaslatmak, sahk itmek; hall itmek, kemküm itmek” (ŞS 63)

Ğuyaş nigînining atsıda zehridin ħal iter/ Kişige mühr bile kim izip birür şerbet

FK s.90/91-4

Yazar çağda lebinğ rengini güyâ / İzip tur Âb-ı hayvân birle naqqâş GS s.206/257-5

Sâkiyâ hecr öltürür mey tutql anda zehr izip / Muṭribâ ħâlimğa yğla nevhâ âhengin çalıp

NŞ s.54/54-7

Munı körmek olmas cihân kizmeyin / Ta‘ab zehrîn öz kāmığa izmeyin Sİ s.256/3120

og-“toplamak, cem itmek, iddihar ve top ve tude itmek” (ŞS 66)

ol- (bol- “olmak” ED 125; Abş. s.112)

Tā ni ħāl olğum yana içkeç min-i şeydā ħadeḥ

BV s.83/105-2

*Yüzüñg hecride tofrağ **oldum** ol yanğlığ ki yil kopkaç /Kuyaş çıksa pedîdâr **olmağay***
cismim ğubârında FK s.28/26-3

*Fıraķ vâdisidin min niçük ħalâş **olayın*** GD 39/6

*Sākīyā kılsañg ħimāyet ġālib **olğum** beyle kim* GS s.73/65-7

*Niçe zülfi tig kafā-gîr **ola sin** yüzüñg kararıp* LD s.28/254

*Maĥv **oldı** bu maĥrem ol ħarem hem* LM s.52/IV-247

*Lāyık ol sin ki bî-kayd **olğa-sın** /Sa'y itip bir şāhğa şayd **olğa-sın*** LT s.52/515

*Ṭıfl igendin allıda **olğaytiban*** LT s.158/1970

*Ki tā bolğay cihān bāğı bu Gülşen mîve-dār **olsun*** ML s.168/(B5a)11-12

*‘Adālet bāğı sebz **oldı** çü Nūşîn-i revān kildi* SD s.108/73

*Çü ma şūķ u ‘āşık sin **oldunğ** tamām* Sİ s.53/103

*Ey köñgöl mest **olalı** ‘azm-i ħarābāt eylep* NŞ s.60/60-1

op- (ED 4)

1. yutmak, yudumlamak.

2. (höpürdeterek) içmek.

“setr ü ihfa itmek, kapamak.” (ŞS s.34)

oy- “oymak, içini çıkarmak.” (ED 266)

“kazmak, delmek.” (ŞS s.55)

*Köz ħarasın **oyuban** taşlağanım şa’b irmes / Ança kim salsa ħarasın ġam-ı ‘ışķıñg*
tügeni BV s.428/590-3

*Tāze dāğımın ħara tüşken cerāḥat şiddeti /Köz ħarasın tîğ-ı hicrānıñg **oyup** alğança*
bar FK s.168/171-2

Zülfünğ ile çü nâfedîn urdı dem âhu-yı hıtâ / Ğamzenğ atımçısı oķı nâfını oydu çñ ara
LD s.15/140

Hâlim ğamı yêp toyar mu êrkin / Kôz merdümini oyar mu êrkin LM s.184/XIX-1557

...ve ayağ iligin kiskeyler ve közin oyğaylar ve ser-nigün dârdın aşkaylar... NM s.94

öç- (ED 19)

1.sönmek.

“sönmek, muntafı olmak, kül olmak.” (§S s.38)

‘Aceb iş ki çün yildin irdi ferâğ / Nidin ğalmadı öçmeyin bir çerâğ Sİ s.266/3267

Yitürgeç ğam yiliniñ türk-tâzı / Öçüp tiñğ meş‘al u şem‘-ı țarâzı FŞ s.412/XLV/6

‘Işķ ref‘ olğaç köñğülge yok turur cüz’ tîrelîk / Ol sıfat kim şu‘lesi öçkeç bolur ahger
ķara GS s.50/33-5

Tîz iter tîğiniñ Nevâyî işķını / Gerçi ot öçer eger su saçılur GS s.164/196-7

Asmağdın anıñğ ğazanı tüşmey / Tün kün otı öçkeli yavuşmay LM s.90/X-609

Yakın irdi öçgeli şem‘-i ğayât / Her birige bes ki yüzlendi uyat LT s.55/548

Niçe yıllardur ki özi yandurğân çerâğı öçmeydür, dip meşhûrdur. NM s.385

‘Aceb iş ki çün yildin irdi ferâğ / Nidin ğalmadı öçmeyin bir çerâğ Sİ s.266/3267

2. borcunu ödemek, feshetmek.

3. geçmek.

4. çıkmak.

ög- (“övmek, methetmek” ED 100; Abş. 105-106)

Rindler allıda ğayvân suynı köp öge sin / İy Hızır bar mu ikin ol su mey-i gül-ğünça

BD s.138/34/5

Anıñğ ol gevher-ı vâlâsı bardur / Ki bu ögmekdin istingâsı bardur FŞ s.358/XXXIX/47

İtim dip lutfîni şâhım öger sin / Hemîn bolğay gedāğa hadd-ı i ‘zāz LD s.88/802

*Va ‘izā dūzah otın dağı öger-sin anğladım / Kim sanğa yoqtur hemānā dāğ-ı hicrāndın
haber* NŞ s.174/174-3

Çenār kefini köterip ayur bu hālda Uğan / Emānda tutsun anı kim öger ‘Arab u ‘Acem
SD s.138/195

ök- /ük-:

“cem’ itmek, yıgmak demektir.” (Abş. s.105)

“yıgmak, biriktirmek.” (DLT I, 168-15/17)

“toplamak, cem olmak, yıgmak.” (ŞS 48)

Ökme köp bülbülün ol gül hecride kim kiçelik / Nālesi irmes Nevāyî tartқан bir vāyça
NŞ s.540/543-7

öl- “ölmek” (ED 125; Abş. s.112)

Firāk ara ölerimde yitişti ol cānān / Hudāğa şükr kılay kim öler zamān kildi
BD s.158/66/5

Hicriñ ğamıdın ‘ākıbet ölgüm kara köz / Yüz ğuşşa vü endüh ile bargüm kara köz
BD s. 309/535/1

Qulluğunğ dāğıdın ölsem istemen āzāldıq / Kim bu tamğadur nişānı müdbir ü muqbil ara
BV s.16/19-6

*İmes vîrānede her dem öler dik hāletim veh kim / Turuptur başıma yimrülğeli dīvār her
sā’at* BV s.65/86-4

Çu sinsiz tirig qalmışam yaḥşıraḳ / Bu yanğlığ tiriglikdin ölmek manğa FK s.17/13-5

Şemer sular bolup āyīne-āheng / Öleng eylep ‘āyān ol közgüde zeng FŞ s.166/XVII/52

*Ölgenimdin sonğra her bir zerre-i toprağdın / Ger qader kılsañğ işitgeysin mezārımdın
dirig* GD 27/4

*Dem tutulğandın **öler** il dik yitip min ölgeli / Sürmesün dip kimesin bes kim nefesler asralur* GS s.149/173-5

*Ay Nevāyī deyr ara tutsa ayağ ol muğ-beçe / Nūş itip alma ayağıdın anıñ **ölgünçe** baş* GS s.215/270-7

*Nige dehr āyā vefā ehliniñ ister **ölmekin** / Āh otı vü eşk kanıdın nişān her menzilim* GS s.313/412-6

*‘Ademdin imdi seninğ tig vicūd kayda kilür / **Öler** tirig sini körse velī ölüg tirilür* LD s.60 /546

*Mini öltür ki sinsiz **ölmemişem** / Luṭṭīdin yazuk u kerem sindin* LD s.168/1544

*Ol ay ki manğa boldı każā ‘ışkı belāsı / Mihri bile **ölgüçige** yok zerre vefāsı* LD s.205/1886

*Ya ‘nī bu kebūter **ölgüsi-dür** / Tofrağ ile çeh kömülgüsi-dür* LM s.343/XXXV-3217

***Ölseng** ol yol içre renc ü derd ile / Cism-i zār u cān-ı ğam-perverd ile* LT s.65/696

*Çün ki kördünğ kim **ölüp-min** tuta mātem kayt bat / Ol dem-i cān-baḥş u la‘li āb-ı ḥayvānımğa yit* NŞ s.78/78-3

*Men ölmesdin burun birsün şeker irni manğa şerbet / Ni ḥāşıl birse Ferhād **ölgenindin** sonğ Şīrīn ḥalvā* SD s.124/136

*Sekkākī ol şāh āzūsı öltürse sini ni ‘aceb / Lā-büdü **öler** bolsa kişi köñğlinde sulṭān ārzūsı* SD s.248/602

*Alar ger eh olsa gedā min yaman / **Öler** vaḳt sāyıl hemān şeh hemān* Sİ s.57/157

*Nuḥ peygāmbere üç oğlu ve üç kelini birlen yaḥşı boldılar, andın özge kişilerinğ barçası **öldiler**.* ŞT s.117/[68b](10)

ön-/öng- (ED 169: ün-)

1. (bitki) büyümek, yetişmek.

*Bir ötse luḡfi nes̄mi ḡasekdin **öner** gül / Ni ḡad ḡahr yili birle ḡarḡar urḡay dem*

SD s.140/199

*Çiçekleri aladur hūḡ reng ü būy bile / Meger **önüptür** olarnıḡ ḡaşında mihr-i giyā*

SD s.173/331

*Salḡanat bustāni içre **öndi** serv butaḡı / Sāyesi bolḡay cihān āsāyiḡi ḡılmanḡ ḡitāb*

SD s.180/363

2. (sakal) çıkmak.

“iki kat olmak.” (Abş. s.116)

öng- “nabit olmak, büyümek, neşv ü nema bulmak, dest-res olmak.” (ŞS s.52)

öp- “öpmek” (ED 5)

*Aḡzıḡḡa **öper** sözün bitiy almas min*

BD s.238/228/2

*İtleriḡniḡ ḡun keḡ-i pāyin **öper-min** aymanıp*

BV s.42/56-5

*Yirler **öpüben** eşk tōküp nāleler iylep*

FK s.274/290/2

*Kim ḡıkıp la ḡini **öpkey** riḡte-i zülfin tutup*

GS s.67/57-1

*Taşlap ḡılıḡın **öpüp** rikābın*

LM s.49/IV-218

*Yaḡlık **öper** lebinḡni vü ol hem ḡayāl ile*

LD s.85/776

*İlḡini **öpmek** bile bol ser-bülend*

LT s.53/530

*ḡaşıḡda yir **öpe alman** ḡaşıḡa tüşse girih*

NŞ s.50/50-5

Saḡaḡın kış baḡası öpkenindin /Cānım ḡāk u giribān pāre pāre

SD s.224/515

*Saḡıp nūr barı ayaḡın **öpüp***

Sİ s.68/319

ör- (1) (ED 195)

1. örmek.

*Tişlep ki saçınğ **ördünğ** açkanda perîşân kıl / Āfāk sevādında cān rāyihasın butrat*

NŞ s.75/75-2

*Çābüküm rahşını meydānğa yana sürdi çaķın dik / Şeh-süivār-ı felek **örge**n kilip āyīm-i celādet*

FK s.78/79

*Kîş ü **örmek** kaydıdın öt ‘ayşnı fevt itme kim / Kîş kararaķ tülkü **örmek** yupķaraķ maşab irür*

GS s.168/202-8

2. bağlamak.

ör- (2) (ED 195)

1. yükselmek.

2. kalkmak.

3. geçmek.

“nesc itmek, rüfu itmek.” (ŞS s.41)

ös- (ED 241)

(1) büyümek, gelişmek, inkişaf etmek, serpilmek, çoğalmak.

Tağaylarınıñ içinde ösdi.

ŞT s.184/[90a]13

Şāh Melikni Oğuz iliniñ içine alıp bar anda össün.

ŞT s.197/[94b]9

(2) alışkın olmak

öt- (ED 39; Abş. s.83)

1. geçmek.

*Yansa bu kiçik çığnıñ içkerigi ağzınıñ şişler cihatıdın **öte almas.*** Babn s.28/H144a-4

*Munğa meşgulluk itkil barı vaķt / Hayf ğafterlette **öter** ekşer-i vaķt* BD s.111/4/138

*‘Adem yoluğa köñgül kirdi ‘ışķ dāğı bile / Bu yoldın **ötmedi** her kim ki bî-nişān kildi*

BD s.158/66/6

*Şabūhī isteyü yitkeç seher açıldı ışık / Bu fetḥ-i deyrde **ötmes idi** gümānım ara*

BV s.17/21-6

*Ki dünyāda bolğıl niçük kim ġarīb / Ve yāḥod anıñg dik ki yol **ötküçi*** FK s.717/737/2*Hem evvel ḥamle raḥş-ı berķ-ı ḥōdın / **Ötüp** tofraķ u yil u ot u sudın* FŞ s.91/V/17*Eger Nevāyī iki nergisiñg ḥayālī bile / Marīẓ u mest cihāndın **öter sin** olğıl sağ*

GS s.240/307-7

*Nefs kuṭṭa ‘u ‘ṭ-tarīķı menzili dur bu rıbāt / Naķd-i dīn ḥıfza ġa kıl **ötkünçe** andın ihtiyāt*

GS 228/291-1

*Künniñg raķamını çārşenbe kılğıl / Toķuz yüz yıldıñ **ötüp irdi** biş yıl*

ML s.192/(B45a)/26

*Luṭfīkelāmi yetse semerķand ehline / Āmūdın **ötmes irdi** ḥocendī sefīnesi*

LD s.196/1810

*Süt boğzıdın **ötkeç** oķ bolup ḳan / Bağrı bu bahānedin tolup ḳan* LM s.94/X-649*Mescid bölükünğde turup ey yār-ı yegāne / Miḥrāb bigin ḳaşıñğa **öteli** dü-gāne*

SD s.200/427

*Yana kesrī oldı cihān dāveri / Ki gerdūdın **ötti** anıñg efseri* Sİ s.113/977*Ḥayālımğa hergiz ḥilāf **ötmemiş** / Anıñg birle kīn ü maşāf **ötmemiş*** Sİ s.292/3667*Anıñg üçün kim Oğuz zamānındın tā bu vaķtkaça beş miñg yıl **ötüp turur.***

ŞT s.207/[98b]12

*Dimen ol ay hicranıdatı nev **öter** ay ve yiling / Tün kün çeker min tinmeyin efganlar efgan üstine*

ŞT s.208/[98b]16

2. kesmek, koparmak, ayırmak, ayrılmak (birinden).

3. vazgeçmek, reddetmek, feragat etmek.

4. aldırmamak, yok saymak, göz yummak, boş vermek.

öt- (2) “ötmek (kuş)” (ED 39)

uç- (ED 19)

1. uçmak (kuş).

Uçku diktür can kuşu hicrānda Bābūr āhıdın / Kil biri ta’cıl ile cānım hevā körsetmegey

BD s.173/92-6

Köngül uçmağ er istese cid kılıp / Uçar yār kıl mūnis anıñg bile

BD s.276/382-2

Ol perī uçkusı ra’nālıgdın / ‘Ādemī munça bolur mu ra’nā

BV s.27/36-3

*İy Nevāyī dehr bāğdın kütulmağ istesenğ / Bülbül uçgan yağırağ zāğ u zegān
me’vāsıdın*

FK s.453/488-9

Çün kiyik katlini ister kāşki rūhum uçup/ Bir katıl itken kiyik cismi ara tutkay karār

GS s.151/176-3

Deşt üzre ki seyr olur şabāğa / Bağı karalar uçar havāğa

LM s.113/XII-841

*İ Sekkāī bu şeh kapkın ganīmet tut çü zülfinğa / Azağın bağlağan kuş-sin uçarğa hıç
hevā kılma*

SD s.202/440

Melāyik inip rüşen ahter kibi / Uçup dehr devride şeb-per kibi

Sİ s.62/227

Başdın hūdınıñ mīlin uçurdum

FŞ s.379/XLI/114

2. ölmek.

*Tiğ tartıp tācverler başığa çun çattı rağş / Tendin uçtı veh ki her yan baş u baştın uçtı
tāc*

BV s.75/94-4

3. kaybolup gitmek, yok olmak.

Hicriñde iy perī-rū közümdin uçtı uyku / Her kiçe tañğğa digrü işimdür āh u nāle

BD s.136/30/4

*Min hecr ile dermānde vü sin közdin **uçar sin** / Ay vāy ki yoğtur manğa kuş tig per ü bālī*

LD s.229/2112

4. solmak (renk), rengi atmak.

I.“bir nesne zāyil oldu ve na-bedid oldu demektir ki faraza uyku uçtı dirler ve kuş uçtı dirler; ama semi’de istimal olunsa söyüendi demektir.” (Abş. s.91)

II.“ızdırıp ile hareket eyler ve talabir ve segirir demektir.” (Abş. s.92)

uğ- “anlamak, düşünmek.” (ED 77)

*Saç otağası **uğardın** bolur.*

Babn s.27/H142b-12

*Ağ **uğar** otağası çābük-süvārım başıda / Eyle kim hağğ-ı şu ‘ā ī iylegey zāhir kuyaş*

BV s.186/244-3

*Kıldı **uğar** otağasın ol kātıl-i şücā’ / Hürşīd ‘ārızığa hemānā hağğ-ı şu ‘ā* NŞ s.247/290-1

ûr-

“nabit ve peyda olmak, tuhm ve saire nümüvv itmek.” (ŞL s.11)

ur- (ED 194)

1. vurmak, dövmek.

*Taş **urar** eţfāl mini öyde fāriğ ol perī*

BD s.123/9-4

*Hecr tîği niçe bağrımğa **urar-sin** āhır*

BV s.134/172-2

*Tig **urar** lāf u zerre yok cigeri*

GD 49/9

*Geh otun boldı gehīsu **urdu** peykāndın*

GS s.35/11-3

*Gül iltür al ile ol çehredin reng / Kızar tā uğrı üçün yil **urar** kâç*

LD s.31/289

2. koymak, (yere vb.) bırakmak.

*İy perīyol bir vişālīngğa ki kitmey baş **urup***

BD s.151/56-1

Urar min kadem tã ki bargunça gãm GS s.515/683-138

Cãn u kõngül içre urar siz kadem LD s.87/792

Uluğ suğa yitkeç İbrāhīm ayağ suğa koydı ve kadem urdı. NM s.27

Ve kelānıñ ayağı atıda ilig ayağ urar irdim. NM s.313

Kulı ĩrāk u Sipāhān, Hicāz, ursa kadem SD s.140/198

Bu sevdāğa urdı kadem her gedā Sİ s.81/505

3. inşa etmek, yapmak.

Ėmdi ki bu ėkki taşıban raht / Anda uruban cünün şehi taht LM s.158/XVII-1293

Tingri ta ‘ālā tevfiķı bile bu uluğ işke ilig urdum. NM s.2

*Tam urdum min yıķılğay sin ‘imāret eyleding / Gāh gāh andaķ iş itkil imdi bolmasun
harāb* SD s.186/392

4. yüzüne söylemek.

Özlüki bāķi vü zāhid uradur lāf-ı vuşul BV s.55/71-6

Devride haţţ şām-ı müşg-āsā yüz urmış her taraf NŞ s.304/305-1

Koyun dik yüz urğum durur her taraf Sİ s.310/3937

5. içine işlemek, dokunmak.

Geh kõngül otı urar köksüm şikāfıdın ‘alem GS s.144/166-4

Ay ‘ışķ yana fırķat otın cānıma urdunğ GS s.282/368-1

6. çarpmak (kanat).

“darb eylemek.” (Abş. s.99)

“darb itmek.” (§S s.39)

us- “ istihvan usmak, yani eti kemikten koparmak, soyamak.” (§S s.44)

uş- “üş- “toplamak, birleştirmek, birikmek.” (ED 256)

“tecemmu itmek, yığılmak, izdiham, tahaşşüd itmek.” (§S s.45)

ut- (ED 38)

(1) kazanmak.

Ol ay ki cefā nardini hūblardın utup tur / Yā Rab ni belā mihr ü vefānı unutup tur

GS s.153/180-1

Şaṭranc-ı letā fetni utar niçe kim ol ay / Ruḥ ṭarḥ birip çarḥ kuyaşı bile oynar

LD s.57/518

(2) dövmek; defalarca vurmak, çırpamak, çarpamak, mağlup etmek.

uy- (ED 267)

(1) sıkamak, ezmek.

(2) yoğurmak.

“uymak, birine bağlı olmak” (DLT III, 146-21)

“tabiiyyet itaat itmek, birülük itmek, naim-i gafil, bı-huş olmak.” (§S s.55)

uz- “gecüb uzadub givşetmek.” (§S 43)

Eger birin birin alfāz vaż‘ıda kim alar taḫşīr kılıpdurlar ta ‘arruż kılılsa söz uzar.

ML s.173/(B13b)/10

üç- “tayran pervaz itmek, göz koymak, yürek çarpamak, sönmek.” (§S 38)

üg- / ük- “yığmak, üst üstü getirmek, biriktirmek.” (ED 100)

“toplamak, cem itmek, yığmak.” (§S 48)

Ügüp her sarı kulle kulle ḥārā / Kılıban pāre pāre bī-müdārā

FŞ s.151/XV-72

üz- (ED 279-280)

1. kesmek, koparmak.

<i>Könglümni ni nev' üzey uşal yağlığdın</i>	BD s.224/174-2
<i>Gül bile nā-merdüm il andağ ki üzgey gönçeni</i>	BV s.256/332-4
<i>Esed boynun üzüp ser-pençe birle</i>	FŞ s.138/XIII/73
<i>Bu 'ışk derdiğa dermāndın anda üzdüm ümīd</i>	LD s.261/2402
<i>Üzmiş irdi bağlaban zünnārnu</i>	LT s.122/1485
<i>Kim körüngeç üzdiler cāndın ümīd</i>	LT s.130/1596
<i>Yisün itinğ cigerimni üzüp üzüp nige kim</i>	NŞ s.46/46-5
<i>Müselmān bolup igindin üzüp salğay çelīpānu</i>	SD s.158/277
<i>Velī sindin üzmeý min aşlā ümīd</i>	Sİ s.57/148
<i>Lā'li seyrābıngdın üzsem ger tamā'nu tā ebed</i>	GD 9/4
<i>Tiş kadap min la'linğ üzmes min andın bu tama'</i>	GS s.326/431-3

2. bitirmek, sona erdirmek.

<i>Anıng çün rişte-ı 'ömrini üzdünğ</i>	FŞ s.210/XXII/67
<i>Peyvend-i hayātım üzme āhır</i>	LM s.220/XXIII-1934

3. hüküm vermek.

“suda yüzmek demektir.” (Abş. s.101)

“dermek, kırmak, kökünden çıkartmak, üzme.” (§S s.43)

I.3. ÜNLÜ+ ÜNSÜZ+ÜNLÜ KURULUŞUNDA OLAN BASİT

aba-

“men ve dirig itmek. bırakmak, kaçırmak, gürizan itmek.” (§S s.11)

acı- “acı duymak; ekşimek.” (ED 20-21)

“acı ve merhametli olmak.” (§S s.15)

ara- “bulmağa çalışmak.” (ET arka- >ara- TETL s.189)

“yorulmak.” (Abş. s. 8)

“aramak, istemek, kavuşmaya çalışmak.” (ŞS s.17)

Dost tutmaqlık ile iy dānā / Dostnıñ yādını tutmaqlık ara

BD s.113/4-165

arı-⁵⁶ “temiz olmak, temizlenmek.” (ED 198)

Bu günehdin arımak itsenğ heves / Ol dağı āsān irür ey bū'l-heves

LT s.139/1724

... ve iligi neces bolğan yinğın yusa, hergiz iligi arımas.

NM s.185

Yarumağ ister-isenğ evvel arıt köñlüñni / Ey Nevāyī közi yarup kişi kim köñli arıp

NŞ s.57/57-9

ata- (ED 42)

1. ad vermek.

Şüretinğ ehl-i ma'nā ey perī cān atadı / Şayrefī irniñni kördi la'l-ı handān atadı

SD s.258/633

2. adamak, ithaf etmek.

Ağzınğ u tişinğni kördi gonçe vü gül, didi rāst / Kaddınğa kılğan nazār serv-i hūrāmān atadı

SD s.258/634

3. söz kesmek, nişanlanmak.

“adlamak ve ad koymak.” (Abş. 2)

aya- (ED 267)

1. muamele etmek, davranmak.

2. korumak, esirgemek.

Kil kılay cānnı nişārınğ ā yārım / Nağd-i cānnı bar mu sindin ayarım

BD s.286/418/1

⁵⁶ Selahattin Tolkun, “ Eski Türkçe Döneminde Arkaik Bir Fiil: Arı- ”, İlmî Araştırmalar, S.20, Güz 2005, s. 149-157.

*Nazar mindin **ayar** gamzenġ ‘acebdür / Kim ösrüklerde bolmas resm-i imsāk*

LD s.101/917

*Könġül otı birle zaĥmın körüp ni raĥm itkey / Özün çü dâġ u elifdin **ayamas** ol bġbāk*

NŞ s.329/330-6

“men idmek, dirig dutmak, kaçurmak.” (Abş. s.31)

“dirig itmek, esirgemek, muhafaza itmek, kıymamak.” (§S s.57)

“saygı göstermek, saymak.” (<ET aya- TETL s.233)

ene- “ hayvanı ihsa itmek “ (§S s.31)

eri-/erü- “erimek” (ED 198)

“irişib demekdir ve bir dahi eriyib demekdir.” (Abş. s.51)

“erimek, mayi olub akar olmak, inhilal itmek. ” (§S s.62)

ısı- (isi- “sıcak olmak” ED 241)

“tesahhun itmek, ısıcaklanmak, germ olmak. ” (§S s.64)

ile- “ (ilemek) elekden keçürmek, kepekden cüda itmek.” (§S s.70)

ipi- “hareket ve cünbüş itmek.” (§S s.57)

iri- “çürümek.” (ED 198: iri-/ irü)

*Cānum hedefi içre oĭ urmas irür ol ĥayf / Nāgeh **irigey** baġrum otı içre başaĭı*

SD s.304/797

işe-⁵⁷ “givşeyüb yayılmak, tebevül ve şaşe itmek, tış itmek. ” (§S s.65)

oĭı-/oĭu- (1) (ED 79: oĭı-; Abş. s.104)

1. okumak.

*Her kim bu Veķāyi ‘ni **oĭur** bilgey kim /Ni renc ü ni miĥnet ü ni ġamlar kördüm*

BD s.265/336-2

⁵⁷ Sevan Nişanyan, Sözlere Soyaġacı Çaġdaş Türkçenin Etimolojik Sözlüğü, Adam Yay., 2. baskı, İstanbul: 2003, bkz. ET çişemek < çiş (•ç sesi edep kaygısıyla düşürölmüş olabilir.)

- Ni o^ğkur-sin kışsada Ya ‘kūb hūznin kim irür* BV s.60/79-7
- Seniñg yüzüñgdiñ eş ‘ārın o^ğkurlar* LD s.65/593
- Ve ‘d-ḍuhā ve ‘l-leyl o^ğkur min zūlf ü yüzüñgni körüp* LD s.122/1122
- Ol dēp né o^ğkup varaḳda muṭlaḳ* LM s.70/VII-416
- Mecnūn o^ğku ḡunça bēyle nāme* LM s.252/XXVI/2270
- Faṣīḥ Türkler ḳaşıda o^ğkuy ve ötkere almaḡaylar.* ML s.179/(B23a)/18
- Ol yārıñḡ ḳayandur ki Ḳur’ ān o^ğkuydur irdi?* NM s.121
- Huṭbe atıñḡḡa o^ğkırlar ḡālī fī külli ‘l-bilād* SD s. 132/167
- O^ğkur vaḳtı ehl-i selāmet muni /Körüp ‘ālem içre ḳıyāmet küni* Sİ s.87/602
- Biz munlarnıñ ḡıç ḳaysısını ḳılmaduḳ anıñg üçün kim bu kitābnı o^ğku ḡuḡı ve tıñḡlaḡuḡı elbette.* ŞT s.111/[66b](5)

2. çağırmaq, davet etmek.

o^ğı- (2) “kusmak” (ED 79)

“kıraat, tilavet itmek, mütalaa ve tahsıl itmek.” (§S s.47)

ona- “*oñḡa-(?) “memnun olmak, razı olmak.” (ED 171; Abş. s.115)

“bir işe razı olmak, beğenmek, tercih itmek.” (§S s.52)

öte- (öde-) “ödemek, vermek.” (ED 43)

“ödemek, ifa eda itmek, cevap vermek.” (§S s.34)

Ḳurbān boluban vaşlınḡ üçün şükr ötegey-biz / [Öt] pāk bu maḡaldın şanemā bizni
unitma SD s.212/470

ula- “*ulı- bağlamak, birleştirmek, yaklaştırmak, ulaştırmak.” (ED 126)

“ulaştırmak, bitıştirmek, uzatmak. ” (§S s.49)

*Bir bakıban karaklarınğ **uladılar** köngül kuşın / Can dağı intizār irür baqtı bir kıya kanı*

GD 45/3

*Fitne işikin açtı maḥrāb-nişīnlerğa / Çün şubḥ **ulap** nergis ol qaşı kara koptı*

LD s.232/2136

*ve öz nazmınıñ çürük riştesin ve üzük tārın hem alarğa **ulamak**.*

LM s.54/V

ulu-

“ulalmak, büyümek, ürümek.” (ŞS s.51)

una- (ED 171)

1. memnun olmak.

2. mutabık kalmak, anlaşmak, kabul etmek.

*Ey Nevāyī hīç bilmen kim **unağay mu** köngül / Anğa munça ecnebī sözler ki irşād eyledim*

NŞ s.411/412-7

*Bu ḥātūnnı **unamay irdim** şundaḳbir fitne bolur tip sen tidi irse Ƙozı Tegin buyurdı.*

ŞT s.190/[92b]2

uyı- / uyu- (uçı-) “uyumak” (ED 62; Abş.L s.120)

*Salṭanat taḥtı üze yatḳan **uyumas** reşkdin / Körse başımnı ki her tün āstānıñ yastanur*

BV s.133/171-4

*Sin perī veş ḥūrini körgey mü min kim bir kiçe / Can şirin tik ƙoçup öpüp **uyusam** tā seḥer*

GD 16/4

*Tanğ yili tünd isme ol yan kim **uyumay dur** gice / İtleri feryadı vü ‘uşşāķınıñ ğavğāsıdın*

GS s.379/509-5

*İy köz, yıǵdın tınmaǵıl u bir dem **uyuma** / Ğaflettin irür baḥr-ı ğam içre **uyumaķıñ***

LD s.103/939

*Böri kim anıñg havfıdın çüpān uyumas irdi hıç / Hālī şāhen-şeh ‘adlıdın qoylarga ol
çüpān irür* SD s.116/109

üşe- “kazımak, kazıyarak temizlemek; sıyırtmak; kazıyıp toplamak” (ED 256; Abş. s.60)

I.4. ÜNLÜ+ ÜNSÜZ+ ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

art- “artmak, çoğalmak, fazlalaşmak.” (ED 201)

“tahmıl itmek, yükletmek, efzun ve zaid olmak, ardına sırtına koymak, fazla gelmek, bakı kalmak.” (§S s.18)

...lā-caram bargān sarı nöker ve vılāyatı kem boldı ve artmadı. Babn. s.52/H166a-4

Ber-devām olsa sanğa meyl artar BD s.108/109

Nevāyī künde çün bir kurş maqsūm artmas ni sūd GS s.72/63-9

Artar nimeniñg kıymeti çün bolsa mezādı LD s. 230/2119

Çün lu ‘b u neşāt alargā artıp LM s.46/IV-187

Cehldin nefside pindār artıban LT s. 74/810

*Ve hem ol dipdür ki maḥabbetning ḥaḳīḳatı oldur kim luḡ bile artmağay ve cefā bile
öksümegey.* NM s.36

Gehī za ‘fı artıp gehī kuvveti Sİ s. 51/71

ēlt- / ilt- “iletmek, göndermek, ulaştırmak.” (ED 132)

Baş üstige ēltmek kılıp fen / Ol yergeçe kim bar ērdi medfen LM s.357/XXXV-3364

Mey suyu ḥurrem durur iltūr ḥumār āzārını BD s.277/384

Ḥayāl itsem ol binli ḥāl iltedür BD s.312/545-1

Dīde pā-būsın ayagıñgā meger iltūr eşk BV s.8/8-7

- İltseñg* nāmem anğa kim yazmışam *hasret* bile BV s.393/541-5
- Ža‘f körgil kim tenimni iltiben* iylerge *kūt* FK s.89/90-1
- Hem *iltür* tilbedin ol ayğa *peygām* FŞ s.430/XLVII/5
- Min ‘adem yolığa barman mini līkin iltür* GS s.75/67-5
- İltti* zülfünğ *könğlümüzni* vü *fürū-pāy* eyledi LD s.58/527
- İltip irdi* bezm ehlidin şu ‘ūr LT s.226/2919
- Yana bir nev ‘ *‘ibāret ve edāları bar kim birevdin bir işni gümān iltmek* bile ol işni ol kişige nisbet-gūne birürler. ML s.178/(780a)/25
- Qabrı başığa barıp anğa namāz kıldım mini uyku iltti.* NM s.28
- Dise bolğay songğa uyku iltgen* il *uyғанur* NŞ s.139/139-4
- İltti* ağızıñdın oğurlap piste tarlıqnı anğa SD s.296/766
- Giriftārını dağı iltür irmiş* Sİ s.195/2207
- ve oklarını kün batışı tarafığa *iltip* yaynı neçük *koysañg anı şundağ koyğıl tidi.* ŞT s.146/(77b) (17)

irk- “toplamak, birleştirmek.” (ED 221)

“birikmek, yığılmak, idhal olmak, toplanmak, müctemi olmak.” (ŞS s.61)

ört- (ED 202)

1. örtmek, gizlemek.

Nidin ‘āşıknu örter şeyn-ı ma ‘şūk / Çü ‘āşık munda kildi ‘ayn-ı ma ‘şūk FŞ s.79/II/16

Egerçi iriür müşek atmağ işi / Bulut mamuğın örtey almas kişi Sİ s.124/1151

2. kötü bir durumu belli etmemek, saklamak.

3. bağışlamak.

ûrt- “ınbat itmek bitirmek, nebatatı vücuda getürmek, ber-pa itmek.” (§S s.11)

ürk- “suud itmek, çıkmak, uruc itmek.” (§S s.41)

Ulustın ürküp özümdin dağı bolup-min yat/ Min-i rem̄değa t̄ā boldı āšnā ol şūh

FK s.112/113/3

*Ferāğat kaşrıdın könglüm eger ürküp bozuğ ister / ‘Aceb yok çuğdnıñ menzil-gehi
vîrāneî bolğay*

GS s.490/674-3

I.5.ÜNLÜ+ ÜNSÜZ + ÜNLÜ + ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

adaş- “yolı gaib itmek, şaşırmak, sehv ü hata itmek, müşareketle tagannı ve terennüm itmek.” (§S s.16; DLT azaş-)

akuk-

“bayılacak derecede kahkaha ile gülmek.” (§S s.27)

alaş- “intihab, tefrik itmek, seçmek, ayırmak, güzide itmek.” (§S s.28)

anık- “büyümek” (Abş. s.28)

“büyümek, neşv ü nema bolmak, kesb-i iktidar ve tecessüm itmek.” (§S s.33)

apar- “götürmek” (<abar-- TETL s.186)

“götürmek, aşırarak, alub varmak, gürızan itdirmek.” (§S s.12)

ayak-

“belürmez olmak, ay ve güneş istimal olmak.” (Abş. s.36)

“nücüm-ı gurub itmek, batmak.” (§S s.56)

ayın- “korkmak” (ED 274)

“men olmak” (Abş.L.s.30)

ayır-/ ayur- (ağır-) “ayırmak, bölmek.” (ED 65)

“fekk, şakk, tefrık itmek, cüda eylemek.” (ŞS s.61)

*Yüzünğdin ayru min h̄ār iy ‘azīzim / Kişi güldin **ayırmas** h̄ārları* BD s.158/67/3

*Yüz hasret ile mini **ayırdı** / Vaslunğdin eyā huceste-dīdār* BV s.479/659-6

*Yārab mini ol serv-i h̄irāmandın ayırma / Ol közleri nergis gül-i h̄andandın **ayırma***

GD 6/1

*Ġamunğ boğun boğunumnu **ayırdı** hem hoş tur / İtinğge taşlamağ üçün birin birin
sünğekim* GS s.314/414-3

*İgnidin salıp enāniyyet tonın /**Ayırıp** otdın beşerlik uçkunın* LT s.25/152

*bir kiçe vāki ‘ada kördi kim Muştafā şalla ‘llāhu ‘aleyhi ve sellemning mubārek
sünğeklerin laḥdda yığıp ba ‘zını ba ‘zıdın **ayıradır.*** NM s.20

*Sözge ivürdi ikki lebinğni tekellümünğ / Yā berg-i gülni ikki **ayırdı** tebessümünğ*

NŞ s.698/709-33

*Bozup kūrīyāsın çirigçi kirip / Öyidin niçe şāḥ otun **ayırıp*** Sİ s.144/XXI-1438

eşit-/eşit- / işit- “işitmek, duymak.” (ED 257 ; Abş. s.60)

*Bu sözni **eşitkeç** ol yegāne* LM s.48/IV-209

***Eşitküçi** bildi kim nê-dür ḥāl* LM s.155/XV-1257

*Bir söz **eşitip** turur kulağım* LM s.178/XIX-1494

*Anı her kim **işidse** ayturlar irdi.* ŞT s.124/(71a)(2)

*Kil ey nāşih **işit** sin dağı bir pend* BV s.99/123-7

*Çıkķu dikdür miḥnet ü endūh ile cānım **işit*** FK s.88-89/1-9

İşitmişmin ki Bānū kār- dāndur

FŞ s.339/XXXV/89

Ger kader kılsanğ işitgeysin mezārımdın dirig

GD 27/4

Kıla alsanğ işitkil pend sin kim ilge birmek pend

GS s.111/119-4

Kim işitmişdür bu yanğlığ harfni

LT s.160/2009

Eger yüzdin belki mingdin biri bu tinli örgeyip söz aytsa hem her kişi işitse bilür.

ML s.169/(B8a)/13

Dirler ki anıñğ kabrıdın Kur’ân okumağnıñ ünin işitürler.

NM s.101

Ey köñgül hur u perî vaşfın işittim gūyiyā

NŞ s.43/43-8

Seherde yā Rab u āhum işitsün Allāhî

SD s.228/529

İşitkil nefes kim söz irdi vü bes

Sİ s.77/453

ıdır- “huruc itmek, çıkmak, nümüvv ve zuhur itmek.” (ŞS s.66)

ıman- “utanmak, hicab itmek, ihtiraz, ictinab itmek.” (ŞS s.73)

"Ger andın fikir kim kılman sin ahir / Atang bula anangdın iman ahir"

ŞS s.73

ısır- “ısırmak” (ED 251:ısır-)

“yemek, dişlemek, ısırmak.” (ŞS s.63)

ıgir-⁵⁸

“ağzal etmek, iplik ve rişte etmek.” (ŞS 69)

ıgür- “ferman, fermanlık itmek, hükmi nafiz olmak.” (ŞS s.69)

ilet- (èlet-) (<èlt?- “taşımak, getirmek, götürmek”+ t-, ED 132)

“götürmek kaldırub abarmak, nakl itmek, irsal itmek.” (ŞS s.71)

init- “keskin itmek, bürren itmek, tız ve tünd itmek.” (ŞS s.78)

⁵⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevāyî Muḥākemetü'l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.117. “bkz. Çağ.: Seng. 107r. 22 *igirmek* “gerdāniden, mecāz ma’nā rişte tābiden”; ŞS 57 *igirmek* “ağzāl etmek, iplik ve rişte etmek”.

ipit- “su tokundurmak tartıb, teblıl itmek, ıslatmak.” (§S s.57)

irik-⁵⁹

“**kāf kāf-i Arabīdir, sabah irkenden kalkdı demektir.** (Abş. 50)

“**sünühet olmak, pekimek. erken kalkmak. usanmak, bırmak, teneffür, istikrah itmek.**” (§S s.62)

"Bir kün irikib meh-i müeddeb / Tüştı başıga heva-yı mekteb"

§S s.62

işen-⁶⁰ “**güvenmek, itimat etmek.**” (ED 264)

“**inanmak, itikad, tasdik, itimad itmek yakın ve baver itmek.**” (§S s.65)

Hüsniñğa işenip köp cevır ü cefâ kıılır sin / Körklüg kişi başında ārī bolur gurūrī

LD s.225/2070

Andağ ki kuvarmağ ve kuruşşamağ ve üşermek ve cıcaymağ ve öngdeymek ve çigremek ve dumsaymağ ve umunmağ ve osanmağ ve igirmek ve igermek ve oħranmağ ve tarıkmağ ve aldamağ ve arğadamağ ve işenmek ve iglenmek ve... ML s.169/(B8b)/19

orut- “**nüzul itmek, mekan-ı intihab itmek, dinlenmek, aram itmek.**” (§S s.42)

ovan- “**bı-hiss ve hareket olmak.**” (§S s.54)

oyak- “**şems, nücüm, gurub itmek, batmak.**” (§S s.54)

⁵⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi , s.119,

“ 1.< er+ik-, *ēr “erken”den [(I/U)K-] İFYE ile.2.< er-ik- “acele etmek”, -ik- FFY eki ile pekiştirmeli fiil..Fiil kökünü krş. TTü (ağ.) *ermek* “acele etmek”. 3.< ir-ik-, ir- “to mope, feel lonely or bored” (ED 194a) fiil kökünden *ik-* FFY eki ile pekiştirmeli fiil: *irik-* “to be disgusted, bored”, bkz. ED 226a. 4.<yir-ik-, bkz. ED 955 2 *yé.r-* “to loathe; to criticize, or blame”. Çağ.: Seng. 98v. *irikmek* “dil-gır şuden”, Abuş. 50 *irik-irikdi* “şabah irkenden kalkmak; tarılmağ, yorulmak, ma’nāsına gelür ki,...;ve ba’zı maħalde ‘acele ma’nāsına dahi gelür”, §S 50 *irikmek* “katı saht olmak, pekimek; erken kalkmak; usanmak, bıkmak; teneffür, istikrah etmek” demektir.

⁶⁰ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, Özönder, bkz. Çağ.: Seng. 105r. 22 *işenmek* “mutma’in būden ve i’timād kerdin”; §S *işenmek* “*inanmak*”, i’tikād ve taşdik, i’timād etmek; yakın ve bāver eylemek”...OTü. *işan-*, “*inanmak, güvenmek*”: ETü. Uyg. *işen-* “*güvenmek, inanmak*”, Hak. DLT, KB *işen-* “id.”, Harezmi. *işen-* “id.”, Kıp. *işan-* “*güvemek, mutmain olmak*.” ED 264a.”

*Mey kuyaşı mu içimde **oyaķp** / Yāfelek mihr otı köñlüimde yaķp* BV s.48/65-1

*Ey kim yüzüñg kuyaş idi sarğardı şeybdin / Bilgil ki sarğarur **oyaķur** çağıda kuyaş*

NŞ s.250/250-6

oyal- uyal- / uyat- (*uyadıl- “utanmak” (ED 272 ; Abş. s.118)

*Andın ayru olmayın körgende cān ıldım fidā / Kılmanğız taħsīn ki ılmış-min
oyalğandın bu iş* NŞ s.259/259-3

*Bu çihre-i zerdimdin **uyalsanğ** nitkey* BD s.235/218-1

*Bī-vech çıkar kün yüzi devrinde **uyalmas*** LD s.242/2233

*Kündüz **uyalıp** bu hāletidin* LM s.45/IV-184

*Gül-i mihr aldarar bī-ħad **uyalur** künbed-i aħdar* NŞ s.194/194-3

*Taşavvur kılma kim min serzenişlerdin **uyalgay-min*** NŞ s.469/471-3

*Yüzünğ bile lāf urğalı kün lā-büd **uyalgay*** SD s.216/488

Algalı koymas sarığ yüzün kara yirdin uyat GS s.82/77-5

***Uyatdın** yir koyı eylep maķāmın* FŞ s.91/V-21

*Her biri barıp **uyatdın** bir sarı* LT s.116/140

*Hayāt kalmamış ez bes ki bar **uyat** manğa* NŞ s.12/12-1

*Kirip yir tūbigē **uyatdın** kuyaş* Sİ s.64/256

opar- “yıpranmaz ve eskimez demektir. ” (opra-, Abş. s.83)

otur- / **oltur-**⁶¹ (?olor-) “oturmak” (< *olğur-, ED 150)

*Felek Sekkākī’ge bu kün kulunğ-min dir, cihet zāhir / Tūn aħşam itlerinğ birle **oturmuş***

⁶¹ Talat Tekin, Orhon Türkçesi Grameri, Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi: 9, Ankara, 2000, s.96, bk.z, *olor-* “ oturmak, (tahta) oturmak” < *ol- -(X)r orta çatı eki araclığı ile türetildiği belirtilmiştir. (krş. olgurt- “oturtmak”, Kırg. *olut-* “ oturacak yer”).

- bir zamān ey cān* SD s.196/419
- Otursa~~ng~~z nefesī gül yıǵacı astında / Şabā çü kopsa gül üstinde barça gül saçılır*
LD s.60/548
- Olturur her gūşede sizni temāşā kılǵalı* LD s.220/2027
- Şeyh didi ki seccādeī ki sizin~~g~~ oltururu~~ng~~zğa yaramas, bizing daǵı oltururumuzğa*
yaramas ve aradın kötertti. NM s.363
- Bilig tahtı üzre çıķıp olturay* Sİ s.74/399
- İmām oltursa oltura turur, tursa tura turur.* ŞT s.129/[72a](17)
- Luǵf èylese fāriǵ olturup-biz* LM s.209/XXII-1821
- Ata tahtıda fāriǵ olturdum* BD s.203/129-16
- Nāveki~~ng~~ yanımğa olturdu* ‘iyādetķa kilip GS s.68/59-1
- Sehvdür kim bī-şemer eşcārıda olturdu~~ng~~z* BV s.161/210-6
- Enbiyā vü mürselīn haķla tutup oltursalar* SD s.98/34
- Manğa her yurtta alaçuķ yasar édiler.Alaçuķta olturur ádim.* Babn s.1/K146/10
- Tilbe kim kördi yenǵi ay olturur mu ornıda* NŞ s.543/546-5
- Olturup sunǵan ayaǵın kıldı cem ‘* LT s.31/230
- ökün-** “pişman olmak, pişmanlık duymak.” (ED 111 :ökön-)
- “peşıman, nadim olmak.”** (ŞS s.49)
- öküz-** “nasihat virmek. beyan-ı rey itmek.” (ŞS s.48)
- ösür- /esür-** “sarhoş olmak; mest olmak” (<esir-/ esri- “sarhoş olmak.” ED 251)
- Niçe firāķ hūmārı ara ‘azāb çikey / Kaçan vişāl meyidin demī ösürgey min*
BD s.188/120/4

uçaş-

“bahse tutuşmak, iddiaya düşmek, muhaseme ve adavet etmek.” (§S s.36)

*Ecelni cān alurda yinḡdi hecrinḡ / Niçe kim ol mununḡ birle **uçaştı*** BV s.464/646-4

*Mihr yüz körmey **uçaştı** perdedin çıkḡaç yüzünḡ / Alḡalı koymas sarıḡ yüzün **uçaştı** kara yirdin
uyat* GS s.82/77-5

ugur-

“isabet itmek, rast gelmek, muvaffak olmak.” (§S s.46)

umal- “muallak asmak, muallak turmak .” (§S s.52)

unut- “unıt- “unutmak” (ED 179)

*Devrān ḡamı bile sitemini **unutturur*** BD s.281/400-1

*Birini vāy ki bışḡarmayın birini **unutmış*** BV s.190/250-5

*Bir yolu **unuttuḡ** şanma ‘ahd u vefānı* GD 47/1

*Ol unutḡan kibi luffeylenḡ ü siz hem **unutuḡ*** GS s.287/376-3

*Min çü ölsem ḡāh **unutḡl** anı ḡāhīyād kıl* LD s.115/1055

*Mēn ḡasteni hem **unutmaḡay-sēn*** LM s.239/XXV-2135

*Va ‘de kılḡandın **unutmış-sın** mini* LT s.114/1368

*Cevrler kim kıldı ol kāfir **unutmıydu** köḡül* NŞ s.151/151-5

*Sin yitsenḡ eger anda şabā bizni **unıtma*** SD s.212/475

*Bir ay kiçe kündüz toyda barçası yaḡşı ve yaman ‘ıyş u ‘ışretḡa meşḡul bolup ḡarılar
yaşın **unutdı** ve yarlılar malsızlıḡın **unutdı** ve baylar ölümün **unutdılar**.*

ŞT s.173/[86b] 12

uşuk-

“ıztırab ile acele eylemek demektir.” (Abş. s.103)

“acele etmek. (§S s.45)

uyak- “güneşin batması demektir.” (Abş. s.119)

Ömriğā **uya**ksa mihr-i hāver / Tuğkan ēse yana mihr-i enver LM s.91/X-620

Bu dem kim **uya**kāp manğa āfitāb / Yayılğaç kıyaşımğa müşkīn seḥāb Sİ s.483/6509

uyan- (odun- (odon-) “uyanmak” (ED s.62)

Ağzıñg bile tıñglik talaşur beste **uyanmas** / Ol ağzı açuḳ ya mağzınıñ pūçluğını kör

LD s.300/2708

uyat- /uyad- “utanmak” (ED 272)

“utanmak demektir.” (Abş. s.118)

“utanmak, mahcub olmak, hacalet çekmek, hicab etmek.” (§S s.54)

Kıyaşka çün sürüp gerdün hırāmın / **Uyatdın** yir koyı eylep maḳāmın FŞ s.91/V-21

Ka‘bede mütvāri oldılar barı / Her biri barıp **uyatdın** bir sarı LT s.116/1400

Bola almayın ol şebistānda fāş / Kirip yir tübigē **uyatdın** kıyaş Sİ s.64/256

üsür- “mest olmak manasına kelmek.” (Abş. s.103)

üşer-⁶²

I.6.ÜNLÜ+ ÜNSÜZ+ ÜNSÜZ + ÜNLÜ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

ahta-⁶³ “enemek, imal etmek.” (§S s.16)

⁶² F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.153, “çekmek, sürmek yaklaştırmak, mecbur etmek, zorunda bırakmak, sevk etmek.Krş.: RSl. I-2 1903 (Çağ) üşer- “fortbewegen, vorwärts gehen lassen”.

aklı- “cereyan ve seylan ve seyl itmek.” (§S s.26)

aksa- “topallamak” (ED 95:aḥsa-)

“topallamak, agsamak, bir ayagı kısa olub da bir yana ziyade temayül iderek yürimek.” (§S s.26)

alka- “övmek, alkışlamak.” (ED 138; Abş. s. 24)

“hayır dua itmek, tahsın ve sipas itmek.” (§S s.29)

Sinde nāz oldı Nevāyī de niyāz irmes ‘aceb / Bes sin anı kargagan sayı sini ol alḳamak
NŞ s.310/311-9

arba-⁶⁴ “efsun okumak, hizbe itmek nasihat ve pend virmek.” (§S s.17)

arga- < Moğ. “aldatmak”

“aldadı demektir (aldattı)” (Abş. s. 11)

“sarmak.” (§S s.18)

arta-“bozulmak, kötüleşmek.” (ED 208)

“asmak, tecavüz itmek, kat-ı menazil ve tayy-i mekan itmek.” (§S s.17)

Ttingiz eyleben kat u tag artanıb / Yürür irdi yol rum azmı kılıb §S s.17

arzi- “bozulmak” (ED 208)

“değmek, değeri olmak.” (§S s.18)

Ol aynınḡ ittifāḳı nifāḳı ḡa arzumas / Eyyām-ı valśı şām-ı firāḳı ḡa arzumas BD s.148/52-1

Devrān güli vü gül-şeni ḡarīḡa arzumas / Gül-gün meyi belā-yı ḡumārıḡa arzumas
BV s.171/223-1

Arzumas ger yığarḡa ol ḡāşāk / Çün bu dürler nihān dur anda ni bāk GS s.17/11

Ḳaçmaḡlıḡım érdi tanımasdın / Belkim tanırınḡḡa arzumasdın LM s.272/XXVIII-2493

⁶³ Bk. Talat Tekin, Makaleler 1 Altayistlik, (Yay. Haz. Emine Yılmaz- Nurettin Demir), Ankara, 2003, s. 94. (Alt. *kt = Mo. ḡt /gt = Tü. -t) Mo. aḡta- “iğdiş edilmiş at, iğdiş”, Mo. aḡtala- “iğdiş etmek” ~ Ma. (<* akta-).

⁶⁴ Altayca- Türkçe Sözlük, (Haz. Emine Gürsoy- Naskali Muvaffak Duranlı), TDK Yay., Ankara: 1999, s.27, bkz. (1. yaralanmak. 2. bozulmak.)

Kimse yüz yıl kâmrânlıg kılsa bil kim arzımas / Dehr ara bir lahze bolmağlıg birev kâmu bile NŞ s.546/549-2

asra-

“saklamak” (Abş. s.14)

“muhafaza etmek, sakınmak.” (TETL s.207)

Asrar min özüm birle sini nakş kılıp BD s.223/170-2

Sağ ikende hecr ara küç birle özni asraram BV s.79/98-8

Gevher-i ‘ışkınu pinhân asrağın insân ara FK s.7/3-1

Nişânın könglide asrap nihânî FŞ s.172/XVII-127

Şâf könglide yüzünğ mihrini gūyā asramuş GS s.32/7-5

Tā kayısı sa ‘âdetlık üçün hâk sini asrar LD s.169/1555

Bu za ‘f-i hâk-sâr ol-Hâzretning kudsî nefesi pāsını asrap ve... ML s.191/B43a/11

Ve didi ki niçe biz özgelerniñ tonın asrağay-biz ve siz biziñ tonumuznu asrağaysız.

NM s.273

Rişte-i âli ki çırmay irdi alıp asradım NŞ s.20/20-3

Özüñ asrağay sin içer çağda rāh Sİ s.95/VIII-723

Seni dünyāğa kelgendin tā bu çağğa köp imgekler birlen yaḥşı asrap turur.

ŞT s.176/[87b]

aşna- “köhne ve efsürde olmak.” (ŞS s.24)

atka- “kıraat ve tilavet etmek, bir şeyi ezberden okumak.” (ŞS s.14)

atkı- “alkışlanmak.” (ŞS s.14)

ayla-⁶⁵

⁶⁵ Altayca Türkçe Sözlük, (Haz. Emine Gürsoy- Naskali Muvaffak Duranlı), bkz. s.31, (1.çevirmek, döndürmek. 2.kuşatmak, sarmak.)

*Ol işikdin kirgüm öy taşını it dik **aylayıp** / Bu işikdin taş ile yüz **katla** ger sürsenğ mini*

BVs.443/615-2

eyle- “eğle “yapmak, işlemek, kullanmak.” (ED s.57)

“eylemek, kılmak, itmek” (Abş. s.35; ŞS s.70)

*Naş**ı**bm eyle ni kim bar ümîdim*

FŞ s.77/I/3

*Eger bu bendenîy**â**l eylese**nğ** bigim ki gâh*

GD 39/5

*Su koyup to**h**m iktinğ ol kişverni v**î**ân eylegeç*

GS s.99/103-3

Kaşd-ı garîbî eylemiş nâziük hayâlî bağlamış

LD s.92/836

Ëylerler ulus bu hayğa mensûb

LM s.154/XVI-1245

Furkatide eylerem yüz mâcerâ

LT s.83/923

*İstesem devr ehlidin işkı**nğ**nı pinh**ân** eylemek*

ML s.171/B11a)/14)

Ey Nevâyi işk ayağınınğ nişârı eylegüm

NŞ s.128/128-

7

*Şükr ol perîşân, işini âhır ser-enc**ân** eyledi*

SD s.246/589

Ni vaşf eyleyin çünkü her kim yiter

Sİ s.72/381

ılga-

“akın itmek, hücum itmek. ” (ŞS s.72)

*Kara Kûba köteli bile yéberip, özümüz carîda atlık bile **ılgap**.*

Babn s.124/K283-11

*Ol seninğ kâfûr yanglık ârızınğnı ay digey / Ol ki hergiz **ılğamas bolsa** karanı aқdın*

LD s.159/1455

ınca- “tevhin itmek, ince itmek.” (ŞS s.76)

ırğa- “sallamak, silkelemek.” (ED 217)

“sallamak, kımıldatmak.” (ŞS s.60)

Qaddiŋnı körüp serv-i sehī ırğayu başnı / Qaldı tikelip bī-hod u hayrān çemeninde

SD s.218/493

ıtkı- “âdet itmek, ülfet itmek.” (§S s.77)

ıksü- (egsü-/ëksi- / öksü- “noksan olmak, eksik olmak” (ED 117 ; Abş. s.107)

“azalmak, tedennı itmek.” (§S s.48: öksü-)

*Artsun yenği ay tig seninğ kün kelmişici devletinğ / Hem tolun ay dik ıksügey her kim
anğa pejmān irür*

SD s.122/131

Qadıñ hırāmıda ilginğ cefāsi öksümedi / Ğarīb nañl ki dāyim anğa birür ber şāñ

GS s.109/117-4

Qāf dik yüz tağnıñ yoq bolmağın / Yir yüzidin bir qum öksüldi sağın

LT s.211/2702

*Ve hem ol dipdür ki maħabbetninğ haqıķatı oldur kim luḡ bile artmağay ve cefā bile
öksümegey.*

NM s.36

inci- (< ET yunçımak)

“köngli kalmak, tekeddür itmek, arzde olmak.” (§S s.76)

ingi- “münhani olmak, mukavves olmak.” (§S s.77)

olca-⁶⁶ “yagma itmek, ganımet almak, tarac itmek, takdım itmek.” (§S s.50)

ucra- / uçra-

“körünmek ve buluşmak ve hoş kelmek.” (Abş. s.90)

“tesadüf itmek, rast gelmek.” (§S s.37)

*Pend işitmey körüp anı yüz belāğa uçradım / Közlerim çıksun ki yüz munça sezā kemdür
manğa*

BV s.11/12-2

Yitişkeç ğār içige bī-mehābet / Közige uçradı mundaķ kitābet

FŞ s.210/XXII/63

⁶⁶ Osman Nedim Tuna, “Osmanlıcada Mogolca Ödünç Kelimeler”, *Türkiyat Mecmuası*, XVII, İstanbul, 1972, s. 209- 250. “*olca- / olcala- < Mo.”

‘Alem ehli içre bildik muğtenem her kimse kim / Bir vefāğa minğ cefā eyler kişige
uçramış GS s.216/272-7

Luţfīğa raķīb uçrar işikinğde her dem / Uçmaķ ili irmes çü ‘āzāb eylemek üçün
LD s.156/1433

Anda feżā ve rif‘at maḥzeni uçradı. ML s.180/(B24b)/6

Belā-yı işķ nā-geh uçrar uş bu tilbedin özge / Ulusnı bu belā-yı nā-gehāndın asrağıl yā
Rab NŞ s.47/47-2

Kişi kim kahrınğa uçrar şekāvet birle ol bardı / Velī luţfunğnı tapķanğa sa ‘ādetdin
nişān kildi SD s.114/97

ulga- “büyüme, yetişme.” (ED 139)

“büzürg ve pır ve muammer olmak, büyüme ve çok yaşamak.” (§S s.50)

I.7.ÜNLÜ+ ÜNSÜZ+ ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

aḥtar- “döndürmek, çevirmek, değiştirmek.” (ED 81-82)

1. çevirmek.

Tāriḥ cöngin şafḥa şafḥa aḥtarıp deryā-zede FŞ s.109/IX-5.mısra

Mini hem aḥtardılar. NM s.152

2. döndürmek.

Felek evrāķını her niçe kim defter dik aḥtardım BD s.135/29-5

Ḳol yalañg iylep salıp her yan içimni aḥtarıñg BV s.266/349-1

Bir niçe kim işķ küñ kıldı vüçūdın aḥtarur GS s.153/178-7

Aḥtarur gūyā ki gayib eylegen peykān kirek NŞ s.331/332-2

*Eyle kim ot tapmağaylar külni her yan **ahtarıp***

NŞ s. 55/55-2

*Bolmasun ğayrınğ dimekdindür bu nev ‘**ahtarmağm***

FK s. 403/432-3

3. devirmek.

“araştırmak, arayıp taramak; aktarmak, çevirmek.” (§S s.16)

aldar- “ıztırab ve infial eylemek.” (Abş. s.23)

*Bir kadeh mey birseler veh ğāyet-i iflāsın / Niçe la l-i kıymetī tapқан gedā dik **aldaray***

GS s.446/608-3

artıl- “öteye berüye koşmak kalkmak, sendelemek.” (§S s.18)

*"Yüz körür her kirpigimge **artılıb** bir katre yaş / Suh yaşlar dik ki oynarlar çibuk*

merkeb kılub"

ŞS s.18

eylan- “eglenmek, mülatafa, mülabe itmek, eldemek.” (§S s.73)

eymen-/ayman- “çekinmek, korkmak, utanmak.” (ED 273: eymen-)

“korkmak, ürkmek, çekinmek, utanmak.” (TETL s.759)

*İ yüzi āyīne **eymen** köñgülnüñ āhındın / Mununğ bigin kişiniñ köydürür cihān āhı*

SD s.228/527

*Közümnüñ yaşdın **eymengil** āhır / Ki her bir mevci tūfāndın qalışmas*

LD s.91/825

Min kim ü güstāh öpmek ilginğ ey sulţān-ı hüsñ / İtlerinğniñ çun kefi pāyin öper-min

aymanıp

BV s.42/56-5

*Qaşınğ nūnı üçün oynar közüñ yaş içre el-māhī / Aceb tıflī ki **aymanmas** mununğ tig*

mevc deryādın

LD s.149/1364

ıçgır- “gegirtmek” (§S s.59)

ıçkın- “müteaccib, mütehayyir olmak.” (§S s.59)

ılgar- “dörtleme gider gibi koşmak, sürmek, saldırmak.” (§S s.72)

ıltır- “yaldırar şule verir demektir.” (Abş. s.74)

“parıldamak” (ŞS s.71)

Ahterî dur naḥs ‘uṣṣaḳ-ı bed-ahter cānıḡa / Ol ki her yan iltırar hicrān tūniniḡ şüdrüni

GS s.441/601-6

ırcay-⁶⁷

Ircayur ol kāmıdın şeytānḡa tiş / Dime kim şeytānḡa bolmış-min zelîl LT s.148/1832

inçkir-⁶⁸ “āheste “āheste girye ve nāle etmek, hafif hafif āh ünün ile ağlamak” (ŞS 76)

irkin- “kâf kâf-i Arabîdür, kasd u meyil eylemek demektir.” (Abş. s.49)

ıskar-⁶⁹

...ve şaḡaldamaḡ ve singremek ve yaşıḡamak ve ıskarḡamak ve küngrenmek...

ML s.170/B9a/23

ıçkın- “mütehayyir olmak demektir.” (Abş. s.46)

iglen- “duraklamak; oturmak; yerleşmek; vakit geçirmek, oylanmak; eğlenmek.”

...ve aldamaḡ ve arḡadamaḡ ve işenmek ve iglenmek ve aylanmak ve irirmek...

ML s.170/(B8b)/19

ikren- “nāle ve feryad itmek, dert ve elem çekmek, ah, enin itmek.” (ŞS s.68)

ilger-

“kâf kâf-i Acemîdir, ele kötürmek demektir.” (Abş. s.70)

“zabt, kabz itmek, kavramak, tutmak” (ŞS 72)

⁶⁷ K. K. Yudahin, Kırız Sözlüğü, (Çev. Abdullah Taymas), C.I, TDK Yay., Ankara, 1998, s.357, bk. “sırtmak, ırcayıp kül:-sırtıp gülmek”.

⁶⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḡāketü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.159, “hıçkırmak, hıçkıra hıçkıra ağlamak, hafif hafif ahlaya ahlaya ağlamak.Onom fiil.Bkz. Çaḡ.: Seng. 116r. 13 incigirmek “nāle-zār ḡazîn kerdn”; Abuş. 80 inçkirmek ML’deki kısım nakil. ŞS 63 inçkirmek “āheste “āheste girye ve nāle etmek, hafif hafif āh ünün ile ağlamak”.”

⁶⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḡāketü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.116, bkz.Çaḡ.: Seng. 104r. 4 iskermek “ḡabûl kerdn ve be-hisāb der-āverden”; Abuş. 52 isker-: iskerme “ihtirāz eyleme!”; ŞS 51 iskermek “hayaline getürmek, ‘aḡl ve ḡuşına getürmek; ḡabûl etmek, dāḡ il-i hisāb etmek”.

"Sanga tikmes ki **ilgerseng** yemeni / Cirik tartub tama kilsang adenni" ŞS s.72

inçir- "ııklayub sıklar gibi nefes almak." (ŞS s.76)

intik-⁷⁰

Tutti **intikkendin** ol külhanğa yol / Bî-hod özni otқа taşlap köydi ol LT s.64/675

ıskar-⁷¹ / **iskir-/isker-** "hayaline getürmek, akıl ve huşına getürmek. kabul itmek, dahil-i hesab itmek." (Abş. s.52; ŞS 63)

Çıķıp 'ıķķ otı köksüm çākidin başımdın aşıptur / Bu **iskirgen** yıǵaçķa öz içidin ot tutaşıptur BV s.115/144-1

Kiçe külbemğa kilsenğ müdde ĩmen ĩni **iskerme** / Tolun ay seyr iterdi it hürerdin kıyda pervāyī FK s.561/6

İşve-gerler dāǵıdın cān perdesin kör āh kim / Bu harīr **iskirdi** zālīm şāhlar tamǵasıdın

GS s.340/452-8

Tabī' atķa her ni ki 'ādet bolur / Çü **iskirdi** 'ādet tabī'at bolur Sİ s.440/5868

isler- "tevzı itmek." (ŞS s.64)

öngdey-⁷²

uçgur- "perran itmek, dilmek, divar ve yardan düşürmek, terkış itmek." (ŞS s.38)

Özgege salǵalı nazar **uftanuram** hayālıdın LD s.162/1492

Uftanur ilǵıñǵ saķā tonı besī zībā vü çüst SD s.186/390

⁷⁰ Rıdvan Öztürk, Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil, TDK. Yay., Ankara, 1997, s.76'dan "şaşırmak, sabırsızlanmak, heyecanlanmak" (UTIL II-447~UTIL I-331) (<init-ik-; ESTY: E. V. Sevortyan, Etimologičeskiy Slovar Tyurkskiñ Yazıkov, c. I, Moskova 1974, c. II, Moskova 1978, < init- "çok istemek".)

⁷¹ F.Sema Barutçu Özönder, 'Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü'l- Luǵateyn İki Dilin Muhakemesi, s.116, fiil Çağ. sözlüklerinde de geçen isker-, ekser- fiilinin kalın sıradan şeklidir."hatırlamak, hesaba katmak, kabul etmek", Abuş. "ihtirāz eyleme!", ŞS 51 "hayaline getürmek."

⁷² F.Sema Barutçu Özönder, 'Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü'l- Luǵateyn İki Dilin Muhakemesi, s.135, "Kırg. öñǵdö- "deriyi yapışan etten ve yağdan ayıklayıp (kürk yapmak için) koyun derisini sepilemek"; Kzk. " 1.düzeltmek, düzgün hale getirmek, 2.Araziyi dinlendirmek".

urbar- “tük çıkmak, nebatat nümüvv itmek.” (§S s.39)

urnuk- “ale-l-acele fevra iş görmek, fücaeten olmak, bagteten bir işe tutulmak.” (§S s.41)

İşingga itme tecül-i afeti devr / Hem urnukmak şeyatın sanatı devr §S s.41

ürkür-

“kâf kâf-i Arabîdir, uyuklamak demektir.” (Abş. s.94)

“örüklemek, ham olmak” (§S s.40)

“Bulut eyler rutubet ol sıfat faş / Ki nergis ürkürer salıb kavı baş” §S s.40

I.8.ÜNSÜZ+ ÜNLÜ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

di-/dê- “demek, söylemek.” (ED 433: tê-; Abş. s.191)

Her ni dise ‘ışkdın dir irdim BD s.316 /556/2

Dimenğ şalâh sözün ‘ışkdın dinğ ey aḥbâb /Ki hîç nükte ,mes hoş bu güft ü gû yanğlıg
BV s.233/304-7

Bu gül-sitân ara bülbülğa raḥm kıl iy gül /Ki hey digünçe ḥazân yüzlenip bahâr barur
FK s.156/157-6

Diseñg kim taysmağay ol yolda gâmunğ FŞ s.227/XXIV/49

Kördi kaçında ṭali ‘imni ḥakim /Didi uş ay başındadır ḥâtırı GD s.49/7

Munğluğ başım astıdağı taşımnu mu diy /Ölmekdin şa ‘abraḳ ma ‘âşımnu mu diy

GS s.567/857-CXXIV

Ḥüsniñğa baḳıp âḥ digümdür dağı ölgüm /Sin sin manğa dil-ḥ’âḥ digümdür dağı
ölgüm LD s. 130/1196

Dêsem bu dëgençe onu ger yüz LM s.72/VII-448

Didi k’ey gâfil gürû-ı bî-ḥaber /Ḥalingiz ḡaflet ara zîr ü zeber LT s.37/320

*Ve Hāmnı kim ebu'l-Hind **dipdürler.***

ML s.168/(B5b)/17

*Bir naşīhat bar durur līkin kulağınğa **digüm** /Yüz yakın tut bu qarıdın ey yigit bir
pend işit*

NŞ s.81/81-5

*Köz yaşı yığlayu tüşeyin **dir** ayakınğa/Bilmen nidür tapuğda bu sâyıl su'ālını*

SD s. 252/617

*Qadem ursam uşbu iki yolğa min /Ni kim barça **diptür dimiş** bolğa min*

Sİ s.94/702

*Yāfeşni ba 'zılar peygāmber irdi dip tururlar ve ba 'zılar peygāmber irmes **dip tururlar.***

ŞT s.118/[69a](1) (2)

şı- (ED 782)

1. kırmak, ezmek.

*Köñglüm **şadı** üzüp ulustın peyvend / Ser-geşte şıfatlık bile irdi hursend*

GS s.543/XXX-763

2. yenmek, galip gelmek.

to- “to-d- “doymak” (ED 452)

*Ki bolğay her üç ay bir ravzada **toy** / Ki ölgey her küni yüz at u minğ koy*

FŞ s.161/XVI/94

yè-/yi- “yemek” (ED 869: yè-; Abş. s.407)

“ istihlak itmek.” (§S s.352)

*Özüñni şād tutkıl gam **yime** dünyā üçün zinhār*

BD s.134/28/4

*Arzımas kim **yige-sin** bir dem gam*

BV s.299/399-8

*Köz alaçuğlarınınğ dūd **yigen** oğlarıdur*

FK s.736/827

*Füsūnlar birle **yer** gamzenğ cigerni*

LD s.68/619

- Niçe yemesek kaygunı **yir** bizni ğam ay cān* LD s.166/1527
- Ğam **yigünçe** hālime kanı köngül* LT s.101/1181
- ...ve nazm-güsterler çun muķābeledede dipdürler let **yipdürler**.* ML s.185/(B32a)/27
- Ve ol didi ki bıçağlarınğıznu maṅğa biring kim **yyin!*** NM s.124
- Yisün** itinğ cigerimni üzüp üzüp nige kim* NŞ s.46/46-5
- Derd ü ğam u renc **yyü** ölmek* SD s.242/581
- Velīdehrdin barça bāzī **yidi*** Sİ s.106/885
- "Ol **yyib** atıng gamın hemişe / Zıkrin kılur irdi vird ü pışe"* ŞS s.352
- İrān sarı yörüip turur men niçe yıllık ğamların **yesünler** tip ikinci yılı atlandı taķı Talaş şehriğa keldi.* ŞT s.140/[76a] (2)
- İmdi anlar içip **yyi tursunlar**.* ŞT s.152/[80a] 7
- yo-/ yu- "yıkamak" (ED 870)**
- "bir nesneyi su ile yumak demektir." (Abş. s.414)**
- "gusl itmek, temizlemek, arıtmak, yaykamak, paklemek ." (ŞS s.345)**
- Cānlarıdın **yup** ilig barça harābāt ehli* BV s.32/42-6
- Eger dāye **yumay** cisini nā-pāk* FŞ s.84/III/21
- Tirlegen yüz kaķresidin kim yüzüm kanın **yudunğ*** GS s.392/527-5
- Cāndın iliginğni luḫfī **yugl*** LD s.166/1521
- Yir yüzün yamğur suyu birle **yudı*** LT s.15/8
- Anı köterdiler ħırķasını kandın **yudılar** ve kan barğan reglerin bağladılar.* NM s.80
- Ki meydin ilni **yup-min** sāğar u peymānedin dağı* NŞ s.635/638-8
- Hemānā ki **yur** çağda lāsın anınğ* Sİ s.91/671

I.9. ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

bağ- “bakmak” (ED 311; Abş. s.126)

“bakmak, nazar, nigah itmek, mülhak olmak.” (ŞS s.84)

*Kaşınğa köp **bara alman** nitey aralıqda* BD s.131/23/4

*Qatıl közüñg ki öltürür ilni **bağp turup*** BV s.48/66-1

*İlāhī **bağnağl** mecnūnluğumğa* FŞ s.86/III/49

*Bir **bağban** karaqlarınğ uladılar köñgül kuşın* GD s.45/3

*Ger Nevāyī hālīga ol şūh **bağmas** rahmile* GS s.202/251-7

*Her gūşedin bu hasta köñgülge belā **bağar*** LD s.55/502

*Cevzā közi tört olup **bağardın*** LM s.49/IV-222

*Boldı çün kündüz tonğuzlarını **bağar*** LT s.117/1416

*Kim niçe yüzümge **bağkaysın** yıraqdın tilmürüp.* ML s.173/(T776b1)

*Çün alardın icāzet tiledim, alar didiler ki her niçe **bağadur-min...*** NM s.254

*Perī başında melek peridin otağa **bağnğ*** NŞ s.357/358-1

*Lāle tig ruhsārınğa **bağğanda** Sekkākī közi* SD s.258/639

*Öküş tīrelıklar ara turfa **bağ*** Sİ s.56/134

*"Vade-i vaslingla bir eyyam kandurding bizi / **Baka baka** bakmadın ahir usanturding bizi"* ŞS s.84

*Arslan barıp Suracık ilini چاپıp qalğanını özine **bağındurup** keldi.*

ŞT s.191/[92b]16

bar- “gitmek.” (ED 354; Abş. s.122)

<i>Bolur āsan bara bara müşkil</i>	BD s.106/4/78
<i>Ger aḥbāb itseler gül-geşt ey cān u köngül barmanğ</i>	BV s.156/204-3
<i>Baruram ḥām ekibi min dağı baştın ḳadem iylep</i>	FK s.61/61-3
<i>Yanıp Gülşen egerçi gönça barıp</i>	FŞ s.94/V-62
<i>Bar min ay gül ḳayda kim bolsam sininğ yādınğ bile</i>	GS s.412/558-1
<i>Eger barur min iligtin maḥall-i 'ayb digül</i>	LD s.182/1670
<i>Lebinğ hecrinğde bağrımdın barur ḳan</i>	NŞ s.168/168-4
<i>Ni yirge bargusın bilmes bolup bī-hūş u bī-pervā</i>	SD s.126/146
<i>Bu dem ger icāzet birür sin baray</i>	Sİ s.414/5480
<i>La 'līm ki su aḳızur közidin / Barur mu ėkin su dēk özidin</i>	LM s.183/XIX-1550
<i>Oğuz sonğı alğan ḥātūnını siver ve burunğı alğan ikki ḥātūnınıñ ḳatığa hīç barmas.</i>	ŞT s.127/[71b](14)

bas- (ED 370)

1. basmak, sıkıştırmak.
2. ezmek, çiğnemek.
3. bunaltmak.
4. fethetmek, almak, yenmek.
- 5.damgalamak, mühür basmak.
- 6.yıkmak.

<i>Tümen minğ cins Çınıvü Hıṭāyī/ Başar tārınıñ olmay reh-nümāyı</i>	FŞ s.184/XIX/18
<i>Tüz köngülge başar u nutḳ-ı perākende ni bak / Til ü köz ḡaybetidin ḡayib imes ehl-i ḥuzūr</i>	NŞ s.142/142-6

*Basıp sīm bolğaç girān-bār anı / Hem ol şāh dik kim **basar** kar anı* Sİ s.380/4990

*Siyāset yoritip şāhā anıñ tiğfitneni **bastıñğ*** SD s.126/141

*Yārsızlığdın Nevāyīni yana qorqutmanğız / Kim bu şa'b işke **yürek bastı** köñgül toqtadı
hem* BV s.312/418-7

***Bastı** iskenderni şāhumnıñki küçlüğ süreni / Çün yürek aldurdı turmay kaçkalı kıldı
şitāb* LD s.11/97

*Tün yoq ki mēni kara **basıp-tur** / Yā kūh-ı ğam u belā **basıp-tur*** LM s.168/XVII-1390

*Köñglüm içre yaralar çün bütti koydı dāğ-ı 'ışk / Hākan ol yanglığ ki **bas kay mühr**
ebvāb üstine* NŞ s.563/566-5

*Yā mini kaşınğğa yitkür kıl kerem / Yā kaşımğa kil közüme **bas kadem*** BD s.201/128-29

*Bir bir **basıb** ay serv-i hırāman yürürüñde / Būyınğ salıñğ asru zarfāne körünür
GD s.17/3*

bat- (ED 298)

1. inmek, alçalmak, batmak (güneş)

*Kıyaş **bat kay** 'izārın derhem eylep* FŞ s.121/X/48

2. gözden kaybolmak, yok olmak.

*Nidin ki yağdı tenim taş içige **bat kınça*** BV s.402/555-3

*Eşk ara **batıp** velī ağı kurup* LT s.100/1158

*Ebu'l-Hāriş-niñ ayağı suğa **battı**.* NM s.27

*Kim yigitlik humınıñ dürdiğa muhkem **battıñğ*** NŞ s.340/340-9

*Ayağı bu lāy içre **batıp durur*** Sİ s.73/384

*"Deryaga taş atmagın **batıb** kiter / Uzakka kız virmegin alıb kiter"* ŞL s.79

“gark olmak, gurub itmek. çökmek, suya batmak, ihtitat gats itmek.” (§S s.79)

ber-(bér-) “vermek.” (ED 354: bér-)

*Biri bu kim:nökerleri ayrılğan cihatıdın anğa köngül **bériledür ádi.*** Babn.s.5/E94a-2

*Felekni kıldı dārū ‘d-đarb u ayğa **berdi** tamğanı* LD s.13/120

*Āhi **bériben** ħiredni berbād* LM s.28/I-1

*Tenğri üçün dādımnu **ber**, ey ħüsn iliniñ dāveri* SD s.292/756

*Anı alıp kebāb kılp ħātūnumğa **berip turur irdim.*** ŞT s.141/[76a](10)

*...anıñ yarını bizge **berinğ** ve taķı aran tikmek üçün ikki minğ kamış **berinğ.***

ŞT s.227/[105b]3

bir- /bér- “vermek ” (ED 354; Abş. s.132)

“virmek, tediye ve ifa eylemek, eda eylemek.” (§S s.104)

*Firāķinğ bīmidin yüz katla cān **birgey idim** lākin* BV s.70/90-5

*Yana kevşerni tiler zāhid **birip** naķd-i ħayāt* FK s.162/ 164/5

*Heves **birgeç** alurğa dest-res bir* FŞ s.77/I/5

*Maķdeminğde ay ‘azīzim can şīrin **birgenim*** GD s.40/3

*Çıķmayın her laħza zaķmet **birgüçi** cān dur mañğa* GS s.38/15-3

*Yā mini maħrūmğa ħūn-ābe-i hicrān **birip*** GS s.104/109-2

*Raķıblerge **birür** her dem ol şanem düşnām* LD s.60/551

***Birgeli** İslām rükniğa ħalel* LT s.28/193

*Anğla anı müzd **birgenning** ħaķı* LT s.82/9

*Üveys-i Karenī‘ ħa **birsünler** ve **disünler** ki miniñ ümmetimni du ‘ā kılsun.*

NM s.12

*Kıyaş birle zerre eger bolsa **birdik***

NŞ s.337/338-6

*...ve kelām haylığa revnaķ u revāclar dest **birdi**.*

ML s.189/(B40b)(16)

*Çü abāğa bu nev ‘**birdiñg** sıfāt*

Sİ s.51/73

biç- /biç-⁷³ “kesmek” (ED 292)**“kesmek, biçmek.”** (DLT I,13-11 /II,4-20)*Kurıttı tamaķnı raķıķ cevri bilen āh / Boğzını **biçip** içsem anıñg kanını kana*

SD s.200/432

biħ-⁷⁴**“teneffür itmek, bıkmak, usanmak.”** (§S s.103)**bil-** “bilmek, öğrenmek, anlamak.” (ED 330; Abş. s.138)***Bilir** ol kim közi bar kim munğa yoķ nisbet anğa*

BV s.8/8-4

*Hālim **bilip** sorar-sin sindin dağı ‘acāyib*

FK s.728/ 786

*Ġam u derd örteği cānumnu sin **bil***

GD s.32/1

*Fiğān kim köñglüm alğan dil-berim dil-dārlıg **bilmes***

GS s.200/249-1

*Hasta kişi **bilür** dağı şem ‘ki tün niçük kiçer*

LD s.63/570

*Kılmaķnı nē**bilmiş** olğay éy çerh*

LM s.182/XIX-1538

*Hikmet ol kim hem özi anı **bilür***

LT s.18/55

Başāret ehli mulāhaķa ķılsalar, bilürler ki bu maķla ‘tarşī’ğa vāķi ‘bolur.

ML s.185/T780a/1

⁷³ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.109, bkz. Seng. 143v. 22 biçmak “ķaķ’kerden ve hasād ve dirav kerden ; ŞS biçmek “kesmek, berīden, ictizāz, ķaķ’kerden ve hasād ve dirav kerden ve hasād ve dirav kerden”, ŞS 89 “biçmek “kesmek, erīden, ictizāz, ķaķ’, şaķ etmek, biçmek”.

*Ol dipdür ki her bil ki urar irdim, eger özgeler urğan **bildin** tofrağ çıkar irdi, min urğan bildin köngül çıkar irdi.* NM s.183

*Yügürüp itler ile kiçe taŋ atkunça **bilüre**y* NŞ s.593/596-4

*Nidin **bilür** il mini ol ay ’āşıkıdur tip* SD s.214/481

’Adū alğanın bildi derbendni Sİ s.249/3022

*Men bilmey men kelinler yaḥşırağ **bilürler** tidi.* ŞT s.127/[71b](15)

bit- (ED 298)

1. tamamlamak.

*Dimenḡ hecr oḡa şerḡini nāme yaz kim / Köyer şafḡa vü ḡāme irmes **bitirdik*** NŞ s.337/338-2

*Kim sini sivmes anıḡ maḡzın **bitürür** peşşeī / Kimni sivseḡ düşmeni def īne urduḡ ḡoş ḡişār* SD s.92/ 15

2. büyümek, yetişmek.

*Allıḡzḡa müşkilī **bitken** maḡal / Sa ’y birle eyley ol müşkilni ḡal* LT s.47/447

3.iyileşmek, şifa vermek.

“kāf-i Arabīdir, emr idüb bitürmek demekdir.”(Abş. s.140)

boğ- “boğmak” (ED 311)

“tahnik itmek, sıkmak, bogmak.” (ŞS s.96)

*Kimge kim dōlāb çarḡı dik Salur ser-geştelik / Boḡzın ip birle **boḡar** ḡılğan sayı feryād u çıḡ* GS s.239/306-4

bol- “olmak, gerçekleşmek.” (ED 125; Abş. s.150)

*Ki ḡuş bismil üçündür **beste-i dān-ı belābolḡaç*** BV s.77/96-1

- Kim *hadengin atsa hāyil bolmağay* könglek manğa FK s.18/14-6
- Ay yüzünğ körkünçe bilmen kim *aman bolğay mu āh* GD s.40/4
- Ġāfil bolmamağlğ* evlā durur. GS s.18/10
- Közünğge uyku *harām* it bu yolda *āgeh bol* LD s.5/30
- Müstevcib yüz *güşād boldı* LM s.157/XVI/1282
- Bolğa-sın* ömr-i ebedka *behre-mend* LT s.52/516
- İlāhİmin sanga *kurbān bolayın* ML s.189/(B39a)
- ...ve tā ol sa ‘ādetdin *ġāfil bolmağunça...* NM s.12
- Cānda ‘ışkınğ bolğusı tā tende *cān bolğusudur* NŞ s.191/191
- Kildi meymūn u hüimāyūn ‘ıyd u ‘ālem *boldı şād* SD s.130/158
- Kaçan *hāceti bolğay irdi* revā Sİ s.70/341
- Ol sebebdin sanğa ‘āşī *bolurlar.* ŞT s.112/[67a]/(2)
- boz-/buz- “bozmak, yıkmak.” (ED 389: buz-)**
- “kalb itmek, terkın itmek, berbad idüb harab itmek.”**
- (ŞS s.94)
- Selāsil sünbülünğniñ küfri *bozdı* GD 32/6
- Çün ‘adem şahrāsıdın kildim vücūd eyvānığa /*Bozğay irdi* merg seyl-ābı ol eyvānımnı kāş GS s.221/279-4
- Ay ġamze bile könglüm ilin kılğuçı ġāret /Asru dağı *bozma* çü seninğdür bu ‘imāret LD s.28/256
- Andın soruptur ki yā seyyidī öyniñğ ferşi ruḥāmın nige *bozdunğ?* NM s.377
- Könglini Nevāyīniñğ oḡunğ keşreti *bozdı* NŞ s.117/117-7

Geh gāh şarṭını bozar geh va 'desi yalğan irür

SD s.120/125

Ḳılıp ḥikmet āyīniğa ilticā / Bozalı alar siḥrini cā-be-cā

Sİ s.246/2973

böl- “bölmek, ayırmak, ayırt etmek.” (ED 332)

“kısmet, şıkk, kat, fasl itmek, parça ve pare itmek, cüda itmek.” (§S s.99)

Cān naḳdin ecel birle hecrinḡ iki bölmüşler / Andaḳ ki tapıp sūdī ayırḡay iki ortaḳ

BV s.247/320-5

'Aẓīm anıḡ dik irür 'ışḳ maḥmili kim anḡa / Kaẓa felekni iki bölse bolḡay ikki ceres

GS s.191/236-4

Öler bolḡanında yurtını ikki böl-di.

ŞT s.182/[89b]7

buk- “bük- (ED 324)

1. eğmek, kıvrırmak.

2. nefret etmek, tiksirmek.

“kat itmek, parelemek, tevzi ve taksım itmek, pusmak, kemın kurmak, şakk ve kesmek.” (§S s.96)

bul- “bulmak” (ED 332)

Vaşlıḡdın öḡün hīç nime ḥaḳdın tilemes min / Yā rab ki icābet bula bu bende du 'āsı

LD s.205/1889

Alata ki cān bulḡay insān bile / Tirig bolḡay insān daḡı cān bile

Sİ s.84/561

bur-/bür-⁷⁵ (ED 355: bür-)

1. büzmek, burmak, sıkılaştırmak.

⁷⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.110’dan ED: Clauson, Sir G., *An Etymological Dictionary of Pre-thirteenth-Century Turkish*, Oxford 1972, 355a bür- ;KB: Kutadgu Bilig, R. R. Arat, *Kutadgu Bilig, I Metin*, İstanbul 1947, III İndeks, İstanbul 1975, bür- “büzmek, kıvrırmak”; KzkTSI: *Kazak Türkçesi Sözlüğü*, (Ter.H.Oraltay, N.Yüce, S. Pınar), İstanbul, 1984, bür- “büzmek, kıvrırmak”; YUHADİN:K. K Yudahin , *Kırgız Sözlüğü*, (Çev. A.B. Taymas), 2.c., Ankara: TDK Yay., 1998, bür- “dikmek, bükümler yaparak dikmek, kıvrırmak”; Seng. 131v. 4 burmaḳ “pīçiden ve tāb dāden”, §S 79 burmaḳ “bükmek, teftīl, bürmek, pīçiden”.

2. örtmek.

“bükmek, bürmek.” (§S s.93)

...ve sögedemek, busmak, **bürmek**, türmek, tamşımak, çaşamak... ML s.170/B9a/25

bus-⁷⁶ (ED 371)

1. saklamak, gizlemek.

2. puslu kurmak.

“tertīb itmek, infial idüb siyetmek, fîrar.” (§S s.94)

...ve sögedemek, **busmak**, bürmek, türmek, tamşımak... ML s.170/B9a/24

buş- “hiddetlenmek, sinirlenmek.” (ED 377; Abş. s.148)

İlig bir közge sürtey buşmas ey şūh / Kef-i pāyınḡnı kim öptüm ni **buştı** BV s.424/585-3

Ayaḡḡa kirse ni **buşḡay** belā muḡeylānı / Ger olsa bādiyedin Ka 'be-i şafā melḡuz

GS s.231/295-3

Ḳadem bas köz üze kirpükke baḡmay / Tiken **buşmas** ayaḡḡa bolsa nemnāk

LD s.100/913

...ol vādī-i helākḡdin çıkarurlar ve ol tîrelikdin alarḡa hîç **buşmas**. Sİ s.306/XLIV

buz-/boz- “bozmak, yıkmak.” (ED 389: buz-)

Çü ihtifā-yı ḡumār yār anda **buzar** / Bu işni ilge ni birle āşikār ḡılay BD s.273/371/2

Ni mest-i 'arbede-ger-sin ki çıḡsa bezminḡdin / **Buzar** zamāneni bed-mestliḡ bile her mest BV s.58/77-4

Eşḡ ü āḡımdın eger köḡḡlüm **buzulsa** ni 'aceb / Mülk ü kişver buzmayın ni bolḡusı tūfānḡa iş FK s.247/260-3

⁷⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şîr Nevāyî Muḡākemeti’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.110, bkz. Seng. 134r. 19 *busmaḡ* “kemîn kerdin ve hem küşe-i pinḡān şuden”; §S 81 *busmaḡ* “ḡām, hîle tertīb etmek, fîrār-ı muḡāceret etmek; kemîn ḡurmak, pusmak”.

*Ḳaysı bir kim öz sipāhun birkītip / **Buzğalı** ol birisi tedbīr itip*

LT s.212/2717

büt- (ED 298)

1. inanmak, güvenmek.

*Erbāb-ı ḥased sözige **büttüñg** oḥşar / Bī-gānelıg eṭvārını tuttuñg oḥşar* BD s.231/200/1

*Bī-mihr dise il sini min **bütmes idim** / Hergiz bu şıfatnı sanğa yavutmas idim*

BD s.262/325-1

2.bitmek, yetişmek.

*Dehr bāğda niçük vaşl güli **bütsün** kim / Hecr oḳıdur yağın eşk suyudur cuvunu*

BV s.430/593-6

*Ömr yil dik ötmekin dip-sin meger iy bāğ-bān / Kim yaḳası çāksiz gül **bütmemiş** bu bāğ ara*

FK s.40/39-7

***Bütüp** gül-bünleridin ḡonca-ı derd / Çıḳıp ol ḡoncalardın āteşin verd*

FŞ s.79/II/5

*Tapmasañg devr ehlidin mihr ü vefā 'ayb itme kim / **Bütmemiş** bu mīve devrān bāğınñg eşcārıda*

GS s.47/28-8

*Luḡfī āhınñg otı zerre sirāyet ḳılmadı / **Ḳayda bütkendür** ilāhî ol köñgülnüñg ḥāresi*

LD s.201/1853

*Līk bu efsāne birle **bütmes iş** / Söz bile il vaşl gencin tapmamış*

LT s.40/354

*Mihr ḳatıḳ köñglüñg içre ḳayda bolsun bolsa hem / Fīl-meşel bar ol giyeh yanglıḡ ki **bütkey** taş ara*

NŞ s.18/18-3

*Tapılmas yiti küñçilik yolda su / Giyāhī ki **bütmişdür irür** aḡu*

Sİ s.422/5602

*Nezare ḳılḡıl ateşin ruhsarı birden kametin / Ger körmesin gül **bütkenin** serv hırman üstine"*

ŞS s.90

3. ses kesilmek.

4. yara kapanmak, iyileşmek.

“kâf-i Acemî, inanmak, müteselli olmak.”(Abş. s.140)

büz -

“etrafını daraltarak sıkıştırmak” <ET. *bür-* ‘burmak, sarmak, bürümek’*büz-* ile *bür-* arasındaki ilişkisi (r>z ses değişimi)” (TETL s.409)

Hecrinê âhı hem köngülñi bozdı vü hem qozğadı / Yıl anıñ dik kim savurğay gönçe
eczâsın büzüp NŞ s.52/52-3

cır- “tolanub segirtmek.” (ŞS s.158)

cuy- “ber-taraf itmek, izmihlal ve tahrib ve na-pedıd eylemek, ber-dad etmek. ”

(ŞS s.157)

cük- “kuşların şiveni, kuşlar leş üzerinde bagrışmak. ” (ŞS s.156)

çak- (ED 405)

1. kıvılcım saçmak, ılık saçmak.

Hecr taşı vü selâsil timüri / Tilbelik otını könglümge çakıp BV s.48/65-5

Çäre eylep çakmağınñı çakıban / Köz yaratur meş ‘alınñı yaqıban LT s.180/2272

Çakıp berķ otı âheler işneri / Çikip ra ‘d üni bâreler kişneri Sİ s.190/2125

Köz üstide tutub nice yaş ağırlasam / İlge çakar mini ve hem ol hunı yağıdur ŞS s.163

2. yılan veya akrep ısırarak.

3. kötülemek, iftira etmek.

4. vurmak.

Tübimni ser-zenîş ilgi tinğ itti yir birle / Ki her kişi ki yitip küyide başımñı çakıp

NŞ s.63/63-4

“gamz etmek, kovlamak, faş etmek demektir. ” (Abş. s.228)

“rad, şimşek, berk urmak, kazık kakmak, sokmak, ısırarak.” (§S s.163)

çal- (ED 417)

1. (yere) vurmak.

2. silkelemek.

3. müzik aleti çalmak.

Ṭanbūraçı kaşım̄da sâz çaladur ʿdi.

Babn. s.43/H157b-7

Çengde her küg çalur yārınğ çü yoqtur Bābüürā

BD s.141/40/5

Çaliban naqş u ‘amel bağlap Nevāyī şî ‘riğa

BV s.486/660-15

Ki çalğaylar revān kūs-ı beşāret

FŞ s.469/L/146

Ay kalender çala başla ögürür kökte kopuz

GS s.185/226-7

Zühre nè oqup nè çaliban çeng

LM s.305/XXXI-2842

Çaliban hūş alğuçı hoş-nağme rūd

LT s.224/2891

Hāzret-i Maḥdūm Hired-nāmesidin kūs-ı ıslāḥ u imdād çalıpdur.

ML s.181/(B26b)/26

Ki cān riştesi tār anğa çalsa sâz

Sİ s.50/58

“darb itmek, urmak, düşürmek, gasb, sirkat itmek, katmak, urub kesmek.”

(§S s.164)

çap- (1) “yüzmek” (ED 394)

çap- (2) “vurmak” (ED 394)

Fitne kılrğa atlanıp gāḥ çapıp gehīyanıp

BV s.40/54-2

Tevseninğni çapmağl kılğanda cevlan her taraf

BV s.239/310-7

Kaşım̄da cām-ı Cem ü salṭanat çapar özni

BV s.315/422-6

Çapıp Behrām ’ğa rahşin çü yek-ser

FŞ s.91/V/22

Bezmdin ösrük çıkıp meydānğa çapsanğ atlanıp

GS s.69/60-4

Her yan çapar êrdi bî-te'emmül

LM s.78/IX-498

...ve tunkal ve tarkal ve toskal ve soyurğal kılıç bile çapmağnı, suğlumağnı...

ML s.178/(B21b2)/9

Baş çaptı vü kıldı kinğeş kaşınğ kanımını tökkeli

SD s.264/659

Müsülmān bolğanlarnı siledi ve bolmağanlarnı çaptı.

ŞT s.130/[72b]9

“segirtmek; baş kesmek demektir.” (Abş. s.222)

çaş- “şaşmak, istigrab, isticab ve tahayyür itmek, akıl gitmek, azmak, yoldan ayrılmak, galat ve hata itmek.” (§S s.162)

çat- (ED 402)

1. bağlamak, iliştiirmek.

Tiğ tartıp tāt-verler başığa çun çattı rağ / Tendin uçtı veh ki her yan aş u başın uçtı
tāt

BV s.75/94-4

2. kaş çatmak.

3. uydurmak.

“çöpü çöpe tayamak, ilişdirmek, rabt ve bend itmek, müsadem ve mukarin olmak, rast gelmek” (§S s.161)

çav-

“çavlanmak, adı namdar olmak ve meşhur olmak, şöret tutmak.” (Abş. s.231)

“iştihar itmek, meşhur ve maruf, benam olmak.” (§S s.165)

“doğmak (güneş hakkında)<??” (TETL s.484)

çay-

“hevalanmak, suud itmek, hevaya uçmak, dönmek, rücu itmek.” (§S s.166)

Kice kündüz yıgladım men zar zar/Vadesinden caymasun ol gül-izar"

§S s.166

çek-:/çek- (ED 413; Abş. s.236)

1. ıstırap çekmek.

*Kutulsanğ bī-vefā-veşler gāmıdın ey köñgül şükr it / Yana **çikme** belā özni birevge āšnā iylep* BV s.44/59-6

*Gehīferyād u efğānnı **çikerbiz** / Ki iş kılmağ için cānnı **çikerbiz*** FŞ s.286/XXX/98

*Her dem tiker ildin mañga yüz tā'n u melāmet / Vaşlınğ için ay can **çikerem** munça belānı* GD 47/3

*Eşkim artılğan için ham bolmamış kirpiklerim / Kim yasaptur köz hayālin **çikkeli** kullāblar* GS s.151/177-3

*Bir katıq cānlıq cihānda körmedim köñglüm bigin / Kim **çiker** cevr ü burunğı 'ahd u peymānındadır* LD s.53/484

*Ėylenğ bu harābeni nişīmen / Kim cevr ü cefā **çeker** kişi-mēn* LM s.236/XXV/2103

*Kılğanıñdın yüz hacaleet **çikkessin** / Kavl ü nuṭkunğdın melālet **çikkessin*** LT s.58/597

*Her niçe tūfān-ı işyānum **çiker** gerdūnga mevc / Kimsege Nūh olsa keştī-bān gam tūfān ara* NŞ s.5/5-7

*İşk küyide mezzellet **çeksün** / Niçe kim devlet ü iqbāl hıred* NŞ s.121/121-5

*Riyāzet besī **çikmiş irdi** teni / Tapıp taşfiye hātır-ı rüşeni* Sİ s.470/6315

2. seslenmek, bağırarak.

*Niçe kim nağme **çikip** Dāvudī / Demde andağ ki Mesīhā muṭrib* FK s.67/67-2

3. çekmek, koparmak.

4. borç almak, ödünç almak.

5. sigara içmek.

çık-/çık- “çıkma, ayrılmak” (ED 405)

“haddinden harice varmak; uruc ve huruc ve tecavüz etmek; tahaddüd etmek.”

(ŞS s.179)

Kopup çıkkalı meyl körgüzdi hayl / Közi şahının uykuğa kıldı meyl Sİ s.135/1312

Naz-ı num eylesmes hiç terk-i hab / Çıkmagunca payga ta afitab ŞS s.180

çıt- “kaşlarını çatmak; hiddetle bakmak.” (ED s.402: çat-)

“kaş çatmak, surat asmak, darılmak.” (ŞS s.176)

Yoktur gilem ol kaş niçe çıtısa çırayın / Kim hūblar irür nāz u ‘itāb eylemek için

LD s.156/1431

çiç-

“çözmek, ukde ve dügmeyi güşad etmek.” (ŞS s.177)

çiş-

“çıkarmak, def etmek, kaza-yı hacet etmek, teşelşül açmak ve güşad eylemek.”

(ŞS s.179)

çiz- “çizmek” (ED 432)

“hatt çekmek, hazf etmek, hatasın bozmak, çizgi çekilmek, hatt örmek.” (ŞS s.178)

“çız-/çiz- “sivri bir aletle bir şeyin yüzünü berelemek”<ET. *çız-* ” (TETL s.514)

çok-

“cem olmak manasınadır.” (Abş. s.246)

“toplanmak, birbirine sokulmak, kalabalık etmek”< ET. *çok-* “üstüne düşmek, çullanmak” (TETL s.527)

çom-/ çum- “suyun içine batmak, dalmak.” (ED 422)

Ol tigirmennin tennüresiğa tüştü ve çomdı.

NM s.448

Kaldı hālin tır astıda yāhod / Demin asrar suğa çomup Hindū

FK s.502/545-2

Kişi ursa bolğay mu gevherğa çeng / Muhtî içre çommay niçük kim neheng

Sİ s.256/3122

çuk- “darbla bir yeri urub çukur etmek.” (Abş. s.245)

çoş- “cuş u huruşa gelmek, sular kaynatub taşmak, coşkun, mestane söylemek.”

(ŞS s.171)

çök- (ED 413)

1. diz çökmek

2. yatışmak, çökelmek.

3. yıkılmak.

“aşağı koymak, egilmek, secde itmek, deve aşağı gelmek, hasf, inhina olmak, diz bükme, çökmek.” (ŞS s.174)

çöz- “çöj- çözmek” (ED 400)

“fasl itmek, tel tel fitil fitil ayırmak, cüda ve münfekk eylemek.”

(ŞS s.171)

çuk- “çukur eylemek demektir” (Abş. s.245)

çuy- “ber-taraf itmek, inhirab eylemek.” (ŞS s.176)

dal- “tal- (ED 490)

1. kuvvet kaybetmek, bayılmak, solmak.

2. suya dalmak.

“talmak, tefekküre gitmek.” (ŞS s.186)

dap- / tap- “bulmak; buluşmak” (ED s.435)

*Ey hoşā muğ deyri kim rif'at bile zīnet **dapar** / Mihr anğa bir şemse vü kök tākı dur
eyvān anğa*

GS s.34/10-7

der- “tirmek, intihab itmek.” (ŞS s.188)

dil- “dilimlemek, doğramak.” (ED s.490: til-)

“küçük ve yassı parçalara ayırarak kesmek, yarmak.” (TETL s.617)

*Kızıl yüz bile barça andağ ki şīr / 'Adū kaçdığa şīr yanğlıg **dilr***

Sİ s.189/2105

ding- “*tınğ- “dinlemek” (ED 522)

“sakit, sakin, farig olmak, tevakkuf, durmak.” (§S s.193)

dög- “tög- “kavga etmek, dövüşmek.” (ED 487)

“zarb-ı cild ve sahik etmek, kıçkırmak, haykırmak, dögmek.” (§S s.190)

dök- “tök- dağıtmak, saçmak, yaymak, serpmek.” (ED s.477)

“dök-/tök- “akıtmak, bırakmak, saçmak”<ET. tök- (TETL s.649)

*Şām-ı hecrimdin ni āgeh ol ki hicrān tünleri / Tanğğa tigrü **dökmedi** şūr-ābeni bir şām
telh* GS s.107/114-3

*Niçe kim açıp genc **dökmekke** kol / Velī mahzen-i rāz genc urı ol* Sİ s.78/468

dön- *töng- “tersine çevirmek.” (ED 517)

“çivrilmek, tolaşmak, devr etmek.” (§S s.191)

***Döndüm** kaçıp Kanlı Hāndın kıble sürdüm.* ŞT s.212/[100a](13)

dur- “durmak” (ED 529: tur-)

*Tāze dāğī **durur** közüim kandın* BV s.20/26-2

*Rüşen **durur** ki mihr yüzünğdin alur şafā* FK s.6/2-1

*Can tarturah **durgınça** bigim haste Gedānı* GD s.47/7

*Çün anınğ **sarı durur** mīrzā vü bigim himmeti* LD s.10/87

*Çün **yağşı durur** yaman émes-tür* LM s.59/V-319

*Beyle gāfletka ölüm **rāciḥ durur*** LT s.46/435

*Söz dürrining tefāvüti mundın dağı bī-ğāyetraḥ ve mertebesı mundın hem **bī-nihāyetraḥ
durur.*** ML s.166/B3a)(15)

*Anğa nī intidā **peydā durur** nī intihā peydā* NŞ s.3/3-3

*Sin beşer-sin, minğ melek **bendenğ durur**, ey cān-ı pāk* SD s.98/33

*Barı **halqınığ** cürmi **ma fuv durur*** Sİ s.55/118

dür- “yuvarlamak ” (ED s.530: tür-)

Ey muğ-beçe deyr içre mini mest ite kör kim / Cān kūtı köngül kuvvetidür sâfî vü
dürdüñg NŞ s.345/346-8

düş- “düşmek.” (ED 566 : tüş-)

Lā-cerem dīvāne vü rüsvā-yı ‘ālem bolğa min / Çün düşüp tur ay perî-peyker sining
birle işim GS s.326/431-2

İttifāka seyri düşmiş Çīn sarı / Ol sevād u mülk-i huld- āyīn sarı LT s.44/410

ger- (ED 735: ker-)

1. germek .
2. şişirmek, genişletmek.
3. gururlu, kibirli olmak.

İnāyet yamğurı allıda def’i sehl iriür gerçi / Yağar idbār gerdi ay Nevāyî rûzgārımdın
GS s.380/510/9

giç- (1)kêç- (ED 692)

1. geçmek, akmak (zaman)
2. ileri gitmek, ölmek.

(2)kêç- geç kalmak, gecikmek.

“ber-taraf eylemek, zühul itmek, terk itmek.” (§S s.303)

gis- “kesmek” (ED 748 : kes-/kês-)

“emr idüb bir nesneyi kes demekdir .“ (Abş. s.349)

göç- “köç- “göçe sebep olmak” (ED 699)

“muhaceret ve intikal itmek, yüklenmek.” (§S s.300)

göş- “göçmek, muhaceret, intikal itmek .” (§S s.302)

göy- “yanmak, ihrakolmak.” (§S s.302)

güt- (ED 701: küd-)

1. beklemek.

2. hizmetçilik yapmak.

“ardı sıra yürüyerek hayvanı sürmek, takıp itmek, götürmek, irsal eylemek, uzatmak, vasıl eylemek .” (§S s.299)

har- “yorulmak, yorgun düşmek.” (§S s.182; §S s.320)

Şadādın ün çikerge tağ harıp

FŞ s.390/XLII/102

Harıp yetkenge tekye-gāh ol

LM s.71/VII-429

Yol yürümektin tün ü kün harmayın

LT s.243/3160

İkki katla her kademde tınmak ister-min harıp

NŞ s.55/55-4

hür⁷⁷ “üfürür demektir.” (Abş. s.387)

“(1) püf itmek, söndürmek, dem ü nefes eylemek.” (§S s.321)

“(2) havlama, köpekler sayha itmek.” (§S s.321)*

Bir kün nê ki kūyi içre hürdüng / İtler bile her taraf yügürdüng LM s.239/XXV-2127

"Uykunga mani eger bolmasa ol kuy içre / Yyügürüb itler ile kice tang atkunca hüray"

§S s.321

kaç- “kaçmak” (ED 589; Abş s.305)

“hereb ve firar itmek, çekinüb savuşmak, kurtulmak, ictinab ve istinkaf itmek, halas bulmak.” (§S s.238)

İşk ara minçe kaçan irdi ikin şiddet anğa

BV s.8/8-5

Kim belādın kaç a alğay ki kılıp devr iyeler

FK s.34/32-6

Şeh yürüp ‘ālam açar dervîş ‘ālemdin kaçar

GS s.33/9-3

Kuş tuzağ körse kaçar bu tırfa könglümnüñ kuşu

LD s.43/394

⁷⁷Talat Tekin, Makaleler 1 Altayistik, (Yay. Haz. Emine Yılmaz- Nurettin Demir), Ankara, 2003,, s. 311-312. bk. Çağ. ür-, hür- <* hūr-, Uyg. yür- ~ür- “üfürmek, üflemek, şişirmek” (ETü. y- Öntüremesi)

Dehr-i bî-ma ‘nî ilidin kaçka-min LT s.267/3491

Kaçmayın İblîs nitsün çün nüüzül eyler sürüş NŞ s.262/262-6

Uruş sançış veğā heycā küni bolsa kaçar sendin SD s.152/252

Biri dip ki körgeç kara kaç kusı Sİ s.184/2030

H̄ārezmde olturğanları hem bizniñ kelürimizni işitip kaçıp bu ayılğan üç yurtğa bardılar. ŞT s.109/[65b]/(6)

kaç- “vurmak, çarpmak” (ED 609)

“vurmak, batırmak, sıkmak.” (ŞS s.246)

Tenğrige tevekkül kılıp naqqāralarnı kaçıp ganim sarı bakıp yürüdük.

Babn s.110/H211a-10

Ki tolğan cām ara niçe kim kaksanğ şadā tüşmes FK s.226/237-4

Başını ırğatıp ilgini kaçıp FŞ s.371/XLI/12

..ki işik kaçkaylar ggşede tüşüp oltururlar irdi. NM s.396

Avuç kaçkar min öz ahvālime tahayyürdin GS s.223/282-5

Köz kaç bir ü kirpük okına kılğın işāret LD s.28/257

Hasret avuçın kaçıp çekip āh LM s.179/XIX-1509

Her yan ahterdin kaçıp mismārlar LT s.99/1148

...kim ol bedī’lar vāsıtasıdın şeydā köngüiller işikin ‘ışk taşı bile kaçıp min ve ol öyge fitne vü āfet vü āfet otın yaqıp min. ML s.180/(P282b)19

Hindū ‘akes fīl başığa çün kaçka kildi SD s.288/744

kal- “kalmak” (ED 615)

“ikamet ve beka, karur ve istikrar itmek, sakin olub gitmemek.” (§S s.247)

- Birevniṅ kim birevdin köṅli **kalur*** BD s.192/125/11
- ‘Aql u şabr hūş itip köṅlüimde **kaldı** dāğlar* BV s.16/19-3
- Çu sinsiz tirig **kalmısam** yaḥşırak* FK s.17/13-5
- Ayağ astığa çün **kalğay** uşalğay* FŞ s.96/VI/18
- İl bolur bārī kātıl ü boynunğa **kalur** vebālī* GD 33/5
- Dür tişinṅdin dāne-i şabrim **kalur** bī-ber disem* GS s.137/157-2
- Ḥayrān **kalur** yüzünṅde köz ü yaş ḥaber birür* LD s.86/785
- Kim anıṅ ḁşārı **kalğay** tā bu ‘ahd* LT s.28/196
- Kim anı şeytān körüp ḥayrān **kalur*** LT s.147/1830
- Ḳum üzre anıṅ nişānı **kalıp*** LM s.146/XV/1169
- ...şikestelik zāhir ḳalıp faşāḥat u balāḡat ḥılyesidin ‘ārī **kaldı**.* ML s.168/(P279a) 22
- ...anıṅ maḥabbeti da ‘vāsığa daḡı perestiş ḳılmas-min kim perestişī kim anıṅ sezāsı
bolğay ‘āciz **kalur-min**...* NM s.24
- Ḥayāt **kalmamış** ez bes ki bar uyat maṅğa* NŞ s.12/12-1
- İrür çü Ḥuld-ıberm **kalmas** içre yaylaḡı* SD s.170/318
- Niçük kim ayağ astında **kalısa** mūr* Sİ s.90/654
- Toyğa kelgen uluḡ ve kiçik barça oḡlannıṅ bu sözige taṅḡ **kaldılar** taḡı aytdılar.* ŞT s.124/[70b](13)

kan- “doymak, kanmak.” (ED 632)

“kāf-i Acemī kanmak demekdir.”(Abş. s.314)

- Tüſte su içmek bile leb-teſne hergiz **kanmadı*** BV s.452/629-1
- Ni uyku kimse andın **kanmas** uyku* FŞ s.482/LI/147
- Bağrı **kanmış** goncanıñ bes kim irür ħandān anğa* GS s.34/10-8
- Ay yüzünğni körmedim bir kün **kana*** LD s.274/2511
- Cihet budur hemānā kan yutardın ger köñgül **kanmas*** NŞ s.226/226-4
- Niçe seyr teſvīſidin **kanmağunğ*** Sİ s.435/5796

kap- (ED 580)

1. kapmak, almak.

- Sin özünğdin bir zebūnrağ çün tapıp / Cū‘dın bī-ħod bolup yitkeç **kapıp*** LT s.74/799

2. tutmak.

3. çalmak.

“hatf itmek, basub almak.” (ŞS s.237)

kar-

1. katmak, karıştırmak. (Abş. s.311; ED 642)

- Bu nev ‘kara kün içre **karıp** / Ya ‘nī ki kara tünüm aķarıp* LM s.37/II-98

*Yigitlikimde idim mübtelā yigitlerge / **Karıp** hem özni tiler-min fidā yigitlerge*

NŞ s.28/28-1

2. taşmak. (ED 643)

“karmak, kalmak, sokmak, kurcaklamak.” (ŞS s.242)

kat- (1) “taşımak” (ED 643)

kat- (2) “katmak, karıştırmak” (ED 643)

- Kim anı ādemī hayliġa **ḳattunġ*** FŞ s.84/III/24
- Anı memzūc iterde āb-ı hayvāndın anġa **ḳatmıṣ*** BV s.195/256-7
- Hadīs-i nefsinı könglünġ ḳulaġına **ḳatma*** LD s.6/38
- Yā kil bu sarıġa yā mini özüñge **ḳat*** BD s.247/264/4
- Ki **ḳatsanġ** tanġ imes cāmıġa kesb-i hūṣ üçün afyōn* GS s.340/453-6
- Rūḥ şem‘in tenġa **ḳatmasdın** burun* LT s.168/2105
- Ḳatmanġız** la‘li üze āb-ı hayāt* NŞ s.333/334-4
- “ilhak, terdif itmek.” (ŞS s.237)
- ḳav-** (ED 585)
1. toplamak, biriktirmek.
 2. sıkmak, sıkıştırmak, acı vermek..
 3. kucaklamak, sarılmak, benimsemek.
 4. kovmak.
- Min hamūl-min kim **ḳavar** Mecnūn dip imdi tıflar* BV s.47/64-5
- Ḳavduñġ** kil ü lutf iyleben ol tilbeni yandur* FK s.142/143-7
- Düşmenim siz dostlar kim **ḳavduñġız** eylep hücum* GS s.481/660-8
- Ḳavma** lutfni işiktin bay zekāt-ı hüsn üçün* LD s.255/2349
- Bar ehli **ḳavup** ol āstāndın* LM s.240/XXV-2140
- Menḳūldur ki Ḥaccāc b. Yūsuf **ḳatlıdın** imām-zādelerdin biri ḳaçıp barur irdi ve kiniçe cem ‘ī **ḳavup** kilür irdiler.* NM s.10
- Nevāyī’ni **ḳavup** ister raḳībın* NŞ s.168/168-7

kaz- “kazmak, kazıp çıkarmak.” (ED 680)

“kazmak, hafr ve hars itmek, çukur yapmak, oynamak.” (§S s.244)

*Taş urarlar min-i mecnûnğa ki **kazmış** Ferhād* BV s.8/5

***Kazıp** aḥbāb ara naḳdın tufeyl it* FŞ s.107/VIII/64

*La ‘lî şevḳadın ki ḡam taḡın **kazur** sin ay köñgüil* GS s.370/498-2

*Şeyḥ işiginde **kazıban** bir maḥal* LT s.135/1662

*...ya ‘nîḡne bile taḡnı **kazmak** tekbbürni köñgüllerdin çıkarmak-dın āsānraḳdur.*

NM s.17

*Ol kişi dik kim **kazar** taḡ eyleben gevher ṭama’* NŞ s.293/294-1

*Naşātınḡ bināsı tübin **kazmaḡıl*** Sİ s.512/6935

keç- / kiç- “geçmek”ED 693; Abş. s.347)

*Mununḡ yerge ḳırān te’şîri **keçti** şükr tenḡrige* LD s.14/129

*Tün bir küle **keçtiḡ** körüp aḡzınḡda leṭāfet* SD s.218/492

*Ger iligdin kilse bir demni **kiçürmeḡ** ḡam bile* BD s.164/78/1

*‘Ömrdin tartıp itek billāh ki cāndın **kiçke-min*** BV s.348/473-2

***Kiçey** velīk munı dimeḡ ki andın kiç* FK s.100/101-1

*Perīnḡ ḡāṭırudın **kiçe** almay* FŞ s.350/XXXVIII/24

*Min bilürmin daḡı bu köñglüm ki mindin ni **kiçer*** GD 16/1

*Heves ‘ışḳ eylegen āzāde **kiçkil** bu ḡayālınḡdin* GS s.99/102-4

*Asru daḡı bolma bu **kiçer** ḡüsnüñge maḡrūr* LD s.38/352

*Sanḡa aḡvāl-ı zārımdın **kiçe** körgeç ḡaber ḳıldı* LD s.267/2461

- Tā anı nūş eyleben cāndın **kiçey*** LT s.92/1047
- Kiçer** hod dünyāda ömr ü ğam u şādīvü zevk u ‘ayş* SD s.156/265
- Kiçe almayın bī-cihet cānıdın* Sİ s.408/5393
- kêl- /kil- “gelmek” (ED 715)**
- Husrav Şah-nūñ Moğullarından mutāvadır kişr **kele başladı** kim:* Babn s.4/39a/9
- Közüm kararur kaçan ki **kelse*** LD s.209/1928
- Andın **kēdiben** kelānı şīrīn* LM s.100/XI-708
- Artsun yenġi ay tig seninġ kün **kelmişçe** devletinġ* SD s.122/131
- Atam çerik tartıp meni öltürgeli **kele turur.*** ŞT s.128[72a]9
- Hān anlarınġ aḥvālın sordı irse aytdılar kim bir niçe kişi leşkerninġ sonġından **kele turur irdük.*** ŞT s.139/[75b](4)
- ker-/kir- (1) (ED 735)**
1. germek.
 2. göğüs germek, karşı gelmek.
- ker- (2) “yaymak, döşemek.” (ED 735)**
- ker- (3) “havlamak” (ED 735)**
- “genişlenmek, tevsı itmek. ” (ŞS s.282)**
- kês-/kis- “kesmek” (ED 748)**
- Mikraz ile lām-elifleri rüst / Ta’n ehli tutup tilin **kēsip** çüst* LM s.42/III-146
- “emr idüb bir nesneyi kes demektir.” (Abş. s.349)**
- “kesmek, kat ve cüda itmek, tefrik, fasl eylemek, biçmek ve budamak.”(ŞS s.295)**
- Ger başınġnı **kisseler** ‘ışkıda iy Bābüür sininġ* BD s.127/16/5

- Güyyiā **kiskeli** ilgidin ilgidin iter h̄z̄ kılıç* BV s.79/99-5
- İşk başımnu **kisip** yol tapkay ol ay küyide* FK s.137/138/3
- Tin̄giz **kismey** dūr-ı yek-tānı tapmas* FŞ s.240/XXV/115
- Boyaldı kanga elifler **kisib** gamıngdın bāğ* GS s.240/307-3
- Kisti** bağrım tamurlarını barı* LD s.250/2300
- Bābu l-ṭāḳ ʿka iltkeyler ve ayağ iligin **kiskeyler** ve közin oyğaylar ve ser-nigūn dārdın aşkaylar ve tenin köydürgeyler...* NM s.94
- Yalında köymiş ü **kissen̄g irür** kebāb kızıl* NŞ s.375/376-5
- Kiser** ʿadū başın u dōstka birür niʾmet* SD s. 176/348
- Dem-ā-dem tilep **kiskeli** başını* Sİ s.169/1820
- kêt-/ kit-** (ED s.700-701)
1. yontmak, budamak, yaralamak.
 2. gitmek, varmak.
- Bu öyüngdin sininḡ ağıyār **kiter*** BD s.112/4/149
- Firāk içre cān u köngül siz **kitinḡ*** FK s.17/13-3
- Kām u nākām işikiñgdin **kittim** ay can elvedā* GD 26/1
- Bezm içre üzüp **kitürgen irmes** mergüb* GS s.540/749-XVI
- Cezm etti ki **kāmeki kerek-tür** /Cān terkini etmeki kerek-tür* LM s.343/XXXV-3221
- Andaḳ ki bile kör ve kıla kör ve **kite kör** ve yite kör.* ML s.178/(B21b 2)/2
- Bāğdın ol **kitkeç** oldum güng ü lāl* LT s.62/652
- Kite bilmes** uçup miskīn çü zincir-ol anıñg bağı* SD s.238/561

*Koyup barın āhır çü **kitkünġ** durur* Sİ s.438/5841

*Tört yakġa **kitkenning** barçası anġa yığıldı.* ŞT s.183/[90a]6

“**kitmek**” (Abş. s.346)

“**gitmek ve reftar, hiram hareket ve azimet, cereyan ve sevk olmak.**” (§S s.293)

key- “**keç-/kiy-** “**giymek**” (ED 700)

“**giymek, puş itmek.**” (§S s.297)

*Hüsın tonın **keydiñġ** ü iskiñġ boldı talaş /Tartışıp gül taptı āhır köñġlek-i şad-pāreī*

LD s.191/1761

*Merz üzre **kēy**erse bürke cevşen /Şeşper köterür başıġa sevsen* LM s.113/XII-833

*Kaşınġ hecride her na‘li ki **kiysem*** BV s.34/44-3

*Ni üçün **kiymiş** kara her yan salıp ceybiġa çāk* GS s.31/7-4

*Bi ‘aynihi irür ol hür kim harir **kiyer*** LD s.65/594

*Sālbe iligidin hırķa **kiyipdür.*** NM s.162

*Niçe bayramlarda **kiygen** jendesin faķr ehliniñġ* NŞ s.17/17-7

kēz- “**gezmek, dolaşmak.**” (ED 757)

*Deşt üzre fiġān kılup hemīşe / **Kēzmek** anġa bolmuş ėmdi pīşe* LM s.152/XVI-1232

kıç- “***kıç-** “**sinirlendirmek, kızdırmak, gıdıklamak.**” (ED 591)

“**kaşımak, hıraş itmek.**” (§S s.271)

kıl- “**yapmak, etmek**” (ED 616)

“**kāf Acemīdir eylemek demekdir.**” (Abş. s.323)

*Niçe kim Haşşān kibi özni **sūhandān kılġa sin*** BD s.184/113-5

- İyş ü 'işretni köngüldin kayğu zāyil **ķılğū dik*** BD s.128-129/19/3
- Taħammül ķıla-alman** sinsiz* BV s.168/221-1
- Kimse yanğlığ kim bir öy tüzgey birin v **īr-ān ķılıp*** FK s.56/56/2
- Niçe kūn çün menāzil **ķaṭ' ķıldı*** FŞ s.348/XXXVIII/6
- Bir **tamil ķıl** çemen sarı ger irürsin şefīķ* GD 28/3
- Tiken cennet güli **vaşfin ķılurda** güng irür gūyā* GS s.28/2-11
- Vefāğa **va 'de ķılıp tur** dip ötme ay ķāsıd* GS s.102/106-4
- ...ki alfāz u 'ibāret **vaz ķılurda...*** ML s.169/(F777b)/4
- Ġamzeğa **va 'de ķılıp** ķılmadıng ay şūh vefā* LD s.141/1295
- Bir **üy ķılıban** ata müretteb* LM s.101/XI/722
- Ot her ṭarafın **şikāf ķılmaķ*** LM s.166/XVII/1377
- İkki vādī çün yana **ķıldı 'ur ūc*** LT s.24/140
- Andaķ ki ol şerīf kitābnıng fihristide ol Ḥazret nuvvire merķaduhu anıng keyfiyyetin şerḥ bile **zıkr ķılıpdurlar.*** NM s.3
- Birev yitti saṅa kim özlügi deştini **ṭay ķıldı*** NŞ s.3/3-7
- Velī ķılmağum** kışşasığa şürū'* Sİ s.108/913
- Çü bu ḥastedin **ķıldı taşdıķ-i fehm*** Sİ s.515/6981
- Ġılmağan yazuğnı** kiçrüp ķılğın andın der-güzār* LD s.55/501
- Min közni **Zemzem ķıldım** ol bozdı köngülnüng ka'besin* SD s.292/757
- Anlar yoķķarığı töşek birlen ķuyığı töşekni **zıbṭ ķılabilmesler.*** ŞT s.112/[67a](2)

*Bara bara il yaḥşularınıḡ kızları ve ḥatūnlarıḡa zūr **kıla** başladı irse..*

ŞT s.197/[94b]15

kır- “kazmak” (ED 643)

“kırmak, ezmek, bozguna uğratmak.” (§S s.273)

*Sipāhıḡnı öz ilgiḡ birle **kırdıḡ***

FŞ s.352/XXXVIII/63

*Köz ü kaşınḡ barça ‘ālemni **kırar***

LD s.279/2552

*Çarḥ zulmıda ki boḡzumnu **kırıp** yıḡlar min*

ML s.172/(B11a)/21

*Közüm merdümin tîḡ uçı birle **kırdık***

NŞ s.337/338-4

*Fermān kılıkça kılsaḡ ol a ‘dānı kın içre **kırar***

SD s.118/117

kıs- “kısmak, kesmek, sıkıştırmak.” (ED 665)

“dıkışdırmak, kısmak, sıkub tutmak.” (§S s.275)

*"Boynın **kısıb** yıḡlab aydı şeyen-lillah / Fakır miskın otda ne dib heva kılsun"* §S s.275

kış- (ED 670)

1. sapmak.

2. (gözü) kaymak, meyletmek.

3. yoldan çıkmak, bir işi, hareketi yapmaktan veya bir düşünceden vazgeçmek.

“egilmek, bükülmek, mukavves, ses, gürültü, patırdı ve şamata çıkarmak.”

(§S s.275)

kız- (ED 681)

1. kırmızı olmak.

2. hareretlenmek.

3. kızmak.

*Gül iltür al ile ol çehredin reng / **Kızar** tā uğrı üçün yıl urar kâç*

LD s.31/289

Kızıban ornıdın köçrür ‘adū ger kılsa itsīze / Tümen mīng yaz u kış kiçrür eger kılsa
mesāvānı SD s.162/291

“hararetlenmek, sahn olmak, kızmak, kahırlanmak.” (§S s.274)

kil- (kel-) “gelmek” (ED s.715)

“kel demektir.” (Abş. s.350)

Ni üçün kim **kilür** demğa bola almas kişi zāmin BD s.140/38/5

Hür kilmiş gūiyā ‘aksing imestür közgüde BV s.21/27-3

Kildinğ ü cānımnı aldınğ ol barışka bu kiliş GS s.213/269-1

Yüzünğ üzre haṭ-ı müşkīn **kilip** kāfūr üze ‘anber FK s.148/149/2

Bu küin taşarruf-ı emvāl hoş **kilür** āsān LD s.6/34

Tanğlası çün **kilmiş** il öz hālīga LT s.44/414

(...ma ‘nā edāsıda alfāz tilge **kilür**) ML s.167/(B4a)/3

Kildi çün ve ‘s-sābıķūnu ‘s-sabıķūn LT s.27/180

Cuğd diktür kim nişīmen **kildi** bu vīrān anğa NŞ s.9/9-3

Alar didiler ki sin қaydın biziñg Lehāver ‘din **kiledürgenimizni** bildinğ? NM s.337

Vuşlatınğdın geh **kilür** tilge bışık büzgāleī SD s.98/41

Moğol yurtında olturğan iller birlen uruşur irdi taķı gālib **kilür irdi**. ŞT s.130/[72b](14)

kir- “girmek” (ED 735)

“gidmek, dahil olmak, tebadur itmek, girişmek, tuhm girmek.” (§S s.294)

‘Adem yoluğa köñgül **kirdi** ‘ışķ dāğı bile BD s.158/66/6

Meger āb-ı hayğa **kirmiş** Mesīh BV s.18/22-2

<i>Oķunġ kōnġlümge kirgeç ķatre ķanlar aķtı kim kōrmış</i>	FK s.37/36/2
<i>Tirigley gūr ara kirmiş hemîşe</i>	FŞ s.111/IX/22
<i>Köz içre uyķu ķaylı ger kire almas ‘aceb irmes</i>	GS s.378/508-5
<i>Kim ki ‘ışķınġda bigim sözge kirer /Sin saġınma kōnġlide özge kirer</i>	LD s.285/2603
<i>Bar êrdi çü kirdim anda bî-bāk</i>	LM s.66/VII-378
<i>Yolġa kirseġ yār vaşlı isteбен</i>	LT s.65/695
<i>Ol gevherler henüz nazm silkige kirmeydür irdi...</i>	ML s.179/(T778b)/2
<i>Ol dervîş didi ki bu vîrāneġa kirinġ!</i>	NM s.10
<i>Nevāyî minġ cerāķat birle tün ol kūy ara kirmiş</i>	NŞ s.22/25-11
<i>Çıķsa eger ķişinġdin oķ barķa bî-dîn dīnġa kirer</i>	SD s.118/116
<i>Ķolġa kirer ġonçe-i nā-şüküft</i>	Sİ s.85/568
<i>Kervān kitdi kōp kiç ķaldınġ yolġa kirgil</i>	ŞT s.210/[99b]15
kiz- /kez- “seyahat etmek, dolaşmak.” (ED 757)	
<i>Cihān kizmek bile bî-ķaydlıġnı ihtiyār itse</i>	BD s.186/117/1
<i>Ġurbet içre ister irdim kiziben yār u diyār</i>	BV s.37/49-3
<i>Aķter-i sa ‘dî hilāl içre kizer gerdūn ara</i>	GS s.42/22-1
<i>Közünġ ġazā lesi kizer ol lālezar ara</i>	LD s.94/851
<i>Kökte ġül-nārî bulutlar dik kizer ol āhlar</i>	NŞ s.149/149-1
<i>Şüfîler tig çarķ urup nidin kizer her bir diyār</i>	SD s.92/9
<i>Munı kōrmek olmas cihān kizmeyin</i>	Sİ s.256/3120

...kinergemek, **kizermek**, doptulmek, cıdamak, tö/üzmek, **kazganmak**.. ML s.170/B9a/27

koç- “kucaklamak” (DLT II,5-5/6/7)

Koçup şeh-zādeni kōnglin kılp şād / Didi sinsin ki atıng kildi Ferhād FŞ s.201/XXI/69

Sin perī veş hūrini körgey mü min kim bir kiçe / Can şirin tik **koçup** öpüp uyusam tā seher GD 16/4

kog- (?kov-) “takip etmek, izlemek, kovalamak.” (ED s.580)

“kavmakı, def ve tard etmek, nefy ve tebid eylemek.” (§S s.264)

kol- (ED 616)

1. istemek, rica etmek.

‘Özrüngni bu nev’ **kolmağum-dur** LM s.244/XXV-2190

Kim bu şıdkıng ‘özüni **kolıy** İlah LT s.123/1494

Çun Mızānu’l-evzān bahırlarıda gavvāş boldum, ol mi’yār bile Naşır-i Tūsī ‘özrin **koldum**. ML s.181/(B27a, T779a)/4

Tingri’den ayrulukka ‘özr **kolmas-biz**. NM s.79

Yüzini ay didim dağı köp ‘özr **koldum** uftanıp SD s.246/594

Ni til birle ‘özrüng **kola alğa min** Sİ s.278/3451

2. aracılık etmek.

“özür dilemek manasınadır ve nikāhla kız dileyüb almak manasınadır.”

(Abş. s.333)

kop- “yükselmek, meydana çıkmak” (ED 580)

“bu dahi bir nesneyi kaldurub yüceltmek manasına kelür.” (Abş. s.326)

- İy şabā yilmekni **kopkıl** cezm kıl* BD s. 199/128/1
- Tyādetimdin ol ay ger **kopar** çıkar cānım* BV s.69/89-4
- Cān tapıp zār Nevāyī **kopkay*** FK s.48/47-7
- Kopuban** ivrölüp başığa anıñg* FŞ s.273/XXIX/74
- Vefā kaşrın **koparsanğ** bu binālar üzre dīvār it* GS s.85/82-7
- Koptı** hüsniñgdin kıyāmet yitti kişverde bu kün* LD s.26/241
- Koptu** dağı koydı ol taraf gān* LM s.142/XIV-1130
- Sigriben **koptı** tüşüp mağzığa cüş* LT s.121/1478
- Mey ‘ilācımdur **kopup** deyr-i fenāğa ‘aẓm itey* ML s.171/(B10b)/9
- ...edep oldur ki Haḫ subḥānehu ve ta‘ālāğa ‘ibādet kılurda su ve tofraḫ ve nefis ru ‘ūnetidin **kopkay-sin** ve dimegey-sin...* NM s.86
- Koptı** her bir gūşede miñg nāle vü feryād u vāy* SD s.236/555
- Kopup irdi** şehdin ta‘ahhüd kılıp* Sİ s.270/3325
- Şol zamān **kopdı** taḫı kızdın başқа yatdı.* ŞT s.125//[71a](11)

koş- (ED 670)

1. yazmak, şiir düzmek.

2. katmak, dâhil etmek.

“tertıb ve tanzım ve inşad itmek, eşar söylemek,” (§S s.264)

***Koşmadı** gūyā anı ehl-i maḥabbet sanıda* BV s.20/25-7

*Tā anı hem yārığa **koştı** kazā* LT s.127/1567

Ve Hażret-i Maḥdūmī nuvvire merḫaduhu nūrenniñg atı ve mu ‘āşır u muşāḫib

*meşâyıñ qaddesa ʔlāhu ervāhehum zikri dağı kim ol müteberrik kitābda yoq irdi, munda **koştum**.* NM s.2

*Şerbeting izsem idi şîre-i cānum **koşuban*** NŞ s.670/658-VI/41

*Barça biling kim bizdin burun Türkî tārîḥ aytkanlar ‘Arabî luğatlarını **koşup tururlar** ve Farsîni hem **koşup** tururlar ve Türkîni hem seci ‘ kılıp tururlar... ŞT s.110/[66b](1) (2)*

köç- “göçmek” (ED 694)

*Kārvān **köçse** kalur otlar yiri menzil ara* BV s.16/19-3

***Köçüp** kurgan sarı sürdi semendin* FŞ s.361/XXXIX/82

*Emîr-i kâfile **köçti** revān kılıp maḥmil* LD s.5/31

*Kim **köçmiş** **âli** kabîle andın* LM s.232/XXV-2059

***Köçerde** tüşerde bar irdi yasal* Sİ s.180/1976

*Barça işlerindin yamanraq bu kim sizning **köçüñiz** birlen birikip yöriy turur tidiler.*

ŞT s.192/[93a]11

köm- “gömmek, saklamak” (ED 721)

*Devrān taşu émdi anı **kömmiş** / Ol çeşme sudın közini yummuş* LM s.115/XII-859

Yığaç üzre ger bolsa yüz minḡyanḡaḡ / Kömer yirge her ni oḡurladı zāḡ Sİ s.123/1126

kön- (ED 726)

1. düzelmek, düz olmak.

2. doğru yola girmek, kendini düzeltmek.

“gömmek, defn itmek, üstini örtmek, ketm eylemek, kayıl ve riza olmak.”

(ŞS s.292)

köp-

“şişmek, intifac olmak.” (ŞS s.284)

kör- “bakmak, görmek.” (ED 736; Abş. s.356)

- Dir ü işitür ü **körer** hāşıl* BD s.113/159
- Nevāyī ger kuyaş nārencidin bihrek **körer** tanğ yok* BV s.22/28-7
- Perde ruhsāridin açsa zülf ü hālin **körge-biz*** FK s.203/210/1
- Kördi** kaşında talī ‘imni hakim* GD 49/7
- Nevāyī hoş **körer** ‘ālemni atınğ zikridin yoksa* GS s.33/8-9
- Uyquçı bahtım kara saçını dāyim tüş **körer*** LD s.17/156
- Cānımğa revā **körey** kılıç ok* LM s.202/XXI-1746
- Rāh-ber çün **kördi** ‘ācizlıkların* LT s.56/572
- Andağ kim öz hord ahvālīga **köre** ayta alurlar.* ML s.169//B7b) (10)
- Köredürgen** kişige alarnınğ bu ülfet bile mu‘āmeleleri hoş kilip birin tilep sordı...* NM s.17
- Kim **körüptür** su üze bu nev ‘peykī reh-neverd* NŞ s.120/120-3
- Ulaşı ‘ayş itip nādān mūdām miḥnet **körer** dānā* SD s.128/152
- Sini **kördi** her yan ki saldı közin* Sİ s.53/96
- Ol tağı köp yıllar pādişāhlıq kılıp dostlarnınğ külgenin düşmenlerninğ yığlağanın **körüp** siviünüp andın sonğ öler bolğanda oğlu Kök Hānnı tahtında olturtup öldi.* ŞT s.120/[69b](12)
- köy-/küy-** “yanmak” (ED 754:küy-<künğ-; Abş. 367)
- Minse abraş ol kuyaş **köymey** nitey kim Bābüürā* BD s.143/43-6
- Şalāḥım perdesi **köydi** ol otluğ yüz hayālidin* BV s.18/23-5
- Köyse** hāşāk yalındın ni ‘aceb* FK s.48/47-1

Gūyā ki köyer ağı ol ot hırkatıdın kim GS s.29/3-6

Oklarınğ könglümge tüşkeç köydi hem köz hem beden GS s.90/90-4

Özgelerninğ iteki köyse mening cānım köyer LD s.58/529

İşyān otıdın köyüp cihānım LM s.36//II-90

İski köygen hırkadın sin dağı kiç LT s.115/1381

Cismim eger köyer köngül talpınurı ‘acep imes NŞ s.10/10-4

Köyer a ‘dānıñg vüçüdi vü bolur zerre remād SD s.132/173

kuç- “kucaklamak” (ED 590)

“kenar itmek, kuçaklamak, maalaka itmek, der-ber itmek, aguş, koltuglaşmak.”

(ŞS s.259)

Tartıp ilgini kuçup boynını ağızını öpüp BD s.182/108/9

Tilbelik kör kim kuçar-min bāğ ara her servni BV s.45/61-5

Gülgün kaba ni teg kuçar ol inçe bilini LD s.51/463

Başın köterip kuçup atası LM s.264/XXVIII-2405

Kuçu istep reh-rev-i ferzāneni LT s.122/1491

Kādī hoş-vakt bolup semā‘ga kirdi ve şeyhu ‘l-islāmnu kuçup alıp uçı ve şeyhu ‘l-islām

müte ‘accib belki mütevehhim ki nāgāh Kādī iligidin haṭā bolsa... NM s.341

Kolup ‘özr kuçtum yana üstivār Sİ s.522/7092

kur- (ED 643)

1. yay germek.

2. dikmek (bina, çadır vb.).

Kaşı yasını kurup kirpik okını toldurup BD s.151/56/4

Kök ra ‘dlar kazanın tağ üstidin kuruptur BV s.145/189-2

Tenimni kim kurup tur hāme dik nāl oqlarınğdın dur GS s.376/506-4

Çün dānesi yok niter kurup dām LD s.136/1243

3. toplantı organize etmek. (meclis kur-)

Ceşn encümenin ‘azīm kurdı LM s.289/XXIX-2669

Neşât u şarab bezmini kurdılar Sİ s.360/4688

“tanzım, çağ itme, çiküb bend itmek, kudurmak, aleti saz eylemek, çadır ve sayine kurmak.” (§S s.261)

Eşk ara batıp velī ağızı kurup LT s.100/1158

kus- “kusmak, istifrağ etmek; ağızdan fışkırtmak.” (ED 666)

“kay ve ihrac itmek.” (§S s.263)

kut- “kalmak, tevakkuf, iskan itmek, mekan meva eylemek.” (§S s.258)

kül-“gülmek” (ED 715)

“gülmek, tebessüm ve hande itmek, zahk.” (§S s.289)

Külmes manğa şubh-ı vaşl Bābūr BD s. 154/60/7

Dürc-i la ‘lîngde nidin külgü durur külgü üze BV s.389/536-2

Berķ külmek birle köydürgeñ kibi cismim ħasm FK s.467/505/3

Sağ ilge külgü irür tilbe eylegen ħarekāt GS s.83/79-6

Gül tig küler çırayına bir kün yoluğmadım LD s.16/150

Bu işke külüp sipihr-i ħadrā LM s.45/V-185

Her kişi lu bī kılıp külmek üçün LT s.76/837

Ol ay ki küle küle kırağlattı mini

ML s.171/(B11a)/16

*...mundın özge ki bir söz digey-min ki dervîşler **külgeyler**...*

NM s.201

*Ki yaşarmış sanğa köp **külgüdin** göz*

NŞ s.221/221-5

*İşitse bülbül ünin gül **küler** velî gönçe*

SD s.136/184

küs- “kopmak, münkatı olmak. gücenmek, igbirar itmek.” (§S s.287)

küt-: (küd/g/-y, ED 701)

1. beklemek.

2. hizmetçilik yapmak.

3. sahip olmak; hükmetmek.

4. saygı göstermek, hürmet etmek.

“reh-sıra yürüyerek mevaşığı sürmek, ray ve ira itmek, takib eylemek, bakmak ve nezaret itmek” (§S s.285)

*Kündüz özni tutmağay-sın nā-tüvān / Kim tonguz **kütmekke** bolğay-sın revān*

LT s.114/1374

*Yemen ilidin sorup Karen’de Üveys’ni taptılar kim tive **kütüp** yörür irdi.*

NM s.13

*Niçe kim **kütüb** āsumānī kilip /Barısında sindin nişānī kilip*

Sİ s.59/182

mang- “adım atmak, yürümek.” (ED 767)

“sallanarak yürümek hiram ile gezmek.” (§S s.307)

min- “binmek” (ED 348: min-/mün-<bin-)

“binmek, süvar olmak.” (§S s.314)

Minse abraş ol kuyaş köymey nitey kim Bābūrā

BD s.143/43-6

*Mihr dik ger tevsen-i gerdūnga **mingil** kim sipihr*

BV s.15/18-7

*Devlet atğa **miner** bolsa tutar iğbal u taht*

LD s.8//64

*Kök atı üzre **minip** tün kün yiler ol şeh-süvār* SD s.92/8

*Gamze kılıcını çikib naz-ı semendi üzre **min**"* ŞL s.314

*Nuh peygamber üç oğlu ve Īmān keltürgen seksen kişi birlen kimege **mindī**.*

ŞT s.117/[68b](6)

piş- “biş- (ED 377)

1. olgunlaşmak, kemale ermek.

2. ürünün olgunlaşması.

3. kap içinde kaynatmak, yemek yapmak.

*Çü **pişti** eylegey bir loḡma-ı ḡām / Birip öz loḡma-gāḡı içre ārām* FŞ s.209/XXII/46

“tahattur itmek, puhte olmak, matbuh, pezende, bişmek.” (ŞS s.111)

saç- (ED 794; Abş. s.264)

1. saçmak, dağıtmak.

*Ger **saçsa** ol ḡalḡe sözidin dūr-i ḡemīn* BV s.235/305-5

*Veger açıp ni gevherler ki **saçmay*** FŞ s.96/VI-16

*Kim **saçar min** dāne vü cāndın saman dur ḡāḡlīm* GS s.313/412-3

*Köz **kan saçar** irningni kōrüp dem-be-dem ay cān* LD s.166/1522

*Beḡl ara **saçkan** özi tirgen özi* LT s.217/2779

*Şeyḡ Nizāmī rūḡı Maḡzenü’l-esrārdın başımḡa dūrler **saçıpdur**.* ML s.181/(B26b)

*...kim seḡer ḡopup ol vechlerni avuç avuç ḡonşıları öyige **saçtı**.* NM s.153

***Saçarḡa** daḡı sin ittiḡ anḡa kerem yed-i ḡulā* NŞ s.2/2-5

*Bir avuç topraḡnı **saçsaḡ** tartar a ‘dānıḡ közin* SD s.98/40

*Tükengeç **saçar** feyz emḡār anḡa* Sİ s.86/583

2. dağılmak, yayılmak.

Rüsvālīg otın cihānğa saçıp

LM s.36/II/91

“perişan ve perakende itmek, tagıtmak, bezl ü neşr ve faş eylemek.” (ŞS s.197)

sağ- “süt sağmak” (ED 805)

“il ile parmaklarla çiküb sıgamak, sıkub çıkarmak, mevaşı ve hayvanat südini isticlab itmek.” (ŞS s.199)

Süti kim saġban aġzıġa dāye

FŞ s.134/XIII/19

Edeb birle şāhāne sāġar somur 7Dimāġıñġ çü germ oldı efsāne sür

Sİ s.107/891

sal- (ED 824; Abş. s.269)

1. göndermek.

Nēma ‘kūl ‘uzr ayta aladurlar nē muşfıkāna sormaq tarhın sala aladurlar.

Babn s.96/H200a-9

Köz körer līkin salur mini belāġ bu köñgöl

BD s.133/25/4

Yok ki körmeydür körüp ‘amda nazar salmas perī

BV s.332/450-4

Köñglüm salıban nabz kibi barur iligdin

FK s.191/197/5

Bu mahzen birle köñglümge ġınā sal /Niçe kim saçsam ilgimge yana sal

FŞ s.77/I/8

Nittim āhır kim ‘ināyet köziding salding mini

GD 48/1

Her kaçan kim kimege ol ay sefer rahtın salur

GS s.149/173-1

Salmanġız her sarı köz tā barmasun her yan köñgöl

GS s.309/406-6

Bilmeske salur veh ni zarāfet turur uşbu

LD s.173/1592

Kim ‘aqlġa saldılar taḡayyür

LM s.44/III-165

Hāḡırıñnı salmayın ikrāhğa

LT s.114/1373

...ve behrede andın fāyide-mendraḳdur ki anıng üstige sāye **salurğa** yayıla alur ve başığa dürr- efşānlıḳ daḡı kıla alur. ML s.183/(T779b)/2

Sala almas il āşinā bir noḡud ger NŞ s.684/687

Özini biçin kıyuḡınğa **salur** Efrāsiyāb SD s.186/386

Anḡa **salḡuça** sāye-i cāhını Sİ s.243/2924

Anıḡ üçün köḡline ve tiline öziniḡ atını **sala turur irdi**. ŞT s.124[71a]6

2. sallamak, el kol sallamak.

3. bir şeyle işaret etmek.

4. serbest bırakmak.

“kogmak, bina ve tesis itmek, tasallut ve taarruz eylemek, endaht atmak.”

(ŞS s.200)

sar- “ser- ” (ED 843)

1. sabırlı olmak

2. sallamak, sallanmak, etkilemek.

3. dayanmak, katlanmak, tahammül etmek.

“tayy itmek, tolaşmak, sarmak, bağlamak. ” (ŞS s.197)

şav- “püskürtmek, serpmek. ” (ED 788)

“sevdiginden usanub geçmek, sancagı ber-taraf itmek, bir şeyi bütün savutmak”

(ŞS s.202)

Kemdür ey gül-ruḡ muḡanni ḡüsn ü **şavtung** cenbiğa / Yenḡi ay birle kıyaş cürmidin
olsa çeng ü def NŞ s.304/305-5

sek- “sıçramak, labte itmek, meseretle şıtab eylemek, atlamak, ırgalamak.”

(ŞS s.205)

sığ- (ED 804)

1. sığmak.

Sıgmas idim tonumğa ferahdın min hazîn

BD s.269/354

'Akl sıgmas 'ışk ivine kim harîm-î haşş irür

GD 20/2

Tonğa sıgmas min ferahdın gül kibi

LD s.268/2465

Biçin tapsa yir tã içige sıgar

Sİ s.123/1125

2. yer etmek, tesir etmek.

“muhtevî olmak, sıgmak.” (§S s.217)

sık- “sıkmak, ezip suyunu çıkarmak.” (ED 804)

“tazyık, izab, icbar, muztar, taassur, şiddet-i zecr, tarsı itmek” (§S s.218)

Her közümdin aqadur her biriniñ hün-âbı / Hecr işkencesi çun bağrım u könğlümnî sıkıp

FK s.65/65-4

sıl- “sil- (ED 825)

1. silmek, temizlemek.

2. kucaklamak.

“lems, toz ve pas ve zengarı mesh ve izale itmek, cila ve saykal eylemek, pak ve tathirlemek.” (§S s.219)

sır- “kaymak, tagannı ve terennüm eylemek, bülbül ve save kumrının ün çekmesi, kuşların ötmesi.” (§S s.216)

sız- (ED 861)

1. erimek.

2. yok olmak, bitmek, tükenmek.

Niçe kündüz sızā gūyā tükendi qalmadı zerre / Yüzünğ şem î bile zülfünğ fetîlinden yürek dāğı

LD s.231/2127

Niçe had sızgılı yoḡ yirde sanḡa ḡālını / Nāmeler kil-k-i taḡayyül bile taḡrîr iteyin

NŞ s.486/488-5

siç- (seç-) “seçmek, ayırmak.” (ED s.794)

Çün ‘ıyş ü neşâṭ leşkeri şaf tüzdi / İy mihnet ü ḡuşşa ḡayli sizler siçeling BD s.249/273-2

sing- /sin- (ED 833)

1. batmak, batırmak.

2. emmek, içine çekmek.

Ḳara tofraḡḡa sinmegen kaṭre / Andın imkânı yoḡ açılmaḡ gül

GS s.517/686-III

3. makbule geçmek.

4. etki etmek.

“hazm itmek, çukura gitmek, yağmur topraga geçmek, kuşlar başlarını kanatları altına gizlemek.” (ŞS s.219)

sip- /sep- (ED 784)

1. donatmak.

2. serpmek, saçmak.

Sipti tün müşgige sîm-i sūdedin kâfūr ḡış

BV s.201/266-1

Nevāyîyarasıḡa köp sipme tuz

FK s.108/109-7

Ṭabî‘at sipti çün müşk üzre kâfūr

FŞ s.176/XVIII/66

Her laḡza yaḡlıḡnḡḡa ‘araḡtın siper gül-āb

LD s.85/774

Ni şāmdur ki mihr anḡa kâfūr sipmeyin

NŞ s.214/214-2

Anḡa çîm içinde sipip müşk-nāb

Sİ s.355/4616

“sepmek demektir” (Abş. s.277)

“paş ü perakende ve perişan itmek, tagıtmak, saçmak, neşr ve bezl-i akçe itmek,

sipmek.”(ŞS s.215)

siv- “sevmek, aşık olmak” (ED 784; Abş. s.284)

“hubb ve muhabbet ve müveddet itmek, makbul tutmak, taaşşuk eylemek; âşık.”

(ŞS s.221)

Ġurbette sivünmes irmiş elbette kişi BD s.214/135/2

La 'lini sivdüm köziniñ katlidin kayğurmağum BV s.63/83-2

Tökse kan ol kâfir özge hubnı sivgil dimenğ FK s.52/52-2

Siver cānum bigim hānum ümīdim GD 4/4

Kim siverler uykusızlar dāyimā efsāneni GS s.456/624-3

‘Ālem sini sivgüçi durur gerçi dem-ā-dem LD s.158/1449

Sīm sivgen kim anğa pā-best olur LT s.150/1872

Horāsān’ğa barıñğ ol kişi ziyāretiğa kim bizni sivgey. NM s.116

Çarh zulmidin tanğ sivgüm şabūhı vaḳti kim NŞ s.135/135-6

Kim sini ivmes anıñ mağzın bitürür peşşeī SD s.92/1

Ki sivgey hayātın bu ma ‘kūl irür Sİ s.421/5579

Anıñ üçün oğlunğız anı köp sive turur tidi. ŞT s.124[72a]1

siz-/sez-: “sezmek , anlamak, idrak etmek.” (ED 860)

“teferrüs ve tefattun, derk, hiss itmek.” (ŞS s.217)

Ol ıurra-i ıarrārda köñlümni sizip min / Başın köredür min koyı igriliki çındur

LD s.69/626

Deryūze kılr küñ yüzidin nūr u sizer ay/ Ol biri giriftār-ı dıķ u biri dıķ içre

LD s.188/1728

*Hāme bile ol ki sizni s **ē**di / Gevherni **ḡ**ara ipekke tizdi*

LM s.56/V-285

sok- (ED 805)

1. gagalamak.

2. ısırarak.

3. sıkıştırarak ezmek, vurmak.

*Seniḡ atıḡ bile altun so**ḡ**up **ḡ**emen **ḡ**anı / Yüzin **ḡ**ızıl **ḡ**alır **ḡ**üsüne revāc tiler*

LD s.59/533

“emr idüb ur demekdir darb eyle manasına.” (Abş. s.290)

“zehr-dar hayvanatın **ḡ**akması, ısırarak, tesmim ve tehevür itmek, dişlemek, emr-i dil, şikaf it.” (§S s.211)

sol- “solmak, kurumak; sararıp solmak” (ED 828)

“sülpülemek, tazelik ve parlaklığı gitmek.” (§S s.212)

*Hicrān **ḡ**amudın za ‘if cānum soldı / **ḡ**urbet elemin birle içim **ḡ**an toldı*

BD s.258/308/1

sor- (1) “sormak, öğrenmek istemek.” (ED 843; Abş. s.288)

*...körüşürde üç **ḡ**atla yükünüp yanganda hem üç **ḡ**atla sor**ḡ**anda ve tartıḡ tartḡanda birer yüküindi.*

Babn s.5/H123b-4

Ey Nevāyī lebidin nükte sorar-sin yüz cān

BV s.24/31-7

*Yār **ḡ**ulm itken sayı aḡyār sorma**ḡ** **ḡ**ulm irür*

FK s.232/243/4

Ḳü de’bi yok idi sormay dimek söz

FŞ s.371/XLI/17

*Zehre yok mücib sorar**ḡ**a bolmasun ya Rab kişi*

GS s.83/80-4

*Mēdin yana sorma**ḡ**ıḡ nē ērdi*

LM s.120/XII-909

*Her ni köḡlüḡ istedi sordun**ḡ** manḡa*

LT s.114/1364

*Sor**ḡ**alı **ḡ**ıldı alar **ḡ**ālīḡa meyl*

LT s.239/3106

*Ve yıllar Türk tili ve nazmı kâ'îe ve uslûbda bilmegenlerimni **sorup** ve müşkillerimni
hallâl-i müşkilâtım tapuğda 'arzğa yitküriüp 'azîm fâ'ideler tapıp küllî netîceler
kördüm.* ML s.191/F784a/14

*Didim dervîş pādşāh işikige barsa andın **sormağaylar** ki...* NM s.37

*Min niyāz ehli idim da 'vā nûketin **sormadım*** NŞ s.688/698

*Bolsa kıyāmet barçadın kılğan işin **sorğusudur*** SD s.226/521

*Velîmindin iş şûretin **sormağl*** Sİ s.328/4201

*Adaşkan yolında kalgan zar u hayrannı **sormas mu** /Tutaşkan bagrı köygan hane-i
vıranı **sormas mu*** ŞL s.208

*Uşbu çaķda hem bir kişi bir kişidin **sorsa** ilinġniġ ormaķı ni turur tip **sorar**.*

ŞT s.158/[82a] 16

sor- (2) “emmek, içine çekmek.” (ED 843)

*Kim **sorar** şekkerni ol la l-i şeker-hā bolmasa /**sormak, emmek*** BD s. 126/16-1

*Hem- derd dip alarnı **sorar** her seher nesīm / **sormak, emmek*** LD s.124/1137

“sormak, sual, tahkık, tefahhus, istifsar, pürs ü cu, hal hatır.” (§S s.208)

*Ol ki şekker dik lebiġa tûftî-i cāndur meges / **Ni üçün sormas** mini bî-dilni sormak 'ayb
imes* GS s.190/235-1

soy- (ED 858)

1. derisini yüzmek.

2. meyva soymak.

3. elbisesini çıkarmak.

“soymak, tecrı, taksır itmek, gasb ve garet ve üryan eylemek.” (§S s.214)

*Koy tiringni **soysa soysun** bu pelîd kaşşāblar* NM s.437

Boydın vücdî libāsın soyup / Başdın ta ‘ayyün livāsın koyup Sİ s.66/291

*Çemen tofrağın ey aḥbāb arıtmanğ zār cismindin / Libāsın soymanğz hezl eyleben
mecnūn-ı ‘uryāndın* NŞ s.502/504-6

sög- (ED 818)

1. sövmek, küfretmek.

2. inkār etmek.

“sebb, teşnı, şetm, kath, kazh, hetk-ı namus itmek.” (ŞS s.212)

*Ay müselmānlar nitip sormağ temennāsın kılay / Min ki bir sögmek tilep tapman leb-i
gūyāsıdın* GS s.379/509-2

sök- (ED s.819)

“kâf-i Arabî ile bir bütün nesneyi çâk etdi sökdi manasıdır.” (Abş. s.290)

**“bir şeyi kök ve ferından çıkarmak, cüda ve şakk itmek, hakaret ve serzeniş
eylemek.” (ŞS s.212)**

Bābūr ol ‘ömr sını sökken üçün / ‘Ömr barınça du ‘ā kılgay sin BD s.187/118/5

*Yanımnı sökti çün tîğınğ süngökler şeklidin kördüm / Bozuğ könglüm öyining ferşiğa
dendāneî bolğay* GS s.490/674-4

Köksüm yarasını sökme munça / Bağrım kanını tökme munça LM s.265/XXVIII-2410

sön- (ED 834)

1. azalmak, sönmek, sakinleşmek.

2. gözden kaybolmak, yok olmak.

“parlak şeyin feri ve şulesi gidüb zail olmak, mutfı ve cilası gitmek mesrur.”

(ŞS s.214)

Çürür otı içidin söngey irdi / Şecā‘at resmini örgengey irdi FŞ s.378/XLI/111s

un- takdim etmek, sunmak. (ED 834)

“sunmak; arz, takdim etmek, ikdah-ı mübadele, rıza olmak.” (§S s.213)

*Közümni sürtmek kılsam heves **sunğay** kefi pâyın* BV s.334/453-1

***Sunıng** tiygını eylep zer-nişānlıg* FŞ s.168/XVII/70

*Tutarda bāde şāyed cür ‘aī**sunğay** biziñg sarı* GS s.472/648-8

*Ƙol çü şeft-ālū üçün **sundum** zenaḥdān almağa* LDs.188/1730

*Êy **sunmay** eligni ḥāme sarı* LM s. 41/III-135

*Boynını **sunmay** ‘ıyan itkende ta ‘n* LT s.17/42

*Ot tig sunı **sunğıl** ğam otın öçreli sāķī* SD s.304/792

*Ki kimse **sunar mu** ilig nānıñga* Sİ s.482/6492

*Ve Nefeḥāt’da mundaḳtur ki hīç velī ḳalmadı ki bu sözge boyun **sunmamıṣ** bolğay.*

NM s.346

*Eger tīr urşa ol ḳātil boyun **sunmay** nitey āḥır* NŞ s.458/45

sus- (<onom sıs /sış susturma sesi)

“sus ve sakit olmak, sesi kesmek, epsem olmak.” (§S s.210)

sün- “sön- “gözden kaybolmak, uzanmak. ” (ED 834 ;Abş. s.294)

sür- (ED 844)

1. zaman geçirmek, ömür sürmek, hüküm sürmek.

*Özüñg **sürdüñg** raḳam tapḳaç bu nāme* FŞ s.83/III/13

*Yaş tig **sürer** mini barur olsam çü ḳaşına* LD s.20/185

*Sonğra sanğa dağı ḳahr **sürgüm*** LM s.156/XVI-1270

*Boyun koyup-min eger tîğ-i katl **sürgüngdür*** NŞ s.129/129-6

*Atanğ ölüp men bu tahtda oturup ilni **sürey** turgalı otuz beş yıl turur.* ŞT s.180/[89a] 3

2. izlemek, takip etmek, devam etmek.

*Söz **sürmedi** gayr-ı māl'arefnāk* LM s.35/II-1

*Bu destān ki **sürdüm** kināyet durur* Sİ s.72/377

*Atası dağı çün **sürüp irdi** 'ömr* Sİ s.120/1086

3. sürmek, sevk etmek (hayvan).

*Koyun dik vaşl deştidin ger ey Leylî mini **sürdünğ*** BV s.265/347

*Hızr-veş hañ birle çun hüsnünğ semendin **sürge-sin*** BV s.332/450-1

*Rahş **sürgende** üküş cānlar irür hāk-i rehinğ* FK s.33/32/5

*Ol otğa dağı bu **sürmedin** dūd* LM s.108/XI-782

*Ya heves deyriğa merkeb **sürmedinğ*** LT s.115/1383

*Rahşnı meydānğa **sürseñğ** sin birer Rüstem bigin* SD s.186/386

*Şanemler hüsn atın **sürse** leñfetminğ bisāñnda* SD s.268/669

4. ovmak, ovalamak, sürtmek.

*Nisyān kalemın niçe mañğa **sürgey sin*** BD s.256/302/1

“sürgün, bederga göçürmek, hengame irmek, mesh ü lems itmek.” (ŞS s.208)

süz- (ED 861)

1. süzmek.

Şeyh destārın çü mey vechi yoğ irdi sirmedim / Meyğa merhūn kılğalı ol yahşı mey

***süzmekke** feş* GS s.217/273-6

*Mēn dağı bu meyni kim **süzüp-mēn** / Türkāne sürūd anğa tüzüp-mēn*

2. ayrıntılı olarak irdelemek.

Közini süzdi vü nergis kılar kirışme vü nâz / Anıñ bu şivesinde şifte bolur 'alem

SD s.138/187

“gamz itmek, gözler mahmur olmak.” (§S s.209)

şaş- “tan kalmak, taaccüb ve tahayyürde kalmak, istigrah ve isticab itmek, akıl gidüb yoldan ayrılmak.” (§S s.222)

şış- “ “şışmek, kabarmak.” (ED 857 : sış-)

“şışman olmak, kabarmak, intibac itmek, semiz ve müllahham olmak, verem etmek “ (§S s.226)

taç- (ED 464)

1. takmak.

Zülfi zincirini boynumğa taçap

BV s.48/65-3

Zülfünge meşgül irür meşşâfe ziver taçkalı

GS s.493/678-3

Her meylğa taçtunğ êkki zincir

LM s.32/I-51

Süngek hilâl ki boynığa taçtular zincir

NŞ s.143/143-1

2. sarkmak.

“iliştirmek, vasl itmek, bağlamak, talık ve rabt itmek, asmak, ser-nigun itmek”

(§S s.116)

tal- (d-) (ED 490)

1. çok yorgun olmak, tüketmek, bitirmek.

Yok turur bir dem ki bu vâdide bağrım talmadı

BV s.472/656-II-8

Niçe ming yıl kılıp seyr imdi taldıñg

FŞ s.396/XLIII/75

Kadem âheste çikme bağrınğ ol yilmekde talğay dip

GS s.74/66-6

*Pūye urmaqtın bu vādī içre bağrım **talğū dik*** GS s.267/346-5

*Beden za fī bile yol şiddetidin gerçi **talğay-min*** NŞ s.469/471-8

*Bu kirgen zamān ilgi **talmış idi*** Sİ s.196/2215

2. dalmak (suya).

3. bayılmak, kendinden geçmek.

4. uykuya dalmak. “yorulmak demektir.” (Abş. s.168)

5.daldırmak, batırmak.

“talmak, efkara varmak, haste ve marız, yorgun olmak.” (ŞS s.117)

tam- (d-) “damlamak” (ED 503)

“tamlamak” (ŞS s.118)

*Tīğdın kan **tamğucı** bī-rahm ‘ālī-cāhlar* BV s.119/149-2

*Yüzidin akıp u **tamıp** melāhat* FŞ s.295/XXXI/79-80

*‘Arızınğdın hoy manğā **tamğay mu** dip tofrağ min* GS s.307/403-5

*Bu meşel rūşen durur ārī ki yağ yağka **tamar*** LD s.301/2714

*Kaṭralar her yan **tamıp** destārıdın* LT s.143/1777

*Bulıtı kaṭrelerindin **tamar** çü āb-ı hayāt* SD s.172/328

*Fenā ebridin dürr-i gālṭān **tamıp*** Sİ s.257/3139

tan- “inkâr etmek” (ED 513)

“inkâr etmek.”(ŞS s.119)

*Helāk oḳı közüñğ urmuş köñgülge **tanma** ki bar* GS s.174/210

*Şekker irningdın süçüglük iltti vü **tanđı** nebāt* LD s.237/2187

*Bu yanğhğ va 'de birle ger sorar-sin imdi hem **tanmas***

NŞ s.226/226-3

***Tansa** yüzide zāhir irür dāğ-ı nişānu*

SD s.262/652

tanğ- (ED 514)

1. sarmak, sarmalamak.

2. bağlamak

*Harīr u hulle içre bağlaban çüst / Muraşsa‘ mehd içinde **tanğdılar** rüst* FŞ s.133/XIII/8

“kāf-i Acemī, sarmak ve bağlamak demekdir.” (Abş. s.170)

“yük bağlamak, denk yapmak, bar-ı beste, teng, beraber itmek.” (ŞS s.119)

tap- (1) “bulmak, kavuşmak” (ED 435; Abş. s.155)

*İttişāli **tapar** ol bī-māni’*

BD s.107/4/93

*Ḳurb **tapmas** kişi bī-ref’-i hicāb*

BD s.110/4/124

tap- (2) (ED 435)

1. hizmet etmek.

*Tübī vü şāh-ı sidredür kūyünğ giyāhı nige kim / ‘Uşşak eşk ü āhıdın her dem **tapar** su vü
hevā*

BV s.3/1-2

...andın öz kābiliyetleri hırdıda ve iştiğālları muḳābeleside nef‘ **taparlar...** NM s.1

2. tapmak, ibadet etmek.

...anınğ kıymeti fehm mertebesi nisbetiğā baḳa intişār u iştiḥār **tapar**.ML s.166//B2a-12)

3. elde etmek, sağlamak, almak.

*Bu navbat yaz yağınları cihatıdın bu rūdta andaḳ su kēliptür kim aşlā güzar **tapa**
almadık.*

Babn s.38/H153b-7

*Nüş-ı vişālinğ yitmese ‘İsī anğa **tapmas** devā*

BV s.3/1-3

- Ger Nevāyī hecridin ölmüş velī yüz cān **tapar*** FK s.99/100/9
- Dīvān-ı körk içinde sini **taptı** intiḥāb* GD 11/5
- Renc körmey kişi **tapar mu** ferāḡ* GS s.16/21
- Nevāyī bil ki **tapmış min** nişān maḡşūddın bī-şek* GS s.378/507-9
- Şabūḡ ehli neşāṭ eylenḡ ki **tapmış siz** ‘aceb menzel* GS s.229/291-7
- Özüñg sürdüñg raḡam **tap kaç** bu nāme* FŞ s.83/III/13
- Tapa başladı** sāyil çün cevābın* FŞ s.276/XXIX/118
- Ṭūfān teşvīridin necāt ve anıñ mehlekesidin ḡayāt **taptı.*** ML s.168/(B5a)(15)
- Mesākīn ḡolḡay irdi genc anıñ iḡsānıdın ammā/Bu müşkil kim kişi **tapmas** anıñ*
‘ahdıda vīrānī LD s.13/114
- Kim seniñg hecrinḡḡa tüşse nā-geh ay cān mu nīsi/Öz cānındın irikip **tapmas** ölümni*
ārzūlap LD s.27/249
- Yaş ferzendin yügürtüp yüz sarı her dem közüm/Çün seniñg irniñni **tapmas** çapturur*
ḡülgün Burāk LD s.96/878
- Dür **tapsa** bekā-yı lā-nihāyet* LM s.32/I-54
- Bu ṭūr üze **tapkalı** tesellī* LM s.68/VII-398
- ‘Aksini **tapıp édi** ékin su* LM s.130/XIII-1002
- Kimse yolında bolur bu vāridāt/Özni zabṭ itken **tapar** ḡayr u necāt* LT s.102/1195
- Ey Nevāyī dürr-i nazmıñ ḡuṭbe dik **tap kay** şeref* NŞ s.17/17-9
- Çün ki bu ikki müyesser boldı nuḡl ü bāde **tap*** NŞ s.68/68-1
- Gedā ger tapsa luṭfunḡnı **tapar** şehlerdin istiḡnā* SD s.126/147

*Ni iklīm bel kim cihān kişveri /ki **tapmış idi** feth-i iskenderī* Sİ s.74/408

*Müdevver **tapıpturlar** andaķ ki gūy* Sİ s.165/1757

*Tārīh minġ taķı yetmiş birde H̄ārezm memleketinde taħrīr **tapdı** temmet-i kitāb bitildi.*
ŞT s.229/[106a] 13

“bulmak, perestiş itmek, gayibi mevcud eylemek.” (ŞS s.112)

taş- “taşmak” (ED 559)

“tugyan ve tecavüz ve izdiyad olmak” (ŞS s.115)

*Firāķıñġdın Nevāyī kani **taştı*** BV s.464/646-7

*Cefāsi tünd seyli **taşmış irdi*** FŞ s.473/LI/28

*Mey çü her sâ’at tökülgey cüş urup küptin **taşıp*** GS s.73/65-8

*Ėmdi ki bu ėkki **taşıban** raht* LM s.158/XVII-1293

*Ki ġam zehri bile cānum toluptur belki **taşıptur*** NŞ s.160/160-6

*Kān u deryā ġahrıñġ otında köyüp ġaynap **taşar*** SD s.92/11

tat- “?dad-” “tatmak” (ED 449; Abş. s.156)

“teşevvuk itmek, zevk-yab olmak, çaşnı almak.” (ŞS s.112)

*Bir tutup zülfünġni yüz minġ zehr **tattım** zulumdın* LD s.97/886

*Kim eger ġod tamızurlar su **tatır** ġan aġzıma* NŞ s.535/538-1

*Ĥazret-i Şeyġ ġalġan aşġāb bile çıķıp ġazvġa meşġül bolupturlar, tā şehādet şerbetin **tatıpdurlar.*** NM s.267

*Gehīşekker kibi ol yüzi gülniġ la ‘lidin **tatsam*** BD s.152/57/2

*Munı tuz **tatmaķ** anġlap iştiġāsı* FŞ s.209/XXII-47

tay- “kaymak” (ED 567)

“kaymak, taymak, yüki denk denk itmek, sürat ile takmak ve yüklemek, ilişdirmek, zıc itmek.” (§S s.121)

Disenğ kim taymağay ol yolda gāmūnğ / Sanağlık gām ile bolsun hūrāmūnğ

FŞ s.227/XXIV/49

*Bu yol kat ıdın **taymağnğ** ni idi / Körüp hamse sustaymağnğ ni idi* Sİ s.90/646

teg- (ED 476)

1. erişmek, ulaşmak.

*İt Barağ Hān birlen uruşup, basıp İt Barağ Hānnı öltürüp, yurtını alıp müsülmān bolğanlarığa **tegmey** koyup Tenğriğa İmān keltürmegenlerini öltürüp .ŞT s.137/[75a] (5)*

2. dokunmak.

têş- “delmek, deşmek” (ED 559)

*Könglümde ki yüz têtük **têşip** āh / Hiçbir birinğiz üçün vağan-gāh* LM s.236/XXV-2102

tık- “itmek, dürtmek, tıkmak. ” (ED 465)

“tıkmak, zur ile sokmak, birleştirmek.” (§S s.149)

tıl- (d-) “dilmek, kesmek. ” (ED 490)

“tılmek, pare pare itmek, dilmek, kesmek, dilim dilim itmek.” (§S s.125)

*"İtleri mecruh-ı cismimni cevher-ban südredi/ Haste könglüm **tılmağıdın** kanmadı tıgı anıng"* §S s.125

tın- “dinmek, sakinleşmek, huzur bulmak. ” (ED 514)

“dinmek, asude itmek, rahatlendirmek, durdurmak.” (§S s.154)

*Sind suydın narrağ ve Sind suynıñg yaqasında egerçi **tınmay** çapğun kılur édiler.*

Babn s.37/H152a-7

*Ğurbette ayağ birle beden **tınmas** lık/Yüz şükr ki tiçdür kulağ birle köngül*

BD s.256/303/2

- Kilür bu sözdin kan isi **tunmay** Nevâyî asra dem* BV s.301/401-9
- Tün ü kün **tunmay** bu nev' itkey mü irdi iztırāb* FK s.44/43/5
- Munı kim gonca **tunmas** külgüsidin/Muḥakkak bilme nergis uykusıdın* FŞ s.163/XVII/9
- Yüzünğ körmek tilep **tunmas** Nevâyî köngli salmaḳdın/Hudāy üçün alıp burḳa' nı anıñg könglini tındur* GS s.147/170-10
- Ḳaraḳlarıñg ki **tunmay** kan kılurlar* LD s.64/585
- Tunmay** yügürüp sonḡıça etfāl* LM s.150/XV-1210
- ‘Ömrler urmaḳ kirek **tunmay** kanat* LT s.42/381
- Meyl-i dünyā geh salur kimseni **tunmas** lıkke/Tınıban köñgli anı kim geh köñgüldin çıḳarıp* NŞ s.57/57-8
- Böri ölgey ü koy **tunḡay** çü Mūsî tig şubān kildi* SD s.108/75
- Tün ortası **tunḡay** dimāḡı anıñg* Sİ s.237/2837
- tır- “tırmalamak” (DLT II, 230-21 / II, 230-22)**
- Örgemçe şibākḳa cülñi **tırmay** / Tumşuḡmı rişte birle çırmay* LM s.304/XXXI-2827
- tit-/tit- (?d-) (ED 450)**
- 1. yırtmak, parçalamak.**
- 2. koparmak (çiçek, meyva), yolmak.**
- “didik didik itmek, lime lime eylemek, yün ve keteni kabartmak, pamukı tuhmundan ayurmak ve siçmek, cüda itmek.”(ŞS s.145)**
- ‘Işḳ pervāzı kılur köñglüm kuşu men' itmegil / Terk bolmas bu hevā **titse** süñgekimni*
- Hümāy* SD s.236/559
- "Tübi muḫ bile sancıḫ semekni / **Tutıḫ** nevki bile devr-i felekni"* ŞS s.152

tıy- (?tɨd -) “önlemek, engelleme; alıkoymak, tutmak; durdurmak.” (ED 450)

“men eylemek.” (Abş. s.195)

‘Işk ile meydin köngülñi tıymağınğ ni sūd kim BD s.170/87/5

Tıya-alman demin dūdın yıga-alman közüm yaşın BV s.370/508-2

Tıysa eşkin āh urar yığlar eger āhın *tıyar* FK s.140/141-8

Yüzünğni körse Sekkākī közi yaşın tıya bilmes SD s.268/674

tib- (tep-) (?d-) “tekmelemek, tekme vurmak. ” (ED s.435)

“depmek demektir” (Abş. s.178)

“çiğnemek, tepmek, ayakla vurarak sıkıştırmak. ” (§S s.145:tip-)

Niçe kün qar tipip muz yastanıp teşvîş ile qondunğ BD s.280/397/3

tig- (teg-) (d-) “değmek, ulaşmak, erişmek, uygun düşmek. ” (ED 476)

“degmek demektir” (Abş. s.187)

Yağlığınğ tā kim yüz ü közüñge tigmiş bar durur BD s.160/70/4

Ay köñgöl her niçe kim cānıñğa tigdi derd ü ğam GD 20/4

Tigmesün hüsniñğa dip ot üzre salıp min sipend GS s.115/125-3

Tiger manğa bu ki mihriñğ bile hevāyī min LD s.18/169

Melālet bolsa cānānda *tiginçe* bar durur cānda NŞ s.334/335-5

Sini men ay *tigey irdim velī* bu rüşendür SD s.206/451

Tigip behmenī mülk mīrās anğa Sİ s.154/1586

Tigip behmenī mülk mīrās anğa Sİ s.154/1586

Hācesiniñğ mālundın Ayazğa bir oğlağ hem tigmedi. ŞT s.219/[102b] 2

tik- (ED 476)

1. (giysi vb.) dikmek.

*Kim irür gül hil'atin **tikmek** münāsib hār ile* FK s.537/584/3

*Hecr ilidin Gedāğa köb cev̄r ü cefā **tiker** bigim* GD 45/5

*Kim manğa hırmān u anıñ oqığa **tikkey** tınāb* GS s.60/47-3

*Köñgülni yara kılıp ol ki **tikti** köksümni* GS s.75/68-5

*Bahr u irür ğarķ-ı na t̄minğ anıñğ üçün/Deryāğa **tiker** mevc ton u hāreğa hārā* LD s.3/4

*Oq ignesidin **tikey** libāsın* LM s.216/XXIII-1894

*Tonığa **tikmiş idi** gerdün-miṣāl* LT s.152/1886

*Nevbet manğa yitkende didim ki yurunı tüz **tikmek** ol bolğay ki faqr yüzidin **tikkey**...*
NM s.199

*Riṣte kim mühlik yaram ağızını **tiktım** anğladım* NŞ s.268/268-4

*Yāhūd gül vuṣlalarındın **tikip** bir hil'at-ı zībā* SD s.160/286

2. (ağaç, bitki vb.) dikmek.

*Köz bağıda **tiktım** kadıdın tāze nihāli /meczaz* LD s.229/2114

*Kim ip kül bolğay u hem igne su bolğay **tiker** bolsanğ / Nidin kim bar alardın aḥker-i
sūzende her perkend* NŞ s.115/115-2

3. yılan sokmak.

4. gözlerini belli bir yere dikmek.

*Min **tikip** ikki közüm yüzünge ḥayrān bolğa min* BD s.189/122/2

*Köz ki ḥayretidin **tikip-min** ol leb-i ḥandān ara* FK s.23/21-3

*Ol çü barı nüktesigā **tikti** köz* LT s.56/573

“kâf-i Arabî, dikmek, birbirine yapıştırmak ve mıhlamak demektir.”(Abş. s.184)

“dikmek ” (ŞS s.150)

til- (d-) “dilmek, doğramak” (ED 490)

“dilmek, sakb ve nakb itmek, şerha şerha eylemek, yarmak .” (ŞS s.151)

Hicriniñ tîğî anıñğ yürekini tilse kirek

BD s.122/8/4

Til ikki elif köksüme na l ortada kim

BD s.240/237/2

Nevāyiyā nige bağrıñğı her taraf tildi

BV s.432/597-7

"Yüregimni teba hicring **tile birdi** pare pare /Kime aytayın bu derdimni deva kılay ni çare"

ŞL s.151

Ney bigin bağrım tilip inğretme mini zār zār

LD s.54/495

tin- (1) tın- (?d-) (ED 514)

1. nefes almak.

2. durmak, kesilmek (yağmur).

3. sessiz olmak. (Abş. s.193)

tin- (2) tın- (?d-) (ED 514)

1. konuşmak.

ting-

“çekmek,muvazene itmek, takdir eylemek, keşf ve tahmin ve zann.”(ŞS s.153)

tir- “têr- (d-) “ toplamak, biriktirmek, yığmak” (ED 529)

“bu dahi emr idüb dir devşürmek demektir.” (Abş. s.179)

“dayanmak, tahammül etmek “ (ŞS s.147)

Tirse tirsün urmasa bağrıñğa yüz minğ ħar bes

BV s.179/236-2

Niçe kim gül açılğan kördi tirdi

FŞ s.112/IX/32

Baş eger barsa bu yolda tirge min

LD s.289/2637

*Nefs maṭlūbın yürür irdi **tirip***

LT s.59/606

"Çemende her sarı şebnem imes nessaring üçün /Kızıl tabak üze **tirmiş dürür** gevher-i lale"

ŞS s.147

tiş- / teş- (d-) "delik açmak, delmek." (ED 559; Abş. s.183)

"dilmek, sakb u şikaf itmek." (ŞS s.149)

*Yıkıp cismmini enfās-ı şitābı / **Tişip** köksini köngli ıztırābı*

FŞ s.297/XXXI/117

tiz- "dizmek, sıralamak" (ED 572; Abş. s.182)

"dizmek, tanzım ve teslik ve tensik ve tertib itmek, saff itmek, yer yerine koymak,

"rişteden geçürmek, şıgavul ve teşrifat kaidesini icra itmek." (ŞS s.148)

*Hāme bile ol ki sizni sēzdi / Gevherni kara ipekke **tizdi***

LM s.56/V-285

toḡ- (krş. toḡ-)

"dokmak, terkıb, tavsıl, dikenci, nessacı, bafende. " (ŞS s.137)

toḡ-/ tuḡ- (ED 465: tuḡ-)

1. doğmak, dünyaya gelmek. (Abş. s.209)

*Çîn kiyiki gūyiya birmiş anḡa **toḡkanda** sūt*

BV s.64/85-7

*Öler hāletde **toḡmay** ölgen oḡlı birle yek-sāndur*

BV s.107/132-7

*Şebistānıda **toḡdı** bir yanḡı ay*

FŞ s.130/XII/53

*Didi kör kim ḡavs burcıdın **toḡup** tur āf-tāb*

GS s.59/46-1

***Toḡmasa irdi yā toḡuban** ölse irdi kāş*

NŞ s.250/250-9

*Ol at irmes ni üçün andın **toḡar** yahşı uruḡ/Ol ḡuş irmes ni üçündür barça a 'zāsı kanat*

SD s.190/398

*Ġamım yoqdur ölmekde imgek üçün/Nidin kim **toġar** kimse ölmek üçün* Sİ
s.56/139

*Sining **toġmaġınġ** rüşen eylep cihān* Sİ s.59/188

*Çün cismime rūḥ boldı yoldaş /**Tuġkan** nefes ölsem érdi éy kāş* LM s.162/XVII-1332

*Ataġ ay u ananġ hurşīd idi irkin ki sin **tuġduġ*** FK s.397/425-4

*Oġuz Hānnıġ altı oġlınıġ aşl ḥātūnlarıdın **tuġġan** nebīreleri yigirmi dört kişi irdiler.*

ŞT s.158/[82a] 6

2. (güneş, yıldız) doğmak.

*Hūrşīd **toġar** her kün uşol ay yaķasındın* LD s.30/277

“tevellüd, tulu, zuhur itmek.” (§S s.135)

tonġ- “donmak” (ED 515; Abş. s.217)

“tongmak, sogukdan üşimek, incimad itmek, ziyade işimek, yahlemek.”

(§S s.143)

*Tolun ay irmes tün aķşām kim kıyaşnıġ çeşmesi / Muz **tonġup tur** kim ziyāsı tīre çün
meh-tāb irür* GS s.168/202-5

*Sefer kıлмаġan ādemī ḥāmdur / Savuķda **tonġar ġu** kimge ārāmdur* Sİ s.256/3128

*Ķamer ser-çesmesi her tün **tonġup** muz / Muz olġan kaṭreler girdide yulduz*

FŞ s.170/XVII/100

*"Kildi, saguk şiddetidin öyle katıġ uşbu kış / Kim ağız çıġay **tongub** til bolġusı andak ki
tiş"* §S s.143

tos- “kafa vurma sesi çıkarmak.”

*Aymaķ yolını **tosup**, uruşup bastılar.*

Babn s.7/H125b-12

tök- /tög- “dökmek”

“ıskat, nisar, isaha, isale itmek, dökmek, rıhten.” (ŞS s.138)

*İmdi közdin **kan töker min** kim budur anğa kışās* BD s.176/98/5

*Kim **töker** kanımı bī-ḥad kim irür bī-mer yara* BV s.23/30-8

*Ol perīning cun irür **kan tökkeli** māhir közi* FK s.643/686/37

***Töküben** ol perī her dīv üçün eşk* FŞ s.105/VIII/36

***Tökersin** dembedem cellādlar tik* GD 32/5

***K an töker** irmiş kızıl ton keyse bī-şek şāhlar* GS s.135/153-6

***Töker** yaşımnı tebessüm bile laṭṭf sözi* LD s.18/168

*Yummay **töker erdi** hem bulut yaş* LM s.79/IX-503

*Her ni kim ḥāric bolup **tökmenḡ** anı* LT s.160/1999

*Verem üzre verem **tökken** kibi penhān ḥired ehli* NŞ s.264/264-2

***Töker** bir kün kızıl kanım uşol köñgli **qara** ‘amdā* SD s.124/134

*Şadefka **töküp irdi** dürr-i ḥōş-āb* Sİ s.116/1025

töz- “dayanmak, tahammül etmek, katlanmak.” (ED 572; Abş. s.203)

*Germ-i ğam ara özümni salman /Bu ğamğa nētey ki **töze alman*** LM s.185/XIX-1565

*Her cefā kılsanḡ **tözer-min** kılmasanḡ dağı vefā / Özgelerge ni vefā kılsanḡ **tözer-min** ni cefā* NŞ s.33/33-1

tum- “talmak, efkara varmak.” (ŞS s.141)

tur- (1) “kalkmak” (ED 529)

tur- (2) (ED 529; Abş. s.200)

1. kalmak.

*Dara-ı Nūr kişisi çıkıp parîşān çapķunçını tēpretken bile özgeler hem **tura almaslar..***

Babn s.39/H154a-9

*Āhır **tura almay**, Irāk ve Āzarbāycānğa Ya ‘ķūb Beg ķaşığa bardı.* Babn s.71/E141a-4

***Turar** raķīb cırāyın turuş ķılıp dāyim* BD s.181/107/4

*Ki ķaldıng kāvrandın ger tınargā bir nefes **turdu ng*** BV s.265/347-8

*Mini ng üçün cihān **tur gūnça** sin **tur*** FK s.726/774

*Derd sipihri tenim **tur gan** u ötken oķung* FK s.151/152/3

*Didi maķremlerğa kim vāķıf **turu ng*** LT s.160/1998

*Ammā Türk ulusıdın ba ‘zı ki kōngül sıdķ u şafāsığa behremend **tururlar.*** NM s.1

*Niçük ki sāye zamānı ki mihr **tur gay** tüz* NŞ s.205/205-2

*Allı ngda ķarşu **tur galı** ayda uyat mu yok* SD s.282/718

*Velikin bu ķışver ara **turman gız*** Sİ s.428/5687

*...öz ķarındaşları yurtında yağı bolğan sebebdin **tura bilmey** ķaytıp kitdi.*

ŞT s.184/[90b]

2. ayakta durmak, beklemek.

*Derd-i dil birle ni munda **turayın*** BD s.267/343

*Munda ey şifte kōnglüm ni **turar-sin** āhır* BV s.134/172-3

*Kim uşbu yolda **turur** işķ mürşid-i kāmil* LD s.6/40

*Kñ körgüzür olsa hem **turup-biz*** LM s.209/XXII-1821

*Didi ilge kim siz **turu ng** imdi şād* Sİ s.469/6300

“tavakkuf, ikamet itmek; kalkmak, kıyam eylemek; sebat itmek.” (§S s.131)

tus- “faydalı olmak ” (ED 554)

“beklemek, puseklemek, sebat, karar itmek, yolunu tusmak ve sedd itmek.”

(§S s.133)

Şehrğa barur idi ol kân-ı genc / Tustılar yolını aq̃tāb-ı zamān LT s.171/2148

tut- “tutmak; elde etmek; yakalamak; saklamak. ” (ED 451; Abş. s.196)

Hemegī-yi dil anı dost tutar BD s.113/4/164

Dehrning̃ gül-şenidin bŭy-i vefā tutma tama ´ BV s.8/8-9

Lāle eger sāğar tutup mŭsīçe ger kılmış zinā FK s.5/1/8

Ġanilargā dağı anı tuta bir FŞ s.78/I-14

Kilip bī-gāne ´ī tutkay maqāmım FŞ s.129/XII-35

Huş tutar serv-ī sehīğa erğuvan cām-ı ´aķık GD 28/5

Eger cām-ı ġurŭr içmekke meclis tutmamış nivçün GS s.233/297-4

Devlet atığa miner bolsa tutar iķbāl u taķt LD s.8/64

Çekting̃ çü yolum tutup kolum çek LM s.38/II-107

Ṭa ´n ehli tutup tilin kēsip çüst LM s.42/III/146

Nāz u istingā bolup maķbŭb işi/Renc ħŭb ilge revā tutmas kişi LT s.71/759

Sāķīçu içip manga tutar koş ML s.171/(B10b)/9

Ol nimeler menķŭldur ki benī ādem cinsidin aķl muķāl tutar. NM s.20

Söz eşnāsıda ṭahāret kaşdı kim tecdīd-i vuzŭ´ kılgay nāgāh bī-taķrīb ol ´azīmet terkin tuttı. NM s.333

- Günehsiz ölgen il kanı **tutuptur** şestini yoḡsa* NŞ s.296/297-3
- Ot u su topraḡ u yilni i 'tidāl üzre **tutar*** SD s.92/12
- Yüz üzre gūyiyā zūlfünḡ Süleymān mülkini **tutmuş*** SD s.268/672
- Tutup** gevher-i zātınḡ evvel vüçūd* Sİ s.58/166
- Andaḡ ḡātūn ni yerdin tapılır ki kelip ananḡnıḡ ornın **tutḡay tidi.*** ŞT s.186/[91a]5
- Alp Bayındır biginiḡ ḡükmini **tutmadı.*** ŞT s.210/[99b] 17

tuy- “farkına varmak.” (ED 567)

“tuymak, şiba ve sır olmak, istima ile bilmek, sezmek, ihtisas itmek.” (ŞS s.144)

*Bular **tuyup**, Mīrzā'nın sonḡ Uluḡ Bēḡ Mīrzā, Barlaslarḡa ḡaşd ḡılır maḡāmıda bolur.*

Babns.58/H170a-6

*Kim bu sulṡān kim sipāḡıdur **tuyūr** / Ḥalḡ ara aval ni nev 'itti zuhūr* LT s.43/402

*Ḳoy ki ol yüz ḡānıḡa nezzāre eyley **tuyḡuḡa** / Kim közüüm bolmuş bu ḡaḡt-ı ḡüsn
eyyāmıda aḡ* NŞ s.96/96-7

tuz-

“eskimek, köhne ve fersude olmak, devam ve mukavemet itmek.” (ŞS s.133)

*Serv-i kametler kiyüb ignige haftan tubtu / **Tuzmay** anıḡ birle hem titrerler andak kim
kamıḡ* ŞS s.133

tüg- /tük- (ED 477)

1. düḡümlemek, bağlamak.

2. söz vermek, sözleşmek.

“bağlamak, bogub akd itmek” (ŞS s.138)

*Her birisin anḡla bir kāfir cefāsıdın ḡisāb / Bu girihler kim **tügüp-min** rişte-i zünnārda*

BV s.395/545-6

*Rişte-i cānnı **tügüp** zülfidin açkanda girih / Perde-derlikler itip yüzige yapkanda niķāb*

FK s.46/45-3

tüm- “toldurmak, memlu ve pür ve bisyar ve ziyade itmek, çümölmek.” (§S s.141)

tür- “dürmek, kıvrarak silindir biçiminde kendi üzerine sarmak.” (ED 530)

“kıvrub devşirmek, katlamak ve bükölme, sarmak, leff itmek.” (§S s.131)

Nisyān kalemın niķe manģa sürgey sin / Vakt oldu ki hicr nāmesin türgey sin

BD s.256/302/1

*Dünyādın öt Nevāyī āsāyış ister irsenģ / Kim şuģl her niķe köp yüz anķa ğam **türüptür***

BV s.145/189-9

...ve tör ki andın daķıķraķdur öyning törüdür ve tür ki barķadın arıķdur torluģnu yā
işinki **türmek** emridür.

ML s.175/(B16a)/4

tüş- (ED 560)

1. inmek, düşmek, kapılmak, uğramak. (Abş. s.206)

*Zār könglüm **tüşkeli** hecr otudın ğam ķengige*

FK s.13/9-9

*Könglüm otķa **tüşkeli** körmes yüzini şurfedür*

FK s.55/55/3

*Beşeriyet cihetidin nazarı / Geh **tüşer** ekl ü gehī şürb sarı*

BD s.102/4/31

*Dāğlar koydum diremler kibi köksümni yarıp /Ni asıģ kim yārga **tüşmes** ķaböl ol
yarmaģım*

BD s.183/110/3

***Tüşmişem** kūy-i ģarābāt içide mest ü ģarāb*

BV s.33/42-9

*Dime nālī ki şıķķat tapmayın hīķ / **Tüşüptür** rişte-ı cānıģa yüz pīķ*

FŞ s.88/IV/23

*Her kiķe zülfünģ ģayālī ki bu könglümge **tüşer**/Min bilürmin daģı bu könglüm ki mindin
ni kiķer*

GD 16/1

*Ĥüsn gencidürsin ü könglüm bozulģan kūşe-ī/Şükr kim **tüşti** ķābul uş genc-i vīrānum*

sanğa

GD 9/5

*Ol ucaverlık üçün çün aşlıdın kilmes haṭā/Her ni fikr itse haṭā kilmes **tüşer** barça şavāb*

LD s.8/63

*Köñglüm alğan zülfi her sâ'at ayağında **tüşer**/Ġāfil olma kim ayak üstidedür iy cān belā*

LD s.17/155

*Haḫla-der-güş oldı vü yüzün **tüşer** ol ruḫ sarı/Gūiyā 'āşık boluptur dürr-i ḡalṭān yüzige*

LD s.21/198

*Utruda bu boldı Hüdhdüdninḡ sözi /Kim manğa **tüşmiş** Süleymānnınḡ közi*

LT s.134/1648

*Şeyḫ közi ol koy sarı **tüşkeç** didi ki bu koy aytadur ki mini öltürmeydürler... NM s.262*

*Çün **tüşer** 'āşık teniḡa ışık otınıḡ şu lesi/Eyle şehdür kim irür zer-beftin ḫil 'at anğa*

NŞ s.8/8-5

*Başım **tüşer** işikinḡ itleri ayaḫınḡa/Anınḡ çü yoḫ bu işiktin cihānda hıç güzeri*

SD s.266/664

*Közümniünḡ yaşı dürr yanḡlıḡ ayaḫınḡa **tüşer** her dem/Bu pīr ūstāhlıḫın kiçriüp yap
anıḡ 'aybına*

SD s.268/673

***Tüşüp** devr ara cām-ı nılūferī*

Sİ s.49/32

2. (şehre) girmek.

*Muḫarram ayı Fargāna vilāyatıdın Hurāsān 'azīmātı bile İlek yaylaḡıḡa kim Hışār
vilāyatınıḡ yaylaḡlarıdır kelip **tüştim**.*

Babn s.1/k14b/5

*Çün **tüşti** Gedānıḡ iline ḫātem-ī lā'linḡ/Bu muciz ile anı Süleyman dise bolur GD 23/6*

*Silkinip Çm içre **tüşmiş** bir peri/Tapmış andın zīb ü fer Çm kişveri*

LT s.44/412

3. yakışık almak, uygun gelmek.

...ve her ni işāret bolğannı kim mezkūr boldı, zāhir kılsam maḳbūl **tüşer irdi**.

ML s.187/(B35b)/2

4. ayrılmak.

Minginġ sevdāsı bu ḳanlıġ köñgüldin ger cüdā **tüşmes** / ‘Aceb irmes nidin kim lāle dāğıdın cüdā**tüşmes**

GS s.193/239-1

tüt- “dumanı çıkmak.” (ED s.452)

Na ‘lim içre dāġ üçün ḳoyġan fetīle dūd ile / Derd ocagıda **tütēy dur** enduh otı yakılıp

GS s.68/59-5

Kilk-i ḳudret dūd-ı āhımdın **tüter irdi** ḳara / Ḳöz ü ḳaşıñġ naḳşını ol dem ki yezdān eyledi

LD s.219/2016

Tag lāle **tütüp** neçük ki sāyil / Açıp étekin tilerge māyil

LM s.34/I-71

tüz- “düzeltmek, düzene sokmak” (ED 572)

“tamır itmek, tanzım ve araste eylemek, tasfif ve teslik kılmak.” (§S s.133)

Çün ‘ıyş ü neşāf leşkeri şaf **tüzdi**

BD s.249/273/2

Kim **tüzer** ol zeng nevhiñġ naġmesin efğan ara

BV s.15/18-8

İçürse cām-ı hidāyet nevā **tüzüp** Cāmī

FK s.20/16/7

Ger şanavber **tüzmemiş** serving ḥilāfin köñglide

GS s.95/97-3

Anda kim miḥrāb ḳaşıñġ **tüzdi** mi ‘mār-ı ḳazā

LD s.158/1454

Taṅġla yana rezm **tüzme** āḥır

LM s.220/XXIII-1934

Barça bir menzilde mecma ‘ tüzdiler

LT s.36/300

Ve köngülge andağ ıvrıldı kim gūyā bu tikenler ser-zenişî zararının nazm haylı gül-deste-bendleri bu gülşendin bezm tüzgüçe gül iligley almay yol tutupturlar.

ML s.180/(B25a)/10

Şifātınğ içre seninğ ‘aql tüzdi mürvārīd

SD s.176/351

Yana tüzdi behrām-ı şāpūr ceys

Sİ s.112/965

ver- “bêr- “vermek” (ED 354)

Bāğınğ eki verdi mihr ile meh / Nê bāğ u nê verd Allah Allah

LM s.34/I-74

Cihān gülşeni içre bu tāze gül / Kuyaş verdi dik ‘ālī-āvāze gül

Sİ s.78/461

yağ- “(yağmur, dolu vb.) yağmak.” (ED 896)

Zihī la’lınğ meyidin cānga yağma /Közünğnünğ küfridin imānga yağma

BV s.27/37-1

Şām-ı hicrānımda yağkan şüdrün olğan mu ikin

FK s.463/500/4

Sinānlar şem‘i salıp anda yağdu

FŞ s.120/X/38

Yağar yağmur dik eşkim çün bolur la’lınğ şarāb-ālūd

GS s.112/121-3

Yamğur yağar kutanlasa ay kan saçar közüm

LD s.211/1943

Andağ irdi ol semūmğa örtendi ve bulut kilip yağdı va alat sīrāb boldılar ve seyl kilip anı iltti.

NM s.173

Tīr-i bārān-ı ğamınğ könglümde kim yağdı erür

NŞ s.9/9-5

Çü gül-zār üze ebr-i nīsān yağıp /Dime katre kim dürr-i ğaltān yağıp

Sİ s.381/4997

Yerdin su çıkdı, āsmāndın yamğur yağdı, yeryüzindeki canlınıñ barçası ğarķ boldı.

ŞT s.116/[68b] (4)

yak- (ED 896)**1. yakmak.***Kırk yıl öyide çerāğ **yakmadı**.*

NM s.150

*Hüsnünğ küni yer ehline birmiş hemîn fûnûğ/andın **yakar** çerağ meh-i âsümân dağı*

LD s.212/1954

2. dokunmak, tesir etmek, etkilemek. (Abş. s.389)*Tā yār kimni ister ü könglige kim **yakar***

BD s.131/22/6

*İhtilāt itmek manğa **yakmas** benī âdem bile*

BD s.165/78/4

*Ni mining tavrum **yakar** ilge ni il tavrı manğa*

BD s.297/482

*Aķ u kara medhıde her ni ki didim **yaknas** /İmdi bu mezelletdin aķ tevbe kara tevbe*

BV s.509/714-2

*Nıçe ot **yakmak** heves kılğunğ Nevāyī zaħmığa*

FK s.238/250/7

*Meger ki tāsığa ot **yakdı** çarh-ı şu bede-bāz*

GS s.171/207-1

*Min yıraqtın cān birür min tākātım yok **yakkalı***

GS s.494/678-3

*Ġamzesining zaħmı çün cānımğa merhem tig **yakar**/ Boldı bağrım kan dağı ol oķ**başakın ārzūlar*

LD s.43/3958

*Sēndin yētiben bu şiddet āhır /Kimge **yakayın** bu töhmet āhır*

LM s.121/XII-911

*...kim ol bedī'lar vāsıtasıdın şeydā köngüller işikin 'ışķ taşı bile kaçıp min ve ol öyge**fıtne vü āfet otın **yakıp min**.*

ML s.181/(P282b)/20

*Hem gül isi hem serv boyı könglüme **yakmas***

NŞ s.26/26-2

İşikiniği iti üni yakar hoş kulağmğa/ 'Āşıķ kişige yakkanı tig çeng ü çeğâne

SD s.200/430

“ihrak etmek, işal etmek .” (§S s.332)

yan- (1) (ED 941)

1. dönmek.

Horāsānğa on ay tartıp çirig Kābil sarı yandung BD s.280/397/1

Ḳavlıdın yangan kişi nāmerd ola LD s. 2492

2. yanmak, alev alev olmak.

*Boldı könglüm bir **yanar** ot u süngelerim otun* BD s.145/46/3

*Ḳaçan başıñdın ivrülgey kilip pervâne dik **yana*** BD s.172/90/5

***Yanmağıl** aytkan ḥadīşinğdin / Tanmağıl aytkan ḥadīşinğdin* BD s.198/127/29

*Sūz-ı hecrinğ içre her dem za flıḡ cismim **yanıp*** GS s.69/60-1

*Kim otka **yanar** ‘ālem alarnıñ nefesindin* LD s.162/1489

*Munda yetip ol kişi ki **yanğay** /Nè dēgey ü dēse kim manğay* LM s.87/IX-587

*Özge ‘ālemdin **yanıp** tutkaç maḳām /Birdi bu ‘ālem işige intizām* LT s.26/172

*‘Āfiyetdin işḳ sarı başladınğ/Yüz **yanar** ot içre alıp taşladınğ* LT s.100/1162

*Ey köngül işḳ otıdın **yanma** /Bar u teşvīş birme yana manğa* NŞ s.13/13-5

*Köymese cān riştesi şem ‘ī ḳaçan yaḥtu **yanar*** SD s.90/3

Yanıp** bir birisige aylandılar / Çü sūd itmedi cehd ü cid **yandılar Sİ s.434/5775

*Kilip gönçe vü bāğ-ı rıdvān **yanıp** / Yitip ḳatre vü baḥr-ı ‘ummān **yanıp*** Sİ s.68/310

*Isıḡdın naẓar şem ‘īga ḥīrelīḳ / Savuḡdın **yanar** şem ‘īga tīrelīḳ* Sİ s.266/3268

3. dönmek, vazgeçmek.

*Şeyḥ çün digen sözidin **yanmadı** / ‘Özr ü efsūn cānibi aylanmadı* LT s.110/1306

*Bir katla çıksanğ halk kabûl yüzidin sanğa yüzlengeyler yana dünyâğa **yanğay-sin** yok
hırs u şuğl bile; ança ki il kabûlın zâyil kılğay ...* NM s.100

*Sarı dest-bûsığa taptım şeref / Alıp **yandılar** mini kilgen taraf* Sİ s.523/7108

4. inanç, din veya düşüncesini değiştirmek.

yan- (2) “tehdit etmek” (ED 942)

yan- (3) “kusmak.” (ED 942)

“mahruk olmak, ateş-zede olmak, bişmek, köymek, yanmak.” (§S s.337)

yang- “yanılmak, yanlış yapmak.” (ED 951)

“galat söylemek, sehv ü hata itmek, yanglamak.” (§S s.337)

yap- (1) “yapmak, inşa etmek.” (ED 870-871)

*Perde **yapkaç** yüzge tuttu kan yaşım âfâknı **yap-*** BV s.250/324-2

*Yalanğ ten **yapkalı** bes şâl-ı idbâr* FK s.235/247-2

*‘Ayb **yapmağ** dağı hüner tapmağ* FK s.706/712/1

*Çün fenâ gerdi **yapar** ni sūd taht-ı cāhınğa* GS s.95/97-7

***Yapma** yüz kim gülge bolmas yil yağındın ğam bahâr* GS s.137/156-3

*Devrânğa **yapıp** seher libâsın* LM s.45/IV-182

*İstemekdin lâ-cerem köz **yapmışam*** LT s.189/2384

*Hak yolın sanğa **yapğay** ve eger harâm bolsa ma ‘şiyet zâyende bolğay.* NM s.127

*Hem alar dipdürler ki Tinğri ta ‘âlâ tâ kişiniñg sırrın il közidin **yapmağunça** ve anı halk
közidin yaşurmağunça, mümkün irmes ol kişi velâyet mertebesiğa yitmek.* NM s.282

*Köñglüm zeğanıñ içre körüp **yapdınğ** anğa zülf* NŞ s.117/117-4

*Nitip nûr ile anı **yapğay** kişi* Sİ s.102/819

...anğa hānnunġ inisi ve oġlı ve bigleri hıç kimerse **kol yapmasunlar** ve meni tip kelip
turur tip post-penāh bolup eger her kim arka bolsalar ... ŞT s.162/[83b] 10

yap- (2) “örtmek, kapamak.” (ED 870)

Kuyaşnı kamer yapma~~k~~irmes münāsib BV s.38/50-3

Yapma yüz kim *ha~~k~~* yaratmış *ya~~h~~şılarnı* lu~~tf~~ ile LD s.191/1759

İlig birle yapa almas kişi bu nūr-ı beyzānı SD s.164/298

“kapamak, sedd itmek, kılmak, imal itmek, yapılmak, kapanmak, mamulmetin olmak.” (ŞS s.323)

yar- “yarmak, ikiye bölmek.” (ED 954)

Ra~~h~~m itip ey dōstlar mecrūh köksümni yarı~~n~~ġ BV s.266/349-1

Kılıç nevki bile devrini yargıl FŞ s.211/XXII/70

Yā tīg çikip tüşüşidin yargıl a~~h~~ GS s.565/849-CXVII

İrning ki kalem tilini şīrīnlik yarı~~d~~ LD s.138/1263

Peykān üçün ol tenini yarı~~p~~ LM s.160/XVII-1312

Evāyilde ġanī irdi ilge yarma~~k~~ sūdğa birür irdi. NM s.13

Yarıban köksüm itinġge birseler *kaşu~~k~~ kaşu~~k~~* NŞ s.320/321-3

Öçükken arslan tig bolup her birisi şaflar yarı~~r~~ SD s.120/119

yas- (ED 973)

1. dağıtıp yaymak.

2. aşırıya yaymak.

“yatsamak, araste itmek, saff saff dizmek, beraber itmek, puşışlenmek, elbise giyüb zinetlenmek.” (ŞS s.329)

yaş- “gizlenmek, gizlemek, saklamak.” (ED 976)

Hazāyın dime kim yüz baħr ile kân / Yaşıp naqdini anda olça imkân FŞ s.184/XIX/11

yat- “yatmak” (ED 884)

“basıt olmak, yere uzanmak, tav itmek, beytulet itmek, haste düşmek, temayül eylemek, yatmak.” (ŞS s.324)

Sāye dik nivçün yatıptur serv-i gül-zār-ı İrem BV s.300/400-5

Kiçeler tar mūyı dik bilige çırmayıp yatsam BD s.152/57/1

Suğa yatıb infı ‘ālindin yaşurdı başını GD 42/5

Isığda mekânı anda kim yatmış qar GS s.546/775-XLII

Közünğ ki lāle vü nesrîn üze uzala yātur / Hoten çiçekleri içre meger ğazāle yatur LD s.67/608

Yatmış irdi kūşe-i vîrānede LT s.155/1930

Ol dipdür ki hoş ol kişi akşām aç yatı kay ve tanğ ırte aç kopı kay... NM s.15

Ölüm hālīde yatıkan bir ğarīb-i ā-tüvān anda NŞ s.25/25-4

Def tabānçe yimekindin gūyiyā kirlip yatur SD s.182/374

Şol zamān kopdı taķı başķa yatdı. ŞT s.125/[71a] (11)

yav- (yavırı-) “*yav- “zayıf düşmek, direnci azalmak.” (ED s.879)

“parçe parçe, rize rize itmek, pareletmek, düşmen kırmak, galebe itmek.”

(ŞS s.338)

yay- “yağ- yaymak, sermek.” (ED 883)

“tefriş itmek, güşad eylemek.” (ŞS s.339)

Kandın ilge yaydı tıfl-ı eşk-i sırrımnı mining BD s.146/47/2

Kök cilvesidin yayıp aflas yolunğa encüm FK s.110/111/5

...ve bu gülistān şahında hākān-ı Çīn mesned-ı ihtisāmın **yaymak** ...FŞs.126/XII/4.
mısra

*Perde-i şeb-gūn bile **yaymış** min-i üryānnı dūd* GS s.118/129-8

*Bāğ ara **yayıp** çiçek ra'nāların* LT s.16/16

***Yayar** dām-ı tezvīr il şaydığa* NŞ s.112/112-5

*Siniñ sivgünge **yaymış** aķ saçını/İmestür yūzi mihr nūrıdın aķ* NŞ s.308/309-3

*'Aceb yirde **yaydım** bisāt-ı maşaf* Sİ s.181/1999

yaz⁷⁸ (1) (ED 983)

1. çözmek.

2. açmak.

yaz- (2) (ED 983)

1. yanılmak, yanlış yapmak, kusur işlemek.

*Cihān berhem ura **yazdı** ulusnıñ qalmadı cānı* LD s.14/123

*Bilmen ki tapuğunğda ni **yazdım** ni yanğıldım* LD s.256/2356

2. günah işlemek.

3. karşı gelmek.

yaz- (3) “yazı yazmak.” (ED 984)

*Vefā mektūbı birle gamze oķın hīç **yazmay** sin* BD s.168/84/3

*Dostlar köñglümdekin kabrim taşığa **yazğa** siz* BD s.171/89/4

***Yazğanda** yüzünğ muşhafını kā tib-i taķdīr* BV s.24/32-3

*Edeb tarīķı bile **yazğa-sin** anğa mektūb* BV s.33/43-7

⁷⁸ Talat Tekin, “Yazı Yazmak Günah İşlemek Değildir”, Türkoloji Eleştirileri, Simurg Yay., Ankara, 1997, s. 67-73.

- Deterî yazıp atın koymak bolur nâz u niyâz* FK s.217/226/4
- Yazar çağda lebîng rengini gūyâ / İzip tur Āb-ı hayvân birle nakḳâş* GS s.206/257-5
- Ki hüsnüñg vaşfi yazgay min kitâbî kâğıdı gül-gün* GS s.340/453-1
- Kim kazâ kilki mişillig hâmesi yazmaz galaṭ* GS s.535/730-XLVII
- Tâ lutfî yazdı ağıñg u bilinḡ rümüzünü* LD s.214/1973
- Ṭâli înde körümçi çın yazmış* LD s.250/230
- Çün köç elidin nazarnı yazdım* LM s.224/XXIV-1977
- Şafhağa yazmay kararım yok idi* LT s.269/3513
- Müverrih ki yazdı mülûk-ı ‘acem* Sİ s.109/922
- Sikenderge yazgan imişler bitig* Sİ s.198/2257
- Körey her ni allımğa yazmış kazâ* Sİ s.490/6606
- “yapmak, dürüstlemek, bast itmek, tahrır, zabt-ı defter itmek.” (ŞS s.328)
- yed- “yapışub, çeküb götürmek, delalet itmek, çekmek.” (ŞS s.339)
- yenḡ-/ yinḡ- “yenmek, mağlup etmek.” (ED 942)
- “yütmek, galib olmak, muzaffer olmak, ütmek, yenmek.” (ŞS s.353)
- Sözüm mu ‘ciz irür def‘ itmes anı mekr idip hâsid / Kaçan sihr itiben yengdi uşal Fir ‘avn*
Mūsā‘nı SD s.166/312
- İlti zülfünḡ köñglümüzni vü fūrū-pāy eyledi / Uğrısı dirler ki küçlüg bolsa ıssını yinḡer*
LD s.58/527
- Yinḡip ol hâl ara hayrānlıḡ anı / Kılıp ser-geşte ser-gerdānlıḡ anı* FŞ
s.172/XVII/131
- yêt-/yit- (1) (ED 884: yêt-)

1. yön vermek.

2. yedeğine almak, yedeğine götürmek.

yèt-/yit- (2) (ED 884: yèt-)

1. yetişmek, kavuşmak, yakalamak.

2. kâfi gelmek.

“elvirmek, kafi, damı olmak, vasıl-ı hadd olmak.” (§S s.339)

Ëy yahşı atıñg bile ser-āğāz /Encāmığa kim yèter her āğāz

LM s.27/I-1

Yäkürgünçe haşemğa anı

LM s.285/XXIX-2631

Yetmes hayālī kinīçe köz yaşı kıatredim /Yüz sarı ni yügürgüçi gülgün burāķ imiş

LD s.91/830

Çu güldē yoķ vefā reng-i hazān yitküñçe iy bülbül

FK s.450/485/8

Yitküñçe bir loķma it bī-dād ile

LT s.73/796

Nükte ma ‘nīsiğa belkim yitmeyin

LT s.102/1192

Ni kebüter yite alur ol kıyaşķa ni nesīm

GS s.35/11-5

Bir hem yite almadım bu hod-kānemni

GS s.569/866-CXXXIII

Min sonğınça yite alman yügürürde talıķp

FK s.65/65/1

Sekkāki ol ay menziline hod yite bilmes

SD s.212/475

Yārınñ peygāmı yitkeç taptı cān fersūde ten

BD s.150/54/5

Ger cān tiler irsenğ yite körgil burun andın

LD s.160/1474

Velīkin çü yaķın yitip irdi kış

Sİ s.228/2710

Ni iş tüşse ğavruma yitküçi ol

Sİ s.518/7024

Yitip fırfı fāvūs-ı huld-ı berīn

Sİ s.63/235

Kündüz ol ayğa yite algay mu yā Rab yā Rabım

NŞ s.414/415-1

Pes Salur Kazan altı arkada Oğuz Hānğa neçük yeter ve taķı Salur Kazan Kayı Korķut

Ata birlen bir zamānda irdi.

ŞT s.209/[99a] 14

Fi'l-vāķı ‘şar ‘u ‘urf bile hem munāsıb andaķ edi kim mundaķ kişiler sazāsıǵa yetkey.

Babn s.6/H124

yıǵ- (ED 897; Abş s.409)

1. yıǵmak, biriktirmek.

2. engel olmak, alıkoymak, menetmek.

“kilitle idhar itmek, teraküm itdirmek, birikdirmek.” (ŞS s.350)

Şabr ilin yıǵmıǵ idim çıķmas ikeç ol ħurşīd

GS s.413/559-6

Nazar yıǵmas közüüm zībā kişiler yüzidin āħır

SD s.124/134

Firāk ħırmeni yıǵdım vişāl tuħmın ikip

BV s.69/89-3

Körkininǵ bāǵında yıǵmıǵ mahveşim gül ħımeni

LD s.94/860

Zülfünǵ çirigini yıǵ ki cem ‘i

BD s.136/31/4

Ulusnı yıǵıp tüzdi bir encümen

Sİ s.130/1232

Yıǵban birbirige kattınǵ āħır

FŞ s.83/III/10

yık- “yıkma” (ED 897)

“vıran etmek, bir ademi münkesir eylemek, göngül yıkmak, bir şeyi viran ve harab etmek.” (ŞS s.351)

Fürkatınǵ tıǵı buzıǵ könglümni yıktı āħ kim

BV s.55/72-3

Bes ki peykānıǵ yıǵıldı yıktı ten kāşānesin

GS s.417/566-3

Şadef dik ki yıķķan üçün dürr-i pāk

Sİ s.124/1141

yıl-

(1) okı yanın özine komak, yaylenmek, kavs ve kemani doldurub hazır etmek, cila etmek. (§S s.351)

yıl-(2) kacınmak, korkutmak, muhteriz, ters-nak olmak, havf etmek. (§S s.352)

yır- “yar- yarmak, ortasından ayırmak” (ED 955)

(1):şakk etmek, yırmak, çak etmek, kefandan ayırmak. (§S s.349)

"Lebin **yırub** agzın yırtıng kafiring / Dın ü diyanete karşı söğmesün" §S s.34

yır-(2) az ayırmak, taklık eylemek. (§S s.339)

yid- “yedmek, redif etmek, çekmek, hazır-iberaber gezdirmek.” (§S s.348)

yik- /gir-⁷⁹

yil-: (1)“?yêl-” (ED 918)

“(atlar için) tırıs gitmek, koşmak.”

*Āfītāb-ı hāverī mihriñgde zerre tınmayın / Kōk atı üzre minip tün kün **yiler** ol şeh-süvār*

SD s.92/8

*Barça **yiler** ot tig bolur körse uruş çākerleriñg / Ol ottın düşmen yanıp gūyā işi biryān
irür* SD s.118/118

yil-: (2)“yê-” (ED 918)

“istical itmek, süratle hareket itmek, koşmak.” (§S s.352)

yir-: (1) yêr- “yarmak, çatlatmak, ortasından ayırmak.” (ED 955)

*Qoyunğ tīgı köksüm şikāfını **yirdik***

Firākıda cānım arasığa kirdik

NŞ s.337/338-1

yir-: (2) yêr- “nefret etmek, hiç sevmemek.” (ED 955)

⁷⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şîr Nevāyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s. 154, “iğrenmek, tiksirmek, nefret etmek.Bkz. Çağ.: Seng. 350v. 28 yik/gir- “nā-hoş āneden”; §S 313 yik/ girmek “kikrenmek, ārūg virmek”.

yiş- “vaz, açmak, güşad eylemek.” (ŞS s.349)

*Yişiben zerrîn kemer nâzûk bilin kılsam hâlâş / Tartıban gül-gün kabâ serv-i sehî
reftârdın* NŞ s.461/462-3

yit-/ yêt- “yitmek, kaybolmak, yok olmak.” (ED 885: yit-; Abş. s.405)

Künhiğa yitmes anıñ vehm ü kıyâs BD s.97/1/1

Kılmuş olğay yiter uşbu şerefi BD s.102/4/36

Ayağı çunki yiter âstânı tofrağığa/Başımını iylegil ol hâk-i âstân yâ Rab BV s.36/47-2

*Bizge cihân bâğıdın ol serv-i gül-endâm yiter/Ol çu yiter sâye-i serv ü mey-i gül-fâm
yiter* BV s.137/177-1

Barı şu ‘ûr şüreti köñlümdin kitti ve köñgül şüret-i hâli bir yirge yitti kim: GS s.5/20

Şeh sipeh çıkse faķîr ahvâliğa yitmes fütûr GS s.33/9-6

Çün kemend atsa saçındın kayda kim bolsam yiter LD s.17/154

Hicrân kiçesi çarh-ı felekke yiter iy ay LD s.20/179

Ķatl hükmi çün yiter kılsa kabûl /Şâh atdın allıda kılğay nüzûl LT s.64/677

Ķaysı işdin kim yiter nefsinğğa kām /Tapar andın kāmını şeytan müdâm LT s.147/1831

Andaķ ki şerîfidin ölgen bedengâ rûh-ı pāk yiter,.. ML s.166/(B3a-14)/15

Köñgülni hem kerem eylep yitürse bat manğa NŞ s.12/12-3

Kündüz ol ayğa yite alğay mu yâ Rab yâ Rabım NŞ s.414/415-1

Kök mehd ara tıfl-ı rehinğ yitti ata vü tört ana FK s.5/1-4

Çu gülde yok vefâ reng-i hazân yitkünçe iy bülbul FK s.450/485/8

Pîrlikke yitkil devlet ü ni ‘met bile her niçe kim SD s.264/658

Sekkākî ol ay menzilini hod yite bilmes SD s.212/475

Uluska yiter irmiş andın melāl

Sİ s.267/3284

Velîkin çü yakın yitip irdi kış

Sİ s.228/2710

yok- “tokunmak demektir.” (Abş. s.413)

yuk- “bulaşmak” (ED 897)

“yapışmak ve tesir etmek” (Abş. s.194)

“sirayet itmek, bulaşmak” (§S s.343)

Güy kılğanda başımnı yu~~k~~tu her yanığa kan /La'li vü şingerf ile sağınma çevğanıda na~~k~~ş

BV s.203/269-3

yol- “yolmak, yolmak için kaynar suya bırakmak; kurtarmak, bırakmak, salıvermek; istinsah etmek” (DLT II, 24-4; DLT III, 63-20, 63-25, 64-4, 64-8)

“zurma koparmak, duhul-yab olmak, gelmek.” (§S s.345)

Gül yaфраğı turnağlar irür bu çemen içre / Bülbül per ü bālini yolup birgeli ber-bād

GS s.113/122-7

Anı üzme~~k~~ yigit bolma~~k~~ ğamıda / Sa~~k~~al yolma~~k~~ durur öz mātēmide

FŞ s.178/XVIII/68

yon- “yontmak” (ED 942)

“tıraş itmek, rende ile ve keserle taşı kırmak, aymak, kalemle ve tarakla alub, silüb temizlemek.” (§S s.346)

Ha~~t~~nğ sevādığa şun ‘ilgi yondu çun hāme

BV s.385/531-1

Mu~~h~~a~~k~~ka~~k~~ bildi kim ol kim yonar taş

FŞ s.327/XXXV/83

Min ki halvet içre yondum hāmeni

LT s.274/3584

Kılıp cüst keştī yonar işke bil

Sİ s.445/5932

yor-/ yör- (ED 955:yör-)

1. çözmek.

2. çözüme kavuşturmak.

3. izah etmek, yormak, tabir etmek.

Tüşte hecrini körüp-min sanğa şerhin aytap / Ey hakīm anı eger ‘aks yorar-sin āhır

BV s.134/172-4

“add, haml itmek, fal-i haber eylemek, güzel tabir eyleme.” (§S s.342)

yum- “yummak, kapatmak” (ED 934)

Közni yumup açkunça bu gülzār tapılmas

BD s.134/27/4

Kiçe ni nev ‘yumay kirpikiñg hayālide halk

FK s.26/24-4

Köz açkunça kilip yumgunça barıp

FŞ s.94/V/62

Sipihir her gice yüz miñg közin nidin yummas

GS s.249/320-6

Kim birer yumsam közüm açsam perîşān körnedür

LD s.48/441

Közni yumup açkunça yapıldı közi

LT s.120/1457

Yumar songra keveyndin ikki köz

Sİ s.235/235

yut- “yutmak.” (ED 885)

“sükut itmek, yütmek.” (§S s.341)

Ol ki devrānnıñg ayağıdın dem-ādem kan yutar

BD s.179/104/2

Kan yutarğa ol arada sākî-i devrān çıkip

BV s.41/55-6

La li şevkan yaşurur-min kan yutup tā sağ-min

FK s.99/100/3

Uşbu yolda kan yutub sābit kadem bulmağ kirek

GD 20/5

Vā’izā eylep tdevrān çıkipama ‘kan yutmağıl kim pîr-i deyr

GS s.189/233-6

Kan yutar min kim kayan bardı burunğı iltifāt

LD s.133/1220

Kan yutkalı istesenğ piyāle

LM s.248/XXVI/2233

<i>Gerçi köp hūn-āb-ı ḥasret yutular</i>	LT s.55/549
<i>Tiki turġan bütedür / Barġanlarnı yutadur</i>	NM s.384
<i>Reşkdin bâġda pinhān yutadur</i> kan ġonçe	NŞ s.554/557-1
<i>Yutar</i> andın dem-be-dem ḥasret suyn <i>ķand u nebāt</i>	SD s.190/396
<i>Yutarġa</i> çü aġızları açılıp	Sİ s.88/618
<i>Her ādemni yutar irdi</i> körġen zamān	ŞT s.209/[99] 4

yüz- (1) (ED 984)

1. (suda) yüzmek.

Min řama ' yüzmes min ölsem la lıdın / Cān meniñġ cānımdur ilniñġ n'ışı bar

LD s.282/2580

2. yayılmak, dağılmak.

yüz- (2) “(deri) yüzmek” (ED 984)

I. 10. ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ + ÜNLÜ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

bile- “keskileştirmek (bıçak vb.)” (ED 332)

“keskin itmek, iti itmek, tesnın, teşhız itmek”. (ŞS s.107)

bişi- “sallamak, tertepmek.” (ŞS s.106)

boya- (1) “bodu- (?bodo-) boyamak. (ED 300)

boya- (2) “bodu- bağlamak, tutturmak, çivilemek.” (ED 300)

“telvın, reng itme, sıb, tıla itme, elvan sürmek” (ŞS s.100)

“Vesme bile kaşlarını *boyamış* / Kör iki közlerini sürmelemiş” ŞS s.100

buda- “budamak” (ED 300: butı-)

“bugdamak, ağaçların dalını, butalarını kesmek, şahlarını doğru ve areste itmek”
(§§ s.91)

“ağaç dallarını veya dalların uçlarını kesmek,.” (<ET. *butı-, buta-* TETL s.388)

bula- “bulamak ve bulaştırmak demektir.” (Abş. s.153)

cünü- “atf-ı inan itmek, bir semte müteveccihen hareket eylemek, gitmek, zahib olmak, reften.” (§§ s.156)

cıda- /çıda-⁸⁰

“sabr idmek ve takat ketürmek demektir” (Abş.L.s.23) *dipnot ML*

“sabr ü tahammül itmek, mukavemet eylemek, tayanmak.” (§§ s.158)

Ni nev 'il közi allıda körmekige çiday / İriür çu merdümidin reşk köz ara körsem

BV s.315/422-4

*Hasret öltürdi mini ay muğ kitür cām- fenā / Kim ciday alman bu kündin sonğ anıñg
hicrānığa*

GS s.399/536-7

Lāle inğing hacāletidin yılda bir çıkar / Yubka üçün yüzi çidamas infī ālğa

LD s.1745/1750

Tamuğ otığa unap hecrinğ otığa unaman / Başım barurğa çidar-min fīrākıñğa çidaman

NŞ s.455/456-1

*"Cidarga her niçe kim körgüzüb köp say tiş kısdım / Uşatıb seng şiddetidin ayırdı barça
tişdin kış"*

§§ s.158

cıla- “arzu, taleb, hahiş itmek; temenni ve terci eylemek.” (§§ s.159)

cünü- “atf-ı inan itmek, bir semte müteveccihen hareket eylemek, gitmek, zahib olmak.” (§§ s.156)

çıka-⁸¹ “çıgnemek, pay-mal itmek, çeynemek, yincmek.” (§§ s.179)

⁸⁰ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.111, <Moğ. Tahammül etmek, katlanmak, dayanmak, bkz. Seng. 216r. 17 *cıdamak* “taḥammül kerdin” ; Abuş. 233 *cıda-/ cıdağay* “şabr ide ve tāḳat getüre”; §§ 160 *cıdamak* “şabr, sebāt, taḥammül, katlanmak”; Kırg. *cıda-* “taḥammül etmek, katlanmak, dayanmak” (YUDAHİN 264).

çiri-/çürü- “çürümek”

“kurumak, buruşmak, füsürde olmak, çürümek.” (ŞS s.172)

“çürü-/çürü- “çürümek, bozulup dağılmak” (TETL s.541)

Yoķ ki nöker turup bêgi yürügey / Nöker âsûde vu bêgi çürügey. Babn s.91/H196a-12

"Hasretingden kanlar yıglab yüregim tende çürüdi. / Ayrılığ şiddetinden bedende derman kurudı" ŞS s.172

çisi- “gayet ince yağmur yağmak, çisik yağmak. ” (ŞS s.179)

“çise- “yağmur ince ince yağmak” (TETL s.522)

çüçü- “tatlı olmak, lezzetlenmek. ” (ŞS s.170)

"Hublar lal-i hayalga çüçürgenme ki bar / Özi her nice çüçük hecr ara mihneti köp" ŞS s.170

çüde- “münderis, şikest olmak, kırılmak.” (ŞS s.170)

çüre- “feryad figan itmek, cüremek, tazarru-ı zarı ve rica eylemek.” (ŞS s.181)

darı-

“aki olmak ve ârız olmak ve kelmek demektir” (Abş. s.250)

“duçar ve giriftar olmak, isabet itmek, getürmek” (ŞS s.186)

“dağıtmak, perişan etmek<ET tar- a.m” (TETL s.561)

dine- “muayene itmek, sinamak.” (ŞS s.193)

dola- “tolğa- “sarmak, bükme, burmak.” (ED 497)

“ihata ve iştimal itmek, sarmak .” (ŞS s.190)

gacı- “ufalmak, kırmak, cüz ve parçe itmek .” (ŞS s.230)

hara- “yorulmak, yorgun düşmek. ” (ŞS s.182)

⁸¹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü'l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.113, bkz. ŞS 162 *çıkā-* “çiğnemek, pāy-māl etmek, yançmak”.

kada-⁸²

“baturmak, sancmak.” (Abş. s.305)

“çivilemek, mıhlamak, perçin itmek, mismarlamak.” (ŞS s.239)

*Tiş **kadap** min la lînge üzmes min andın bu tama‘ / Enbur-ı hicrân bile parpar
soğursalar tişim* GS s.326/431-3

*...kazğanmak, kıcığlamak, cımdılamak, kengsiremek, yadamak, **kadamağ**, çıkanmak...*

ML s.170/B9b/27

*Bu vehmdin ki bolur zaḥm bes leṭāfetdin / Hayāl birle dağı leblerinḡe tiş **kadaman***

NŞ s.455/456-4

kaḥa-⁸³

*...ve sögedemek, buşmak, bürmek, türmek, tamşımak, **kaḥamağ**, sıpḡarmak,
çiçergemek, çürgenmek, örtenmek, sızḡurmak, körpekleşmek...* ML s.170/B9a/25

kakı- (ED 609)

1. kızmak .

2. kötüye kullanmak, zarar vermek.

“tarılmak, azarlamak, tazır ve itab itmek. dürtmek, dikelmek.” (ŞS s.246)

kala- “yığmak, kümelemek. ” (ED 617; Abş. s.313)

**“begenmek, intihab ve ihtiyar itmek, mizacına muvafık bulmak, ateş yakmak ve
telehhüb itmek, toplamak, yığmak.” (ŞS s.246)**

***Ḳaladı** veh ki otun dik süñgeklerimni sipihr / Bu yenḡi otḡa ki ten külbeside yaḡıla dur*

GS s.166/199-3

⁸² F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥāketü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.120,
“<Mo. muhkemleşirmek, çivilemek, perçinlemek, çakmak, batırmak.bkz.Çağ.:Seng. 267v. 28 **kadamağ/ḡ**
“**muḥkem kerdin**” , Abuş. 305 **ḡadara-**: **ḡadadı** “baturdı, sançdı” ; ŞS **kadamağ** “çivilemek, mıhlamak,
perçin etmek, mismarlamak.”

⁸³ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥāketü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.120-121,
“<Mo. sarmak, çevrelemek, abluka altına almak.Türkçe sözlüklerde yok. Nevāyī, eserinde bundan
türetilmiş kaḡal’ı da vermiştir.Kelime Moğ. alıntıdır.”

ķara- “bakmak” (ED 645)

“bakmak, nazar ve nigah itmek, gözetmek” (§S s.241)

Meniŋ ħālimğa ķaramas bolsanġ ni üçün meni ķarı kişige alıp berdinġ tidi.

ŞT s.188/[91b]2

ķarı- “yaşlanmak” (ED 645)

“karımak demektir, yeni kocamak manasına ki...” (Abş. s.309)

“ihtiyar ve pırlanmak, acuz olmak, kocalanmak.” (§S s.243)

Ķayġunġnı çike çike ķarıptur Bābür

BD s.222/164/1

Ķarıban kılma yigitler şöġbetin her dem heves

BV s.61/80-8

Ķaradı ġamınġda luţfī kil eger vefā kılur sin

LD s.223/2056

Ķarıġanda ġod yitiştı verzişinġ

LT s.145/1797

...sin pādşāġlar pādşāġı-sin bendeliġinġda ķaridım mini āzād kıl !

NM s.187

Ķarıp hem özni tiler-min fidā yigitlerge

NŞ s.28/28-1

Sözniŋ rāstını aytġıl yok irse ķarıġan çaķınġda esinġ kitip kıyın üstinde öler sen tidi.

ŞT s.201/[96a]4

ķaşı- (ED 671)

1. kaşımak. (Abş. s.313)

2. karıştırmak, karmakarışık etmek.

“kaşav ve tırnak ile har ü mal itmek, tımar eylemek.”

(§S s.245)

Mini Mecnūn tenin turnaġlarınġ zahımdın körġen / Digey Leylī iti her yan ķutuz

cismimni ķaşıptur

BV s.116/144-7

Eşkin arıtıp ķulaġı birle / Cismini ķaşıp tuvaġı birle

LM s.314/XXXII-2928

kımı- “inhizar ve hareket itmek, sallanmak, kımıldamak.” (§S s.277)

kına-⁸⁴ “şikence, tadıb itmek, renc ve elem virmek, şedıd, tarız, tekdır itmek.”

(§S s.277)

kıpa- “takıb itmek, ardınca kovalamak, girüsinden kovmak, arkasından yügürmek, koşmak.” (§S s.270)

kişi-

“egilmek, bükülmek, egri ve inhina olmak.” (§S s.296)

kola- “bir şeyi önüne sürüb gitmek. istimal ve sarf itmek, bir şeyemuavenet ve muhafazat eylemek.” (§S s.265)

koru- “korumak, özen göstermek. ” (ED 645: kırı-; Abş. s. 330)

köre- “körük ile puplamak, ateşe heva virmek.” (§S s.287)

kırı-/ kuru- “kurumak” (ED 646:kırı- ;Abş. s.330)

*Çünkü Bābü'r hicride köp yıǵladım aǵzım **kırup***

BD s.152/56/8

*Köz ü köñgül **kırumı**ş ni tökkey ayaǵıñǵa*

BV s.17/21-4

*Yüz ü cismimdür sarıǵ bergi **kıruǵan** şāh üze*

FK s.41/40/2

*Elinǵ saḥāvetidin boldı barça kân içi kan /Yom aǵzı **kırudı** yirinde kalmadı hıç nem*

SD s.142/207

*İrür tinǵ ol u bir **kıruǵan** keşef*

Sİ s.75/424

*Raḳıbinǵ raḥm itip başım arıttı köp **kırumadı***

LD s.161/1478

⁸⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luǵateyn İki Dilin Muhakemesi, s.125, “işkençe yapmak, tedip etmek, tefdi etmek, acı ve elem vermek” < OTü. kınǵ+a-. Uyg. kına-, Hak. kına-, kıyna-, Harezmi kıyna-, Kıp. kına-, kıyna-, Osm. kına-.Bkz..ED 634a D2 kına-.Bkz. Çağ.: Seng. 298v. 27 kınamak “şikence kerdem ve te’db başed”; §S 249 kınamak “şikence te’dib itmek, renc ve elem vermek, şedid, ta’rız, tekdır etmek.”

“intibas ve huşk olmak, rutubet çikilmek.” (§S s.262)

küre- “kürekle atmak, kürekle boşaltıp temizlemek” (ED 737: küri-)

“kürelmek, küreklenmek, topragi sürüb ber-taraf itmek, küreklemek.” (§S s.286)

marı- “havlamak, hürmek, af af itmek.” (§S s.306)

mucu- “ihtiyarlıktan kadd hamıde olmak, münhaniyy-ül-kamet.” (§S s.309)

nike-⁸⁵

...ve savrulmaḵ ve çayḵalmaḵ ve divdeḵimeḵ ve ḵımsanmaḵ ve ḵızḵanmaḵ ve *nikemek* ve sılanmaḵ ve tanlamaḵ ve ḵımırđanmaḵ ve sirpmek ve sirmemek...

ML s.170/B8b/20

pupa- “pelteklemek, tım tım söylemek, pepelenmek, tutula söylemek.” (§S s.110)

“püle- “ nefes itmek ve püflemek, şiddetli nefes ile körüklemek.”

(Abş.s.153; §S s.111)

savu- “teberrüd ve hanek olmak, üşimek, teneffür itmek, barid olmak.” (§S s.203)

...ve dünyā işi tamām mining könglümge *savudı*, Buḵārā’ğa kildim...

NM s.239

Savuḡaç hengāme-i ‘ışḵıñḡ bu ḡavḡā tarḵalur

FK s.152/153-7

Ayṭıp *savumas* terāne-sēn sēn

LM s.56/V-281

sıla-“ sıvamak, sıvazlamak, süslemek. ”

“sıgamak demektir” (Abş. s.281)

Başın sıladı firāk-ı evbāş / *Kim seyl-i belāğa eylegüm yol*

LM s.92/X-636

sıpa-⁸⁶ “sepmek, saçmak. ” (Abş. s.278)

⁸⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemeti’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s. 134’dan, bkz., J.E. KOVALEVSKİ, *Mongol’sko-Russko-Frantsuzskiy Slovar*” (*Dictionnaire Mongol-Russe-Français*), 3.c.,Kazan 1844-49. “< Mo. takip etmek, peşine düşmek, kovalamak; istemek, yalvarmak, rica etmek, taciz etmek.

⁸⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemeti’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.138-139, “1.sıvamak, sıvazlamak; süslenmek. Bkz. Çağ.: Seng. 250r. 2 *sıpalamak* “mihribānī kerdēn ve anrā silenmek hem ḡūyend”; §S 195 *sıpalamaḵ* “mihribānlık trhm ve tlf itmek; oḡşamak, sıḡamak ; arḵa ve

...ve ıskarmak ve küngrenmek ve sohranmak ve **sıpamak** ve karalamak ve sürgenmek ve küymenmek ve ıngranmak ve töşelmek ve munğaymak ve tançkamak ML s.170/B9a/23

sırı- “dikiş dikmek” (ED 845)

“oyalgamak, segrek, segrek hayat itmek.” (§S s.217)

“pislemek, siymek; sık dikişle dikmek.” (DLT III 262-17; III 262-19; III 262-22)

sıva- (EDPT 785:suva-)

1. sulamak.

2. sıvamak, sürmek .

“bir şeyi yüzine sürmek, telvıs itmek.” (§S s.220: sive-)

Hınā yaқан kibi cismimğa merhemni sıvadikler / Ki baştın tā ayaқ hecr oқları bile yara boldum BV s.314/421-5

sile- “izzet ve hürmet ve riayet itmek, telattuf ve taattuf eylemek.” (§S s.218)

Ol silep ilgini perr ü bālinge / Yitkürip minķār ile çengālinge LT s.53/527

Müsülmān bolğanlarını siledi ve bolmağanlarını çaptı. ŞT s.130/[72b] (9)

sine- “sına- denemek, tecrübe etmek.” (ED 835)

“ımtihan, azmayış, tecrübe, ihtiyar itmek, denemek, sınamak, sanamak.”

(§S s.219)

solu- “solumak, nefes kesilmek, sık sık nefes almak.” (§S s.213)

söye- “yan üzere tayamak, kucagina almak.” (§S s.214)

şıla- “sevk itmek, göndermek, tasallut eylemek, yıbarmak.”

tala- “talan etmek, yağmalamak. ” (ED 492 ; Abş. s.167)

"Tilerem ışk yolu içre sebük-bar olmak / Yok u barın mining ey derd ü bela haylı talang"

§S s.116

baş sıpalamak, hārīden ve mālīden mesās” <sıpa-la-mak, -la- FFY sıklık eki ile.Çağdaş Türk ş.: GD Türk ş.: Özb. siypa- “1.Käft bilān silāmaq; kaft bilān silāmaq, silāb erkālāmaq; Tegib ötmaq, siypālāmaq, (şamal, şābādā haqidā), 2.Gāp-söz, muamālā vā ş.k. bilān yumşamaq, tekizlāmaq” (ÖTİL II 45), siypālā- “1. silāmaq, silāb erkālāmaq; tegib, silāb ötmaq...”, Uyg. sipa-“gladit, poglajivat”, priglajivat” (NECİP 533) ?2.sepmek, saçmak; israf etmek.Bkz. Çağ.: Abuş. 278 sipa- “sepmek, saçmak; israf etmek”.

tala- (2) “gasb, tarac, garet etmek.” (§S s.125)

“talan etmek, urmak, çapmak, garat ve çapavul eylemek.” (§S s.116)

Ġaznī şahrını buzuptur ve köydürüptür; elini talaptur öltürüptür; katl ve buzugludın daķıķa-ı nā-mar ‘ī koymaydur. Babn s.23/H138b-14

İşk aldı şehā tā hüş ile ‘aql talap BD s.304/513/1

Semerķand yakınıda bir bölük atlıglar çıktılar ki alarnı talağaylar. NM s.343

Ol otķa otun tişleridin talap Sİ s.88/619

Bozdı ķara çerig bile könglüm vilāyetin/ Ol köz ki Türkler dik işi talamaķ imiş

LD s.92/834

tanı- “tanu- ” (ED 516)

1. öne sürmek, ileri sürmek.

2. emanet etmek, tavsiye etmek.

3. müzareke etmek, görüşmek.

4. bilmek, tanımak. (Abş. s.173)

Hergiz manğa rām bolmas ol gül- fāmın/ Beklim tanımas atım zihī bed-nāmın

BD s.275/377/1

Sifleğa cān oynasanğ miḥnet zamānı tanımas/ Dehr ili bu nev’ irür sin hem alarnı tanıma

BV s.406/561-6

Ol kişi dik kim tanığay öz kılın bilgü körüp

GS s.71/62-5

Za fım ol yerge yetiptür kim mini yıl tanımas / Çün selāmınğnı kitürse bizge yitkürmey öter

LD s.58/528

Tanımağın eyleben taḥayyür /Aḥvālīga yol tapıp tağayyür

LM s.240/XXV-2148

Didi kim tanımas-min.Didi kim kaydın irdi?

NM s.17

“bilüb teşhis etmek, bilmek ve anlamak, anlayub tasdik etmek, tahattür etmek.”

(ŞS s.119)

tara- (?d-) “dağıtmak, darmadağın etmek. ” (ED 532 ; Abş. s.162)

(1)“muşt-ı terciil etmek, taralamak, saç sapamak, şane etmek” (ŞS s.113)

(2) “toplanub vücud bolmak, meydana gelmek, zahir olmak”(ŞS s.129)

Çîñ-i zülfünğni açıban ilginğe alsanğ tarak / Sünbülünğni **taraganda** gül üze tağdur

‘arak

GS s.493/678-2

Sünbülünğni taraganda gül üze tağdur ‘arak / Haqla haqla rûhning ser-menzilidür her

hamı

LD s.199/1835

Şabā zülfin **tarayurda** seherde salsa sünbülni / Bolup Mecnûn bigin şeydā perîşân-hâl

bolur Leylî

SD s.268/670

tarı- (ED 532)

1. tarlayı sürüp etmek, yetiştirmek, tohum saçmak.

2. yaymak, saçmak, neşretmek.

“paş etmek, sepmek ve reşş eylemek, efşan ve saçmak.” (ŞL s.114)

"Arpa **tarıb** bugday ürey mü ikin

Körmedük aşlıgı bugday yigin"

ŞS s.114

tasa- “armak, içerüsi yanmak, perestiş ve dil-suzluk etmek, birisinin şeref ve revacına ve terakkisine çalışmak.” (ŞS s.114)

taşı- (taşu- “taşımak, bir yerden başka bir yere nakletmek” ED 561)

“bir yerden çıkarub diger yere getürmek; göç etmek, taşınmak” (ŞS s.115)

...ve sâyir meşâyıl-ı kibârdın hem köpi helâl loğma kesbiga müzdürlük kılıpturlar ve

otun **taşıpturlar**.

NM s.5

İtâ‘at kılıp şâh fermânığa / **Taşırlar idi** şâh dîvânığa

Sİ s.216/2522

*Cemāl mülkige sin pādīṣāh bolğalı gül / Tiken **taşıp** kiçürür kün hezār ħ ʿārı bile*

LD s.24/225

taya- “dayak koymak, desteklemek.” (ED 567)

“destek ve payende koymak, yasdamak, tekye itmek, kuvvet ve metanet virmek, mu avenet ve himayetlendirmek.” (§S s.121)

tıra- “kavi tayamak, direklemek, diremek, mukavemet itmek.” (§S s.146)

tile- (ED 492)

1. aramak

2. arzu etmek, istemek. (Abş. s.188)

*Tālibni **tiler** anda ki tālib yoqtur*

BD s.226/181/2

*Ġam tüni şubḥ **tilersin** köngül ü zaḥmıñg köp*

BV s.14/16-3

*Yoksa tün kün **tileben** vaşl du ‘ā kılmas idim*

FK s.440/1

*Devlet-i dīdārıdın Yārab ki maḥrum olğamin/Bā-vücūd u derd u ‘ışkıñg ger **tiler** bolsam
devā*

GD 7/5

*La‘l-i rümmānī **tiler sin** dem-be-dem zīnet üçün*

GS s.78/73-2

*Kaçan ħırāmlasa gülgün kabā kiyip ol serv/ **Tiler** bu gonce köngül kürteni kabā kılsa*

LD s.22/207

*Ümmet yazuğın tilep tamāmı / Tapıp **tilegenni** olça kāmı*

LM s.53/IV-255

*Şeyḥu‘l-islām ḫuddise sırruhu dipdür kim ol öz **tilegüçisining** yoldaşıdur .*

NM s.19

*Kan yığlar u közüm işiki toprağın **tiler**/Ārī hemīşe ārzū irür közge tütıyā*

SD s.102/5

*Bitip nāme yüz nev‘ ta‘rīf ile / Mini hem **tilep irdi** tekliḫ ile*

Sİ s.225/2663

*Her yerde koyğan mālğarğa kim yaqın bolsa anlar **tilep aldılar**.*

ŞT s.219/[102b] 3

toka-/tokı-/toķu- (ED 467)

1. vurmak, dokunmak.
2. işlemek, yer ettirmek.
3. misal vermek, söylemek.

“tokumak; nesc, isfak, ırmal itmek.” (ŞS s.137)

tola- “tolğa- “sarmak, bükme, burmak. ” (ED 497)

“toğrı yola salık olmak. rücu itmek.” (ŞS s.139)

tona- (ED 517)

1. giyinmek (donatmak) .
2. elbisesini çıkarmak, soymak.

“çaplak ve üryan itmek. ” (ŞS s.142)

töle- “tüylerini dökmek. ” (ED 492)

“tazmın itmek, kuşlar mevsiminde tük dökmek, ziyande olmak.”(ŞL s.139 :töle-)

töşe- (d)/ töşü- “döşemek, sermek, döşemek, yaymak.” (ED 561)

“döşemek ;tefrış, temhıd itmek, tayamak, araste eylemek, libas ve pulas ile tezıym itmek.” (ŞS s.134)

Rehn hırķam kim töşeptürler anı mey-hānede

FK s.147/148-6

Töşep kâfūr-gūn cins-ı Hıtāyī

FŞ s.143/XIV/47

Çün töşerler ‘ākābet üstünğge hārā birle ferş

GS s.205/256-6

*Gūlistān şahnnını körsenğ birer Çay suyu üstinde / Sağınğay-sin töşüptürler bedizlig
sebz kemhānı*

SD s.160/282

türe- /türü- (törü-/töri-) “türemek, yaratılmak” (ED 533)

“yok iken bir nesne düridi yani hasıl oldu demektir” (Abş. s.202)

tüyü- “yükletmek, tahmıl itmek, bar itmek.” (ŞS s.143)

yada- “zayıflamak, güçten düşmek, yorulmak.” (ED 883)

*Körüp za ʿif mini töhmet itme cevrünge kim / Yadattı hecr mini yoksa cevridin **yadaman***

NŞ s.455/456-5

...kazğanmak, kıcığlamak, cımdılamak, kengsiremek, **yadamak**, kadamak, çıkanmak, köndürmek, söndürmek, sukladmak.

ML s.170/B9b/27

yala- “yalamak ” (ED 919)

“dil ile silmek.”(ŞS s.332)

*Çu itlerinğ **yaladı** kanlarımnu zahmlaridin*

BV s.310/415-3

*Bes ki kanımnu **yalarlar** ʿadedi köp yaradin*

GS s.36/13-5

*La ʿl iriür yāķūt cān **yalap turur***

LD s.278/2543

*Til birle **yalamak** anda merhem*

LM s.235/XXV-2093

*Arslan anı ıslap **yalar irdi***

NM s.97

*Yidi her yandın üzüp yirdin **yalap** kanığaça*

NŞ s.553/556-5

yama- “yama yapmak, yama vurmak” (ED 934)

*Ay zāhid-i dīm-āyīm deyr içre tutup tesķin / Zünnār ipini tartıp ħırķanğ **yamadıñğ** bārī*

GS s.488/671-6

*Şeyh Loķmān ol töpe üstide oturup pōstīmın **yamaydur irdi**.*

NM s.191

yanu- /yana- “keskinleştirmek, bilemek.”(ED 944)

“bilevlenmek, tız, bürran itmek, kıraklamak.” (ŞS s.336: yana-)

yara- (ED 956)

1. yaramak, faydalı olmak, faydası dokunmak. (Abş. s.400)

*.Kōñglide bolsa ni miķdār ġubār/ Ĥaķ şühūdıdın uş ança bu **yarar***

BD s.102/4/33

Çün başım ayağınğa koyarğa yaramas/ Başımni alıp ayak yitkençe kitey

BD s.214/134/2

Ey Nevāyī hecr okıdın per çıkarmağ ni asıǵ/Çun perī-rūyumğa yitmekke yaramas bu perim

BV s.309/413-7

Yolıda igriler ‘aşşār öyi dik/Yarap öltürgeli pervār uyi dik

FŞ s.89/IV/34

Min-i bī-dil sanğa cān oynamağ birle yaraydur min

GS s.349/466-1

Su koyǵalı aydı yaramas siz anğa rıdvān/Barmanğ uyalur siz size anda ni maḥal bar

LD s.52/473

Dimenğ ki vaşl neşātn körege hem yaraman

NŞ s.455/456-6

Bir ayak su bere bilmedim ve hizmetinğe yaramadım imdi seni bir yerde koymağ üçün turup men.

ŞT s.194/[93b] 11

2. yakışmak, uygun düşmek.

yasa-⁸⁷ “düzenlemek, tertip etmek” (ED 974; Abş. s.393)

Tilbeler yüz pāre köngli dik yasaptur bāl ü per

BV s.56/73-8

‘Işkda min kibi Mecnūn yasadı kil-k-i kazā

FK s.59/59-3

Yasadınğ ravza-ı zer-kār tarḥın

FŞ s.106/VIII/49

İy kim yasaban yüzünğni hurşīd ittiñg

BD s.232/206/1

Kim yasaptur köz hayālın çikkeli kullāblar

GS s.151/177-3

La ‘lı üçün ölsem yasañgız tūḡī külimdin

LD s.193/1775

Cöng üçün lenger yasadı taǵdın

LT s.15/9

...hiç kayıı üçün Sart tilide lafz yasamaydurlar ki...

ML s.170/(F778a)/2

⁸⁷ Bk.Osman Fikri Sertkaya, “Mongolian Words And Forms In Chagatay Turkish (Eastern Türk) And Turkey Turkish (Western Türk), TDAY-Belleten 1987,s.265-280. yasa- < Mo. “inşa etmek”

Didi kim min sizing bir yir yasay

NM s.17

Çü hayr-âbâd bendin özlüküm birle yasap irdim

NŞ s.680/677

Kiser 'adū başın u dōstқа birür ni 'met/Yasar kamuğ yağını kayda kim kılrur heycā

SD s.176/348

Yasap irdi mellüv tarab-hāneī

Sİ s.252/3068

Filān vaqtda halknı suğa garķ kılrur boldı sen kime yasağıl tip kimeni neçük yasarın

körsetdi.

ŞT s.116/[68b] (3)

yile- “parlamak, alevlentürmek ile parlatmak.” (ŞS s.351)

yöri-/yörü- (ED 957)

1. yürüme, birbiri ardınca gitmek, dolaşmak.

2. hayat sürmek, yaşamak.

“ hareket itmek, yayan gitmek, yürüme, gezmek.” (ŞS s.342)

Sendin ümīdim olturur kim men niçük ilniñg yaḥşı ve yamannı sorup ni yol birlen

pādişāhlık kılp yörigen bolsam sen hem uşol yol birlen yörigey sen tidi.

ŞT s.180/[89a] 6

Niçe teğāfül itip manğa baķmayın yörür ol

BD s.176/97/4

Yasap zilfi çerigini ol ay yörügenin körüp

LD s.504/2729

...ḥācet vaķtı bī-sebeb zāhir ve su üstide yürüme dik ve hevāda seyr kılmak dik...

NM s.11

Yörüseñg nuşret üçün yilsün inānıñda felek

SD s.188/395

Yörügeyler ol ilge bī-vehm ü bāk

Sİ s.404/5336

Hān bir kün av avlap yörüy turğanda atdın yıķılıp yanbaş süñgeki sındı taķı andın öldi.

ŞT s.164/[84b] 3

Menba 'nuş lebiñni tapқа min dik isteyü / Senğ-i hārādın çıķıb hayrān yürür āb-ı zülāl

*‘Aql ü dāniş lāfını urġan köngül yıġlay **yürüp** / Ol perī-veş hecrīde dīvāne boldı ‘āķibet*

GS s.81/76-2

*Beyle yüz bāzi yip ü bāzi birip / Neş maḫlūbın **yürür irdi** tirip*

LT s.59/606

I. 11. ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ + ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

çirt- “çarpmak, oynamak, terennüm itmek, saz çalmak. kesmek, neşter urmak, rahne itmek, delmek.” (§S s.177)

“çirt- I ince ince doğramak ; kan almak için ustura ile vücudu kesmek; küçük delikler açmak.” (TETL s.512)

“çirt- II osurmak; öğünmek, böbürlenmek. ” (TETL s.512)

“karından yel çıkmağa dirler.” (Abş. s.236 : çirt-)

kart- “keçel ve cerahetden düşen kartılmış şeyi, kart kart kaşınmak.” (§S s.241)

kert- “kertmek. ” (ED 738)

“azıcık kesmek, bir parae koparmak, çetele itmek, certmek, rahne rahne kesmek, nişan, alamet .” (§S s.281)

kirt-:⁸⁸ “bıçak ile çizüb çeteleye nişan itmek, hafif kedmek, hatt-i çub ve çub-i hatt, bir nev çizgi ve kertmek hesabı.” (§S S.294)

korķ- “korkmak” (ED s.651)

“havf itmek, tevahhuş ve irtiab, hiras, hazer ve ictinab eylemek.” (§S s.261)

*Ki vādī-yi firākıng içre **korķar min** ki itkey min*

BD s. 174/95/3

*Līkin ağzın baġladım **korķup** ecel şayyādudın*

BV s.345/468-6

***Korķar** ki rahmı kilse közümnüingki yaşına*

LD s.20/185

⁸⁸ Talat Tekin, Makaleler 1 Altayistlik, (Yay. Haz. Emine Yılmaz- Nurettin Demir, s.85. “*kerti- > Çuv. kart- “kertmek” = Mo. kerçi-”

Ƙorƙnas-sın mu Menāt u Lātđın

LT s.114/1369

Körgil maħalnu bolsa yırağ ƙorƙa titreyü

SD s.104/57

Ve men andın ƙorƙa turur men dünyelik üçün ağızlarınğız ala bolur tip...ŞT s.151/[79b]8

sanç- “delmek, saplamak, (bıçak vb. bir şeyle) yaralamak” (ED 835)

“saplamak, sançmak, sokmak.” (§S s.201)

Zülfdür yāhūd ‘izārı otığa çırmaştı dūd /Yā bināgūşığa tōş bōrkige sancıptur keçek

BV s.254/330-4

Tübi mīhi bile sançıp semekni

FŞ s.138/XIII/69

Eyledi yılan anı sançıp helāk

LT s.66/706

Öpüp başığa sançıban müşteri

Sİ s.79/482

şarş- “sallanmak, eğmek, sendelemek.” (ED s.854-855)

Anınğ dik urdı yüz şeh-zāde sarı /Ki şarşar sūsen-ı āzāde sarı

FŞ s.219/58/XXIII

Semendi pūyesidin şarşar urğan ot yanğlığ

GS s.286/374-3

Eger tīgidin şarşar andak isip/ Ki her yirge tigse bıçak dik kisip

Sİ s.231/2757

serp-⁸⁹ “serpmek, saçmak.” (ED 784: sep-)

“saçmak, nesr ü nisar itmek, reş eylemek, faş itmek, sipmek.” (§S s.204)

türt- “sürmek, sıvamak.” (ED 535)

“el ve alet ile sancmak, aza tahrik itmek, dürtmek, degevirmek.” (§S s.130)

yanç- “ezmek, zulmetmek, ayak altında çiğnemek.” (ED 944)

Bu ƙulan ƙuyruğđın on on iki puştvāra yana kök şıbaƙđın yēgirme otuz puştvāra su

⁸⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muħāketü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.141, “serpmek, saçmak; (yağmur) inmek < sep “serpmek, saçmak”> r ile serp->Çağ-. sirp-. sep- ve eski ve bugünkü tanıkları için bkz. ED 784a.”

*başığa keltürüp **yançıp** suğa salurlar salğan zamān oḵ suğa kirip mast bolğan balıǵnı tuta kirişürler.* Babn s.27/H143a-7

*Ḳılurda ʃu ʕme taşdın **yançkan** baş / Bilürler mü ki yir başım niler taş* FŞ s.423/XLV/32

*Pîç urmak işide her sinānı / Başın kişi **yançkan** yılanı* LM s.212/XXII-1845

“yincelemek ve örselemek demektir.” (Abş. s.400)

“dögmek, ufaltmak, rize, nerm itmek.” (ŞS s.336)

yort- **“koşmak, hızlı yürümek.”** (ED s.959)

“devranı gezmek, kaba, eşkin yürümek, yortak.” (ŞS s.341)

"Yorta yorta helak boldum men / Koşmadan derd-nak oldum men" ŞS s.341

I.12. ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ + ÜNLÜ + ÜNSÜZ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

bagın- **“barış, müsalaha itmek, dost olmak.”** (ŞS s.84)

bırak-

“bırakmak, ırma ve terk itmek, feragat itmek, halı olmak.” (ŞS s.103)

“elde tutulan şeyi salıvermek, terk etmek, atmak, düşük yapmak, mec. tehir etmek, unutmak, işlemez hale getirmek.” (TETL s.333)

bigen- **“hoşlanmak”** (TETL 305)

*Gūyā **bigenmey** taşlamış ʃarḥ eylep ay kūn hey’etin* GS s.387/520-1

*...ve bu tertībim kevkebesi a ʕlā derecedin özge yirni **bigenmegey**.*

ML s.181/(B27b)(8)

Ammā dir ki bu ki Ḥaḵʕnı vüçüd-i muṭlaḵ dipdür ğalaṭ ʕılıpdur ve bu sözün bigenmes.

NM s.316

*Köp ögdi ḥūr u ravzanı līkin **bigenmedim***

NŞ s.417/417-5

bögür- (bakır- “bağırmaq, böğürmek; kükremek” ED 319)

“hayvanatın teferrüd itmesi.bagırmak, dirin ses çıkarmak ve figan itmek.”

(§S s.97)

bular- “tenezzül itmek, kendü rütbesine layık olan vakarı ber-taraf itmek gayr-ı münasebet iş görmek.” (§S s.98)

buyur- “buyurmak, emretmek.” (ED 387)

Körüşüüp tartıķ tartķandın sonġra buyurdum kim olturđı.

Babn s.5/K151-9

İn ‘ām u vazīfe barı buyrulġusıdur

BD s.226/182/1

İyş terkin kim buyurduġı ötkedür bu nev‘ öġüt

BV s.54/70-5

Buyurġaç eşhebī kiltürdiler bat

FŞ s.314/XXXIV/11

İşķ mi ġmetleri terkinı buyurmanġı manġa kim

GS s.56/42-4

Bu luţfīni öltüirgeli ġamzenġġa buyurma

LD s.103/942

Şeh buyurġan işke meşġül ittiler

LT s.193/2440

Meşelā at lafzı ki bir ma ‘nāsı ‘alemdür yana bir ma ‘nāsı merkebdür ve yana bir ma ‘nāsı emrdür ki taşnı yā oķnı at dip buyurġaylar.

ML s.174/(B14a)/13

H‘āce ‘Atţār‘nınġ ġudsī kelimātıdın kim şoġbet mecālisode buyururlar irmiş.

NM s.244

cevat-

“sabileri teskın itmek, aldatmak.” (§S s.156)

cıca- ⁹⁰“kahkaha ile gülmek, bülend-āvāz ile hande etmek.”

⁹⁰ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muġākemeti’l- Luġateyn İki Dilin Muhakemesi, s.111, bkz. B1 şekil imlā ile Çaġ. sahası sözlükleri yanında diġer saha sözlüklerinde de kelimeye rastlanamamıştır.ŞS 160’taki şu şekil fiilin bir varyantı olabilir:cırcay- “kahkaha ile gülmek, bülend-āvāz ile hande

Andaḳ ki ḳuvarmaḳ ve ḳuruḳşamaḳ ve üşermek ve cıcaymaḳ ve öngdeymek...

ML s.169/(B8b)/17

çıpar- “kabarmak, intifah, intibah itmek.” (§S s.176)

ciril- “büküm büküm olmak, bükülmek.” (§S s.158)

çaḳır- / çağır- “seslenmek, çağırmaḳ” (<çaḳır- ED 410)

“baḡırmak, nida itmek, dellal olmak, taḡannı ve neva itmek, davet eylemek.” (§S s.162)

*Utrumda bir kişi ėlni **çaḳırıp** attın tüşüp oḳ ḳoyar ḡayāl ḳıldı.*

Babn s.109/H210b-3

çavur-/ çivür- (çevür- “bükmeḳ, döndürmeḳ”, ED 398)

“çivirmeḳ, initaf ve taklıb itmek, divirmeḳ, döndürmeḳ.”(§S s.165: çavur-)

*"Yar kiledür yanige **çavurmagın** çevirme / Kim kiredür kanıge **çavurmagın** çevirme"*

§S s.165

*Ol ḳoyundur min fenā deştide kim boldım ‘adem / Her ni barımın başımdın **çivürüp***

āzād itip

BV s.43/58-5

*Tutmaduḳ ihtiyār ile mey-ḡāne şāri ‘in / Ḳismet ḡakīmı beyle **çivürdi** ‘inānımız*

GS s.179/218-6

*Her niçe cevr ü cefālar sindedür / Yüz **çivürmen** tā ki cānım sindedür*

LD s.281/2573

çeren- “çalışmaḳ, ictihad itmek.” (§S s.166)

çığır- (çakır- “seslenmek, çağırmaḳ”, ED 410)

“seslenmek, çağırmaḳ, davet itmek.” (§S s.179)

ciril- “büküm büküm olmak, bükülmek.” (§S s.158)

çivil- “aḡzına geldiḡini söylemek, sayıklamak, saḡma safan tekellüm eylemek.”

(§S s.181)

etmek.”Kırgız Türkçesindeki şu fiil de aslında doğrudan bu fiil olabilir: çıçay- “dışarıya doğru sarkmak, dışarıya doğru çıkıp durmak” (YUHADİN 264) ve bundan çıçayt- “dışarıya sarkmak.”

çöpüş- “közi çapaklanmak.” (Abş. s.241)

çukuş- “kuşlar gaga gagaya tutuşmak, derin kazmak, gur itmek, gömmek, defn etmek.” (ŞS s.173)

çupul- “taaffür itmek, ukde açılmak, çözülmek, pusıde olmak.” (ŞS s.170)

Boldı muğ deyride hırkamnıñ çupulğan ipleri/ Her biri küfr ehliğa bir Berhemen zünnārıça BV s.396/546-6

Beste-i zünnār kıl bir rişteğa ey pîr-i deyr / Her sarı tārı çupulğan iski şālınğdin mini NŞ s.606/608-6

çupuş- “uçuşmak, muanika itmek, mülakat, yüzünden bus eylemek, öpmek.”

(ŞS s.170)

çuşur- “itkin ve keskin ve bürran itmek.”

(ŞS s.171)

geber- (kêber- (g-) “şişmek, ölmek”, ED 691)

“helak olub vefat itmek, hayvan gibi çatlamak, mürden, ölmek.”

(ŞS s.298)

gidür- “vaz, takdım itmek, giygürmek.”

(ŞS s.303)

givür- “kâf kâf-i Acemidir, koymak demektir.”

(Abş. s.352)

göger-/ köger- (köker-(g-)mavi, yeşil olmak”, ED 713; Abş. s.301)

“mavileşmek, agaclar yapnaklanmak, sebzlenmek, yeşillenmek, nümuv etmek.”

(ŞS s.300)

Çü köydi gayr hayālî köñgülge tüşti hañıñ / Ki sebze hoş kögerür deşt ara çü köyse giyāh NŞ s.526/529-5

gönen- “kâf-i Acemî, sevinmek ve fahr eylemek demektir.” (Abş .s.367)

günen- “gün görmek, gün gibi mücella olmak, su göllenüb çok olmak, tecemmü etmek.”

(ŞS s.302)

hükün- “reha itmek , bitirmek , yoluna komak , becermek, itmam eylemek.”

(ŞS s.322)

hüret- “tebîd itmek, tard eylemek.” (§S s.321)

*Huseyn alılğanda kışkalıķ kılğanlarnıñ keyfiyyatın sorup töre müçeleridin **hürettük.***

Babn s.146/K309-6

hobul- “mezardan umacı çıkmak, hortlamak.” (§S s.184)

kaķır- “kakırdamak, kuru şeylerin ses ve avazı, agac dalları, kadıd ve naşif ve huşk olmak.” (§S s.245)

karak-“nehb ve garet itmek.” (§S s.241)

katar- “harbe ile sançmak, mızrak urmak, süngi ile sokmak.” (§S s.237)

ķavur- (<kağur- (*kağ-) “ķavurmak, ķavurup kurutmak, yakmak”, ED 700)

*Anğa dağı **ķavursun** āb-keşdin / Munğa hem tāt şāh-ı Hızr-veşdin* FŞ s.166/XVII/46

*Çü otluğ ‘ārızınğdın ķavrulur öz yağığa kōnğlüm / Anı terk eyle cānā hecr otığa hem **ķavurmağnı*** GS s.442/602-4

ķayal- (<kay- “eğmek, bükme” (*kad-)-a-l-, ED 674)

“dönme” (Abş. s.318)

ķayıt- (<kayt- (kadıt-) “dönme” ED 675; Abş. s.317)

*Veh ki hecrinde cihān boldı közüme ğulumāt / Kim barur yayķalıp u **ķayıtmas** ol Āb-ı ğayāt* GS s.88/87-1

*Dür sözüññüñğ ğasreti içre **ķayıt** bizdin kenār / Dem-be-dem ikki közüme ğaşını deryā ķılmağıl* LD s.112/1028

kazak- “kıta-ı tarıklık itmek, kingilce çıkmak, yol kesmek.” (§S s.244)

kigir-/kekir- “geğirmek” (< *kekir- ED 712: kekir-)

“geğirmek, midesi bozuk olanların ağızından rıh gelmek, cüşa itmek, arug virmek.” (§S s.296)

kisiş- “sözleşmek.”

“karar vermek, pazarlık yapmak, ceng ü kıtal etmek. sözleşmek.” (§S s.295)

kömür-⁹¹/kemür- (g-) “kemirmek” (*kem- ” (ED 723)

“kâf kâf-i Arabîdir, kemik ve gayri nesne kemürmek demektir.” (Abş. s.364)

“ihfa etmek, gizlemek, kaçırmak, çiy nemek.” (§S s.297 : kimür-)

Min erçi kûyide öldüm kavunğ ki tilberer âhır / Çürük süngelni tenimdin üzüp ni it ki kömürdi GS s.464/636-3

...singürmek, kündeletmek, **kömürmek**, yik/girmek, küngürdemek, kinergemek, kizermek, doptulmak, cıdamak, tö/üzmek, kazanmak, kacıglamak... ML s.170/B9a/26

Ey yâr iti ‘özümmi kabûl it ki tenimde / İt tapmadınğ u iski süngelkni kömürdüñğ NŞ s.345/346-3

kuğuk- “zalim-ane hareket etmek, adalet itmemek, gaddar.” (§S s.259)

ķumar- “ihata, muhasara, istila etmek, kamılda kapalmak, habsde kalmak.”

(§S s.266)

kuran- “tuzak ve dam kurmak, hile ve tezvır etmek ve mekr eylemek.” (§S s.259)

seken- “uykudan sıçrayub uyanmak, ürpermek, hürkmek, tiksirmek.” (§S s.205)

sıkır- “atı koşturmak, yürütmek, sürmek, sevk etmek, çapdırmak, yorgaltmak.”

(§S s.218)

semiz- “ semirmek, lahm ü şahm peyda etmek.” (§S s.206)

sırık- “kaçmak, savuşmak, bir işden kurtulub çıkmak, halas olmak.” (§S s.216)

sıyır- “sıyırmak, soymak.” (ED 802: sıdır-)

Kılıcım sıyırıp bil egsemde kıyı kazdım.

ŞT s.213/[100b]

⁹¹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.129, “<kemür- “kemirmek”, krş. OTü.: MK, kemür-Osm. kemir-, gemir-,bkz.ED 723a kemür-Çağ.: Seng. 309r. 18 gömür- “bā-kāf-i “Arabîdir, kemik ve gayri nesne kemürdi”; §S 261 kömürmek “eti kemikten dış ile koparıp yemek, kemirmek.” ”

sigir- “seğirmek, koşmak” (ED 822: sèkri-)

Didim ğamzenġni fitne kaş sigirdi / ...?...sigirir āī bir meşel bar LD s.307/2745

sivir- (süvri- “bilemek, keskinletmek, sivriltmek” ED 792)

“silüb sivri itmek, çeküb çıkarmak, hadd olmak, boy uzamak, sıyırmak, yonmak, tıraş itmek.” (ŞS s.220)

sogur- “çıkarmak demektir.” (Abş. s.289)

somur- / sömür- / sümür- “yutmak, yutkunmak” (EDPT 829:simür-)

Ki andın somursam ğamun kalmasun / Ata sūgidin mātemim kalmasun Sİ s.121/1104

“sömmek, bütün içmek, bel ü irtişaf itmek, hort çekmek, emmek, sıbkarmak.”

(ŞS s.213: sömür-)

Kim felek cānum tola tutsaġ sömürgey-min anı BV s.438/607-6

Nevāyī aġzını çün küpke koydı pāk sömürdi GS s.464/636-7

Lā-cür ‘a burun özi sömürgey LM s.374/XXXVII-3527

Ki çün bolsa anı sömürmek manġa Sİ s.489/6999

Anıġ cānu hilāl-āyīn şafaķ-āsā meyi rengīn /Tutup ol sākī-i şīrīn sümürsem dem-be-dem anı FK s.564/613-2

Ve ger sümürse Nevāyī’ğa yitkey andaķ sekr /Ki fark tapmaġay allında şāhid ü meşhūd

NŞ s.122/122-7

sovur- “ kuvvetle emmek, mass ü melc itmek, sürmek, sıpkarmak.” (ŞS s.214)

soyur- “mal virmek ve pişkeş virmek ve armagan virmek ve hoş körmek demektir.” (Abş. s.295)

süpür- “süpürmek” (ED 792 :sipir-)

Yüzüm bile kademinġ gerdini süpürgey min

BD s. 188/120-1

Süpürdüm köz bile kŷüüñg feżāsın

BV s.58/76-4

Kirpik bile süpürmek belki āb-dār nŷktedın su urup

FŞ s.117/X/3.

mısra

Kim ğayr ħayālın hem anıñ birle süpürdüñg

GS s.282/368-3

Tanĝ yeli çü tün külin süpürdi

LM s.83/IX-545

Ve anı anıñg üçün caħfe dirler ki seyl anda kirgey, her ni bolsa süpürgey ve iltkey.

NM s.112

Kirpikler ile ğayr ħayālını süpürdüñg

NŞ s.345/346-5

Süpürdi yüzi birle der-gāhnı

Sİ s.156/161

şımal-

“kol sıgamak demektir.” (Abş. 297)

“çamranmak, kolları sıgamak, teşmir itmek, bir işe cidd ü cehd eylemek.”

(ŞS s.226)

Ger Nevāyī ħatliĝa kilmeydür ol ösrük nige / Pes itek tartıp ħılıç alıp şımalıptur ilik

BV s.254/329-7

şımız- “kaynamak, galeyan itmek.”

(ŞS s.227)

şiriş-***

Key mihr ü vefā bile şiriştiñg / Endūh u melāl ser-nüviştiñg

LM s.237/XXV-2114

taķış- “birleştirmek, yazmak, sakinleştirmek” (<*taķış-, ED 474)

“ilişmek, merbut olmak, müşareket itmek, tokuşmak.”

(ŞS s.116)

tecen- “kendini begenmek, tekebbür itmek.”

(ŞS s.112)

tigiz- “degizmek, tokunmak, isabetitmek, yetiştürmek.”

(ŞS s.150)

tonĝ- “donmak” (ED 515; Abş. s.217)

- tümen-** “zengin olmak.” (ŞS s.141)
- yalay-** “dirahsan olmak.” (ŞS s.332)
- yalık-** “ziyade sadādan kulak tutulmaga derler.” (Abş. s.401)
- yalın-**⁹²
- “tenezzül idüb yaltaklanmak.” (Abş 402)
- “yalvarmak şāhibi okşamak, ricā etmek, temelluk eylemek.” (ŞS 334)
- yanğıl-** “hata yapmak, yoldan sapmak.” (ED 951)
- Ay şem'in öçür çarḥ kim ol öyni yanğılmas* NŞ s.228/228-7
- Ayıtḳıl ki ni yazdım ni yanğıldım* BD s.293/459
- Cem i ki şerḥ kıldılar anı yanğıldılar* BV s.123/155-5
- Egerçi tapmadı lîkin yanğılmadı könglüm* GS s.314/413-7
- yavaş-** “sakin olmak.” (ŞS s.337)
- yavung-** “mahvıl itmek, döndürmek, taklîb eylemek, karıb olmak.” (ŞS s.338)
- yıpar-** “göndermek.” (Abş. s.406)
- yıput-**
- “değiştirmek ve döndermek demektir.” (Abş. s.410)
- “tedbıl, tahvıl eylemek.” (ŞS s.347)
- "Firaking bumidin gam şamı yok bir yirde aramım/ Kice yirküb yıputgey kim ki bar kasdıda bir düşmen"* ŞS s.347
- yiber-** “könderdi demektir.” [iber-] (Abş. s.406 : yıpar-)
- “ırsal, tesyar eylemek, göndermek, yiberilmek.” (ŞS s.347)

⁹² F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.153, “yalvarmak; yaltaklanmak”.Bkz. Çağ.: Seng. 336r. 13 *yalınmak* “seg zebān āverden ve şāḥşb ve āšnā-rā lîsiden”; Abuş. 402 *yalınmak* “tenezzül edip yaltaklanmak”; ŞS 299 *yalınmak* “yalvarmak şāhibi okşamak, ricā etmek, temelluk eylemek.”

*Ger sanğa **yiberdim** anı ‘ayb iyleme kim* BD s.245/259/2

*Nāmesiğa rişte çırmay kim **yiberdim** reşkdin* BV s. 408/564-2

***Yibergeyler** risālet nākılın bat* FŞ s.339/XXXV/91

*Tapukda kāğid eger kavlı **yibermese** ni ‘aceb* LD s.60/549

*...zıkr kıldı kim her niçe mis kim tapar-sin yibergil ki hāliş altun kılıp **yiberey!***

NM s.267

***Yibermiş** tururlar manğa haş bitip* Sİ s.348/4504

*Hām atlı oğlını Hindūstān yeriğa **yiberdi.*** ŞT s.117/[68b] (11) (12) (13)

yükün- “başını eğerek selam vermek, eğilmek, ibadet etmek.” (ED s.913)

*Cahān-gīr Mīrzāğa ve Mīrzā Hanğa dağı **yükündi** oşbu dustūr bile.* Babn s.5/H123b-4

*Mindin **yükünüp** du ‘ā bile kulluğ di* BD s.237/225/2

***Yükünüp** ilgime birdi çıkıp kilip ötrü* GS s.398/535-5

*Tapuk kılıp **yükünüp** tustuğan içinde kıımız* NŞ s.218/218-6

***Yüküngeç** tilep şāh fīrūznı* Sİ s.276/3429

*...ve bir kün bir dād-hāh kelip **yükünüp** aytdı kim...* ŞT s.143/[77a] 7

yimür- (yémir- “ezmek, parça parça etmek, harap etmek” ED 937)

*Buzuğ könglümni köz yaşım **yimürdi** / Tigürdi seyl vīrānımğa āfet* FK s.87/88-3

yirek-

“nefret itmek. taamdan bezmek, zemm ü kadh itmek. rabt eylemek, tirkeşmek.”
(ŞS s.340)

yogur- (yuğur- “yoğurmak, hamur haline getirmek” ED 906)

“taciyye itmek, çeynemek, karışdırmak, tabır etmek.” (ŞS s.343)

"*Yogurdılar heme derdini fil-i-hal / Katıştırdılar anga iki kal bal*" ŞS s.343

yögür-/ yögür "hızlı koşmak" (ED 914)

"yürümek, meşy, hareket itmek, kat tarık itmek." (ŞS s.344 : yögür-)

Niçe bu va 'de bile Bābüre yögürgey min BD s.188/120/6

Yögürüp tüştiüm ayağığa vü tofrağ öptüm BV s.33/42-9

Yoksa şehr ü kûy ara her dem yögürsem bî-haber BV s.473/II-656-32

Bu zār ile dil-ber körüşür çağda yögürdüñg GS s.282/368-4

Atıñg öginde yögürsün Sikender ü Dārā SD s.178/359

Yögürmekte ser-keşte her sarı dñ Sİ s.89/626

Herze-kerdî-sin yögürmeklik işiñg LT s.69/737

Nevā tiler isenğ andın yögürme ardıça çoğ NŞ s.111/111-7

Bu vādî ara yögürmedük mü LM s.268/XXVIII-2440

yömür- /yümür- "parçalamak, kırmak, kökünden sökmek." (ED 937: yemir-)

Köründi yolu üzre virāneî / Yömürgen felek zulmı kâşāneî Sİ s.115/1011

yüküş- "tazım için diz çökmek." (ŞS s.344)

yutal- "sürfe itmek, öksürmek, yütelmek." (ŞS s. 340)

L13. ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ + ÜNSÜZ+ ÜNLÜ KURULUŞUNDA OLAN BASİT FİİLLER

boğsa- ⁹³"dokunaklı, yanık bir sesle, boğuna boğuna ağlamak." (*boğuz+ a->

"ıztırab ve helecan ile boguna boguna aqlamak." (ŞS s.91)

Ve boğsamak lafzı edāsıda Türk bu mafla 'nı dipdür ki... ML s.171/(B10b)/9

⁹³ F.Sema Barutçu Özönder, 'Alî Şîr Nevāyî Muḥākemetü'l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.109, bkz. *boğuz+a- > *boğza-> *boğ-sa- "boğulur gibi olmak, boğulur gibi ses çıkarmak, boğuna boğuna ağlamak." yoluyla boğsa-olmuş olmalı.Seng.130v. 18 boğsamak "giry-e-dār gelū girih geştē ez şiddet-i enbāh, guşsa-nāk şuden", ŞS 77 boğsamak "ıztırāb ve helecān ile boğuna boğuna ağlamak."

"Hicr-i enduhude **bohsab** min bile alman nıtey / Mey ilacımdur koyub deyr-i fenaga azm itey" ŞS s.91

botra- /butra-

“perişan ve perakende eylemek.” (Abş. s.142)

Zülfidür könglüimde her dem āh çıkmek sūd imes / Kim devāğa müşk ü ‘anber gerdı
botrar dūd imes FK s.236/249-1

Bir kişi sevdāyī olmay kalmağay bu nev ‘ kim / ‘Ālem içre sünbül-i zülfünğ nesīmi
botramış GS s.216/272-4

Ey selāmet ehli butranğ kim mini bir muğ-beçe / Deyrdin ösrük çıķıp bu nev ‘ rüsvā
eylemiş NŞ s.245/245-7

bödrü- “başı aşağı gelmek, ser-nigun olmak. ” (ŞS s.91)

bulğa- (ED 337)

1. bulandırmak.

2. vesvese vermek, ortalığı karıştırmak.

“tolaştırmak bürmek demektir.” (Abş. s.153)

“telvis itmek, alude itmek, bulamak, mahlut itmek.” (ŞS s.98)

Tün kırga bulğaban kolını / Bêrk eyler édi seher yolını LM s.306/XXXI-2847

bürke-

“kâf “kâf-i Arabîdir.Başını bürümek demektir.” (Abş. s.145)

“başına bir şey örtmek, peştemali telif itmek, bürümek, çevirmek.” (ŞS s.92)

cırğa-⁹⁴

...körpekleşmek, çubrutmak, **cırğamak**, bıçumak, kıngıranmak, singürmek...

⁹⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muhâkemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi,, s.112, bkz. <Mo. Eğlenmek, zevk sürmek., bkz. “Nüshalarda c- (cm) harfi ile Seng . 216v. 29’da vardır: *cırğamak* “*ıyş ve neşât kerdn* ”.Diğer Ç. Tanıklar ç-’lidir.” Abuş. 236 *cırğa*...ŞS 161 *cırğamak*” “*ıyş ve neşât ve bezm etmek, zevk sürmek* ”...Krş: KB Türk ş.: Kırg cırğa- “*lezzetlenmek (dadanmak), haz duymak; refah içinde yaşamak*”(YUDAHİN 212)

cimdi-⁹⁵

“cimdiklemek, gamz itmek, şaka birüb almak.” (§S s.159) TETL yok.

çalka-: “divirmek, arkası üzerine atmak ve yatırmak.” (§S s.164)

çapla- “çapalamak, ıztırab-ı temel itmek, depelenmek, çalışmak, say, kuşış. ezilmek.” (§S s.160)

çörge- / çürge-

“yakmak demektir” (Abş. s.244 : çürge-)

“ateşde alazlanmak, köymek ve germ olmak.” (§S s.171)

Sözümni yār işitmey yüzümni çörgedi āh / Bu vechdindür ol ay allıda yüzüm çörgük

BV s.257/334-2

Gamzenğ oğ keşreti könglüm ara mu ikin / Yoksa bu kuş perlerin hecrinğ otı çörgemiş

GS s.218/275-3

"Ot çikiben şule-i bı-bakni / Çörgeben encüm bile eflakni"

§S s.171

Köngülñi çürgedi 'ışkınğ velî irür tola kan /Yalında köymiş ü kissenğ irür kebāb kıvıl

NŞ s.375/376-5

çaşla- “yıgmak, idhar itmek, birikdirmek, üst üstine komak, bala-yı hem har-var itmek.” (§S s.162)

çayka- “yıkamak, gusl ve pak itmek, ithar işlemek, temizlemek.” (§S s.165)

çıgna-

“ses ve avav itmek, gürüldemek.” (§L s.179)

çigne- “çiynelemek” (ED 416 : çikne-)

“tasavvur, sencide itmek, izmek.” (§S s.181)

⁹⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.113, bkz., “~cimdi- fiili Çağ. sahası sözlüklerinde vardır: Seng. 220v. 20 *çimdimek* ‘hîşgün giriften’; §S 144 *çimdimek* “çimdiklemek”...çimdi-k+le- Kırgız Tü.deki *çımçır*- “çimdiklemek” (YUDAHİN)

"Çiyneb taptı ki serdarı zebundur / Hiç iş bilmes yaraksız bı-fünundur" ŞS s.181

çirgu-

"ayş ü neşat ve bezm itmek, zevk sürmek." (ŞS s.178)

çırma- "çerme- "bükme, sarmak, burmak" (ED s.430)

"sarub ve bağlamak demektir" (Abş. s.235)

Tāblıg gīsūsıga çırmār min-i ser-geşteni /Körmedük ikki koyun bir tār birle çırmanıp
BV s.41/56-2

Kitürgen dik birev kâğıdğa çırmap Ka 'be tofrağı FK s.568/ 618/3

Kaşıga çırmaban nāmemnı salsanğ FŞ s.397/XLIII/88

Yoksa şu 'ā'ı ha tın başka kuyaş çırmamış GS s.218/275-4

Çırmap yana kış ü ās birle LM s.93/X-641

Bir pāytābelıgın yırtıp ayağıga çırmadı ve artuğın taşladı. NM s.44

Çü nāme çırmadım yazıp yüzünğ şevkıda şūr-eng ĭz NŞ s.204/204-1

çigre-⁹⁶ (ED 416)

1. uyku tutmamak.

2. havanın soğuması, değişmesi.

"kâf, kâf-ı Acemidir, kice köze uyku kelmemege dirler." (Abş. s.2)

"uyku ve hab kaçmak, givşemek, uyuyamamak,uykusuzluga mübtela olmak."

(ŞS s.180)

...ve cıcaymak ve öngdeymek ve çigreymek ve dumsaymak ve umunmak...

ML s.169/(B8b)/18

"Öyle ki ol yes çü tesır itib / Çigreyiben közdin uyku kitib" ŞS s.180

çizgi- "devr ü celevan itmek, etrafta deveran eylemek, çizitmek, raks eylemek."

⁹⁶ F.Sema Barutçu Özönder, 'Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü'l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s. 114, bkz. Seng. 220r. 2 çikremek "çeşm bāş mānden ez haşegī dimāğ"; Abuş. 235 çigrey-: çigreyip "Kāf kâf-ı 'Acemīdir.Gice ile göze uyku gelmemeye derler", ŞS 163 çigremek "uyku ve h'āb kaçmak , gevşemek, uyuyamamak, uykusuzluğa mübtelā olmak, bī-dār-ı h'āb".

(ŞS s.178)

çopra-⁹⁷ “yek-digerinin izince gitmek, müradif olmak, takılmak.” (ŞS s.169)

çöpçü- “idhar itmek, yıgmak, toplamak, cem ve tereküm eylemek.” (ŞS s.169)

çunka- “denk durmak, başı aşağı, secde ider gibi.” (ŞS s.176)

gevşe- (k) “çiğnemek” (ED 692)

“çene oynadub agızda şeyi öğütmek, sert şey yumuşak olmak, rahv itmek”

(ŞS s.298)

gükre- (k) “kükremek” (DLT III, 282-25)

“azgınlıkla köpürmek, nihayet gayz itmek, mest olmak, nara atmak.” (ŞS s.302)

karçı- “kazımak, kaşımak, kargıçla tıraşlamak.” (ŞS s.241)

Karçıgay kıldı ‘ıyān güftārını /Körgüzüp çengāl ile minķārını

LT s.73/786

Gürük haylığa karçıgay der-miyān / Alar cüce yanğlığ bu bir mākiyān

Sİ s.138/1350

Anıñ zamānıñda bōri qoyğa ve bars keyikke ve bürküt qoyanğa ve karçıgay keklikke

zūr kıla bilmedi.

ŞT s.182/[89b](2)

karma- “kavramak, yakalama, hissetmek, dokunmak” (ED :karva-)

“kavramak, pişirmek, cencek, birden kutulmak.” (ŞS s.242)

karsı- “alta urmak, yatırmak, çignemek.” (ŞS s.242)

kaşka-

“kuruyub kavrulmak demekdir.” (Abş. s.312)

“telehhüb itmek, parlamak, şulelenmek, şakır şakır kaynamak.”(ŞS s.245)

katra-

⁹⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.115, bkz. Çağ.: Seng. 211r. 5 *çubrumak* “ēz-pey hem dirāz şuden”; ŞS 154 *çubrumak* “yekdigeriniñ izince gitmek, mürādif olmak, taķılmak, katar, iz-be-iz”...Kırg. *çubur*- “uzamak; akmak; tane tane dökülmek; dizi halinde yürümek” (YUDAHİN 285).

“tacıl ve tesrı ve şıtab itmek, süratle yürümek, koşmak, bat bat, tız tız, çabük çabük, çapmak.” (§S s.237)

kayra- (*kağra-) “bilemek, keskinleştirmek.” (ED 605)

“bir şeyi bilemek, tesnın, keskin ve üfkür itmek, büride- kerden, iti eylemek.”
(§S s.251)

kısta- ⁹⁸ “şıtab ve acele ve sürat itmek.” (§S s.274)

Min-i şikesteni kıstap köngülñi gonçe kıılır / Kaşını çıtmağı birle tar ağzını buruşı
BD s.181/107/2

...ve avunmak ve kıstamak ve kınamak ve kozğalmak ve savrulmak ve çaykalmak..
ML s.170/(B8b)/20

kozğa- ⁹⁹ “hareket etmek, kımıldamak, heyecanlanmak, yerinden kalkmak, aydınlanmak.”

Kozğadı köñglümñi bî-dād iyleben hayl-i gamıñğ BV s.286/378

Kozğama bülbülñi köp ay gül ki devrân bâğıda / Kalmamış kozğalmayın ol kim birevñi
kozğamış GS s.216/272-8

Nevâyî üzre gam u derd kozğalur ni ikin / Bu hastega ki kıılır yār u hem-nişîn gavğā
NŞ s.36/36-5

kükre- (g-) (ED 713: kökre-)

1. gök gürlemesi, gümbürdemek.
2. öfkelenmek, köpürmek .
3. yüksek sesle bağırma (deve, arslan).

⁹⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.127, “bkz. Çağ.: Seng. 297r. 9 kıstamak ‘tenğ giriften ve şiddet kerden’; §S 247 kıstamak “şıtab ve ‘acele ve sür‘at etmek”.

⁹⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.128, bkz. “hareket etmek, kımıldamak; yerinden kalkmak, ayaklanmak” <OTÜ. kozğa.

*Ve biyikke çıkıp bir **kükredi**, ol tigredeki sibā‘ böri ve tülkü ve şağal yosunluğ cānverler cem‘ boldılar.* NM s.200

*Ayağçı kitür mey ki tartay dilr / Ki serhōş bolup **kükrey** andağ ki şir* Sİ s.166/1774

puhsa- “âşıkın hicr u fırkat’da agladığına derler; amma sāyir aglamak mahallinde istimal olunmaz, mücerred âşık agladığına derler.” (Abş s.143)

saçra- “sıçramak, (ED 798)

“sıçramak demektir.” (Abş. s.264)

“perişan ve perakende itmek, tagıtmak, bezl ü neşr ve faş eylemek.” (§S s.197)

saypa- “israf etmek, saçıp savurmak.” (ED 859)

“tagıtmak ve harcandı demektir” (Abş. s.274)

“silemek, sepemek, maliş eylemek.” (§S s.203)

Vech ni az künde barın saypadı / Gevher alğan çün ol işni anğladı LT s.70/751

sayra- “cıvıldamak” (ED 859)

“elhan itmek, ötmek, nagme itmek, ün çekmek, seyremek.” (§S s.216)

Ferhād’nınğ ‘adem şebistānıdın vucūd gülşeniğā kilgenin qalem bülbüli tilidin sayramaq. FŞ s.126/10.mısra/XII

sıkta- “ağlamak, inlemek; sessizce ağlamak.”

“sıkınmak, ıkınmak, yıglamak, elemle sinlemek, sıkınarak veca ve elemle aglamak, kıstanmak, acele ile büka itmek.” (§S s.218)

sınca- “gül ve şükufe termek, toplamak, sinçmek.” (§S s.219)

sıyra- “Farsca serayîden manasınadır ki ırladı demektir.” (Abş. s.278)

sigri-/ sikri- (-g-) “sıçramak, atlamak” (ED 822: sêkri-)

“kâf-i Acemî ile sıçradı demektir.” (Abş. s.281)

“uykudan sıçrayub kalkmak, ürpermek, sıçramak, labta süratle şıtab itmek, az sıçrar gibi davranmak.” (§S s.218)

Kopup at üzre andağ sigridi bat

FŞ s.91/V/16

Sigridi çünki semendiñ didi ‘aql

GS s.65/54-2

Eyle sigrir irdi istingā yili

LT s.132/1621

Ve Ebū ‘Amr’nıñ aşhābı sigridiler.

NM s.159

Semendiñ tīz ayağıdın ki sigrir şu le andın tīz

NŞ s.204/204-2

Şūhluğ resmin anğa taqlīd iterler hūblar /Sikrimekte iyle kim uçkun çaķınğa ötkenür

BV s.136/175-5

silte- “hareket itmek, kımıldamak, silkib itmek.” (§S s.218)

siñgre-¹⁰⁰ “kâf-i evvel Acemī ve kâf-i sâni Arabīdir derdle maḥfī ve aheste aqlamaga dirler.” (Abş. 282)

singür-¹⁰¹

sirme-¹⁰²

“sıyırıp kapıp almak.” (Abş. s.278)

“almak, kapmak, kaldırmak, sıyırub almak, birden ahz itmek.” (§S s.216)

Şubḥ-dem deyr içre mest olsam min-i müflis ni tañg / Şeḥ destārın kiçe mescidқа kirgeç

sirmedim

FK s.417/448-6

Şeyḥ destārın çü mey vechi yoķ irdi sirmedim / Meyğa merhūn kılğalı ol yaḥşı mey

süzmekke feş

GS s.217/273-6

¹⁰⁰ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.140, Bkz. Çağ.: Seng. 257v. 11 siñgre- “ez rū-yı ḥuẓn āheste girye kerdn”; Abuş. 282 siñgremek “derdle maḥfī ve āheste aqlamak”; §S 200 siñgremek “ḥūẓn ve elem ile āheste girye ve bekā etmek”.”

¹⁰¹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.140-141, “sindirmek, hazmetmek.< siñg- ür-. OTü. siñgür- “emmek, hazmetmek”, bkz. ED 841a.bkz. Çağ.: Seng. 257r. 28 siñgür- “mündecib sāḥten ve ḥavẓ kerdn ve ḥavẓ kerdn ve ‘ibāret hem teḥammül kerdn”.”

¹⁰² F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.141, “almak, kapmak, sıyırıp almak”. Bkz. Çağ.: Seng. 250r. 29 sirme- “rubūden”; Abuş. 278 sirme-: sirme-: sirmedim “sıyırdı, kapdı, aldı”; §S 197 sirmemek “almak, kapmak, kaldırmak, sıyırıp almak, birden ahz etmek, giriftten”. Çağdaş Türk ş.: KBTürk ş.: Kırg. serme- “1. sallamak, kapmak maksadyle eli şiddetle uzatmak, 2. zaptetmeye çalışmak” (YUHADİN).”

...ve tanlamak ve kırmırdamak ve sirpmek ve **sirmemek** ve kenergemek...

ML s.170/B8b/2

sökle-

“eti suya kaynatmak, şurba pişirmek.” (§S s.211)

susta- “durmak”

“yorulup süst olmak.” (Abş. s.289)

*Bolup zāyil ta ‘arruz ihtimālī / Ayağı **sustayıp** şa ‘b oldu hālī*

FŞ s.210/XXII/58

*Bu yol kat ıdın taymağınğni idi / Köriüp hamse **sustaymağınğni** idi*

Sİ s.90/646

südre-

“sürümek” (Abş. s.285)

“sürmek, tesri ve temdid, def ve tard ve nefy itmek.” (§S s.207)

*Za f ara ol **kūyidin südrer** kolum tartıp raķīb / Bendin ayırğū diktür kılsa nā-hencār küç*

BV s.79/98-5

Her sarı bir zaħmlıg ‘użvum üzülgen tapmış il/ Nā-tüvān cismimni kim kūyide itler

südremiş

GS s.216/272-6

*Yer üzre itek **südre**p ötüp siz anıñğ için / Toprak ile her yerde revā boldı şahāret*

LD s.28/260

*Köyüp ana dek gamıda cānı / Geh **südredi** geh köterdi anı*

LM s.145/XIV-1154

*Ayağının **südre**p bir çukur irmiş, anğa salurlar, dağı kilip hūzūr bile kıladurğan işlerige meşğūl bolurlar.*

NM s.393

*Ni nev ‘mūr kibi sürey özni kūyunğ ara / **Ki mūr südregü** dik boldı za fdın bedenim*

NŞ s.424/425-3

Ki boynu bile bir kolin kıldı rüst / Anı südreyyü şeh sarı sürdi cüst

Sİ s.409/5416

talbı- (ED 493)

1. titremek, sallanmak, çırpınmak.

2. yürek gibi çarpınmak.

“oynayub sıçraşmak, telaşlanmak, telbase itmek, çarpınmak, teh tehlenmek.”

(ŞS s.115)

"Katıg taş üzre talbınmakga düşdi / Süngeler cismide sınımakga düşdi"

ŞS s.115

talğa- “tefrık itmek, teczi eylemek; perişan, münteşir kılmak.” (ŞS s.117)

talğa- “kâflar kâf-i Acemidir, ateşte yakmak demektir” (Abş. s.168)

tamşı-¹⁰³ “tamla tamla su içmek, saky itmek” (ŞS 118)

tapşu- (tapış-) “emniyet etmek, emanet etmek” (ED 447)

Tevbe kılmak ister irsenğ kılmak da vî âşkâr / Tinğrige tapşur özüñni kılmakıl izhâr şart

BV s.213/280/3

Birbirige bu şıfat yitkürdiler/ Tā ki ‘Abdu ‘llāhğa tapşurdılar

LT s.22/107

tavşı- “aşkına kadeh tenavül itmek, mesrur ve şad-man olmak, birisinin ismine müdam ve mey-i nab içmek.” (ŞS s.120)

tèpre- (d-) (ED 443)

1. kımıldatmak, oynatmak.

2. karıştırmak, harekete geçirmek, sarsmak.

...azağlağ uruşkan dēk kılmak bat oğ alğan bile tēprerler.

Babn s.7/H125b-3

¹⁰³ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s. 144, “damla damla içmek.Nevāyī ML 8-9 tamşımak “büyük bir zevkle, çabucak içilmeyip lezzet bula bula, az az içme”, Seng.161r. 20 tamşımak “kem kem nüşiden ve lezzet-rā bezāyika (?) sipurden ki anrā be-‘arabī maşş güyend”; ŞS 103 tamşımak “tamla tamla su içmek, saky itmek”.tamşı- fiili tam- “damlamak” fiil köküne gider.*tam-ı-ç >metatezle >tamçı->tamşı-.tamçı- ara şeklini Uygur Türkçesindeki tamçı-destekler niteliktedir.”

Kalın kişi yetken bile oğ alıp tēprerler.

Babn s.103/H205b-4

terke- “ihtiraz, ictinab, tebıd itmek, sakınmak ve nefret itmek, tiksirmek.” (§S s.123)

tingşa- “manend ve müşabih karıb itmek, yek-reng, bir düzey olmasına çalışmak.”
(§S s.123)

tırma- “tırmalamak, pençelemek.” (ED 550 :tarma-)

“sarub muhkem eylemek demektir.” (Abş. s.182)

“çengel takub çekmek, hıraş itmek, tırnakla yapışmak, tahdiş itmek.” (§S s.147)

tıvra- ¹⁰⁴ “tikmek, sançılmak, yakmak, sokulmak.” (§S s.154)

“Tıvrab ayagığa anıng her tiken / Her tiken üstide mükerrer tiken” §S s.154

tibre- “tepre- hareket etmek, sallanmak, rahatsız etmek.” (ED 444)

“deprenmek demektir.” (Abş. s.177)

“tubrenmek, kımıldanmak müteharrik olmak, tehezzüz ve tahrık itmek.”

(§S s.145)

Yir öpti özin eyleben yirge pest / Kıpup tıbrede eyle kim pıl-mest Sİ s.414/5484

tirge- ¹⁰⁵

“kâf kâf-i Acemidir, körüb közedmek ve dirüb devşürmek ve cüst ü cü eylemege derler.”
(Abş. s.179)

Lem ‘a ruhsâr ile örtedi ‘uşşâkı / Gayret-i hüsni meger zârların tırgemiş GS s.218/275-7

¹⁰⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.148, “tivremek, saplanmak.Bkz. Çağ.:Seng. 202v. 5 *tivre-* “ dühten ki be-tarîk kök bāşe ve bisîh keşîden ”; Abuş. 194 *tivre-:tivrep* “batup”; §S 139 *tivremek* “tikmek, sançılmak, batmak, sokulmak, ḥalîden”.

¹⁰⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi,, s.147, bkz, “Çağ.:Seng.191v. 19 *tirgemek* “mu’āḥaza ve pursiş kerdin”;Abuş. 179 *tirge-: tırgemiş* “dirüb devşürmek ve cüst ü cü eylemege derler.”2.direk dikmek; dersek vermek, dayamak.< OTü. *tirge-* , OTü. *tire-*“(direk) *diremek, dayamak*”, krş. Trkm. dîre-.Krş. Hak. MK. III 262 *tire-* “direk dikmek”.Ayrıca bkz. ; §S 132 *tirgemek* “direği yerine vaz’ etmek, engellemek; tenkid ve tekdir etmek, azarlamak. Çağ.: Abuş. 181 *tirgemek* “def’ ve men’ eylemek”.

...ve munglanmak ve indemek ve **tirgemek** ve tivremek ve kınggaymak ve şağaldamak ve singremek ve yaşkamak ve ışkarmak ve küngrenmek ve sohranmak ve sıpamak...

ML s.170/B8b/22

titre- (?-d) “sarsmak, çalkalamak, titretmek.” (ED 460)

“irtıab itmek, lerze-nak olmak, mütezelzil titrer, katı üşümek.” (§S s.145)

*Yok fikri bu dīvāneninğ **titrer** içi hem hāneninğ*

BV s.301/401-5

*Yığıda **titremekimdin** süngeklerim uşalıp*

FK s.70/70-1

***Titremekdin** sīm-berler cismi çün sīm-āb irür*

GS s.168/202-4

*Könglüm hemīşe tal kibi **titrer** aninğ için*

LD s.82/745

*Şimşādığa **titremek** pedī-dār*

LM s.105/XI-754

*Bes durur ol aynı körgendin köngül **titrer** besī*

NŞ s.120/120-7

*Gül gönçe bolur körse yüzini çemen içre/**Titrer** körüp ay inğini şem’ encümen içre*

SD s.216/483

*Töker sarğarıp **titrep** eşkin kuyaş*

Sİ s.60/201

tivre-¹⁰⁶ “batmak demektir.” (Abş. s.194)

...ve munglanmak ve indemek ve tirgemek ve **tivremek** ve kınggaymak...

ML s.170/B8b/22

tohta- /tokta- “istihkām bolmak, sâkin olmak ve oturmak demektir.”

(Abş. s.210: tokta-)

“tohtamak, saklamak, bekletmek, ala koymak.” (§S s.136)

*Hazāralar **tohtay** almay kaçā bērdiler.*

Babn s.46/H161a-9

¹⁰⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.148-149, bkz. “Çağ.: Seng. 202v. 5 *tivre-* “dūhten ki be-tariḳ kökö bāşe ve bisīh keşiden”, Abuş. 194 *tivre-*: batup”, §S 139 *tivremek* “tikmek, sançılmak, batmak, sokulmak, ḥaliden”.”

- Kim bu şa'b işke yürek bastı köngül toktadı hem* BV s.312/418
- İy müsülmānlar n'itip ornıda könglüm toktasun* FK s.125/126-5
- İzтіrābıdın Nevāyī köngli bir dem toktamas /Sinsizin sağınma kim ğurbetde köngli toktamış* GS s.216/272-9
- Ulus içinde durur öz bigim kıyat közlüg /Hayālī toktamış andın köngül sarāyında* LD s.24/218
- Toқтағay dip anda şāh-ı baht /Eyledi kavās özin şan 'atқа bend* LT s.193/2446
- Sa'ādet barça işikni kizip toktamadı āhır* SD s.128/150
- Niçe yıl anğa toktadı rüz-gār* Sİ s.108/907
- tolka- “renc, derd ve elem, keder çekmek.” (§§ s.139)
- tolna- “istirahat itmek, aram olmak, sükunet eylemek.” (§§ s.140)
- tomuş-
- “acele ve gazabla ve hüzn ile söylemeyüb oturmak demektir.”(Abş. s.215)
- “bir kuşede, magmum ve mükedder oturmak.” (§§ s.141)
- torga- “kemek, küçük parçalara bölmek.” (ED:togra-)
- “togramak, kıymak, pıçak ile pare pare itmek, teke teke kesmek, parça parça eylemek, biçmek.” (§§ s.130)
- Mīrzā mening alımdağı kaznı buzup torğap alımda koydı.* Babn s.85/E150b-14
- tükre- “kapamak, mesdud itmek, bir şeyin önüne sedd çekmek. ” (§§ s.138)
- yalçı- “başarmak, yapabilmek.” (ED 922)
- “behre bulmak, rahat etmek, sayesinde geçinmek.” (§§ s.333)
- yalda- “atın yolından tutmak, gerdenine il komak, misas etmek.” (<alda-, §§ s.334)
- yalka- “muavenet itmek, imdad eylemek, yardım, kuvvet virmek, dest-girlik eylemek.” (§§ s.334)

yalkı- (ED 925)

1. kızdırmak, öfkelenlendirmek.

2. ıstırap çekmek, acı çekmek.

“dişi hayvan kızmak, gevşenmek.” (ŞS s.334)

Bular ilge mining ‘ışkım işidin / Kulağım yalkıban il karğısıdın FŞ s.419/XLV/105

yangşa- “aşırı olarak söz söylemek.” (ED 953)

“ziyade söylemek, çene yarışdırmak, givezelik itmek.” (ŞS s.337)

yayka- (ED 981)

1. sarsmak, sallamak.

2. yıkamak, ıslatmak.

Tigmese bezmingde mey bes durur ol su manğa / Kim sin içer cāmını süçi alıp yaykamaş

GS s.218/275-8

yimrü- /yëmir- “ezmek, mahvetmek; yok etmek” ED 937)

“indiham, tahrib, vıran eylemek.” (ŞS s.352)

L.14. ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ + ÜNSÜZ+ ÜNLÜ+ ÜNSÜZ KURULUŞUNDA

bışkar- “düşünmek, tezekkür, tahattür ve tefekkür itmek.” (ŞS s.106)

buktur- “gizlenmek, pünhan ve mahfı durmak.” (ŞS s.96)

çalkay- “divirmek, arkası üzerine atmak ve yatırmak.” (ŞS s.164)

çapraş-/çepreş- “birbirine geçmek, çitişmek, çapraz olmak; sıkışmak, kenetlenmek, şiddetlenmek.” (yalnız çapraş-) (TETL s.475)dipnot

“yek-digerine geçmemek, çapraşmak, çapraz-varı çıkışmak, mogul lisanınca cenah ve bal ; beraber koşmak.” (ŞS s.166)

çaykal-¹⁰⁷ “çalkanmak, sallanmak, harekete gelmek” (ML 775b 15)

çırçay-¹⁰⁸ “kahkaha ile gülmek, bülend-avaz ile hande itmek.” (§S s.177)

çömren- “telebbüs itmek, gayret ve cesaret, işi ilerületmek.” (§S s.175)

çürgen-¹⁰⁹

...bürmek, türmek, tamşımak, kaḥamak, sıpḥarmak, çiçergemek, **çürgenmek**, örtenmek, sızḡurmak, körpeleşmek... ML s.170/139a/25

Hūblar la li ḥayālīga çü çürgenme ki bar / Özi her niçe çüçüg hecri ara miḥmeti telḥ

NŞ s.110/110-6

çöşkür-¹¹⁰ / çüşkür-

“aksırmak” (Abş. s.245)

“atse itmek, ögürmek, fıskırık “ (§S s.171)

doptul-¹¹¹

¹⁰⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.112, bkz. Çağ.: 210v. 22 *çaykalmaq* “ḥabīden ve ḥareket kerdn āb ve havā ve şu‘le”; Abuş. 232 *çaykal-*: *çaykaldı* “çalıandı” ; §S 148 *çaykalmaq* “harekete elmek, taraf içinde çalıandı, sallandı.”

¹⁰⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.111, bkz., “bu şekil ve imlā ile Çağ. sahası sözlükleri yanında diğer saha sözlüklerinde de kelimeye rastlanamamıştır. §S 160 ’taki şu şekil fiilin bir varyantı olabilir: *çırçay-* “kahkaha ile gülmek, bülend-avaz ile hande itmek.” Kırgız Türkçesindeki şu fiil de aslında doğrudan bu fiil olabilir: *çıçay-* “dışarıya doğru sarkmak, dışarıya doğru çıkıp durmak” (YUDAHİN 264)”

¹⁰⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.114, “bkz. Çağ.: Seng, 212v. 4 *çürgenmek* “puhde şuden ve der hem keşīde şuden ez şu‘le ve tef-i āteş”. Çağ. sahası sözlükleri , hem geçişli hem de geçişsiz olarak kullanılabilen *çürge-* “yakmak; yanmak” fiilini daha sıklıkla madde başı olarak vermişlerdir: Abuş. 244 *çürge-*: çürgeben “yakıban”, §S 155 *çürgemek* “āteşte alazlamak, küymek ve germ olmak”.”

¹¹⁰ Clauson, G., Sanglax-A. Persian Guide to the Turkish Language by Muhammed Mahdī xān, “E. t. w. Gibb Memorial Serres, New Series xx”, London, 1960, s.14, bkz. “ Bu bölümde Sanglax lugatındaki bazı kelimelerin farklı yazımından bahsedilmektedir. Zenger, Vambéry, Pavet de Courteille ve Radloff gibi batılı âlimler ile Şeyh Süleyman gibi 19. yüzyıl çeşitli Türk âlimleri Sanglax’ın yalnızca bir Çağatay sözlüğü olduğu izlenimini vermişlerdir. Fakat bu izah Çağataycanın çok heterojen bir dil olduğunu açıklayan Prof. Menges gibi bir takım âlimlerin sıkıntısına neden olmuş ve eserde Moğol ve Rumî sözcüklerden bahsetilmiştir. Türki- yi Rumî Çağatay dili ile uyumlu olduğu fakat Araplarla olan komşuluk yüzünden birtakım sözcüklerin ya Araplaştığı ya da bozulduğu dile getirilmiştir. Örneğin sadece “hapşırmaq” sözcüğü sadece Sanglax’da *çüşkür-* şeklindedir; bu Vambéry, Pavet de Courteille, Radloff ve Şeyh Süleyman’ da *çöşkür-* olarak farklı anlamda kullanılmıştır.”

...küngürdemek, kinergemek, kizermek, **doptulmak**, cıdamak... ML s.170/B9a/27

dumsay-¹¹² “tümşuk ve burun sallamak, tarılmak, bed-hışm olmak.” (§S s.191)

Andağ ki kuvarmak ve kuruksamak ve üşermek ve cıaymak ve öngdeymek ve çigreymek ve dumsaymak ve umunmak ve osanmak ve igirmek...

ML s.169/(B8b)/18

dürsül- “dürtülmek, tahrik, tahdis, halas olmak, ikaz olmak.” (§S s.189)

gadbar- “gırbal itmek, ilemek, kalvurlamak.” (§S s.230)

gılcay- “kendisinden gitmek, mebhut ve medhuş olmak, bı-hodane söylemek, abes yere gülmek.” (§S s.232)

gıngış- “kelb zırlayıb kaçmaga dirler.” (Abş. s.301)

“keskin bir şeyi istişamam iderek ansırmak ve atse itmek, köpek havlaya havlaya kaçmak.” (§S s.232)

göster- “görsetmek, nişan-daden, irae ve ibraz itmek.” (§S s.302)

kabkar- “aglak, isfak, itbak ve imla itmek.” (§S s.236)

kaşkal- “kurumak ve gevşemek demektir.” (Abş. s.312)

kaynal- “kâf- Acemî ile, bir günah sebebiyle belâ ve mihnet çekmek demektir ve cerîme manasına dahi kelir.” (Abş. 318)

Bir zamân dur ‘ömr ‘azm-i deşt itip âsüde bol / Bolsanğ ebnâ-yı zamân bî-dādıdın

kaynalğu dik

GS s.267/346-8

¹¹¹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.115 ‘dan RSl: Wilhelm Radloff, *Versuch eines Wörterbuches der Türk-Dialecte (Opit slovary tyurkskix nareçiy)*, 4 c., Sankt-peterburg 1893-1911. “< Mo., çiğnemek, ayaklar altında ezmek; ayaklarıyla kirletmek; tepinmek; koşmak, saldırmak, (süvari) hücum etmek; imha etmek; yağmalamak (şehir, ülke), “çiğnemek, ayaklar altında ezmek; ayaklarıyla kirletmek” mânasıyla kelime Çağ. veri olarak RSl. III 1796 ‘da verilmiştir.

¹¹² F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.116, bkz. Çağ.: §S 173 *dumsaymak* “tümşuk ve burun şallama; tarılmak, bed-hışm olmak”.

kaypan- “ihticab halvet, tesettür ve tahassun itmek, muhasaraya girmek, mesdud olmak.” (§S s.250)

kazğan-¹¹³

“kazanmak, iktisab itmek.” (§S s.244)

kerkin-¹¹⁴ “titremek, sarsılmak, sallanmak; istimna etmek; bir kimsenin ya da bir şeyin üzerine şiddetle çıkmak, tırmanmak.” (ML 775b 21)

kımsan-¹¹⁵ “imrenmek, çok arzu etmek.” (ML 775b 20)

...ve çaykalkmak ve divdeşmek ve **kımsanmak** ve kızğanmak ve nikemek...

ML s.170/B8b/20

kıngay-¹¹⁶ “bir tarafa eğilmek.” (ML 775b 22)

kıngay-¹¹⁷ “inat itmek, tarlımak, azarlamak, ser-keşlik etmek.” (§S s.278)

kırçıl- “tahdıs ve tahrik, yavaş kımıldanmak.” (§S s.272)

kızğan-¹¹⁸ (ED 667)

¹¹³ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.122, “bkz. Çağ.: Seng. 273r. 3 kazğanmak “kesb ve taḥsīl kerdn” ; §S 219 **kazğanmak** “kazanmak, iktisāb etmek”.”

¹¹⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.128, “<kerk-i-n-, kerk- için bkz. TTü. (ağ.) kerk- bkz. *kerkin-* (DS VIII 2755). Krş. TTü. (ağ.) *kerkin-*, *kerken-* “1.Sapık amaçla birisinin arkasına değmek, sürtünmek, 2.Erkek hayvanın dişisine karşı çiftleşme isteğini belirten hareketler yapmak, 3.Sarmak, sarılmak, 4.Çocuklar oyuncığa ya da sevdiklerine atılmak.” (DS VIII 2755)”

¹¹⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.124, “Nevāyī bu ve hemen ardından gelen kızğanmak fiilini sevgili ve aşk çevresinde verdiği kelimeler arasında da saymış ve bir beyitle de tanıklamıştır. (776 22-23). Ancak fiil bu imlâ (:kımsanmak) ile asıl Çağatay sahası sözlüklerinde geçmemektedir.”

¹¹⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.126’dan ÖTİL: S. F. Äkairov, T.A. Älikulov, S.İ İbraximov, N.M. Mämätov vd. , *Özbek Tilining İzahlı Lūgati*, 2 c. , Moskva 1981, *gingay-* “1.birar tamangä ağıb turmaq, qiyşaymaq, enkäymaq, ağmaq; 2. Toğri yoldän azmaq, ağmaq” ...KB Türk ş.: Kırg. kınğay-II “bir yana iğilmek. (YUDAHİN)”

¹¹⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.126, “< *kıngay* +ad-. *kıngay* kelimesini krş. Kzk. *gıngır* “1.düzgün değil, eğri; 2.kendi dediğinden başkasını kabul etmeyen kimse” (Kzk TSl. 186), Kırg. *kıngır* “1.iğri, bir yana iğilmiş; 2.dik kafalı.(YUDAHİN 456). Çağ.: §S 250 kınğıraymak “inād etmek, tarılmak, azarlamak, serkeşlik etmek.”

1. niyet etmek, kurmak.

2. haris, tamahkâr , açgözlü olmak.

“kıskanmak, gazablanmak, hiddet itmek, hased iderek yanmak.” (§S s.273)

...ve *kınamak* ve *kozğalmaq* ve *savrulmaq* ve *çaykalmaq* ve *divdeşmek* ve *kımsanmaq* ve *kızğanmaq* ve *nikemek* ve *sılanmaq* ve *tanlamak* ve *kımırdamak*...ML.s.170/(B8a)20

ķongar- / **ķonķar-** “koparmak, harekete getirmek, yerinden kımıldatmak, çekip çıkarmak” (ED 640)

“kâf-i acemî ile kangırmak koparmak.” (Abş. s.336)

“yerinden kımıldatmak, hareket etmek, koparmak, bîhinden çeküb çıkarmak.” (§S s.268: **ķongar-**)

*Yā mihr giyāhını **ķongarmak** ni idi*

BD s 236/222/1

*Ey kõngül seyl-i sirişk anı tüpidin **ķongarur** /Niçe kim şabr öyining tarhını bünyād iyle*

BV s.407/562-6

*Salıp bir pençe ornıdın **ķongar ğıl***

FŞ s.211/XXII/70

...*hayvānāt teşhīri* ve bedende müfriṭ kuvvet izhārı andaķ ki dırahtnı tübidin **ķongarmak**

semā‘ vaķtıda ve dīvārını barmak işāret bile şaķ kılmaq ...

NM s.11

ķongargay asramayın bāġ-bān nihāllerin

NŞ s.84/84-2

*Ṭurraṅ kõngül şehrinde köpü āşüb u ğavġa **ķonķarip***

SD s.292/755

korcal- “büyümek demektir.” (Abş. s.329)

köndel- “adet, ülfet peyda itmek, amuhte olmak, razılaşmak.” (§S s.292)

¹¹⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luġateyn İki Dilin Muhakemesi, s.127, bkz. Çaġ.: Seng. 297v. 5 *kıskanmaq* “be-Türkī Rumī be-ma ‘nā reşk ve ḥased burden”; §S 246 *kızğanmaq* “kıskanmak, gazaplanmak, hiddet etmek, reşk, ğıbṭa, ḥased ederek yan(mak.)

köymen / küymen-¹¹⁹ “tembel olmak, vakit geçirmek.” (ED s.755: küymen-)

“kâf Arabîdir, taattül ve bahane eylemek demektir.” (Abş. s.367)

Yârığa barsa yüz iş bolsa Nevâyî terk itip / Lîk kaytur vaqtı sâ'at bir işke köymenip

BV s.42/56-9

*Ey Nevâyî yâr eger dir kim özünîni otka sal / Ten yalang eylerge köyme cân için
köymenmegil*

NŞ s.371/372-7

kurğar- (?) “kurumak ” (ED 656 : kurğar-)

“halas ve reha eylemek, tahliye ve tesviye itmek ve itmam.” (§S s.260)

kurgav-

“ihata, muhasara, muhavata, hıfz itmek, örtmek, etrafını kuşamak.” (§S s.260)

kutkar- / kurtul- “kurtarmak” (Abş s.327; ED 649 : kurtgar-)

“reha, tahlis, tahliye itmam, ibram eylemek.” (§S s.258)

Beher rengî bi-ḥamdi'llāh ulusdın özni kutkardım

BD s.135/29/4

Kutkargay irdi küfrdin olsa Haḫ allıda

BV s.223/291-3

Biriben könglüme cem iyyet-i ḥāṭır kutkar

FK s.51/50-6

Bî-dillik otıdın mini kutkargıl aḫı

GS s.565/849-CXVII

İy firāk öltür mini fî'l-ḥāl u kutkar kayğudın

LD s.84/766

Başnı kutkar bu katık taşdın

LT s.151/1879

Hem öziñni hem mini hem ilni kutkardıñ kilip

NŞ s.58/58-3

Nergisi bir ğamze birle kutkarur cāndın mini

SD s. 234/546

¹¹⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü'l- Luġateyn İki Dilin Muhakemesi, s.133, “Çağ.: Seng 310v. 26 küymen- “bahāne ve ta'allul kerdin”, Abuş. 367 küymen-: küymendi “ ta'allul ve bahāne eyledi”, §S 262 küymenmek “bahāne ve ta'allul etmek, sebep ve vesîle bulmak.”

Ki **kuṭkardıñg** ol ḥaste mazlūmnı

Sİ s.145/1458

kuvar- “benzi uçmak, solmak, sararmak”

Andaḳ ki **kuvarmaḳ** ve **kuṛuḳşamaḳ** ve **üşermek** ve **cıcaymaḳ** ve **öngdeymek** ve **çigreyemek** ve **dumsaymaḳ** ve **umunmaḳ** ve **osanmaḳ** ve **igirmek**... ML s.169/s.17/(B8b)

maskar- “latife itmek, istihza itmek mizaka almak, gülmek, tebessüm eylemek, maskara tutmak.” (ŞS s.308)

minceş- “harf-endazlık itmek, münazaa, mücadele itmek.” (ŞS s.314)

munğay-¹²⁰

pışkar- “ezekkür ve tahattür ve tefekkür itmek.” (ŞS s.111)

sıgırık- “sığmak”(< ?sıgur- ED 815)

...ve **kenergemek** ve **sıgırıkmaḳ** ve **tirgemek** ve **tivremek** ve **ḳanğaymaḳ**...

ML s.170/B8b/21

sıpğar-/ sıpğar-¹²¹ “bir dikişte, çekişte içmek (içki veya suyu)”

“sümürmek içmek demektir.” (Abş. s.277)

“süzerek içmek, sormak, yalayub almak, sümemderek, içmek, birden bire hurt çekmek.” (ŞS s.215)

Çu **sıpḳardıñg** anı yana ḳıl tola

BV s.456/635-2

Tapsa ol zarf ile mazrūfıñı ḥoş **sıpḳarğay**

FK s.298/316-8

Ḳoyup ağızğa sıpḳarğay idi pāk

FŞ s.332/XXXV/155

¹²⁰ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.133, “mahzun, gamlı olmak, meyus olmak <munğad- <buñg “dert, gam” +ad-.OTü.: ETü. KökTü. **buñgad-**, Uyg. **munğad-**, Hak. MK, KB **munğad-**; İM **munğay-**, bkz. ED 350a **buñgad-**.Çağ.: Seng. 319v. 27 **munğay-** “maḥzūn ve ğam-nāk şuden”, ŞS 280 **munğaymaḳ**.

¹²¹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.139, bkz. Çağ.: Seng. 250r. 2 **sıpḳarmaḳ** “zarf-ı āb ve şarāb-rā ber-ser keşiden tamām nūşiden”; Abuş. 277 **sıpḳar-**: **sıpḳardı** “sömürdi, içdi”; ŞS 197 **sıpḳarmaḳ** “süzerek içmek, birden bire hort çekmek”.

Her yaram ağzığa kıoyşanğ bir kadehni sıpkarur GS s.152/178-5

Bir dem bile eyle sıpkarayın LM s.367/XXXVII-3455

Biri sıpkarmağ lafızdur ki mubālağa mundın ötmes. ML s.170/(B10a)

Zarfı sıpkarmağınça kılmağıl zinhār bes NŞ s.240/240-6

Ki ağzımğa kıoyğan dem ağı sıpkaray Sİ s.95/719

sisgen- / sisken-

“kâf kâf-i Acemîdir uykudan belengleyüb uyanmak demektir.” (Abş. s.280)

“dehşet ile uykudan sıçrayub kalkmak, birden bire bırdar olmak.” (ŞS s.217)

Bir perîşân tüş körüp bu hasteher dem siskenür BV s.136/175-7

Ol ündin siskenip barıp karârı FŞ s.368/XL/86

Siskenip ol uykudın oyğandın şâh LT s.146/1819

Nâlişimdin hecr şâmı her zamân siskenmegil NŞ s.371/372-5

tabsır- “hararetden kurımak, ataşanlamak, tudakları kabarmak, ateşlenmek.” (ŞS s.121)

terkil- “mani olmak, men itmek, yasak itmek, bırakmak.” (ŞS s.123)

tigşel- “toplamak, cem itmek, terakim ve tahaşşüd eylemek, harmen itmek, tüdelemek.” (ŞS s.150)

tikşer- “kâf kâf-i Arabîdir, cem idüb devşürmek manasına kelür.” (Abş. s.188)

tilkür-

“bir yerde kaim, sabit, pay-dar olmak.” (ŞS s.151)

“kâf kâf-i Arabîdir dikilib durmak demektir.” (Abş. s.189)

tilmür- (telmir-(?d-) “hasretle bakmak” (ED 500)

“bakmak” (Abş. s.189)

“ihale-i nazar itmek, ümıd ve hasretle bakmak.” (ŞS s.151)

*Vaşl kāmildür bu kim Leylîğa Mecnûn **tilmürür*** BV s.136/176-2

*Kıya hem bakmadıñ her niçe kim allıñda **tilmürdüm*** FK s.393/421-1

*Tanğğa tigrü şubh-dem yolığa bakıp **tilmürür*** GS s.142/163-6

*Kim niçe yüzümge baqqaysın yıraqdın **tilmürüp*** ML s.173/(T776b1)

*Ey köz ol şühğa çün hoş kilmes/Köp anıñ cānibi **tilmürme ağı*** NŞ s.639/642-6

tizkin- “nefret ve istikrah etmek, tiksirmek.” (§S s.148)

töngül-

“kâf Acemidir, feragat eylemek, nevmi olmak demektir.” (Abş. s.217)

tutluk-

“tutgun söylemek, kesaletle lakırdı etmek, i tibar-ı mu ameale etmek, ele geçirmek, söz tutdurmak, bend ü best etmek.” (§S s.128)

yalbar-/ yalpar- (yalvar- “yalvarmak “ED 920)

“yalvarmak, temelluk eylemek, rica, iltimas etmek.” (§S s.333: yalpar-)

*Niçe kim allında **yalbardım** yaqardım her nemať* BV s.214/282-3

*Men’ qıldım irse bağrım ağıǵu dik **yalbarur*** GS s.152/178-1

*Quş tili ‘andelīb tig luťf-i ħasta **yalbarur*** LD s.247/2281

*Qalur-min bir kıya baqmaq üçün **yalbara yalbara*** NŞ s.532/532-4

*Bir niçesi qutuldılar köp **yalbarıp*** ŞT s.209/[99b] 7

*"Takı zencır iterler ger denıǵa /Terahhum bolmagay **yalparganıǵa**"* ŞL s.333

yerğüz- “tesyır, revane, sevk etmek, yürütmek. tereddüd etmek, uzadmek, teşyı etmek, salıvirmek.” (§S s.341)

yutgun- “yutkunmak.”

“bogazda yutar gibi yapmak.” (

II.TÜREMİŞ FİİLLER

II.1. İSİMDEN FİİL TÜRETEN EKLER

Yapı bakımından eklemeli bir dil olan Türkçede yapım ekleri önemli bir yer tutar. İsimden fiil yapma ekleri, isim kök veya gövdelerinden fiil yapmak için kullanılan eklerdir. Bu ekler isim köklerine, isimden türetilmiş isim gövdelerine ya da fiilden türetilmiş isim gövdelerine eklenirler.Yani isimden fiil yapma ekleri isimden isim yapma eklerinden ve fiilden isim yapma eklerinden sonra gelebilirler.İsimden fiil yapma ekleri fiilden isim yapma eklerinden sonra az, isimden isim yapma eklerinden sonra ise çok az kullanılırlar. Sayıları pek fazla değildir.¹²²

İsimlerden fiil türeten ekler eklendikleri isimleri “*olma*” ya da “*yapma*” bildiren geçişli veya geçişsiz fiillere dönüştürürler.¹²³

Çağatay Türkçesinde isimden fiil türeten ekleri, dönemin belli başlı eserleri taranarak sıralanmıştır. Eklerin parantez içinde etimolojileri verilmiş olup böylece eklerin tarihi gelişimleri izah edilmiştir. Ayrıca eklerin kullanımlarına metinlerden örnekler de verilerek eklerin tanıtımı yapılmıştır.

II.1. 1 +A-

Eski Türkçeden beri bütün şivelerde kullanılan işlek bir ektir.Hem etken geçişli, hem de oluş bildiren geçişsiz fiiller teşkil etmektedirler.¹²⁴

İki heceli olup *n*, *r*, *z*, gibi ünsüzlerle biten isimlere +A- eki eklendiği zaman, bu ünsüzlerden önceki dar ünlüler orta hecenin vurgusuz olmasında dolayı düşerler: *menğze*- “benzemek” (menğiz + e-) gibi.¹²⁵

¹²² Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi, s.169.

¹²³ Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi, s.170; Korkmaz (2003), s.110.

¹²⁴ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller , s.205.

ağına / ağna- “debelenmek” (<ağan “yere kapanma, yere serilme” +a-, ED 87)

“gülmekden bayılmak, telbet itmek, debelenmek kendinden geçmek.” (ŞS s.25)

*Ol müselsel ikki zülfi gül yüzünün devride / Gül üze **ağnar** meger ol ikkinin devrānıdur*

BD s.143/44-2

*Lāle-gūn mey tābindın ol ay kızarmış yā meger / Şūhluğdın lāle-zar üstide **ağnaptur***

ğazāl

BV s.283/373-5

*Sürme bilen mü ol ay közni kara eylemiş / Yoğsa Hoten ceyranı müşk içide **ağnamış***

GS s.218/275-1

*Lāle-gūn meydin kızarmış közlerin ol nev' kim/ Lāle-zâr üstide her yan **ağnamış***

bolğay kiyik

NŞ s.330/331-6

aşa- (<aş “yemek”+a-, ED 256)

1. yemek yemek.

*Amulca Hān tağı köp yıllar pādīşāhlık kılıp aşılarını **aşap** ve yaşlarını yaşap atası
kiyininindin kitdi.*

ŞT s.120/[69b](8)

2. hâkim olmak.

“yemek, ekl ü taam itmek” (ŞS s.24)

ata- (<at “ad, isim” +a-, ED 42; Abş. s.2)

“ad komak, telkib ü vaz-ı ism itmek, nişanlamak.” (ŞS s.14)

1. ad vermek, ad koymak.

*Ġāfīl oldum sizdin özgenin mü **atın atadım** / Yazuğum ma'lūm imes ey āni tağşīr
eyledim*

LD s.133/174/1219

*Sikender **atap** oğlu bildi anı / Ölerde velī' ahd kıldı anı*

Sİ s.116/1021

¹²⁵ Ahmet Bican Ercilasun, Kutadgu Bilig Grameri-Fiil, Gazi Üniv. Yay., Ankara :1984, s.16.

"*Atab köb püre zali hale anı/ Ana dib dilet-ül-muhtale anı*"

ŞS s.14

2. anmak, adını söylemek.

bize- “bezemek, süslemek.” (beḏze-< beḏiz “süs, resim, nakış” +e-, ED 310 /390; Abş. s.135)

“tecemmül ve tezyin itmek, tonatmak” (ŞS s.105)

Zer varaḵ birle bizep tur gül yüzün veh ṭurfa kör / Kim bahār içre ḥazān zāhir kılıp tur gül-şenim

GS s.313/411-5

Hıṭyāī naḵşlarını Mānevī ṭarāz güller bile dil-keş bizemek ve bu gülistān şahında ḥāḳān-ı Çīn mesned-ı ihtişāmın yaymak ve aninḡ ihtişāmı ḥadīḳası naseb güli...

FŞ s.126/XII/3. mısra

boşa- (<boş+a-, ED 377: boş+u- ~ boş+a-)

1. boş bırakmak.

2. boşamak, evliliğini sonlandırmak.

“tahliye ve hali olmak, boş ve işsiz olmak, ayrılık ve cüda olmak.” (ŞS s.94)

çına-¹²⁶ “doğrulamak.” (< çın “doğru” +a-)

“vezn eylemek ve kıyas etmek” (Abş. s.239)

göze- (k) (< “koyuk, delik, kovuk”+ e-, ED 757)

1. oyuk, çukur açmak.

2. daha canlı yanmak, yakıp yok etmek.

“örü örür gibi dikmek, yürmelemek.” (ŞS s.302)

ilke- (<il-ik+e-, KTS)

¹²⁶ Altayca-Türkçe Sözlük (Haz. Emine Gürsoy-Naskali Muvaffak Duranlı), s.73, bkz. (< çın Çin. (çen-zu) <Skr. “doğru , gerçek, sahici.”)

“ukde, peyvend, bag itmek, baglamak, bend itmek.” (§S s.72)

ine- / ene- “hayvanları damgalamak”(<en“hayvanların kulaklarına takılan damga”+e-, ED 171)

“hayvanı ihşa, ema itmek, enemek.” (§S s.75)

isne- / esne- (<esin+e-, ED 249)

1. (rüzgār, esinti) esmek.

2. esnemek.

“uykusu gelmek, esnemek” (Abş. s.56)

“tahavvül, teb itmek, esnemek, hamyaze çekmek, genişmek” (§S s.64)

ķana- “kan almak” (<ķan+a-, ED 634)

“kanayub demektir.” (§S s.295)

Bir nazarda köz ķanar bilmen yüzünġ māhiyetin / Munça rüşen boldı kim oldur könġül cān örtegen LD s.145/1326

Cisminġ ki ķanasa ġam taşıdın / Kim yur ėkin anı köz yaşıdın LM s.247/XXVI-2223

katna- “dikkatini vermek, dinlemek, katılmak” (<ķatın+a-ED 603)

“bi-defat gidüb gelmek.” (§S s.238)

işne- (< ışın (yaşın) + a-, ED 976)

“parıldamak, ruşen, münevver olmak, pertev-endaz olmak, çakın işnemek, yıldırım çakmak.” (§S s.65)

Berķ hem dem çağılıp işnegeç oķ tîre bolur / Ya ‘ni uş mundın alıġ ‘ömr çerāġı ġa hisāb FK s.45/44-2

Sin ki yok sin māh-veşler cilve eylerler velık / Kiçe işner ķurt nûrı mihr çıķkaç bilgürür GS s.142/163-5

Uçķun oldu ‘āzim-i çarķ-ı berīn / Kaldı ķāzūrāt ara işner ķibīn LT s.72/785

Her eşheb ki kökke bakıp kişneben / Kuyaş eşhebi tābı dik işnt eben Sİ s.291/3644

kevşe- “geviş getirmek, sesli çiğnemek” (<kevşe “geviş”+e-, ED 692)

“boşamak, münfekk ve münhall olmak. sakız gibi çiynemek, tive ve divenin diş gevşemesi.” (§S s.280)

“çene oynadub agızda şeyi öğütmek, sert şey yumuşak olmak.” (§S s.298: gevşe-)

kına- (<kın “ceza” +a-, ED 634)

1. cezalandırmak.

2. eziyet etmek.

Ni hācet kınasa imdi firāqınġ LD s.106/972

Naqd-i cān istep mini kınasa ol kāfir közüñġ NŞ s.444/445-5

Kim bizni firāqında mununġ tig kınaġınça SD s.214/477

kıyna¹²⁷ - “ıstırap vermek, işkence etmek” (kıyın “zor, güç, mihnetli” + a-)

Hecr kim cānım tiler her dem ‘azāb eylep irür / Zālimī kim kıynap ildin naqd-i pinhān istegey NŞ s.625/628-3

kişne- “kişnemek” (<kişen “köstek, zincir” +e-, ED 754)

“atlar ansırmak, ve kişirdi itmek, kışkırmakla kişnemek” (§S s.295)

Her eşneb ki köke bakıp kişneben / Kuyaş eşhebi tābı dik işneben Sİ s.291/3644

kola- “bir şeyi önüne sürüb gitmek, sarf itmek, bir şeye muavenet ve muhafazat eylemek.” (< kol “asker-i devvar, yad, el, dest, taraf.” + a-, §S s.265)

minġze- “benzemek” (<merġiz +e- <berġiz “yüz, çehre” + e, ED 352)

¹²⁷ Rıdvan Öztürk, Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil, TDK Yay., s.18, bkz. kıyna- “eziyet vermek ” UTIL II-574.

“benzemek, müşabebet, letaikat, mümasele itmek, nazır olmak.” (§S s.314)

*‘Āşıḳḳa özin satsa raḳībini niye **miñger** / Arslan bile tülküge ki lāf ursa celādet*

LD s.30/276

muldura-“hayret ve nigeranlık ile bakub yaş tökmek, aglamak” (<muldur “şebnem, çiy, nem-rıze” +- e, §S 311)

munğa-/ munga- “sıkıntı vermek, keder vermek” ” (<munğ¹²⁸ (bun) “sıkıntı” +a-, ED 769)

“meyus kalmamak, tagammum, teellüm itmek.” (§S s.312 : munga-)

*Körüp kaşıda muḥiblerni cem ‘ ü min merdūd / **Munğayiban** bozulup ḥāṭır-ı perīṣānım*

GS s.321/424-4

orna- (<orun “yer, mekân +a-, ED 235)

1. yerine (tahta vb.) geçmek.

2. durmak, beklemek, dikilmek.

3. yerleşmek, mekân tutmak.

“yer itmek, oturmak, cay-gır olmak.” (§S s.41)

oyna- “oynamak, eğlenmek” (<oyun “oyun” +a-, ED 275)

“hareket, raks, yürek itmek, helecan, galeyan itmek.” (§S s.56)

Raḳīb öyide nihān oynar ol ḥabīb ḳumār

BD s.273/371-1

Zülfünğ açılıp ‘ārız-ı dil-cū bile oynar/Hindū-beçe ĩṣūḥ durur su bile oynar

BV s.130/160-1

Līk ol tikenler içre ḥayālünğ bile köñgöl / Oynar meger gül üzre vü aḡnar semen ara

GS s.43/23-2

¹²⁸ Talat Tekin, Makaleler 1 Altayistiklik, (Yay. Haz. Emine Yılmaz- Nurettin Demir), s. 86. Eski Türkçede bunğ < *munğ “sıkıntı, ıstırap, mihnet” = Mo. munğak “aptallık, sersemlik ” (Ana Altaycada kelime başındaki m- ünsüzü b- olmuştur.)

*Sözlerde kaçan kim közi kaşı bile oynar/ Her gūşede yüz minḡ kişi başı bile **oynar***

LD s.57/65-1

*Alarınḡ bisāḡı kıraḡda olturđı ve **oynay-kirişti**.*

NM s.159

*Ötersin **oynay oynay** min gedā-yı ḡaste yol üzre /K̡alur-min bir kıya baḡmak için yalbara yalbara*

NŞ s.529/532-4

*Köḡülünḡ mühresin koydı deḡa **oynayu** şeş –derde*

SD s.230/534

At çapıp meydānda çevgān oynadı /Halk başın gūy itip cān oynadı

LT s.191/2416

*Ve ger ḡōd felek zılm itip āşikār /Oyun özge nev ‘ **oynasa** rūzigār*

Sİ s.465/6226

örte- “yakmak” (<ört “alev, yangın”+e-, ED 208; Abş. s.96)

“yakmak, ihrak itmek, kavurmak.”(ŞS s.39)

*Otka salıp **örteben** cānumnı andın k̡utkarınḡ*

BV s.266/349-2

***Örtemekdin** özge bolmas şı ‘le-i hicrānḡa iş*

FK s.247/260-8

*Ġam u derd **örtedi** cānumnı sin bil*

GD 32/1

*Budur otun kim anı ḡam sipehi **örtemiş***

GS s.218/275-6

*Köḡülni nār yanḡaḡı **örter** özge alı bile*

LD s.67/610

*Ėy **örtep** ol otka ḡān-mānlar*

LM s.28/I-10

***Örtedi** lā-ḡavl ü istiḡārını*

LT s.99/1136

*Sūz-nāk ebyātını oḡuḡuçınıḡ nefesi il köḡlin **örtemekke** sümüm-ı āfet.*

ML s.190/B41a/22

*Dip idinḡ algum Nevāyī köḡlin alḡaç **örtediḡ***

NŞ s.162/162-7

*Kirişme birle cānumnı sin **örte** ‘ayb ırmes*

SD s. 266/663

Tilep āh otudın cihān örtegey/ Cihān yoķ toķuz āsumān örtegey Sİ s.486/6549

sağra- “sagır olmak, ker ve asem, işitmemek.” (<sağır (ED 814)+ a-)

“sagır olmak, ker ve asem, işitmemek.” (§S s.199)

sana- “saymak, hesaplamak” (<san “sayı, hesap” +a-, ED 835)

“saymak” (Abş. s.273)

sına- “sınamak, tecrübe etmek” (<sın “gözlem, müşahede, tecrübe” +a-, ED 835)

Cān kuşı şayd oldı kaçınğ yasına / Ya kabūl kıl bu söziimni ya sına LD s.271/2487

suva- (<suv “su” +a-, ED 785)

1. sulamak.

2. sıvamak, sürmek.

*Zahmıga merhem yakıp ğam-gīn köngül şād olmadı / Raħneğa balçıĝ suvap vīrānım
ābād olmadı* FK s.596/650/1

şarıla- “şırıldamak” (<şar /şarıl “yağmur sesi” +a-)

... Andak kim su bu çıĝka **şarılap** tüşkey; Babn s.28/H143a-11

uğra- “hedefe varmak, ulaşmak.” (<uğur “yol, yön, hedef, amaç” +a-, ED 91)

*Ekse yatan kara taĝga **u ğrap** keldüm* ŞT s.213/[100b]4

yaşa- “yaşamak, ömür sürmek” (<yaş “yaş” +a-, ED 976)

“muammer olmak, imrar-ı ömr itmek, terakkı, izdiyad, büyümek” (§S s.330)

*Kemāldin ni ki ötti yana tapar nokşān / Ki köp **yaşap** kirer eḡfāl çirgesiĝa şüyūh*

BV s.87/107-4

Minĝi yaşar kim ki körer sizni bir /Veh ne hıızır çeşme-i hayvānı siz LD s.87/794

Minĝ yaşar pīl yanĝla toĝķan yaşça / Çarķ-ı a ’zam dāne-i haşhāşça LT s.211/2704

Vefā vü hüsni içinde yüz yaşa ğıl

SD s.294/761

Bu ğra Hân köp yıllar pādīşāhlık kıldı ve tohsan yaşap öldi.

ŞT s.191/[92b] 8

yaşna-¹²⁹ (<yaşın “şimşek” +a-, ED 979)

1. şimşek çakmak.

2. parıldamak.

*Kılıç yaşnatsanġ urušta anıġkī şu lesin düşmen / Körüp aytur kamuġ hey hey kaçınġ
berķ-ı yaman kildi*

SD s.114/95

yumşa- “yumuşamak, yumuşak davranmak” (< *yumuş “yumşak”+a-, ED 939)

“sert şeyi tesir-i hareretle ve suda nuumet-kesb itmek, givşetmek, rikkat itmek.”

(ŞS s.346)

İy cefā-cūy mundaġınġ bar imiş / Köġlünġ iy yār munça yumşar imiş BD s.197/127/19

Çü sâz eylep füsün u hîle-ı şüm / Koldı hâre yumşap eyle kim mûm FŞ s.437/XLVIII/5

Ve ger körse iş bütmes âzerm ile / Timür yumşamas pūziş-i germ ile

Sİ s.317/4034

uza- (<uz “uzak; uzunluk”+a-, ED 281)

1. uzamak.

Şabā zūlfünġni taġıttı meger hālī hayālmda / Yazıldı ejdehā boldı uzadı Ehrimen boldı

SD s.254/623

*...kim bu uzak ‘ömrlı ve uluġ devletli ve uçı uzagan ve yanı yayılġan bolġusı turur
tidiler.*

ŞT s.124/[70b] (17)

2. uzaklaşmak.

“uzun olmak, baş kaldırmak, boyun sümme” (ŞS s.43)

¹²⁹ Fiil ile ilgili bilgi için bkz. Fatma Özkan , “Yıldırım, Yıldız, Alev , Alaz / Yalaz, Işın, Işık Kelimeleri Nereden Geliyor?, Bilig , Güz 2003, S.27, s. 157-178.

II.1. 2. +I-/ +U-

Gabain, +A, +I, +U eklerini aynı madde başlığı içinde yer vermiştir.¹³⁰ Bu durum +A, +I, +U , ekleri arasında yapıcı bir ortaklık olup olmadığı sorusunu akla getirebilir. Konunun tartışmasını yapan Banguoğlu, iki ek arasında açık bir işlev ayrılığı tespit edemediği hâlde, bunları ağaç / ıgaç vb. ikili köklerde olduğu gibi a>ı biçiminde bir ünlü değişimine bağlamanın da yerinde olmadığı görüşündedir. M. Erdal (*Old Turkic Word Formation II*, s.474) +A, fiiline başlı başına bir bölüm ayırdığı gibi +I, +U , fiillerini birer gerekçeye bağlayarak iki ayrı bölümde ele almıştır.¹³¹

ağrı-/ağru- (<agır “agır” +ı- , ED 91)

1. ağrımak, hasatalanmak.

2. ağrı veya acı vermek.

“acımak, muztarib olmak, derd ve renc çekmek.” (§S s.25)

*Nā-ḥaḳ **ağrıp** mini unuttunğ āḥır / Va ’llāh ki sindin bu ṭama‘ tutmas idim*

BD s. 262/325-2

*Bir derd-mend köñglide körsenğ veca‘ anğa / Ger köñglünğ **ağrımas** ol imes bu durur veca‘*

BV s.221/288-5

*Ayağınğ kirpikimdin **ağrıgan** bolsa yarıp köksüm / ıstıḳ ḳanımğa ḳoy kim ol ḥınā oḳ ḳıksün āzārın*

GS s.375/504-7

*Tüne kündin beri barça yerim **ağrıy** turur.*

ŞT s.193/[93a]16

bayı- “zengin olmak” (<bay “zengin” +u-, ED 384)

*Kümiş bile niçe kim köñgleki yinği **bayıdı** / Özın kötermedi vü başı āstın boldı*

LD s.235/2170

¹³⁰ A.Von Gabain, Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), TDK Yay., Ankara: 1988, s.48.

¹³¹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi) , s.115.

birki- “bağlamak, iliştmek, sağlamlaştırmak” (<berk+ i-, ED 363: berki-)

“kâf-i Arabî ve kâf-i sâni Acemîdir, berk olmak manasınadır.” (Abş. s.133)

*Ğarağ irmes ki ılmuş-min közüim seyli yolın muğkem / Sirişk irmes ki ol yol **birkimey**
ılmuş tereşşuğ nem* NŞ s.426/427-1

biti- “yazmak” (<*bit + i -, ED 299; Abş. s.130)

*Türbetimniğ taşığa mundağ **bitiğ** kim luğfi kul* LD s.84/769

*Yâfesni ki tevârîğ ehli ebu ‘t- Türk **bitirler**.* ML s.168/(B5b)16

*Bu şî ‘rğa Ĥazret-i Mağdūmī nūren cevâb ayıtpdurlar ve atın Lüccetü l ağrâr
bitipdürler.* ML s.182/T779b1/1

*Cüneyd kuddise sırruhu peydâ boldı, bu ‘ilmğa tertîb birip başğ kütüp **bitidi**.*

NM s.18

*...anığ şıfatını bitise tiğizdin bir ģatre ve tağdın bir mişğâl taşnı **bitigendin***

azrağ bolğay. ŞT s.108/[65a](10)

tağrı- “turşmak, kokmayarak ekşimek, humuzet peyda itmek, taamı biraz mütegayyir olmak.”(< tağrı “turş, hamız, açar, ekşi; kurı yer ve zemın, saht, kak, kadıd. (§S s.124) + ı-, §S s.124)

yarı- (< *yar “aydınlık, parlak” +u- < *ya-r+u-, ED 956)

1. aydınlanmak

2. aydınlatmak.

3. parıldamak.

“ruşen eylemek.” (Abş .s.391)

“mücella olmak, ruşen, aydın olmak, yarutmak, ışıklandırmak, ziy-dar eylemek.”

(§S s.327)

- ‘*Arızınğ şem ‘idin yarup* ikki serā BV s.7/7-3
- Kaşınğ her lahza oynatsanğ qararğan köz yarur gūyā* FK s.15/11-3
- Kamer yarup cemālinğdin imes na ‘tinğ kamer-sīmā* GS s.32/8-4
- Şükr üçün yüz secde kılğay közleri hem yaruğay* LD s.215/1982
- Çün yarutkunğ könğül çerāğı* LM s.177/XVIII-1485
- Ol tün ol kişver serāser yarumış / Vākıf ilni bī-şu ‘ūr itmiş bu iş* LT s.44/411
- Çiker-min āhım otın hecr derdidin her şām/ Siphır şāmı ki munça nücūm şem ‘i yarur* NŞ s.140/140-4
- Demidin tapıp bir eger minğ hayāt/Kuyaşdın niçük kim yarur kāyināt* Sİ s.98/772

II.1. 3. +(A)d-/ +(A)D- / +(A)y-

Eski Türkçedeki +(A)d-/ +(A)D- eki -d- sesinin -y- olarak inkişafından sonra bu şekli almıştır. Az kullanılan -ay- /-ey- oluş bildiren geçişsiz fiiller türetmektedir.¹³² Gabain bu ekin -t- yaptırma eki ile +a- isimden fiil yapma ekinden meydana gelen + at- ile karıştırılmasının doğru olmayacağını belirtmiştir.

ulgay- (uluğ+at- ~uluğ+ay- <uluğ “büyük, yüce” +ad-, ED 138; Abş. s.111)

1. büyümek.

2. yücelmek.

Dedi kim: Eger güzār tapılsa hod bat kēlgüsidür velī güzārılar su ulğayğaç tağayyur tapar. Babn s.5/E94a-5

Kāmetinğning kulluğında yaş idi ulğaydı serv LD s.115/1054

Ve peşmāne kiyer irdi ve bī-tekellüfāne ta ‘ām yir irdi anğki ulğaydı. NM s.310

¹³² Necmetti Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.207.

Kişi mundaķ uluğ şan ‘atnı ulğayğanda örgermes

NŞ s.226/226-8

II.1. 4. +I- / +AI-

+A ekiyle edilgenlik bildiren –I- çatı ekinin kaynaşmasından oluşan +AI- eki, ünsüzle sonuçlanan sıfatlardan “olma” bildiren fiiller türeten birleşik ektir.¹³³

azal- “azalmak, miktarca eksilmek.” (<az + al-, TETL s.246)

“takhl ve tenakus itmek, kesilmek.” (ŞS s.21)

çokal-/çoğal-/çoğal- “azken çok olmak, artmak <çok +al-, TETL s.527)

“çağaltmak, teksır ve tezyıd itmek.” (ŞS s.173)

gingel- “erag bolmak, tevsı itmek, kingeşlenmek, müşaverelenmek.” (< ging +el-, ŞS s.303)

iskil- “paçavra olmak, efsürde olmak” <iski “köhne, fersude, atık” + I- ŞS s.527

Ay Nevāyī kisvet-i fakr iste yoksa çarhñnıñ / Añlasın kiydiñğ gümān it ‘ākıbet iskildi tut

GS s.79/74-7

munğal-“bunalmak,darda kalmak”(munğ< bunğ “sıkıntı, zaruret, keder”+al-, TETL 395; Abş. s.377)

onğal- (< onğ “sağ, iyi”+ al- ED 185)

1. iyileşmek, iyiye gitmek, başarılı olmak.

2. solmak, rengi atmak.

“sıhhat bulmak, feth ve zafer bulmak, ifakat itmek.” (ŞS s.53)

Onğaldı zañmı bu merhem cerāhatımğa yaķıp

NŞ s.63/63-6

Ey Nevāyī kayısı bir yarañğ onğulğay nige kim

BV s.23/30-9

¹³³ Zeynep Korkmaz , Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi) , s.112.

Tikib ni nev ‘o^{ng}alsun bu s^{me}-i çākim GS s.331/439-2

Kilgeç kö^{ng}ül yarası yavuştı o^{ng}alğalı FK s.210/218-3

Anı köterip şehrgā kiltürüp mu ‘alecesiğā meşğūl boldılar tā yaraları o^{ng}alıp öz hālīgā kildi. NM s.294

sağal- “sağalmak, sağlığına kavuşmak” (< sağ “sağlık, esenlik” (DLT I, 89-4)+al-

“sıhhat bulmak, kesb-i afiyet itmek, tüvana olmak.” (§S s.199)

Cām dūrdi birle yıķ ey sākī-i devrān mini / Kim öler-min ‘ışķ kūyıda sağalsam bir zemān NŞ s.504/506-6

Dīvāne zincirdin sağalğun dik bu dīvāneliğ FŞ s.82/III/7

II.1. 5. +r-, +(I)r- +(A)r-

Bazı sıfatlara ve renk adlarına gelerek “olma” bildiren geçişsiz fiiller kuran +Ar- eki, Eski Türkçedeki er- fiilinin bir süre sonra birleştiği sözlerle kaynaşarak ekleşmesinden oluşmuştur.¹³⁴

Ekin yapısı üzrinde pek çok dilci görüş bildirmiştir. Bu görüşlerden bazıları şu şekildedir: Ramstedt, Türkçede isimden fiil türeten +r-, +ar- / +er- eki ile, Moğolcadan hem isimlerden hem de fiillerden fiiller türeten +ra-/re- eki (Tü. *kök* + er- “göğermek”, Mo. *köke* +re- “aynı anlamda, Mo. *çökü* “çabuk” *çökü* + re- “ümitsizleşmek” arasındaki paralelliğe bakarak, Tü. +ra- /+er- ekine Mo. +ra- / +re- ekinin kaynaklık ettiğini benimsemiştir. Zeynep Korkmaz’a göre ise +r-,+ar-/er- eki er- fiilinden kaynaklaşmıştır. er- fiili “erişmek, ulaşmak” anlamlarında bir esas fiil olma dışında, Eski Türkçede “olmak, bulunmak, var olmak, mevcut olmak, vuku bulmak” anlamları

¹³⁴ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.113; ayrıntılı bilgi için bkz. “Köktürkçede İsimden Fiil Türeten Ekler ve Köken Yapıları Üzerine”, Türk Dili Üzerine Araştırmalar, C.1, s.190-191.

ile “*oluş*” ve “*durum*” gösteren bir yardımcı fiil olarak da yaygın bir kullanılışa sahiptir. Bu kullanılışı ile *bol-*, *ol-* ve *tur-* yardımcı fiillerine paraleldir. İsimlere ve isim soyundan kelimelere geldiğinde onları geçişsiz fiil durumuna soktuğu gibi, sıfat-fiil ile birleşerek çekimli fiiller içinde de sürdürür...*er-* yardımcı fiil Harezmi Türkçesinde başlayarak çeşitli yazı dilleri ve lehçelerde bazı ses değişimleri ile *er-* / *ir-*, *> i-*, *er->é-* gibi şekillere dönüşerek veya Oğuzcada olduğu gibi fiil çekimi içinde büsbütün eriyerek artık müstakil şekil varlığını kaybedip iyiden iyiye bir ek-fiil durumuna geçmiştir.¹³⁵

aķar- “aķarmak, beyazlamak” (<aķ + ar-, ED 77 ; Abş. s.20; TETL s.109)

Bāde hecridin aķarmıř közlerim ay pīr-i deyr / Eylegil mey řīşesidin sındırıp ‘aynek manğa GS s.36/12-7

Köz aķardı vü yüzün bir toya körmedim raķībā / Niçe zülfi tig kafā-gīr ola sin yüzünğ kararıp LD s.28/254

Bu nev ‘ kara kūn içre qarıp/ Ya ‘nīki kara tünüm aķarıp LM s.37/II-98

Sirişk keşretidin ger közüm aķarsa ni ğam / Ğamınğ tünide çü yüz katla her zemān aķarur NŞ s.140/140-3

Baş aķardı köz aķardı vü aķarmas köñlüñğ / Tiresin her niçe kim tuttı sevādınğnu beyāz NŞ s.275/276-4

Ol kim saķal boyar hevesi tüşti başıĝa / Bolmaķ saķal kara ni asıĝ çün aķardı baş NŞ s.250/250-2

aksır- (<akıs +ır-)

“ansırmak, atse urmak.” (ŞS s.26)

¹³⁵ Zeynep Korkmaz, “ Türkçede İsimden Fiil Türeten +r, +ar-, +er,Eki ve Yapısı Üzerine”, Türk Dili Üzerine Araştırmalar” I.C., TDK. Yay., Ankara, 1995, s.176.

bilgür-/ belgür- “belirmek, görünmek ” (<belgü “işaret, belirti”+r-, ED 341; Abş. s.137)

Bilgürür ağızı tebessüm iylegeç ol ikki leb BV s.34/45-2

Bilgürür savuğ nefes birle sarıg ruhsārıdın GS s.348/464-3

Bilgürür meydān içinde her kişining pāyesi LD s.202/1862

Sürtsem közni ayağıngğa hem ol dem bilgürür NŞ s.144/144-4

Şererler ki çāh ağızda bilgürüp Sİ s.268/3300

ëskir- “eskimek” (<eski “eski, yaşlı” +r-, EDP 246)

Kim ëkiriben hayātı rahtı / Meyl etse yıkılğalı dırahtı LM s.90/X-615

ķabar- “kapsamak, şişmek, kabarmak.” (< kab “kesecik, kabarcık” + ar-, ED 585)

“kabarmak, intifac itmek, şişmek, üfürülenmek.” (§S s.236: kapar-)

*Çüçüklüktin mü yā köydürgenidin mü ķabarmıştur / Lebim tā yitti la ʿ-i āteşin yanglıg
dudaķıngğa* BV s.390/538-2

Firāk istemes andaķ tenimdın ot çıkarur / Ki ger tabīb iligim tutsa barmağı ķabarur

NŞ s.140/140-1

ķarar- (<kara+r-, ED 663)

1. kara olmak, siyahlaşmak.

Ol ķara köz hicride tün dik ķarardı kündüzün BD s.173/92/3

Ķararıp rüzgārı kördi yüz türlük perīşānlık BV s.246/319-4

Şafaķ irmes ki kök tāsı kızıp mundaķ ķararıp tur GS s.457/625-2

Közüm ķararur kaçan ki kelse / Ķönglümde kaçı közi ķayālı LD s.209/1928

*Dūd-ı āhūmdın **karar**gay hecr şāmudın beter*

NŞ s.104/104-4

*Gül kızarıptur u sünbül **kararıptur** gūyā*

NŞ s.109/109-3

2. gönlü , yüzü, zihni kararmak.

*Ni bolmuş **kararip** yüzi ser-nigūn*

Sİ s.123/1130

kayğur- (<kağgu “kaygı” +r-, ED 599)

1. kaygılanmak, endişe etmek.

2. bakmak, ilgilenmek.

“kayurmak” (Abş. s.319)

“mülahaza ve himayet itmek, gam yemek, bir işi yapmak, döndürmek, kayd itmek.” (ŞS s.252)

Min er zulmunğdın öldüm luṭf iterge ‘āşıkıñg köptür /Alar birle özümni şād tut ḥālimğa

kayğurma

BV s.409/565-5

*Didi **kayğurmanğz** kim birmegey Haḫ*

FŞ s.272/XXIX/58

*Ḳayğu ḳasmim boldı dip artuḳsı nivçün **kayğuray***

GS s.467/641-5

*Min ḥōd eceldin ‘ışkınığz yolında **kayğur min** velī/Yüzünğni körmey ölgenim hecrinğde
bes düşvār irür*

LD s.75/688

*Ol barçağa ayttı kim **kayğurmanğ** bu iş manğa tüşüptür min barur-min ve sizler barça
ḥalāş bolursiz...*

NM s.173

*Ey Nevāyi cānıñg alğumdur dise **kayğurmağl***

NŞ s.33/33-7

*Didi ş eh ki siz bizge **kayğurmanğz***

Sİ s.428/5687

kışkar- “kısalmak, kısaltmak.” (< kışka- “kısa” +r-, ED 599)

“kısalmak.” (Abş. s.321)

*Zülfî ser-keşlik kıılır her niçe ol ay çıkse kad / Sāye gerçi **kskarur** dāyim biyik bolğaç
kuyaş* GS s.214/270-2

*Sebz-ħaṭlar boyı **kskardı** boyıñgilvesidin / Serviniñ tigreside sebze körüngen dik pest*
NŞ s.76/76-3

kızır- “kızarmak” (<kız-“kırmızı olmak ” + ar-, ED 685)

“kırmızı olmak, haya itmek, kızırub kızıl olmak, rengi tagayyur olmak.”

(ŞS s.273)

*Lāle-gün mey tābindın ol ay **kızarmış** yā meger* BV s.283/373-5

*Şafaḡ irmes durur mağribde her şām /**Kızarmışdur** kızıp bu ser-nigün cām*
FŞ s.256/XXVII/54

*Bu **kızargan** köz ara merdüm imes kim il közi* GS s.115/125-3

*Yüzünğni körüp gül ħacil olğan cihetindin /Gāhī **kızarur** gāhī işi ħande degül mü*
LD s.172/1581

*Lāle-gün meydin **kızarmış** közlerinğ ol nev’ kim* NŞ s.330/331-6

*Seniñ la’lınğdın uftanıp **kızarur** la’l kân içre* SD s.196/416

köker- “göğermek, yeşermek ” (<kök “gök” +er-, ED 713)

*Hecr taşudın **kökerdi** peykerim yāħūd bu reng* BV s.98/122-3

*Aḡarsa sebze **kökermek** yana ni imkāndur* FK s.135/136-2

***Kökerdi** çemen gül- ızārım ıanı* LD s.253/2326

*Tüş körer kim köksindin üç dıraḡt **kökerip** bülend çıkdı taḡı butaḡlandı.*

ŞT s.200/[95b]10

kuvar- ¹³⁶“benzi uçmak, solmak, sararmak” (<ḳuba “sarı, solgun renk” + r-, ML 775b 17)

ongar- “düzeltmek” (<onḡ- “doğru, düzgün olmak” + ar-, ED 189: *onḡa-r-)

“işi togrıya çevirmek iyüye döndürmek, tanzım ve tahvıl itmek.” (§S s.53)

sargar- “sararmak” (<sarıḡ “sarı +ar-, ED 849; Abş. s.265)

“sararmak, isfirar, haste ve marız olmak.” (§S s.197)

Ḳayḡunḡnı çike çike ḳarıptur Bābüir/ Ya nī ki bu nev ‘sarḡarıptur Bābüir

BD s.222/164/2

Ḳuyaş sarḡardı körgeç ol şabāḥat

BV s.58/76-3

Nidin min nā-tüvān dik sarḡarıpsin

FŞ s.389/XLII/80

Yüzin körgeç kızıl gül za f itip ol nev ‘sarḡarmış

GS s.208/261-1

Ġarḳ oldı yüzünḡ ḥacletidin gül ‘arax içre / Sarḡardı ḳuyaş baḳtı çü ol luṭf-ı ḥaḳ içre

LD s.187/1723

Töker sarḡarıp titrep eşkin ḳuyaş

Sİ s.60/201

*Eger atanḡ nādānlıḳ ḳılıp mininḡ birlen yaḡı bolmasa irdi mundaḳ yetim bolup sarḡarıp
yörmes irdinḡ.*

ŞT s.183/[89b] 16

yaşar- “göz yaşı dökmek.” (<yaş “yaş, nem” +ar-, ED 979)

“eşk-alude olmak, nem-nak olmak, sirişk dökmek, göz yaşı akıtmak.” (§S s.330)

Zişt irse ger ildin yaşarur raḥmet anḡa / Ḥüb irse ger ilge körgüzür la ‘net anḡa

GS s.537/740-VII

¹³⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.131, “<ḳuva+r-, ḳuba /ḳuwa için bkz. DTSl. 462, ED 581a ḳuba:” Kaz. guvar- “1.kurumak, 2. kanı azalarak boz hale gelmek”.

İmes bu çeşm-i hūrşīd kim ol ay gamıda /Körüip sipihr yaman hāletim közi yaşarur

NŞ s.140/140-2

II.1. 6. +DA-

Gabain, bu ekin +DA- / +tA Moğolcada da mevcut olduğunu belirtmiş olup taban ismini vasıta hâline getirdiğini belirtmiştir.¹³⁷ Korkmaz ise ek hakkında birkaç tek heceli ad dışında ses yansımali sözlerden ses yansımali fiiller türettiği görüşünü ileri sürmüştür.¹³⁸

alda- “aldatmak” (<al “hile, tuzak” +da-, ED 133:alta-)

“al ve firib itmek, hilaf söylemek” (§S s.29)

*Tilbe köñglümni hemîşe kıhma mecrūh ey perî / Tîğ-ı kñ yüz katla kim sürsenğ birer
hem aldağıl*

BV s.281/370-5

...ve oħranmaķ ve tarıķmaķ ve **aldamaķ** ve argamaķ ve işenmek...

ML s.169/(B8b)-19

burda- ([bor+da] < bur +da-, Abş. s.144 , §S s.92)

“bir kimse bir hayvanı beslemek semiz eylemek demektir.” (Abş. s.144)

“semiz, ferbih ve semın olmak.” (§S s.92)

*"Ketekde kalan **burdagan** makiyan / Ni malum uçmakga su duzyan"*

§S s.92

bügilde- “hafakan olmak, yürek çarpınmak” (< bügil +de-, §S s.97)

“hafakan olmak, yürek çarpınmak, nefesi sıkılub helecan zık ü dil-teng olmak.”

(§S s.97)

çılılda- “çatır çatır konuşmak” (< çılıl +da-, §S s.181)

“çatır çatır konuşmak, lafezenlik itmek. suda korkudan çırfınmak.” (§S s.181)

¹³⁷ A.Von Gabain, Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), s.50.

¹³⁸ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.114..

engde- “müterassıd olmak, paylamak.” (<eng “çene” +de-, ŞS s.32)

hayda- “sürüb akıp gitmek, hay huy itmek.” (< hay “eyzan, bagrışma, gürültü; heva ve heves.” +da-, ŞS s.320)

"Gav-ı himmet bilen anı yince sen / **Hayda** anı meyde hub bolgunca sen" ŞS s.320

horulda- “horuldamak, horul horul horlayub uyumak, uyurken bogazdan kalın ses itmek.” (< horul +da-, ŞS s.184)

inde- “çağırmaq, davet etmek.” (<in +de-, ED 243 :inde- /ünde-)

“davet etmek” (Abş. s.77)

“hanesine çağırmaq, davet, celb itmek.” (ŞS s.76)

Ol kabûl kılp da'vet tertîbî kılp kavvâlları yığp meşhûr dervîşlerni cem' kılp indepdür. NM s.377

...ve munglanmağ ve **indemek** ve tirgemek ve ve tivremek ve kangğaymağ...

ML s.170/B8b/22

*Seksen ikki yıl peygamberlık kıldı. Halknı toğrı yolğa **ündedi**.* ŞT s.115/[68a] (6)

iste-/ izde- -“arzu etmek, istemek” (<iz + te-, ED 180)

“istemek, taleb ve arzu ve hahiş ve temenna eylemek.” (ŞS s.63)

1. peşine düşmek.

2. istemek. (Abş. s.56)

*Ni kılay ni kişidin **istey** dād / Kimge dehr ilgidin kılay feryād* BD s. 205/129-34

*Gül-çihreler **isteben** yörüydür hāmmām* BD s.232/207-2

*Ol kim zamān u ehlidin **ister** vefā vü mihir* BV s.10/10-8

*Şabūhī **isteyü** yitkeç seher açıldı işik* BV s.17/21-6

- Şām şubḥ **istep** kara tün içre irdim şükr kim* FK s.107/108-4
- Niçe kim **istesem** naḳd u cevāhir* FŞ s.77/I-4
- Dādını kimdin **istesün sin** gibi pādişah ḳanī* GD 45/5
- İstemiş** bülbül vefā güldin meger kim jāledin* GS s.34/10-8
- İstegenge** dost kāmın **isteben** köymek ni tanḡ* GS s.144/166-7
- Hāk-i pāyī kim anḡa zülfi tiger köp **isterem*** LD s.72/653
- Müşḡm saç u tar aḡzıdın luṭfī küşād **ister** velī* LD s.92/842
- Hāḡdın ēkev anı **istegeyler*** LM s.186/XX-1580
- Her ni köṅlüṅ **istedi** sordunḡ manḡa* LT s.114/1364
- Cemālınḡḡa çün kim zuhūr **istedinḡ*** Sİ s.47/15
- Bu nev’ eyleben şāh-ı āzādeni /Anınḡ köṅli **isterçe** şeh-zādeni* Sİ s.508/6872
- İteseṅḡ** menşūrluḡ ol ḡayl-i ‘ālī-şān ara* NŞ s.6/5-9
- Ger özge behişti **izdese** ol ‘ayn-ı ḡuşūr ol* LD s.208/1914
- Hüsünḡ zekātı birgeli bir ḡuble **izdesenḡ*** SD s.298/428
- katırda-** (<kaḡır “kaba, pürüzlü, sert” +da-, ED 603:kaḡır)
- “sertçe olan şeyler birbirine tokanarak ses çıkarmak” (ŞS s.237)
- kıçırda-:**tahtanı dişler ile ses ve avaz itmek, dişleri gıcırdamak. (<kıçır “ses takliti” +da-, ŞS s.271)
- “ tahtanı dişler ile ses ve avaz itmek, dişleri gıcırdamak” (ŞS s.271)
- ḡolda-** (<ḡol “ET el; yön, taraf; ordu birliği (ED 615) + da-)
- “elinden tutmak” (Abş. s.335)

“yardım itmek.” (ŞS s.266)

*Deyr pîri **ḳoldaban** tirgüzdi meydin muḡ-beçe*

BV s.83/103-9

*Dōst luṭfi ‘āḳıbet üftādelerni **ḳoldamış***

FK s.267/282-6

*‘Ayn-ı za fımdın ḳolum çün **ḳoldadıñg** ay dil-berim*

GS s.316/416-1

*Ol pādşāh atnıñ cılavın tutup **ḳoldap** Şeyḥ anıñ iltimāsın ḳabūl ḳılıp at ḳaşıḡa kildi.*

NM s.271

*Kerem eylep ikki ḳolum **ḳoldanḡız***

Sİ s.70/345

kökte- (< kök + te-, Abş. s.360, ŞS s.288)

“çalmak demektir” (Abş. s.360)

“saz çalmak, aheng ve terennüm ve nagme itmek.” (ŞS s.288)

kurşa- “bel bağlamak, kuşatmak, sarmak.” (ED 665)

“kuşak, ihata ve iştimal itmek, ortaya almak, ma-beyn, giriften.” (ŞS s.260)

kuzga- “muztarıb eylemek demektir” (Abş. s.330)

kümürde- “gümbürlemek, debdebe ve tantana itmek, sada-yı dehşet- dar” (kümür + de- ŞS s.290)

“gümbürlemek, debdebe ve tantana itmek, sada-yı dehşet- dar” (ŞS s.290)

mahta- (<mah + ta-, ŞS s.308)

“istihsan itmek.” (ŞS s.308)

makta- (<mak + ta-, ŞS s.307)

“sena itmek, tavsif itmek, zikr-i cemil, sitayiş itmek, ögmek.” (ŞS s.307)

şağalda- “1. çağlamak, cuşa huruşa gelmek, 2. gevezelik etmek, çok söylemek.”

(<şağal + da- ML s.170/B9a/22)

...ve tirgemek ve ve tivremek ve ḳıngḡaymak ve **şaḡaldamak** ve singremek...

şakırda-¹³⁹ (< şakır “yansıma ses” +da-, ŞS s.222)

“yagmur yagmak, bülbul hoş elhan itmek, nagme-perdaz olmak. sulı kazan, semaver, ibrık kaynamak, kamış şakırdısı.” (ŞS s.222)

şapırda- (< şapır “yansıma ses” +da-, ŞS s.222)

“acele taam ekl iderken ağız ve tudakdan şap şap çıkan ses, hareket, sada, avaz çıkarmak.” (ŞS s.222)

şarılda- (< şarıl +da-, ŞS s.222)

“su akarken ses ve avazı çıkmak, şarlatmak, şıldırdamak.” (ŞS s.222)

şırtılda- (< şırtıl “yansıma ses” +da-, ŞS s.225)

“şırdılamak, bir şeyden hafif avaz sadır olmak, su sesi gibi.” (ŞS s.225)

ünde- (< ün “ses” +de , ŞS s.225)

“ davet etmek ” (Abş. s.115)

yasta- (< yas +ta- , ŞS s.329)

“yatsanmak, baliş itmek, düzletmek, tesviye itmek, tayanmak, tekiye itmek, sügenmek” (ŞS s.329)

yolda- (< yol+da-, ŞS s.225)

“yollamak demektir.” (Abş. s.413)

“reh-nümalık itmek, yol göstermek, irae-i tarık eylemek.” (ŞS s.344)

İki genc-i hikmet anı yoldaban / Çıkdılar evreng üze koldaban

Sİ s.134/1295

II.1. 7. +ĞA- /+KA-

Eski Türkçede sık kullanılmayan ve Çağatay Türkçesinde birkaç örneği bulunan bir

¹³⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.144, “Onom fiil. Krş. Kırg. şakıl-da- “1.Çağlamak, cuşu huruşa gelmek, 2.gevezelik etmek, çok söylemek”(YUDAHİN 676), Kzk. sakıl-da- “fokur fokur kaynamak” (Kzk TSI. 231).”

ektir.

çulga- “sarmak, belemek.” (<ET. çugla- /çuğ “bohça, demet” + ğa-, TETL s.538)

“ihata ve pıçide itmek, burmak, kaplamak, örtmek, setr eylemek, çevirmek, aylanturmak.” (§S s.175)

yarlığa-/ yarlıқа- “bağışlamak, merhamet etmek” (<yarlığ “yardım, ihsan” +қа-, (ED 968)

İşk için ‘āşıknu tıngri yarlığap hıç sormağay / Çün yaratmış kaç u köz ü ğamze-i fettānını LD s.206/1900

Fāsık ki érür bar işi mühmel / Yarlıkasangı kimge medhal LM s.33/I-58

Didi vkim oldur ki bir günāhnı birevdin kerem bile ‘afv kılğandın sonğra yana ol günāh bile hıç kişige ‘azāb kılmağay ki min bu günāh bile fulān bendemni ve dōstumnu yarlığap-min. NM s.177

Ey melāhat mülkininğ sulṭānı az it yarlıқа / Kāmetimni ol elif tig kaddıngız nūn eyledi SD s.290/746

II.1. 8.+ĠAr-/ +ҚAr-

Eski Türkçede çok fazla kullanılmayan ektir. Geçişli fiiller türetir.¹⁴⁰

başqar-/ başğar- (<baş + ğar-/қar- ED 380)

1. başarı göstermek.

2. yol göstermek, kılavuzluk etmek.

“yol köstermek” (Abş. s.125)

“başarmak, bacarmak, ucına varmak, idare itmek, baş itmek, ihtida itmek, yol göstermek” (§S s.82)

Bizge anı ‘aql kūyi sarı başqarmaqdur iş

BV s.189/247-7

Aql vesvāsını qoysam evlī ol kim min dağ/Başım alıp kitke min her sarı kim ol

¹⁴⁰ Talat Tekin , Orhon Türkçesi Grameri, s.88.

başkarur

GS s.152/178-4

'Adem yoluğa gerçi **başkarursin**

FŞ s.375/XLI/67

*Ḳoyı kim su otḳa **başkarmas** şubān / Ol süriḡni eylegil žāyi ' gümān*

LT s.128/1576

*Tinḡri yārıḡ kim fenā deyriğa **başkardıḡ** kilip*

NŞ s.58/58-7

*"Reh-i zalalet ara munis urdı pay-ı cehalet /Hidayeting çemeni sarı **başkar** anı hodaya"*

ŞS s.82

II.1. 9.+ĞIr- /+ḲIr-

Ses yansımali köklerden geçişli ve geçişsiz fiiller türeten bir ektir.*Sümkü*r- örneğindeki gibi (<*süm-ük-ür-) birleşik yapıda bir ek olması da düşünülebilir.¹⁴¹ Korkmaz ekin yapısı ile ilgili olarak *+kIr-* / *kUr-* < *+k-(I)r-* izah yapmıştır.¹⁴²

bagır- "bağırma, böğürmek" (<baḡ+ır- ED 318)**"bağırma, çağırma, haykırmak, nare itmek."** (ŞS s.88)*"Bir **bagırsa** aleme dehşet kilür / Haykırursa cümleye vahşet kilür".*

ŞS s.84

büskür- (<büs + kür- ŞS s.94)**"püskürmek, bir şeyin üzerine su püfkürmek, girü def itmek."** (ŞS s.94)**çağır-/ çağır-** "çağırma" (<ça +ḳır-, ED 410: çağır-)**"bağırma, nida itmek, tagannı ve neva itmek, davet eylemek. feryad."** (ŞS s.162)*Ḳara Ḥān barça köçlerin ve kilinlerin **çaḳırıp** aş berdi.*

ŞT s.127/[71b](12)

haykır- (hay +ḳir-, ŞS s.320)**"ağırma, çağırma, feryad figan itmek."** (ŞS s.320)*"Köngül tilgen muradığa yitse kişi/ Ya barça muradlarını terk itse kişi**Bu ikisi bolmasa müyesser munda/ Başını alıp **haykıraban** kitse kişi"*

ŞS s.320

¹⁴¹ Tahsin Banguoğlu, Türkçenin Grameri, TDK Yay., Ankara: 2004,s.213.¹⁴² Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.115.

ışkır- “ışlık çalmak.” (ED 260 :üşkür-)

“safır urmak, ışlık çalmak, heştek urmak, bug çalmak.” (§S s.65)

kıçgır-/ kıçkır- (< kıç+kıır-, Abş. 320)

“çagırmak ve haykırmak demektir.” (Abş. s.320)

*Yār iti **kıçkırma** ger Bābüir dise hālın sanğa*

BD s.171/89/5

*Nidin idi urunup **kıçkırıp** ki ağzı köpürdi*

GS s.464/636-6

***Kıçkırıp** koptı kalender bī-ķarār*

LT s.155/1934

*...ve yıǵlaydur irdi ve **kıçkır**adur irdi.*

NM s.198

*Tün yarımundın sonǵ azǵını ķar yaǵıp irdi, seher vaķtında hāt ũn **kıçkır** başladı.*

ŞT s.188/[91b]13

ögür- (< ö +gür -)

“yüksek sesle taşkın bir şekilde ağlamak” (Abş. s.106)

“üfkürdemek, cigerden ağlamak, nevha-ger.” (§S s.48 : ügür-)

*Sin helāk itken köñgöl sūgide yıǵlar **ögürüp***

BV s.45/60-7

*Ay kalender çala başla **ögürür** kökte kıpuz*

GS s.185/226-7

*Mātem-zedeler kibi **ögürdi***

LM s.220/XXIII-1930

*ķozǵalur ‘ālem **ögürmek** birle feryād eylesem*

NŞ s.396/397-1

*İş olǵay hem ol dem **ögürmek** manğa*

Sİ s.489/6599

*Butam dip gāh bozlap gāh **ügürse***

Cefā taşın sınıķ köksige ursa

FŞ s.451/XLIX/115

sümkür- (<*süm-ük-ür-, §S 213)

“imtihan itmek, burununda müterakim olan pisliği harice def itmek, burun

kakmak, efşanden-bını.” (ŞS s.213)

tüfkür- (< tüf +kür -, ŞS 136)

“tükürmek, tüf, ebzak, tekaşşu itmek. tüflemek.” (ŞS s.136)

II.1. 10.+(I,U)K-

Eski Türkçeden günümüze gelen bir ektir. Umumiyetle oluş bildiren geçişsiz fiiller teşkil etmektedir. Diğer şivelerdeki gibi belirli isimlerden fiil yaparlar.¹⁴³

atık- (adık-) “ad vermek, nam ve şöhrat kazanmak.” (<at “isim” +(ı)k- ED 47)

(1)hayır ve dua ve alkış itmek. (ŞS s.14)

(2)kesb ü istihar itmek., nam ve şöhrat kazanmak. (ŞS s.14)

birik- (<bir+(i)k-, ED 363)

1. bir araya gelmek, birikmek, toplanmak.

2. bir olmak, bir tutulmak.

“birikmek, toplanmak ictima ve terakim ve tahaşşüd itmek, birleşmek.”(ŞL s.105)

Kāf u nūn naķşı yoķ irdi anda kim ‘uşşāk üçün ‘İşķ ile hūsnūnġ birikti şūr u ġavġā kılġalı

LD s.220/2024

tarık-¹⁴⁴ “daralmak” (<tar “dar” +(ı)k-, ED 540; Abş. s.160)

“münkabız ve mütefeccir olmak, can sıkılmak, hafekan ve dil-teng” (ŞL s.114)

Nevāyi itse fiġān hūblar tarıķmanġ kim

BV s.264/344-9

Bu bezm ehli nifākıdın tarıķmış könġlüm ay sākī

GS s.286/373-8

¹⁴³ Necmettin Hacıeminoġlu, Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller, s.204.

¹⁴⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luġateyn İki Dilin Muhakemesi, s.146, “daralmak, can sıkılmak, sıkıntılı olmak. < tār + ık-. Tarihi Türk yazı dili yadigârlarındaki şekilleri ve fiilin semantik seyri için bkz.ED 540b.Çaġ.: Seng. 223v. 20 tarıķmak “dil-teng şuden be-Rūmī darılmak”; Abuş. 160 tarıķ-: tarıķma “taralma”; ŞS 100 tarıķmak “munķabız ve müte‘accir olma, can sıkılmak, hafakān ve dil-teng.”

*Deşt ü vādī seyridin **tarıķna ğan***

LT s.65/684

*...ve igirmek ve igermek ve oħranmaķ ve **tarıķmaķ** ve aldamaķ...*

ML s.169/(B8b)18

*...eger imām namāzda bir sūreni uzunraķ kırā’at kılsa **tarıķp** tilberersin...*

NM s.16

*Keşret-i peykānıdın köñlüm **tarıķnas** gerçi bar*

NŞ s.387/387-6

yağık- “düşmanlık yapmak” (<yağı “düşman ” +(ı)ķ-, ED 901)

“düşmen olmak, izhar-ı adavet itmek, yav olmak.” (§S s.331)

*Ācardın çıkıp Kahmardķa yétken maħalda Sıķançı eli **yağıķp** yolını tutarlar ekşer
uruķnı Bāķī Bēgge ta ‘alluķ ėl ulusını alar taladılar.*

Bābn s.8/H126b-6

yoluk- “rastlamak, görüşmek” (<yol+ uķ-)

“buluşmak” (Abş. s.411)

“ugramak, mülakı.” (§S s.345)

*Uçramay keyin ğalğan ordu ėlige **yoluķup** uruķ bile bile kēlip.*

Babn s.135/H231a-5

*Hicrān küni her ĥaste ki cānānġa **yoluķtı***

BV s.448/623-1

*Köñgül ü köz sanġa müktāķ u **yoluķsanġ** çırayınġdın*

FK s.80/80-6

*Yā rab ni ‘aceb yār-ı cefā-kāra **yoluķtum***

LD s.137/1256

*...ve zeydġa **yoluķup** aħvālin ma’lūm ėtkeni ve anġa yétken bī-dāddın mununġ hem
köñlige elem yétkeni ve anınġ istirzāsı üçün her ne barın anġa bērip leylī...*

LM s.221/XXIV

*Kim **yoluķnaysız** henüz ol ikkiniġ tıġyānıda*

NŞ s.556/559-4

II.1. 11. +IA-

Bütün şivelerde olduğu gibi Çağatay Türkçesinde de en işlek fiil yapma ekidir. Her

türlü isme gelebilir. Hem etken-geçişli, hem de oluş bildiren geçişsiz fiiller türetebilir.¹⁴⁵

ağırla- (<ağır “değerli, pahalı” +la-, ED 94)

1. ağırlamak, değer vermek, saygı göstermek.

2. ikramda bulunmak.

“tevkır ve tazım itmek, birini izaz ve ikram itmek, cız virmek.” (§S s.26)

*Köz üstide tutup niçe yaşnı **ağırlasam** / İlge çaķar mini vü hem ol **hūnī** yağıdur*

LD s.77/94-706

*Barıp anı **ağırla** ve ayt kim yiringni bedel kııl kim bu yir ārzū yiri imes.* NM s. 173

agula- “zehirlemek” (<agu “zehir” +la-, ED 87)

“tesmım itmek, zehirlemek.” (§S s.26)

ahsumla- /**aḥsunla-** “kendini kaybetmek” (<aḥsum “sarhoş” < Moğ. aḥsum+la-, ED 95)

“hamle ve savlet itmek. serhoş olmak, bed-mestlik itmek.” (§S s.16)

*"Şafak-gün mey sarı çok kol uzatıp / Cü **ahsumlab** kuyaş camın uşatıp"* §S s.16

*Şafaķ-gūn mey sarı çün ķol uzatıp / Çü **aḥsumlap** kıuyaş cānım uşatıp* FŞ s. 104/VIII-24

arşunla- “mesaha, endaze itmek.” (<arşun +la-, §S 18)

ārzūla- “arzulamak, istemek” (<Far. ārzū+la-, TETL 205)

*Bu kōnğül bülbül bigin gül tig yanğakıng **ārzūlar** / Boldı yüz altun u köz sīm tig saķakın*

ārzūlar

LD s. 43/391

*Enginğni **ārzūlar** dāyim tōküp eşkini Sekkāī / Taşıptur yā anıng kanı yā tartar anda toprağı*

SD s. 238/567

aşla- “yemek yemek.” (<aş +la-, ED 262)

¹⁴⁵ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller, s.204.

“itam itmek, yemek virmek.” (§S s.24)

atla- “sıçramak, zıplamak.” (< at + la- TETL s.223)

“sıçramak, ubur itmek, yirinden birden bire kalkmak.” (§S s.14)

Yok ki gerdün lāceverdi aḫlasın yapıp kaḫā / Gevher üdür birle sāz iylep ser-ā-ser
zīnetin BV s.487/660-29

Çün fenā ṣālını keydim aḫlasıñg yığ ay sipihr / Kim bu bāzār içre irmes hergiz ol kālā
pesend GS s.114/123-7

Bars atlamaḫıñg melāletidin / Bağlap közini hacāletidin LM s.238/XXV-2120

avla- “avlamak” (<aw “av” +la-, ED 10)

Ordunı daryā sarı yürütüp mēn Savāti ṭaraḫı-kim Gürk-ḫāna dērler-gürk avlaḫalı
bardım. Babn.s.125/H222b-4

Közlerinḫ kim mest-i ḫāb-ālūd irür köp avlama GS s.77/72-2

Ḳaysı ṣaydī kim anı sin avlaban LT s.73/798

Alur çerḫ u ılar naṣr u tutar fetḫ ü zafer avlar SD s.152/254

Yat yurtḫa kelip men işim köp av avlamaḫḫa ḫolum yetişmey turur. ŞTs.146/[78a]2

alavla- “alevlemek, şulelenmek.” (< alav +la-, §S 28)

avuçla- avuçlamak” (<aḫūt “avuç” + la- ED 45)

Cān naḫdını avuçlaban kilmiş idim vaṣlıñg tiley BVs.238/309-5

İy Nevāyī ṣu ṭeliḫ cānıñg avuçlap başla yol FK s.195/202-8

Yüz āfet içinde cān avuçlap LM s.83/IX/540

Cān avuçlap dīde-i giryān bile LT s.46/438

azukla- “kazanç ve rızık kazanmak.” (< azuk “yiyecek” + la-, ED 283)

“taam yidirmek, gıza virmek.” (§S s.21) (TETL s.223)

bağışla- “hediye etmek, ihsan etmek.”(<bağış+la-, ED 321).

“bahs itmek, inam,, ihsan itmek, afv, lütf itmek, mazur tutmak.” (§S s.83)

‘Âşıkka cān bağışlar uşol köz baqış bile LD s.95/864

Barça ‘ālem ‘āşī sin kolsanġ bağışlar haq sanġa LD s.5/27

Sin bağışladınġ kanın Sekkākī’niġ yok yazuķa SD s.236/560

*O l didi ki Tinġri ‘ni kördüm munça günāhım ki bar irdi barısını yaķşı kūn āhım cihetidin
ki Tinġri ‘ge bar irdi maķv kıldı ve bağışladı.* NM s.15

Bağışlap ilge üç yıllıķ ħarācın FŞ s.132/ XII/75

Bir söz bile geh cihān bağışlap LM s.77/VIII-490

İltken ol irdi başlaġan hem ol LT s.216/2775

baġla- (<baġ +la-, ED 315)

1. birleştirmek.

2. evlendirmek.

3. sevmek, gönü bağlanmak.

“(çözmenin aksi)<ET. *baġla-* [*baġ* + isimden fiil yapan –la-/le- genişlemesi] (TETL s.261)

“bend, rabt, akd, zabt itmek.” (§S s.83)

İy köngül yüz yāre ķılsa yār tīġi ġam yime/ Luţf itip ger baġlar olsa yaġlıġını yār anġa
BD s.160/70/5

Bābūr kibi cānġa mihr baġlar irdim BDs.243 /250/2

- Bağlağan** it dik ki feryād iylegey āhū körüp* BV s.44/60-1
- Bağlama** könglünğni bu menzilğa nivçün kim irür* BV s.215/283-6
- Deyr pīri ilgidin zünnār bilge **bağlaban*** FK s.82/ 83/3
- Yüregim kat kat cefādın gonça dik **kan bağladı*** GD s.27/2
- Kirerde şeh niçük kim mülk ili **bağlarlar** āyīnler* GS s.141/161-5
- Yār kim yağlığ bile köksüm yarasın **bağlamış*** GS s.216/272-1
- Ol cādūlar ki **bağlar** aqar sunı sihr ile* LD s.20/189
- Ademde **bağlap idim** ol ağız hayālını min* LD s.121/1111
- Hem itlerinğizni **bağlanğz** rüst* LM s.200/XXI-1727
- Bir katıqlıqqa bilinğni **bağlasanğ*** LT s.143/1765
- ...munı hoşāyende tertīb ve rubāyende terkīb bile **bağlamağning** duşvārlığı bar.* ML s.179/(B23b)/20
- Şeyh didi ay ‘aşr sulţānı vāy vüçüd serveri tonunğ bağın yiş ki yitti kök ve yirni ol bend bile **bağladinğ.*** NM s.195
- Hecride teh teh köngül **kan bağlağandındur** nişān* NŞ s.9/9-4
- Bağlağaylar** özni ger hod şaḥne bolsun ger ‘ases* NŞ s.234/234-8
- Bilin cānı bile **bağlap** bu hıdmetğa revān kildi* SD s.114/98
- Cānlarnı kılr zülfini tağıtsa perişān/**Bağlar** bu köngüllerini eger tökse neğāle* SD s.222 / 507
- Didim **bağlaban** zālīm ilgini rest* Sİ s.144/1445
- Anğa **bağlağanlar imiş**** özlerin* Sİ s.198/2258

barla- (<bar+la-, ŞS 81)

“cüst-cu itmek, tefahhus ve tefakkud itmek.” (ŞS s.81)

başla- (<baş+la-, ED 381)

1. başlamak.

2. idare etmek, yönetmek.

“ibtida eylemek ve kulavuz olub yol köstermek demektir.” (Abş .s.125)

“mübaşeret, bedan, müaderet, süru, agaz.” (ŞS s.83)

*Tā kim ol otka özümnü yaşlay /Derd-i işkım otıdın söz **başlay*** FK s.688 - 689/361

*‘Akl ayttı **başlama** ki uzundur hikāyeti* LD s.210/193

*Ağzıñgızñıñ fikrini mundağ ki kördüm āhirī/ **Başlağusıdur** ‘adem sarı min-i güm-rāhnı*

LD s.255/2347

*‘Āfiyetdin işk sarı **başladınğ*** LT s.100/1162

*Harābet bu kim **başlağaylar** tümen* Sİ s.168/1797

*Yasap şaflarñı bir birdin tileyü **başlasa** heycā* SD s.126/143

*Mektebğa kélürni **başlap** ėrdi* LM s.103/XI-741

*Çirigin **başlaban** boldı revāne* FŞ s.222/XXIII/105

***Başlaban** ol kāfir-i kātılñı vīrānıñğa yit* NŞ s.78/78-5

bekle- (<bek “muhafaza, emniyet” +le-, ED 326)

1. korumak, muhafaza etmek.

2. kapamak.

3. gözetlemek.

“intizar çekmek, hıfz, hırsaset itmek, yoluna bakmak, tevakkuf itmek.” (ŞS s.88)

bişle- “beş itmek.” (<biş “beş” +le-, ED 105)

boğuzla- “boğazlamak” (<boğuz “boğaz” +la-, ED 322)

“zebh, katl, idam ve helak itmek, boynundan kesmek, öldürmek” (§S s.96)

*Köngülge hecr zaḥmı kim urup özdin yırak saldıñ / Boğuzlap taşlağan kuş dik töküp
kan ıztırāb eyler* NŞ s.185/185-5

bolcarla- “bir araya gelmek ve tecemmu itmek üzere vad virmek, cem iyyet ve yığın için bir yere toplanmak” (< bolcar- “müstahzar, tecemmu, telakı, müsadef olunacak yer” +la-, §S 98)

boyla- “bütün vücudiyle girmek, dalmak.” (< boy +la-, TETL 376)

“boy ile ölçmek, bir boy gitmek, başdan ahire gitmek.” (§S s.100)

bozla- (?bozla-) “böğürmek, bağırmak” (<boz+la-, ED 392)

“ağlamak ve inglemek.” (Abş. s.146)

Butam dip gāh bozlap gāh ügürse / Cefā taşın sınıx köksige ursa FŞ s.451/XLIX/115

buzla-/bozla- “(yavru deve) bağırmak” (<*boz+la-, ED 392)

“deve yavrusunu çağırarak, sogukdan buzlamak, yavrulamak.” (§S s.94)

carla- /çarla- “hıçkırma hıçkırma ağlamak.” (<çar “yansıma ses” + la-, ED 429)

çarla- “avazla çağırarak demektir.” (Abş. s.226)

“ilan itmek, dellal çağırarak, bülend avaz ile bağırmak, münadı itmek, çerçi ve muhbir çıkarmak.” (§S s.155)

“carlamak, keskin ve berrak itmek, çağırarak.” (§S s.161)

Yüzüme baqtı dağı çarlap ayıttı gāh gāh LD s.175/1612

Nāgeh birev kiçkem tarafıdın mini çarladı.

NM s.46

"Sen asla gam yime ey bende rabbena **çarlar** / Şikeste ümmetni tangla mustafa çaralı"

ŞS s.161

Takı kızını köşege **çarlap** ant berip aytdı-kim atam manğa ikki kız alıp berdi.

ŞT s.126/[71b](5)

çagla-

"çağla-/çağla- I. ses çıkarmak (akan su hakkında) (<ET. çaķ "ses taklidi kelimelerden"+ -la-, TETL 463)

*Tarab ğavġāsın ol kişverde **çağlap** / Meşakķat kārṽānı raķt bağlap* FŞ s.132/XII/77

"çağla-/çağla- II."tahmin etmek, hesaplamak" (<ET. çaķ "tahmin etmek, hesaplamak"+ -la-, TETL 464)

"vakti intihab etmek, kavileşdirmek, mülahaza eylemek, tasavvur ve güman etmek, nişan ve hedefe eyü dikkat etmek." (ŞS s.162)

"anlamak, zann eylemek ve kıyas idmek demektir." (Abş. s.227)

*Ol ki zātınġda belāhet **çağlamış** / Sanġa bu yanġlıġ şukayfe bağlamış* LT s.81/90

*Eger ġālib olmaġlıġın **çağlasa** / Nizā'ıġa ol laħza bil bağlasa* Sİ. s.173/1879

çapgula- "muzarebeve muharebe etmek, dögüşmek, uruşmak, cenk vecidal etmek."

(< çapgu "dögüş, muharebe, muzarebe, mücadele, gavg."+ la- , ŞS s.160)

*Pāyanda Muḥammad Kāplan hem yaḥşı yürüp bir Afġannı **çapķulap** alıp başın keltürdi.*

Babn s.145/E194a-5

çatla- / çatıla- "çatlamak, şaklamak." (< çat "çatlama sesi"+ la-, ED 403)

"münşakk olmak, yarılmak, ayrılmak, çatlamak, parelenmek." (ŞS s.161)

çırila-" tahdış etmek, tırnakla didiklemek." (< çır "elbise yıtmakta çıkan ses"+ la-,

ŞS 178)

çıtıkla- “parmakların ucu ile degen gibi nesne çıkartmak, cımıltılamak.” (< çıtık +la- , “yansıma ses” ŞS s.177)

çirigle- “asker ve leşker sevk etmek, koşun ve almanı yola salmak.” (< çirig “asker” + le- , ŞS s.178)

çölle- “çölde kalub suya talib olmak, susamak, şiddet-i hararetden dest ü hamunda yolda kalmak.” (< çöl + le-, ŞS s.175)

dagla- “dağlamak” (tağla-<dağ “nişan”+la-, ED 469)

“ateş ile nişan yapmak, dag urub yakmak, sabıkalı günah- karı dag ile bilmek, ilki ve tavarı dag ve neşter iderek meraya gitdirmek.” (ŞS s.186)

daldala- “bir şeyin arkasına girüb saklamak.” (< dalda “her şeyin sırtı ve arkası ve omuzu”+la-, ŞS 187)

dilimle- (d-) “dilimlemek” (<tilim (til-) “dilim”+le-, ED 500)

“şerha şerha parelemek, dilim dilim etmek.” (ŞS s.192)

"Fer idi kim dilimlemedi bu fasl / İlm-i fakr u fena bolub anga asl" ŞS s.192

dörpile- “törpi ile işlem, hıraş etmek hurde ve rize etmek, talaş.” (< dörpi (t) + le-, ŞS s.189)

“törpi ile işlem, hıraş etmek hurde ve rize etmek, talaş.” (ŞS s.189)

gezle- “yayın kirişine takub kurmak, germek, bir şeyi ölçmek ve arşunlamak, endaze ve ziralemek.” (< gez “arşın, endaze”+le-, ŞS 299)

gıcıla- “avuclamak, il ile bir şeyi izmek, kavramak, sıkmak, yincmek.” (<gıcı “kavram, uç, kabza, deste” + la- ŞS s.232)

gizle- (kizle-) “saklamak, gizlemek” (<kiz “giz, sır”+le-, ED 760)

“ihfa, setr, ketm etmek, pinhan eylemek.” (ŞS s.303)

gözle- (közle-) “gözlemek” (<göz “göz”+le-, EDPT 760)

“gözetmek, arzuveintizaritmek,bakmak,terbiye.” (§S s.301)

hakla- “ödemek, ifa itmek, borcu eda ve vadeye vefa eylemek” (<hak +la-, §S s.182)

hanla- “bir ulus veya bir kavmi kendisine intihab itmek, büyük kaldırmak.” (<han
“ulus büyüğü, hane başı, hükümdar”+la-, §S 183)

hupla- “lüp lüp yutmak, cem itmek, harmen dögmek, birden yutmak.” (<hup
“yansıma ses” +la-, §S s.321)

horla- “hor görmek” (<Far. ħor+la-)

“tevbih, tezlil ve tazir itmek.” (§S s.184)

hoşla- “hazz itmek, hoşuna gelmek.” (< Far. hoş “güzel, iyi” +la-, §S s.185)

Atasından sonğ yerlerni yördi ve kördi itip taķı bir yerni hoşlap anda olturup.

ŞT s.119/[69a](11)

*Gonçe ‘ıtrın hoşlamas-min min ki könglüm bağıda / Derk iterge örgenip-min zenglig
peykān isi*

BV s.464/647-6

ıgırla- (ağırla-) “saygı göstermek, şereflendirmek” (<ağır + la- ED 94: ağırla-)

“ağırlamak, mihman-nüvazlık icra itmek, bir ademe rafet ve atıfetde bulunmak.

(§S s.66)

ırla- “şarkı söylemek” (< ır “ şarkı “+ la- Kırgız Sözlüğü s.356)

Türkāne ır ırlağınça anıñg / Köydürdi mini yalay- bolası

SD s.242/579

idle- (yıdla-) “koklamak” (<ıd (yıd) “koku” + la- ED 891)

“kokumak, istismam itmek. ” (§S s.59)

iligle- (?ëligle-)“ ele almak,t utmak, yönetmek, idare etmek” (<elig “el ” +le-, ED
145)

“el ele kaldırmak, muavenet itmek, yardım, kömek itmek, ianet, meded itmek,

kollanmak.”

(§S s.73)

Könglümni iligleding çalıp çengi yār / Çengingde durur köngül nevāziş kılğıl

BD s.220/156-2

Ve köngülge andaķ ivrildi kim gūyā bu tikenler ser-zeniş zararidın naẓm haylı gül-deste-bendleri bu gülşendin bezm tüzgüçe gül iligley almay yol tutupturlar.

ML s.180/(B25a)/11

imgekle- “çocuklar el ile yürimek, emeklemek” (<imgek + le-, Abş. s.76; §S s.74)

“çocuklar el ile yürimek, emeklemek.” (Abş. s.76; §S s.74)

iple-“saklamak, gizlemek” (<kiz “?””+le-, ED 760)

“inşad-ı ihdas itmek ve münasib iş görmek.” (§S s.57)

isla- “koklamak” (<is “koku”+la-, Abş. s.53; §S s.64)

“kokmak demektir.” (Abş. s.53)

“kokulamak, istima itmek, kulak salmak.” (§S s.64 :isla-)

Ttiler min ıslab ıslab gabgabıngı /Ki öpsem garızıngı ki lebingni

§S 64

Arslan anı ıslap yalar irdi.

NM s.97

Gehī gül dik yüzini ol şeker sözlükniñ islesem

BD s.152/57-2

İslegey-min yok ki it yanğlıg kötürgey-min anı

BV s.438/607-2

Ki otnı islemedi gül diben hıred-mendī

GS s.461/631-6

Bağdād’dın Mekke’geçe anı islep ötkerür irdi.

NM s.57

Zemāne bāğı gül ü bülbülını isleme kim

NŞ s.125/125-6

işle- “iş görmek, çalışmak, yapmak” (<iş+le-, ED 262)

“meşgul olmak, bir şeyi bir şeye bend, rabt itmek” (§S s.65)

Avşarnıñ ma’nāsı işni yıldam işlegüçi timek bolur.

ŞT s.160/[82b](17)

itikle- “dürtmek, kakmak, tacıl itmek” (<itik “ötgin, keskin, bürran, sert, gayib, zayı”+le-, Abş. s.39; ŞS s.58)

“dürtmek, kakmak, tesrı, tacıl itmek.” (Abş. s.39; ŞS s.58)

izle- “peye düşmek, tecessüs itmek, tekapu itmek, cüst-cu eylemek” (iz + le-, ŞS s.62)

“peye düşmek, tecessüs itmek, tekapu itmek, cüst-cu eylemek” (ŞS s.62)

kakışla- “harbe ile sançmak, dürtmek ile zarb ü def itmek” (kakış + la-, ŞS s.246)

“harbe ile sançmak, dürtmek ile zarb ü def itmek.” (ŞS s.246)

kamla-“hekımlık sanatı icra eylemek, feylesof olmak.” (< kam “tabib, hekim, daniş-mend, feylosof”+la-, ŞS 248)

kapla- “istiab, ihata ve iştimal itmek, etrafı kapatmak.” (<kap “kap, tulum, torba” +la-, ŞS 236)

*Felek başıñgga **kaplap** it tirisin / Sin anı cehldin dip kîş ü sincâb*

BV s.34/44-7

*Nāfe minğing uyatıdın tapmasa kūft ni üçün / Qanı uyuşup ıdlanıp ol tiri **kaplağan** irür*

LD s.48/438

kapakla- “örtmek, kaplamak, kapsamak” (< kapak + la- ED 584 :kapgakla-)

“kab ve kapak ile bir şeyi örtmek, ihata ve muhasara itmek,müstahkem eylemek.”
(ŞS s.236)

karala-¹⁴⁶ (< kara + la- ŞS s. 241)

“hatt boyamak, kir ve siyahletmek, telvis, tesvid, yazmak vemeşk itmek, siyah meşk.” (ŞS s.241)

¹⁴⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi, s.121,
“1.bakmak, dikkati bir şeye çevirmek, ikide bir bakmak.< kara-la-. {- (A) lA-}

karışla- (< karış + la- ŞS s. 243)

“karış ile ölçmek, saymak ve çep itmek” (ŞS s.243)

katla- “katlanmak” (<kat “kat, tabaka” +la- ED 602)

*Ve fi l-ḥāl özidin ḡāyib boldı.Üç **katla** ḡaça bu ḥāl irdi.*

NM s.23

kavla-1. toplamak,biriktirmek,2. sıkmak, sıkıştırmak, acı vermek.,3. kucaklamak, sarılmak, benimsemek.

“kovmak demektir” (Abş. s.315)

*Koyan tülkü keyik arḡar seninḡ ‘adlinḡda uşbu kün /Peleng bars u böri arslannı kâc urup
sürüp **kavlar***

SD s.152/253

*Yıḡlasam ḥālime bed-mest diben **kavlananḡız***

FK s.208/216-2

*Kuşçı taşlap tabl çalıp **kavlaban***

LT s.74/798

*Küyidin **kavlanḡ** ḡavās u ‘aḡlnı ey derd ü ‘ışk*

NŞ s.355/356-7

*H’āh iste köḡülñi ḡ’āh **kavla***

BD s.146/48/4

*Her taraḡdın ursalar taş it meşellik **kavlaban***

BV s.337/457-4

*Pes ni assıḡ anı ḡaydın **kavlamaḡlıḡ** ay ‘Arab*

GS s.61/49-6

*Gāh ḡorḡup sāyedin ḡaçmaḡ geh anı **kavlamak***

NŞ s.265/311-4

*Luḡḡñi siver dip mini köp **kavlamaḡıl** kim*

LD s.96/876

kıcıḡla- / **kıcıḡla-**¹⁴⁷ “gıdıklamak, tahrik etmek.” (<kıcıḡ /kıcıḡ “gıdıklanma” + la- ML 123)

¹⁴⁷F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḡākemeti’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi, s.123, “< kıcıḡ+la-, kıcıḡ’ı krş. Osm.Tü. *kıcıḡ* “*kıdıklanma*”(TTS IV 2467).Bkz. Çaḡ.: Seng. 293r. 17 “keşī zeden ve ve ḡārīden”; ŞS 244 *kıcıḡlamak* “taḡdis ve taḡrīk etmek; kiciclenmek, ḡārīden, kıtıḡlamak”.Krş. OTü.: Hak. *kıcıla-* “*gıdıklamak*” (ML III 323 24, 28; 329 28; Dizin 311); İM *kıcıla-* “daḡdaḡa (gıdıklamak)” (Rif. 108); Osm. *kıcıkla-* “gıdıklamak” (TTS IV 2468).”

...*kazğanmak, kıcığlamak, cımdılamak, kengsiremek, yadamak, kadamak...*

ML s.170/B9b/27

“tahdıs ve tahrik itmek, kicişlenmek, harıden, kırıtlamak.” (§S s.271)

Köz koydı tabanı üzre yığlap / Oyğatkalı kirpiki kıcıklap

LM s.347/XXXV-3264

kılavla- “cılve ve perdaz virmek, kılıcın agzını ziyade keskin itmek, perdahtlemek, iti ve bürran itmek.” (< kılav “bahadır, şeci, parlak, keskin, bürran, cılalı”+ la- §S s.276)

kınla- “kınına veya kılıfına koymak” (<kın+la-, ED 639)

“kılıca kın yapmak, gılıfa sokmak, bir mühim ve lazım şeyi kab ve zarf yapmak. kısas ve zecr itmek.” (§S s.278)

kırila- “dağlara seyahat etmek.” (<kır “yüksek yer” +la-, ED 659)

“kırdı kalmak, sahrada ve yabanda gizmek, çöl ve beyabanda yürümek.”

(§S s.272)

"Kice kündüz taglarda kırlagan / Hacetini eylesün asan ugan"

§S s.272

kısımla- (< kısım + la-, §S s. 275)

“avuclamak, tutamlamak, kabzalamak, karışlamak, avuşlamak, ellemek”

(§S s.275)

kışla- “kışı geçirmek, kışlamak” (<kış+la-, ED 673)

“şifa zuhur itmek, meştaya girmek, kışlamak.” (§S s.275)

Bir yıl Mirzā Marvğa kışlay barganda ‘Alī-şīr Bēg hem barur.

Babn s.71/K226-13

Ova kışlap kırdı yaylap balқан aşdum

ŞT s.213/[100b]4

kizle- (g-) (<kiz “saklamak, gizlemek” ED 760+ le-)

“gizlemek, ihfa ve setr itmek, ket ü pinhan eylemek, saklamak, çaka-kerden.”

(ŞS s.295)

*Kaçan kim ğamzesi közlep oğın kirpüki **kizlese** / Kara kaşlarıdın peydā bolur ‘uşşāknıñg yası*

LD s.218/2006

*Sahā vü ‘aql u tab‘mğa irür dāl ilginğ ü könglünğ / Belī **kizlese** bolmağay teng içre kân u deryānı*

SD s.164/302

koyla- (kuy) “çukur kazmak, koy ve karız ve çah ve pingar gibi.” (<koy (kuy) “derin, dip” +la- (ŞS s.269)

kögle- / kökle- “ saz çalmak, müzük aletini akort etmek; (giysi) bağlamak, iliştmek.” (<küg “şarkı, melodi ;kök; dikiş” +le- ED 711: kügle-)

“yamak ve parçe dikmek, bir şeyi bir şeye dikiş ile bend ü rabt itmek, saz köki düzüb aheng itmek.” (ŞS s.288)

“kâflar kâf-i Arabîdir, saz çalmak manasınadır.”(Abş. s.360: kökle-)

*Bir oğ dubulğasığa teger urdum, yana bir oğ kalğanını ğarpıçısı bile **kökley urdum**.*

Babn s.139/H234a-11

*Biri kök ās-mānnı dirler yana kök āhengdür yana kökö tikerde **köklemekdür** yana kök kadağnı hem dirler yana kök sebze ve ölenğni dağı dirler.*

ML s.175/(B15a)24

köple-“çok olmak, çoğalmak.” (< çok “tam, eksiksiz” +la- ŞS s.284)

“çoklaşmak, tekessür, vafır, çok olmak, ziyadeletmek, bisyar-kerden.” (ŞS s.284)

közle-“ gözlemek, kollamak, gözetlemek; riayet etmek; benimsemek” (<köz + le- ED 760)

“kâf kâf-i Arabîdir, közlemek dimekdir.” (Abş. s.359)

Burunrağ közlegey sin dârlarnı

BD s.158/67/7

İr isenğ mağşūd-ı aşlī közlegil

LT s.151/1880

Ay köñgül kil kim ikev bolup nigāri közleli

GS s.458/627-1

Kačan kim ğamzesi közlep oķan kirpüki kızlese

LD s.218/2006

kuçaşla- (kuçakla-) “kucaklamak, sarılmak” (<kuç-aķ+la- ED 591)

“musafaha, musanaka, ağuşleşmek, der-kenar itmek, telakı, açakleşmek.”

(ŞS s.258)

"Manga ol can yolu katı yolda yekser / Kucaşlaşmak ne teng oldı müyesser"

ŞS s.258

kuşla- “kuş avlamak” (<kuş+la-, ED 673)

“tayr avlamak, sayd, şıkar itmek, av avlamak.” (ŞS s.263)

kümbürle- (<kümbür “yansımaya ses” +le-, ŞS s.290)

“güm güm ötmek, arslan ve dive mesellü hayvanat gümbürdisi, zemzeme, hemheme.” (ŞS s.290)

küçükle- (< küçük+ le, ŞS s.285)

“ köpek yavrulemek, beçelemek, küçük, beçe, zayden, seg.” (ŞS s.285)

küeyvele- “birisini damad idinmek.” (< küdeğü/ küyev + le- ŞS s.292)

mañġla- (< mañġ (b-) “yürüyüş, gidiş”+ la- ED 769)

1. ayak basmak, adım atmak.

2. koşmak.

*Zaħmıġa yir körsetürmin çıķsa ol bed-mest kim / Mañġlay üzre barmaġımnı itip eyler-
min tapuķ*

NŞ s.320/321-4

**mavla- “kediye mav itmek, hara ve peşki hav timek, seslenmek, mavletmek.” (mav
“ kedi sesi” + la- ŞS s.307)**

**munġla- “mahzun, gamlı olmak, meysus olmak” (< munġ (bunġ) “dert, gam +la- ML
s.133)**

*İşk içinde **munğladım** dip ey ki yığlattıñgı mini / Cān fīdanğ ıyley yana bir laḥza yığlat
yana dip* BV s.47/64-2

...ve yalınmaḵ ve **munğlanmaḵ** ve indemek ve tirgemek ve ve tivremek...

ML s.170/B8b/22

olcala- (< olca “ganimet, yağma” + la- ŞS s.50)

“tarac ve garet itmek. nehb ve yagma eylemek” (ŞS s.50)

oğurla- “çalmak” (<oğrı/oğur “hırsız”+la-, ED 94)

“çalmak, sirkat itmek, düzdı-kerden” (ŞS s.46)

*Kim ol fenni kim cüst ü cû kılğay il / **Oğurlay alur** ḥaşmdın ot u yil* Sİ s.225/265

oḵla- “ok yagdırmak, çok atmak, bir tarafa fırlamak.” (oḵ + la- ŞS s.47)

*Bıḵınığa **oḵladılar** oşol zamān cān taslīm kıldı.*

Babn s.46/H161

otla- “ateş yakmak, ateş urmak, alavlamak, tutuşdırmak, ateşlemek.” (< ot “ateş” + la- ŞS 35)

*Merkebin kördi ki **otlaydur turup** / Ḥār u ḥaşka her ṭaraf ağzın urup* LT s.180/2264

ögütle- “nasihat, öğüt vermek.” (<ögüt + le- ED 104)

“vaz ve nasihat virmek.” (ŞS s.48)

ökçele-“tepelemek.” (ökçe + le- ŞS s.48)

örle- “doğmak, yükselmek, yokuş çıkmak.” (<ör “yükseklik”+le-, ED 230)

“yokuşa çıkub demekdir” (Abş. s.98)

öykele - kızmak, öfkelenmek.” (öyke (öpke) “öfke” + le- ED 9:öpkele-)

“tarılmak, ögkelenmek, öpkelenmek, hışm-gın olmak.” (ŞS s.55)

özle- “benimsemek” (<öz “kendi”+le-, ED 287)

“kendisine talep ve hahis itmek. arzu ve temenni eylemek.” (§S s.43)

parla- “münevver, mütehill, şa şa a kesb itmek, ışıklanmak.” (<parıl+ la- §S s.109)

penehle-“gizlenmek, pinahlanmak, tesettür itmek. (< Far.peneh (penâh) “sığınma”
+ le- §S s.110)

"Dilberim kaydın kilesin ru-yı malıng **penehleb** / Min singe alma bireyim altı bagnı
aralab" §S s.110

püfle- “nefes itmek ve püflemek, şiddetli nefes ile körüklemek.” (< püf “yansıma
ses” + le-, §S s.111)

sahla- / sakla- “saklamak” (sak “uyanıklık, dikkat”+ la- ED 810)

“saklamak, korumak; gözetmek, bakmak; beslemek, yetiştirmek, eğitmek.”

(§S s.197)

Küyidin min ‘azm iter min kalgu diktür hâtırım / Hâtırımnı **sahlasa** Tinğri nigeş-dârı
anınğ BD s.180/106/2

Yedd-i kudret birle bu ‘arş-ı mu‘allâknı yene / **Saklar** üş ferş-i -i muṭābbak üstide bî-
ıştibâh GD 1/5

Boldı müyesser âhîrî itleri manşıbı manğa / Her kim igesi işikin **sakladı** boldı mu‘teber
LD s.62/567

Ol oğlannı hân öz kolında **sakladı**. ŞT s.134/[73b] 16

sayagla- / sayıgla <ET < (sav) savıkla- “kendinden geçmek, boş konuşmak”

(<sayıg “boş söz” + la-, §S 215)

“sayıglamak, uykuda saçma sapan söylemek.” (§S s.215)

“hastelik buhranında ve uyku halinde hezeyan kelam söylemek.” (§S s.204 :
sayıgla)

sayla- (<say + la-, §S s.203)

“sebçek, intihab itmek, hisab tutmak.” (§S s.203)

sendele-“sersam olmak, sarsılmak, iki yana divrilür gibi yürimek.”(<sende +le-, §S s.206)

sengerle-“birmahalli müstahkem itmek, tabya kılmak.”(< senger “tabya, siper, istihkam, şeng” + le- §S s.206)

sıgırla- /sıgırle- “sinirini kesmek” (sıgır “sinir, damar”+ le- ED 842)

“cengde atların bacağına arkubı kesüb telef-i ırk itmek, atın ribatını çıkarmak, izince gitmek, arkasına düşmek.” (§S s.220)

sizle-/sızla- “sızlamak” (< siz “acı” +la-, ED 863:sızla-)

“agrıtmak, müteellem olmak, iştika ve büka ve tazallüm.” (§S s.217)

sözle-/söyle- “söylemek, konuşmak, anlatmak” (<söz+ le-, ED 863; Abş. s.289)

“söylemek, makale, nutk, suhan, güft-gu itmek, tekellüm ve beyan ve ifade eylemek.” (§S s.209:söyle-)

Sözlep ol la l-i şeker-hānu şeker-rîz ite sin

BD s.170/88/1

Kāfir dise gamzenġni oġ uçı bile sözler /Mihrāb içide kan kıladurkanı nedindür

LD s.69/627

Her ni kim sözler-sin andın sözlegil

LT s.151/1880

Çün sözlemedim hîç der ü dîvār kaşında

SD s.214/481

Taķı aytdılar kim bir yaşar oġlannıġ mundaķ sözni sözlegenini hîç zamānda hîç kim

işitken ve körġen yoķ turur...

ŞT s.124/[70b] (15)

Sen dik şanem körmedi lutfî çaġatayda /Çın söyle hıtā hublarıġa ni bolur sin

LD s.138/1270

sula- “sulamak” (< su + la-, ED 789)

“sulamak” (Abş. s.293)

“iska itmek, sulamak, ab-daden, şad-ab” (§S s.212)

sübüle-“iz ve nişane bırakmak, ayakın tamarını kesmek.” (< sübük “iz, nişan, kadem.” + le- §S s.207)

şartla- “su akarken çağlamak, fışkırmak.” (< şart “yansıma ses” (şadurvan akan su sesi.) + la-, §S s.222)

şışla-/ sışla- “şışirmek, kabartmak.” (< sış “şış, sivri uç, çatal”+ la-, ED 856)

“şişe saplamak, şişe saplayub dizmek, urmak, sançmak.” (§S s.226)

Her geh ki kadeh-nüşum meyl-i mey-i nāb eyler / Müjgān oğğa şışlep bağrımnu kebāb eyler

NŞ s.173/173-1

tanbala- “tapunun arkasına tanba urmak, teme.”(<tanba “tene-dar at takımı, kut virme.” +la-, §S s.125)

"Ni devleti irür ol kim neyayini dil-dar / Öyigen altıb içi şib işikni tanbalagay" §S s.125

tangla- (tanğ “aydınlanma, şaşmak” + la-, ED 521)

1. aydınlanmak, görünmeye başlamak.

2. hayret etmek, şaşmak.

“temyiz ider fark manasına anglar bilür ve ihtiyar demekdir.” (Abş. s.174)

“takbıl itmek, şaşmak, taaccüb itmek.” (§S s.119)

Ger köngül katl isteбен sin va ‘de kıldıng tangla dip

BV s.19/24-4

Tangla boluban şehler ihsānūnga hācet-mend

GS s.110/118-5

Ni bularnu tanğlar u ni tanglamas

LT s.217/2787

Kim içer Cemşīd cāmın tanglamas himmet anğa

NŞ s.8/8-3

Bu kün tanglağıl ‘ömr üçün körme renc

Sİ s.158/1646

Yavlınıng bu kılğan işin aytdılar irse uluğ ve kiçik ve yahşı ve yaman ve körge ve işitken tanglap hayrān kaldı.

ŞT s.178/[88b] 5

tanukla- “inanmak” (<tanu -k “tanık, şahit, kanıt” + la-, ED 519)

“itiraf, ikrar itmek; sabit olmak, toğrı söylemek, sıdk iderek inkar itmemek.”

(§S s.119)

tapla- “beğenmek, razı olmak” (<tap “memnuniyet, hoşnutluk”+la-,EDPT 440)

“çignemek, ezmek. şaşa a-paş olmak.” (§S s.112)

tasla-“fuzulı iddia itmek, boş tefahür, satmak, özünmek, lafazan, bala birader.” (< tas + la-, §S s.114)

taşla- (<taşla+la-, ED 564)

1. taşlamak, taş atmak.

Kaşınğdın mini oğ dik taşlar için /Yanğı ay dik kaşınğnı ya kılıp sin BD s.127/17/4

Niçe ki mest taşladı küyi başıda südretip BV s.41/54-6

Köz karasın oyuban taşlağanım şa'b ırmes BV s.428/590-3

Semendin taşlağan ol ma 'nevī genc FŞ s.92/V/39

Bu teni hecr taşladı yüz minğ tiken ara GS s.43/23-1

İtinğge taşlamak için birin birin sünğekim GS s.314/414-3

Behrām körüp biyik cenābın/ Taşlap kılıçın öpiüp rikābın LM s.49/IV-218

Yüz yanar ot içre alıp taşladınğ LT s.100/1162

Taşlap irdi kisvet-i küffārnu LT s.122/1485

Bir pāytābeliğın yırtıp ayağığa çırmadı ve artuğın taşladı. NM s.44

Faqr vādīsiğa kirgen taşlasun özlük yükin NŞ s.373/374-6

Barça halāyık top bigin taşlar ayaknğ ize baş/Bu işke zülfünğ dāl irür sin anı çevgān eyleme SD s.226/520

Yana yil hem āṣūb kim başladı/ Alıp halkı her taraf taşladı

Sİ s.272/3362

2. taşıyarak öldürmek, recmetmek.

Anıñg için tiriklikinde hem siz ikkinğiz barça işni kıla turğan ölgende hem sizler kılınğ

tidiler taķı ölük üstine kelmediler, taşlap kitdiler.

ŞT s.194/[93b] 8

“atmak demektir” (Abş. s.164)

“atmak, endaht, tebıd, def, tard, redd, ihrac itmek.” (ŞS s.115)

tatla- “aramak, aktarmak, bir şeye şekker ve kand ilave itmek.”(<ET (tatıg)

tat/tad “tatmak”+ la- ŞS s.112)

tavla-“tava getürmek, çevirmek, terbit itmek, at ve hayvanata baytarlık eylemek, perhız ile aslına irca itmek.” (<(1) Arap. tav “itaat, rıza, boyun eğme”; (2) Fars. tav

“güç, kudret, parıltı.” + la- ŞS s.120)

tayagla- (< tayag +la-, ŞS s.121)

“tayak atmak, zarb itmek, üstüvar eylemek, payende koymak, tayaklamak, urmak” (ŞS s.121)

tıñgla- /tıñgle- “dinlemek” (<tıñg “işitme, duyma”+la-, ED 522: *tıñg+la-)

“dinlemek, istima itmek, kulak virmek, ısga ve guş itmek.”

(ŞS s.153)

*Derdingğa kulak salğum dip mest çıkıp kildinğ /Hālim niçe şerh ittim söz tıñglemedinğ
bārī*

GS s.488/671-5

Evvel mening sözümni köñgöl birle tıñglağıl /Āhır sanğa hevā bile kılmas-men ilticā

SD s.102/50

*Biz munlarnıñ hıç kıaysını kılmadıķ anıñg için kim bu kitābnı oķuğıçı ve tıñglağıçı
elbette Türk bolğusı turur.*

ŞT s.111/[66b] (5)

Gerçi mümkündür maanı anlamak /Yoksa furkan-ı kerimi tınglamak"

ŞS s.153

tınıkla- “musaffa, berrak olmak, şeffaflık, teressüb itmek, lekesiz.” (< tınık “yatık, sakın, asude, kaim saf, şeffaf, tonuk.” + la- ŞS s.153)

tıprçıla- ***

*Yana bir gürk buzavı ötkö köyüp **tıprçılup** yatadur.*

Babn s.125/H222b-7

tikirle- “yuvarlamak, dürmek, çevirmek, tahvil eylemek.” (<tikir “teker, müdevver, devvar” + le- ŞS s.150)

tirigle- “dirilmek” (< tirig “canlı, hayat, can”+le-, ED 546)

*Sanğa şayd olğalı ‘uryān bolup-min / Kaçan yoldı **tirigley** kuşnı şayyād* BV s.95/117-4

*Çü naqqāb itti yir qazmağnı pīşe / **Tirigley** gūr ara kirmiş hemīşe*

FŞ s.111/IX/22

tirle- “arak-rız olmak, tereşsuh itmek, tir içinde kalmak, terlemek.”

(< tir “ter”+le-, ŞS s.146)

*Yüzi ey çerh bürka ‘ açtı **tirlep** / Bulutka çıрма ay u kebkebingni*

BV s.435/602-5

*Aşukup **tirlep** ‘ilācımğa yitiştinğ er Mesīh / Ni ‘aceb ger şerbet-i la‘linğ gül-āb-āmīz
irür*

NŞ s.193/193-6

*Könglining kinğlikini körse bolur deryā hacil / İlgininğ deryāsıdın **tirler** hayā içre seḥāb*

SD s.184/383

tişle- (d-) “dişlemek, ısırarak.” (< tiş “diş” +le- ED 564)

“ısırarak, geziden, diş ile tutmak.”

(ŞS s.149)

*Hātem-i la‘linğ eger ağızıma yitkeç **tişlegüm***

BV s.255/331-3

*Kilür-min bağıma tiş birkıtip ya‘nī kan **tişlep***

FK s.51/51/1

*Çü ilge ‘işve eyler la‘lin ol ārām-ı cān **tişlep***

GS s.57/44-1

*Çün **tişlese** irnin körünür şīvesi şīrīn*

LD s.80/729

*Ki **tişler-min** anı her laḥze yā lezzetdin irkin mü*

NŞ s.512/514-1

Tişler rakıbing barsam işikingge gedā tip

SD s.222/505

tizle- (d-) (< tiz +le-, ED 576)

1. karıştırmak, yanıltmak

2. basmak, ezmek.

“tizilmek, tesri ve istical itmek, bilemek, carh ve kırak itmek.” (ŞS s.148)

tongla- “tonmak, üşimek, muncemid olmak, yahlanmak” (<torŋ (d) “donmuş, buz, katı madde” +la-, ŞS 143)

toparla- “toparlamak, yuvarlamak, yumag itmek, yumalak.” (< topar “yuvarlak, tostoparlak” + la-, ŞS s.127)

torla- (<tor “balık ağı, , tuzak ” (ED 528) +la-, ŞS 131)

“tor ve ag atmak, devr ider gibi yuvarlamak, örmek, kapamak. rüfu, tayy itmek.”

(ŞS s.131)

*"Zafdin örgemci damıga yıkılgac çırmanıb / Ol çebın dik **turladı** her yan tenimni eylenib"*

ŞS s.131

“dolaşdurmak, sarmak”

(Abş. s.200)

*"Zafdin örgemci damıga yıkılgac çırmanıb / Ol çebın dik **turladı** her yan tenimni eylenib"*

ŞS s.131

toyla- “toy ve düğün itmek, ziyafet yidirmek, surda itam itmek, konak idilmiş misafir ve mihmana konuk virmek.” (toy “düğün ” + la- ŞS s.144)

turla- (< tur + la-, Abş. s.200)

“dolaşmak, sarmak” (Abş. s.200)

tutamla- “avuc ile ölçmek , gez ve endazelem, arşunlamak.” (<tutam “tutacak yer, kulb, kabza, dört parmak bir tutamdır.” + la-, ŞS s.128)

tünle- “gecelemek” (< tün “gece” + le-, ED 512)

“giceyi geçirmek, sabaha kadar oturmak, gice yol yürümek.” (§S s.143)

ucla- (<uc+la-, §S s.38)

“adavet ve şekavet, izhar itmek, muhaseme eylemek.” (§S s.38)

ucuzla- (<uçuz+la-, ED 32)

1. kıymetten düşmek.

2. hor görmek, zelil etmek, önemsememek.

3. kahretmek.

“erzan olmak, fiyatı eksilmek.” (§S s.38)

uğurla- “şans, talih getirmek, onur vermek, misafir uğurlamak.” (<uğur “ zaman, maksat, hayır ve bereket”+la-, ED 94)

Meger anğlap öziğe uyku çağın / Peri içre uğurlap bir ayağın FŞ s.166/XVII/48

uğla- /uğıkla- /uyuk- “uyuklamak” (<uğık “uyku”+ la-, ED 49)

“uyumak, tenevvüm itmek, rakıd bı- haber olmak.” (§S s.38-39)

...yüzün yırtıp barça yerini kan kılıp ayta turur kim bu keçe seher vaqtında uğlap yatıp irdim. ŞT s.189/[91b]16

"Halıkımdın haber yitdi şakir boldum / Her kim söğdi belki tipti sabir boldum

Bu alemde hiç uhlamay hazır boldum / Hay u heves ma vü minlik kitti dostlar"

§S s.38-39

Ol dipdür ki bu uyuklağan uyğangunça.

NM s.73

ulakla- (< ulak + la-, §S s.49)

“yolu şaşırmaq, adaşmaq” (§S s.49)

usmakla- (< umsak + la-, §S s.44)

“perde arkasında kendisini ihfa itmek, gizlemek, pinhan olmak.” (§S s.44)

uşakla-“karalamak, iftira etmek, (< uvşak/*uvşa-“ufalamak, ezmek”+ k “ufak, çocuk, hidmetkâr "+la-, ED 16/260)

“teczi itmek, ufatmak, rize rize itmek.” (ŞS s.45)

uşla- (<uş + la-, ŞS s.45)

“tutmak, ahz, girift, hıfz, kabz itmek.” (ŞS s.45)

"Yol bilen baraturgan arabedür

Yar bilen uşlasalar çarem nidür

Yar bilen uşlasalar halim harab ŞS s.45

yaşşıla- “eyü itmek, nef tigürmek, fayda.” (< yaşşı “güzel, eyü.” + la-, ŞS s.339)

yakala-“tutmak, yakalamak” (< yaka “kenar, sınır” + la-, ED 898)

“tutmak, yaka paçe kavramak, sarılmak. mesul tutmak, ele giçdirmek” (ŞS s.332)

yalangacla- “üryan, bürehne itmek, çıplak kılmak, sade itmek, tecerrüd itmek,” (< yalangac “ üryan, çıplak.” + la-, ŞS s.333)

"Hükm kıldı ki açingız resenin / Yalangaclab azab iter ki tenin" ŞS s.333

yalanla- (< yalan + la-, ŞS s.333)

“parlamak, dirahşan olmak, yalvarmak, rica itmek, pür- hande olmak” (ŞS s.333)

yalduzla- “tezhıb, tezyın itmek, zinet virmek.” (< yalduz “yaldız, yaldırak, parlak, cilalı”+ la- ŞS s.334)

yamanla- “fena söylemek, mazarrat, ıraş itmek, şikayetlenmek.” (< yaman “kötü, habis, fena.” + la-, ŞS s.335)

yaŋgula- “yankı yapmak” (< yaŋku “yankı” + la-, ED 949)

“yankılamak, taglar sada itmek, aks itdirmek, inikas itmek.” (ŞS s.336)

yangla- /yaŋgula- “yenilemek” (< yang /yaŋg “yeni” + le-, ED 952)

“kâf-i muaccemedir, yenilemek demektir” (Abş. s.395)

“tazelenmek, teceddüd itmek.” (§S s.337)

yangsıla- “birisini taklîd itmek, mukallid, mashara.” (< yangsı + la-, §S s.337)

yarağla- /yarıkla- “silahlanmak, zırhlanmak” (< yarağ “zırh” +la-, DLT III 15-12)

Eşref Heft Peykerining yitti hūr-veşin pîş-keşimğa yarağlaptur. ML s.181/(B26b) (26)

Sūr içre yarağlasunlar āyīn / Kök tākını bağlasunlar āyīn

LM s.92/X-632

yargıla- /yargula- “yargıçlık etmek, değerlendirmek.” (< yargı/yargu “karar, mahkeme.”+ la-, ED 963)

“teskîn, fasl itmek, dava kesmek.” (§S s.326)

yatla- “yabancı gibi davranmak, muamele etmek.” (< yat “yabancı” +la-, EDPT 890)

“yadırgamak, yabancı, add itmek, aba.” (§S s.324)

yavla- (< yav “düşman” + la-, §S s.338)

“müzareye itmek, düşmeni yenmek, galib gelmek, kırmak, kesmek.” (§S s.338)

yayla- (ED 982)

1. yerleştirmek, yerleşmek.

2. yazı geçirmek (zaman).

“yaylaya çıkmak, yaban.” (§S s.339)

Ova kışlap kırdā yaylap balkān aşdum

ŞT s.213/[100b] 4

yayağla- “maşiyen hareket eylemek, rahil olmak, piyade gitmek.” (< yayağ/yadağ

“yaya, piyade” +la-, §S s.338)

Hazāralarınġ köç ve oğlan uşakları yayağlap qarlıq puştalarġa çıkıp turdılar.

yestehle- “terzıl itmek, pislemek, necis etmek.” (<yesteh “pis, necis” + le-, ŞS s.340)

yıgla- “ağlamak, göz yaşı dökmek.” (*ıg + la- , ED 85; Abş. s.409)

İmdi kim körse hāletim yıglar BD s.204/129/24

Sin helāk itken könğül sūgide yıglar öğürüp BV s.45/60-7

Dimenğiz her kiçe hecrinde niçe kan yıgladıñg FK s.147/148-7

Sağınur bolsam vişālinğ devrini kan yıglaram GD 48/2

Çarh mātem yitkürür biz dağı ança yıglalı GS s.84/81-5

Her seher yā rab dip ilginmi kötersem yıglagu LD s.93/846

Öz hāliğa zār yıglar irdi LM s.118/XII-886

Yana biyik ün bile kim i’tidālsiz āşūb bile yıglagaylar anı ökürmek dirler.

ML s.171/(B11a)/17

Çün köp biyik boldum közüüm qarardı yıglay-kiriştım. NM s.380

Yāfelek kan yıglar ol ay allıda hālim bilip NŞ s.53/53-1

Dir idi hāliğa yıglap ol garīb LT s.100/1160

Kan yıglar u közüüm işiki topraqn tiler SD s.102/53

İşi yıglayu ‘özr-i mā-fāt idi Sİ s.135/1315

Suvar hān ayaqnıñ uçında saqalını kesip bir taşnı alıp başığa ve köksige urup barça yerini pāre pāre kılıp ayıp yıglay turur irdi. ŞT s.194/[93b] 10

yıragla- “uzaklaşmak” (ED 218 <*ırak / yırak +la- ; ŞS s.413)

“ıraklamak, tebd” (ŞS s.348)

yırla- “ır şarkı” (EDPT 230: <ır +la- ; Abş. s.413)

1. şarkı söylemek, terennüm etmek.

2. ezberden okumak, ders anlatmak.

“ırlamak demektir.” (Abş. s.413)

“ırlamak, tegannüm itmek, adet-i kadım üzre şarkı ve beyt okub piyale olmak.”

(ŞS s.349)

Türkâne ır ırlağınça anıñ / Köydürdi mini yalay-bolası

SD s.242/579

"Sakı alıbgil kadeh-i hoş-güvar / Yırlay alıb tartay anı hace-var"

ŞS s.349

yirle- “yerleştirmek, yerine komak, yek-san eylemek.” (<yir + le-, ŞS s.349)

yokla- (yok + la-, ED 902-903)

1. yok etmek, mahvetmek.

2. aramak.

3. ziyaret etmek.

4. araştırmak, soruşturmak.

“vücut ve ademi tahkık itmek, taharrı itmek, tecessüs eylemek.”(< yok + la-, ŞS s.343)

Hâtırım vîrānlığın bilgey birevhicrānıda / Ol ki her sâ'at birevni yoğlağay vîrānıda

BV s.20/25-1

İster mü ekin yüzümni her kün / Yoğlar mu ekin saçımni her tün

LM s.184/XIX-1559

Müşkil işdür öyde bir gāyibni her dem yoğlamağ / Lîk mühlik yoğlamağdın sonğra istep tapmamak

NŞ s.310/311-1

yükle- “yüklemek” (<yük+le-, ED 912)

“eşyayı haml itmek, nakl kaldırmak, bar itmek, kaldırmak.”

(ŞS s.344)

Meşakkat taşı yüklep küh-tā-küh

FŞ s.103/VIII/16

*Luṭfī mecālī qalmadı hicrān cefāsıǵa / Kılça teniǵa **yükleme** köp qāf taǵını*

LD s. 233/2153

***Yükleben** ignige bī-endāze yük*

LT s.74/809

*İmdi **yüklep** bu iş āyñide taqşır sanǵa*

NŞ s.16/16-5

Oǵuz Hānnıñ leşkeriniñ qolına olçaqlı ölük māl tüşdi kim, yüklemekke kölük azlık kıldı.

ŞT s.131/[73]a/4

II.1. 12. +lAn- (< lA-n-)

“Daha çok yabancı menşeilere getirilen bu ek, +- isimden fiil yapma eki ile –n- fiilden fiil yapma ekinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Bu eki alan fiillerin +la’lı şekilleri görülmez.”¹⁴⁸

ağızlan- “ağza almak, ağızda dolaştırmak.” (<ağız “ağız”+ lan-, TETL s.112)

*Kim Hızır suyn **ağızlangay** lebinğning qaşıda / Kim Meşh elfāzıdın digey kelāmıñ barıda*

BD s.125/14-2

arķalan- “arka –yani yardımcı- sahibi olmak; bir şeye sırtını vermek; dayamak.”

(arķa “arka, sırt” + lan-, DLT I, 297-4; 297-6; 297-8) /bk. ED 220

“zahır, hami bulmak, tekye itmek, himaye bulmak.” (§S s.19)

asıǵlan- “kâr, intifa, ticaret itmek.” (asıǵ “fayda, kazanç, kâr + lan-, §S s.23)

ataǵlan- “ittisam olmak, nişanlanmak, menzur olmak.” (< ataǵ “nam-zed, ahd olunan şey, vad, hisse” + lan-, §S s.13)

butaǵlan- /butıklan- “dal budak salmak” (<butık “ağaç dalı”+lan-, ED 284)

¹⁴⁸ Rıdvan Öztürk, Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil, s.54.

*Tüş körer kim köksindin üç dıraht kökerip bülend çıkdı taķı buta**ķlandı** ve yapraķlandı.*

ŞT s.200/[95b]10

canlan- “istikrah ile söylemek, zur ile tekellüm itmek, mızımız.” (< Fars. can “can, hayat” + lan-, ŞS s.155)

dinlen- “istirahat ve sükut itmek, feragat bolmak, asayiş kalmak.” (din/ tın “can, nefes” +lan- ŞS s.188)

*"Hal-i dilimi yare kasıd eger arz itseng / İglenme ve **dinlenme** çabük kit ve çabük kil"*

ŞS s.188

güçlen- /**küçlen-** “güçlenmek” (<küç “güç, kuvvet”+len-, ED 284)

“güç ve kuvvete gelmek, zur olmak, kavilenmek.” (ŞS s.300)

*"Yarım **gücenür** menden / Bir müçi alsam andan"*

ŞS s.300

heveslen- “geçici arzu duymak” (Arap. heves (Osm.TL 428) + len-)

*Selāmet **heveslendi** şeyh ü sağındı / Ki zühd-i riyā yanglıĝ āsān irür bu*

NŞ s.436/512-8

iygelen- “sahiplenmek” (ıdı/iye/ eye “sahip” (ED 41) +lan-, ŞS 57)

“sahiblenmek, mürebbilenmek.” (ŞS s.57)

ķanatlan- “uķmak” (ķanat (?ķanad) “ķuşun ķanadı” + lan-, ED 636)

*Per urup başıngĝa tutma evc kim her niķe mūr / Kim **ķanatlangay** kaçan uçmaķ anĝa maķdūr irür*

GS s.162/193-6

körüklen- “üfleyerek yanmak”(< körük “körük” + len-, ED 744)

“üfirilerek yanmak, şule tehellüb itmek.” (ŞS s.287)

ķulaglan- “devre ve müstedire olmak, huş-yar olub kulak salmak.” (<ķulaķ (ķulķak) (ED 621) “kulak” +lan- ŞS s.265)

tasalan-(< tasa + lan, ŞS s.115)

“teessüf itmek, mükedder olmak, zucret ve kasavet eylemek, melul ve mahzun olmak” (ŞS s.115)

tozlan- (< toz + lan, ŞS s.132)

“başı üzerine yürimek, muallak gezmek, ayak yukarı, muallak.” (ŞS s.132)

tuşlan-“yüz yüze gelmek, karşılaşmak”(<tuş” “ eş, denk, eşit.” ED 565)

“tesadüf itmek, rastlanmak. telakkı itmek, beraber gelmek.” (ŞS s.134)

tüşlen-“öğle vakti dinlenmek ”(<tüş“ öğle vakti”(3)+len-ED 565)

“caşt-gahi geçürmek, tüş vaktinde biraz istirahat iderek yola revan olmak, kahve altı itmek.” (ŞS s.134)

uluğlan- “tekebbür, tazim, ihtisam itmek.” (< uluğ “ büyük” (ED 136) +lan-, ŞS s.51)

umaklan- “cesaretlenmek, cüret peyda itmek, tehevürülenmek.”(< umak “uymak” + lan-, ŞS s.52)

yüzlen-“ yüzünü dönmek, yönelmek” (<yüz “çehre, yüz (2) ”+len-, ED 987)

“yüz tutmak” (Abş. s.414)

1. yüzünü dönmek, yönelmek.

Öz yirni koyup Hind sarı **yüzlendim** /Yā Rab niteyin ni yüz qaralığ boldıBD s.235/216/2

İşğ ara vāy ki **yüzlendi** ‘acab şüret anğa

BV s.8/8

Çun Nevāyī yār sarı **yüzlenür** kayğu qalır /Sāye qalgan dik kiyin hūrşīd bolgaç utruda

BV s.21/27-7

Ata **yüzlenmesün** dip derd u rencī / İtip her kün başığa şadқа gencī FŞ s.139/XIII/83

Nevāyītilberep tā ol perīkūyige **yüzlenmiş** / İşitür min fiğān līkin hadīsın anğlamay dur

min

GS s.350/466-7

*İmdi raḥm itkil ki **yüzlenmiş** ‘acāyib ḥāletī/Ni köngülde kuvvetī qalmış ni tende şıḥḥatī*

GS s.499/681-7

*Her dem anda yüz melālet **yüzlenir** /Her nefes minḡ şa ‘b ḥālet **yüzlenür*** LT s.198/2506

*Tarıktım ḥān-ḳahda deyr sarı **yüzleney** imdi*

NŞ s.24/24-7

*Anınḡ dik tilbe könglüm ol perī kūyige **yüzlenmiş** /Ki ger zincirler birle çikerler ḥalk*

kim yanmas

NŞ s.226/226-6

*Tilge anınḡ vaşfida **yüzlendi** ‘usr*

LT s.50/491

*Miḥnet ü renc ü elem **yüzlendi** köp*

LT s.55/558

*Bu sözdin anḡa āḡāhlık **yüzlendi** ve mülk terkin ḳılıp bu ṭāyife ṭarīḳını ihtiyār ḳıldı.*

NM s.26

*Niçe kün ki def‘ oldı fers üdelık /Mizācımḡa **yüzlendi** ās üdelık*

Sİ s.71/36

2. iyileşmek

*Şükr li ‘llāh ‘ıyş **yüzlendi** vü miḥnet ḳalmadı*

BD s.185/114/1

3. saygı görmek istemek.

II.1. 13. +(<IA-ş-)

antlaş- “ahdleşmek, muahede itmek.” (< ant /and “ant, yemin” (DLT I, 42-10) +
laş-, ŞS s.32)

ardlaş- “ard arda ata binmek. yol gitmek.” (< ard (art) +laş-, ŞS s.18)

azğunlaş- “azgınlık, itmek.” (< azgın “azgın” (ED 283) +laş-, ŞS s.21)

çapḡulaş- /çapḡulaş- “döḡüşüb uruşmak, pey-der-pey muharebe itmek, bir birini
urmak ve biçmek” (< çapḡu /çapḡu “döḡüş, muharebe” +laş-, ŞS s.160: çapḡulaş)

"İki ulus birbirini **çapgulub** /Tün kün öltürmey ve turmay taleb" ŞS s.160

Yana bir kemerde Kutluk Kadam bir Afğān bile **çapķulaşıp** tutağlaşıp on on iki ķarı
yērdin bile oķ uķtılar. Babn.s.35/H150b-7

çatallaş- "iki başlu olmak, bais-i tereddüd ve müşkil, şakkın, dü-reh ve dü-ser." (< çatal "mefruk, iki başlı, dü-şah, münşakk." + laş-, ŞS s.161)

dikleş- (tikliş-) (d-) "dikleşmek" (< tik (d-) "doğru, düz" + leş-, ED 475)

"dik dik bakmak, ayakda turmak, beraber olmak, müsavat, bir yerde aram ve tevakkuf eylemek." (ŞS s.192)

egleş- (igleş-) "iyileşmek" (< ig "hastalık, illet " + leş-, ED 107)

"oturup aram itmek" (ŞS s.27)

görüngleş- "sohbet ve mükaleme itmek, muhabbet eylemek, gebleşmek" (< görüng "bezm, sohbet, cemiyet, meclis" + leş-, ŞS s.301)

"İrler bilen **görüngleşgen** merd olur / Yaman bilen sohbet tutgen tard olur" ŞS s.301

haķlaş- "ödeşmek, taksımleşmek, eda-yı karz idileşmek." (< Arap. haķ + laş-, ŞS s.182)

hoşlaş- "veda itmek, kendi kendine hoş-hal olmak niku ve ala guyek." (< Far. hoş "güzel, iyi" + laş-, ŞS s.185)

ķatıķlaş- "bekişmek, serpilişmek, birbirine karışmak, araraşmak, hem-vare olmak, mahlut." (< ķatıķ "ķatgı, her hangi bir nesneye katılan. " (DLT I, 382-10, 382-10) + laş-, ŞS s.238)

ķatıķlaştılar işte ķaddın füzūn / 'Adāvetniņg eyyāmı ķıķtı uzun Sİ s.209/2420

kipleş- "pek mütelahik olmak, peyveste ve merbut olmak, yakın olub söz söylemek, kipürmek, tekellüm." (< kip "gayet peyveste, münkaid olan" + laş-, ŞS s.293)

körpekleş-¹⁴⁹ “körpekleşmek, hafifleşmek.” (?< körpek + leş-, 775b 25)

...bürmek, türmek, tamşımak, kaḥamak, sıpḱarmak, çiçergemek, çürgenmek,
örtenmek, sızḡurmak, **körpekleşmek**, çubrutmak... ML s.170/B9a/25

ḱulaḱlaş- “tarılmak, azarlamak, öyüdünü dinlemek, kulak koymak.” (< ḱulaḱ
“kulak, üzn, guş, devre, müsdedir.” + laş-, ŞS s.265)

munḡlaş- “bunalmak” (<munḡ (buḡ) “sıkıntı, ızdırap, mihnet” + laş-, Abş. s.377 ;
ŞS s.312)

“bungalmak” (Abş. s.377)

“mungraşmak, söz güdazı söyşemek, hem-raz olmak.” (ŞS s.312)

*İkevlen **munḡlaşıp** sözler ḱalıp yād / Yitişkenni felekdin ḡulm u bī-dād*

FŞ s.409/XLIV/118

*"**munḡlaşgalı** bir kimse tapılmas gamung içre / Hem-derd temennasıdın imdi tarıkıb
min"* ŞS s.312

niçükleş- (< niçük +l eş-, ŞS s. 317)

“istişare itmek ve istihsal-i rey eylemek ve meşveret kılmak.” (ŞS s.317)

öyleş- (< öy +l eş-, ŞS s. 55)

“düşünüşüb taşınışmak.” (ŞS s.55)

sözleş- / söyleş- “sözleşmek, anlaşmak” (<söz +l eş-, ED 864; Abş. s.288)

**“söyleşmek, müzakere ve muhavebe itmek, müttefik-i aleyh olmak, bir birine
tekellüm itmek.”**(ŞS s.214)

*Hicrānda niçe nāme bile **sözleşeling***

BD s.253/289/2

¹⁴⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi ’,
(?< körpek + leş-, *körpek için bkz. ŞS 257 körpek* “ḥafif”).

Sözleşürde öz özüm birle cün ün ehli kibi

BV s.349/476-2

İkki kaşı baş bir kılıp bilmen ne söz sözleştiler

LD s.79/724

Kiçeler başka yatıp kündüz sözleşmes irdi.

ŞT s.125/[71a] (12)

tikleş- /tikliş- (d-) “dikleşmek”(<tik (d-) “doğru, düz”+leş-, ED 475)

“kaim turmak, rast olmak, beraber, boydaş.” (ŞS s.149)

tikirleş- “yuvarlanmak, çevirilenmek, döndürülmek, devr olmak.” (< tikir “teker, müdevver, devvar + leş-, ŞS s.150)

tutağlaş- (<tutağ + laş-, ŞS s.128)

“tutuşmak, giriftar olmak, mahbut olmak, kayd olmak, ele giçmek” (ŞS s.128)

Yana bir kemerde Kutluğ Kadam bir Afğān bile çapķulaşıp tutağlaşıp on on iki karı yêrdin bile oķ uçtılar.

Babn s.35/H150b-7

yaķınlaş-“takarrüb, iktirab, mukarenet itmek, yakın olmak, hem-civar.” (< yaķın “yakınlık” (ED 905) + laş-, ŞS s.332)

Andaķ kim umtidādi yarım sâ‘at-ı nuc ūmîġa yaķınlaştı.

Babn s.118/E173b-5

yavuşlaş- “yakınlaşmak” (< yavuş /yağuş(yağuş-ķ) “yakın” (ED 901) + laş-)

Her kaçan vaşl işi yavuşlaşsa / Ğam u hicrān çirigi tarķaşsa

BD s.198/127/28

yığlaş- (ığlaş-)“ağlaşmak”(<*ıġ “ağlama”+leş-, ED 85)

Yā Rab andın sa braķ hālet bola-alġay mu kim / İkki hem-dem bir biridin ayrılurlar yığlaşıp

BV s.46/63-2

Yığlaşıp ġam şāmı zāhir eylesünler derd otın / Kimge kim beytü ‘l ġazende şem ‘dik tapıldı yār

GS s.161/192-6

yüzleş- “yüz yüze gelmek”(<yüz “çehre, yüz” +leş-, ED 987)

“bir şeye yüz tutmak, yüze ablag etmek, ru-be-ru” (ŞS s.342)

...ve *kūh-ı maḥāfet muḳābelesiḡa berḳ-ı rezḡ ve veḡā yasap yüzleşkeni ve āfāknu ol iki*
ṣāh zīr ü zeber kılrda dārānıḡ livā-ı devleti özge şarşar Sİ s.174/XVII/16

II.1. 14. +na-

Yapısı tam izah edilememekle birlikte, getirildiği köklerin isim olmasının kuvvetle muhtemelliğinden hareketle, bir isimden fiil yapma eki kabul edilmiştir. Bu ek +la- /+le- isimden fiil yapma ekinin bir varyantı olduğu ileri sürülmüştür.¹⁵⁰

çayna- (< çay+ na- < çak “taklit” (ED 403) +na-)

“çignemek, temezzug ve müsag itmek. izmek ve ısırarak, kırmak, yençmek ve paymal eylemek, çiynek, depmek.” (ŞS s.166)

"Ger ötmek tıfl için çaynar anası / Revadur ger yana yokdur gızası" ŞS s.166

II.1. 15.+ra-

Geçişsiz fiiller yapan az işlek bir ektir.¹⁵¹ +ra eki, Eski Türkçede çok az sayıda ki kelimeye karşımıza çıkmaktadır. Daha çok ses yansımaları tek heceli köklerden , o sesi çıkarmaya dönüşen fiiller türetmiştir.¹⁵²

ingra- “inlemek, feryat etmek, bağırarak” (<ing+ra-, ED 189: *ingir+a-)

“derdle yab yab kızılca ağlamak demektir ki” (Abş. s.78)

“inlemek” (ŞS s.77)

Tive buzlamaḡıḡa ve uy müngremegige ve işek ingramaḡıḡa ve it tigişmaḡıḡa ve ulumaḡıḡa lafz yoktur. ML s.176/(B18b)

İmdi yol urḡuçılarınıḡ gūşmālı zulmiden / Devr-i 'adlıḡda kim irse ingremes illā rebāb LD s.9/75

¹⁵⁰ Rıdvan Öztürk, Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil, s.58.

¹⁵¹ Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.210.

¹⁵² Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.121.

Kiçeler geh **ingremekdür** ‘âdetim geh singremek

ML s.171/(B11a)/15

Rebâb u ‘ûd işikiñde meger **ingregey** ü köygey / Yok irse yok bu dünyâda köyüben

ingregen kaç‘â

SD s.126/139

mangra- / mungra- (b-) “bağırmaq, böğürmek” (<manğ+ra- ED 770)

“hayvanatın teferrüd ve teve itmesi, seslenmek, bağırmaq.”

(ŞS s.307)

Hamel mangrap koyup Sevr sanğa k âş / Ki bolsağ ikimiz kurbân sanğa kâş

FŞ s.91/V/26

"Hamel **mangrab** koyun sevr aldıda baş / Ki bolsağ ikimiz kurban sanga kaş" ŞS s.307

*Tilmürür-min **mungrayıp** ol bî-vefağa muttaşıl / Bir hem andın derd-i hâlimğa nazâr*

bolğay mu dip

BV s.45/61-2

*Şabr köñglümde köñgül ol ayda ol ay kimedede / Veh ki barıp tilmürüp köz **mungrayıp***

cânım kalur

GS s.149/173-4

okra- “kişnemek” (ok+ra-?? ED 92)

“atlar su ve yem için kişnemek” (ŞS s.47)

"Yirgi **titretür** irdi kişnemegi / Felekdiñ hem kiçerdi okramagı"

ŞS s.47

toğra- “doğramak” (<toğ+ra-, ED 472)

“teke teke kesmek, parelemek, parçe parçe itmek, dilim dilim eylemek.”

(ŞS s.135)

Bağrı vü köñgli Nevâyîniñ nidin yüz pâredür / İtleriñge tu‘me iylerde hemânâ

toğramış

FK s.267/282-7

*Bu ki pâre pâredür köygen bağır birle köñgül / İtleri allında ol kâfir hemânâ **toğramış***

GS s.216/272-2

*Ve birev kuruğ ötmek suğa **toğrap** yiydür irdi, anıñ şirketide iftār kıldı.* NM s.153

*Altıncı örgede Avanı olturtdılar sol yağrını ülüş bedriler Kınık anı **toğradı**, Kıpçak atların tutdı.* ŞT s.157/[81b] 17

II.1. 16. +(I)rĠA- /+(I)rĠA-

Genellikle niyet, his ve tavır ifade eden fiiller yapan bu ek, fazla işlek olmayıp muayyen isimlere gelmektedir.¹⁵³ Korkmaz, +(I)rgA eki için birleşik ek görünümünde olduğunu belirtir.¹⁵⁴

esirge-/ esirke- “korumak, muhafaza etmek” (<*es + (i)rge-, ED 252)

*‘Acab şafhadur ‘ārızñ kim **esirgep** / Anı hañ bile kılmadı tñre kātib* BV s.38/50-2

mungurga- (< mungu + rga-, ED 252)

“mungar itmek, büka ider gibi söz güdaz girişmek, mahzunlanmak.” (§S s.312)

tanğırğa-/tanğırğa- “şaşırmak, hayrete düşmek.” (<tanğ “hayret, şaşkınlık”+(i)rge-, ED 252)

*Yüzünñni perdede disem perī **tanğurgumağl** / Mini mü kılmadı mecnūn özi nihān mu imes* BV s.181/239-2

II.1. 17.+sA-

Umumiyetle ismin ifade ettiği nesneye karşı istek ve arzu bildiren fiiller teşkil etmektedir.¹⁵⁵ +sA- eki eklendiği adın ve genellikle sıfatlardan “gibi, görmek, gibi saymak” anlamında fiiller türetir.¹⁵⁶

¹⁵³ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.208.

¹⁵⁴ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.121.

¹⁵⁵ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.205.

¹⁵⁶ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.122.

dibse- (< dib + se -, Abş. s.254)

“depinür demektir.” (Abş. s.254: dipse-)

“ayag depretmek, kıpırdatmak, iki taraftan ayak urmak, tepinmek, ayakla yeri ve hayvanı depmek, urmak.” (§S s.192)

körügse- / körükse- (< kör-üg+ se-, ETü., Uyg., körügse-, §S s.287 ; ML s.170/B9a/26)

“can u gönülden taleb itmek, arzu, rica ve hahiş, temenni, ibram.” (§S s.287)

II.1. 18.+sIrA-

Gabain, *+sıra-* / *+sirä-* “*+sız / +siz* vs. kalmak”; < *+sır +a-*; yahut < *+sız +ra-* şeklinde açıklamıştır.¹⁵⁷

kenşsire-¹⁵⁸ “gensizleşmek, daralmak, zayıflamak.” (< **kenş* + *si+* + *re-* > *kenşsire-*)

...küngürdemek, kinergemek, kızermek, doptulmağ, cıdamağ, tö/üzmeğ, kazğanmağ, kıcığlamağ, cımdılamağ, **kenşsiremek**, yadamağ, kadamağ, çıkanmağ...ML s.170/H0/B9b/27

II.2. FİİLDEN FİİLTÜRETEN EKLER

Fiilden fiil yapma ekleri fiil kök ve gövdelerinden fiil yapmak için kullanılan eklerdir. Bu ekler fiil köklerine, fiilden yapılmış fiil gövdelerine ve isimden yapılmış fiil gövdelerine eklenir. İşleklik dereceleri çekim eklerine yakın genişliktedir.¹⁵⁹

Fiilden fiil ekleri nitelikleri bakımından iki ana gruba ayırmak gerekir: Birinci grupta yer alanlar fiilin çatısını etkilemeyen eklendiği fiilde köklü anlam yapan eklerdir, diğer grupta yer alanlar ise, eklendikleri fiillerin anlamlarında köklü bir değişiklik yapmayan eklerdir.¹⁶⁰

¹⁵⁷ A. Von Gabain, Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), s.50.

¹⁵⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥâkemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.122-123, “ kelime * *keng +sire-* “*gensizleşmek, daralmak, zayıflamak*” veya **keng +si+* + *re-* > *kenşsire-* “*genişlemek, yayılmak, serilmek olarak açıklanabilir.*”

¹⁵⁹ Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi, s.190.

¹⁶⁰ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.123.

Çağatay Türkçesindeki fiilden fiil yapma eklerini yukarıdaki iki ana grup altında değil de genel olarak değerlendirilmesi yapıldı. Örnek metinler içinde ekler gösterilerek fonksiyonları ve gelişimleri hakkında açıklamalarda bulunuldu.

II.2. 1. -A-

Eklendiği fiilden pekiştirme fiilleri türeten eklerdir.¹⁶¹ Banguoğlu, ek ile ilgili olarak Eski Türkçede berkitme eki olarak gelen –gA ekini damak sesini düşürmesiyle gelmiş bir ek sayılabilir, ifadesini kullanmaktadır.¹⁶²

bügre- / bükri- “ bükmek, eğmek; selam vermek”(< *bükür- e- , ED 328)

“kāf kāf-i Acemîdir, iki bükülmek demektir.” (Abş. s.149)

çivire- “bükmek, döndürmek”(< çevür- (ED 398) - e-, ŞS s.181)

“çivirmek, devirmek, döndürmek, inkılab, inıtaf itmek, devr.” (ŞS s.181)

ķama- “(göz) kamaşmak ” (ķam- “kamaşmak”- a-, ED 625)

Hālınġ u yüzünġni körġen vaşfın ayttı tün ü küin / Kōz ķamar alnıġa baķan māh-ı tābān atadı LD s.241/2221

ķamer kim ol yüzine baķsa kōz ķamar anıġ / Tiler yaruķ kōġülincidin řu ’ā-ı nūr-ı zıyā SD s.176/346

ķapa- “örtmek, çevirmek.” (< ķap- “yakalamak, tutmak” ED 587 - a-,)

“örtmek, bend ve setr, muhasara itmek, abluka eylemek, çevirmek.” (ŞS s.235)

Meger iltür perīler ay füsūn-ger tilbe kōġlümni / Ki turmay dur niçe kim cismim öyinde ķapay dur min GS s.350/466-6

Zidānġa ķapapdurlar, zindānnıġ taşıda tapıp-durlar. NM s.378

ķayna- (ķayın- “kaynamak” –a -, ED 678)

¹⁶¹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.124.

¹⁶² Tahsin Banguoğlu, Türkçenin Grameri,, s.276.

1. kaynamak.

2. kaynaşmak.

“cuş itmek, feveran olmak, galeyan ihtimar itmek, kesretle bulanmak, alude olmak.” (ŞS s.252)

Kaynaban köz çeşmesidin eşk cismim örtedi BV s.130/165-6

Yā meger la ‘līng üze kaynap turur teb-hāleler GS s.138/157-3

Yaraları içre kaynayıp kırt LM s.235/XXV-2092

Her taraf baksañg ki köñglüm kanı kaynar gūşşadın NŞ s.556/559-3

Kān u deryā kahrıñg otında köyüp kaynap taşar SD s.92/11

kavşa- “kuşanmak, kuşak bağlamak, miyan-beste itmek, gevşelmek, süst olmak.”

(<kavış- (*kav-) “birleşmek, toplanmak.” (ED 588) –a -, ŞS s.249)

kayrıla- “kayub taban ve dizleri üzerine düşmek, kaymak, tayrılmak.” (<kayrıl-

“bükülmek, çevrilmek”(ED 605) – a-, ŞS s.251)

kırka- “kısaltmak, kırpmaq”(ED 651: < kırk-/kırp –a-,)

Çün saşalsızlık irür lāzime ra ‘nālīkka / Kırkamağ lāzım irür anı zihī ra ‘nālīk

NŞ s.315/316-2

kıvra- “bir şeyi büküb pıç pıç itmek, saçları lule lule bükmek, halka eylemek.”

(<*kıvr- “bükmek” (ED 587) –a-, ŞS s.278)

“bir şeyi büküb pıç pıç itmek, saçları lule lule bükmek, halka eylemek.” (ŞS s.278)

ora- “toplamak, orakla biçmek, hasad.” (or- “kesmek, biçmek, vurmak, urmak.” (DLT I, 14-11; 14-13; 172-16; 172-19; III, 45-4) –a, ŞS s.39)

ölçe- “ölçmek; nesaha, endaze itmek, tınab ve dönümi ve arazi hudud erbaasını

bildirmek.”(< ölç “ET? ölçmek, ölçmek, tahmin etmek, değer takdir etmek –e-, ŞS s.50)

örte- “parlamak, yanmak” (ört- “(1) kaplamak, örtmek. (2) saklamak, gizli tutmak”- a-, ED 208)

“yakmak” (Abş. s.96)

“yakmak, ihrak itmek, kavurmak..” (ŞS s.39)

Uluğ ot urmak için örtediñ meger hāşāk

BV s.256/333-2

Yüz ü kaddi gül ile servni örtep ki irür

FK s.33/32-3

Ġam u derd örtedi cānımnı sin bil

GD 32/1

Vādi-i hecr içre kim boldı süngek ehl-i ‘ışk /Budur otun kim anı ğam sipehi örtemiş

GS s.218/275-6

Köñgülni nār yanğaqı örter özge alı bile

LD s.67/610

Ėy örtep ol otka hān-mānlar

LM s.28/I-10

Örtedi lā-ḥavl ü istiğārını

LT s.99/1136

Sūz-nāk ebyātını oquğuşıning nefesi il könglin örtemekke sümüm-ı āfet.

ML s.190/B41a/22

Mihr imes gerdün yüzünğ hicrānıdın dāğ örtemiş

NŞ s.249/249-1

Kirişme birle cānımnı sin örte ‘ayb irmes

SD s. 266/663

Cihān yok tokuz āsumān örtegey

Sİ s.486/6549

sarsa- “sallanmak, sarsılmak” (sars- “sallamak, sarsmak”+ a-, ED 855)

“sarkamak, sararamak, hareket ve tezelzül olmak, raşe titremek.” (ŞS s.197)

saya- “saymak” (sa- “saymak”+ a-, ED 802; Abş. s.275)

“harc, saymak, hisab itmek, ta dad” (§S s.203)

II.2. 2. -I/-U-

kırı- “ince şeyin kenarından makasla kırmak, gözi açub kapamak, işaret itmek.”

(kır- “kazımak, bir şeyi kökünden çıkarmak; kırmak” (DLT II, 7-26; 7-28; 24-4; III, 401-13) – 1 -, §S s.273)

kızı- / kizi- (< kız- (ED 681) – 1 -)

1. kızarmak (sıcak).

2. kızarmak, yüzü kızarmak (öfke, utanmak vb.).

Çü bî-ḥad kızımış idi ol yaban / Birev kıldı kaḫan bile sāyebān

Sİ s.473/6358

sargı- “sarmak, yüksekten aşağı uzatmak.”(< sarḫ- (ED 849) – 1 , §S s.197)

“sarmak, yüksekten aşağı uzatmak.” (§S s.197)

tartı- “çekmek ”(< tart - 1 , Abş. s.159)

tepi- (?d-) “hareket, cünbüş itmek; kımıldanmak.”(< tep-/dep- “tekmelemek, ayağını yere vurmak” (ED 435) – i -, §S s.112)

yavu-/ yaḡu- “yaklaşmak, yakın olmak.” (< yaḫ- “yaklaşmak” –u -, ED 898)

“yakın olmak demektir.” (Abş. s.393)

Közi anıṅṅ āfet imiş iy köṅṅül / Yavuma anıṅṅ köziniṅ ḫaşıḡa

BD s.307/526/2

Kūyünṅ ümmīdi yüzünṅ ḫasreti birle eger ölsem / Yavumay ravḫaḡa vallah tilemey

ḫūrnı billāh

GS s.416/565-3

Bolup ol nev ‘e trāfıda sākin / Ki bolmay il yavumaḫ anda mümkin

FŞ s.461/L/34

II.2. 3. -Ar-

Ünsüzle biten fiillere eklenerek onlardan geçişli ve ettirgen çatılı fiiller teşkil eden ektir.

Fazla işlek değildir. Ekin –gAr- /-ger’den geldiğini belirtmektedir.¹⁶³

çıkār- (<çık-ār-, ED 410)

1. çıkarmak. (Abş. s.236)

Lebiñg bile ki kuyaşdın çıkardı āb-ı hayāt BV s.56/74

Çıkardıñg Hayretü ’l-ebrār tarhın FŞ s.106/VIII/49

Bakıp köñglige vü tehdīd itip derd /Ki bu öydin çıkargum āķibet gerd FŞ s.140/XIV/9

Karadın karağa biriben ulağ /Kalem-revdin anı çıkarmak kirek GS s.534/729-XLVI

Sıngalı köñglüm akar her laħza hūn-ābı anıñg /Şīşe kim sındı çıkar turmay mey-i nābı anıñg NŞ s.350/351-1

Saçıñg çīninga geh geh şāne ursanğ /Çıkar bir tārı yüz minğ çīn içinde SD s.204/442

Çıkarsun hıızır yanğlıg āb-ı hayāt Sİ s.75/414

2. (bitki için) yetiştirmek.

Devrān çemenidin sin ol laħza ki çıktıñg gül GS s.110/118/4

çöker- “bastırmak, sindirmek, çökmesine neden olmak” (< çök-er-, ED 416)

Bu hālet içinde tapkaç anı / Bir nāķa çökerdiler revānī LM s.285/XXIX-2624

iltür- “götürmek, kaçırmak” (< (?elt-) -er-, ED 132)

Yüz alman yolıdın katlimğa çün teşrīf-i yār iltür / Namāz içre ölümlük meks iterdin rūzigār iltür NŞ s.182/182-1

Kaçan kim mest-i lā-ya ‘kıl çıkar veh kim anğa birmen /Köñgülni ihtiyārım birle ol bī ihtiyār iltür NŞ s.182/182-2

iger- (< ig “kıvırmak, bükme, eğmek” – er -, ED 416)

¹⁶³ Muharrem Ergin , Türk Dil Bilgisi, s.203.

“egzal itmek, egirmik, dönmek, t akıb itmek, çarh, gerdiş.” (§S s.67)

kaytar- “geri döndürmek, çevirmek” (<kayt(kağıt)- ar-, ED 675; Abş. s.315)

“gerüye döndürmek, irca ve iade itmek, arkaya gitmek” (§S s.251)

*Kilse bu cānib sinānlar birle sançıp **kaytarıñg***

BV s.266/349-3

*Yügürme rızķ üçün ni yitse Haķ’dın anġla kim kāmīl /Ni kiltürgil dimiş ni ġaybdın
yitkenni **kaytarmış***

GS s.209/261-8

*Her belā kim kile yüz **kaytarmayın***

LT s.243/3160

*Nefes **kaytarurdın** su yutmaq işi*

Sİ s.190/2125

***Kaytarma** ‘inān źulm itip ey şūh ki qoymış /Yoluñg ara tofraġ üze yüz ehl-i tazallum*

NŞ s.437/438-4

kêter- /kiter-/ **kêtür-** (< kêt- “gitmek, ayrılmak” - er-, ED 705)

“gitmek, hiram, hareket ve azımet, cereyan ve sevk olmak” (§S s.293)

1. gidermek, uzaklaşmak.

*Közümni kötermesem közüñgđin / Yüzümni **kitermesem** yüzüñgđin*

BD s.194/126/21

*Uyķu hem-sāyelerimdin **kiterür** hecr tüni*

BV s.429/593-1

*Eger sorsa ki luţfīni **kitürdüñg** dār-ı dünyādın*

LD s.161/1479

*Gülşenge nażar ķıl ki sini körmek üçün gül /Altun **kitürür** ortada her kūn řabaķ içre*

LD s.194/1789

*Bu renc ki kēldi cāvidāñī/Özdin bolmas **kêtermek** anı*

LM s.37/II-103

Yüz üzre zūlf taġuttıñg perīşāñ ķıldı ‘aķlını / Anı yüzdin kötersenġ hem cānımdın

***kiterür** āsnı*

SD s. 284/727

2. yok etmek, ortadan kaldırmak.

kopar- (<kop-ar-, ED 586: kop-ur~kop-ar-)

1. kaldırmak, diriltmek.

*Kıyāmetī **koparıptur** at üzre olturuşı*

BD s. 180/107/1

*Kaşı başlağay cefānı közi fitneler **koparıp***

LD s.27/251

*Közleri her gūşe uyğudın **koparur** fitneler*

LD s.75/680

*Lebiṅṅ melāḥati gāv gā **kopardı** ‘ālemdin*

GS s.183/224-3

*Vefā kaşrın **koparsanḡ** bu binālar üzre dīvār it*

GS s.85/82-7

***Koparıp** kiserdin müdārā bile / Kemer-gāhıḡa tigrü ḡāra bile*

Sİ s.244/2938

2. dağılmak.

3. sürüklemek.

4. getirmek, yaratmak.

5.inşa etmek.

6.plan yaparak geceyi geçirmek.

“kâf kâf-i Acemidir. Kaldurmak ve yücelmek demektir.” (Abş. s.326)

“kat itmek, üzmek, cüda itmek, kender, burıden” (§S s.257)

töngter- “ters çevirmek” (<töṅḡit- “dönmek”- er-, ED 518)

“irtida itmek; avdet, irca, iraz taklıb, iade itmek, çivirmek.” (§S s.142)

yakar- (<yak- “yaklaşmak, dokunmak; yakmak”- ar-, §S s.332)

“acz-ül-hah itmek, iltimas, rica eylemek.” (§S s.332)

yaşur- “saklamak, gizlemek.” (< yaş- “saklamak, gizlemek.” - ur-, ED 979)

“örtmek, pinhan, ihtifa itmek.” (§S 330)

II.2. 4. -ç-

sürç- “sürçmek, ayağı takılmak” (<sür-ç, ED 845)

“zelle ve zele itmek, kaymak ve taymak, lagjiden.”

(ŞL s.208)

II.2. 5. -d/-y-

Eski Türkçede –d- ekinin inkişaf etmiş şeklidir.¹⁶⁴ Banguoğlu ek ile ilgili olarak Eski

Türkçede canlı sayılmayan ve tek açık heceden ibaret ve bazı fiil köklerine gelmiş görünen berkitme anlamında –iḍ- ekinin olduğunu belirtmektedir. İsimden fiil yapan ve bu ekin birleşigi –eḍ- ekinin, –iḍ- ekinin de birleşiginin olabileceğini ileri sürmüştür.

Ayrıca Batı Türkçesinde bu ekin –iḍ->-iy- şekline dönüştüğünü vurgulamıştır.¹⁶⁵

kıy- “eğrilemesine kesmek, kıymak, kesmek” (< *kı-d-, ED 595 :kıḍ-)

“kıyma itmek, ufak ve ince togramak, rıze rıze kesmek, taktı eylemek, ademe sitem itmek, birisine canı eda ve kurban ve idam itmek, canına kıymak.” (ŞS s.277)

Köz uçı birle baḳtınḡ u kıydınḡ Nevāyī köñḡlini / Bildinḡ anı kim bir kıya baḳmaḳḳa ḥacet-mend irür

GS s.126/139-9

Baḡrımın kıya baḳmak ile kıymaḡıdır / Yā 'ayn-ı tekessürdin irür közleri kıymaḳ

NŞ s.100/100-2

koy- (<*ko-d-, ED 595; Abş. s.338)

1. koymak, bırakmak.

Ey köñḡl kıyma Nevāyīni ki hūş-yār olḡay

BV s.8/8-11

Kıyma Bābüri bu ḥırmān birle/ Çāre ḳıl derdiḡa dermān birle

BD s.98/2/7

Çün mini kıymas felek bir laḡza vaşl eyyāmıda

BD s.150/54/1

¹⁶⁴ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Yapı Bakımından Fiiller, s.102.

¹⁶⁵ Tahsin Banguoğlu, Türkçenin Grameri, s.292-293.

- İvrülür başınğğa vü gāhī yüzünğge yüz **koyar*** BD s.160/70/2
- Koymağumdur** itekiñg kitsem iligdin her niçe* BD s.171/89/2
- İşikiñg āstānığa **koyuban** ikki yüzümni* BD s.266/340
- Baş **koyup irdim** ayağığa nitey* BD s.307/526/1
- Bir yolu ‘ışk ehli ‘āri-min ki **koymaslar** mini* BV s.47/64-3
- Allınga yüz katla her sâ‘at **koyar-min** yirge yüz* BV s.167/219-6
- Cihānda **koymayın** āsārın anıñg* FŞ s.80/II/26
- Toğuz eflākı **koyğıl** digil ‘Arş* FŞ s.87/IV/3
- Kemīn-gehde **koyaymin** yüz zırh-pūş* FŞ s.365/XL/39
- Ak ividin **koymas irdiñg** çıkalı ay şom raķib* GD 2/5
- Kim fenā tofraķığa yatıp **koyar** taş üzre baş* GS s.33/9-2
- Ni tanğ su **koyğaç** itmek şu‘le feryād* GS s.116/126-1
- Köñglümni sūzge **koyğuçı** fikr-i muḥālıdur* LD s.47/429
- Tigse yüzünğge bîḥōd olup yerge baş **koyar*** LD s.85/771
- Yüzünğni bu kün yüzüme **koy** ay tolum ayım /Noḵsānga **koyar** yüzni çü ay yetse kemāle* LD s.180/1651
- Havāda kırğuy eger tutsa qarça balasını/Yana iv üstine iltip **koyar** tigürmes* SD s.144/215
- Köñgülnüñg mühresin **koydı** değā oynayu şeş-derde* SD s.230/534
- Ey ki faķr içre kadem **koyduñg** talep vādīsiğa* NŞ s.45/45-6
- Dime kim köñglünğge **koyğum** zulm ile dāğ-ı ecel* NŞ s.145/145-6

- Özni asrap **koymas irdim** bar ikende saġ dāġ NŞ s.298/299-3
- Başıma yitkür mini **koymay** ħazīn LT s.21/96
- Žāyi' eylep-dür mini alüdeliġ /**Koymas** ol yoġa bu ġam fersudeliġ LT s.139/1716
- Huşuşa ki zincirler birle hem /Eger çikseler yolġa **koymas** ħadem Sİ s.72/374
- İlig işke ur yolġa **koyġıl** ħadem Sİ s.91/659
- Çü yoġtur direngi felek cāmıġa /Könġül **koyma** āġāz u encāmıġa elem Sİ s.110/946
- Raġamlar **koyup irdi** aġkāmıda Sİ s.118/1059
- Ki mülkümge bīġāneni **koymaġıl** Sİ s.121/1095
- ...cān berip yeryüzinde öz ornumġa ħalīfe kılp **koyma turur men tidi.** ŞT s.111/[66b](15)
- ...kün batışı ħarafıġa iltip yaynı **koysanġ** anı şundaġ koyġıl tidi. ŞT s.146/[77b](17)
- ...her müçenġni bir yerde **koyar men tidi.** ŞT s.188/[91b]5
- Her ikisini öltürmedi **koyma bērdi.** Babn s.54/E130a-7
- ...anġa Nesāyimü l-maġabbe min şemāyimi'l-fütüvve **at koydum.** NM s.2
- Cān ve könġül ve başnı anıġ yolıda **koyġay-sin** ve henüz özüġni muġaşşir bilgey-sin, NM s.58
yoġ ki az renc ki andın sanġa yitişse şikāyet kıġay-sin.
- Defterī yazıp atın **koymaġ** bolur nāz u niyāz FK s.217/226/4
- Yüz **koydı** bu kār-gehġa pūr-cüş LM s.53/IV-259
- Ferzend kılay sēni özümge / Minnetni **koyay** yaruġ közümge LM s.204/XXI-1766
- Koymuş-siz** anı esīr-i endūh LM s.207/XXII-1797
- Sālik allıda **koyuptur** vāridāt LT s.121/1470

*Her birige **koydı** yüz bî-ḥad melāl* LT s.56/561

*Ġāfilī **koydı** kadem bāzārga* LT s.58/599

*Tāc **koydı** başıḡa ol maṣḡara* LT s.61/637

*Anga ḡargāḡ at **koyupturlar**.* ML s.176/(B17b)/19

*Sart munga hem at **koymaydur** ve ner ü māde ikkelesin...* ML s.176/(F779b)/25

2. terk etmek.

*Ey köngül **koyma** Nevāyīni ki hūṣ-yār olḡay* BV s.8/8-11

3. emanet etmek.

*Evvel ādemde vedīʿat **koydı** nūrınḡı Uḡan* SD s.96/30

*İmdi Kalaçlarga bolup ayta turḡan sözümüzni **koyḡalı** munçaqlıḡ eytdük yeter.*

ŞT s.144/[77b](5)

4. hafifletmek.

“koymak.” (§S s.270)

toy- “doymak” (<to “dolmak”+-d-, ED 451; Abş. s.220)

*Cān ölerdin daḡı ḡamzenḡ öltürirdin **toymadı*** BV s.125/159-2

*Her niçe közüüm aç irse köz **toyar*** BD s.286/419/2

*Ni **toymaḡım** bar anıḡ ḡüsniḡa neḡāre ḡalıp* GS s.75/68-1

*Köz aḡardı vü yüzün bir **toya** körmedim raḡībā* LD s.28/254

***Toymas** kişi sindin niçe kim ḡalsa neḡāre* LD s.187/1719

*Nā-ḡāḡ ara mēndin ēyle **toydunḡ*** LM s.325/XXXIII-3036

*Hān beḡlidin cihān ehli **toyup*** LT s.29/202

Çun bu tarîkda himmet ‘ālî irdi ve ṭab‘ bî-bāk ü lā’ubālî öterge koymadı ve temāşāsıdın toymadı. ML s.180/(P282b)/12

*Uygānıp ‘ahd kıldım ki hergiz **toyğunça** nime yimegey-min.* NM s.98

*Hüsnidin **toymaḳ** imes mümkin ki bî-had hūb irür* NŞ s.43/43-5

*Anı tā ki toyğurmayın **toymayın*** Sİ s.364/4755

ulğay- (< ulğa- “büyümek, yetişmek” – y-, Abş. s.111)

“büyümek, ulu olmak” (Abş. s.111)

yoy- (< *yo-ḡ-/y-, ED 885)

1. yok etmek.

2. silmek

*Kiçrek kile sin bu hastedin toyduṅ mu / Dil şafhasıdın ḥarf-i vefā **yoyduṅ mu***

BD s.245/257/1

say- (sa- ”saymak” – y-, ED 833)

“hisab ve sayı, riayet, hatır, itibar, farz eylemek” (ŞS s.203)

*Ey ḡubār-ı merkebinḡ kün közgüsiniḡ **sayḳalı** / Niçe kim min bir gedā sin pādişehdür sin belī* NŞ s.649/653-II-10

II.2. 6.-DÜr-/-tÜr-

İki ayrı ettirgenlik kaynaşmasından oluşan –DÜr-/-tÜr- eki Türkiye Türkçesinde işlek eklerden olup ünsüz geçişli vegeçişsiz fiil kök ve gövdelerine gelerek “oldurma” ve “yaptırma” bildiren geçişli fiiller türetir.¹⁶⁶

acıglantur- “gücendirmek, igzab etmek” (< acıglan- “gücenmek, rencide olmak.” -tur-, ŞS s.15)

¹⁶⁶ Zeynep Korkmaz , Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.126.

aķtur- (<aķ-tur-, ED 82; Abş. s. 21)

“1. akıtmak, 2. fıskırtmak” (Abş. s. 21)

aldur-/ altur- “aldırmak” (<al- tur-, ED 133)

*Sanğa köñglümni **aldurdum** cihānda*

BD s.158/67-6

*Köñgülni ger disenğ aldurmay evvel közni **aldurma***

BV s.409/565-7

*Öz irki birle ni mümkün kişi öz köñglin **aldurmaķ***

GS s.254/327-5

*Köñgül her b̄vefāğa **aldururlar***

LD s.65/592

*Her kişi ol yüzge köz **aldurdı** köñglin **aldurur***

NŞ s.144/144-2

*Eṭrāf ve cevānibdin aç aruķ ve çapturğan **aldurğan** kelip bularga koşulup olturdılar.*

ŞT s.222/[103b] 4

arttur- “artırmak” (<art- tur-, ED 209)

*Yana bir edāları bar ki ba ‘zı alfāẓning songıda çikiçi lafızdur **arttururlar** yāmanşbning*

yā hünerning yā pīşening izhārı üçün ki Fārsīde yoktur.

ML s.178/(B20b)/20

Ve Aḥmed b. Ebi l-Verd dipdür ki çün Tinğri ta ‘ālā velīğa üç iş arturğay ol dağı üç iş

arturğay ol dağı üç iş arturğay, çün cāhuda arturğay ol tevāzū‘ ve fūrū-tenlıķda

artturğay.

NM s. 78

astur- “astırmak” (<as-tur-, ED 244)

*Kömüp dār üçün yirge ikki sūtūn /Ol ikini **asturdı** andın nigūn*

Sİ s.213/2480

aşuktur- “tacil itmek.” (< aşuķ- “acele ve şıtab itmek.”- tur-, ŞS 24)

atlandur- “atlandırmak (birisine at vermek) ” (<atlan-dur-, ED 59)

*Tiler-min ki özüm қoldap Şeyḥ’ni **atlandursam.***

NM s.271

*Çikip kâşid ol rahş u aylandurup / Sefer sâzını koldap **atlandurup*** Sİ s.63/243

attur- “attırmak” (<at-tur-, ED 67)

Atturdi kiçe birle kıyāmet tanġın manġa / Her bir kıya baķarda kara közüñġ aķları

LD s.244/2243

aylandur-“döndürmek, gezdirmek, devretmek”(< aylan-dur-, Abş. s.33)

*Miniñ na şımnı bārī ol perī kūyidin **aylandur***

BD s.148/50/5

*Başların **aylandururġa** beyle cādū iylediñġ*

BV s.267/350-2

*Koyun yafraġnı **aylandursa** her yan*

FŞ s.168/XVII/78

*Kūyig **aylanduruñġ** na şım ki hicrān za fida*

GS s.327/433-4

*Baġladı bilige tört **aylandurup***

LT s.117/1415

*...Şeyh‘niñ ħoltuķlarıġa salıp köterip semā‘ġa kivürüp niçe devr **aylandurup** tamġa
tayap koydı.*

NM s.266

*Başın **aylandurġay** ilniñ ħılsalar nezzāresi*

NŞ s.454/455-2

*Barın ħab ‘bir cānib **aylandurup***

Sİ s.48/29

**azdur-/aztur- “azdırmak, saptırmak, yoldan çıkarmak.” (< az- yolunu kaybetmek”
–tur-, ED 279)**

“yoldan çıkartmak” (< az-dır-TETL s.247)

*Ni tanġ zülfiñġ eger mini yoldın **azdursa** / Cihān ħalķı irür uşbu yolda güm-rāhı*

SD s.228/528

*Sipeh devride ħandekī ħazdurup / Ki nezzāresi hūşnı **azdurup***

Sİ s.322/4112

baġlandur- “baġlandırmak” (< baġla-n- “baġlanmak” (DLT II, 238-28) - dur-,)

*Āhım andaķdur ki la‘liñġ şevķadın her ħaķra ħan / Tökse köz yāķūt dik **baġlandurur***

bedri anıñg

BV s.270/354-4

baķındur- “bakındırmak” (< baķın- “bakınmak” (ED 316) –dır-)

*Oğuz ilini ağızına **baķındurup** köp yıllar biglik kıldılar.*

ŞT s.228/[65a](15)

baķtur- “bakdırmak, göstermek, manzur itdirmek.” (< baķ-tur-, ŞS s.84)

*Yetmiş üç yıl bolğanda barçasını öz ağızığa **baķturup** müsiülmāñ kıldı.*

ŞT s.132/[73a](11)

bastur- “bastırmak, kaçmaması için sıkıca tutmak” (<bas-tur-, ED 372)

“bastırmak, teskın, itfa itmek, tefavvuk, galebe itmek.” (ŞS s.82)

*Andın Günbezek köteli bile aşıp Sayķannı **basturup**.*

Babn. s.77/H183b-5

*İcāzet sözün ‘arż kılgāç turup / Tayağlattı ķahr eyleben **basturup***

Sİ s.191/2149

bildür- (<bil-tür-/dür-, ED 334)

1. bildirmek.

*İlge özni tanıtıp **bildürüben***

BD s.212/132-20

*Tügenler köñglüm içre lezzet-i derdiñni **bildürdi***

GS s.53/37-2

*Kimsege **bildürmedi** tefhīm ile*

LT s.251/3274

*Eger anlarnıñ içlerinde bir veyā ikki oķuğan ‘āķıl kışı bolsa ol bilse bilmegen köpniñg
ķaysı birine aytıp **bildürür**.*

ŞT s.111/[66b](9)

2. anlatmak, tanıtmak.

*Ol perīga hezl taķrībi bile **bildürge-sin***

BV s.333/450-7

biriktür- “birer birer bir araya getirmek; masraflardan keserek (parayı)
artırmak, tasarruf etmek” (< birik- tür-, TETL s.353)

“cem ve idhal itmek, birikdirmek, toplasdırmak.” (ŞS s.105)

birkiştür- “birleştirmek, ilhak ve cem itmek, toplandırmak. taksım ve tevzi ve hisse itmek, birbirine virmek.” (< birkiş-tür-, ŞS s.104)

boldur- “çare görmek, hall ve peyda itdirmek, tevafuk iderek mevcud itdirmek, meydana çıkarmak, zahir ve nümayün girü kalmak.” (< bol-dur-, ŞS s.98)

Kabûl kıldı ; bir néçe ay bu kâ'idanı mar ʾtuttı özge boldura almadı.

Babn s.141/E190b-10

Bir iki oķ attılar boldura almadılar.

Babn s.36/H151a-12

çaķnuştur- “karıştırmak, inkılab itdirmek, fesada virmek.” (< çaķnuş-tur-, ŞS s.163)

çaptur- “astırmak” (<as-tur-, ED 244)

“segirtdürmek demektir.” (Abş. s.222)

Ki çapturdunġ on on biş pehlevānnı

FŞ s.352/XXXVIII/61

Niçe her yan çapturayın min bu miskin başını

GD 42/2

Hākim ol at ʾtama ʾġa ki şāyed bu vesīle bile Hāce ʾdin tilese bolġay tuş tuş daġı yollarġa kişiler çapturup oġrılarını tutup bir uluķ nōkeridin Hāce hıdmetiġa yiberiir.

NM s.8

Hayāl ilçisin her ʾaraf çapturay

Sİ s.74/399

Ķozıcını bend kıldılar.Barça ilge kişi çapturdılar.

ŞT s.201/[96a]6

Eʾtrāf ve cevānibdin aç aruķ ve çapturġan aldurġan kelip bularġa ʾoşulup olturdılar.

ŞT s.222/[103b]4

çavdur- “kişnemek, sinmek, isinmek.” (< çav-dur-, ŞS s.165)

çırmaştur- “astırmak” (<çermet-tur-, ED 430)

Çırmaşıptur oķıġa per kibi cān rişteleri / Ey kõnġül imdi bolur mu anı tartıp çıkarıp

NŞ s.57/57-4

çıvdır- “çıldır çıldır bakmak, göz dikmek, mütehayyir.”(< çıv- “fırlatmak” (TETL s.513) -dır-, ŞS s.182)

çigdir-“çıldırmaq, dıvane gibi bazı hareketlerde bulunmak, budalalık itmek, deli tilbe.” (< çig- dir-, ŞS s.180)

çiktür- “çektirmek” (<çek - tür-, ED 414)

Çiktürüp kuşlarğa köp renc ü ‘anā/ Sonġı menzil boldı vādī-i fenā LT s.272/3566

Açmayın zülf-i perīşān könglüme çiktürme āh / Yitmeyin āhım yili zülfin perīşān eyleme

NŞ s.528/531-3

değiştür- (< deġiş - tür-, ŞS s.188)

“mübadele, muavaza, istibdal itmek, bir şeyi alub digerinini virmek.” (ŞS s.188)

çişindir- “birisinin libasını soyub çıkarmak, soyundurmak ”(< çişin-dir-, ŞS s.179)

dinlentür- “müsterih ve asude itmek, teskın eylemek, kıssa ve efsane ile aram itdirmek, okumak, dastan söylemek.” (< dinlen- tür-, ŞS s.189)

dolaştur- /dolaştır- “ilişmek, sarılmak, bir şeye takılmak, kapılmak; yakalamak, tutmak; sataşmak” (<ET. tolgaş- tur-, TETL s.641)

“gezdirmek. sarmak, eylentirmek, bila-taraf gezmek, devr itmek.” (ŞS s.190)

dürtüşdür- “kuvvetli darbelerle dürtmek” (< dürt –üş- tür- TETL s.675)

“hayvanatı keder-i tan itmek, dürtmek, dögelemek.” (ŞS s.189)

ëktür- “ektirmek” (<ek-tür-, ED 104)

Suffanınġ girdide tamām tal dıraġtları ëktürdüm.

Babn. s.21/H136b-12

gönendür- “sevindirmek” (<gönen - dür-, Abş. s.367)

“kâf-i Acemî sevinmek demektir.” (Abş. s.367)

haklaştur-“ödeştirmek,müsavat üzre kısmet virdirmek, ihkak-ı hakk itdirmek.”

(< haqlaş- tur-, ŞS s.182)

indir-/ indür- (endir-/ëndir-indir-) “indirmek, alçaltmak, surat asmak” (<ën-dür-, ED 180)

“davet etmek, kışırmaq demektir ve bir nesneyi yukarudan aşaga indirdi demektir.” (Abş. s.77)

“ilka itmek, aşagi almak, davet itdirmek, çağırmaq, karaya düşürmek.” (ŞS s.77)

Ey Nevāyī bī-vefā devr ehliḡa indürme baş

BV s.47/63-9

İndürüp başıḡnı iy serv-i ḡurāmānım işit

FK s.88/89-4

Ḳibleḡa ḡāfir min er baş indürüp ḡalsam namāz

GS s.181/221-1

Şiblī iligin anıḡ başıḡa sürtüp indürdi ve didi:

NM s.81

Baş indürmegēn eylep izḡār-ı ta ‘n

Sİ s.53/91

isirgandur- “kızmak, utanmak, hararetlü olmak, hicab itmek, hacil olmak.”

(< isirgan-dur-, ŞS s.64)

"Alıb kildi anı öz mesnediga / Isirgandurdi lütf-ı bı-haddiga"

ŞS s.64

istür- /estür- “estirmek, uçurmak” (< es-tür-, ED 244)

Şubḡ çun isti şabā içkil ḡadeḡ kim bolmaḡunḡ / Sin ü köp istürgüsi bu bāḡ ara devrān şabā

BV s.29/39-7

Ki İskender er yıḡsa ‘ālem ilin / Anḡa istürey eyle āfet yilin

Sİ s.224/2646

itür-/ ittür- “ettirmek” (<it-tür-, ED 67)

“itgürmek, mefkud olmak, gayib ve zayı itmek, def itmek, biletmek.” (ŞS s.58)

İtürdüm āh ile yüz hevāsıdın aḡyārı ol yüz hevāsıdın / Anıḡ dik kim kişi sudın kitergey ḡansı dem birle

GS s.399/538-3

ḡaldur- / ḡaltur- “kaldırmak” (<ḡal-tur-, ED 244)

“kaldırmak, def ve ber-dar itmek, tahammül, uyandırmak, yukarı kaldırmak, bala itmek.” (§S s.247)

"Kametim ham boldı **kaldur** lutf eyle / Ver ne kün kündin beterdür kametım" §S s.247

kaşıştur- “kaşıştırmak” (< kaşı- (ED 607) - tur-,)

Mekke’ge bardı Şeyh Ebu’l-Hüseyn-i Cahzam ziyâretiga ve hac kılmay yandı ki hacnı anıñg ziyâretiga **kaşışturmadı**. NM s.172

kantur-/ kantur- “kandırmak (su, yiyecek)” (< kan-“tatmin etmek, doyurmak”- tur-, ED 636)

“kana kana su içirmek, atı suya toydurmak, vezn ile bakmak.” (§S s.249)

kavuştur- “birleştirmek, kavuşturmak” (<kaviş- “kavuşmak”- tur-, ED 588)

*Kol **kavuştur**ğuça bu evlîdür / Ki anıñg çıksa igni sinsa bili* GS s.520/692-(IX)

*Kollarını **kavuşturup** yırakdın / Fermânı ğa muntazır kırakdın* LM s.77/VIII-482

kazdur- “kazdırmak” (<kaz- “gelmek”-dur-, ED 618)

*Sipeh devride ğandakî **kazdurup** / Ki nezzâresi hüşnı azdurup* Sİ s.322/4112

keltür- / kiltür-/ ketür- “getirmek, getirtmek.” (<kel- “gelmek”- tür-, ED 716)

“kâf-i evvel Arabî ve kâf-i sâni Acemidir ketürmek demekdir.”(Abş. s.350)

“getürmek, averden, hazır, nümuden, kamtu itmek.” (§S s.296)

*Husrav Şâhdın köñgülge yakku dek söz keltürmedi, velî el ü ulusdın sözler **keltürdi**.*

Babn s.1/E91/14

*Araĝa Levh-ı mahfûzunĝnı **kiltür***

FŞ s.85/III/38

*İr ve ğâtündın seksen kişi ĩmân **keltürdiler**.*

ŞT s.116/[68a](16)

***Kiltürür** uşbu maĝal istîlâ*

BD s.109/4/115

- Kiltürür** bolsanġ anġa uyķu kiçe efsāne dip BV s.47/64-4
- Tanġ yili zūlfünġ ‘anberin **kiltürür** LD s.279/2551
- Hālīga kiltürdi** çün zevķ-ı vişāl LT s.107/1269
- ...Enverī ve Selmān şî‘ride her biri birining cānibin tutup bahşlar kılıp sözleri bir biridin
ötmegendin songra bu faķīr allığa muhākeme üçün **kiltürüp tururlar**.
ML s.186/(F782b)22
- Didi mezkūr kıl! Didim kim ol mininġ könglümde andın ‘azīmraķdur ki tilge **kiltüre**
alġay-min. NM s.33
- Kiltürdüm** uş söz gevherin kim özi özge kān iriür SD s.120/123
- Didi şeh ki kāşıdnı **kiltürdiler** Sİ s.161/1701
- kéydür-** “giydirmek” (kē y- “keç-/kiy- dür-, ED 700)
- Kéydürdüñġ** zīnet éylemekdin
- Tokķuz hil ‘at anġa felekdin LM s.31/I-41
- Barça dehr ehliġa bu mātem-serā /**Kiydürüp** aninġ ‘azāsıġa kara LT s.100/1154
- Köprek kütüb ü resāyil ve ġazeliyāt ü kāşāyidde ki ma‘ānī gevherlerin nazm silkige
kiydürür. ML s.187/(F782b)/26
- Kiydürġüçi** ve alġuçıġa ihtiyār irdi, anġa yok. NM s.178
- kıldur- /kılur-** “yaptırmak” (<kıl- dur-, ED 619)
- Yana **kıldurdi** kadehni leb-be-leb / Didi iç lā-cür‘a ey ‘ulvī-cenāb LT s.112/1336
- Ol sebebdin Mihlā’ il Bābil iķlīmıġa barıp bir şehr saldı atını Sus koydı ve tam iv saldı
ve kendler kıldurdi. ŞT s.114/[67b](13)

kiçtür- “geçirmek, vazgeçmek” (<kiç -tür-, ED 619)

*Barı fâni vü barı hîç turur / Sini dünyâ bārıdın **kiçtürür***

BD s.212/132/25

kistür- /kestür- “kestirmek” (<kes -tür-, ED 749)

Kişi kanı tökkenni boynun urup / Qolın kistürürniñ qolın kistürüp

Sİ s.136/1329

kizdür- (g-) “gezdirmek” (kiz- /kêz- “gezmek, seyahat etmek”(ED 757) – dür-)

*Köngül kim rüzgārımnı qarartıp boldı āvāre / Tapılsa **kizdürey** devrān ara yüzün kara
iylep*

BV s.44/59-9

*Mini bu nātüvānlıq birle zülfünğ / Cihānda **kizdürür** peyk-i seher tig*

LD s.106/967

*‘Āşık itkeç şöhre-i seher itti ol kâfir mini / Şehr **kizdürgen** kibi kâfir müselmān eylegeç*

NŞ s.97/97-5

ķondur- “kondurmak, üzerine koymak.” (ķon-dur-, DLT II, 402-23)

*Al inğde minğ ney **ķondurup** zülfünğni kör bāzī bile / Könglüm ħamāmı boynığa
toyğunça ney saldı ġareng*

LD s.110/1007

köndür- (<kön- “düzeltmek, doğrulmak”- dür-, ED 730)

1. doğrultmak.

2. (doğru yola) iletmek.

*Zühd şahrāsığa tüştüm işk yolıdın azıp /Bābüri-güm-rehni imdi kim bu yolğa
köndürür*

BD s.311/544/3

...çıkanmak, **köndürmek**, söndürmek, suķlatmak.

ML s.170/T776a 1/27

köredür- “körükleme” (< köre- “körükleme ile puplamak, ateşe hava virme”

– dür-, ŞS s.287)

Müşk okıda ħaṭṭını zülfün köredürgeç şabā / Anğlasam maḥsūs üçün andın rivāyet

kılmadı

SD s.234/548

köter-/ kötür- “kaldırmak, yükseltmek” (<kö-tür-, ED 706; Abş. s.354)

“kaldırmak ber-der itmek, def ve selb ve mahv eylemek.” (ŞS s.285)

Köterdi velî yirge çalmaq için

BD s.320/558/24

Kaşınğda baş köterip köz açarğa koymas uyat

BV s.56/74-1

Baş kötermey meydin iktim cürm tohmı barça ömr

GS s.256/329-7

Eşhebni çün aranğ köterür nâzenî boyı

LD s.81/736

Haftdın ulus kötermeyin baş

LM s.41/III-136

Pîr ayağdın kötermey başını

LT s.123/1495

Baş köterme bâdedin zinhâr andağ kim habâb

NŞ s.41/41-7

Anı yüzdin köterseñg hem cānumdın kiterür āsnı

SD s.284/727

Ol ‘amel tohmığa bu ber nidin sezādur ve cevāb-ı maḥşūlnı kötermek

Sİ s.312/XLVI

Kozi Yavı atlı oğlını pādişāh köterdiler...

ŞT s.165/[84b]7

Oğuz iline kişi yiberip keltürtüp uluğ toy kılıp Tumanı hân köterip tahtda olturtup Köl

İrki ayağ üstinde turup Tuman Hânğa aytdı:

ŞT s.180/[88b](1)

İslegey-min yok ki it yanğlığ kötürgey-min anı

BV s.438/607-2

Anğlasam kerrübîler kök kapğdın kötrür hicāb

SD s.184/381

köydür-/ küydür- “yaktırmak”(<*küñg- “yanmak”- dür -, ED 730/755)

“yandırmak, ihrak itmek, yakmak.” (ŞS s.292)

...kim ma‘ānî ğurabāsıdın ğarîb alfāz libāsığa kivürüp min ve halk köñğlin ol

ġarîbistān ehli otı bile küydürüp min.

ML s.180/(P282b)/16

Köngülge ot salur ol gülning ikki yüzining alı / İçimni köydürür ol kara zülfi alluda hāl

BD s.266/339

Āhim gamıngda günbed-i aḥzarnı köydürür / Her uçkunı felekde bir aḥterni köydürür

BV s.129/164-1

Vaşlıdın nevmīd iken çağda firāḳı köydürür / Çunki boldı vaşl ümīdi iştiyāḳı köydürür

FK s.149/1-9

Ol közī otluḳnı sıvdüñg öz ḥaddingni bilmeyin / ‘İşk otı her niçe köydürse henüz kemdür

sanğa

GD 5/3

Ay kıyaş mihr ehlini köydürme bu vādīde kim / Germ-rūlar āḥudın munça ḥarāret dur

sanğa

GS s.40/18-6

Sāḥir-i bābil kişini yüz hezār efsūn bile / Munça köydürmes kim ol cādū ḳaraḳıñg örtedi

LD s.263/2426

Çetr ile tācın başıḡa urdılar / Bū-riyā tonın buzup köydürdiler

LT s.77/844

Didi ki birev ki anıñg dergāḥuda yüzi suyn tökmiş bolḡay, ot anıñg yüzün köydüre almas.

NM s.180

Āteşīñ gül çünki bülbül köydürür yüz vech ile / Ni asıḡ feryād u efgān birle minḡ destān

anğa

NŞ s.9/9-6

Āḥ urup işḳıñgda yir kök günbezini köydürür / Ehl-i zāḥir anıñg aşlın bilmeyin aytur

buhār

SD s.92/13

Buyurdı bedenlerni köydürdiler / Kül ittiler ü köke savurdılar

Sİ s.213/2483

küldür- “güldürmek” (<kül- “gülmek” -dür-, ED 717)

Bü ‘l-‘aceblıḡlar bahār-ı işḳ ara kör kim mini / Geh bulut dik yıḡlatur gāḥī çaḡn dik

küldürür

GS s.142/163-8

Yüzüme bakқан sayın köñgünğ kilür / Za ferān ārī kişini küldürür LD s.271/2490

mindür- “bindirmek” (<mün- “binmek” - dür- < bin-tür-, ED 350)

Bir işek dik başınğa efsār urup / Nefsni öz arkanğ üze mindürüp LT s.145/1793

oқuntur- “okutdurmak, ıgrıtdırmak” (< oқun- tur-,  s.47)

“okutdurmak, ıgrıtdırmak” ( s.47)

ondur- (< (onğ-)on - dur-)

“dindirmek, teskin itmek, tahfif itmek.” ( s.53)

olturtur- “oturtmak” (< oltur - tur-,  s.49)

öldür-/ öltür- “öldürmek” (< öl-tür-, ED 133; Abş. s.112)

“öldürmek, ilhak, ifna itmek.” ( s.50)

Öltürür gerçi mini güftārınğ BD s.301/506/1

Çunki ‘ışķ āşūbıdın her dem işim ölmek durur BV s.159/207-6

Sorma köñglüm hākini bī-dād ile öltürgüsi BV s.390/537-3

Ol köz ü leb öltürüp tırgürseler ni ‘ayb kim FK s.89/90-4

Yarap öltürgeli pervār uyu dik F s.89/IV/34

Mini had öltürür hecrinğ velākin GD 38/5

Lufunğ azı cān alur ahrınğ köpi hem öltürür GS s.40/18-3

Çün mini öltürür bu kün ol ru u ‘ārız ārzūsı LD s.15/138

Öldürür sin tā-be-key ‘uāknı LD s.275/2520

Ni üçün kim öltürür her dem uyat LT s.249/3244

Şeyhu ‘l-islām dipdür ki anınğ tırigini kişı öltüre almas kim ol özge rū bile tırigdür.

NM s.144

Kim humār öltürgü dik hālimni eyleptür tebāh

NŞ s.522/524-6

Bu bağışlağan bile öltürmegil behr-i Hudāy

SD s.236/560

Anğa tıfl özin öltürürdin ni bāk

Sİ s.309/3914

"kırk kün haling mudur yüz üzre ya şevket bile öltürübdür hind şahı taht-ı sımın üstüne"

ŞS s.50

Özlerini öltürdi, oğlanlarını esr kıldı.

ŞT s.130/[72b](9)

östür- (<ös- “büyümek, gelişmek; alışkın olmak”- tür- , ED 241)*Anda bir yaş oğlanı olcalap keltürüp atını Suvar koyup kolında östürdi.*

ŞT s.191/[92b]18

sağındur- “düşündürmek” (<sağın- (ED 812) -dur-)*Ger unuttı yār bu maḥzūnnı veh kim könglüme / Bar anı her dem sağındurmak disem sin hem unut*

BV s.64/85-2

sattur- “sattırmak” (<sat- (ED 802)- tur-)**“bey itdirmek, satdırmak, fūruht, bey ve şıra.”** (ŞS s.196)**sındır-/ sındur-** (<sın- “kırılmak” (ED 833)- dur-)**1. kırmak kırılmak.***Hāzır iylep barını sındurdum*

BD s.314/551/8

Hūş u ‘aql u nām u nengim şîşesin sındurğalı

BV s.40/53-3

‘Ömr nahlin sındurup ten külbeseñ kılğay harāb

FK s.44/43/2

Gehīkim sındurup tāk-ı keyānī

FŞ s.124/XI/30

Zamāne oq kibi tüzlerni sındurup ya dik

GS s.160/189-8

‘İşkınîğ içre köksüme ança cünün yaşın uray /Kim hırednîğ şevketin taqvā şikūhın
sındıray GS s.467/641-1

Sındur ol ağızı açuk bāzārını LD s.294/2674

Sındurur-sin gerdenin her tülkü kim kılsa inād SD s.132/169

Ağızını sındur pistenîğ yar ortadın bādāmı SD s.286/736

Ki sındurğa sin levhleri nühüst Sİ s.270/3339

2. .yenmek, galip gelmek.

sınuktur- (<sınuk- “kırılmak”(ED 833) - tur-, Abş. s.283; ŞS s.220)

“sındırmak,bozulmak, şikeste itmek, pare ve parçelemek.”

(Abş.s.283; ŞS s.220)

siskendür- (<sisken- “dehşet ile uykudan sıçrayub kalkmak” (ŞS s.217) - dür-)

...ve naşîhat zülāludın anıñg yüzige bir su urdı kim anı gaflet uykusıdın siskendürdi.

Sİ s.142/XXI-11

soktur- “dövdürmek, ezdirmek” (<soq - tur-, ED 807)

Barıp anı tağı aldı ve huṭbeni öz atığa okutup ve sikkeni öz atığa sokturup Lektūnī
şehrini pāy-ı taht kılıp olturdu. ŞT s.142/(76b) (9)

soldur- “soldurmak” (<sol- (ED 828)- dur-)

Köñgül bāğı aradur nahl-i qadı līk qorqar-min / Kim ol ıssıg hevā soldurmağay nevres
nihālīmni NŞ s.598/601-2

sordur- /sortur- “emdirmek” (<sor- tur-, ED 847)

La l-ı lebinğdin özge yoq derdime çāre kılğuçı / Sordur andın ay bigim bizge şifā çiki
çiki LD s.247/2279

söndür- “söndürmek” (<sön-dür-, ED 837)

*Eşk ile könglüm oti öçmes kadeh tut sākīyā / Kim bu su birle meger ol şu leni **söndürge-***

sin

BV s.333/450-6

*...çıkanmak, köndürmek, **söndürmek**, suqlatmak.*

ML s.170/T776a 1/27

tındur- “dinlendirmek, rahat ettirmek”(<tın- -dur-, ED 518)

“dindirmek, teskin, mutma’in, asude itmek, rahatlendirmek, durdurmak.”

(§§ s.154)

*Terk itip meyni köngül **tındurdum***

BD s.314/551/8

*İkki sāgar birle könglünğni özi dik **tındurur***

BV s.137/176-8

*Ārzū-yı vaşldın könglümni **tındurduñg** barıp*

FK s.60/60-4

*Rızā kūyide tā koydum kadem könglümni **tındurdum***

GS s.315/415-8

*Hayl könglin her haṭardın **tındurup***

LT s.133/1636

*Ġonçe-i vaşlm açar şem ‘i firākım **tındurur***

NŞ s.465/466-5

tingiştür- /tengeştür- “karşılaştırmak” (<tengeş- “denk olmak”- tür-, ED 526)

*Çün anıñ birle **tingiştürdi** özin*

Nāle kıldı eşk-bār eylep közin

LT s.233/3014

tiktür- “diktirmek” (<tik- “dikmek”- tür-, ED 479)

*Bulğarındın üç havz **tiktürdi**.*

ŞT s.172/[86b] 9

tindür- (< tin- “nefes almak; durmak, kesilmek (yağmur) ; sessiz olmak; konuşmak” –dür-, Abş. s.193)

“söyledüb demektir amma burada sakın eyleyüb emin idüb dinlendürüp demektir” (Abş. s.193)

toldur- “doldurmak” (<tol- “dolmak”- dur-, ED 495)

Gehī toldurur cām-ı işret manğa

BD s.320/23/558

Eger toldurmasanğ cāmım leb-ā-leb

FK s.50/49-7

Nîş ile nāzük nişān kıldı vü toldurdu ‘asel

LD s.117/1069

Ol ayağ yalanğ kildi ve bir taşda ot toldurup başığa köterip keşğāhda turdı. NM s.269

Sākī-i devrān çü āhır toldurur peymānemiz

NŞ s.248/248-6

Toldurdu belā birle vü memlū fiten itti

SD s.270/677

Kitür sākīyā toldurup cām-ı ‘adl

Sİ s.138/1353

tolğandur- “döndürmek” (<tolğan- -dur-, ED 497)

“dölendürmek ve dölüşdürmek demektir.” (Abş. s.214)

“etrafına sarmak, ihata ve ıstimal etmek, pıç ü tab.” (§S s.139)

toydur- /toğgur- (d-) “doyurmak” (<toğ - dur-, ED 454)

“toyurmak, ihsas etmek, şiba ve sır etmek.” (§S s.144)

töktür- “döktürmek” (tök- tür-, ED 479)

Raķībīnğga disem la ‘net yiri bar kim sanğa nā-ħaķ / Mining kanımın töktürmekke ol

mel ‘ün irür bā’ış

NŞ s.91/91-7

tutaştur- /tutuş- /tütüş- (?tutoş-) “tutuşturmak” (< tutaş- (ED 462) –tur-)

Sākī irür ‘işret çağı efsürde bolmadı bile / Ot tik çağır kiltür dağı şħbet tutaştur mey

bile

BD s.177/101/1

Fetīlelerni yaramdın çikip tutaşturdu / Meger ğamınğda koyar dāğ-ı intizār köñül

GS s.293/383-6

Ulusķa ot salur irsenğ mini burun örte / Nidin ki otnı tutaşturğalı kirek ħāşāk

NŞ s.329/330-2

unuttur- “unutturmak” (< unit- (ED 179) - tur-)*Devrân gâmı bile sitemini **unutturur** /Ol sebz-çihre yâr hayâli ‘ale‘d-devâm*

BD s.281/400-1

*Ğarażım bu ki **unutturmağa** min özni anğa*

GS s.74/67-3

*Bu felekniñ gerdişini nimereselerini **unutturmağan turur** kim bu anıñ katında sehl turur.*

ŞT s.208/[99a] 7

uruştur- “savaştırmak, dövüştürmek” (< uruş- (ED 240/241)- tur-)*Kim anı **uruşturmağıdın** ister kām / Nā-kām uşatqasıdur anı nā-kām*

BV s.516/728

*Ki çinī ayağ birle hārā-yı rūm / Kaçan kim **uruştursa** dārā-yı rūm*

Sİ s.327/4188

uyaldur- /udlan-/uvutlan- “utandırmak” (< uyal- “utanmak” (ED 8) –dur-)*Her niçe bī-‘ināyet ise yār Bābüre / Sin koyma hıdmetiñni vü anı **uyaldur***

BD s.144/45-7

***Uyaldurma** çemen servin bağışla / Kıyāsen bendeī āzād iter sin*

LD s.164/1508

üleştür- “paylaştırmak” (üleş- (üle-ş-) (ED 154)- tür-)*Şundağ tip Horāsān ve ‘Irak ve Rumniñ ança bile turgan şehirlerinin bir bir atların**tutup nökerlerine **üleştürdi**.*

ŞT s.143/[77a] (5)

yağdur- “yağdırmak” (<yağ-tur-, ED 900)*Niçe başımğa **yağdurgay** cefā taşını ol meh-veş*

BD s.294/465

*Mezellet gerdi her dem **yağdurur** başımğa vīrānım*

BV s.304/405-7

*Ni ğaraż bu jāleni **yağdursa** andın özge kim*

FK s.44/43-2

*Sanğa **yağdurmamış** oğ hayl-ı hicrân*

FŞ s.375/XLI/70

*Taş kim **yağdurur** ol şūh-ı sitemgār manğa* GS s.36/13-2

*Luṭfî dem-â-dem kôz yaşın yaz yamğuru tig **yağdurur*** LD s.179/1648

*Eṭfāl-ı cünûn cefâ kılıp fâş /Her lahza başımğa **yağdırıp** taş* LM s.36/II-93

*Başımğa firākı **yağdurup** taş* LM s.140/XIV-1110

*Başka yamğur ornığa taş **yağdurup*** LT s.42/386

*Şām gam **yağdurdı** mu āhım şafaķnı su kılıp* NŞ s.53/53-1

*Kim ol **yağdurup** ebr ihsânını* Sİ s.131/1253

yakınlaştur- “yakınlaştırmak” (< yakın –“yakın” (ED 904) –laş - tur-)

*Bes ki kan bardı elemeler yüzlenip her dāğıma / Ža f ifrāṭı **yaķınlaşturdı** barur çağıma*

BV s.385/530-1

yaktur- (<yak-tur-, ED 900)

1. dokunmak, etkilemek.

2. yaraya merhem uygulamak..

3. tutuşmak, yanmak, yakmak.

“tutuşdırmak, yapışdırmak , tasdik, kabul itmek, münasib.” (ŞL s.332)

yalanlaştur- “soyundurmak” (< yalın- (soyunmak) (DLT III, 85-13/15) –laş- dur)

“üryan itdirmek, çıplak kıldırmak, lüç ve luht eylemek.” (ŞS s.333)

yandaştur- “yaklaştırmak, yanaştırmak, yakınında bulundurmak.” (<yandaş –
“tur-, ŞS s. 336)

“yaklaştırmak, yanaştırmak, yakınında bulundurmak.”(ŞS s.336)

*Özni **yandaşturup** özünğ birle / Sözni çırmaşturup sözünğ birle* BD s.207/129/61

yandur- /yantur- “döndürmek, tutuşturmak, korkutmak, kusturmak” (<yan –

“ dönme; yanmak, alev alev olmak; suçtan dönme, vazgeçmek; inanç, din veya düşüncesini değiştirmek” (ED 941) - tur-, ED 947)

Köngülñi zühed taḳvā vü vera ‘dın yanduruptur min BD s.271/360

Buzuḡ ten āṣiyānın şu ‘le-i hecrinḡḡa yandurduñḡ BV s.265/347-3

Kime vü kime ḥalkın yandururḡa FŞ s.273/XXIX/64

Niçe yıllardur ki özi yandurḡan çerāḡı öçmeydür, dip meşhûrdur. NM s.385

Yandurḡalı asrı daḡı izdeme bahāne SD s.200/428

Burunḡı barın ṭab ‘ile yandurup Sİ s.48/29

“dönme demektir.” (Abş. s.391)

“yakmak, mum ve kandili ıkad itmek.” (ŞS s.337)

yaraştır- (<yaraş- “iyi geçinmek”- tur-, ED 973)

1. uyuşturmak.

2. barıştırmak.

İl yaḥşıları arada yörüp köp naşîḥatlar ḳılıp yaraşturalı tidiler. ŞT s.182/[89b]9

yardur- “yardırmak, iki bölüm ayırtmak, pare cüda itmek.” (<yar-dur- , ŞS s.327)

yasattur- “düzeltilmek” (< yasa- “düzenlemek, tertip etmek” (ED 974)- tur-)

Oḡlanlarım ḥalkım birlen esen ve amān barıp keldim tip uluḡ toḡ yaraḡın ḳılıp bir ḥargāh yasatturdı. ŞT s.147/(78a] (16)

yıḡıştır- “yıḡıştırmak” (< yıḡış- “yıḡmak, yıḡın yapmak”(ED 909) –tur-)

Hem māl yıḡıştırur le îm irmes min BD s.217/145/1

Öziniñ da ‘vāsı bu êdi kim: ‘Mên hergiz hîç ḡazalımñı yıḡışturmaḡ vādîsıda bolmadım.”

Babn s.71/H179b-5

*Maḥfi rāzı ḥoḳḳa içinde key müşg isi diptür kim ḥoḳḳa açılsa ol isni **yıḡştursa** bolur ni yaşursa.* BV s.498/679

*Eşk ara öldüm **yıḡştur** imdi zülfünḡ şetsini* FK s.295/313-3

*Tarıḡ tarıḡ ki **yıḡşturdu** altunun nārenc* GS s.95/96-8

*Ėy çāre-nümā ilig **yıḡştur*** LM s.185/XIX-1570

*Alar Nesāy tigresin ki birk yirdür ve suları bar birkitür ḥayal kılıp Mısr atlıḡ mülāzimleriḡa buyurḡan irmişler ki ceper ve tura üçün işikler **yıḡşturḡay**.* NM s.41

***Yıḡşturdu** öz gevherin her kişi* Sİ s.510/6898

yıştūr- (<*yış- (?*ış-) “ düzeltmek, asmak” (ED 978)- tür-)

*Alar hem kirgeç Hāce hem-ol düstür bile koparlar ve alarnı olturturlar iliglerin **yıştūrürler** ve sorarlar ki kaydalıḡ-siz?* NM s.8

yükündür- “başını eğdirmek” (<yükün- “başını eğmek, tapınmak” - tür-, ED 914)

*Alarnı çü mundaḡ sivündürdiler /Şeh allında toḡuz **yükündürdiler*** Sİ s.276/3428

yüzleştir-“yüzleştirmek, yüz yüze getirmek” (<yüzleş (yüzkeş-) (ED 987) – tir-)

“muvacehe etmek, ru-be-ru gelmek, muhakeme olmak.” (§S s.342)

II.2. 7.-ĠA-/-KA-

tarḡa- (< tar - ḡa-, Abş. s.159)

“taḡılmak; perakende, perişan olmak ” (Abş. s.159)

tolḡa- (<tol- ḡa-, ED 497)

1. dolamak.

<i>Gāhī kulağın tolğadı geh yüzünge kildi</i>	BD s.173/93/4
<i>Tolğadı şabrum kolun zāhir kılıp dil-dār küç</i>	BV s.78/98-1
<i>Bir kadehni ağızıma koygıl kulağım tolğaban</i>	BV s.338/457-9
<i>Kim ‘acebtür başsız ilniñ kulağın tolğamak</i>	NŞ s.310/311-7
<i>Ni yanglıg kimse boynun tolğagay Haqniñ kazāsıdın</i>	NŞ s.458/458-8
<i>Şafaq birle felaqdın tolğamay baş /Taşıp iş başığa aq u kıztıl taş</i>	FŞ s.149/XV/44
<i>Yiberdim kaşınğa münāsib nime /Boyun tolğama nā-münāsib dime</i>	Sİ s.163/1729

2. (takı) takınmak.

3. sancılanmak.

“tolandırmak ve bumak demektir.” (Abş. s.213)

“etrafına sarmak, ihata ve iştilal etmek, pıç ü tab.” (§S s.139)

salga- (<sal- ga-, Abş. s.270, §S s.200)

“gönderdi demektir.” (Abş. s.270)

“baş, irsal, haber ve tebşir etmek.” (§S s.200)

sayga- (<say- ga-, §S s.203)

“saymak, ta dad, hisab, add, tahsib” (§S s.203)

sürke- ¹⁶⁷ (<sür-ke-, §S s.208)

“süriklemek, cerr-i cezb, ihmal etmek, keşale, südremek.” (§S s.208)

II.2. 8.-ĞAr-/-QAr-

Nadir kullanılan ettirgenlik ekidir. Aslî şekli –ğar /-ger olduğu halde, ses uyumu

¹⁶⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s. 144, bkz. “sürken-.”

neticesinde –kar- /-ker-şekli de meydana gelmiştir.¹⁶⁸

bütker- /bütgür- (<büt- “tamamlamak”- ker-, ED 303)

1. yetiştirmek.

2. tedavi etmek.

*Dip imiş bir kün kilip köngli yarasın **bütkerey***

GS s.67/57-5

*Zulm ile yüz çāk kılğan tengä ger merhem yakıp / **Bütkerür-biz** diseler ol zaḥmlarnı*

bütmeñiz

NŞ s.212/212-3

...ve kögsümni yardılar ve könglümni çıkarıp birisi āftābe bile su koydı ve birisi

*könglümni yudı ve yana kögsümge saldılar ve **bütkerdiler**.*

NM s.292

3. bitirmek, tamamlamak.

*Barı ḥaṭdın mini āsān ötker /İşlerimni mininḡ āsān **bütker***

BD s.213/132/36

*Andın song üç kün tirig irdi törtünçi kün Tinḡri ḥükmin **bütkerdi**.*

NM s.174

Muzā‘af didi kim biring gencdin

*Ki il tındı **bütker geli** rencdin*

Sİ s.217/2337

4. meydana getirmek.

5.gizlemek.

“tamam idmek ve örtmek, setr idmek, perdepüşluk manasına kelür.”

(Abş. s.141)

“inbat itmek, tekml, istikmal itmek, yareyi baglamak, yarı agzı kavuşmak.”

(ŞS s.90)

ötker- / ötgür-/ötger- “geçirmek” (<öt- “geçmek”- gür-, ED 52)

¹⁶⁸ Necmettin Hacıminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.98.

“kâf-i Arabî ile keçürdi demektir, feragat etdirdi demektir ve etdürdi demektir.”

(Abş. s.84)

“ötürmek, geçürmek, imrar-ı icra itmek, ezberden okumak, tesy-ı ebad itmek ve mukabele eylemek” (§S s.35)

“kitmek, demektir ve geçmek manasına dahi kelür ve bazı mahalde tesir ve sirayet manasına dahi kelür.” (Abş. s.84)

- ‘Ömr ğaflette **ötkerip** bara sin BD s.208/129/70
- Hoş turur ger bu tarîk **ötkersek** BD s.318/557/-5
- Birev hayâliğa **ötkerme** nâ-gehân yâ Rab BV s.36/47-4
- Vaşl sevdâsıdın **ötkersem imes** mümkün diben BV s.111/138-4
- Dip idinğ cānānsız ölseñg cānıñg algum ey ecel / Cān fidāñg er va ‘deni **ötkermeseñg** mî‘ādıdın BV s.345/468-5
- Ki her iş sarı kim tab ‘oldı mâyil / İrür **ötkermek** andın özni müşkil FŞ s.116/IX/87
- ‘Akl şarrāfi lebinğ rengñ ü nāzük söz bile / Taptı gül-gün rişte **ötkergen** ‘aķīk-i nāb dik GS s.260/336-5
- Ay yüzünğnüñg hadetindin gül kızardı hāliyā/Hande birle **ötkerür** çün infî ālı bar durur LD s.70/638
- Her kıysığa tégse şavlecānı / Kadr **ötkeriben** felekdin anı LM s.76/VIII-474
- Ötkerür irdi** ğam-ı hicrān bile LT s.262/3427
- Ol marazdın beyle kütķardı anı / Ol haķardın beyle **ötkerdi** anı LT s.144/1781
- Faşīh Türkler kaşıda okuy ve **ötkere almağaylar.** ML s.179/(B23a)/18
- Bu faķır şoħbetiğa **yitküripdürler** ve bu za ‘ıf alında ötkeripdürler ve hakk u ıslāħ iltimāsın kılıpdurlar... ML s.186/(B34a)/18

Mülk ser-gerdānı bu kün niçük irdinğ ve niçük ötkerdiñg hıç yirde bu hadîşniñg endühgîniğa pertev saldıñg mu... NM s.185

Hezārān sāl u köp mäh u telim leyl ü nehār ötker SD s. 154/261

Ki ‘ayn-ı keremdin kaçan kim ilāh/Günehkārdın ötkerür bir günāh Sİ s.54/112

İlāhī alar kim güneh-kār ikin / Sin ötkermegen ni güneh bar ikin Sİ s.54/116

Sedd-i iskenderdin ötkergül meni" ŞŞ s.260

toyğar- /toğgur--/toyur-/doyur- “doyurmak ” (<toğ- “doymak” - ğur-, ED 454; Abş. s.220)

“toyurmak, işba itmek, sır eylemek, itam itmek.” (ŞS s.143)

Gendemekniñg Sıyāh-ābıdın ötiip kēç namāz-ı şāmda bir ḥavid-zārda atlarını toyğarıp bir iki geridin atlandıuk. Babn s.138/E188aK299-14

Kılıçı toyğarıp Husrev ‘ni cāndın FŞ s.451/XLIX/111

Aç toyğarıban yalanğnu yaptım LM s.265/XXVIII-2415

Ol özin toyğarğalı kirpiç koyup LT s.29/202

II.2. 9.-ĞUr- / -ĞUr-

Belirli fiillerde kullanılan ettirgenlik eki ile ilgi olarak Gabain, yaptırma eki –ğur-’un

–ğ + u-r-’dan teşekkül ettiğini söylemektedir.¹⁶⁹

azğur- “azdırmak ” (<az- “azmak” - ğur-, ED 283; Abş. s.13)

“azdırmak, hadden geçürmek, igva itmek, başdan çıkartmak.” (ŞS s.21)

İy Nevāyī her niçe kim yoldın azğursanğmini BV s.444/615-7

¹⁶⁹ A. Von Gabain, Eski Türkçenin Grameri, s.128.

Bir nevā birle muğannīyana yoldın azğurur

GS s.142/163-9

Azğurur ‘ālemni sözüñg ay bigim

LD s.284/2593

Kılma ey vā’ız gümān kim yoldın azğurdıñg mini

NŞ s.618/621-4

bilgür- “bildirmek” (< bil- “ bilmek” - gür-, Abş. s.137)

“bildirmek” (Abş. s.137)

kiygür- “giydirmek” (keç- (g-) –gür-, ED 700)

“giyinmek, giydirmek, iltibas itmek, esvablandırmak, puşanıden.” (ŞS s.296)

ötkür- / ötgür- “geçirtmek, sürdürmek, göndermek; bir şeyi bir şeyin içinden öteye geçiştirmek, gizletmek ” (<öt-gür-, ED 52)

Gül sindin utanıp kızarur körgil alını / Kim ħande birle ötküredür infī’ alını

LD s.249/2293

sızgür-¹⁷⁰ “eritmek” (<sız- “erimek”- gür-, ED 861; Abş. s.280)

“nakş, hakk itmek, sırdırmak, terşşüh ve taarruk eylemek, sezdirmek, ima itmek, iritmek, bellü itmek.” (ŞS s.217)

Vefāda luḡfīni taptı firāk dīnār / Niçe ki sızğurup altun tig imtiḥān kıldı LD s.266/2455

...bürmek, türmek, tamşımak, kaḥamak, sıpkarmak, çiçergemek, çürgenmek, örtenmek,

sızğurmak, körpekleşmek, çubrutmak, cırğamak, bıçımak

...ML s.170/B9a/25

¹⁷⁰ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.140, “1.sızdırmak, eritmek; sezdirmek, ima etmek; belli etmek. <sız-gür-, -gür- ettirgenlik eki ile.Bkz. ED 861b. ETü Uyg. sızgur- “eritmek, sızdırmak”, Hak. MK II 188 sızgür- “eritmek, sızdırmak; Harezmi sızgür- “id”, Osm. sızur- (TTS V 3468), sızır- “sızdırmak, eritmek, süzmek” (ibid. 3467).Çağ.: Abuş. 280 sızgür-: sızğurup “sızırup kāl eyleyüp”; ŞS 197 sızğurmak “sızdırmak; taraşşuḥ ve ta’arruk eylemek,sezdirmek, imā etmek; eritmek; belli etmek”2. çizmek, nakşetmek, hakketmek.<çız-gür-, -gür- ettirgenlik eki ile.çız- için bkz..ED 432.Krş. Çağ.: Seng. 252 28 sızğurmak “nakş kerdin ”; ŞS 197 sızğurmak “nakş, hakk etmek”.Çağdaş Türk ş.: KB Türk ş.: Kzk. sızgür- “çizilirken ses çıkarmak” (KzkTSl. 251)

Niçe vaqt leylâdin irdi yırak / Tenin sızgurup irdi dâğ-ı firâk Sİ s.419/5552

toyğur- “doymak” (<toğ- “doymak”-ğur, ED 454)

Anı tã ki toyğurmayın toymayın /İlig çıkmey ol bu ilig kıymayın Sİ s.364/4755

tüşkür- “indirmek.”(<tüş-“inmek, düşmek, şehre girmek ” (ED 560) –kür-)

“tenzil, ıskat itmek, ilka ve indirmek.” (ŞS s.134)

*Özgedin kıılman şikâyet kim ‘azîzim közide / Otka **tüşkür** bu köngüldür luţfını h’âr eylegen* LD s.146/1341

yatğur-/ yatğur- “yatırmak” (<yat- “yatmak” –ğur-, ED 888; Abş. s.396)

“yatırmak, bir yana egmek, meyl itdirmek, yan yatırmak.” (ŞS s.324)

*Mâh-veş tahtı üze **yatğurdılar*** LT s.225/2899

*...vaķî’ada Hıẓr bile min kim sini **yatğurduķ** ve kögsünğni yarduķ ve könglünğni çıkarıp
birimiz su kıoyup birimiz yup yana kögsünğni bütkerdük.* NM s.292

yazğur- “yazdırmak” (<yaz- “yazmak”-ğur-, ED 985)

*Bizni uşbu cürm için **yazğurma** köp* BV s.52/68-5

*Özümnı yoķsa kimni **yazğurayın*** FŞ s.428/XLVI/101

*Nâşihâ **yazğurma** kim zâr olmağay könglüm kuşı* GS s.431/586-3

*Saçınğni istese luţfî-i hasta **yazğurma*** LD s.81/743

*Ger cevâbı dimesem **yazğurmañğz*** LT s.183/2305

***Yazğurma** ey faķîh ki yol birmes ança kim* NŞ s.153/153-6

yêtğür-/ yetğür- / yêtğür- “ulaştırmak, eriştirmek ” (yêt- “yetmek, ulaşmak” –kür-, ED 893)

“yetişdürmek demektir” (Abş. s.410 : yitğür-)

“arkadan göndermek, irsal itmek..” (§S s.348)

*Y**et**kürgünçe haşemğa anı*

LM s.285/XXIX-2631

*Sekkākī yığlap köz yaşın yaz yamğurı tig yağdurur /Y**et**kürgil anı ey şabā yüzi güli
handānıma*

SD s.210/468

*Salur Kazannı altı arқа ötüp yettilençi arқada Oğuz Hānğa **yet**kürüp tururlar.*

ŞT s.208/[99a] 9

*Y**it**kürür tang bülbüli feryādıdın peygām şubh*

BV s.83/104-6

*Şabā ol saçları sünbülğa **yit**gür /Bu aḥvāl-i perīşānımnı sin bil*

GD 32/3

*Lebiñg yitken kadeh tiryākıdın **yit**gürgil ey sākī /Ki hecr açığılı cāmım ara meyni ağu
kılmış*

NŞ s.263/263-6

*Mini maqşūdқа **yit**kürgey ol*

BD s.98/2/6

*Nitip gerdünğa her dem **yit**kürür tiyğ*

FŞ s.98/VI/43

*Bu zulmette mañğa **yit**kürkin ay baht*

GD 32/4

*Y**it**kürür her dem yana bir nā-müselmāndın cefā*

GS s.53/36-8

*Ka 'be-i vaşlıñğğa **yit**kür lutfī-i güm-rāhnı*

LD s.121/1109

*Y**it**kürür yüz berқdin köprek zarar*

LT s.126/1549

*...dın nişān aytur ve Rūḥu llah enfāsıdın eşer **yit**kürür.*

ML s.182/(B28b)/18

*Belki ol kelimege müdāvetmetni ol yirge **yik**ürüptürler ki bir laḥza andın ğafıl ...NM s.5*

*Ġamıñğda yā Rab yā Rabnı kökke **yit**kürdüm*

NŞ s.46/46-3

*Y**it**kürüp her laḥza deryā ğarқ iter insānnı*

SD s.300/779

*Habibiğa **yit**kürdi ḥaқdın dūrūd*

Sİ s.63/240

II.2. 10.-GUz-

Nadir kullanılan ettirgenlik ekidir. Ekin yapı ve fonksiyonu ile ilgili olarak Tekin, bu eki –GUr-, ekini zetasizm ile ilişkilendirmiştir.¹⁷¹

kirgüz- /kirtür- (g-) “girdirmek” (kir- “girmek” –güz-, ED 740)

“girdirmek, idhat etmek, sokmak.” (ŞS s.294)

*"Felek her kimni ala rütbe kılsa bı-sebeb ırnes / Kuyaşnu yirge kirgüzmek üçün bilgim
bülend itti"* ŞS s.294

korğuz- “korkutmak” (korğ- (ED 651) -ğuz-)

“korkutmak, ihafe ve tehdid etmek, tedhiş, ürkdürüp kaçırmak.” (ŞS s.261)

"Ögüt ilge birgünçe munis özing al / Halayıknu korkuzgunca özingni korkuz"

ŞS s.261

körgüz- (g-) “göstermek” (< kör- güz-, ED 741)

“işaret ve izhar etmek, göstermek, iare ibraz, nümayiş eylemek.” (ŞS s.301)

“kâf-i evvel Arabî ve kâf-i sâni kâf-i Acemidir. Köstermek demektir.”

(Abş. s.356)

*Ol kuyaş mihri bir zerre manğa **körgüzmes***

BD s.138/34/3

*Sebze-i haṭ **körgüzüp** cān-baḥş lebdin söz diğec*

FK s.106/107/6

***Körgüzür** aḳ u ḳarası küfr ü ĩmān şuretin*

LD s.155/1423

Körgüzdi çü nükte içre mu ‘ciz

LM s.35/II-79

***Körgüzür** u ‘cūbeliğ manşūbe köp*

LT s.126/1545

*...iḥtişāş vesīlesi bile güzāriş ve ārāyiş **körgüzür**...*

ML s.166/(B2a)/12

*İmdi ki meyl **körgüzdi**, münāsebeler tapıp hem bu ḥayldın bolur*

ML s.179/B24a)/26

¹⁷¹ Talat Tekin, “Zetacism and Sigmatism in Proto-Turkic”, Makaleler I-Altayistik (yay. haz.) Emine Yılmaz-Nurettin Demir, Grafiker Yay., Ankara., 2003, s.27.

- ...hüsününîni ilge köp **körgüzme**. NM s.162
- Çünkü karası **körgüzür** her sarı müşg-nâb anğa NŞ s.10/10-1
- Şi' rde sihr iter ü **körgüzür** yed-i Beyzâ SD s.176/350
- Bu közgü ki sâlimni tüz **körgüzür** /Manga anda yüz fikr yüz **körgüzür** Sİ s.372/4867
- ötgüz- / ötküz- / ötgür- “geçirmek” (öt- “geçmek” –güz-, ED 52)
- “keçürmek demektir ki” (Abş. s.85 : ötküz-)
- “geçürmek, aşurmak. irsal itmek.” (§S s.35)
- "Genc-i ümud birle ömrin **ötgüzib** / Her dem ol virane bir yanın kazıb" §S s.35
- tirgüz- “diriltmek” (<*tir-güz-, ED 545)
- “kâf-i evvel Arabî ve kâf-i sâni Acemidir, diriltmek demektir” (Abş. s.180)
- “ihya itmek, canletmek, imar itmek, diriltmek.” (§S s.146)
- Tirgüzür** ol leb-i şekker-bârınğ BD s.301/506/1
- Ger tekellümdin ölügni **tirgüzürler** hūblar BV s.71/91-5
- Sizing **tirgüzgeninğiz** oldu düşvâr FŞ s.271/XXIX/35
- Cām-ı vaşlınğdın ki ilni **tirgüzür** sin bil yakîn GS s.67/57-7
- Kim mini **tirgüzür** aranğ nazarı LD s.250/2303
- Her niçe ol öltürüp bu **tirgüzüp** LT s.98/1124
- Ve Mesîhâ enfâsı ve Hızr zülâlidin ölüğ **tirgüzmek** tarîkın ‘âlem ehliğa körgüzüpdürler. ML s.191/B446/22
- ...ol Hâzret anğa didi kim yâ Ebâ Hanîfe, sini mininğ sünnetlerimni **tirgüzmek** üçüçn zâhir kılpdurlar. NM s.20
- Sâkiyâ ikki leb-â-leb cām ile **tirgüz** mini NŞ s.56/56-6

Ölügni turgüzürindin şabā yili hālī

SD s.136/180

Ölüg turgüzür bolsa hayvān suyu

Sİ s.76/430

turguz- “bina etmek” (<tur- “durmak” (ED 529; Abş. s.200) - ğuz-)

“ikamet, tevkif, rekz, tohtatmak, ikaz itmek.” (ŞS s.130)

Didi közüñg kanını vaşlım ile tur ğuzay

BV s.418/577-2

Tur ğuz ebedġa tigrü vü mindin vefānı kör

LD s.40/366

Kişi tur ğuza almas irmiş anı

Sİ s.195/2206

Veh niçe öltürge-sin her laħze anı turgüzüp

NŞ s.52/52-4

Suyın tur ğuzmayın közide kayġu

FŞ s.312/XXXIII/82

utuz- /utguz- / utķuz- “yenilmek, elinde olanı aldırmaq” (< ut “yenilmek “-ķuz, ED 74)

“utılmak demektir, yani yengilmek, elinde olanın aldırmaq demektir.”

(Abş. s.88)

“elinden düşürmek, gayib itmek, yenilmek, yütölmek.” (ŞS s.35)

"Gel ol oyunga çün heves körgüzüb / Cibidagı hırdaların utguzub"

ŞS s.35

yatġuz- “yatırmak” (<yat- “uzanmak” (ED 884) -ġuz-”

Mekke-i Mu ‘azzama birlen Tāyifniñg arasında torpaķnı balçık kılup Ādemniñg şüretini

yasap yat ġuzdılar.

ŞT s.112/[67a] (7)

II.2. 11. – K, -(I,U)K-

Pekiştirme ekidir.Eski Türkçeden günümüze kadar gelen bu ek fiil tabanınınünlölü sistemine göre ı,i,u,ü ünlülerinden birini alır.¹⁷²

¹⁷² Necmettin Hacıeminoġlu , Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çaġdaş Türk Şivelerine Kadar, s.99.

alak- (ala- “değiştirmek”-k “fikirleri ayrılmak” KTS)

“yağma ve tarac olunmak ve zirü zeber olmak debektir.” (Abş. s. 24)

“karışmak, kalkışmak, isyan itmek” (§S s.28)

aşuk- (aş-“geçmek, aşmak; büyümek”(ED 255)-(u)k-, ED 259; Abş. s.17)

(1)heyacan, sıkıntı hissetmek

Gām urğalı bu taraf aşıktum

Tā kim sanğa bu zamān yoluktum

LM s.225/XXIV-1987

(2)acele etmek

*Didiler ol şūh her dem aşıkuş öydin çıkar / Cān işi çıkmak üçün veh kim şitāb oldu
yana*

GS s.407/550-6

Könglüm tiler irdi ki revān kalsa nisārī/ Aldı aşıkuş bir kıya bakmak bile cānnı

LD s.248/2283

*Aşıkuş tirlep ilācımğa yitiştinğ ey Mesīh / Ni ‘aceb ger şerbet-i la linğ gül-āb-āmiz
irür*

NŞ s.193/193-6

“acele ve şitab itmek” (§S s.24)

azık- “azıtmak, şaşmak, doğru yoldan ayrılmak.” (< az- “azmak, doğru yoldan
ayrılmak ”(ED 279)- ık-,)

“azıkmak yani azmak” (Abş.. s.13)

“azmak, yolu gaib idüb serseri gezüb tolaşmak.” (§S s.21)

*İy müsāfir ay çu her menzilğa tüşmektür işinğ / Azıkuş yol n’itti bir kün hem biziñ
menzilğa tüş*

FK s.251/264-4

buçkak- “kenare çekilmek, münzevı ve münhenı olmak” (<buçak “kuşe, zaviye,
künc, inziva, kenare, bu an, bu vakit” + a –k, §S s.90)

“kenare çekilmek, münzevı ve münhenı olmak.” (§S s.90)

buşuk- “kızmak, sinirlenmek” (< buş- “hiddetlenmek, sinirli olmak” -uk- , TETL s.401)

“müteaffin olmak, helecan itmek, zucret çekmek, magnum olmak.” (§S s.95)

ërik- / irik- “nefret ettirmek, bıktırmak, canı sıkılmak, erken kalkmak” (< ir- “kederli olmak, yalnız hissetmek.” –(i)k-, ED 226: ?ërik-) dipnot ML 119

“kâf kâf-i Arabîdir.Sabah irkenden kalkmak demektir.” (Abş. s.50)

“katı, sünühet olmak, pekimek, erken kalkmak, usanmak, bıkmak, teneffür, istikrah itmek.” (§S s.62)

Bir kün èrikip meh-i mü’eddeb / Tüşti başığa havā-yı mekteb LM s.106/XI-770

Kim seninğ hecrinğğa tüşse nā-geh ay cān mu’nisi / Öz cānından irikip tapmas ölümni ārzūlap LD s.27/249

...iglenmek ve aylanmağ ve **irikmek** ve igrenmek ve avunmağ ve kıstamağ ve kınamağ...

ML s.170/(B8b)/19

çüçük- “tatlanmak”(< çüçü- “tatlı olmak, lezzetlenmek, şeker-şiken” (§S 170)- k-,)

Zamāne hūblarınınğ vişāli şerbetidin / Nevāyî yā tileben kām köp çüçükme mezāķ

GS s.529/715-XXXII

kaçık- ““kaçub savuşmak, perişan olmak, bir yana çarpılmak, yüz çevirmek”

(< kaç - “kaçmak ” -ık- , Abş. s.305 ; §S s.238)

“kaçub savuşmak, perişan olmak, bir yana çarpılmak, yüz çevirmek”

(Abş. s.305 ; §S s.238)

kalk- (< kal– k-, ED s.619)

“ayağa kalkmak, yükseltmek, canlandırmak, kabartmak.”(ED s.619)

“kıyam itmek, huruc ve isyan itmek, korkmak.” (§S s.247)

kanık- “ziyade toyub kanmak, ikna olmak, inanmak, tasdik etmek.” (< **kan-** “doymak, kanmak” (ED 632) – (ı)k-, ŞS s.249)

karık- “pır olmak, ihtiyarlamak, karılanmak, kartlanmak. ” (< **karı-** “yaşlanmak” –k-, ŞS s.243)

*Remed yok ki çün kar üze köz salıp / **Karıkmak** köziniñ ziyāsın alıp* Sİ s.359/4670

kırk- “kısaltmak, kırmak; kırpmaq” (<kır-k-, ED s.651)

“tıraş itmek, yün ve kıl koparmak, bıyık ve sakalı düzetmek.” (ŞS s.272)

Sizlerni töre müçenğizdin hüretip pergene ve vılāyatıñızdın yıratıp saqallarınıñıznu
***kırkıp** şaharlarda taşhır kılmaq kerek;* Babn s.146/K308-13

***Kırkıp** irdi kaşın ol bāde-perest hōd-rāy* BV s.424/586-1

*Hūblar **kırkkan** zemān başlar* NŞ s.679/675

kızık- (<kızı-“yanmak, ilgi uyandırmak”-k -, ŞS s.274)

“kızışmak, kükremek, azmak, hırslanmak, ısrar itmek, ser-germ, meşgul olmak.”

(ŞS s.274)

kuruk- (< **kurı-/ kuru-** “kurumak” (ED 646) – k-, ŞS s.262)

“kurumak, huşk ve teeşşüff olmak.” (ŞS s.262)

öçük- “ nefesi kesilmek” <öç- sönmek”- (ü)k-, ED 25)

Öçükken arslan tig bolup her birisi şaflar yarar / Sāmī Nerīmān mu diyin yā Rüstem-i
destān irür SD s.120/119

sıgırık- ¹⁷³“sığmak”

sımık- (< sı-n-ık - “kokmak” – g- , ŞS s.219)

¹⁷³F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s. 137,
“<? *sığur-uḵ-* *sığur-* “sığdırmak” için bkz. ED 815b.”

“ kırılmak, bozulmak, şikeste olmak, na-tüvan ve bı-derman olmak. ” (§S s.219)

silk- “sarsmak, sallamak.” (<sil-k-, ED s.827)

Dehr ili āšūbıdın silkıp itek

LT s.68/730

Ol tūbreni silkıti, yarım direm kalıp irdi.

NM s.153

Silkey dip ol ġubārı çıqtım çü külbedin

NŞ s.678/674

Cihān şuġlı gerdige silkıp itek

Sİ s.127/1186

talık- (< tal-ık - , Abş. s.169, §S s.117)

“yorulmak demektir.” (Abş. s.169)

“haste ve marız olmak.” (§L s.117)

Yëgirme beş yëgirme altı katla pāy-ā-pāy yüküندی ve bardı ve kēldi; talıķp tamām yıķıla yazdı.

Babn s.5/K151-8

taşık- “yaralanmak, incitmek, zarar vermek” (<taş “dışarı çıkmak” - (ı)k-, ED 562)

“pek ziyade mecruh ve mazrub olmak muztarib, zahm hurde.” (§S s.115)

ulaķ-¹⁷⁴ (< ula- “bağlamak, birleştirmek”(ED126-127) - ķ,)

“şaşmak, yoldan çıkmak, dalalet.” (§S s.49)

"Agyar sözine bakmas irding / Efsunı bile ulakmas irding"

§S s.49

uyug- “süti uyutub yoğurt yapmak” (< uyu “uyumak” - g- , §S s.56)

“süti uyutub yoğurt yapmak, katık ” (§S s.56)

yolukuşuk- (< yoluk “rastlamak, görüşmek, buluşmak” - (u) ş- (u) k- , §S s.345)

“tesadüf itdirmek, isabet itdirmek, mülakı olmak” (Abş. s.412; §S s.345)

¹⁷⁴ Rıdvan Öztürk, Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil s.76,' dan UTİL: Özbek Tilining İzali Lügati, c.I-II, Moskava 1981,bkz. “uzaklaşip gitmek ” UTİL II-272, (<úlâ- ķ-, úlâ- “ulamak, bağlamak”)UTİL II-271.

II.2. 12. -(I,U)I-

Türkiye Türkçesinin en işlek eklerinden biridir. Meçhullük ve edilgenlik ekidir.¹⁷⁵ Bu ek hem çatı olma (edilgen çatı) hem de özel anlamda yeni kelimeler türetme özelliği taşır.¹⁷⁶

açıl- “(<aç-(ı)I-, ED 26)

1. açılmak.

<i>Könğüller açılur açılsa ol kara saçınğ</i>	BD s.123/10/4
<i>Dehr bustānda bir hüsñ güli açılmas</i>	BV s.35/46-2
<i>Ki bir bir açılıptur ‘ālem-i hüsñünğ bahārında</i>	FK s.28/26-4
<i>Ḳāmetim güller açılğan bir tiken şāhı durur</i>	GS s.44/24-8
<i>Ki talbınur köp ü köksüm şikāfi açıla dur</i>	GS s.166/199-6
<i>Çāk itip könğlümni açılsun dimek imkān imes</i>	GS s.200/250-1
<i>Yıl</i> da biş kün kim cemende açılur	LT s. 63/661
<i>Didi olturmağ bile açılmas iş</i>	LT s. 119/1440
<i>Çün közi bu sürmedin açıldı</i>	LM s.51/IV-243
<i>Kñ vaḳtı ki açılıp kemendi</i>	LM s.75/VIII-469
<i>Bahār nesīmi dik enfās bile gül dik açılğaylar.</i>	ML s. 190/B42a-2
<i>Bülbülğa ni tanğ gül açılur faşlıda feryād</i>	NŞ s.117/1117-1
<i>Tā bāğ-ı helākimde ni güller ki açılğay</i>	NŞ s.196/196-3
<i>Ṭab ‘tig şeh kızlık</i> indin açılur uşbu müşkilāt	SD s.192/406

¹⁷⁵ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.100.

¹⁷⁶ Korkmaz , Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.127.

Açıl^ğuç bu gülşende insān güli

Sİ s. 52/85

Açıl^ğuç kelāmınğdın āb-ı hayāt

Sİ s. 61/213

2. yarılmak.

Kün ārī buluttın açılur yaḥşı körünür

LD s.80/731

alıl- “al(in)mak, teslim alınmış” (<al- “almak” ,(ı)l-, ED 145)

Dağı didi kim ay Ebū İshāḳ kilgil ki minde on direm bar irdi sining için bu cübbeni satkun alıldı.

NM s.30

arıl- “temizlenmek” (<arı- “temiz olmak” l-, ED 198)

“şifa-yab olmak, hastalıktan kalkmak.” (ŞS s.20)

asıl- “asılmak” (<as-(ı) l-, ED 247)

Kisildi rişte-i cāndın asıldı tār-ı gīsūdın

BD s.166/81-3

Asılmamış kulağındın yüz üzre gevhler

BV s.139/180-1

Ni ol zīnet ki asıl^ğay kulaqtın

FŞ s.96/VI-20

La l dik başım asılsun ġarḳa-i hūn-āb olup

GS s.310/407-9

Bu uğrılık sebebbindin kulağıdın asılur

LD s.60/550

Asılıp ol çāh içinde ser-nigūn

LT s.138/1709

...ki bu menşūr-ı devlet sipihr tākığa asılsa yiri bar.

ML s.183/T779b/7

İbrāhīm didi kim sining ayağıñg hāygīnedin asılıpdur.

NM s.27

Boynu nivçün bağlanıp asıldı mücrimvār la l

NŞ s.369/370-1

Anıñ birle boğzıdın asıl^ğusu

Sİ s.253/3077

atal- “adlanmak ve namdar olmak demektir.”

(< ata- “adını çağırmaq.”(ED 42) – l-, Abş. s.2)

atıl- “atılmak” (<at-(ı)l-, ED 56)

*Āh otıdın şekve ger eyler Nevāyī ‘ayb imes / Tilbelerniñ her ni kim ağzığa kilse **atılur***

GS s.156/184-7

ayıl- /açıl- (<ay- “söylemek” - (ı) l-, ED 272)

1. denilmek, söylenmek.

2. uyanmak

*Ġaflet uykusıdın **ayılğan** idim*

BD s.203/129/12

*İsteseniñ kil biri kim **ayıla-alman** sinsiz*

BVs.168/221-4

*Gūyiyā mundağ bolur bir güldin **ayılğanğa** hāl*

GS s.304/400-1

*Mümkin ēse tilbe it **ayılmağ***

LM s.273/XXVIII-2498

*Kim tolğuşa peymānesi bir laħze **ayılmas***

NŞ s.228/228-6

*Bardı kim andağ ösrügen **aylurğa** ni imkān iriür*

SD s.116/105

“teyakkuz itmek, huşına ve kendine gelmek, vakıf olmak.” (§S s.78)

aynal- “çevrilmek, dönmek” (< ayna – l -, §S s.75)

“çevrilmek, dönmek. tebeddül, tahavvül itmek, tolaşmak, gerd-geşten.” (§S s.75)

ayrıl- “ayrılmak” (< ağır “ayırmak” (ED 64) –(ı) l -)

*İyş ile işretimdin **ayrıldım***

BD s.204/129/22

*Vey köz **ayrılğunğdur** ol gül-çihredin kan yığlağıl*

BV s.292/388-1

*Alar **ayrılğaç** oldı yilge ıuğyān*

FŞ s.264/XXVII/75

*Yārdın **ayrılğalı** şeydā köñgül bī-ħāb köz*

GS s.183/225-1

*Ol kuyaş yüzünğdin **ayrılğan** üçün*

LD s.294/2676

*Birbirisidin revān **ayrıldılar***

LT s.72/776

*...ki mezbeledin alur kiter ve anı siver kişi hîç hāl bile andın **ayrılmas**.*

NM s.42

*Na lidin çağılmas ot belkim şererler **ayrılur***

NŞ s.116/116-3

*Ni **ayrılğanın** barça peyvest itip*

Sİ s.144/1444

*Türkmenninġ günāh-kārları kim başımdın yā mālumdın **ayrılur men** tigenleri barçası bir yerge yığılıp Ayazġa köp rüşvetler berip aytdılar kim eger sen biginġni öltürsenġ...*

ŞT s.219/[102a]14

aytıl- “ sorulmak ” (<ayıt- “sormak” - (ı)l-, ED 269)

*Li ’llāhi’l-ḥamd söz **aytıldı** tamām*

BD s.118/5/1

*Ol ağız peydā imestür nükte’**aytılmayın***

BV s.475/I/657-13

*Şeh itmey meyl anġa **aytılmayın** iş*

FŞ s.144/XIV/68

*Egerçi bolġalı ‘ālem bināsi **aytıla dur***

GS s.166/199-7

***Aytılmayın** köñgöl ġamu cān yitti irnime*

LD s.18/163

*Bu söz **aytılgıç** biri açıp kanat*

LT s.234/3029

*Tarşī’ şan‘atıda rubā’ī **aytılgan** işitilmeydür, belki yoġtur ve ol budur.*

ML s.185/T780a/1

*Çün tükenmes miḥmeti ni **aytılp** ni yazılıp*

NŞ s.53/53-7

*Kişidin bu nev ‘ işler **aytılmayın***

Sİ s.153/1572

*Hārezmde olturġanları hem bizning kelürimizni işitip kaçıp bu **aytılgan** üç yurtġa bardılar.*

ŞT s.109/[65b](6)

basıl- (<bas- “basmak, baskı uygulamak” (ED 370) - (ı)l-)

1. basılmak.

*Yek-cihatlık maḳāmıda édiler bu ḥabar kēlgen bile otḳa su urḡan dēk **basıla ḳaldılar.***

Babn. s.41/156b-11

2. hükmetmek.

“çignelmek, maglub, pa-mal olmak, sükunet bulmak, zır-dest.” (ŞS s.82)

biçil-/ biçil- “biçilmek” (<biç- “biçmek, kesmek” - (ı) l-, ED 292)

*Ādemī irmes velī bar-ol anıṅ on parmaḳı / Yā ḳoy irmes ni üçün tapmas **biçılmaḳtın***
necāt

SD s.192/404

*Seniṅ ḳadıṅḡa **biçilmiş turur** cefā tonı / Sini zamāne müsellemtutar bu āyīnde*

LD s.24/219

biril- (bêril-) “verilmek” (<bêr- “vermek” - (i) l-, ED 365)

*Vaşlı ger bolmas müyesser yüz tümen cān u cihān / Ger **birilse** utruda birmek imes*
imkān ‘ivāž

NŞ s.276/277-5

bitil- “yazılmak” (<biti- “yazmak”+ l-, ED 305; Abş. s.131)

*Ger ‘ışḳ defteride burunraḳ **bitildiler***

BV s.123/155-2

*...ve maḳşūd bu dībācedin kim bu ra ‘nā ruḥsārıḡa **bitildi.***

GS s.21/6

*Ol **bitilgen** taşḳa saldı nazar*

LT s.204/2598

*Mīzānu’l-evzān atlıḡ ‘arūž ki **bitilpdür**, anda ḳılılıpdur.*

ML s.174/(B14b)16

*Sonḡḳa küin anıṅ ḳabrı başıda **bitilgen** taptılar kim:*

NM s.19

*Hārezm memleketinde taḥrīr tapdı temmet-i kitāb **bitildi.***

ŞT s.229/[106a]13

bizel- “bezenmek, süslenmek” (<bedze- “bezemek, süslemek.” (ED 310) - l-,)

“bezenmek, müzeyyen olmak demektir.”(Abş. s.135)

Bizeldi günbed-ı aḥḍar tılısmı / Tamām andaḳ ki İskender tılısmı FŞ s.224/XXIV/2

Bizeldi çü ol māl-veş camāl / Cemālın körüp vaşlıdın kāmınḡ al Sİ s.511/6915

bolul- (<bol- “olmak, gerçekleşmek” - (u)l-, ED 125)

Nışāna bolulsun kim Munār taḡıdın ötkēç uluḳ ot yandurḡumuzdur.

Babn. s.93/E156a-12

...ve bu ḥāl ḡazel tarīḳda münḥaşır kim yā ayturḡa müte‘emmil **bolulḡay** yā oḳurıḡa müştāḡil.

ML s.182/(B28a)/14

boyal- “boyanmak” (<bodu- (?bodo-) “boyamak ; bağlamak.”(ED 300) – l-)

“boyanmak demektir.” (Abş. s.154 : boygal-)

“boyalmak, reng ve boya sürmek, sıbg ve levn itmek.” (§S s.100 : boygal-)

Gül teni yüz çāk olup bu kim boyalmıḡ kan ara / Tikdi ḡamzenḡ ḡaylidin ḡūyā anḡa bisyār tīḡ

GS s.244/313-2

Kimge kim dāḡ-ı vefā körse şehīd eylemese / Lālesininḡ ni üçün ḡanḡa boyalmıḡ kefeni

NŞ s.571/658-2

buyrul- “emredilmek, buyrulmak” (< buyur- “buyurmak, emretmek” (ED 387)

- (u)l-)

İşler barı köḡlünḡdeki dik bolḡusıdur / İn ‘ām u vazīfe barı buyrulḡusıdur

BD s.226/182/1

buzul-/ bozul- (<buz- “bozmak”- (u)l-, ED 391)

1. bozulmak

...il tüzelür ve ikki bolsa il **buzulur**.

ŞT s.162/[83b]15

Kim buzulmıḡ mey çıḳıp başıḡa destārıda pīç

FK s.101/102-5

*Munğrayı andağ sınık könglüm **bozulur** kim sipihr* GS s.144/166-2

*Nevāyīasru **bozulmuş** bakıp ināyet ile* NŞ s.6/6-7

*Kim kalur mescide ger **bozuls**a mihrābı anıng* LD s.105/954

2. yıkılmak.

*Hüsñ gencīdürsin ü könglüm **bozulgan** küşe-ī* GD s.9/5

*Kim okkusa hāñrı **buzulğ**ay* LM s.382/XXXVIII-3610

*Şeyh üçün köngli **buzuldu** āh urup* LT s.111/1447

*Fitne bāzārı **bozuldu** rahıgā tüşti kesād* SD s.130/164

***Bozuldu** besī köngli hālıgā* Sİ s.134/1287

bükül- “ bükülmek, eğilmek.” (<bük- “eğmek, bükmek, nefret etmek.” (ED 334) - (ü)l-)

*Bolmadı tātka ham kadding yigitlikde ni sūd / Rek‘at imdi kim **bükülmek** iyledi*
bünyād kad FK s.125/126-6

*Qadi ikki **bükülgen** pīr-zālī / Felek zālī kibi hñlet-sigālī* FŞ s.437/XLVIII/3

*Qat‘ itip yolnu yayaq eñfāl hem / Her taraf ikki **bükülgen** zāl hem* LT s.79/872

çakıl- (<çak-(ı)-l, ED 407)

1. kıvılcım çakılmak.

*Közümge hñ nefes yok ki ot **çakıl**maydur* BV s.122/154-4

*İyle kim berķ-ı belā **çakılsa** hāşāk örtenür* FK s.166/169-1

***Çakılğ**uç berķ-ı ışk-ı cāvdānī* FŞ s.240/XXV/121

*Bulut dik eşk-feşān közlerimge **çakıla** dur* GS s.166/199-4

*Ḳaysı otlar kim közüme berḳ dik **çaḳıladı*** GS s.486/668-3

*Hem seḥābıdın çaḳınlar **çaḳalıp*** LT s.42/387

*Na lidin **çaḳılmas** ot belkim şererler ayrılır* NŞ s.116/116-3

*Belā ebridin merg otı **çaḳalıp*** Sİ s.192/2162

2. yılan veya akrep tarafından ısırılmak.

3. kötülenmek, iftira edilmek..

çalḳal- ““çalkanmak, sallanmak, harekete gelmek “(<çalḳa /çayḳa-“silmek, sarsmak” (TETL s.470) – l- , Abş. s.232)

“harekete gelmek, zarf içinde sallanmak” (ŞS s.164)

*Titreben sīm-āb dik köñlüüm yiter cān ağzıma / Tünd yil taḥrīkidin her dem ki deryā **çalḳalur*** GS s.149/173-3

*Belā deryāsı imestür cihānnı bozḡu dik mevci / İrür eşkim suyu āhım yili iskende **çalḳalḡan*** NŞ s.446/447-4

Çayḳalıp deryā-yı ḡam iyer çu zāyil her zamān BV s.341/463-4

*Şarşar-ı āhım bile çun baḥr-i ekşim **çayḳalur*** FK s.152/153-3

Tinḡiz ol nev ‘çayḳaldı ki eflāk FŞ s.265/XXVII/76

...ve ḳınamak ve ḳozḡalmak ve savrulmak ve **çayḳalmak** ve divdeşimek ve ḳımsanmak... ML s.170/(B8b)/20

*Min içey andın ki tökkündür anı ger **çayḳalur*** NŞ s.137/137-6

*Dime **çayḳalıp** barçası ḳozḡalıp* Sİ s.485/6535

çapkal- “çabalamak, depelenmek, muztarib olmak, hayran ve serasıme, say ile çalışmak.” (<çapḳa – l-, ŞS s.160)

çırmal- /**çermel-** “bükülmek, burkulmak, çevrilmek ” (< **çırma-** /**çerme-** “bükmek, burkmak, çevirmek”- l-, ED 430)

*Bir uçığa ki mamuk **çırmalıp** turur başağıñg / Köñgül yarasığa bolmış fetileliğ merhem*

NŞ s.400/400-2

*Nāvekin çikmenğ ki **çırmalmış** anğa cān riştesi / Küc bile çıkmak ni imkân rîşe birkitken Nihûl*

GS s.299/392-2

*Berķ imes ‘ālemde yüz koymıştur āhımdın şerer / Ra‘d imes gerdūnga **çırmalmış** fiğānımdın şadā*

FK s.40/39-4

çikil- “ çekilmek” (<çek-:/çêk- “çekmek, ödünç almak, ıstırap çekmek, sigara içmek” -(i)l-, (ED 413)

*Şeh er tiyğ-ı siyāset kılmasa tîz / **Çikilgey** hālķ ara yüz tiyğ-ı hūn-rîz* FŞ s.174/XVIII-25

*Felek deķāyıkıdın kimse baş çıkarmadı hergiz / Kim uşbu rişteninğ asru tügünleri **çikilip** tür*

GS s.133/150-8

*Ķadinğ hecride yüz dīvār üze koydum çü za‘fımdın / **Çikildi** bir elif her katre yaşımdın nişān anda*

NŞ s.25/25-2

*Çü eflāk tarhığa çikting kalem / Havā şafhasığa **çikildi** raķam*

Sİ s.48/24

çivrül-/çevril-/ çevrül- (<çewür- “çevirmek”- (ü)l-, ED 398)

1. çevrilmek, döndürülmek.

2. yüz çevirmek.

“büklünmek, dönmek, eylenmek, ber-geşten, çarh-zeden, muglak.” (ŞS s.181)

*Tā kim felek **çevrülmekindin** dünyāda kesb-i kemāl / Devr-i kamerninğ lāzımı gāhī vü geh nokşān irtür*

SD s.122/130

dikil- (t-) “dikilmek” (<tik- “(giysi vb.) dikmek, ağaç dikmek, yılan sokmak” (i)l-, (ED 476)

“kâf kâf-i Arabîdir, dikilmiş demektir.” (Abş. s.257)

deril- (<tir- “yeniden canlanmak, taze hayat bulmak”+(i)l- (ED 529)

“tırilmek, canlanmak, zinde-şüden.” (§S s.188)

déyil-/diyil- “denmek, söylenmek” (<di-/dè- “demek, söylemek” (ED 433:tè-; Abş. s.260) – l-)

*Dédi ki bu söz **déyilmiş érdi** / Mecnûnga bu ğam yéyilmiş érdi* LM s.278/XXIX-2548

...ve bu rābıta silkige tartılmasdın burun bu cihetdın kim eger ba‘zısı şıĝar sinde diyilip irdi ve ba‘zı fikri bolsa... GS s.23/8

*Köp nükte **diyildi** merhamettin*

BD s.315/555-5

*Kim fezāsıdın **diyildi** ser-güzeşt*

LT s.43/397

*Bu tecnîsde mundaĝ **diyilüpdür** kim...*

ML

s.174/(B14a)/(13)

*İskender işlerininĝ tafşilini icmāl bile **diyilmek** ve ol icmālınınĝ mücmelātın tafşıl kılmaĝ...* Sİ s.147/XXIII-27

éril- “serilmek” (ED 229; < er-i-l-)

*Buĝday barı hūşedin **érilip** / Tābe noĝudı kibi yarılıp*

LM s.231/XXV-2051

évrül- /ivrül- / öyrül- “ döndürmek, dönmek, karıştırmak” (<evir- “dönmek, çevresinde dönmek” -(ü)l-, ED 14)

“bir şeyin etrafında gezindirilmek, müstedır olmak, çevirilmek.” (§S s.78 : ivrül-)

*Ol kūyge **évrülüp** koyup baş*

- Kim başınğa mên hem **évrüley** kâş* LM s.140/XIV-1103
- Kaçan başınğdın **ivrülgey** kilip pervâne dik yana* BD s.172/90-5
- Her kaçan kim hâtırımğa ol köz ü kaç **ivrülür** /Hem kaçımğa çîn tüşer hem közüme yaş **ivrülür*** BV s.122/153-1
- Nidin ayağınğa tüşkey başınğğa **ivrülüben*** FK s.289/306-3
- İvürgeç** nîzesin devr-ı felek-vār* FŞ s.138/XIII/68
- Neyleyim kim çarh **ivrülmes** mininğ rāyım bile* GS s.411/557-1
- Kiçe tünğlükke kilip **ivrüledür** başınğdın* LD s.174/1596
- Ve şî 'rning binā vü medārı 'ışkka **ivrülür...*** ML s.171/(B10b)/12
- İvrülüp** şem ' otığa pervâne-vār* LT s.236/3056
- Tā **ivrülür** ol serv-i gül-endām köngülde* NŞ s.26/26-2
- Dirler ki evāyilde kim yüz kible-i haķıķığa kiltürdi ve halkdın yüz **ivürdi...*** NM s.20
- Hasret otı üzre **ivrülüp** köyer dāyım kebāb* SD s.182/373
- İvürmes eger lutf itip bu varaķ* Sİ s.226/2681
- Gehī cefā vü gehī cevır itip yüz öyrüle sin*
- Min ol imen ki bular birle yüz **öyürgey min*** BD s.188/120/3
- içil-** “içilmek” (<iç- “içmek”- (i)l-, ED 26)
- ...Muzaḫḫar Mīrzā bir yerde bolğanda, ikele mīrzānıñ teklīfi bile **içilgey.***
- Babn s.84/K240-14
- igil-** “eğilmek, bükülmek”(<eg- “eğmek, bükmek”- (i)l-, ED 106)
- Kaşınğ gamıdın **igildi** qaddim* BD s.193/126-12

*Niçük ki serv nihāli nesīmdin **igilür*** BV s.58/77-2

*Çu kad **igildi** ‘aşā birle dağı bolmas tüz* FK s.135/136-5

*Meger ki şem ‘i-cemāli fetīlesi **igilip tür*** GS s.133/150-1

*Oķ tig boyumuz **igildi** ya tig* LD s.161/1482

işitil- “**işitilmek**” (<ēsid- “duymak” - (i)l-, ED 257-258)

*Köp söz **işitildi** mağfirettin / Köp nükte diyildi merhamettin* BD s.315/555-5

*Tarşī‘ şan ‘atıda rubā‘ī ayılğan **işitilmeydür**, belki yoktur ve ol budur.*

ML s.185/T780a/3

itil- “**itilmek, devrilmek**” (<it- “**itmek, devirmek, altüst etmek**”(ED 56) - (i)l-)

*Munça mutanavvi‘ şehr ü kurā ve cibāl ü şahrā ve bīşe vü deryā halkı kim bitildi ve tanavvu‘u tağayyurını şerh **itildi**...*

ML s.167/(B4a)/3

*...kim dört tabaka vākī‘ dururlar alar aḥvālının icmāl tarīķı bile ihtisār **itildi** ...*

Sİ s.103/XI-11

izil- (ēzil-) “**yerde ezilmek, ovulmak, yıpratmak**” ” (<ēz- - (i)l-, tırmalamak, kaşımak, tahriş etmek“ ED 287)

*Çu nūş-i vaşl ara zehr-i hecr **izilmiştir** / Anıñ bu şerbetidin evli iylemek perhīz*

BV s.153/199-3

*Çü birdi iki la‘linge nūş-ḥand / Uyatdın **izildi** ara yirde kand*

Sİ s.280/3484

*Altun **izilip** irip köygen sarı ḥālīş bolur / Ni ‘aceb sargarsa yüz yitken sayı imgek manğa*

GS s.36/12-5

kadāl- “**batırmak, sancılmak demektir.**” (kada- “batırmak” (Abş. s.305) –l)

kaķıl- “**hafifçe vurulmak, ısırılmak**” (<kaķ - (i)l-, “vurmak, çarpmak” ED 610)

*Ni nev 'peyker-i kânîdür ol uzun tillik / Ki ağzığa **kaḳalur** bir uzun yığaç muḥkem*

BV s.516/727

ḳapal- “tahassun ve tesettür etmek, muhasaraya girmek, mesdud olmak, inziva ve insidad etmek.” (<ḳapa- “örtmek, bend ve setr, muhasara etmek, abluka eylemek.”- l-, ŞS s.236)

*Besî ḳal 'a birdi **ḳapalmaḳ** üçün / Köterdi velî yirge çalmaḳ üçün* BD s.320/558/24

*Ḳapa bir ḳatla vaşlı ḥalvetide mini ey gerdün / Niçe hicrânı zindânıda ol aynınḡ **ḳapalgay-min*** NŞ s.469/471-2

ḳapıl- “tutulmak, yakalanmak” (<ḳap- “tutmak, yakalamak”(ı)l-, ED 584)

*...ki barça milelde memnū' durur ve nizā' ki barça maḥalda nā-mesmū' andaḳ mādde **ḳapılḡay mu** kim anda dil-pezîr bolḡay...* Sİ s.172/XXVI-2

ḳaral- (<ḳara- “bakmak, dikkati bir şeye çevirmek, ikide bir bakmak,; karalamak, itham etmek, kötülemek” - l -, Abş. 311)

“kararmak demektir “

(Abş. 311)

ḳatıl- (<ḳat-(ı)l-, ED 601)

1. katılmak.

*Ni ḳılsam iyleme iy yār 'ayb kim minde /Cünün u 'ıṣḳ u yigitlik barı **ḳatılmışlar***

BD s.130/21/3

*Zamāne ehliḡa **ḳatıldım** u ḳata ḳaldım / Özümni küç bile bu denḡ ilge ni ḳatayın*

BD s.186/116/4

*Cihān birle cihānnınḡ ehlidin bîḥad melālim bar / Biridin ḳat ' itip ol birge **ḳatılmas** ḥayālim bar* BD s.299/494

*Mindin ayrılḡan belā vü derd üçün mü yıḡlayın /Yā anḡa kim barıban aḡyār ile **ḳatıldı** yār* GS s.161/192-5

*Zamāne gül-bünide gonca dik dur il köngül / Alargā şükr ki bārī **katılmadı** könglüm*

GS s.314/413-6

*Bir cünün otı ara tüşmiş Nevāyī tilbe kim / Boldı köymekdin **halāş** ol kim anğa **katılmadı***

GS s.486/668-9

*Raķīb cānını alğay **hudā**-yı ʿizz ü cel / Ki luţfī birle **katılmas** velīk köp **katılur***

LD s.60/552

*Nevāyī āhını zāhid kim aytmadı söz ile / Nidin ki dūd olur efzūn **katılsa** ot ile yaḥ*

NŞ s.108/108-7

2. karıştırılmak.

*Çün tişleşe ırnin körünür şāvesi şārīn / Süt birle çü şekker **katılur** yaḥşı körünür*

LD s.80/729

***Katılmış** barça bir yerde belālar / Közi **kaşında** **hāl**ındın medede hāy*

LD s.246/2264

*Köz yaşım topraḥ ile ger **katıla** / Kilmegey min cevridin **haḥka** tile*

LD s.273/2503

ḳavrul- (kağrul-/kavrul-/kawrul- “kavrulmak” (<kağur-(kavur-/kawur-) “kavurmak”(u)l-, ED 612)

*İşikiñgde it bigin yattım niçe yıl **ḳavrulup** / Uşbu **hāl**ımnı körüp **kāfir** müselmān yıḡladı*

LD s.247/2272

ḳayrıl-/ḳaḍrıl- “bükülmek, kıvrılmak” (<kaḍır- “geri dönmek, bükmek, kıvrımak” –(ı)l-, ED 605)

“kerüsüne kangrılur demekdir.”(Abş. s.319)

*Āh tartarda meger cān pīç urar / Oḳ atarda her **ḳaçan** kim **ḳayrılur***

GS s.164/196-5

ḳaytal-/ḳaytıl- “kâf-kâf-ı Acemidir, men olunmak ve döndürülmek demekdir.”

(<ḳayt – (ḳaḍıt-) “geri dönmek” (ED 675) –a-l-, Abş. s.138)

*Yārdın ayrılrsa **kaytılmağlıgım** bilmes kişi / Bilse kim çün ayrılır **kaytılmas** ayrılmas kişi*

NŞ s.624/627-1

qazıl- “kazılmak” (<kaz- “kazmak”(ı)l-, ED 684)

***Qazılmış** bu şehir içre naqbīnihān / Ki ger kirse şah iş tüşüp nā-gehān* Sİ s.224/2651

***Qazılıp** ikki üç yüz qarı hāre / Qalıp anıñg köpi hem nīm-kāre* FŞ s.282/XXX/46

*Suğa yitkendir songra anıñg yanında yana bir çāh būnyād qılıptur ki burunğı çāhning tofrāğların anğa salğay ol qazılğandın sonğ mununğ tofrāğını salğalı yana çāh **kazmak***

būnyād qılıpdur.

NM s.96

kélil- “gelinmek” (< kél- “gelmek” (ED 715)- (i)l-)

“kelinmek demektir ki” (Abş. s.350)

*Kömek üçün ābdān yigitlerdin qalın kişi ta ‘yīn namāz-ı şām orduğa **kelildi**.*

Babn s.120/H218b-2

kēngeşil- “önerilmek, tavsiye edilmek” (< kēngeş- (kēnge-) “önermek, tavsiye almak (ED 734)- (i)l-)

*Oşbu yurtta ekende Kābulnıñ üstige fi’l-ḥāl barurnı barmasın **kēngeşildi**.*

Babn s.8/H126a-6

keril- (<ker- “germek” - (i)l-, ED 745)

1. yayılmak, serilmek.

2. gerinmek.

“şiddetle terildyerek basmak, kerkinmek, def ve tabıla deri germek.” (ŞS s.282)

késil- (<kes-(i)l-, ED 750)

1. kesilmek.

*‘Aynı neçe kim nazargâ këlgen / Ol na l ki hicr ara **kêsilgen*** LM s.375/XXXVIII-3534

2. bitmek.

3. yalnız bırakmak, terk etmek.

4. hicret etmek.

kıll- “kılınmak, yani eylenmek demektir” (<kıl- “yapmak, etmek” (ED 616) –(ı)l-, Abş. s.323)

*Anı ger tapmasak bu iş **kılılmas** / Veger yüz karn sa’y itsek **kazılmas***

FŞ s.304/XXXII/49

*Aralarıda şāyed ki fāhiş tefāvüt bolğay dip cem‘ **kılmağığa dilîrlik kılılmas irdi.***

GS s.23/12

*Hem Türk şu‘arâsı hâşşasıdur ki Sart yoktur ve munı tuyuğ dirler ve munung ta‘rîfin Mîzānu’l-evzân atlıg ‘arûz ki bitilipdür, anda **kılılıpdur.*** ML s.174/(B14b)/16

kınal- “ışkence edilmek” (<kına- “cezalandırmak” (ED 634)- l-)

*Vişāl gül-şenin ay cān kuşı köp ister min /Bu dām-geh ara gūyā ki asru **kınaldıng***

GS s.286/374-6

*Ey vişāl ehli figānım işitip külmeng kim / Hecr zindānı ara müşkil irür **kınalmak***

NŞ s.313/314-4

*Ġurnıng tağlarığa qar köp tüşüp irdi. Leşker halkı yörmekke **kınaldılar.***ŞT s.138/[75a]16

kırıl- “kırılmak, katledilmek” (<kır- “kazımak ”- (ı)l-, ED 658)

*Kırtıp ötken oğlarınğ cān perdesin riş itkeli / Şafha dik tur kim **kırılğay** sehv hatlar yazılıp*

GS s.68/59-2

kıynal- “eziyet verilmek” (<kıyna- “ıstırap vermek, ıskence etmek” - (ı)l-, UTIL II- 574)

Ḳaddi şevḳıdın hevā ḳılmaḳ tiler köŋlüm ḳuşı / Niçe ten zindānıda maḥbūs ḳalgay

ḳıynalıp

NŞ s.54/54-8

ḳıytıl- (< ḳıy- “sözden dönmek; kıymak, eğrilemesine doğramak” (DLT III, 246-11/ 13 /15) – (ı) t- (ı)-l-,)

“bı-hude ve yave söz söylemek, sapsata-guy, herze, fecc, lecc.” (§S s.271)

ḳiril- /**keril-** (g-) “gerilmek, gerinmek, esnemek.” (< ker- “germek” (ı)l-, ED s.745)

*Def ṭabānçe yimekindin gūyiyā **ḳirlip** yatur / Ney nefes almasıḳıdın āḥırı körgüsü tāb*

SD s.182/374

ḳisil- “kesilmek” (<kes-“ kesmek”- (ı)l-, ED 750)

*Köŋgüldin ḳat‘-ı ümmīd iyledim ol vaḳt kim bildim / **Ḳisildi** rişte-i cāndın asıldı tār-ı*

gīsūdın

BD s.166/81/3

*Kim ki illā‘llah ile köŋlige iter peyvend / Nefy lāsı durur ildin **ḳisilürge** mikrāz*

BV s.209/276-7

ḳoşul- (<ḳoş- “eklemek; şiir yazmak” -(u)l-, ED 673; Abş. s.332)

1. eklenmek, bağlanmak.

*Nētkey **ḳoşulup** eki beden hem*

LM s.356/XXXV-3350

*...ve zuhr reke‘ātıdın ve‘rke‘ū ma‘a‘r-raki‘in ḥaylıḡa **ḳoşuldı**...*

Sİ s.70/V-18

*Kiçik iller anlarḡa **ḳoşulur irdi**.*

ŞT s.130/[72b] (12)

2. yazılmak.

3. seyahata eşlik etmek.

*...tā vılāyatlarḡa taḥşıl ve iş küç üçün barganlar kelip **ḳoşulḡaylar**.* Babn s.87/E151b-9

*Sükūn u seyr ara belkim **ḳoşulḡay***

FŞ s.507/LIV/52

*Niṣābūr‘da ḳāfileḡa **ḳoşulupturlar**.*

NM s.322

Koşulsa yıl ü kar u çapkun dağı

Sİ s.235/2816

“lahik, zamm, ilave, terfık, kabıt, tertıb ve tanzım ve inşad itmek, eşar söylemek, şıtab ve tekapu” (§S s.264)

koyul- (<koç- “koymak” -(u)l-, ED 677)

1. koyulmak.

*Tapıldı ança söz kim kāmum irdi / **Koyuldı** ança mey kim cāmum irdi*

FŞ s.112/IX/37

*Ammā çun şu ‘ūr sinniğa kadem **koyuldı**.*

ML s.180/(B246)/4

2. saldırmak, zarar vermek.

kozğal-¹⁷⁷

*Bu fitnedin asru **kozğalıptur***

BD s.136/31/4

***Kozğalur** ‘arbedesidin bu kühen deyr-i harāb*

BV s.32/42-1

*İsse anıñg yıl has u hāşāk **kozğalınça** bar*

FK s.168/171-5

Her kaçan kim kimege ol ay sefer rahtın salur/Mevclug deryā kibi āşüfte köñglüm

kozğalur

GS s.149/173-1

*...ve kınamağ ve **kozğalmağ** ve savrulmağ ve çaykalmağ ve divdeşimek...*

ML s.170/(B8b)20

*Körgeç bu belā-yı cāvidāne/ **Kozğalmay** nēylesün zamāne*

LM s.108/XI-788

*Körgeç közi karasın her sarı **kozğalıptur***

NŞ s.171/171-3

*Dimes min ki **kozğaldı** ‘ālem ili /Ki bulğastı bu sebz-ğārem ili*

Sİ s.190/2130

¹⁷⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.128, bkz. “hareket etmek, kımıldamak; heyecanlanmak; yerinden kalkmak, ayaklanmak.< OTü. *közğa-l-, közğa-*. Çağ.: Seng. 287r. 12 *kozğalmağ/ğ/kozğalışmağ/ğ* ‘berhem hürden ve berhemzede şuden”, Abuş. 331 *kozğal-*: *kozğaldı* “bir cema’at bir yerde otururken kalkıp tağılsalar, ol kavm *kozğaldı* dirler”; §S *kozğalmağ* ‘harekete gelmek, cünbişlenmek, kımıldanmak, temevvüc ve hürüş.”

kömül- “gömülmek, batmak” (< köm-“gömmek” -(ü)l-, ED 722)

Mîve yığaçığa sîm ükülür / Andaķ ki direm ara kömülür

LM s.113/XII-835

körül- (<kör- “görmek” (ü)l-,ED 745)

1. görülmek.

Eger her laḫza bu sa ‘ādet müyesser bolmasa her mite ‘ayyin emr iftitāḫıda ḫod ni nev ‘teḡāfūl ve tekāsül revā körülgey.

GS s.18/12

2. görünmek.

köteril- “götürülmek” (<köter- “götürmek” (Abş. s.354)- (i)l-)

Baş koyar sin dilā kara qaşına / Köterilmiş meger qalem sindin

LD s.168/1540

kurçal- “katılaşmak” (< kurça- “katı olmak” ED 647)

“kocamak, pek büyümek, ziyadelenmek, çok kaşınmak, bisyar harıden.”

(ŞS s.260)

kurtul-/ kutul- “kurtulmak, saklanmak” (< *kurt-(u)l-, ED 650)

“kurtulmak” (Abş. s.327 :kutul-)

“reha ve halas olmak, tetmım ve tahliye.” (ŞS s.260)

*Āḫir barçasını aldı ve qaşıp **kurtulğanları** Tatar Ḥānına barıp sığındılar.*

ŞT s.131/[72b](15)

*Ḥāḫır ol dem barısın **kutulur***

BD s.110/4/130

*Könḡül şaydı közüñḡdin çun **kutulmas***

BV s.332/449-5

*Ünüñḡdin ömr rencidin **kutuldum***

FŞ s.297/XXXI/119

*Bu deyr içre ol özlüktin **kutuldı***

FK s.249/262-6

*Dāne hırşıdur belīkim kuş **kutulmas** dāmdın*

LD s.159/1462

*İçgeri kirgeç **kutulduñg** barçadın*

LT s.199/2524

*...Fārsī-gūylarınğ ‘ibāret ü alfāz bābıda ʔa ‘n kılur ser-zenışidin **kutuldılar**.*

ML s.192//B44b/24

*Öz ilgide ol kızığan timürni kördi, didi çün mininğ sırrım āşkār boldı **kutuldum**.*

NM s.39

***Kutulmadı** bu fitnedin ol niçe tezvīr eyledi*

SD s.264/656

***Kutulmuş** velībīmdin cānları*

Sİ s.396/5224

*Bir niçesi **kutuldılar** köp yalbarıp*

ŞT s.209/[99b]7

kurul- “kurulmak” (<kur- “kurmak”(u)l-, ED 27)

1. kurulmak, yapılmak.

2. şiddetle sarsılmak veya kramp girmek.

3. ürkmek, irkilmek.

kuzğal- “harekete gelmek, cümbüşlenmek, kılmıldanmak.” (< kuzğa-l-,ŞS s.262)

*Kim ol hāletde kim çaykaldı deryā / Sipāh-ı mevcdin **kuzğaldı** deryā* FŞ s.268/XXIX/2

oḡsatıl- “ karşılaştırılmak, benzetilmek” (< oḡsat- “karşılaştırmak, benzetmek”

(ŞS s.38) - (ı)l-)

Tünige oḡsatılğanıdın her biri bir biyik pāye

FŞ s.87/IV/mısra 4

okul- “okunmak” (<oḡı-/oḡu-l-, ED 85)

“okundu demekdir” (Abş. s.104)

*...yā her kişi ki anıñg niyyetiğā **oḡulmuş** bolğay tamām eşeri bar.*

NM s.355

oyul- “oyulmak” (<oy-“oymak” -(u)l-, ED 273)

*Tabanım derd ü belā hāreleridin **oyulup** / Yürekim renc ü ‘anā hārlarından tişilip*

GS s.76/70-3

*Niçe eşkim yıkkay il şabrı bināsın kūyıda / Kim **oyulğay** kâşki bu cism-i hūn-bārim
miniñg*

NŞ s.349/350-4

öksül- /egsül- “eksilmek” (<egsü-“eksik olmak”- l-, ED 117)

“bu dahi eksilmek demektir.” (Abş. s.107)

*İdi ‘ināyeti **öksülmesün** bu sulţāndın / Kim ol ‘ināyet irür baḥr-ı bīḥad ü kāmīl*

LD s.8/57

*Kāf dik yüz taḡnūñg yok bolmaḡn / Yir yüzidin bir kum **öksüldi** saḡn*

LT s.211/2700

*Egerçi niçe içse **öksülmegey** / Velīigri hem bolsa tökülmegey*

Sİ s.257/3097

**öprül-“yıkılmak, çökelmek” (<öpür-sakinleşmek, yatışmak, katlanmak” -(ü) l-,
ED 15)**

“oyulmak, çökülmek.” (§S s.33)

örül- “bükülmek, sarılmak” (<ör- “sarmak, bükme”- (ü) l-, ED 229)

*Bar mu ol ikki **örülgen** gīsū-yi ‘anber-şemīm / Ya itek salmış Muhammedde yazılğan
ikki mīm*

BV s.297/396-1

saçıl- “saçılmak” (<saç- “saçmak”- (ı) l-, ED 797)

*Bütüben mihr-i giyeḥ dānesi hem **saçılsa***

BV s.24/31-2

***Saçılğan** birle tofraḡ içre salma*

FŞ s.77/I-11

*Her kaçan lā’līñg tebessüm kılsa şeker **saçılur** /Çün tekellümdin dem ura dürr-i gevher
saçılur*

GD 19/1

*Ki bārīhem anūñg oḡ maḡdemiḡa **saçıla** siz*

GS s.174/211-4

*Şabā çü kopsa gül üstinde barça gül **saçılur***

LD s.60/548

*Ḳaysnıñ hicr şeb-istānıda şebnem-i gül-ābı yüzige **saçılğandın** közi açılğanı...*

LM s.123//XIII

*On küin ötmey tofrağ üzre **saçılur***

LT s.63/661

Munung netāyici gülleri rüz-gār ehliğa bī-ḥadd u miqdār açıla başladı ve başlarığa bī

*-ihtiyār **saçıla kirişti**.*

ML s.180/(P282b)/15

*Eyle kim her yan **saçılğay** dāne ḥırmən qozğalıp*

NŞ s.54/54-2

*Demidin nuḥūset otı **saçılıp***

Sİ s.49/39

salğal- “ gönderilmek” (< salğa- “göndermek” – l-, Abş. s.276)

“ gönderilmek” (Abş. s.276)

salıl- “gönderilmek” (<sal- “göndermek, el kol sallamak, bir şeyle işaret etmek, serbest bırakmak.”(ED 824)– (ı)l -)

*Ya ḳaşınğ birle ḳıldı çün da‘vī / Ḳatı üçün boğzığa **salıldı** kiriş*

NŞ s.266/266-4

*Didi Hüdhüd k’ey işinğ sūz u güdāz / **Salıban** köñglünğge ot ‘ışk-ı mecāz*

LT s.157/1952

sanal- “sayılmak, hesaplanmak” (< sana- “ saymak, hesaplamak” (Abş. s.273)- l-)

Eger aḥbāb ta‘dādın siz yasay almay-siz ey aḥbāb / Maṅğa bes bu şeref kim itleri içre

sanalğay-min

NŞ s.469/471-6

sançıl- “ yaralanmak, saplanmak” (<sanç- “saplamak, (bıçak vb. bir şeyle) yaralamak ”-(ı) l-, ED 836)

*Ḡonçe yanğlığ köñglüme yüz ḥār-ı ḡam **sançılmağay***

BD s.156/63/3

*Ceraḥtlığ köñgülge **sançılur** bir ḥār her sā‘at*

BV s.65/86-5

*Her zamān ağzınğ hayālī **saçılur** könglüm ara*

GS s.73/64-6

*Ol çıyandın irnige **sançıldı** nış*

LT s.155/1933

*Baş çıkarur arkasıdın çün kefīmğa **sançılur***

NŞ s.138/138-2

*Ayağığa **sançıldı irse** tiken*

Sİ s.492/6631

satıl- “satılmak” (<sat- “satmak ”- (ı) l-, ED 836)

“füruht olmak, sürülmek, revac bolmak.” (ŞS s.196)

*Nebāt narhını sindurmasa şeker irning / Ni işke tinğ **satılur** tal yığaçı birle nebāt*

LD s.31/282

savrul-¹⁷⁸“savrulmak” (<savur- “savurmak ”-(u) l-, ED 792)

*Ey sininğ kuyünğ harīmi tofrağı yüz pāk-rūh / Salkınıdın **savrulup** ol nev‘ kim hāşāk rūh*

BV s.84/106-1

*...ve kınamak ve kozgalmak ve **savrulmak** ve çaykalmak ve divdeşimek ve kımsanmak...*

ML s.170/(B8b)/20

*Eyle **savrulğan** ‘anāşır her taraf kim tapmağay / Bir birisidin nişān vādī-i hırmān ara*

NŞ s.5/5-3

saygal- “sayılmak ve harclanmak” (<sayğa- (say-ğa-) -l-, Abş. s.275)

*Kirme sevdā bahrığa ‘ālemdin istep sūd kim / Sīm nağdi tüşse līkin ‘ömr nağdi **sayğalur***

GS s.149/173-6

Fenā deyride ger dīn nağdi berbād oldı tapğunğ yok / Ki cem ‘olmay durur hergiz

¹⁷⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi”, s. 136, “<OTü. sav-ur-ul, .bkz. ED 792, Hak. MK savrul- “savrulmak, saçılmak”, savur- için bkz. ED 791a. Bkz. Çağ.: Seng. 236v. 7 savrulmak “efşurde şuden ve bibād dāde şuden”KB Türk ş.: Kzk. suviril- “gönüllü olarak çıkmak, ilerleyerek atılmak.Hatıplik etmek, hatıplik olduğunu, iyi konuştuğunu tavırıyla fark ettirmek. (Kzk.TSl. 247), Kırg. sapırıl- “mut. sapır-’dan: 1. bir mayii kepçe ile yahut başka bir şeyle tekrar tekrar alarak, aynı kaba yeniden dökmek, çarpmak; 2.savurmak (YUDAHİN 638)”

ḥarābāt içre saygılğan

NŞ s.446/447-7

sınal- “sınanmak, imtihan edilmek” (<sına- “sınamak, denemek”-l-, ED 839)

“sınanmak, yani tecrübe olunmak demektir” (Abş. 283)

sıpal- (< sıpa- “sıvamak, sıvazlamak, süslenmek; sepmek, saçmak, israf etmek”

(Abş. s.278; ML s.170/B9a/23) – l-, ŞS s.215)

“kaymak, sürçmek, tayrılmak, yahmelik, sıpanmak, sıyrılmak.” (ŞS s.215)

sıyrıl- /sıdırıl- “sıyrılmak, soyulmak (kabuğu)” (< sıdır- “sıyırmak, soymak”-(ı)l-,

ED 803)

*Riyāyī ḥān-kaḥğa kilmesem ey şeyḥ tut ma'zur / Ki gām urğan sayı ol yan kiyinraḥ
sıyrılur gāmım*

NŞ s.420/421-7

sızıl- “çizilmek ” (< sız- (çız-) “çizmek” (ED 432) -(ı)l-,)

*Ol kara kaş tig kalem birle sızılğan tapmadı / Şüret-i çîn defterin yüz katla bir bir
eylegen*

LD s.143/1312

siçil- “sınanmak, imtihan edilmek” (<sına- “sınamak, denemek” - l-, ED 839)

*Ve bu lafz vāzī 'ī 'azīzlarğa cāy-i teslīm ü taḥsīndür ki beḡayet ḥub kılpdurlar ve bu
faşāḥat bile Sart fuşāḥāsıdın tamām siçilipdürler.*

ML s.177/(P281b)/16

sipil- /süprül- “serpilmek” (< sip- /sep- (ED 784)-(ı)l-,)

1. donatmak.

2. serpmek, saçmak.

“dökülüb saçılmak, tereşsuh, bezl ü neşr-i nimet itmek.” (ŞS s.215)

sirmel- /sermel- “kapılmak, sıyrılub alınmak, bir işden kurtulub çıkmak.”

(<serme- “germek, asmak, soymak, talan etmek; kaymağını, köpüğünü almak”

(ED 853) -l-, ŞS s.216)

soruşul – “tahkik olunmak” (< soruş- /soriş- “sormak, öğrenmek istemek; emmek, içine çekmek; buruşturmak, kırıştırmak” – I-, ŞS s.209)

soyul- (<soy-(u)l-, ED 821)

1. soyulmak, (deri vb.) yüzülmek.

Tarığ kibi soyulur telh-kāmlıg birle

Tarığ tarıg ki yığışturdı altunun nārenc

GS s.95/96-8

2. sıyrılmak.

suval- “sıvanmak, sulanmak” (< suva- “sulamak, sıvamak”-I, ED 789)

“bir şeyi yüzine sürmek, telvis itmek.”

Tofrağlar ara yanğı yasalğan / Ğam balçığdın yüzi suvalğan LM s.322/XXXIII-3007

südre- “sürülmek” (<südre- I-, Abş. s.285)

Bir yatkanı südrelep şitābān / Dīvāne kibi tutup beyābān

LM s.147/XV-1172

Ger olmasam iting ol zulf tābıdın ni durur / Yir üzre südele durğan boyundağı resenim

NŞ s.424/425-5

sürül- (<sür- “kovmak”-I-, ED 852)

1. binek sürmek, araba sürmek.

2. parlatmak, ovarak sürtmek, cilalamak.

3. yazmak.

Eger mubālağasız icmāl yüzidin kalem sürülse ve ihtişār cānibidin raqam urulsa...

ML s.167/(B3a 14)/18

4. çift sürmek.

5.önüne katıp götürmek.

6.kovulmak.

Sürüldi gele dağı hādek sarı / Ki cānlık nime kalmadı taşkarı

Sİ s.429/5708

taķıl- “takılmak, yayılmak” (<taķ- “takmak, sarkmak” -(ı)l-, ED 469)

*Nevāyī dik ħalāşım yok idi ol ġamze küridin / Huşūşā zūlfı zünnārı daġı boynumġa
taķılmış* BV s.200/263-9

tanıl- /tanul- “bilinmek” (<tanı-/tanu- “tanımak, önermek, ele almak. ”-l-, ED 521)

“bilinmek demektir.” (Abş. s.174)

tançķal-¹⁷⁹

...ve töşelmek ve munġaymak ve tançķamak ve tançķalmaķ... ML s.170/B9a/24

tapıl- / tapul- “bulunmak” (<tap- “bulmak”- (ı)l-, ED 439)

Min dik sanġa bir yār-ı vefā-dār tapılmas BD s.133-134/27/1-5

Hūblar vādīsıde tapılmas il köñgli ķuşı BV s.51/67-3

Firāķıñ vādısınde hiç tapılmas GD 29/5

Kimge kim beytü ’l-ħazende şem’ dik tapıldı yār GS s.161/192-6

Barça tapılur bizge kirek yār tapılsa LD s.25/232

Bel şehrde bir gedā tapılmay LM s.72/VII/442

Ve Türk alfāzda bu nev’ lafz köp tapılır. ML s.170/(F778a)/4

Ol nev’ gül açıldı ki bir ġonçe tapılmas NŞ s.228/228-2

Köñgül mülkinde ol sā’at tapılmas hıġ emān ey cān SD s.196/415

¹⁷⁹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muħākemeti’l- Luġateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.146, bkz., “(et) bozulup kokmak.< tançķa-l-, -l- edilgenlik çatı ekiyle.Bkz. tançķa-.Çaġdaş Türk ş.: GD Özb. tñlā- “1. Sārālāb, hillāb yaki kerāġını, masini, hahlāġānını almaq. 2.Fārġigā barmaq, yahşi-yamanini ācrātmaq, 3.tñlāb ācrātib almaq” (ÖTİL II 118)...KB Türk ş.: Kzk. tanġda- “seçmek, iyilerini ayırmak” (KzkTSl. 263).”

Tapulğay mu ol nev ‘bir cādde

Sİ s.173/1867

Tapulup sin bende birle özgeçe

LD s.287/2621

tapşurul- “devr edilmek, verilmek” (<tapşur- “vermek, devretmek, teslim etmek”-

(u)l-, ED 447)

“teslim olunmak” (Abş. s.155)

tarıl- (<tar- “dağıtmak”+ (ı)l-, ED 547)

1. parçalanarak yayılmak, dağılmak.

Köz tutar min kim közümnüñg suyıdın

Köñğilde tuñm-ı muḥabbet tarıla

LD s.270/2484

2. toprağı işlemek.

tarḳal- “müteferrik, perişan olmak.” (<tarḳa- “tagılmak; perakende, perişan olmak” – l- ŞS s.114)

“müteferrik, perişan olmak.” (ŞS s.114)

İy Nevāyītā tirig-sin tarḳunğ ildin cefā

Savugāç hengāme-i ‘ışkıñğ bu ğavğā tarḳalur

FK s.152/153-7

tartıl- “tartılmak, uzatılmak, koparılmak, ” (<tart- “tartmak, çekmek, koparmak, sürüklemek”- (ı)l-, ED 536)

Eşheblerinğ ki rişteğa tartıldı dehr ara

BV s.117/146-3

Üçün ehl-ı hūş silsilesiğa tartılmaḳ

FŞ s.82/III/9 mısra

Çarḥ yüz minğ közi ğüyā yarudı tartılıban

GS s.270/351-3

Ol gevherler henüz naẓn silkige kirmeydür irdi kim zamīr deryāsıdın naẓn silkige tartılğan gevherler ṭab ‘ğavvāşı sa ‘yı bile ağız sāḫiliğa kile başlamaḳ körgüzüp irdi.

ML s.179/(T778b)/3

*Gezek ortadın çıktı **tartıldı** aş*

Sİ s.361/4710

tayal- “dayanmak” (< taya- “< dayak koymak, desteklemek” (ED 567) –I-)*Ža fım içre kaçrı tamığa **tayalğan** dik turur**Her saman körseñg yapuşkan tamınıñ dīvārıda*

GS s.47/28-2

tayıl- “kaymak demektir” (<tay-ıl-, Abş. s.176)*Tüz koy Nevāyīyā ayağıñg ‘ışk kūyide / Kim anda eşk suydın il köp **tayıldılar***

BV s.123/155-7

*Ger ayağıñg çıktı eşkiñniñg suydın **tayılıp** / İy Nevāyī şükr ol kūy içredür anıñg muçı*

FK s.579/630/7

*Sirişk eyledi hākī tenimni andaķ kim / Kadem koyay dise uyķu közüme **tayıla dur***

GS s.166/199-5

têşil- “deşilmek” (<teş- “deşmek” - (i)l-, ED 564)*Kim bağı sipihriñg **têşildi** / Ol nāle oķı güzāre kıldı*

LM s.347/XXXV-3262

tikil-“dikilmek” (<tik- “dikmek” - (i)l-, EDP 481; Abş. s.188)**“dikilmek, ayakda turmak, bakmak, kalkmak, rast ve toğrı turmak.”** (§S s.150)*Mëniñ çadırım vālıdımğa **tikilür edi**.*

Babn s.1/K146/9

*Közenek irmes ki her sarı **tikilmiş** közleri*

BV s.430/594-7

*Birisi hem kisilmey hem **tikilmey***

FŞ s.185/XIX/21

*Veh ki yüz nişter-i hicrān ayağımğa **tikilip***

GS s.76/70-2

*Gerçi baş birle **tikildi** vaşf-ı zülfüñde kalem*

LD s.186/1712

*...ve köñgöl gayret ignesi bile anıñg gayrıdın **tikilmegey**.*

NM s.228

tilel- “arzu edilmek” (< tile- “arzu etmek, dilemek” (ED 492) –l)

*Didi ki Şālîḥ vakt̄da sining̃ için at **tileḡey**.*

NM s.432

tirel- “desteklenmek, dikilmek” (< tire- “dayamak, desteklemek” -l-, ED 547)

“kâf-i Acemidir, derilmek cem olmak demektir.” (Abş. s.179)

*Bağırđın ki köksümde peykân **tirelmiş** / Ğamming̃ okıdın nevk-i peykân irür bu*

NŞ s.510/512-3

tiril- “dirilmek” (<*tir- “yeniden canlandırmak, diriltmek”- (i)l-, ED 547)

“dirilmek, hayata gelmek, canlanmak. sertleşmek.” (§S s.147)

*Hañing̃ pervâne kiltürgeç **tirildi** uşbu dīvāne*

BD s.171/90/1

*La‘li köñglüm ḡālını sorgaç **tirildim** hecr ara*

BV s.36/48-3

*Ay bigim sinsiz **tirilmek** bir belāy-i cān imiş*

GD 25/1

*Ni nuṭḡdur ki söğünçünḡ bile ölüḡ **tirilip tür***

GS s.133/150-6

*Öler tirig̃ sini körse velī ölüḡ **tirilür***

LD s.60/546

*Ümīdim oldur ki bu ṭāyifē şoḡbetide **tirilgey-min...***

NM s.293

*Bir nefesde nige yoksa **tirilür** ehl-i ḡubūr*

NŞ s.142/142-3

***Tirilsenḡ** ‘māyet ḡalıp taḡt u tāc*

Sİ s.273/3383

tişil-(d-)/ teşil- “deşilmek” (<teş- “deşmek, delip geçilmek”(ED 564) –(i)l-,)

*Ni nev‘ siñgreyeyin hecr ara ki bağrım u köñglüm / Firāk igneleridin öte öte **tişilip tür***

GS s.133/150-3

*İşilgen riştesi tāb-ı vefādın / **Tişilgen** bağrı ḡakkāk-ı ḡazādın*

FŞ s.130/XII/58

***Tişilgey** tīşe dik Ferḡād’nınḡ bağrı anḡa ḡüyā / Üni kim çıрманur daḡ içre efḡānım*

şadāsıdın

NŞ s.457/458-4

tivrel- “saplanmak” (< tivre- “batmak, saplamak” (ML s.148) –l-)

“burmak, içine batırmak, sokmak, sancmak.” (ŞS s.154)

*Çökürler kim sining yolunğda tivrelmiş ayagımğa / Çikip ol kūy gerdin sürme tartar
min karağımğa*

ML s.172/(B12a 4) 25

*Katl çün kıldınğ köngülñi bu kefen tikmek ikin / Oqlarınğ kim kaldılar cān perdesiğa
tivrelip*

NŞ s.54/54-4

tivrül- “bükülmek, çevrilmek, döndürmek” (<tevir-“bükme, çevirmek, dönmek.” (ED 443) – (ü)l-)

“batmak ve sancılmak demektir” (Abş. s.194)

tiyil- /düyil “söylenmek” (< tē-/dē- “söylemek”-y –(i)l-, ED 433)

Tişinğ düri talebinde közüñ uluğ deryā / Tiyildi her dem anınğ içre oynar el-māhī

SD s.228/525

tizil- “dizilmek” (<tiz- “dizmek, sıralamak” –(i)l-, ED 575)

Külerde rişte-i dūr dik tişin körüp eşkim / Tizilgen inçü mişillig tüzüp kaçār barur

FK s.156/157-3

toğral- “doğranmak” (<toğra- “doğramak” - l-, ED 472)

*Veh ki zaḥmınınğ isidin meyl hem kılmamış itinğ / Gussa tiğıdın niçe kim zār cismim
toğralur*

NŞ s.137/137-3

tokul- (d-) (<toķu- /toķı- “(kumaş vb.) dokumak, vurmak” - l-, ED 469)

1. (kumaş vb.) dokunmak.

Hüner-verdin barı āmāde bolğan / Mükemmel kār-gāh içre toķulğan FŞ s.185/XIX/22

2. işlenmek.

“tokunmak.” (Abş. s.210)

tol- “dolmak” (<to- “dolmak, kapanmak” - l-, ED 472; (Abş. 213)

“tolmak, memlu olmak, pür, sır.” (§S s.140)

Tolğuça peymānım ol sākī bile bākī durur BD s.169/87-1

Köngül çākige ğam tulmın haṭıngfikri tola kılınış BV s.115/144-4

Sākıyā mey tola tola birmekin ‘azm iyledinğ FK s.277/294-10

Zemāne dürcini andın tola kıl FŞ s.78/I-20

Āb-ı hayvān birle gūyā kim tolar peymānemiz GS s.181/220-6

Kirpükleridin yaşı akip toldı piyāle LD s.180/1652

Kim şöhreti çün cihānga tolgay LM s.381/XXXVIII-3597

Kim zamān ceybin tola kıldı Güher LT s.252/3288

...evliyāu’llah muḳaddes rūḥı feyḫdın ‘ālem toluptur. ML s.181/(B27a, T779a)/2

Ol şāgirdiğa baḳıp ayttı kim bu ḥalḳnı kim körer-sin bular behiştini tola kılmaḳ üçündür. NM s.101

Felek zarfın tola birdi każā ol ay mey-i ‘ışḳın NŞ s.326/327-8

Ni üçün gāḥītolup, gāḥībolur zār u nizār SD s.90/7

Edāvīdin anı tola kıldılar Sİ s.247/2982

tolul- (< tol- u-l, §S s.140)

“tolulunmak, memlulenmek, sır ve pürlenmek ” §S s.140)

tongul- / tonğul- (< tonğ- “donmak” – u- l-, §S s.143)

“mükedder ve magmum olmak, tonuklanmak, köğüs kuvvetiyle katılaşmak,

ümitsiz olmak”

(§Ss.143

"Tongulma tengri takrıridin ey şah / Köz açkunca ni bilgeysin ki na-gah"

§S s.143

*Ey Nevāyī sa'ı ile çun vaşl hāşıl bolmadı / Yār luṭfıǵa tikiḷ imdi vü ğayrıdın **tonḡul***

BV s.282/371-7

topul- ” (<top -ul-, §S s.127)

“düşmenin üzerine fevc ile hücum etmek, galebe ile birden dökülmek.” (§S s.127)

tökül- “dökülmek” (<tök- “dökmek” -(ü)l -, ED 481)

“mansıb, meskur, mensur, rıhte, ifaza olmak.” (§S s.138)

*Rindler iflāsdın ğam yoḡ **tökülgen** bādedin*

BV s.38/51-5

*Aḡara başladı baş u **töküle** başladı tiş*

FK s.241/254-1

*Ḥareket ḡılsa lebi tuz **tökülür** şehd aḡar*

GS s.88/87-3

*Ḳadem basarda **tökülür** tümen girişme vü nāz*

LD s.65/597

*Kök gül-şeni gülleri **töküldi***

LM s.128/XII-983

*Belī**töklür** bolur lā-büd tolup taşḡanda her keylī*

SD s.268/671

*Velīigri hem bolsa **tökülmegey***

Sİ s.254/3097

töşel- “döşenmek” (<tök- “döşemek, yaymak” -l-, ED 564; Abş. s.206)

*...ḡaralamaḡ ve sürgenmek ve küyimenmek ve ingranmaḡ ve **töşelmek** ve munḡaymaḡ ve*

tanḡamaḡ...

ML s.170/B9a/23

*Yazı vü taḡı üze hoş **töşelmiş** aṭlas-ı sebz / Ḥıṭāy kızzarı tiḡ tāze gülleri ra'nā*

SD s.170/320

tutul- /**tutıl-** “tutulmak, yakalanmak” (<tut- - (u)l-, ED 456)

1. yakalamak, tutmak.

Pes eger ol yaşurulğan ħarf rubā'īnīng evvelgi mışrā'ida bolsa ve pes kim anı bir tutulup irdi. BD s.304/514/5

2. elinde tutmak, hükmetmek.

3. bağlanmak. (deyim)

Tutulmuş idi Mecd Barlas Bigge / Kim aytur idi kim bu yanğlıg ħutulğay BV s.511/720/1

Sāķiyā könglüm tutuldu 'aql-ı nāfercāmdın / Sāğarī tutķın mini ħutķar ġam-ı eyyāmdın LD s.159/1458

Ağzım ħurup demim tutulup sigridim ni taņg / Kim tilbe çābükümge cellād-vār min yana GS s.419/568-6

Kerem farķdın budur anıng işi / Kim ol işke özge tutulmas ķişı Sİ s.54/113

tutturul- “tutturulmak” (< tut- tur- (u)-l, ED 456)

Kiçik Bāķī Dīvāna kim Şīr ‘Alī bile kaçadurğanıda tutturulup ēdi...

Babn s.44/E123a H 158b-3

tügül- “bağlanmak, düğümlenmek.” (<tüg-“bağlamak, düğümllemek” - (ü)l-, EDPT 481)

“taakkud itmek, girih ve düğüm, bend.” (§S s.138)

tükel- “tükenmek” (< tüke- “tamamlanmak, bitmek” - (ED 479) -l)

“tamam olmak, encama irmek, inkıza, bitirmek.” (§S s.137)

tüşül- “ayrılmak, düşölmek” (<tüş- “inmek, düşmek, şehre girmek, konmak, yakışık almak, uygun gelmek, ayrılmak.” (ED 560)- (ü)l -)

Tüşölgeç çirik devrini şaķ ħılıp / Sipeh ħıfza eylerge ħandek ħılıp Sİ s.180/1977

tüyöl- “yükletmek, tahmıl itmek, bar itmek” (< tüyü-“meydana çıkmak, tuyulmak” - l-, §S s.144)

“ zahir ve mümayan olmak, münkeşif ve faş olmak, meydana çıkmak, tuyulmak”

(ŞS s.144)

tüzül- “düzenlemek, (<tüz- “düzeltmek, yoluna girmek.” - (ü)l-, ED 575)

Vucūdī kōrmedi cüz Hāḡ vucūdī / Tüzüldi Hāḡ kelāmıdın sürüdi

FŞ s.93/V/55

Tüzülmes anıñ birle ol il arası / Kazan yok ki ol andaḡ kefgīr imestür / Ki bolsun yüzige

kazanlar karası

NŞ s.684/687

‘Adl mīzānı tüzüldi rāstlar taptı revāc / Fitne bāzārı bozuldı raḡtıḡa tüşti kesād

SD s.130/164

ulal- “bağlanmak, büyümek” (< ula- “birleştirmek, bağlamak” (ED 145) –l-)

“büyüme demekdir ki” (Abş. s.112)

“azım, büzürg olmak, pır ü muammer olmak.” (ŞS s.49)

urul- “ dövülmek, vurulmak” (<ur- “vurmak, dövmek” - (u)l-, ED 229)

...çun şemme sürülüpdür ve vaşflarıḡa kalem urulupdur, sözni uzatmaḡ ḡācet imes...

ML s.188/(B38a)/25

Kōñglüm içre mezra‘-ı şabrım urulmay kalmaḡay / Her sünḡek yanımda çün kaḡ‘ıḡa

kildi dās

NŞ s.230/230-5

uşal- “ezilmek, küçük parçalara ayrılmak, parçalanmak.” (<uşa- /uvşa- “ezilmek, küçük parçalara ayırmak.” –l-, ED 262)

“ufalmak, uvalmak” (ŞS s.45)

Eşḡ mevcide uşalsa peykerim veh ni ‘acab

BV s.419/578-4

Yıḡıda titremekimdin sünḡeklerim uşalıp

FK s.70/70-1

Ayaḡ astıḡa çün kalgay uşalgay

FŞ s.96/VI-18

Çüst iter, yaḡsıraḡ uşalsa bili

GS s.520/692-IX

*Ol kaş tākına koyup irdim **uşaldı** ah*

LD s.196/1808

*Nāgāh emvāc teskīn tapıp ol kime **uşalıp** kavm bir tahta üstide bir sâhilğa çıkıpdurlar.*

NM s.67

*Kayda kilgey ol kibi köngli **uşalgandın** bu iş*

NŞ s.259/259-4

***Uşalgaç** sadā çıkqay andın ğarīb*

Sİ s.247/2990

uzal- “uzanmak” (<uza- “uzamak ”- l-, ED 287; Abş. s.102)

***Uzalğan** tağ dik endāmı anıñ / Velī yok seyl dik ārāmı anıñ*

FŞ s.208/XXII/30

*Közünğ ki lāle vü nesrīn üze **uzala** yatur / Hoten çiçekleri içre meger ğazāle yatur*

LD s.67/608

*Derd üstige derdi çün **uzaldı** / Ol gūr-istān içinde qaldı*

LM s.331/XXXIV-3094

*Cünūnga tüşti şanev-ber qadınğdin eyle ki su / Bolup ayağığa zincir **uzaldı** başığa saç*

NŞ s.98/98-5

ügül-/ükül- / ökül- “bir araya toplanmak, yığılmak ” (<ük- “toplamak, yığmak” - (ü)l-, ED 106)

“kâf-ı evvel Arabî ve kâf-ı sâni Acemîdir. Cem’ olub yığılmak demekdir ki “

(Abş. s.105:ökül-)

“toplanmak, harmen olmak, cem olmak” (§S s.48 : ükül-)

*Firāk şehrde bolğunça kâş küyünğde / Tenim sünğek boluban sünğekim **ügülse idi***

BD s.190/123-4

*Açılğan her taraf bir gülşen-ı gül / **Ügülgen** her sarı bir ħirmen-ı gül*

FŞ s.158/XIV/41

*Mīve yığaçığa sīm **ükülür** / Andaq ki direm ara kömülür*

LM s.113/XII-835

*Çünki ol küller **öküldi** tağça / Maħfī irmiş küldi bir qaqnus-beçe*

LT s.255/3331

üleşil- “pay edilmek” (< üleş- “üleşmek, paylaşmak” (§S s.49) – l-,)

*Ƙara Bāğda tōrt bēş gün turup hıızānanı **üleşildi**.* Babn s.112/H212b-617

üzül- (<üz- “kesmek” -(ü)l-, ED 287)

1. kırılmak, kesilmek.

*Tā **üzüldi** könglüm ol ay ƙaddidin efsürdedür / Kim **üzülgen** gonçe gülning şāhıdın
pejmürdedür* BD s.167/83-1

*Çün Nevāyīdin **üzüldüñg** bar savāb ölmek anğa* NŞ s.42/42-9

*Meger ki mūrçe nısfı **üzüldi** şekker ara* FK s.26/24-1

*Peyvendi sipihrnıñ **üzüldi*** LM s.308/XXXI-2869

*Ƙayda kösenğ kim **üzülmış** çāk-i hırƙamdın yorun* BV s.329/444-6

*Yaƙın dur kim **üzülgey** ‘ālem ehlinıñ cefāsıdın* GS s.58/44-8

*Her ƙayda köñgöl barsa **üzülmey** irişür sin* LD s.169/1551

2. sözünü kesmek.

3. irtibatı kesmek.

yaqıl- “yanmış olmak, büyük acı çektirmek, üzülmek, derinden kımıldatmak”
(<yak- “ovalamak, yağlamak, sürmek, yaklaşmak, yanmak, tutuşmak.” (ED 896) (ı)l-,
ED 901)

*Köñglüm ğam u endüh otığa **yaqıldı*** BD s.309/533/1

*Derd ocağda tütey dur enduh otı **yaqılıp*** GS s.68/59-5

*Ġamıñg sözın bitisem otƙa nāmeler **yaqılur*** LD s.60/549

*Tābıdın ‘ālemde otlar **yaqılıp*** LT s.42/387

Bağrımkā yaqlıp hecr otı bu kün içimni köydürür

SD s.278/705

yançıl- “koparılmak, ayağıyla ezmek, yumşatılmak.” (<yanç-““ezmek, zulmetmek, ayak altında çiğnemek” (ED 944) - (ı)l-, ED 945)

1. koparılmak.

Ölerde cān talaşur nā-tiivān dik / Kemerde başı yançılğan yılan dik FŞ s.395/XLIII/53

2. ayağıyla ezmek.

Anı koymas ölmekin bilse hem / Niçe at ayağığa yançılşa hem

Sİ s.123/1131

*Her kişini qatl kim eyler öler-min reşkdin / Veh ki bir hem yançılıp sürmes min-i
hayrānğa at*

NŞ s.83/83-3

3. yumşatılmak.

yanğıl- “yanlış yapmak, yanılmak” (<yanğ- (ı)l-, ED 951)

Sanğa hālīmni yazdım secde kıldım / Ayıtqıl ki ni yazdım ni yanğıldım

BD s.293/459

Tevhīd nüketesi hamūş oldı pīr-i deyr / Cem i ki şerh kıldılar anı yanğıldılar

BV s.123/155-5

*Diseler Leylī mu artuq hūsn ara ya ol perī / Gerçi Mecnūn sin kirek yanğılmağay sin ay
köngül*

GS s.292/382-4

*Bilmen ki tapuğunğda ni yazdım ni yanğıldım / Ger bolsa kīne genc siverim nitti nitti ni
boldı*

LD s.256/2356

Kūyī sarı her kiçe ki ‘azm itse Nevāyī / Ay şem’in öçür çarh kim ol öyni yanğılmas

NŞ s.228/228-7

yapıl- (<yap- “kapamak”- (u)l-, ED 877)

1. örtülmek, kaplanmak.

İşik yapmağka çün sundum iligni / Yapılğaç ol Haq açtı yüz işinki

FŞ s.109/VIII/94

Āhuma yār ağız bir dem külmekim kem kılmadı / Çün şabādın gönça açıldı yana yapılmadı GS s.478/657-1

Ērni ki yapılmayın tişige / Ya ‘nīki külümsüp öz eşige LM s.235/XXV-2087

Şubḥ boldı za fđın bī-ḥāl özi / Köz yumup açkunça yapıldı közi LT s.120/1457

Ġamunğ taşıdın yoq ki zaḥm oldı başım / Yoluñg tofrağıdın yapılmış cebñ hem

NS s.429/430-4

Anğa hind mülkige tüşti güzer / Ki şāhığa yapılmış irdi nazar Sİ s.260/3186

2. kapak, kapatmak.

yarıl- “yarılmak, ikiye bölünmek” (< yar- “yarmak, ikiye bölmek” (ED 954) –(ı)l-, 967)

“parelenmek, parçe, tike olmak, cüda-şüden.” (§S s.327)

Ölgey irdim vehmdin elbette zehrem yarılıp GS s.68/59-4

Korkaram köñlüüm bu ğamdın yarıla LD s.269/2477

Uğday barı ḥūşedin erilip / Tābe noḥudı kibi yarılıp LM s.231/XXV-2051

Niçe kılsun şabr āḥır nuql yarıldı içi SD s.182/372

Hem ol laḥza zehrem yarılğay idi Sİ s.487/6572

yasal- “düzelmek” (< yasa- “düzenlemek, tertip etmek”(ED 974) –l)

“düzelmek demekdi.” (Abş. s.402)

Yasalsun barça āyīn birle zība / Tutulsun barığa eksūn u dībā FŞ s.131/XII/68

Sirişkim kanı kıldı kuyining tofrağın āğuşte / İtige şāyed ol balçığ bile bir öy yasalğay dip GS s.74/66-5

Tofrağlar ara yanğı yasalğan/ Ġam balçığıdın yüzi suvalğan LM s.322/XXXIII-3007

yaşurul- “saklanılmak” <yaşur- “saklamak, gizlemek” (ED 979) – (u)l-)

*Bu şan'atnı ızhāru'l-mużmer dirler. Evvelgi rubā'īdin her harf yaşurulsa sonġı
rubā'īdin tapılır.* BD s.303/511/1

yayıl- /yağıl- “yayılmak” (<yadı-“yaymak, sermek” - (ı)l-, ED 967)

Açılıp ikki saçı yüzige yayılmışlar BD s.130/21/1

*...ve muşāḥabet-intisāblıġ hoş-ṭab' mīr-zādelar müte'addid sevādlar kılıp sāyir ulusğa
yayılır irdi...* GS s.7/9

Şadef dik aġzı külmektin yayıldı FŞ s.131/XII/64

Çün cefā birle yayıldı atınġız LD s.285/2605

Bagrı kara deşt üze yayıldı LM s.113/XII-840

Hāmem raqam kılıpdur ki tört faşl ḥāşşiyeti eşeri dik rub'ı meskūnga yayılıpdur.

ML s.185/F782a/22

İsmes beri kim cān isı 'ālemğa yayılmas NŞ s.228/228-3

Yayılġaç ulus allıda eṭ'ime Sİ s.482/6489

*...kim bu uzaġ 'ömrli ve uluġ devletli ve uçı uzaġan ve yanı yayılġan bolġusu turur
tidiler.* ŞT s.124/[70b] (17)

yaykal- “sallanmak, sarsılmak” (<yayka- “çalkalamak, sarsmak, sallamak” – l -, ED 981)

“yayıla yayıla hiram eylemek, naz ile pehn pehn yol yürimek, sallana sallana reftar eylemek, aheste.”(ŞS s.339)

Sikritip yildürgenide tevseniġa köz salınġ / Yaykalıp yol yörüse serv-i ḥırāmānın körünġ

BD s.155/61/2

Veh ki hecrinde cihān boldı közüme zulumāt / Kim barur yaykalıp u qayıtmaz ol Āb-ı

ḥayāt

GS s.88/87-1

yazıl- “açılmak, çözülmek” (<yaz- “çözmek” - (ı) l-, ED 987)

Şun ‘kilkidin yazıldı gūyī ol gūy-ī zeḵan

BV s.9/9-2

Rāst bolmuş ol elif dik kim yazılğan cān ara

FK s.24/21-5

...ve ġaraž bu fihristdin kim bu zībā ‘izārı ġa yazıldı.

GS s.21/5

Kāğıd ġa çü ḥaṭlar yazılur yaḥşı körünür

LD s.80/730

Ol şām-ı vişālning kim ve-l-leylī-izā-yağşā āyeti bola alğay anıñ şānuda sevādı yazılmağı ve mununğ dek şānda ol müsāfir-i semāvīning şeb-gīr-i bülend... LM s.44/V

Noḳta yazılğan belānıñ astıda

LT s.97/1115

Ve ol-Ḥazretning ıslāḥ u taḥsīn şerefin kesb itipdür ki ḥāmemdin rüz-gār saḫḫası ġa yazılıpdur.

ML s.186/(B33b)/11

Gerçi mingdin bir yazılmaydur yazıp yüz minğ şurūḥ

NŞ s.106/106-8

Ki ḥükmi yazılmış sininğdür cihān

Sİ s.133/1279

yèberil- “gönderilmek” < yiber- “könderdi demektir.” (Abş. s.406 : yıpar-)- l -)

“irsal, tesyar eylemek, göndermek, yiberilmek.”

(ŞS s.347)

Bu furşatta Mulla Baba Paşā ġarını kim Ḥusrav Şāḫka elçilikke yèberilib ədi.

Babn s.1/K146/13

yètil-/ yitil- “olgunlaşmak, ulaşılmak, başarı kazanmak” (< yet- (i)l-, ED 890)

“yetişmek demektir” (Abş. s.406 : yitil-)

Ay türk-i perīveş ni ‘aceb cān yetilip sen / Devlet çemeninde gül-i ḥāndān yetilip sen

LD s.139/1278

Yitildi saç budur sindin murādı / Ki ḫılğay sin gül-ābī bizni yādı

BD s.267/344

*Hicrān ğamudın vehm it ü şükr iyle Nevāyi / Bu laḥza ki vaşlığa selāmet **yitiliptür***

FK s.184/190-1/7

yéyil- “yenilmek” (< yê-/yi- “yemek” (ED 869: yê-) – y –(i)- l)

*Bu gün ma ‘cūn **yéyildi**.*

Bābn s.137/H232a-8

*Dêdi ki bu söz déyilmiş érdi /Mecnūnġa bu ğam **yéyilmiş érdi*** LM s.278/XXIX-2548

yıġıl- (<yıġ- “alıkoymak, menetmek” - (ı)l-, ED 901)

1. zapt etmek.

2. yıġılmak, biriktirmek..

*Aḥbāb **yıġılmaḳnı** ferāġat tutunġuz*

BD s. 217/147/1

*Sikender āhı otıdın **yıġılġan** dūd-ı ḥırmāndur*

BV s.107/132-8

*Cerāḥat üzre **yıġılmaḳturur** cibinge ḥavāş*

GS s.223/282-3

*Çün munça ğam u belā **yıġıldı***

LM s.331/XXXIV-3100

*Kim **yıġılmış irdi** zaḳḳūm-ı caḥīm*

LT s.59/611

*...ve köp il anġa irādet kiltürüp tıgresige **yıġıpdurlar**.*

NM s.278

*Ferīdūn çaġdın **yıġılġan** manāl /tapıp şāhdın şāḡġaintiḳāl*

Sİ s.214/2498

*Ḳıpçaḳ ḥalkı **yıġılıp** uruşdılar.*

ŞT s.136/[74b] (3)

3. kendini tutmak, sakınmak.

yıkıl- “yıkılmak” (<yık-(ı) l-, ED 902)

*Yégirme beş yégirme altı ḳatla pāy-ā-pāy yüküندی ve bardı ve kēldi; talıḳıp, tamām **yıḳıla yazdı**.*

Babn s.5/K151-8

- Abraşını yildürüp yitkeç **yıkdım** dostlar* BD s.151/55/5
- Deyr ara her dem **yıkalma** vecd itip ey şeyh kim* BV s.35/45-7
- Çirignin köpreği atdın **yıkdı*** FŞ s.207/XXII/20
- Az vaktde bāde seylidin hūş u ‘aqlım öyi **yıkdı*** GS s.5/14
- Kim **yıkalğay** meyli sarı ‘āḳabet* LT s.270/3539
- Bu sözdin kışkırpı bî-hūş **yıkdım**.* NM s.18
- Ža fdın bu kim **yıkmış-min** kılur-min pāy-būs* NŞ s.52/52-4
- Tam urdum min **yıkalğay sin** ‘imāret eylediñg* SD s.186/392
- Ki der-pend kıldı **yıkalmaḳḳa** rūy* Sİ s.250/3036
- Hān bir kün av avlap yörüy turganda atdın **yıkalp** yanbaş süñgeki sındı taḳı andın öldi.* ŞT s.164/[84b] (4)
- yimrül- /yémril-/yümrül- “yıkılmak, ezilmek ” (<yémir-“ kırıp parçalamak, ezmek, mahvetmek” - (i)l -, ED 937:yémril-)**
- “yıkılmak” (Abş. s.408 :yimrul-)**
- Kirek tipse her levḥni eyler süst / Ki **yimrulsā** dīvār içige dürüst* Sİ s.269/3310
- Közüm yaşı ki **yimrüldi** şekīb ü şabr öyi andın / Közüm sanğa iy Bābūr bu yanğlıg bilmedim sūdın* BD s.166/81/5
- N’iylep ol ṭāvus-peykerni tiley külbemğa kim / Cuğd konmas dem-be-dem **yimrülğü** dik dīvāne dip* BV s.48/64-8
- Çerḥ hecrinğde yaḳındur başıma **yimrülgey** / Kör niler kiltüredir başıma devrān sinsiz* FK s.222/231-6
- ...ve tofraḳḳa kirmegey ve dīvār anıñg üstige yıḳılmağay, vādī anıñg üstige*

yimrülmegey, mülk ü milk-siz vilāyeti bar...

NM s.182

yişil -“çözülmek demektir” (< yiş- (i)-l, Abş. s.407)

“açılmak, güşade olmak, va, meftuh, yele.” (§S s.349)

*Delīl irür ki kõngüllerni kılmış olğa sin āzād / Bu kim selāsıl-i zülfünğ tügünleri **yişilip***
tür

GS s.133/150-4

yoğrıl- / yuğrul- “yoğrulamak ” (<yuğur- “yoğurmak” - (u)l-, ED 906)

*Ya luğf u zarāfet bile **yoğrıldı** mu zātınğ / Ya hūlğ u kerem ma‘deni vü kânı mudur sin*

LD s.144/1319

yumul- “yumulmak” (<yum- “kapatmak (ağız, göz) -(u) l-, ED 936)

*Köz **yumulmuş** hecrdin ol yüzge açmağ isterem / Līk hicrān köz yumup açkunça hem*
birmes emān

BV s.329/445-3

yuyul- /yoyul- “yıkamak” (yu- /yuw- /yuy- “yıkamak” (ED 870) –(u) l-)

*Vucūdī nağşı kõnglīdin **yuyuldu** / Kōngül neng-ı vucūdīdın kūtuldu* FŞ s.332/XXXV/156

*Veh ni külekdür ol bağrğa kim / Mevcīğa tüşse **yuyulğan** eflāk* FK s.654/688-VIII-82

Bolğay ki yüz ming beytdin artuğ dīvānlarım gāzeliyyātı ve kaşāyid ü meşnevīlerim

*ebyātı , eger ‘ālem şaḥīfesidin **yoyulsa** ve devrān şaḥīfesidin maḥv bolsa...*

ML s.182/(B29a)/25

II.2. 13. -n-/ -(I, U)n-

Türkçenin en eski dönemlerinden itibaren kapsamlı bir kullanım özelliği taşıyan işlek

bir çatıdır. Asıl görevi, genellikle geçişli fiillerden “olma” ve bazen de “yapma” bildiren dönüşlü fiiller türetmektir.¹⁸⁰

¹⁸⁰ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.129.

-n- ekinin Türkiye Türkçesindeki başlıca kullanılış biçimleri ve özellikleri şunlardır:

-n- eki , yapılan işin yapana dönüşünü , yani kendi kendine oluşunu veya öznenin o işi kendisi için yaptığını gösteren *dönüştürme fiiller* türetir: *alın-*, *bulun-*...-n- dönüşlülük eki sonu ünlü ile biten bazı fiillere eklendiğinde, kendisindeki dönüşlülük işlevini sürdürmesine karşılık, kökle kaynaşarak onun ayrılmaz bir parçası durumuna gelmiştir: *aşın-*, *arın-*...Sonu bir ünlü ya da akıcı -l ünsüzü ile biten fiil kök ve gövdelerine gelen -n- eki dönüşlülük işlevi yanında bir *edilgenlik işlevi* de yüklenir.¹⁸¹

aldan-¹⁸² “başkası tarafından aldatılmak” (< alda- (TETL s.146) -n-)

Min hemîñ aldanmadım cādū karaķıñg siħrine / Kim közüñg eşkāludur ‘ālemni teşhîr eylegen
LD s.143/1313

alavlan-“hararetlenüb iltihab itmek, hiddet ve gazab itmek.”(< alav+ la -n-,
ŞS s.28)

arın- “yikanmak, temizlenmek” (<arı- “temizlenmek” - n-, ED 235)

“yikanmak, temizlenmek, tebriye itmek.” (ŞS s.21)

atgulan- “müdahale ve taarruz itmek, atılmak” (< atgula- “tır- endazlık itmek, ırma itmek” – n-, ŞS s.14)

“müdahale ve taarruz itmek, atılmak.” (ŞS s.14)

atlan-“yola çıkmak, uzun adımlarla yürümek, ata binmek.” (<at “at” +la- n-, ED 58)

“ata binmek, sefere çıkmak, düşman üzerine asker sevk itmek, ad ve nam kazanmak, şöhret peyda itmek, mevsum ”(ŞS s.14)

¹⁸¹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.130.

¹⁸²F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ”, s.108, “bkz. Seng. 48r. 15 *aldamaķ* “farîb dâden”; ŞS s. 19 *aldamaķ* “al ve farîb etmek, hilâf söylemek”. FFY sıklık eki. *ķara-* “*bakmak*” için bkz.ED 645b.Bkz. Çağ.: Seng. 268r. 20 *ķaraşmak/ğ* ve *ķaralamaķ* “nigāh kerden”. *ķaralamaķ*; *itham etmek*, *kötülemek*. < *ķara* “siyah, kara” +la- İFYE ile.Çağ.: ŞS 217 *ķarala-* “*ḥaṭṭ boyamak*, *telvîs*, *tesvîl*, *yazmaķ* ve *maşķ etmek*, OTü. *ķarala-* “*ķaralamaķ*; *iftira ile leke sürmek*, *lekelemek*”, bkz. Hak. *ķarala-* “*ķaralamaķ*; *pislemek*” MK III, 324, 329, 14; Dizin 267. Ayrıca bkz. ED 659b *ķara:la-*. ”

*Āhır özüm **atlandım**.*

Babn.s.10/H127b-14

*Fitne kılurğa **atlanıp** gāh çapıp gehīyanıp*

BV s.40/54-2

*Ki **atlanmas idi** hergiz bularsız*

FŞ s.291/XXXI/32

*Çün keşt üçün **atlandıng** āyā serv-i revānım*

GD 36/1

*Bezmdin ösrük çıkıp meydānga çapsanğ **atlanıp***

GS s.69/60-4

***Atlanıp** fī'l-ḥāl andaḳ kim duraḥş*

LT s.64/670

*Ve Mevlānā Şemsü'd-dīn her niçe buyurdılar ki ferzend Veled **atlan!***

NM s.308

*Ki il gavğāsıdın çābük-süvārım imdi **atlanmas***

NŞ s.226/226-5

***Atlanur** bolsanğ sanğa 'izzet üçün tutsun rikāb*

SD s.188/395

*Çü **atlandı** rākib niçük kim duraḥş*

Sİ s.63/IV-244

*İrān sarı yörüüp turur men niçe yıllık ğamların yesünler tip ikkinçi yılı **atlandı**.*

ŞT s.140/[76a](2)

avun-¹⁸³ “rahatlatmak, teselli edilmek. “ (< awı-n-, ED 12)

“müteselli olmak, gönül aldatmak.” (§S s.54)

*Firāk otıda **avunsam** çağır bile ni 'aceb / Meger bu su bile ol şu 'leni öçürgey min*

BD s.188/120/5

*Ay vişāl ehli ol ay könglini hoş-ḥāl tutunğ / Ger helākım haberidin **avunur** kim avutunğ*

GS s.287/376-1

...ve arğadamaḳ ve işenmek ve iglenmek ve aylanmaḳ ve irikmek ve igrenmek ve

***avunmaḳ** ve kıstamaḳ ve kınamaḳ ve kozğalmaḳ ve savrulmaḳ...* ML s.170/(B8b)19

¹⁸³F.Sema Barutçu Özönder, 'Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü'l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ', s.108.Bkz. Seng. 52v. 17 *avunmaḳ* “tesellī yāften”, §S 42 *avunmaḳ* “mütesellī olmak, gönül aldatmak”.

aylan-¹⁸⁴ (< ayla-n-)

“dolanmak demektir.” (Abş. s.33)

“fır tolayı dönmek, devr itmek, inalmak, çevrilmek, ihata itmek.” (ŞS s.70)

Bu cihetdin tigreside deşt-i vaḥṣī aylanur

BV s.134/171-7

Hem ıldamlıkda şarşar dik revāne /Hem aylanmaḳda igrimdin nişāne

FŞ s.261/XXVII/23

Ḳaṭresi baḥr oldı imdi aylanıp tur ḳanḡa hem

GS s.334/443-2

Çün yigit boldunḡ hem andın yanmadınḡ / Laḡza' ī öz ḡālīnḡe aylanmadınḡ

LT s.145/1796

Hem Şeyḡu 'l-islām didi ki Muḡammed-i Ḳaṣṣāb maḡa didi ki Herīveler şifātīdür, ya 'nī

raḡmet ü 'afv u keremḡa aylanḡaylar ve şifātın artuḡ körmegeyler.

NM s.189

Kiçe kim zülfünḡ ḡayālī köḡlüm içre aylanur

NŞ s.139/139-1

Özige ulus barça aylandılar

Sİ s.341/4398

"Kaçan sürse semend ol şehsüvar aylana aylana

Barur köḡlüm anga bi-ihtiyar aylana aylana"

ŞS s.70

azuḡlan- “azık sahibi olmak” (<azuḡ “azık”+ la- n-, ED 284)

“azuk almak, geçinmek, tagazzı, taayyüş itmek.” (ŞS s.21)

baḡışlan-(<baḡış + la- n-, ED 322)

¹⁸⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḡāketü'l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.108 ‘den bk., B. Atalay, *Abuşka Sözlüğü*, Ankara : TDK Yay., 1978 ;Muḡammad Maḡdī Xān, *Sanglax A Persian Guide to the Turkish Language*, (Yay. Sir G. Clauson), GSM, New Series XX, London 1960; ŞS: Şeyḡ Şüleyman Efendi-yi Buhārī, *Lugat-i Çaḡatay ve Türkī-yi Osmanī*, 1298. bkz. Seng. 55v. 9 *aylanmaḡ /aylanmaḡ* “gerdīden, mü’ellifin-i Rūmī aylanmaḡ-rā be-ma‘nā gerdīden ve hem devr kerdin ve rucū‘kerden ve muşābih şuden”, Abuş. 33 *aylan-*:aylandı “dolandı, döndi, devretti, müşabih oldı, benzedi.”; ŞS 58 *aylanmaḡ* “dönmek, devretmek, aynalmak, çevrilmek, iḡāḡa etmek”.

1. bağışlamak.

2. hediye etmek, ihsan etmek.

*Hem ol ‘adl kim tuttı sindin vücūd / Güñāhın **bağışlandı** būd u ne-būd* Sİ s.145/1451

bağlan- “bağlanmak, iliştilmek” (<bağla-n-, ED 315)

“bağla- “sarınmak”” ((TETL s.261)

*İy köñgöl Kündüzğa **bağlan** İşkemişke barmağıl / H̄āst çün mundaqtur andın barını
ahtarmağıl* BD s.307/528

*Yüzünğ şevkıda eşkim közler içre jāle **bağlanmış** / Yağın ol nev ‘kim dūr bağlağay ebr-i
bahār içre* NŞ s.548/551-4

*Melekdiñ tolup bes ki her qol anğa / Nüzül itkeli **bağlanıp** yol anğa* Sİ s.68/322

bakın- “bakınmak” (< bak-(ı) n-, ED 316)

“bakınmak, etrafa mütehayyirane nigah-ı istigrah itmek ,bakmak.” (ŞS s.84)

ban- /man- (<ba- “bağlamak” –n- , ED 347)

1. bağlı olmak.

2. banmak, batırmak, daldırmak.

“suya ekmeki batırmak, tirid etmek.” (ŞS s.307)

*Birev kim ilgige tüşse kuruğ nān bādeğa **banmas*** NŞ s.226/226-9

bayın- “zenginleştirmek, değeri artmak ” (<bayı- /bayu- “ ED 384 –n)

*Bayındı tahtınıñ qadri özin tāc kökke taşladı / ‘Adālet bāğı sebz oldı çü Nūs̄m̄-i revān
kildi* SD s.108/73

berkin- (<berk “kilitli, bağlı” +i “kapamak, bağlamak” -n, TETL s.319)

“yapışmak, takılmak; yerleştirilmek, konulmak.” (TETL s.319)

*Uluğ şehirlerge ve muhkem qal ‘alarğa **berkindiler**.* ŞT s.138/[75a](10)

bilin- (<bil-(i)n-, ED 343)

1. (kendisi) bilmek, öğrenmek.

Taḳvī ehliḡa bilinse idi arḡ evzā' / Eylegeyler idi bu deyrde ḡammārliḡ iṣ

GS s.215/271-5

Ḥalāyık bildiler imdi bu sulṭan-ı cihān ḡardın / Kiṣige müṣkil iṣ tüṣmey bilinmes ḡadr

āsānī

LD s.14/130

Yana rāy ḡoṣ-dil eylep ilin / Sikender yaraḡıḡa baḡlap bilin

Sİ s.301/3807

2. bilinmek, tanınmak.

Barıp kilmekligi derki ḡalınmay / Burun mu bardı yā kildi bilinmey

FŞs.94/V/63

bizen- /bezen- “süslemek, donatmak ” (<beze- -n- ED 392)

Ammā bizenmek muḡābeleside nime dimeydürler.

ML s.173/(B13a)/3

boşan- (<boşa-n-, ED 383)

1. çözülmek.

2. (eşler) boşanmak.

“ayrılık, münfekk olmak, cüda olmak. mutallika.” (ŞS s.94)

bölün- “bölünmek” (<böl- “bölmek, ayırmak, ayırt etmek” (ED 332)–(ü) n-)

Bölünmey tofraḡım gerd-ı fenādın / Nesīmīyoḡ vucūdumda havādın

FŞ s.83/III/5

budan- “budanmak” (< butı- /buda- “budamak” ED 300 -n-)

Büdelmegen yıḡaç birgey meyve az / Dihkan bolsang tarabturgin kış yaz

ŞS s.91

bulḡan- (<bulḡa- “katıp karıştırmak, (bir kimseyi) rahatsız etmek” - n-, ED 337)

“fasid ve tire olmak, tekeddür ve teneffür itmek.” (ŞS s.98)

1. bulanmak, bulaşmak.

İti baḡrımın yir aḡda ayaḡı ḡanḡa bulḡandı / Közüm bāḡda ḡül anıḡ tabanıdın niṣān

irmiş

BV s.200/264-3

Manğa zühd-i riyāyī hırkasıdın ol pelās artuḡ / Ki yüz ḡatla fenā deyride mey lāyḡa

bulḡanmış

FK s.261/275-9

Kiḡ ḡurunraḡ peydā boluptur baḡ ve yüzi zaḡmlıḡ ḡanḡa bulḡanḡan.

NM s.411

2. (gönül, mide vs.) bulanmak.

Yā ḡayet ösrüklükidin bulḡana dur / Ol mest kibi ki bulḡanur tolḡana dur

GS s.545/770-XXXVII

Közüm bulḡandı mevc-i eşkdin vāy / Köriünḡ külekidin ‘ummānda āḡūb

NŞ s.62/62-5

3. kızmak.

4. düzen bozulmak, karışmak.

5.arasını bozmak.

6.yanlıḡ yola saptırılmak.

ḡakın-(ḡak - (1) n-, ED 409)

1. kıvılcım saçmak.

2. yılan veya akrep ısırarak.

3. kötülemek, iftira etmek

“sakınmak, istiaz itmek; ihtiraz, ictinab eylemek.” (ŞS s.163)

ḡalkan- / ḡaykan- “ḡalkalanmak, ḡalkalanarak yürümek” (<ḡalka /ḡayḡa-“silmek, sarsmak”-n-, TETL s.470)

“sarsılmak, sallanmak, deniz,mevc urmak, cuḡ u huruḡ itmek.” (ŞS s.164)

Muḡtarib köñglüm ara ol yüz ḡayālī aylanur / Mevcluḡ suda ḡuyaḡ ‘aksi niḡtik kim

ḡayḡanur

BV s.136/175-1

ḡıḡan- (< ḡıḡa-n-) ¹⁸⁵

¹⁸⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḡākemeti’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi ’, bkz. kelime ŞS, PdC ve RSI’ünde tesbit edilen ḡıḡa-, ḡıḡa filinin -n- FFY eki ile genişletimiş olabilir.

1. çiğnemek, ayaklar altında çiğnenmek.

2. sakınmak, çekinmek; korkmak; gerilemek.

...kinergemek, kizermek, doptulmak, cıdamak, tö/üzme, kazganmak, kıcığlamak, cımdılamak, kengsiirmek, yadamak, kadamak, **çıkanmak**, köndürmek...

ML s.170/T776a1/2

çırman- /çırmal- “sarılan, melfuf olan, pıçide, örelmiş.” (<çerme- “sarmak, bağlamak” ED 430 - n-, ŞS s.178)

*Dūd-ı āhım kim felek tākığa her tün **çırmanur***

BV s.133/171-3

*Kaşınğ içre rişte-i cānımğa **çırmangan** köngül*

GS s.42/21-2

***Çırmanıp** özige ‘ışk pīçān*

LM s.125/XIII-955

...Türk nāzımları öz alfāzları bile şî‘rga meşüllük kılğaylar ve köngül gonçasıda gamdın ki pīçler **çırmanıpdur**.

ML s.190/(T781b1)(27)

*Gird-bād ki şāfī hevāda yirdin kopar, bir menāre şūreti bile müstāfil ve özige **çırmanur**.*

NM s.229

*Digil tağ ara ejdehā **çırmanıp***

Sİ s. 289/3625

*"Kaşınğ içre rişte-i canımğa **çırmangan** köngül /Ankebutıdır ki kılmuşdur vatan mihrab ara"*

ŞS s.178

çolgan-/çulğan- “kaplanmak, örtmek, bürimek, pıçide olmak, örülmek.”(< çulğa- “burmak, kaplamak, örtmek, setr eylemek, çevirmek, aylanturmak.”- n-, ŞS s.175)

“kaplanmak, örtmek, bürimek, pıçide olmak, örülmek.” (ŞS s.175)

çömün- (< çöm- “çömelmek, dizlerini bükerek topukları üzerine oturmak.” (TETL 534) – (ü)-n-)

“çömelmek, yıkanur kibi oturmıyarak çöküb egleşmek, ayakı üzre turmak.”

(ŞS s.176)

çörge- / çürge- / çürken-¹⁸⁶ “yanmak, ateşte alazlanmak” (<çürge- “yakmak; yanmak” –n-)

Ger Nevāyī āhūdın ten örtenür yüz çörgeñür / Nitti hem ħammı ħarāretidin bolur hem māşara NŞ s.18/18-7

Ol perī hecrinde min dīvāne çıksem otluğ āh / Ey melek ger bolmasağ vākıf kanatıñ çörkenür BV s.133/171-2

Ey perī mecnūn köñgöl sūzıdın özni asra kim / Berķ-i āhūdın melāyikning kanatı çörkenür NŞ s.139/139-3

Şererdin kevākib yüzi örtenip / Ni kevkeb melāyik peri çörkenip Sİ s.55/129

görken- /körken- (< körke- “güzelleşmek” (ED 743) –n-)

“sahib-i cemel olmak, güzelleşmek, tecemmül ve hüsn peyda itmek.” (ŞS s.301)

güçken- /küçen-“gücendirmek” (<küçe- “sıkmak, bunaltmak; zorlamak, zorunda bırakmak”(ED 695) –n, ED 698: küçen-)

“gücenmek, münkesir olmak, magnum, mükedder kalmak, darılmak.” (ŞS s.300)

güven- / kıvan- / kuvan- / küven- (g-) (<*küve- - n-, ED 690)

1. gururlu, mağrur olmak

Ėuvanur-min iting iski sıfālī içre mey içsem / Ki Cem kılgan imestür cāmı birle ol tena‘um dik BV s.252/327-3

Ėdem ol sā‘at ki cennet içre evlādın körer / Nī Ėuvangay dem-be-dem sin nāzenīn ferzend ile GS s.411/556-3

Ėıvanur-min ol aynu her niçe körsem / Mini gerçi ol niçe körse yigirdik NŞ s.337/338-3

¹⁸⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī MuĖāketü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.114, bkz. Çağ.: Seng. 212v. 4 çürgeñmek “puhde şuden ve der hem keşide şuden ez şu‘le ve tef-i āteş”. Çağ. sahası sözlükleri, hem geçişli hem de geçişsiz olarak kullanılabilen çürge- “yakmak; yanmak” fiilini daha sıklıkla madde başı olarak vermişlerdir: Abuş. 244 çürge- : çürgeben “yakıban” ; ŞS 155 çürgemek “āteşte alazlanmak, küymek ve germ olmak, pīç ü tāb”.

Kuvanıp pāy-būsı birle Refref / Melāyik yir öpüp allında şaf şaf

FŞ s.92/V/40

2. övünmek, kendini methetmek.

“güvenmek, itikad ve itimad etmek, tefayyür eylemek, kuvanmak.” (ŞS s.299)

ıdlan- /yıdlan- “koklamak” (<ıd /yıd “koku” + la -n- ED 891)

Nāfe minğing uyatıdın tapmasa küft ni üçün / Kani uyuşup ıdlanıp ol tiri kaplağan irür

LD s.48/438

ılın- “mahrur olunmak ve aciz olunmak demektir.” (<ıl- “inmek, alçalmak (güneş), düşmek” (ED 125) – n -, Abş. s.73)

ınan- “varlığına inanmak, inançlı olmak” (<*ina- “inanmak, güvenmek” (ED 188) –n-)

“itikad etmek, kani, kail olmak, tasdik, itimad etmek” (ŞS s.75)

Andağ itkil kim inansun bu köngül

BD s.201/128-26

Inanmasağ öz fitne közüñg birle bakayım

LD s.131/1204

Nè degey ü dese kim inanğay

LM s.87/IX-587

Hāce bilipdür ki körgeç taşlağusıdur, kiniçe barıp destārnı almışlar ve başlarığa

çırmarda öz özleri bile dir irmişler ki her niçe ayttuğ ki yaramas inanmaslar... NM s.8

Inanıp vaşlığa hecrin unuttuñg ey köngül lîkin

NŞ s.59/59-4

Inanmaslar er naşş-ı kūr’ân digey

Sİ s.344/4441

ınğran- “sızlanmak, feryat etmek” (<ınğra- “sızlanmak, bağırmak, feryat etmek” -n-, ED 189)

Za’fdın inğranğanim ilniñ fiğān-ı zārîça / Her demim ‘ışk ehliniñ pür āh-ı āteş-bārîça

BV s.396/546-1

ırgan- “sallanmak, sarsılmak, silkelenmek.” (<ırğa- sallamak, silkelemek.”-n-, ED 217)

“kııldanmak, dirpenmek, hareketlenmek” (ŞS s.61)

ıslan- (< ısla- n-, ŞS s.64)

“ıslanmak, ıssa getürülmek, nem-nak olmak, mertub ve ab-dar olmak.” (ŞS s.64)

*Nālem andaķ boldı bağrım yāresi ıslangalı / Kim yanımdın ötmes il tutmay kulaķ birle
burun* BV s.329/444-5

igelen- /eglen- “vakit geçirmek, oyalanmak.” (<egle- n-, TETL s.696)

“tevaffuk itmek, eglenmek, dem almak, istirahat itmek.” (ŞS s.66)

igren- / yigren- ¹⁸⁷“iğrenmek, isyan etmek” (ED s.114/914)

“teneffür, istikrah itmek, ictinab ve perhız itmek, husıden, hiras.” (ŞS s.68)

*...ve aldamaķ ve argadamaķ ve işenmek ve iğlenmek ve aylanmak ve irikmek ve
igrenmek ve avunmak ve kıstamak...* ML s.170/(B8b)/19

iken- (< ike-n-,DLT)

“bir şeye temeyyül itmek.” (ŞS s.68)

ilin- (<il- “bir şeyi tutmak , bağlı olmak, yakalamak, dolaştırmak, karmakarışık etmek” –
(i)n-, ED 148)

1. bağlanmak, bitıştirmek.

2. karıştırmak, dolaştırılmak.

3. tuzaga düşürülmek

Ger ilindim zülfünge körmeng min āşüftedin / Dāne-ķ ģār itti tuzakķa bizni ol la‘l üzre

¹⁸⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.118, bkz. “bu fiil inġran- / inġren- fiilinin nġ >g değişmesiyle ortaya çıkmış bir şeklidir. Nevāyī 100 fiil arasında inġran- fiilini , “ağlamak” ın nüanslarını saydığı bölümde de inġre- fiilini vermiştir. Bkz. inġran- inġre-.Seng. 108r. 28’de verilen igrenmek fiili ŞS ...igrenmek fiilinin mânalarıyla uyuşmamaktadır. Seng. igren-, daha çok yine Seng. 351r. 5’teki yigren- “nā-hoş āmeden” fiilinin y ~ø hadisesine bağlı olarak çıkan bir şekli olarak gözükmektedir.Ancak Nevāyī’nin kelime kadrosu ve bilhassa delilleri için seçtiği kelimelerin geniş Türk dili alanı olduğu hesaba katılırsa , bu igren- (~yigren-), Kıp. sözlüklerindeki Trkm. kayıtlı igren-, TTü. iğren-, AzTü. iyren-, Trkm. yigren-’le de ilgilendirebiliriz. Bu fiil için bkz. ED 914b yigren-.Çağ.: Seng. 108 r. 28 igren- “tehevvi kerdin”; inġren-’in varyantı olarak bkz. ŞS 56 igrenmek “ nāle ve feryād etmek; derd ve elem çekmek, āh ünün etmek”.

hāl

LD s.117/1073

imgen- /emgen- “acılı olmak, üzülmek” (< emge- “ıstırap çekmek, zahmet çekmek” –n-, ED 160)

“zahmet ve meşakkat, dert uc elem çekmek.” (§S s.74 :imgen-)

Yüz tamuğça otnı hācet irdi ey hecr ü firāk / Kim yakarda imgenip has dik tenim köydürdüñgüz

BV s.160/210-3

Vaşl ile eyle sebük-bār ki hecrinğ yükini / Tartmış-min min-i dil-ḥaste besī imgeniben

NŞ s.452/453-5

islen- “kokmak demektir.” (<is “koku” + le- n-, Abş. s.53)

“kokmak demektir.” (Abş. s.53)

Āhı mühlikdür Nevāyī köñgli zaḥmı islenip / İl öler tapsa hevāğa çun ‘ufūnet imtizāc

BV s.75/94-9

ivlen- /evlen- “evlenmek” (< evle - n -, ED s.11)

Atam digen irmiş ki min hergiz ivlenmes-min ve anıñ iltimāsın red kılğan irmiş.

NM s.208

kaşan- “işemek” (<*kaşa- “idrar çıkarmak, işemek” –n-, ED s.673)

“har ü mal itmek, hayvan agnayararak tebevül ve tekeyyüf itmek.” (§S s.245)

kazğan- “kazanmak” (<*kazğa- “kazanmak” – n-, ED 683)

“kazanmak, iktisab itmek. ” (§S s.244)

Kim ki cān iylep fidā kazğansa dehr ehliğa dōst / Anğlağıl ey dōst kim ol düşmen-i cān kazğanur

BV s.136/175-8

Māldın ömrünğğa āsāyiş eger yitmes ni sūd / Nūḥ ‘ömrin ḥāşıl itsenğ genc-i Kārūn

kazğanıp

GS s.69/60-6

*Birdi nîsân yamğurığa ol şeref / Kim Güher **kazğandı** bezlidin şadef* LT s.15/12

...kinergemek, kizermek, doptulmağ, cıdamağ, tö/üzmek, **kazğanmağ**, kıcığlamağ...

ML s.170/B9b/27

*Hitāb oldı key ‘āşī-i bār-gāh / Ki ‘ömrünğde **kazğanmadıñ** cüz-günāh* Sİ s.144/1449

kımşan-¹⁸⁸

“yavaşça ve usul ile kımıldanmak, aheste hareket itmek, yavaş yavaş yürümek.”

(ŞS s.277)

köylen- “hammadde olmak, hararetlenmek.” (< köy-“yanmak” (Abş. s.367) +

(ü) g “köyüg :yanmış ve mahruk olan şeyler.”+le-n, ŞS s.292)

“hammadde olmak, hararetlenmek.” (ŞS s.292)

kalın- (<kalı- - n-, ED 617)

1. (hava) yükselmek, görünmek, kalkmak.

*Tā kim ol gülsiz bulut yanğlığ havāyī bolmuşam / Bezm-i ‘ayşı yādudın eşkim **kalınmas***
bādedin GS s.355/474-4

2. sıçramak, atlamak, fırlamak

karçın- “hasıs ve bahıl olmak, leimlik eylemek, tamalik etmek, aç göz.” (< karçı-

“kazımak, kaşımak, kargıçla tıraşlamak” – n- ŞS s.241)

“hasıs ve bahıl olmak, tamalik etmek, aç göz.” (ŞS s.241)

kargan- “lanetlenmek “ (<kargā- “beddua etmek, lânet etmek - n-, ED 655)

“bed-dua, lanet, sebb ü şetm, incitmek” (ŞS s.242)

katlan- “katlanmak, dayanmak” (<katla- “tahammül etmek, sabretmek” – n -, ED

¹⁸⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.125,
“<kımşan-n-, dönüşlü fiil.Bkz. Çağ.: Seng. 298v. 22 kımşanmağ /ğ “cünbiden”

655)

*Yitişkeç biri birge aylandılar / İki kulle dik işke **katlandılar***

Sİ s.406/5369

kılın- “kılınmak, yapılmak” (<kıl- “yapmak, etmek ” - (i) n-, ED 621)*Bu cihetdin ol dört harf gevherlerin dağı özge hurūf cevāhiri silkige tartıp gāzeliyyātnı otuz iki harf tertibi bile müretteb **kılandı**.*

GS s.18/6

*...ve evvelgi tabaka kim pīşdādīler durur pīş-nihād alar işleri şerhin **kılandı**.*

Sİ s.103/XI-12

kıngıran- (<kıngıra- “inat etmek, tarılmak, azarlamak”- n-) ¹⁸⁹*...çubrutmak, cırgamak, bıçımak, **kıngıranmak**, kinergemek, kizermek, doptulmak, cıdamak, tö/üzme...*

ML s.170/B9a/26

kıpran- “kıpırdanmak” (< kıpır “kımıltı sesi” –a-n-,)*Kime yiridin **kıpranmadı** bā-vücūd-i ol ki ‘azīm yil dağı barur irdi.*

NM s.353

kizlen- “gizlemek, saklamak”(<kiz+le-n-, ŞS s.29)*“gizmek, seyr ü temaşa, teferrüc ve seyahat ve sefer itmek, feşt ü güzar.” (ŞS s.29)***kön-** (< *kō-n-, ED 632)**1. konmak.***Niçe kün qar tipip muz yastanıp teşvīş ile **kondunğ***

BD s. 280/397/3

*Cuğd **konmas** dem-be-dem yimrülğü dik dīvāne dip*

BV s.48/64-8

*Kör cünün cezbin kim anda **konsa** bolğay bende kuş*

FK s.246/259-5

¹⁸⁹F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, bkz. (<kingır +ad-, kingır kelmesini krş. Kzk.gıngır “ 1.düzgün değil, eğri; 2. Kendi dediğinden başkasını kabul etmeyen kimse”, Kırg. kıngır “ 1.iğri, br yana ilmiş; 2. dik kafalı” (YUDAHİN 456); ŞS 250 kıngıraymak “inad etmek, tarılmak, azarlamak, serkeşlik etmek”.

Vü ger külbemde bir tün **konşa** hod közdin uçar kaygu

NŞ s.506/508-1

Anıñ dik ki **konğay** çibin zāğ üze

Sİ s.250/3034

...Ebū Hāmid çibinni özleridin korumaslar irdi kim alardın uçup yana birev üstige
konmağay gūyā ol vaqt taqvā ehli kişi barında çibinni sürmes ikendürler. NM s.174

2. yerleşmek, mesken tutmak.

“inmek, tevakkuf ve misafir olmak, nüzul itmek, füzuz-ameden, tüşüş ve tüşmek.”

(ŞS s.268)

könğren-¹⁹⁰

“söylenmek ve kümürdenmek demektir.” (Abş. s.365)

Raķibiñg hem itinğ hem könğlüme küyünğde düşmendür / Ki tünler tā seher-geh tartmış
efğān u **könğrenmiş** FK s.261/275-5

Her ni Haķ emri durur şükr ile kıl kim kılmaķ / Bendidin yahşı imes hāce işin
könğreniben NŞ s.452/453-6

körin-/körün- (<kör- “görmek” - (ü)n-, ED 746)

1. görünmek.

Yüzide ol bel-i handān **körünür**

BD s.157/65/1

Kuruk tenim oķ uçıdın **körünmes** ey çābük

BV s.14/17-3

...kim eşi ‘asınıñg pertevide mihr-i ‘ālem-gīr mihr allında zerre dik **köründi**.

GS s.10/10

Çehredin bürķa’ mu aldınğ māh-ı tābān **körmedür** / Ya tebessüm eyledinğ kim şüret-i cān

¹⁹⁰F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.132, “Çağ.:Seng. 309v. 18 **künğrenmek** “ hūd hūd ez gazz harf zeden ve lund lund kerdin”; Abuş. 365 **künğren-: künğren-:**”söylenme ve kümürdenme !...Krş.: OTü. **kinğren-** “söylenmek, mırıldanmak”, ED 733b. ETü Uyg. **kinğren-** “söylenmek, homurdanmak”, Hak. MK 111 399 **künğren-** “id.” <**künğre-n**, , **künğre-** “ homurdamak, mırıldamak”, krş. ŞS 262 **künğremek** “kendi kendine esnā-yı hiddetde tarılmak, mırıldanmak”.

körmedür

LD s.48/440

*Mecnūnga **körüngeç** ol perī-zād*

LM s.283/XXIX/2605

*Kim **körüngeç** üzdiler cāndın ümīd*

LT s.130/1596

*Līk ırnes irdi közge **körüngüçe** bu metā‘*

NŞ s.289/290-5

*Al ilge āyīne yüz kör bu resm-i āyīnde / Tarāveti mü **körüngey** perī çırayında*

SD s.206/448

*Būstan ki leṭāfette perī-ḥāne **körünür***

GD 17/1

***Köründi** barça ma ‘nī dil-peziirim*

FŞ s.112/IX/34

*Lāzım **köründi**, Türk tili şerhıde bir niçe varakka zīb <ü> ārāyış birmek...*

ML s.191/B42b/8

2. huzura çıkmak.

ḳutan- “mesud, şad ve memnun olmak, ferahlenmek, sevinmek, haş-vakt, hürrem olmak.”(<ET kut “baht, talih” (DLT II 154-19, 154-21) –a-n, ŞS s.258)

kuzga-n- (< kuzga– “muztarib olmak demektir.” Abş. s.331-

n -, ŞS s.262)

“hareketlenmek, temevvüc ve telatum olmak, cuş ü huruş.” (ŞS s.262)

munḡlan-¹⁹¹

munḡran-“hayvanatın teferrüd itmesi, seslenmek, bağırarak.” (< munḡra- /manḡra- “bağırarak, böğürmek” (ED 770) –n- ŞS s.307)

*Bu ki min maḡrūm u il maḡrem durur cānānıma / **Munḡranıp** bī-keslikimdin ot tutaşır cānıma*

NŞ s.566/569-1

¹⁹¹ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḡākemeti’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.133, “<munḡ+la-n, munḡla- için bkz. ŞS 281 munḡla- “ḡam-nāk olmak, derd, elem, ḡüzñ şāhibi olmak.”

ofran- “ yıpranmak ” (<opra- “eskimek, yıpranmak,yok etmek” (ED 14) – n -,

Abş s.104)

o^hran-¹⁹²

...ve igermek ve **o^hranmek** ve aldama^ğ ve ar^ğadama^ğ ve işenmek ve **iglenmek** ve aylanmak ve irikmek ve igrenmek ve avunmak ve kıstamak... ML s.169/(B8b)/18

okın-/ o^ğun- (<o^ğ-“davet edilmek, çağrılmak” n-,ED 87)

1. okumak.

2. okunmak, çağrılmak.

Munı^ğ atası bizning aldımızda öldi. Ğam-hōrı yok tip o^ğıl o^ğkundı.

ŞT s.134/[73b](11)

3. okuyormuş gibi görünmek.

“nefes urmak çıgrılmak, kıgrılmak, tevsım olmak.” (ŞS s.47)

osan- (<*osa-n-, ED 248)

1. usanmak.

2. gafil olmak, kayıtsız kalmak.

...ve öngdeymek ve çigreymey **ķuruķsama^ğ** ve üşermek ve cıcayma^ğ ve öngdeymek ve çigreymek ve dumsayma^ğ ve umunma^ğ ve **osanma^ğ** ve igirmek ve igermek...

ML s.169/(B8b)/18

ovalan- “devr itmek, çarh urmak. dönme^ğ, yumalamak.” (< ovul-/uval-/ uwal-/

oy^ğan- “uyanmak” (< *o^ğ- / *o^ğĝa- “uyumak” –n- ED s.62)

¹⁹² F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luĝateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.134, “atlar su ve yayım için kişnemek. ”Çağ.:sahası sözlüklerinde dönüşlülük fiil çatısıeksiz, geçişsiz şekil vardır. Bkz. Çağ.: Seng. 77v. o^ğkrama^ğ- / ĝ “āheste şadāk erden esb dār taleb-i ‘alaf”; ŞS 36 o^ğkrama^ğ “atlar su ve yayım için kişnemek”...Krş. OTü.:Hak. o^ğķra- “yem zamanında kişnemek, homurdanmak” (MK 275, ENDEKS 431), o^ğķraş- “işteş.”; Osm. o^ğķra- (TTS V 2945).Ayrıca bkz. ED 92a okra-.”

“uyanmak, tayakkuz itmek.” (§S s.55)

*Ġaflet uykusıdın **oyġan** ger tiler bolsanġ murād / Kim yiter maķsadķa her kim bolsa ol*
bīdārraķ BD s.137/32-4

*Baġtım **oyġanmas** egerçi feza ‘im derd ehlin / Ölüm uykusıġa barġanlar ise oyġatadur*
BV s.115/143-4

Cihān ehliġa ger uyķu ġarām olsa ‘aceb irmes / Ki nāz uykusıdın ol kāfir-i bībāk
oyġanmıř FK s.261/275-6

*Nükteni bu nev ‘ sürgeç pīr-i rāh / Siskenip ol uyķudın **oyġandı** řāh* LT s.146/1819

Velī bu ġurfedür kim ger fiġānı ġarġdın ötsün / Ol ay nāz uykusıdın çıķmaġunķa mihr
oyġanmas NŞ s.226/226-2

öġren-/ örgen- “öġrenmek” (<*ögre-n-, ED 114)

“öġrenmek, alışmak, taallüm itmek, ezberlemek.” (§S s.40 : örgen-)

***Gül öġrenür** oġsar ġemen-ārāylik andın* LD s.172/1578

*Eyā saġī seninġ ilġinġdin **öġrenür** ġālī* SD s.142/205

*Ve řeyġ Ĥasan-i Bařrī ġuddise sırruhu ġařıda kündüz ‘ilm **öġrenür irdi.*** NM s.13

Ĥanı Ferġād u Mecnūn** kim alarġa ‘ıřķ **örgetsem BD s.152/57/3

*Kiçe köymek resmini **pervāne** mindin **örgenür*** BV s.133/171-1

*İyle derd ü ġamınġa **örgendim*** FK s.48/47-4

*Ki **Ĥāren** ‘din nihān **örgenmiş irdi*** FŞ s.287/XXX/112

*Külmekke **örgenür** il her söz ki dise mecnūn* GS s.7/16

***Ĥab** ‘ınġ **örgendi** firāk eyyāmıġa* LT s.53/529

*Eger yüzdin belki mingdin biri bu tinli **örgenip** söz aytsa hem her kişi işitse bilür ve*

anınḡ Sart ikenin fehmi kılur...

ML s.169/(B8a)/13

*Ol didi neyüçün kilip-sin eger kilip-sin ki evvelîñ ve âhîrîñ ‘ilmin örgeñgey-sin , mununḡ
yüzi yoḡtur kim bu barçanı ol bilür ve bes.*

NM s.19

Ejdehâlar hâk-sâr olmâk tarîḡın örgeñür

NŞ s.139/139-5

Yana çıkmeyin örgeñürdin ilik

Sİ s.501/6767

öpkelen- “öfkelenmek, kızmak” (<öpke “öfke”+ le-n-, ED 9: öpkele-)

“tarılmak, hiddet ve gazab itmek.” (§S s.33)

öpre- (< öpre -n-, §S s.33)

“silinmek, naydıl olmak, mahv olmak.” (§S s.33)

örten-¹⁹³ “alevlenmek, yanmak, kavrulmak” (<örte-n-, ED 209)

“yakılıb kavrılmak, hiddetlenmek.” (§S s.39)

Hâlimni sanḡa ayıp hicr otıḡa örtendim

BD s.291/444

Örtenür ey vâiḡ âhımınḡ şerâridin sipihr

BV s.45/61-3

Kılur ot yitkeḡ örtenmekke kâbil

FŞ s.240/XXV/120

Örtenür bîçâre köñḡlüm hecr otına can daḡı

GD 44/5

Köp yarumas şem ´ egerçi örtenür pervâne hem

GS s.317/418-5

Örtenür âhım otındın yetti fîrûḡ revâḡ

LD s.93/846

Bat örtenür artuḡ olsa yaḡı

LM s.104/XI-745

Örtenip öz şı le-i ḡırmâñdın

LT s.55/5

¹⁹³ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḡâkemetü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.136-137, “Bkz.Çaḡ.: Seng. 68v. 22 örtenmek “sûḡte şuden”; Abuş. 96 örten-:örtenür “yanar”; §S 29 örtenmek “yakılmak, kavrulmak; hiddetlenmek” OTü. örten- “yanmak”

< *ör-t+e-n. ETü. örten-, Hak. örten-, bkz. ED 209.”

...bürmek, türmek, tamşımak, kaḥamak, sıpḡarmak, çiçergemek, çürgenmek, **örtlenmek**, sızḡurmak, körpekleşmek, çubrutmak...

ML s.170/B9a/25

Alardın her kiři anıḡ sözi bile yandı selāmet bardı, her kiři bādiyeḡa kirdi, semūmdın **örtendi**.

NM s.147

Ger Nevāyī āhıdın ten **örtlenür** yüz çörgenür

NŞ s.18/18-7

Didi kim niçe yaşurun **örtleney**

Sİ s.387/5078

ötken- /ötgün- /öyken- “taklit etmek, öykünmek, benzetmek.” (< ötk- – n-, ED 52 : ötgün-)

“kâf-i evvel Arabîdir, öykünmek ve taklid etmek demektir.” (Abş. s.86)

“imrar-ı eyyam itmek, yaşamak, taklid ve rekabet itmek.” (ŞS s.35)

Kiçe köymek resmini pervāne mindin örgerenür / Şem´ köydürmek işide meh-veş imḡa **ötkenür**

BV s.133/171-1

Gül çağı gül-bāḡ işidür çıkmek ey bülbül sanḡa / Ay u yıl feryād itmekni manḡa **ötkenmegil**

NŞ s.371/372-4

Tanḡ kuşı tartar ise keçe tanḡ atḡunça nevā / Ey Nevāyi kılur ol işni sanḡa **öykeniben**

NŞ s.452/453-7

ötün- “dua etmek, niyaz etmek” (<ötü –n -, ED 62)

“iltimas, rica ve niyaz itmek, istirham eylemek. (ŞS.36)

öylen- / üylen- /evlen- “evlenmek” (evle- “evli olmak”-n-, ED 11)

“evlenmek, tezevvüc, tehhül, hane-dar olmak.” (ŞS s.55)

Ol hem öylendi.

NM s.173

"Kethudalık közel yoldur / Kaygı kaldıran oldur / Yigitlik bir kızıl güldür /Solay disen **öylengin"**

ŞS s.55

saḡın-/ saḡun- (<sak-(ı)n-, ED 812)

1. düşünmek

Sağınmas cennetü l-me vānı Bābüir

BD s.127/17/6

2. korumak, muhafaza etmek.

Sağınma barça bi-şen ‘sözni tab’ iter āşām

BV s.87/107-3

Sağınğaysin mini hem tartıp āhī

FŞ s.243/XXV-151

Kirek elbette hazān yilin sağınsañg gāhlar

GS s.135/153-7

Bir uçı sağınmay intihānı

LM s.161/XVII-1322

Özni şāh-ı kişver-āyīn sağınıp

LT s.77/842

Şerāre hafları sağınma dūd-ı āhum ara

NŞ s.35/35-1

Seher namāznı ayturda ol huften sağındı, kündüz bolğandın sonğra ol hālğa vākıf boldı..

NM s.16

Sağınıp burundın güzāfımnı hem

Sİ s.89/632

3. arzu etmek, istemek.

Sin perīveş hūrini il ādem oğlu sağınur

GD 10/3

“Muhakemetü'l –Lugateyn'de Nevayî Hazretleri bu lugati üç manaya tashih etmişirler, biri angmak manasına ve biri südi sagılur koyun manasına ve biri dahi aşk mesti ve bimarî haletinde istimal olunduğı manaya ki terki budur:”

(Abş. s.268)

“yalvarmak, rica itmek, sığınmak, temelluk.” (ŞS s.199 :sağun-)

"Bu dehrde ming türlü bela kildi başımgı / Bı-çare bolub hazret-i allaha sagundum"

ŞS s.199

sallan- “sallanmak” (<salla- “sallamak ” (ED 825)- n-)

Sallanıp çun cilve iyler halknı vālih kıılır / Hem kad-i ra'nāsı hem endām-ı rüh-efzāsı

çoh

FK s.113/114-7

salın- (<sal- “bırakmak”- (ı) n-, ED 827)

1. dolaşmak.

2. sallanmak, asılmak, asılı durmak.

“her yana temayül olmak, reftar ve hıram itmek, cünbüle yürümek.” (§S s.200)

san- (< sa- “saymak” – n-, ED 833)

1. saymak

2. düşünmek, tasavvur etmek.

3. zannetmek.

Şîrin dudakınğnı şanma can dise bolur / Çün kilse dağı gönça-i handân dise bolur

GD 23/1

“zann itmek; add, itibar, farz, güman, zum, hayal, kıyas.” (§S s.202)

saylan- (sayla- “sebçek, intihab itmek, hisab tutmak” §S s.203 –n-)

“bu dahi sayılıb hesab olmak demektir.” (Abş. s.275)

“hesablanmak, muhterem, mesmu olmak.” (§S s.203)

Zamānğa bā-vüçûd-ı bî-vefālîğ ta’n kılmang kim / Zamāne ehlidin resm-i vefā bābında

saylanmış

FK s.261/275-8

sılan-¹⁹⁴ “kendi kendini sıvamak, kendi kendisini sıvazlamak, kendine çekidüzen vermek, süslenmek” (ML 775b 20)

sivin- /sêwün- / sivün-“ sevinmek” (<siv-(i,ü)n-, ED 790)

“Memnun ve mesrur olmak, mahzuz ve şad-manı, şad-kam olmak.” (§S s.221)

¹⁹⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s. 138, bkz., “< sıla-n-, -n- dönüşlülük eki ile. sıla- için bkz. Abuş. 281 sıla-.Kelime Senglah’ta, ince sırada silenmek olarak vardır: 255v. 20 “deşkeşide şuden, mihrībānī yāften”.Krş. Çağdaş Türk ş.: KB Türk ş.: Kırg. silan- “kendi kendini sıvazlamak, taranıp silanıp kendine çekidüzen vererek” (YUDAHİN 649), Kzk. silan- “güzelleşmek, süslenmek” (KzkTSl. 252).”

- Ġurbette sivünmes irmiş elbette kişi* BD s.214/135/2
- Cān sivünüp eger yitse başımğa bu beşâret* LD s.28/261
- Sifâlı deyr derdidin sivündüm* NŞ s.123/123-6
- Sivünsün ħusrev-i ‘ālī-güher Sulţān Uluġ Big kim* SD s.110/78
- Ol taķı köp yıllar pādīşāhlık kılıp dostlarnıġ külgenin düşmenlerniġ yıġlaġanın körüp
sivünüp andın sonġ öler bolġanda oġlı Kōk Ĥānnı taġtında olturtup öldi.*
ŞT s. 120/[69b] (12)
- Bu velādettin seüüندی ħalk-ı ‘ālem barçası / Ĥāşşe Türkistān ili kim taptı bir mālīk-rikāb*
SD s.180/365
- sıġın-¹⁹⁵ “sıġınmak” (<sıġ-(ı)n-, ED 813)**
- Gül kim sıġınmış ġonceġa sindin durur endīşesi / Yüz perde ya ‘nī vech üze bī-infī ‘ālī
baġlamış* LD s.92/840
- Barısıġa iş anġa yalınmaķ / Tā mümkün anıġ sarı **sıġınmaķ*** LM s.199/XXI-1713
- ...ve kıızġanmaķ ve nīkemek ve **sılanmaķ** ve tanlamaķ ve kımırdamaķ ve sırpmek ve
sırmemek ve kenergemek ve sıġrıķmaķ ve sıġınmaķ ve kılımaķ...* ML
s.170/B8b/21
- Eyle bozmış mīġnet ü ġam ġaylı kōġġlüm kışverin / Kim neşāt anda **sıġıġunça** fezāsı
ķalmamış* NŞ s.269/269-2
- Ni tilese bar ġazīnenġde velīkīn yok yok / **Sıġna kilse** ‘āşīlerġa ġazretinġde bar neşāt bār*
SD s.92/16

¹⁹⁵ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muġākemeti’l- Luġateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.136,
“< sıġın-, bkz. ED 813b sıġın- “to take refuge in or with (some place, some one, Dat.); to trust, rely on
(someone Dat.)” .ETü. Uyg. sıġın- “sıġınmak”, Hak. KB, MK sıġın- “sıġınmak”, Harezmi. Bkz. Çaġ.:
Seng. 253v. 7 sıġınmaķ” “ġüncīde şuden; dāġil ve mülteci şuden”.”

sılan- “kendi kendini sıvamak, sıvazlamak, kendine çeki düzen vermek, süslenmek”
(<sıla- n-)dipnot ML

...ve *kınamak* ve *kozgalmak* ve *savrulmak* ve *çaykalmak* ve *divdeşimek* ve *kımsanmak*
ve *kızgınamak* ve *nikemek* ve *sılanmak* ve *tanlamak* ... ML s.170/B8b/20

sın- (<sı-n-, ED 833)

1. kırılmak.

Sinsizin yörüp ayağ içkünçe sinsun ayağım BD s.182/110-1

Bınşır barmağım tübidin sindi. Babn s.149/H242a-4

Sınğan kadeh kibi ki akar her taraf meyi BV s.49/66-3

Cilvesi vakti mining sinğan başımğa kayda san FK s.22/20-4

Sinsa könglümde okunğ sürtüp ısığ kandin anğa GS s.35/11-1

Sındi könglüm şışesi gam taşıdın LD s.285/2601

*Bir katla atlıg ol yandın öterde hem-ol düstür bile taş attı ve bu eşnāda atı rem kıldı ve
ol atdın yıkıldı ve hem-ol taş atar iligi sindi.* NM s.335

Sınmış u her sınık andın niçe perkend olmuş NŞ s.254/254-4

2. bozguna uğratmak, yıkmak.

3. zayıf düşürmek, zayıflatmak.

Ki hākānlıgım şevketi sinmasun Sİ s.337/4337

“sınmak, yani şikest olmak demektir.” (Abş. s.283)

“sırılmak, bozulmak, şikeste olmak, taharet ve ab-dest şikest olması.” (ŞS s.220)

silkin- “sarsılmak, sallanmak” (<sil-k-(i) n-, ED 827)

“kendi kendine sarsılmak, sallanmak, müteharrik, kımıldamak.” (ŞS s.219)

Silkinip Çîn içre tüşmiş bir peri / Tapmış andın zîb ü fer Çîn kişveri LT s.44/412

sohıran- / soııran-¹⁹⁶ “mırıldanmak, dudak altından yavaş yavaş söylenmek, homurdanmak.”

(<soııkur+ a- n- > soııran- onom fiil.)

“mırıldanmak, tudag altından yavaş yavaş söylenmek, fışır fışır itmek.” (ŞS s.211)

...ve ıııııııı ve küngrenmek ve *soıııııııı* ve sıpamaıı ve ıııııııı ve sürgenmek ve küymenmek ve ingranmaıı ve töşelmek... ML s.170/B9a/23

söyen- “yasdanmak, ittika itmek, yan üzere tayanmak ” (söye- “yan üzere tayamak, kucagina almak.” – n- , ŞS s.214)

sustan- “yorulub süst olmak.”(<susta- n-, Abş. s.289)

“kâf-i Acemî, yorulub süst olmak.” (Abş. s.289)

sürgen- / sürken- “sürüklenmek, sürünmek; sürtünmek.” (<sür-ke-n-)

“kâf-i Acemî ile sürünüb demektir” (Abş. s.285)

“sürüklenmek, mübtezel olmak, yerlerde yatmak.” (ŞS s.208)

...ve ıııııııı ve küngrenmek ve *soıııııııı* ve sıpamaıı ve ıııııııı ve *sürgenmek* ve küymenmek ve ingranmaıı ve töşelmek... ML s.170/B9a/23

talbın-/ talpın- (<talpı-n-, ED 493)

1. mücadele etmek, çalışmak.

Çü talpındım ölüp tınmaıı işimdur

FŞ s.467/L/113

¹⁹⁶ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muııāketü’l- Luıateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.142, “mırıldanmak, dudak altından yavaş yavaş söylenmek, homurdanmak. <soııkur+ a-n- > soıııııııı-> soıııııııı-Onom. fiil.Krş. TTü. (aıı.) sokur sokur etmek “ söylenmek, homurdanmak, gönülsüz iş görmek” (DS 3660), sokurdan- “id.” <soııkur +da-n-.Bkz. Çaıı.: Seng. 245r. 16 soıııııııııı “be-Türkî-Rümî āheste der-zîr leb ...ıııııııı suıııııııı güftıı ve lund lund kerden”; ŞS 191 soıııııııııııı “mırıldanmak, tudag altından yavaş yavaş söylenmek, fışır fışır etmek”.Bkz. TTü. (aıı.) sokran- vd. “söylenmek, homurdanmak, gönülsüz iş görmek” (DS X 3658).”

Talpınsa çıkar ğarīk yümkin

LM s.268/XXVIII-2443

Talpınıp köp zāhir itti ızırāb

LT s.152/1893

Ṭaleb yolıda talpına tırmana

Sİ s.73/390

2. kanatlarını çırpma, titremek, sallanmak.

Yüzidin örteniben talpınur allıda köngül

BV s.46/62-4

Kaçar bu tilbe köngül yana vākıf ol ay 'aql /Ki talbınur köp ü köksüm şikāfı açıla dur

GS s.166/199-6

Ol dervīş yıkılıp ikki namāz arasığaça talpınur irdi.

NM s.120

Cismim eger köyer köngül talpınurı 'aceb imes

NŞ s.10/10-4

“dürüşmek, ve çalışmak manasınadır ki.” (Abş. s.169)

tanguklan- “istigrab etmek, mahv ve talmak, tona kalmak, mütehayyir, çıkar.”

(<tanguk- + la - n-, ŞS s.119)

tapın- (<tap- “hizmet etmek; tapmak, ibadet etmek” - (ı,u) n-, ED 441)

1. hizmet etmek.

2. kulluk etmek, tapınmak, ibadet etmek.

“büte tapmak, b iat ve tab iyyet etmek, tilvase.” (ŞS s.112)

tarman- “tırmanmak çıkmak demektir.” (<tarma - n-, Abş. s.161)

“tırmanmak çıkmak demektir.” (Abş. s.161)

tavlan- “tav bolmak, semirtmek, kıvrılmak, betab etmek, ip ve otı kütletmek.”

(<tavla- “tava getürmek, çevirmek, terbit etmek, at ve hayvanata baytarlık eylemek, perhız ile aslına irca etmek.” -n-, ŞS s.120)

tayan- “dayanmak, güvenmek.” (<taya- “dayamak, tahammül etmek “- n-, ED 569)

Kitip üstādlardın işte kanmak / Ni tınmak bir zamān ini tayanmak FŞ s.150/XV/56

Ža ‘if̄ için kavī denīler üçündür şahmeī ‘adlınğ / Tayanıp töpeğa böri kılur koylargā çübānī LD s.13/119

terkin- “genişlenmek, bol olmak, vüsatlenmek, ferah.” (<terki- n-, ŞS s.123)

“genişlenmek, bol olmak, vüsatlenmek, ferah.” (ŞS s.123)

tırman- (<tırma- “tırmalamak, kaşımak”- n-, ED 550)

“tırmaşmak demektir.” (Abş. s.182)

tibren-/ tipren- “kımıldatmak, oynatmak, karıştırmak, sarsmak” (<tepre - n-, ED 444)

Tā’izārī cılve iyler cılve-gerdür zülfi hem /Mihr tā iyler taḥarrük sāye dağı tiprenür BV s.136/175-2

Tüşüp andın biyik çün ittifākī /Harıp andağ ki tibrenmey burāķı FŞ s.92/V/38

Öy ki ednā tiprenür sākinge ḥātır-cem ‘imes GS s.41/20-7

Kim tiprenür ü allıda evrāķı körünür LD s.62/562

Ornıdın tiprenmey ol yanğlığ ki tağ LT s.100/1150

Tanğlası ol refīk kildi kördi kim qar astıda tiprenedür. NM s.178

Körüp közüñni a‘dānıñ başında mağzı tiprendi SD s.126/146

Ki tiprenmiş olğay bu yildin burun Sİ s.77/456

tilen- (d-) “dilenmek, yalvarmak” (<tile- “dilenmek”- n-, ED 501)

“dilenmek, teseül itmek, gedaylik eylemek.” (ŞS s.151)

Sizdin eger tilense gül ḥüsn ülüşi ‘aceb degül / Bay kişilerge çäre yoķ ārī çığay su’ālın LD s.163/1495

tirben- (<tirbe - n-, ŞS s.146)

“diretmek, hareket, tezelzil, kımıldanmak, çünbiden, sallanmak.” (§S s.146)

tolğan- / tolқан- (d-) (<tolğa-n-, ED 497; Abş. 213)

“derd ve elemden pıçide olmak, rencide, istirab itmek, halka ve ham-çem olmak.”

(§S s.140)

1. dolanmak.

- İnāyet toğrı ger yoqtur ni boldı bolsa **tolğana*** BD s.171/90/3
- Közidin zülfi eger **tolğandı** tanğ yok* BV s.28/37-7
- Ejdehāyīdür ki bir vīrāne içre **tolğanur*** FK s.143/144-1
- Ni yanglığ **tolğanur** ot içre tārıñg* FŞ s.413/XLV/19
- Ol mest kibi ki bulğanur **tolğana dur*** GS s.545/770-XXXVII
- Sünbül minğizlig **tolğanur** öz öziğe vird ü semen* LD s.145/1329
- Tolğanıp** öziğe eyle kim dūd* LMs.208/XXII-1809
- Tanğğa tigrü za flıq cismim bilen dik **tolğanur*** NŞ s.139/139-1
- Qoyun dik reşkdin hākītenim yüz qaqla **tolğanmas*** NŞ s.226/226-7
- Tün aḥşam **tolğanu** sünbül bigin zülfünğdin āh urdum* SD s.254/620
- ...ve ol muḳārinedin muḳābeleğa bargaç ḳahr dik nūr u žiyādın **tolğanı***
- Sİ s.328/XLVIII

2. (takı) takınmak.

3. sancılanmak.

tokun- (<toḳı- “vurmak” – n -, ED 471)

1. dokunmak, etki etmek.

2. çarpmak.

Velî ni içün kim kiçikdür yaşıñg / Toğunmay durur taşka hergiz başıñg Sİ s.163/1720

3. dövülmek, dövülerek sertleştirilmek.

“tokuşmak, mes ve tesir itmek, ilişmek.” (§S s.137)

tolkan- (tolka – “renc, derd ve elem, keder çekmek.” (§S s.139) – n-)

“derd ve elemden pıçide olmak, rencide, istirab itmek, halka ve ham-çem olmak.”

(§S s.140)

tolun- (< tolu- n-, §S s.140)

“batmak; nücum-ı gurub itmek.” (§S s.140)

tonan- /donan- “süslenmek, donatılmak” (<tona- “giyinmek (donatmak) , elbisesini çıkarmak, soymak.”, ED 523)

“tezyin ve tecmil itmek, pıraste bolmak, alayış, nümayış, şehr-ayın, çeşn, şenlik, alay ve görünüş.” (§S s.191)

tüken- “bitirmek, tükenmek”(<tüke - n-, ED 484)

“kâf-i evvel Arabî ve kâf-i sanî Acemîdir. Dökenilmek, yani aranmak ve istenmek manasınadır ve tamam oldu manasına dahi kelir,” (Abş. s.211)

“bitmek, inkıza bulmak, encama irmek.” (§S s.137)

Her lahza tükengüsiz meşakkatka mini

BD s.243/249/1

Nidin kim u cünün faşlı tükenmes mâcerâ iylep

BV s.44/59-7

Tükendi barça söz va'llâhu a'lem

FŞ s.79/II/18

Nivçün âyâ hâneqâh içre tükenmes ayılıp

GS s.69/59-7

Cefâ tükense niter sin cefâ kirek bolsa

LD s.19/173

Utrularıda tüketti bês kaşır

LM s.59/V-313

Yıl tükengeç kılğa-sın 'azm-i vişâl

LT s.115/1376

Tükenmegey yazılıp miñmetim eger bolsa

NŞ s.12/12-5

Tüketgünçe bir bir edā kıldılar

Sİ s.228/2705

tükün- / tökün- “dökmek, akıtmak, boşaltmak” (<tök- (ü) n-, ED 485)

“kâf-i Arabî ile, dökünmek demektir, tamam olmak manasınadır.” (Abş. s.212)

tüşün- “ düşünmek” (<ET *tüšen- < түşe- < түş “düş” “hayal kurmak, rüya görmek”, ED 561- n-)

“uzun uzadıya beyan, tefekkür, meram ve izhar, mütalaat itmek, esir-i firaş olmak, dur ü dıraz tahayyül eylemek.” (ŞS s.134)

Ey tınglağuçı qarılar ve ey anğlağuçı yigitler köngliñizni bu söz tarafığa bik tutunğ ve kulaqıñızni kuyı salıñ taqı bu sözge tüşününğ.

ŞT s.157/[82a](3)

ufal- " ezmek, ufalamak, küçük parçalara ayırmak.” (ED 10) - a- n-, ŞS s.33)

ulan- (<ula- “bağlamak, birleştirmek” -n-, ED 148)

1. bağlanmak.

2. erişilmek, ulaşılma.

3. kavuşmak.

“ulaşmak ve yetişmek demektir.” (Abş. s.208)

Ol harem din didi min büt-kededin / Bir birige söz ulandı muhkem

FK s.651/688-V-52

Bu dem kim boldı sevdāyī dimāğı / Marazlarğa ulandı cismi tağı

FŞ s.254/XXVII/27

Saçınğ selāsili lutfīni çikti hak sarı / Mecāz ulandı hakikatka müntehā boldı

LD s.245/2260

Mevlānā Nizāmu’ d-dīn şöhetleriğa ulanıp-durlar.

NM s.254

ulgan-“ büyümek, gelişmek” (< ulğa- “büyüme”-n- , ED 138)

“büyüme demektir” (Abş. s.110)

umin-/ umun- “umut etmek, ummak, umut bağlamak” (<um-(ı,u)n-, ED 162)

“tama itmek, beklemek, ummak, müterassıd olmak.” (§S s.52)

*Andak ki kuvarmağ ve kuruşşamağ ve üşermek ve cıcaymağ ve öngdeymek ve çigreymek ve dumsaymağ ve **umunmağ** ve osanmağ ve igirmek ...* ML s.169/(B8b)/18

umsun-¹⁹⁷

urun- “giyinmek” (<ur-(ı,u)n-, ED 235)

1. giymek.

*Gül **urunur** kulluğunğ tavkın hacālet birme dip/ Boynığa fūta salıp ğark-ı ‘arağtur berserī*

LD s.202/1856

2. vurmak, çarpmak.

*Yüzidin örteniben talpınur allıda köngül / Şem‘ ayağıda **urungan** kibi pervāne köyüp*

BV s.46/62-4

*Yā bolup dāmğa muhkem tapa almay mağlaş / **Urunup** yalpınıban eylemegey şerr-i şu‘ab*

FŞ s.405/XLIV/72

usan- / osan- “usanmak” (<*osa-(ı,u)n-, ED 249)

Her cefā kilse iy şanem sindin

*Hāşe li’llāh ki **usanam** sindin*

LD s.167/1536

*Ger āb-ı hayāt olsa andın **usanğay***

NŞ s.677/671

*Hîç **usanmay** yana her lağza barur yāra köngül*

GS s.300/393-3

utan- (“utanmak” (ED 272: uvtan- < uvut + a -n)

*Kün yüzünğ devrinde **utanmay** çıkar nî vechi bar*

LD s.117/1076

¹⁹⁷ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şīr Nevāyī Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s. 152, “beklemek, ummak, istemek,; ümidini kesme.<um-sı-n-, kelimenin kuruluşunu krş. emsi- (ED 164b.).”

uzgan- (uz “usta, becerikli, deneyimli” ED 277 + ga-n, ŞS s.43)

“uzlaşmak, musalehe ve müsaleme itmek, yerişmek.”

(ŞS s.43)

yalın- (*yal - (i)n-, ED 931)

1. soymak, elbisesini çıkarmak.

2. yalvarmak, yakarmak.

“tenezzül idüb yaltaklanmak manasınadır.” (Abş. s.402)

“yalvarmak, yakarmak; yaltaklanmak, el etek öpmek; ısrar etmek, üstelemek.”

(ŞS s.334)

*Yād iylemediñg hergiz munça ki **yalınıp min** / Sin mini sağınmay sin min sini sağınıp min*

BD s.297/480

***Yalınıp** ol kūy iti birle barur-min kūyige / Veh ki ol kūy içre bar-min min k iyin it ilgeri*

BV s.434/600-2

*Barısığa iş anğa **yalınmaḳ** / Tā mümkün anıñg sarı sığınmaḳ*

LM s.199/XXI-1713

...ve sirpmek ve sirmemek ve kenergemek ve sığrıḳmaḳ ve sığınmaḳ ve kılımaḳ ve **yalınmaḳ** ve munglanmaḳ ve indemek ve tirgemek ..

ML s.170/B8b/21

*Ni itni ol büt-i bīgāne-veş iti ki sağındım / İt āşınāğa yalıñan kibi ol ayğa **yalındım***

NŞ s.396/396-1

yapın- “gizlenmek, korunmak” (<yap- “kapamak” - (i) n-, ED 878)

*Mecnūn **yapınıp** tērini muḥkem / Koylar ara ḳaddin ēyleben ḥam*

LM s.282/XXIX-2594

*Cünūn yolıda bu rüsvāğa yapma perde-i ‘işmet / Ki yol ḳalur eger andaḳ ağır libās **yapındım***

NŞ s.395/396-3

yapşun- / yapşın- “yapışmak, sımsıkı sarılmak” (<yapış- “yapışmak” – (i) n-, ED 881)

*Luṭfī yüzide oturuban köz yaşı aytur / **Yapşunğum** itekiñge iy kan tökküçi zālīm*

LD s.123/1130

*Şeker irniñge **yapşunsam** çibin tig mini qoymaslar / Alıp taşlar belī körse kişi şerbet*

üze hesni

SD s.284/725

yaraglan- “silahlanmak, zırhlanmak” (yarağ “ zırh” DLT III 15-12 +la- n-, ŞS s.326)

“teşemmür itmek, amade olmak, hazırlanmak, silah ile müheyya olmak.”

(ŞS s.326)

yarar- “uygun olmak, yakışmak.” (<yara- “uygun, münasip olmak”- (1)n-, ED 970)

*Ni nazmī ki otluq köñgüldin çıqardım / Didim kim miniñ hātırımğa **yararğay***

NŞ s.677/671

yarman- “sımsıkı sarılmak, yüksek yere tırmanmak.” (<yarma- “yapışmak, sıkıca sarılmak” ED 969)

“bir yüksek yere tırmanmak demektir” (Abş. s.399)

“tırmalanmak” (ŞS s.327)

*Anğa **yarmanıp** hūşe zirh-i hayāl / Sipihir üzre çıqmağnı körmey muḥāl* Sİ s.302/3825

*"Altı yiti katla tüşer yarmana / Tüşti uşol tam başığa **yarmana**"*

ŞS s.327

yaşan- “düzenlemek “ (<yasa- ““düzenlemek, tertip etmek”(ED 974; Abş. s.393)

“giyinmek, libas giymek, esvablanmak, zinetlenmek.”

(ŞS s.328)

*Tilbe bolmaqlıkdın özge çāreī yoqtur manğa / Ol perī-rū nāgehān er çıksa öydin **yaşanıp***

BD s.142/42/2

*İmes **yaşanğalı** ger salmas ilgidin közgü / Ki boldı körgeli der-mānde öz cemāli bile*

GS s.425/578-5

Ve ol yasanmağning mubālağasıdur.

ML s.173/(2F778b)

Çemenninğ ehli yasandılar al u yaşıl ile/ Meger çemende bu kün toy bar u yā bayram

SD s.136/182

yastan- (<yasta- - n-, ED 974)

1. destek yapmak.

Tün kün işikini yastanıp hāḳānlar / Ay yıl ḳademide baş ḳoyup ḳā'ānlar GS s.11/2

Ey hoş ol kim başınıñ astıdadur dil-ber ḳolı / Kim Nevāyī kiçeler barı öz ilgin yastanur BV s.136/175-9

Kiçe uyḳu birevde bolmasa ni tanğ ki kūyünğde / Töşenmiş ḥarnı astığa vü ḥārānı yastanmış FK s.260/275-3

Der-gehinğde bir za if it birle min her kiçe kim / Geh tenin başım gehī başı tenimni yastanur NŞ s.139/139-2

Könğül her tün ferağ istep belā tağını yastanmas / Eger her dem niçe ḳatla ol ay kūyini aylanmas NŞ s.226/226-1

2. dinlenmek, rahat etmek.

3. yastığa yatmak.

Salṭanat taḥṭı üze yatḳan uyumas reşkdin / Körse başımni ki her tün āstānıñ yastanur BV s.133/171-4

Yastanıp yatur ḳaşında muttaşıl oḳ ya közüñg / Cān kemīinde niçe kim nātüvān dirler anı LD s.227/2093

“dayanmak, süyenmek, tekye itmek” (§S s.329)

yaşun- “örtünmek, pinhan olmak, ihtifa itmek.” (<yaşu- “örtmek, pinhan, ihtifa itmek”-n, §S s.330)

Yaşundı müşk içinde Çñ ğazāli

FŞ s.90/V/3

Hıznınğ 'aynu yaşunmıŝ kökdin inmes hem Mesîh BV s.471/655-14

Çün yaşunmışdur kâmiŝlar içre şekker ilgidin LD s.153 /1406

Közümdin yaşunup iy baħr-ı elṭāf BD s.127/17/5

Haṭda ruḥsârınğ su irkin mü yaşunğun sebzede GS s.44/24-2

Ni yaşunmakṭur ger irmesler hacil Hıẓr u Mesîh FK s.106/107-1

yavun- “yakınlaşmak” (< yağ- /yavu- “yaklaşmak ” (ED 898) -n-,)

“yavı kılınmak demektir.” (Abş. s.400)

yaykan- (< yu / yuw-“yıkamak”-gan- “yıkanmak” ED 870)

“yıkanmak, igtisal itmek, suya girmek, ab-bazı, gusl.” (ŞS s.339)

"Yaykanmaga kirdi ol perı-ruy / Ayine misal boldı ol cuy ŞS s.339

yığlamsın-¹⁹⁸

yigiren-/yigren- (<yigre- “iğrenmek, tiksilmek” ED 914)

“iğrenmek, diksinmek, nefret, istikrah eylemek, tiskirmek, çekilmek.” (ŞL s.351)

yun- “yıkanmak” (<yu- - n-, ED 942-943)

Könğül sergeŝtelikdin boldı yok ağzınğ kibi gūyā / Anı çarḥ eylegendür gönçe

yunmağlığka inkāre NŞ s.529/532-7

yüklen-“*yüklenmek, yük konulmak” (< yük (ED 912)+ le- n-)

Sinsizin kılmay taḥammül nāle kılsam kılma 'ayb / Ger bu yük yüklense taḫa kilgey

andın minğ şadā LD s.23/214

¹⁹⁸ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi ’, s.157, “ağlar gibi yapmak, ağlayıcı olmak.<*yığ -m+sı-n- simulatif fiil, yığla- için ED 85b ığla-.ETü. Uygur sahası metinlerinde yığlamsın- tarzında kurulmuş kılmısın- “yapar gibi görünmek” (ED 622) fiili vardır. MK yüklemsin- “yüklenir gibi yapmak” (<yükle-m+si-n-), MK barımsın- “gider gibi yapmak” (<bar-ım+sı-n-), Osm. gülümsin- “güler gibi yapmak”(<kül-üm+si-n-)de böyle teşkillerdir.”

II.2. 14. -(I,U)r-

Yaygın kullanışı olan ettirgenlik eki olup Eski Türkçeden itibaren kullanılmaktadır.

Korkmaz, *-(I)r / -(U)r* eklerinin bazen ettirgenlik ekinden uzaklaşarak kökle yeni anlamlar oluşturduğunu vurgulamıştır: *ayır-*, *aşır-* “çalmak, yürütmek”, *kaçır-*

“delirmek”...¹⁹⁹

aşur- (< aş- “aşmak, yükselmek.” –(u) r-, ED 265)

1. aldırmamak, yok saymak, boş vermek.”

2. övmek, methetmek, göklere çıkarmak.

3. ileriye geçmek.

4. taşmak, sığamamak, aşmak.

Ni açılğay tutay kim sin fiğānıñ köktin aşurduñg

BV s.265/347-7

Aşurup ħaddin Nevāyī hem niyāz u ‘aczi

GS s.73/65-9

Ve ol miqdār bu tofrağnıñ rütbesin felekke yitkürip ve ança bu zerrening pāyesin kuyışdın aşurup irdiler...

ML s.187/(B36a)/9

Rezāletni ħaddın kaçan aşurur / Özidin tağı tu ‘mesin yaşurur

Sİ s.123/XVI-1128

aytur- “söylettirmek” (< ayıt- “söylemek” –(ı,u) r- , (ED 269)

Sizge şāhī bar bī-şibh ü mişal / Vaşfını ayturda yüz minğ nuṭk lāl

LT s.38/321

Ve hünersiz Türkning sitem-zarīf yigitleri āsānlıqqa bola Farsī alfāz bile nazm ayturğu meşğül bolupturlar.

ML s.179/(B22b)/11

Faqr irür bir lafzu şerhi yazılır yüz minğ kitāb / Ni üçün kim hoş kilür ayturda itnābı anıñg

NŞ s.351/351-8

batur- (<bat-ur-, ED 308)

¹⁹⁹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.131.

1. batırmak, suya batırmak.

2. (güneş, yıldız vb.) batmak, sönmek.

3. saklamak.

“müstagrek itmek, gats itmek. kahr tedmır itmek. tesrı ve tecıl itmek. madum ve telef ve berbad itmek.” (§S s.80)

bişür- “pişirmek” (<biş- “pişmek”-ur-, ED 383)

Sin bişürmek her zamān bir özgeçe sevdā ni sūd

BV s.100/124-2

Manğa iş āteşīn la līnġ hayālin tā bişürmekdür

FK s.550/598-3

Şeyh tayyibet vechi bile dimiş bolğaylar ki eger uyunġnı öltürüp nime bişürür-sin, meyl kılur-biz.

NM s.433

Hayālīnġde sevdā bişürgende eylep

NŞ s.4/4-3

Çü köñgli bişürdi bu endīşeni

Sİ s.377/4937

Bişirip içdi taķı aytdı:

ŞT s.185/[90b]9

çomur- “batırmak, daldırmak.” (çom-/ çum- “suyun içine batmak, dalmak”-ur, ED 422)

Közüm girdābı cismimni çumurdı / İmes bu Dicle vü Ceyhūnġa maḥşūş

BV s.208/275-5

Belā seyliniġ bolmaġı mevc-zen / Çomurmaķ ulusnı bu mevc-i fiten

Sİ s.169/1813

çökür- “çökertmek” (<çök-ür-, ED 30)

“diveyi oturdırmak, çökermek, çökdürmek, yatırmak, diz bükdürmek.”

(§S s.174)

“Çökürdi tivesini karvanıġ / Kuşattı girdini meşreb devening”

§S s.174

degşür- “değiştirmek” (<ET. tegşür- [teg- “değmek”] –(ü) r-, TETL s.578)

“değişmek, tebdıl, tahvıl, tagyır, becayiş itmek.”

§S s.188

engir- “kuşatmak, çevirmek” (< enġ-(i) r- , ED 113; Abş. s.28)

göçür- / köçür- “göçmek” (<köç-ür-, ED 699)

“kâflar kâf-i Acemîdir, küçürseng kerek demekdir.” (Abş. s.355)

içür- “içirmek” (<iç-ür-, ED 30)

İçür çağırnı manġa sākıyā hoş u nā-hoş / Ki nā-hoş il yırak u asru hoş hevāsıdur

BD s.306/522

Ni kaṭra sūt içürgeç dāye-ı ‘ışk / Bolup bir gevherī ser-māye-ı ‘ışk FŞ s.134/XIII/21

Maḥmūr közlerinġ kibi mest eylegen mini / Şol sākī-i elest içürġen ayaġıdur LD s.77/705

ivir-/ ivür- (engir- “eg- kuşatmak, çevirmek, etrafını sarmak” (ED 113)

“çevirmek, devirmek, döndürmek.” (ŞS s.78)

Ḥaste köñglüm kuşını başınġ için şād iyle / Yā başınġdın ivürüp taşlaban āzād iyle

BV s.406/562-1

kaçur- “kaçırmak” (<kaç-ur-, ED 592)

Dost Bēgning kişisi ganimnı kaçurup burc üstige çıktılar.

Babn s.119/H218a-4

Çu sin çikip “ene efşah” terānesin kaçurup

BV s.81/101-4

...ve Ferhād’nınġ tāt sāyesidin başın kaçurup taht pāyesidin ayaġın yaşurmak ...

FŞ 172/XVIII/6. mısra

Bu ki köñglümni itinġ tişler de aġzınġ kaçurur

NŞ s.45/45-4

kavşur- “kavuşturmak” (<kaviş - (u)r-, ED 588)

Kirgil daġı edeb bile ġol kavşurup turup / Yirgil bakıp cemī’-i yüzünġni tutup ḥayā

SD s.104/56

kiçür- “geçirmek” (<keç--ür-, ED 699)

Kiçürdüñg ay u yılñ mest ü bî-hodluğ bile Bâbü / Niçe ğaflet bile ‘ömr ötkerür sin niçe
kün ayıl

BD s.162/73/5

Çü kâfir urdı bu yanglığ yolumñ dñ lafzñ / Yana tilimge **kiçürsem** uyat irür asru

GS s.398/535-6

Cemâl mülkige sin pâdişâh bolğalı gül / Tiken taşıp **kiçürür** kün hezâr ħ‘ârı bile

LD s.24/225

Her cefâ kim kilse sindin lutfîğa minnet velî / Kılmağan yazuğñ **kiçrüp** kılğın andın
der-güzâr

LD s.55/501

Ni köz ki Tingri bilür kim **kiçürmedim** hergiz / Könğülge bî-edebâne ħayâl cānāndın

NŞ s.494/496-2

kitür- (g-) (<kêt-ür-, ED 705)

1. uzaklaştırmak.

2. getirmek.

3. kaldırmak, defetmek.

“kâf-i evvel ve kâf-i sâlis Arabîdir kitmek demektir.”(Abş. s.346)

Kim başıma âfet **kitürür** ol közi şehlâ

BV s.24/32-2

Qadeğ **kitür** ki niçe dehr ilige körgüzseñg

BV s.139/179-5

Niçe tağ u deştdin istep **kitürgey-min** anı

BV s.438/607-7

Kitürgil sâkî ol cām-ı girāmî

FŞ s.102/VII/33

Kitür piyâle ki ölsem hem eylemen perhîz

GS s.183/244-5

Tünñi **kitürür irdi** yüzünñ nûr cihāndın

LD s. 230/2118

*İvrülüp yörir **kitürgeli** kılur oḡsar ḡicāb*

SD s.182/369

*Siz üç uluḡnḡız altun yaynı tapıp **kitürdingiz**, taḡı anı buzup üleştiḡız, sizlerniḡ atnḡız Bozoḡ bolsun.*

ŞT s.149/[78b]11

kivür- “girdirmek, dāhil etmek”

“idhal ve takdim itmek, içerüye sokmak, vaz ve ilka eylemek.” (ŞS s.298)

*Kim ki ol vehm ü ḡayāli ara zātınḡnı **kivürdi** / Kılmadı ḡayr-ı ḡayālāt ile evhām temennā*

FK s.9/5-5

*Kim ol arıḡḡa her kim su **kivürgey** / Su ol eyvangaḡa turmay yügürgey*

FŞ s.286/XXX/92

*İligge künni **kivürse** bolur velī sini yok / Yıraḡtın aynı körse bolur velī sini yok*

LD s.95/867

*...köprek ḡaḡāyıḡ u ma‘ārif ki sürüptürler ve ma‘ānī zībāların taḡrīr libāsıḡa **kivürüpdürler**.*

ML s.167/(B4b)(7)

*Bir körmek ü ölmek bile ey ḡaste Nevāyī / ‘Işḡ ehli arasında yenḡi resm **kivürdünḡ***

NŞ s.345/346-9

kiyür-/kedür-“giydirmek” (<keḡ-/key--/kiy- “giyinmek” (ED 700)

*Yaḡışturdılar ilni teklīf ile / **Kiyürmekke** ḡandeḡḡa taḡvīf ile*

Sİ s.429/5707

köçür- (g-) “geçirmek, hareket ettirmek, taşınmak.” (< köç-ür-, ED 699)

*Bu ḡabarnı eşitip, Ḥusrav Şāh, Künduzda toḡtay almay, bolḡan kişisini **köçürüp**, Kābul ‘azīmatı kıldı.*

Babn s.4/K150/14

*Halāyıḡḡa ‘azīmet kūstı urmay / Çirignı çeşme başıdın **köçürmey***

FŞ s.232/XXV/6

*Köḡlüm bozulup ḡabr u ḡired baḡladılar raḡt / Çün mülkni bozdunḡ ilini daḡı **köçürdünḡ***

NŞ s.345/346-2

*Kızıban ornıdın **köçrür** 'adū ger kılsa itsiže / Tümen minğ yaz u kış kiçrür eger kılsa*
mesāvānu SD s.162/291

*Bu sebebdin hān ottuz ivli sārbanı **köçürüp** Ebu'l-hān tağka yiberdi.*

ŞT s.225/[104b]10

köpür- “köpürmek, kabarmak” (<köp- (ü)r-, ED s.691)

“gayz itmek, kudurmak, mest olub agzı köpürmek.” (ŞS s.285)

Dem urma vü kadeh içkil ki tilbe bolmasa vā'iz / Nidin idi urunup kışkırap ki ağız
köpürdi GS s.464/636-6

köyür- (<küy- “yanmak” – (ü)r- < küng-ür-, ED 733)

1. yakmak.

*Ot eger sunı **köyürmes** bolsa iy cān u cihān / Ni üçün bu lutfiniñ cānın dudağıñı*
köydürür LD s.77/700

*Kuyaşka ta'neler urur bu kün yüzünğ kameri / **Köyürdi** yüzünğ baqsam mini közüm*
kamarı SD s.266/661

2. işkence etmek.

kutur- (1) (<*kuğtur- < kuç-, ED 605)

1. boşaltmak.

2. tabağa koymak (yemek), oymak, ortasını çukurlatmak.

kutur- (2)

1. fazla olmak.

2. geçmek, aşmak.

3. çıldırmak, kendisinden geçmek.

*İt cismime kim tiş urğay érđi / Urğan nefes ok **kuturğay érđi***

LM s.163/XVII-1339

ongar- “düzeltmek, iyileştirmek” (< *onğa-(?) –r , ED s.189)

“işi toğrıya çevirmek iyüye döndürmek, tanzım ve tahvıl itmek.” (§S s.53)

öçür- “söndürmek” (<öç - ür-, ED 30)

“itfa itmek, söndürmek.” (§S s.38)

Meger bu su bile ol şu 'leni öçürgey min BD s.188/120-5

Şarşar-ı āhumdın ol dem kim öçürgey-min anı BV s.438/607-4

Şu 'le-i vaşlını bizdin öçürüp FK s.608/663-3

Kim şarşar-ı āhum bile kök şem 'in öçürdü nğ GS s.282/368-5

Eşki suyu otını öçürse LM s.377/XXXVIII-3562

Bu otını öçür vaşl ile ay āb-ı zülālın LD s.135/1237

Ṭıfl oynap şem ‘ öçürğandın sonğ olğan dik tütün NŞ s.454/455-1

Ot tiğ sunı sunğıl ğam otın öçreli sākī SD s.304/792

Öçürdi dalālet otıdın şerār Sİ s. 108/904

ötür- (<öt-ür-, ED 68)

1. öttürmek, çalmak.

2. geçmek .

Ötürmeý vaqtidin bir laḥza suýın / Ṭama‘ eylep bu sudın āb-ı rūýın FŞ s.507/LIV/59

Bu lutfī tınmasa tayanmasa ‘aceb yok kim / Cihānnı körmey ötürse bolur velī sini yok

LD s.96/871

savur- “savurmak, dağıtmak ” (<sav- “savmak” - ur-, ED 791)

“hilat ve pişkeş virür ve inam u ihsan ider demekdir ve bir yeri padişah tarafından mülklüğe virmege dahi dirler .” (Abş. s.274)

- Cān bile ‘aql u köngül ni yilge birdim **savurur*** BD s.151/56/5
- Ki her **zamān** **savurur** hecr deştiniñg koyunı* BV s.426/588-3
- Cismimni kül eylep külini kökke **savurduñg*** GS s.282/368-1
- Kül eylep kökke **savursunlar** anı* FŞ s.376/XLI/73
- Tün küllerini **savurmayın** şubh* LM s.306/XXXI/2848
- Köydürüp her yan külümni **savurunğ*** LT s.102/1188
- Meşâyıñ kopup anı **savurap** mescid-i cāmi ‘den çıkardılar.* NM s.151
- Atdın tüşüp çār-şāñni dihkān iligidin alıp teberruk haşiyetidin ol ħarmanı **savuruptur**.* NM s.415
- Yıl anıñg dik kim **savurgay** gonçe eczāsın büzüp* NŞ s.52/52-3
- Yitişmek hemān u **savurmağ** hemān* Sİ s.179/1967
- sıgur- /sıdır- “sıyırmak (< *sıd- “sığmak” - ur-, ED 815)**
- “sıyırmak demektir.” (Abş. s.280)**
- sıyur- (sıdır-)/sıyır- “sıyırmak, soymak ” (<*sıd- (ı) r-, (ED 802)**
- “sıyırılıp çekilmek” (Abş. s.283)**
- sıñgir-/sıñgür- (<sıñg- “sinmek”- ür-, ED 841)**
- 1. sindirmek, içine işletmek.**
- Ey köñgöl ħalk cefāsın **sıñgürürdin** ölgünğ/ İmdi tıyman sini efgān çik ü feryād iyle* BV s.407/562-4
- Kaşınğnıñ ħayālīga cān riştesin kör / Ki yapuştı yay üzre muħkem **sıñgirdik*** NŞ s.337/338-8

2. yutmak.

...örtenmek, sızğurmak, körpekleşmek, çubrutmak, cırğamak, bıçımak, kıngranmak, singürmek, kündeletmek... ML s.170/B9a/26

sugar- “sulamak, nemlendirmek.” (<suvğa-r-, ED 786 :suvğar-)

“suvarmak, sulamak, iska itmek, yer ve araziye su virmek.” (§S s.210)

*İşk könglümni şiyâr eylep ü közdin **suğarup** / Meger ol gül yüziniñ hasretidin bāğ ite dūr* GS s.134/151-2

tapşur- “teslim olunmak, emanet edilmek” (<tapış- (u) r-, ED 447)

*Bir katla, bir oğlı, bir kişini öltürgen üçün, kanlıqlarığa **tapşurup**, dāru’l-każāğa yēberdi.* Babn s.50/H164-5

*Tiñgrige sini ilni sañğa **tapşurdum*** BD s.230/199-2

*Çu içsenñ bāde mindin özgege sāğarnı **tapşurma*** BV s.409/565-8

*İstegil kim **tapşuray** ger hod sañğa cān dur ğaraž* GS s.227/289-3

*Ėkkisini sañğa **tapşurayın*** LM s.227/XXIV-2011

*Āh urup şeyh allıda **tapşurdı** cān* LT s.126/1542

*Yār cān alsa Nevāyī’din irür **tapşurmağı*** NŞ s.11/11-7

*Burāqn tüşüp peykige **tapşurup*** Sİ s.66/288

*İmdi Tuman uluğ yigit boldı. Atasınıñ tahtını **tapşura turur** men tidi.*

ŞT s.175//[87b] 7

tartur- “çekiştirmek” (<tart- ED 534 (u) r-)

*İt tig mini cān **tartura turğınça** munıñg tig / Köz kaç bir ü kirpik oına kılğın işāret*

LD s.28/257

taşur- “taşırmaq” (<taş- “taşmaq” - ur-, ED 566)

*Kıyaş ‘aķsi tüşüip deryā içinde / Ni mümkindür anıñg suyn **taşurmaķ*** NŞ s.680/678

tatur- “tattırmaq” (<tat-ur-, ED 459)

“tattırmaq demekdir” (Abş. s.156)

têgür- (<teg- “değmek, dokunmaq”+ ür-, ED 485)

1. dokunmak.

2. tevcih etmek, vermek.

3. tebliğ etmek.

*Elge **têgürüp** üniñgdin āzār / Aytur-sen özüñgni ‘āşık-ı zār* LM s.130/XIII-1009

tigür- “değdirmek, ulaştırmak” (< teg - (ü)r-, ED 486)

“degürdi demekdir “ (Abş. s.187)

*Anğa tigrü ki şeb-istān-ı sipihr / **Tigürür** rûh dimağığa riyāh* BV s.82/102-3

*Kilip bir bir sonğıça yüz tümen mevc / Pey-ā-pey **tigürüp** kök evciğa evc*

FŞ s.265/XXVII/77

*Kaşları yasın kulaķķa **tigüre** tartar közi / İkki yanı mest-i lāya ‘kıl ne āsān tartadur*

LD s.72/656

*Havāda kırğuy eger tutsa qarça balasını / Yana iv üstine iltip koyar **tigürmes** elem*

SD s.144/215

toğur-/ tuğur- “doğurmak” (<tuğ - ur-, ED 472)

*Tört ümm ü yetti ābā’ bir seninğ tigni yana / **Toğruban** ulğaytmaydur bu acunnunğ
dāyesi* LD s.202/1863

*Tört üm ü yitti atadın bir seninğ tigni yana / **Toğrup** ulğatmadı hergiz bu ajunnunğ*

- dāyesi* SD s.232/540
- Kirmekke iv yok, bir çirik ağaç içinde oğlan **tuğurdi**.* ŞT s.133/[73b] 9
- tüşür- “tüşürmek, indirmek ” (<tüş - (ü)r-, ED 566)**
- Ēlik alışıp turğanlar **tüşüre düşüre** keyniçe tēprediler.* Babn s.46/H161a-9
- Ni pāk-itek bolur uşbu ki zühreni köktin / ‘Azāyim ile **tüşürse** bolur velī sini yok*
LD s.96/870
- ucur-/ uçur- “uçurmak” (<uç-ur-, ED 30)**
- “attı pürtāb eylemek demektir ve havaya savurmak münasib olan nesneyi yele vermek demektir ve şem’i söyündürmek demektir.” (Abş. s.92)**
- Taşkarıdın At Bāzārı tarafıdın naķb salıp, ot urup, bir burcını **uçurdılar**.*
Babn s.103/E164a-5
- Yaķındur nesr-i vāķı ‘nı **uçurğay** köktin efgānım* BV s.303/405-4
- Başıdın hūdınunğ mīlin **uçurdum*** FŞ s.379/XLI/114
- Raķībā koy cefā taşın atıp bir dem **uçurmağnı*** GS s.442/602-2
- Kim gerd-i cerāyimim **uçurğay*** LM s.383/XXXVIII-320
- İtik tīğ ile baş **uçurmaķ** anğa* Sİ s.50/49
- yasar- “yasatmak, yaptırmak, tezyin itdirmek, tüzer, bünyad “ (<yasa- “yapmak, düzenlemek, tertip etmek” (ED 974) - r, ŞS s.328)**
- yaşur- “gizlenmek, saklanmak” (<yaş - (u)r-, ED 979; Abş. s.395)**
- Hāletimni siz ni bilgenni diñgiz **yaşurmañğz*** BV s.158/207-3
- Ger ol söz kim **yaşurduñğ** aytmas sin* BD s.192/125/15
- Sırrını dīvānelığdın köñglide **yaşurmağan*** FK s.485/526-5

- Ƙuyaşnı **yaşurup** her lem ‘a nūrī* FŞ s.91/V/23
- Oynamaƙda yaşlar andaƙ kim üzüükni **yaşurur*** GS s.142/163-4
- Ni üçün pinhān bolur ger ol **yaşurmaydur** ƙanı* LD s.209/1924
- Andın **yaşururlar** érđi bĒ-ħad* LM s.175/XVIII-1467
- Niçe **yaşursam** hemāndur söz, hemān* LT s.110/1304
- Hem alar dipdürler ki Tinğri ta ‘ālā tā ƙışiniñğ sırrın il közidin **yapmağunça** ve anı ħalƙ közidin **yaşurmağunça** mümkün irmes ol ƙişi velāyet mertebesigā yitmek.* NM s.282
- Yā **yaşurmuş** ol ƙara köz, ‘ārıñğ köñğüm perend* NŞ s.116/116-5
- Meşşāta şĒşe içre **yaşurđı** gül-ābnı* SD s.302/787
- Yaşurğun** sayı āşikāra bolup* Sİ s.102/818
- Özidin tağı tu ‘mesin **yaşurur*** Sİ s.123/1128
- ...ve anası körgen tüşini ve müsülmān bolğanını ƙişiğe aytmadı tağı **yaşurđı**.* ŞT s.122/[69b] (16)

yidür- “yük yükletmek ” (<yüd – (ü)r-, 893)

*...mülk ü milksiz vilāyeti bar ve ālet ü kesbsiz rüzī yir ve ilge **yidürür**, bu kerāmet imes mü?* NM s.182

*Şāh ilgi meskeniñğ bolğan müdām /Tu‘menğ ol tartıp **yidürgen** ber-devām*

LT s.53/526

yigir- (<yig-ir-, ŞS s.351)

“gigrinmek, arug virmek, girmek, rişte çekmek, ƙarh ile ip ve habl ve risman ƙeşide itmek.” (ŞS s.351)

*Ƙıvanur-min ol aynı her niçe körsem / Mini gerçi ol niçe körse **yigirdik***

yumur- “yumulup yuvarlak olmak” (<yum- “yummak, kapatmak” (ED 934)

- (u) r,)

“yumulub yuvarlak olmak, habb tutmak, müdevver itmek, gird eylemek, gugule.”

(ŞS s.346)

II.2. 15. -sA-

Karahanlı Türkçesinde yaygın şekilde kullanılan –sa /-se- nadir olarak Çağatay Türkçesinde de görülmektedir. Bu ek, fiil tabanının ifade ettiği hareket veya oluşun yapılması için istek gösterildiğini bildirmektedir.²⁰⁰

dibse- “tepinmek, kıpırdatmak” (< (tep-) (?d-) -se- , Abş. s.254 ; ŞS s.192)

“depinmek demektir.” (Abş. s.254)

“ayag depretmek, kıpırdatmak, iki taraftan ayak urmak, defsenmek, tepinmek, tezelzül ve nahz eylemek, ayakla yeri ve hayvanı depmek, urmak” (ŞS s.192)

ķapsa- (<ķap - “kapamak, örtmek”- sa-, ED 587)

1. kuşatmak, etrafını sarmak, kapsamak, sınırları içine almak, şamil olmak.

Sākiyā mey kim anıñg ilgide yağlıg tārı dik / Derd ü ğam hayli bozulğan hāñırını

ķapsamış

GS s.222/281-6

Mini ķapsap turur hicrān çerigi / Mañga şāhım vişālındın meded hāy

LD s.246/2266

2. kapmak, istemek, almak istemek.

“bu dahi ihâta manasınadır.” (Abş. s.303)

“şamil ve havı olmak, şehir ve kal ayı askerle hasr-ı istila itmek, ihtiva ve istigrak eylemek, ihata, muhasara.” (ŞS s.236)

II.2. 16. -ş-/(I , U)ş-

²⁰⁰ Necmettin Hacıminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar s.100.

Çağatay Türkçesinde de işlek olarak kullanılan bir ektir. Fiilin bildirdiği hareketin ya iki fail tarafından karşılıklı olarak ya birden fazla kişi tarafından aynı anda birlikte yapıldığını gösteren ektir. -(I)ş- / (U)ş- fiilleri içinde acış-, giriş-, kalkış-, oynas- gibi yineleme ve pekiştirme anlatımı da taşıyanları vardır. ²⁰¹

açış- (<aç - (ı)ş-, ED 31)

1. rekabet etmek, yarışmak.

2. ağrımak, sızlamak, acımak.

Nāveki zaḥmıda aḡrıḳdın açışmaḳdur füzün / Mużner itmışler meger su birle peykānıda tuz FK s.214/223-6

3. eşkimek (sirke)

”gidişüb kaşınma ile hararetlenmek.” (ŞS 15 : acış-)

aldaş- “oyun etmek, aldatmaya çalışmak” (<alda-ş-<alta- “aldatmak” - ş-, ED 133)

“yek digerine firıb virmek, muhayile ve muhadia itmek.” (ŞS s.29)

alış- (<al-(ı)ş-, ED 153)

1. karşılıklı almak.

2. karşılaşmak.

3. alıştırmak.

Ey Nevāyī pāre pāre bolsa könglünḡ yaḥşıdur / Kim tereddütsüz alışḳaylar anı ve’l-ḥāhlar NŞ s.149/149-7

Hān başlık barça ḥalk aytdılar kim bir tavar yā on yā yüz veyā her neçaḳlıḳnı öltürsenḡiz omaçasını uşbu ayılḡan teg üleşip alışsunlar... ŞT s.161/ [83b](84)

“muavaza itmek, munis olmak, dostluk itmek, mübadele, münahabe itmek.”

²⁰¹ Necmettin Hacıemioğlu , Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar s.101.

(ŞS s.30)

ayrılış- “birbirinden vaz geçmek, uzaklaşmak ” (< ayrıl- (ağır-) (ED 64) - (ı) ş-)

Didi kim min Lugām tağğa barur-min, dağı ayrılıştuķ, ammā dāyim mektūbı manğa kilür irdi. NM s.28

Hem ol kēçe ayrılıştılar bat / Uz bolmayın oldılar yana yat LMs.301/XXXI-2792

ayrış- “birbirinden ayrılmak” (<ayır-(ı)ş- <ağır- “ayırmak” - (ı)ş-, ED 69)

“ayrılmak demektir ” (Abş. s.38)

“ayrılışmak, birbirinden vaz geçmek, bıgane olmak.” (ŞS s.61)

aytış- “birbirine sormak” (<ayıt- “sormak” - (ı)ş-, ED 269)

Ve ol ve Şeyh bir biri bile sırda bī-zebānlıǵ tili bile sözler aytıştılar. NM s.312

Tapmadım ehl-i zemān içre bir andaķ hem-demī / Kim zemān āsībidin bir birige aytıssaķ ğamı NŞ s.574/577-1

azgaş- (< azga- ş, ŞS s.21)

“yoldan şaşmak, azmak.” (ŞS s.21)

"Mübarek oǵlı bir kün azgaşıb rah / Acayib susaǵında kōrdi bir cah" ŞS s.21

azmaş- (< azma- ş, ŞS s.21)

“azışmak, yolu gaib itmek, kendi bildigine gitmek.” (ŞS s.21)

bagırış- (<bakır- (ı) ş-, ED 318)

“bagırışmak, haykırışmak, kıkırışmak.” (ŞS s.84)

bakış- “bakışmak, birbirine bakmak” (<bak-(ı)ş-, ED 321)

Bizler bir birimizge baķıştuķ ve didük ki bu sözni hīķ kişige aytsa bolmas kim işitken aytķusıdur ... NM s.156

"Yüz nazarga özgeler kani imes / Agehıǵa bes dūrür bu baķışing" ŞS s.84

barış- “karşılıklı gitmek, birbirine gitmek” (<bar- “gitmek” - (ı)ş-, ED 369)

“kidiş demektir kitmek manasına” (Abş. s.121)

“müsalaha itmek, gelüp gitmek, terk-i adavet itmek.” (§S s.81)

birkiş- ““araştırmak, katılaşmak, tahkim itmek, toplasdırmak ve cemleştirmek, biriktirmek.” (< birik -(ED 363) –(i) ş-, §S s.104)

“araştırmak, katılaşmak, tahkim itmek, toplasdırmak ve cemleştirmek, biriktirmek, safı araste itmek.” (§S s.104)

bölüş- “hisse, iktisam itmek; paylaşmak.” (< böl- (ü) ş-, §S s.99)

“hisse, iktisam itmek; paylaşmak.” (§S s.99)

bulğaş- “karışmak” (<bulğa- “bulanmak” (ED 337) -ş-)

“bulaşmak demektir.” (Abş. s.153)

*Yüzge salsa könglüm aḥvālın manğa yoḡtur günāḥ / Kōz yaşıḡ kim **bulğasıp** çıḡsa baḡır
kan bile* NŞ s.561/564-3

*Dimes min ki ḡozḡaldı ‘ālem ili / Ki **bulğastı** bu sebz-ḡārem ili* Sİ s.190/2130

butraş- “dağılmak, her tarafa yayılıb perişan, muzmahill olmak.” (< butra-
“perişan, perakende olmak” – ş-, §S s.89)

*Yana şu ‘leliḡ köngülñi ḡamıñḡ itti pāre pāre / Bu ki **butraşur** irür pāreleri imes şerāre*
BV s.382/526-1

*Hecr ḡayli könglüm içre mūr dik eylep hücūm / Gerçi vaşl ümīdi yitkende cibin dik
butraşıp* GS s.73/65-5

*Eyledi āşüfte sevdāyī dimāḡım reglerin / Tanḡ yilidin anda kim **butraştı** ol āşüfte saḡ*
NŞ s.96/96-2

*Ölüm ḡavfıdın barḡa **butraştılar** / Ḳaşıp her biri bir bayır aştılar* Sİ s.310/3932

çağırış- “bir başkasına seslenmek” (<çakır - (ı) ş-, ED 411)

“haykırub baḡrışmak, münadat itmek, şıven eylemek, çok kimesn çıkırışmak.”

(ŞS s.162)

çakış- “ çarpışmak, çatışmak” (<çak - (1) ş-, ED 337)

“toplulu turmak, çitişmek, layık, münasib gelmek.” (ŞS s.163)

çaknaş- “münkalib omak, karışılmak” (<çakna- “çignemek, münkalib olmak, divrilmek, karışmak.”-ş-, ŞS s.163 ”

çalış- (<çal - (1) ş-, (ED 337)

1. savaşmak, kavga etmek.

2. çalışmak, çabalamak.

“çabalamak, çarpınmak, citihad, guşış itmek, say ve gayret eylemek.” (ŞS s.164)

çapış- “segirdeşmek demektir.” (< çap- (ED 394) – “dönmek,”- (1) ş-, Abş. s.222)

“segirdeşmek demektir.” (Abş. s.222)

...ve taķı Beçene uruĝı hem özindin töre köterip Salur ili birlen yaĝı bolup **çapışurlar** irdi. ŞT s.168/[85a]21

Andaķ ki **çapışmaķ** ve tapışmaķ ve kuçuşmaķ ve öpiüşmek. ML s.177/(P281b)15

çığırış- /çığrış- “yüksek sesle baĝrışmak.” (<çığır –(1)ş-, TETL s.504)

“birlikte ses, birden feryad ve gırıv itmek, birbirine nida itmek.” (ŞS s.179)

çıkış- “çıkışmak” (<çık- “ayrılmak” - (1) ş-, ED 412)

Ĥācetinĝni ilge ‘arż itmekke ĥācet bolmasun / Ĥoş **çıkışsaŋĝ** laĥzaī bu zār-ı ĥācet-mend ile GS s.411/556-5

çırmaş- “sarmaşmak, sarmaş ve tolaşık olmak.” (<çırma - (1) ş-, ED 412)

“sarmaşmak, sarmaş ve tolaşık olmak, der-aguş idişmek.” (ŞS s.178)

Meger ki sünbülünĝe **çırmaşur** taĥayyüli bar BV s.91/113-3

Kiçe ĥālim zülfi sevdāsı bile **çırmaş** irür GS s.134/152-1

*Kuyaşka sâye **çırmaşmak** ‘acebdur*

FŞ s.87/IV/10

*Gönçe yanglığdur ki anda **çırmaşıptur** berg-i gül*

NŞ s.367/368-1

*Ki zülf dik tüzleri **çırmaşıp***

Sİ s.186/2060

"Balta urdım tiki taş /Bir yastukda iki baş

*Peçek yanglıg **çırmaşmış** /İkisi hem kalem kaş"*

ŞS s.178

çopuruş- /çubruş- “birbirinin ardınca gitmek” (<Mo.çubru- “bir diğerinin izince gitmek, takılmak.”(ŞS s.169) -ş-)

“sıfır sıfır yığılmak, toplanub hazin hazın büka eylemek, tecemmü.” (ŞS s.169)

copruş- /çubru-

“asıl manası bingeşmek demektir ve birbirinin ardınca kiymege dirler.”

(Abş. s.240 : copruş-)

danış- /tanış- “danışmak, başvurmak” (<tanu - ş-, ED 526)

“müşavere, istişare, müzakere, meşveret itmek. ” (ŞS s.187)

diyiş- “söyleşmek” (dêy- (i) -ş-, ED 433)

*Kimse yârı birle hoş tur gam **diyişip** munğraşıp / Yatsa gâhî **çırmaşıp** oltursa gâhî yandaşıp*

GS s.73/65-1

dolaş- /tolğaş- “dolaşmak” (<tolğa - ş-, ED 497)

“devr, seyr, cvelan, müdavele itmek, geşt ü güzâr, seyahat, çevrilmek, gird-a-gird tolaşmak.” (ŞS s.190)

*Nevâyî Türklerning terki tutsa ‘ayb kılmanğ kim / Anğa bir Türkmen-i meh-veş gamı muhkem **dolaşıptur***

BV s.116/144-9

êreş- /êriş- “erişmek, yetişmek, ulaşmak.” (<êr- (i) ş-, ED 239)

“arkadan yitüşmek, itaat itmek, nail olmak, mazhar olmak.” (ŞS s.62 : iriş-)

*Uluğ kiçik mēni ümîdvārılık bile **êreşip**,*

Babn. s.1/K146/6

*Kim yār kabīlesin **ērişkil** / Kay sarı ki bardılar yētişkil* LM s.227/XXIV-2007

*Nevāyī Zühre ‘ūdın mātemim tutkanda köydürdi / Felek sarı **irişip** bargān uçkunlar
fiğānımğa* BV s.19/23-9

*Gerçi şabrım yoqıdın anı **irişip** lākin/ Hūş u könglüm yoq üçün her nefes andın azıqıp*
FK s.65/65-2

*Her kayda köngül barsa üzülmey **irişür sin** / Luftī köngül ardınça nīāvāre kişi sin*
LD s.169/1551

*Qalmayın ānī **iriştiler** barı / Kaşr u bāğiğa yitiştiler barı* LT s.192/2421

*Ey Nevāyī bardı dip aḥbāb ta ‘cīl itme köp / İt kibi min **irişip** ol kār vānnı bara-min*
NŞ s.495/497-7

haklaş- “ödeşmek, taksimleşmek, eda-yı karz idileşmek.” (haklaş-, ŞS s.182)

gükreş- /kökreş- (< kökre -ş-, ED 713)

“azgınlaşmak, köprüşmek, ser-bestane.” (ŞS s.302)

1. gök gürlemesi, gümbürdemek.

2. öfkelenmek, köpürmek .

3. yüksek sesle bağırarak, böğrüşmek. (deve, arslan)

*Ġam hazānıdın töker-min eşkler tartıp ġırñ / Nev-bahār andaķ ki yağkaylar buluḥlar
kökreşip* BV s.47/63-8

idiş-/ ıdış- “göndermek, karşılıklı haberleşmek” (<ıd- - (i) ş-, ED 73)

“eyleyiş demektir fiil manasına kelür” (Abş. s.58)

iliş- “ilişmek, yapışmak” (<il -(i)ş -, ED 153)

“bend, peyvend olmak, bağlanmak, peyvesten, mülsak.” (ŞS s.73)

imüş- /emüş- “emişmek, emmek” (<em- (i) -ş-, ED 155)

“depine depine meme, emcek ve pistan emmek.” (§S s.74)

ingiş- (< ingi- “münhani olmak, mukavves olmak” (§S s.77) –ş)

“temennı itmek, arzu, hahiş.” (§S s.77)

irkeş- /irkiş- “bir araya toplamak, toplanmak, birleşmek” (< irk- “toplamak, birikmek” – (i)ş-, ED 227)

“bir mahalle birikmek, cem olub turmak, pey-revlik itmek, arka sıra gitmek.”

(§S s.61)

itiş- “itişmek, bastırmak, sıkıştırmak” (<it- - (i) ş-, ED 73)

“öngüleşmek ve ilişmek demektir.” (Abş. s.43)

ivrüş- /evriş- “kuşatmak, etrafını çevirmek” (<evir - (i) ş-, ED 14)

“yanına varmak ve yöresine ugramak demektir.” (Abş. s.82)

“bir şeyin etrafında dönmek ve tolaşmak, devre kazmak, hafr itmek, ihata eylemek.” (§S s.78)

Könğülde şūhlar nāzıdın artar her nefes āhum / Yanar otka çü eḫfāl ivrüşürler dūd olur efzū GS s.340/4535

kalış- “ayrılmak, farkedilmek” (<kal- “arkasında durmak, kaçmak.” - (i) ş-, ED 624-625)

Seniñg şērīn lebiñg cāndın kalışmas / Saçıñgıñıñg küfri īmāndın kalışmas LD s.90/822

kaşaş- “kamaşmak (göz, diş)” (<kama - (i) ş-, ED 629)

Yüzi ḥurşīdidin közler kamaştı / Velīkin tābıdın cānlar tutaştı BV s.463/646-1

Baḳa alman közüñg allımgā kilse / Kamaşır mihr körgeç utrudın köz NŞ s.221/221-3

kararaş- “görünmek, düşmen ve ganımine uzagdan görünmek, nümayiş karamak.” (<karara –ş, §S 240)

karış- “karışmak” (<*kar- “katmak, karıştırmak” - (i) ş-, ED 665)

*Ay cān ü köñgöl birbiringizge **karışınğ** / Ol kūy sarı raḥş-ı temennā yarışınğ*

GS s.556/813-LXXX

karmaş- “tutuşmak , karışmak“ (<karma - ş-, ED 665)

“karvaşmak ve tutuşmak demektir.” (Abş .s.311)

“alt üst olmak, zır ü zeber-şüden, karışmak, aralaşmak, behem-şüden.” (ŞL s.243)

Sāḳiyā ḳılsanğ ḥimāyet ḡālib olğum beyle kim / Ğam bile köñglüm talaşurlar ikevlen

karmaşıp

GS s.73/65-7

kavuş- “kavuşmak” (<*kav-(ı)ş -, ED 588)

“birbirine tesadüf idüb çatmak, ulaşmak, rastlanmak, duş gelmek, iltika ve mülakı olmak, ittisal ve ittisal itmek, arkadan giderek yetmek.” (ŞS s.250)

*Pervāne işi mindin irür yaḥşıraḳ kim / Örtense bārī ol **kavuşur** dil-firūzige* LD s.16/149

*Bu ḳadem ḳoyğaç yiter maṭlūbğa / Hicr barıp **kavuşur** maḥbūbğa*

LT s.170/2136

kêngeş- “danışmak” (< kênge- - ş-, ED 734)

*Ḳaşları baş bir ḳılıp ḡamzesi birle **kêngeşip** / Birisi naḳd-ı dīn alıp özgesi ḳaşd-ı cān iter*

LD s.62/566

*Çarlattı revān uruḳ ḳayaşın / Saldı arağa ol iş **kêngeşin***

LM s.215/XXIII-1884

*Ḳara Ḥān bu sözni işitkendin sonğ biglerin çaḳırıp **kêngeşti** taḳı sözni munğa ḳoydılar kim Oğuznu avda yörgende tutup öltürgeyler.*

ŞT s.128/[72a](3)

kıcış-/ kıcış- “giçişmek demektir.” (<kıcı-ş-, Abş. s.319 :kıcış-)

“kiçişmek.” (ŞS s.271 : kıcış-)

*"Didi közüüm **kıcışur** aytım ki bade tamız / Didi ne hacet ayrur bade mest irür ansız"*

ŞS s.271

kıçırış- “bağrıışmak” (< “çağırmaq ve haykırmak demektir; krş. kıçır” ŞS s. 271

- (ı) ş -)

kılış- “birlikte yapmak” (<kıl- “yapmak, etmek” - (ı)ş-, ED 625)

*Ve yolda Şeyh Ahmed anğa yoluktu ve mülākāt **kılıştılar**.*

NM s.372

kızış- “sıcaktan kızarmak, hararetlenmek” (< kız – (ı)ş-, ED 681)

“kızmak germ olmak demektir.” (Abş. s.321)

“telehhüb ve alevlenmek, revac bulmak, şiddetlenmek, hararetden tekelüme girmek.” (ŞS s.274)

kiriş- (g-) “girişmek, nüfuz etmek, karışmak” (< kir – (i)-ş-, ED 747)

“kâf kâf-i Arabîdir kırışmek demektir.” (Abş. s.348)

“girişmek, müdahale, mübaderet ve muvafakat ve tamik itmek.” (ŞS s.294)

*Anda ki kılıp **kırışme** meyli / Zülf içre cemâlin açsa leylî*

LM s.81/IX-526

*Munung netâyici gülleri rûz-gâr ehliğa bî-ḥadd u miqdâr açıla başladı ve başlarığa bî-iẖtiyâr **saçıla kırıştı**.*

ML s.180/(P282b)/15

kirneş- “girişmek, sığışmak, birleşmek, takılmak.” (< kirne- ş, ŞS s.294)

kopuş- “kopmak” (<kop- “yükselmek, meydana çıkmak ” - (u) ş-, EDPT 588)

*Her bir **kopuşunğda** manğşınğda bağışınğda / Yüz fitne bar ey ũni sitem-kâre kişisin*

LD s. 168/1546

körüş- (<kör - (ü) ş-, ED 748)

1. görüşmek.

*Ḳā’ıda vu dustūr bile yıraḳdın tüşüp keldî; **körüşürde** üç katla yükünüp, yanganda hem üç katla, sorganda ve tartıḳ tartḳanda birer yükündi.*

Babn. s.5/H123b-4

*Mini körgeç revân istep **körüştı***

BV s.424/585-6

*...ve leylî ḥayâli bile **körüşmek** ve mecnûn sevdâsığa tüşmek.*

LM s.78/IX

...kördi kim ikki dervîş bir birige yitip maḥabbet yüzidin **körüştiler**... NM s.16

Körüşkil barı birle ḥürmet bile Sİ s.523/7101

2. bakışmak.

3. görünmek.

“göstermek, irae ve ibraz itmek.” (§S s.286)

kuçuş- “kucaklaşmak” (<kuç- - (u) ş-, ED 593)

Kim **kuçuşkaylar** alar bir birge nā-geh uçraşıp BV s.46/63-3

Songra **kuçuşurğa** boldı māyıl LM s.218/XXIII-1917

Andaḵ ki çapışmak ve tapışmak ve **kuçuşmak** ve öpüşmek. ML s.177/(P281b)/15

H̄āce çıkıp ikkelesi **kuçuşup** H̄āce Mevlānā'nınḡ kulağığa bir söz ayttı ki...NM s.291

Kilip vatangā seferdin nigāri birle **kuçuşmış** NŞ s.261/261-5

Ata vü oḡul dik **kuçuştı** ikev Sİ s.342/4411

kuruş-/kuriş- “kurumak”(<kurı- ş-, ED 665)

“kurunmak, huşk ve yabis olmak.” (§S s.262)

Yana hicrān otı cānımḡa tüşti / Ki anınḡ tābıdın qanım **kuruştı** BV s.424/585-1

Şehd-i lebi tābdın **kuruştı** / Yok yok biri birige yapuştı LM s.342/XXXV-3214

Yüzünḡ hacāletidin ergüvānḡa tüşti tegayyür / Dıraḥtı rengidin anḡlar kişi ki qanı

kuruşmuş NŞ s.261/261-3

kuzgalı- “her taraftan telatum ve temevvüc itmek, yek-digerini zarb eylemek, gavga idişmek.” (<kuzgal – (ı)ş-, §S s.262)

külü- “gülüşmek” (<kül - (ü) ş-, ED 720)

Barça külüşüpdürler.

NM s.202

küreş- (<küre - ş-, ŞS 286)

“güreş tutmak, pehlivanlar müsaraa itmek.” (ŞS s.286)

Cennet digen kintdin, anda hâzır irdi, kıptı ve delkını başıdın çıkardı ve didi mini koy

ki sining bile küreşey.

NM s.348

munğraş- “bağrıışmak, böğrüşmek” (<munğra- ş-, ED 97)

Kimse yarı birle hoş tur gam diyişip munğraşıp / Yatsa gāhī çıрмаşıp oltursa gāhī yandaşıp

GS s.73/65-1

ohşaş- “birbirine benzeşmek” (<ohşa – ş -, ED 97)

Teniŋğa meske vü kaddiŋğa nahıl ohşaşmas / Ki budur asru semizlik oldur asru aruķ

BV s.248/321-5

Zār köŋglüm tüşkeli hecr otıdın gam çengige / İy Nevāyī ohşaşur hem ‘ūd anğa hem tar anğa

FK s.13/9-9

olturuş- “oturuşmak” (<otur- ED 67 –(u)ş-)

Oķunğ köŋglümge tigmesdin ğubārı irdi köŋglümge / Ğubārı olturuşmış tā su siptiŋ anda peykāndın

NŞ s.502/504-2

ornaş- “birlikte oturmak, yerleşmek” (<orna - ş-, ED 236)

“oturuşmak ve berkişmek demekdir.” (Abş. s.99)

Hārlar bir gül ğamıdın kim köŋgülde butraşıp / Her biri müjġānıŋ bir zaķmı içre ornaşıp

BV s.46/63-1

Mümkin irmes tartmaķ peykānların kim cism ara / Her biri mesken tutup turlar süŋekke ornaşıp

GS s.73/65-3

*Ḥüsn ili cefāsındın cānımğa tigiptür min / Ḥüsn anda ki **ornaştı** gūyā ki vefā kıptı*

LD s.232/2140

oynaş- ““dostluk itmek, mülâabe ve taaşşuk eylemek.” (<oyna- (ED 275) “oyun oynamak” –ş, ŞS s.56)

“dostluk itmek, mülâabe ve taaşşuk eylemek.” (ŞS s.56)

öpüş- “öpüşmek” (<öp- (ü) ş-, ED 16)

“öpüş-iki kişi arasında.” (DLT I. 180-5/7)

“birbiri ile muanaka ve musafaha itmek.” (ŞS s.34)

ötkeriş- / ötgürüş- “geçıştirmek” (ötker- /ötgür- (ü)ş-, ED 54)

“ötüşdirmek, geçışdirmek.” (ŞS s.35)

*Hāl üstide irkenim sözün **ötkerişing** / Hālimni sorarğa kilmese yalbarışing*

GS s.556/813-LXXX

sataş- /satğaş- (<satğā-ş, ED 800)

1. karşılaşmak, rastlaşmak.

*El-minnetü li‘llāh ki yana yāra **sataştım** / Ol kāmēti tūbā yüzi gül-nāra **sataştım***

LD s.124/1141

2. acı çektirmek.

“sataşmak, rastlamak, çatmak.” (ŞS s.196)

satış- “birlikte satmak, satmasına yardım etmek” (<sat - (ı)ş-, ED 803)

“yek digerine bir şey satmak, mübadele itmek, mübayaat.” (ŞS s.196)

savaş- “savaşmak” (<*sava-ş-, ED 793)

“mukabele, mürazeme, mücadele, muharebe, mücahade, uğraşmak, bogaşmak, meydan-ı marekede ceng ü cidali” (ŞS s.202)

*Belā deştı ara yüz minğ ölügdür anda kātıl ‘ışk / Hired mağlūb haylı birle gūyā kim **savaşıptur***

NŞ s.160/160-4

sığış- /sıkış- “sıkışmak, sıkıştırmak” (< sık – (i) ş-, ED s.817)

*Yār mindin bürka ‘ öz hüsine peydā eyledi / Perdede nūrı **sığışmay** anı rüsvā eyledi*

LD s. 265/2442

*Mihlā’ıl zamānında ādem ferzendi köp boldı, olturğan yerge **sığışmadılar**.*

ŞT s.114/[67b] (12)

silkiş- “silkelemek, sallanmak” (< silk – (i) ş-, ED 826)

“kuşlar ve hayvanat çırpınub temizlenmek, tügleri düzmek, tüyüni kabartmak.”

(ŞS s.219)

siviş-/seviş- “sevişmek” (<sev- “sevmek” - (i) ş -, EDPT 793)

“sevişmek, memnuniyyet eyleşmek, hoş geçinmek, muhabbetleşmek.” (ŞS s.221)

Min siver min ol mini sivmes dırĭĭ

*Bu **sivişmek** ikki yandın hōş turur*

LD s.278/2550

soruş- /sorış- (<sor- - (u)ş-, ED 855)

1. sormak, öğrenmek istemek.

*Ĝamıñĭ dāĭĭ canımĭĭ lebiñĭ hāli yanĭĭlıĭĭdur / Ni boldı **soruşsaĭ** biz munı daĭĭ sin anı*

BV s.431/596-3

2. emmek, içine çekmek.

3. buruşturmak, kırıştırmak.

“soruşmak, muhabere, sual, istifsar, istintak, istihbar.” (ŞS s.208)

sugaş- (< su + ga –ş, ŞS s.210)

“suyuşmak, su yere batub topraklar toymak, yerler çeküb tava gelmek.”

(ŞS s.210)

talaş- “dolaşmak, çatışmak, kavga etmek” (<tala - ş -, ED 502; Abş. s.168)

Çun ecel kaçd kılur ölmekime cān talaşur-min BV s.348/474-(1-7)

Ölerde cān talaşur nā-tüvān dik FŞ s.395/XLIII/53

Ġam bile köngliim talaşurlar ikevlen karmaşıp GS s.73/65-7

Yüz ivrüp gül yüzünġ birle talaşmış bağda zıbalık LD s.230/2124

Cismimni talaşsa érdi itler LM s.162/XVII-1335

Cān talaşur-min ni derdim bigürür ni sıhhatım NŞ s.470/472-5

Bular talaşmaķnı boldı ol ikki ara kan ey cān SD s.196/414

Talaşıp yimekke itin zevķ-nāk Sİ s.427/5668

tamış- “damlamak” (< tam- (ı) ş-, ED 510)

“seyelan itmek, takattur itmek, damlamak, katre katre nüzul itmek, tammak.”

(ŞS s.118)

Ve tamşumaķ ki ġāyet-i zevķdın bat içmes, lezzet tapa tapa az az içer.

ML s.170/(B10a)/8

tanış- “danışmak, görüşmek, müzareke etmek.” (< tanu - (ı) ş-, ED 526)

“bilişmek demektir” (Abş. s.173)

tapış- “buluşmak, kavuşmak ” (< tap - (ı) ş-, ED 446)

“buluşmak, bı at idişmek, tapılmak, sadakat itmek.” (ŞS s.112)

Andaķ ki çapışmaķ ve tapışmaķ ve kuçuşmaķ ve öpüşmek. ML s.177/P216b/15

tarġaş- / tarķaş- “daġıtmak, ayrılmak, çözölmek” (tarġa-/ tarķa-ş, ŞS s.114; Abş. s.159)

Şalāyınlık ħaylī boldı. Suĥbat bī-maza boldı, her sarıġa tarġaştılar.

Babn s.131/H228a-2

Ġam u hicrān çirigi tar~~ka~~şsa

BD s.198/127/28

Ġalsalar ħalvet ara aġyār her yan tar~~ka~~şıp

BV s.47/63-6

Ṭurfaraḵ bu kim köngüllerni yığarġa tar~~ka~~şıp

GS s.73/65-2

Her biri bĪ-ḥāl bir yan tar~~ka~~şıp tüşti velĪk

NŞ s.569/572-4

tartış- “tartışmak, çekişmek ” (< tart - (ı) ş-, ED 537)

Ḥisn tonın keydiñg ü iskiñg boldı talaş / Tartışıp gül taptı āḥir köñglek-i şad-pāreī

LD s.191/176

tavuş- “elde etmek, satın almak” (<tav - (ı) ş-, ED 446)

1. itmam ve ikmal; encam, nihayet ve gayetine irişmek.” (ŞS s.120)

2. cesaret ile kıyam itmek, kalkmak, sıçramak, hız itmek, sürat ile sallanub

gitmek, celd ü çabük, pat pat yürimek. (ŞS s.120)

tingtaş- (< ting “denk, eş, beraber, çift, müsavi, yek-san, muvazene, mertebe” ŞS

s. 153 / ta-ş)

“beraber taksım, muvazıne, müsavat, ölçi, denk itmek.” (ŞS s.153)

tırmaş- /tarmaş- “ tırmalamak, tırmanmak, kaşımak” (<tarma- ş-, ED 550)

“yükseke sarılub emekler gibi çıkmak, tırnak ve hancar ile bülend ve balaya suud itmek. Burc ve baruya uruc eylemek.” (ŞL s.147)

"Kalanı almak için tırmaşdılar / Burc ü barudun emekleb aşdılar"

ŞS s.147

tigış- /tegiş- (d-) (<teg - (i) ş-, ED 487)

1. değiştirmek.

2. karşılaşmak,tanışmak.

“diğışmek, tahvıl ve tebdıl ve tagyır itmek, becayış itmek, mübadele eylemek.”

(ŞS s.150)

*Tive buzlamağığa ve uy müngremegige ve işek ingramağığa ve it **tigışmağığa** ve ulumağığa lafz yoktur.* ML s.176/(B18b)

tirgeş- /têrgeş- (d-) ”sözlüğe bak(<*terge - (i) ş-, ED 545)

“katar katar yek-digerinin akibince gelmek, terdîf itmek, bir birinin izinçe ve ardınca peyveste gitmek.” (ŞS s.146)

tokaş-/tokış- “savaşmak, dövüşmek” (<tokı - ş-, ED 474)

“tokuşmak demektir” (Abş. s.210)

tolğaş- /tolaş- “dolaşmak” (<tolğa - ş-, ED 497)

“dolaşmak demektir.” (Abş. s.214)

“pıçide olmak, dolaşmak.” (ŞS s.139)

Sākīyā mey birle sal cānumğa andaķ şu le kim / Renc ü miḥnet derdi çıķķaylar başımdın
tolğaşıp BV s.47/63-7

*Tīre āhum her dem andaķ **tolğaşur** boğzumğa kim / Çıķalı koymas könğöldin nāle vü efğānnı dūd* GS s.118/129-6

*Algalı könğlin Nevāyī’niñ **tolaşur** hūblar / Şāhlar andaķ ki mülki üzre kılğaylar talaş*
NŞ s.256/256-7

töğüş- (d-) “kavga etmek.” (<tög – ş -, ED 487)

“kâf-i evvel Acemî ve kâf-i sâni Arabîdir. Bir cenk eyleyüb döğüşmek manasınadır.”

“boguşmak, gavga, muharebe, muzarebe, mücadele.” (ŞS s.138)

tutaş- / tutuş-/tütüş- “tutuşmak, yakalanmak, rastlamak” (<tut –ş -, ED 462; Abş. s.197)

“ateş eşyayı tutub parlatmak, telehhüb itmek, ateş almak, mücadele ve muaraza itmek.” (ŞS s.128)

- Ger Nevāyī süñgekige **tutaşur** köñglidin ot* BV s.430/593-7
- Tütün ni kim içimge ot **tutaştı*** FŞ s.283/XXX/53
- Yok harfî ki fenā deştide kollar **tutuşup*** GS s.92/92-6
- Berg-i gül dur yoksa bülbülning **tutaşmış** her peri* GS s.382/512-3
- Bolur cānım su vü ot tig **tutaşur*** LD s.107/975
- Yok yok ki **tutaştı** ser-be-ser ot* LM s.109/XI-799
- Ot **tutaşkan** deştler her sarı fāş* LT s.42/384
- Haşmı birle ki **tutuşkaylar idi** /Mātemiğa ki uluşkaylar idi* LT s.118/1432
- Andın sonğra ol ikki büzürgvārning şoħbetleri **tutaştı**.* NM s.304
- Tutaşkan** yalang tenğa merhem boluptur* NŞ s.169/169-3
- Yağaçlar **tutaşurdın** il vehm itip* Sİ s.467/6258

ulaş- (<ula – ş -, ED 154)

1. birleşmek, bir araya gelmek.

- Sacı sevdāsıda āşüfte kışşam/ Teselsül birle bir birge **ulaştı*** BV s.463/646

2. ulaşmak, yerine varmak, kıymeti olmak.

- Felekning bār-gehığa kıymaç olmuş kuyaşın cirmi / Sütün dik dūd-ı āhım anğa mundaķ
kim **ulaşıptur*** NŞ s.160/160-2

3. yaklaşmak.

4. katılmak, sığınmak.

“vusul, balig olmak, yetişmek, peyvend itmek.” (ŞS s.49)

uluş-/ulış- “birlikte ulumak, ulaşmak” (<ulı -ş, ED 154)

- Minıñ hālimga efğān çıktı aħbāb / Kiçe küyüñde kim itler **uluştı*** BV s.424/585-4

*Ol tı ‘meninġ üstide **uluşup** / Kūt éyleseler édi üzüşüp* LM s.163/XVII-1337

*Haşmı birle ki tutuşkaylar idi / Mâtemiġa ki **uluşkaylar idi*** LT s.118/1432

uruş- (<ur “vurmak” - (u) ş-, ED 154)

1. vuruşmak, savaşmak.

*Belki köprek hem ötüp andın zamān / Kim **uruşkay** ikki şāh-ı kâhramān*

LT s.213/2721

*Niçe alın çıtıp kaşı turuşluk birle **uruşsa** / Velī āyīne tig yüzi könġül birle şafā kıldı*

SD s.256/631

*Köründi ki bir birige eylep sitiz / **Uruşurlar irdi** besī tünd ü tiz*

Sİ s.182/2002

*İçimizde bir yahşı kişi bar irdi. Ol meninġ birlen **uruştı**.*

ŞT s.224/[104a] 10

2. tartışıp kavga etmek.

“dögüşmek, muharebe, münazaa itmek.” (§S s.42)

uyuş- /**uğuş-** “sıkışmak, sıkıştırmak, toplanmak” (<uğ - (u)ş-, ED 276)

“kahil olmak, uyuşmak.” (§Ss.56 : uyguş-)

*Nāfe minġinġ uyatıdın tapmasa küft ni üçün / Kanı **uyuşup** ıdlanıp ol tiri kaplağan irür*

LD s.48/438

üçreş- “mülakat ve tesadüf itmek, rast gelmek.” (<üçra- ş-, §S s.37)

*"Hoş turur bir tire şamı iki yarı **üçreşib** / Tanuşub birbirlerin muhkem coşub yıglaşib"*

§S s.37

üleş- “paylaşmak” (<üle - ş-, ED 154)

“taksım itmek, bölüşmek, paylaşmak.” (§S s.49)

*‘Ayş u şarab esbābını ilge **üleşürde** / Hüsni ili girişmeleri cānımġa tigiptür*

LD s.54/492

Helāk bolur çağda bir it közlerige yoluqtı, zarūretdin anı öltürüp üleştiler. NM s.202

Siz üç uluğnıñız altun yaynı tapıp kitürdinğiz taķı anı buzup üleştiñiz, sizlerniñ atıñız

Bozuķ bolsun.

ŞT s.149/[78b] 11

ülüş- (ulış-) “ulusmak” “(<ulı -ş-, ED 154)

“kelblerin yek diglerine ürmesi.” (§S s.51)

üzüş-/ üzüş- “birlikte çekip çıkarmak, yırtmak, koparmak” (<üz - (ü) ş-, ED 290)

Kūyide itler üziştiler Nevāyī hastenī / Kim imes zāhir ki cismi kayda başı kaydadur

NŞ s.198/198-7

Ol ıu ‘meninğ üstide uluşup / Kūt éyleseler édi üzüşüp

LM s.163/XVII-1337

yalaş- “yalamak” “(<yala - (ED 919)ş-,)

Cismimni talaşsa érdi itler / Kanımni yalaşsa érdi itler

LM s.162/XVII-1335

yanaş- “yaktaşmak, yatışmak, tekarrüb itmek.” (<yan+a-ş-, §S s.336)

Bir yolu bolur bir atlık yörür ikki atlık yanaşıp yöriy bilmes.

ŞT s.142/[76b] (13)

yandaş- “hem-duş, hem-pehlu olmak.” (<yan+da-ş, §S s.336)

“hem-duş, hem-pehlu olmak.” (§S s.336)

Kim ki yarı birle bir kün bāde içti yandaşıp

BV s.47/63-3

Anğlatur hüsniñ anı yandaşturup ruhsārıǵa

GS s.407/551-1

Şehler barı yandaşıp kadeh-nūş

LM s.77/VIII-485

Mültefit bülbülǵa sin ey gül tikenge yandaşıp

NŞ s.52/52-5

Yana manǵat Özbek bile yandaşıp

Sİ s.186/2060

yapış- /yapuş- “yapışmak” (<yap- (ı)ş-, ED 880-881)

“yapışmak, salurmak.” (§S s.324 : yapuş-)

Kalātınñ ğarb-ı canūbī tarafı burcından yapışıp çıka yavuşkan maħalda, gözige nayza bile sançtılar. Babn s.43/E123a H158b

Berg-i gül üzre yapışıp tur şeker her sarıdın GS s.138/157-3

Yapuştı köñglekime yara kanıdın hırkam /Niçük ki ol yapışıp tur ten-i fiğārımğa GS s.434/590-5

Şīrīnlikidin kāğıdı bir birige yapıştı LD s.194/1788

Saçınğğa yapıssa hār u hāşāk LM s.247/XXVI-2219

Şehd-i lebi tābdın kuruştı / Yoq yoq biri birige yapuştı LM s.342/XXXV-3214

Lebiñni sorğalı mühr-i sükūt ağızıma tüşmiş / Ki ol şeker bile ırmım biri birige yapuşmuş NŞ s.261/261-1

Eyle müjğān hançeriğa yapışıptur dürr-i eşk NŞ s.325/326-4

Çüçük nüktedin yapışıp nāmesi Sİ s.80/488

Yoq oltursa dīvār bolmay amān /Yapuşmay uçası niçük kim saman Sİ s.282/3517

Anlar kelip Oğuz Hānnıñ itekine ikki qolları birlen muħkem yapışdılar irse...

ŞT s.129/[72b] (2)

yaraş- “anlaşmak, bağdaşmak, yaraşmak” (<yara - ş-, ED 972)

“yaraşmak, sulh ü musalaha itmek, muvafakat iderek güzel olmak, sabıki mesellü dost olmak.” (§S s.325)

Bu hırşīd üzre meydin güller olğan / Gül üzre qarñalar yañlığ yaraştı BV s.463/646-2

Hoş yaraşur yüzi birle zülf-i pür-tābı anıñğ / İy hōş ol tün kim tecellī bolsa meh-tābı anıñğ LD s.104/953

Hem yaraşıp hilkatınğğa hūbluk / Hem muvāfık zātınğa maħbūbluk LT s.49/478

Ol oñluğ çihreğa zer-beft hil ‘at ni yaraşıptur / Meger hil ‘atda ol yüz lem ‘asıdın ot

tutaşıptur

NŞ s.160/160-1

Sīm tig saḳaḳa ol yanḡaḳa lāyika ārī/ Aḳ alma yaraşur bu kızıl nār ḳaşında

SD s.214/479

yariş-/ yaruş- “yarişmak, rekabet etmek” (<yar - (ı)ş-, ED 972)

Ay cān ü köñgöl birbirinḡizge ḳarışınḡ/ Ol kūy sarı raḥş-ı temennā yarışınḡ

GS s.556/813-LXXX

“ruşen olmak demektir.” (Abş. s.392; yaruş-:)

“yaruşmak, yaraşık almak, ruşen, aydın.”(ŞS s.327 yaruş-)

yavuş- / yaḡuş- “yakınlaşmak, yaklaşmak” (yavu- /yaḡu- -ş, ED 898)

“yakın olmak demektir “ (Abş. s.393)

Gird-ā-girdi bir şar ‘ī yavuşur.

Babn s.11/H128b-4

Ḳadeḥ kim çıḳḳalı cānum yavuştı

BV s.424/585-2

Sürüp merkebni çün ol yan yavuştı

FŞ s.155/XVI/8

Tün kūn otı öçkeli yavuşmay

LM s.90/X-609

Cānı ḳaşdıḡa yavuştı ḳozḡalan

LT s.220/2832

...ve kitmān nihān-ḥānesiḡa tüşüp irdi, belki metrūk bolurḡa yavuşup irdi.

ML s.179/T778b1

Ža ‘f cān ki lebinḡ hecridin aḡızḡa yavuşmuş

NŞ s.261/261-2

yürüş- “ bir başkası ile yürüyüş yapmak” (<yori - ş, ED 973)

“savlet itmek, hareketlemek, sefere gitmek, leşker ve alman azımeti.” (ŞS s.342)

yetiş-/ yitiş- “yetişmek, erişmek, yetişmek “ (<yêt-/yit- (i)-ş, ED 894)

“varmak, derk, hasıl, reside olmak, ulaşmak, vasıl olmak, kemale irmek, pişmek.”

(§S s.348 : yitiş-)

İş vaktıda yetiše almadılar.

Babn s.94/H198b-7

Feyzdın manğa yitişkey eşeri

BD s.99/3/10

Vaşlığa yitişküñg niçe şa'b irse Nevāyī

BV s.25/32-7

Yitişkeç peyk şerh-ı hāl kıldı

FŞ s.90/V/13

Cehdim andağ tur yitişkey min mü dip vaşlınğğa bat

GS s.81/77-1

Kim yār kabīlesin erişki l/ Qay sarı ki bardılar yētişkil

LM s.227/XXIV-200

Tā bu dergehğa yitiştük biz otuz

LT s.240/3115

...ki Nūḥ Peyğamber şalavātu'llahi 'aleyhining üç oğlğa kim Yāfes ve selām Sām ve

Hāmdur yitişür.

ML s.168/(B5a) (14)

...ve alarnı olturturlar ve iliglerin yiştürürler...

NM s.8

Ġam imes ger yitüşür muğ-beçeler şiddeti köp

NŞ s.67/67-7

Ki andın kişige yitişmes gezend

Sİ s.346/4472

Çün Oğuz yigit yetişdi irse Kara Hān inisi Kür Hānnıñ kızını alıp berdi.

ŞT s.125/[71a] (7)

II.2. 17.-t/- (I, U)t-

-t- eki, ünlü ile ya da akıcı veya patlayıcı ünsüzlerden biriyle biten geçişli ve geçişsiz fiil kök ve gövdelerine gelerek ettirgenlik fiilleri kuran bir çatı ekidir. Bir kısım fiillerde yerini -(I)r- /- (U)r- ettirgenlik ekiyle birleşerek oluşturduğu –Dır- /-Dur- ekine bırakmıştır.²⁰²

acı- (<açı- “acımak”- t-, ED 21)

²⁰²Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.134.

1. acıya neden olmak., ağrıtmak.

2. acımak, ekşimek (sirke)

“telh-nak itmek, can-suz ve meraretlü ve şedıd olmak, agrıtmak, tefcı itmek, cefa ve eziyet virmek.” (§S s.15)

ağnat- (<ağna- “yerde yuvarlamak, dönmek, dili tutulmak” - t-, ED 88)

1. yerde yuvarlatmak.

H̄āra tübige yatḵunḡ yoḵ sūd ger yüz yıl / Kök aḡlası üstide cisminḡni tapıp aḡnat

NŞ s.75/75-6

2. dili tutulmak.

ağrı- (<ağrı- “ağrıtmak”- t-, ED 92)

1. ağrıtmak, acı vermek, incitmek

2. vurup sindirmek.

“ıca ve ılam itmek.” (§S s.25)

*Ḳaysı bir āzārın aytay cānıma aḡyārınḡ / Ḳaysı bir aḡrıḡkanın könglümni diy dil-
dārınḡ*

BD s. 163/76-1

Atanı çünki ḵible diptürler / Ḳible yanḡlıḡ anḡa naḡar ḵılḡıl

Ata aḡrıḡma iy atam zinhār / Ata āzārıdın ḡazer ḵılḡıl

BD s. 283/408-2

H̄āh tīg-i cevr yā tīg-i zebān birle raḡīb / İltifātī ḵılmadı könglümge kim aḡrıḡmadı

NŞ s.599/602-3

ahtat- “igdiş itmek, enetmek.” (< ahta – t -, §S s.16)

aḡart- “aḡartmak” (<aḡar- “aḡarmak, beyazlamak” (<aḡ + ar-, ED 77 ; Abş. s.20; TETL s.109 – t-)

Aḡartıp ‘ıḡḵ başımu nihān boldı sarıḡ cihrem / Mamuḡ içre bih̄ini çırmaḡan yanḡlıḡ ḵişi

‘amdā

BV s.22/28-3

Savugnuṅṅ beyle kāfur u bilūrī / Aḳartıp barça ‘ālemni zarūrī

FŞ s.170/XVII-111

Aḳartıp êkinni mihr-i pür-nür / Kök haṭnı nêçük ki ṭab‘-ı maḥrūr LM s.231/XXV-2050

aldarat- “ıztırab çekirmek” (< aldara- “bı-hadd sıyumat. meczub olmak, ıztırab etmek (ŞS s.29) t -)

Kış aldaratıp hüümünü êlni / Yaz ilbaratıp semünü êlni

LM s.84/IX-557

anḡlat – “anlatmak” (anḡla- “anlamak” (ED 186) –t,)

“tefhım, talım şerh ve beyan etmek.” (ŞS s.32)

İtti Nevāyī āh ile nāle-i ‘ömr-kāh ile / Çunki şeh ü sipāh ile seyrini ilge anḡlatıp

BV s.41/54-7

Anıṅ körgende közgü dik cemālin / Sanḡa anḡlatkısudur közgü ḡālin

FŞ s.204/XXI-112

‘Arızı yanıḡa gül sançar cemāl izḡarıḡa / Anḡlatur ḡüsnin anı yandaşturup ruḡsārıḡa

GS s.407/551-1

Tutup bir ḡadeh anḡlat ey deyr pīri / Ki bu kār-geh sırrı mübhem boluptur

NŞ s.169/169-6

Bu yan kök yüzün ḡayl-ı kölek anḡa / ḡabāb anḡlatıp ḡüy-ı eflāk anḡa

Sİ s.88/VIII-622

arat- “aratmak” (< arḡa-/arḡa- <ara- “aramak”(ED 217) –t)

Aldı vü arattı yaradın ḡan / Ol peyker-i pāre pāredin ḡan

LM s.237/XXV-2110

arıt- (<arı- “temiz olmak” -t-, ED 207)

1. arıtmak, temizlemek.

2. temize çıkarmak.

“temizletmek, tathır, tanzıf etmek, kaldırmak.” (ŞS s.20)

*Zāhid köngülning halvetin maflüb-ı gayrıdın **arut** / Sin seyr kılsanğ kıl kirek könglünge*

bolsa inzivā

BV s.3/1-6

*Yüzünğni almasam irdi inğimdim / **Arıtsam irdi** eşkinğni yinğimdin* FŞ s. 416/XLV-57

*Sin bargalı **arıtmuş** köngül zārılgı / Āh oqlarından her nefes efgārılgı* GS s.565/850-CXVI

*Raķībınğ raķm itip başım **arıttı** köp kurumadı / Tefāvūt yok bulut alsa niçe kim sunı deryādın* LD s. 161/1478

*‘Işk ile vücūdın **arıtıp-tur** / Andaķ beşerıyyeti itip-tür*

LM s.200/XXI-1724

*Aşķāb didiler ki bu diremlerni bireli kim mustarāķlarnı **arıtsunlar**.*

NM s.39

*Yarumaķ ister-isenğ evvel **arut** könglünğni / Ey Nevāyī közi yarup kişi kim köngli arıp*

NŞ s.57/57-9

asrat- “muhafaza etmek, sakınmak.” (< asra- (TETL s.207) –t)

“saklamak.” (Abş. s.14)

*Könglüme hālınğ hayālı kirse merdümlik kılıp / Köz öyide anı merdümler içinde **asratay***

NŞ s.576/579-6

aşat- “(yemek) yedirmek” (<aşa- “yemek yemek” - t -, ED 257)

“yidirmek, itam etmek, okulmak.” (ŞS s.23)

aşlat- “onartmak” (<aşla- “tamir etmek, onarmak” - t -, ED 263)

“itam etmek, aş ve taam yidirmek, ağac aşlamak, peyvend.” (ŞS s.24)

avut- “avutmak” (<*awı-t-, ED 7)

“gönli mütesellı itmek, aldatmak, ümıd ile vakit geçürmek.” (ŞS s.54)

*‘Iş bile özni **avutmaķ** kirek*

BD s.165/79/4

*Sarıķ kızıl bile andaķ ki halk tıflın **avutmuş***

BV s.190/250-3

- Anı bir lahza **avutkıl** ki hicrân içredür mużtar* FK s.148/149-9
- Niçe ol ay mihridin şeydâ kõngülñi **avutay*** GS s.64/53-6
- Nükte birle ğamlıĝ ilñi **avutup*** LT s.57/577
- ...ve alar zevk ve hoş-ĥallıĝıdın özümñi **avutup min.*** ML s.186/B34a
- Mini ğam tünleri bî-keslikim vaķtı **avutmuşlar*** NŞ s.136/136-3
- Özüñgüzñi muĥabbet küñi **avutunĝ*** Sİ s.437/5815
- ayıt** – “söylemek, söyletmek” (< ay- / ey- (ı) – t -, ED 268; Abş. s.37)
- Ey ki **aytur-sin** felek bî-dādıdın körmey sitem* BV s.20/25-6
- Öyge kilmiş dip **haberler aytıban** cāñāñedin* FK s.476/516/1
- Söz **ayta başladı** sevdāyiyāñe* FŞ s.254/XXVII/28
- Cefālar ĥadtin aştı dīsem **aytur** /Lāñıflerdin cefā bolmasa bolmas* GD 24/6
- Aytıl** bāri ki miskin hākisārımdın dirig* GD 27/5
- Min Gedāñu **aytur ırmış sin** kim öltür küm durur* GD 48/9
- La lıñĝ alĝan kõñĝlüm aĥvālın müneccim çün körer /**Aytur** ol āvāre bolĝan ĝāyibinĝ dur*
kan ara GS s.42/20-8
- Ķadr u cāñıññı köriþhurrembolup **aytur** felek* LD s.9/69
- Hĩç kızlemesün aĝzınĝ özini söz **aytsun*** LD s.123/1128
- Sin **aytur sin** niçük bolur kul öz sulţāñıĝa ‘āşık* LD s.136/1250
- Çün ĥılķating içre **aytıban** rāz* LM s.40/III-12
- Her zaman yolsız ĥadĩşi **ayta-sın*** LT s.58/594

*Ve alar kökeltaşnı Türkçe til bile dirler ve eteke ve inekeni hem bu til bile **ayturlar**.*

ML s.176/B17b/(18)

*Hak yādıdın anğa muvāfık söz **aytıpdur**.*

NM s.24

***Aytman** kim her vefā kılsam cefāyı kılmasun*

NŞ s.240/240-2

*Ehl-i zāhir anıñg aşlın bilmeyin **aytur** buhār*

SD s.92/13

*Felekniñg ger tili bolsa **aytsun** kim kaçan kildi*

SD s.112/89

*Şîrîñ mü **aytayın** gülge yā Husrev mü diyin anı*

SD s.158/274

*Selām **aytkaç** beyle yitkür peyām*

Sİ s.157/1644

*Türkmenge koşulğan illerniñg ança bilgenimizni bir bir **aytalıñg**...*

ŞT s.111/[66b](13)

*Anı her kim işidse **ayturlar irdi**.*

ŞT s.124/[71a](2)

*İmdi Kalaçlarga bolup **ayta turğan** sözümüzni koyğalı munçaqlıq eytdük yeter.*

ŞT s.144/[77b]5

*Oğlan turur tili kilmeslikidin ni **ayturın** bilmey turur dirler irdi.*

ŞT s.124/[71a](3)

*Andağ hem bolsa az aytalı şāyed köp **aytsağ** yalğan bolğay.*

ŞT s.166/[84b](17)

*...yüzin yırtıp barça yerini kan kılıp **ayta turur** kim...*

ŞT s.188/[91b] 16

*İmdi Kalaçlarga bolup ayta turğan sözümüzni koyğalı munçaqlıq **eytdük** yeter.*

ŞT s.144/[77b](6)

azalt- “eksiltmek” (<azal- “eksilmek”- t- (TETL s.247)

“tenzıl, tenkıs, taklıl itmek.” (ŞS s.21)

azıt- (<az- “azmak, yoldan çıkmak” - (ı)t -, ED 281)

1. yoldan çıkarmak.

*Hil‘at-i aḥẓar bile cūyā-yı şeh / Yol **azıtқанlarga** bolgıl hıẓr-ı reh* LT s.48/469

*Beyābānda yol **azıtıp** niçe kün yigülük tapmadılar.* NM s.202

2. azıtmak, azdırmak.

“tezyın, tanzım, tertıb itmek, arayış virmek, yoldan şaşırmaq.” (ŞS s.21)

bağlat- (<bağla- “emir vermek, bağlamak”- t-, ED 315)

1. emretmek, düzeltmek.

2. bağlatmak.

*Köz tutar irdim ẓalem kirpiklerimdin **bağlatıp** / Ger ezelde körsem irdi şūretīng
naḳḳāşını* GS s.469/643-3

başlat- “başlatmak”(<başla- “başlamak” – t -, ED 82)

“iftitah itdirmek, ibtida kıldırmaq, beda ve mübaşeret itdirmek.” (ŞS s.82)

*Ḳaçırçığa yerçiğe yol **başlatdum*** ŞT s.212/[100a]15

bilgürt- /belgürt- “göstertmek” (<belgür- “görünmek, açıkça göstermek”- t -, ED 341)

*Savug āhumnu **bilgürtüp** deminğdin / Közüüm yaşını anğlat şeb-neminğdin*

FŞ s.388/XLII/75

birkit-/ berkit- “sağlamlaştırmak”(<berki- “bağlamak, birleştirmek”(ED 363) -t-)

“kāf kâf-i Arabîdir, berkidmek demekdir.” (Abş. s.133)

“sedd ü müstahkem itmek, hıfz u karr dökmek, bend ve best ve metın, habs ve kapatmak.” (ŞS s.104)

*Hālā hem, eger Özbek mutavaccih bolsa, mēn Murğ-āb yakasını **berkitey**;*

Babn.s.3/K149/5

- Kilür-min bağrına tiş **birkitip** ya 'nī ki ẓan tişlep* FK s.51/ 51-1
- Kilür min ağrına tiş birkitip ya 'nī ki ẓan tişlep* GS s.57/44-1
- Eşki bile balcığ ēylep anı /**Bērkitkeli** revzen-i belānı* LM s.234/XXV-2075
- Dir-min imdi **birkitip** bağrımğa nīş* LT s.108/1275
- Didi boş bolsa, başların nige **birkitip-siz?*** NM s.454
- Vişāl sâzını **birkit** firāk riştesin üz* NŞ s.205/205-3
- Köz tutar-min ki bu su yolu **berkitgey** /Kūyidin yil uçrasa ni kim hār u hes* NŞ s.225/225-3
- Ayab tağ dik yirge **birkittiler*** Sİ s.190/2128
- "**Birkitübdür** ki yana kilmegi imkan irmes /Kimse andın haberi tapmakı asan irmes"* ŞS s.104
- Onğ yağda altı aķ örge ve sol yağda altı aķ örge tiktürdi ve taķı onğ yağda başına altun taķuķ **berkitken** kırķ kulaç ağaçnı tiktürdi...* ŞT s.151/[79b]17
- bitit-** “yazdırmak” (<biti- “yazmak”- t-, ED 301)
- “yazdırmak demektir”** (Abş..s.130)
- botrat- / butrat-** “perişan etmek” (< botra- / butra- “perişan ve perakende eylemek.” (Abş. s.142) –t-)
- Taşlar kim ol perī-peyker bu mecnūnğa atıp / ‘Aķl dāniş kuşların könglüm öyidin*
botratıp FK s.69/69-1
- Dimāğī yoķ müşevveş bolmağan gūyā ki **botratmış** / Cihān bāğda sevdā sünbül-i zūlf-i*
perīşānıñ GS s.285/373-5
- Hevāğa dūd-ı āhın **butratur** işķ ehli ğayrettin / Şabā tahrikidin her geh perīşān bolsa*
perçemler BD s.129/20/3

*Nesīm ol müşk isin **butrattu** her yan / Havā ra ‘nālarığa sattı her yan* FŞ s.90/V/2

*Yā hier otı **butratıp** duḥānın / Ėylep ḳara dehr ḥān-mānın* LM s.126/XIII-961

*Tişlep ki saçınḡ ördünḡ açḳanda perīṣān ḳıl / Āfāk sevādında cān rāyiḥasın **butrat***
NŞ s.75/75-2

*Niçe nūrını baḥr ara **butratıp** / Tinḡizdin toḡup hem tinḡizge batıp* Sİ s.466/6245

bürket- “kâf kâf-i Arabîdir, bu dahi bürünüb ve örtünüb demektir.” (< bürke-
“baş bürümek ” t- , Abş s.146)

çaḳırt- “çaḡırtmak” (<çaḳır- (ED 410) “seslenmek, baḡırmak” – t-)

*Ḳırḳut Big anı **çaḳırtıp** aytdı: Şāh Melik birlen Ḳozııcı Big irdi.* ŞT s.199/[95b]2

çarlat- “davet etmek,çaḡırmak ”(<çarla-“baḡırmak, yüksek sesle konuşmak” – t -, ED
301)

“kırgırtmak, çaḳırmak, davet ve teklif itmek.” (ŞS s.161)

*Şeh ol fikr eylegeç ildin nihānī / Kirip ḥalvet ara **çarlattı** anı* FŞ s.145/XIV/71

Çarlattı revān uruḳ ḳayaşın / Saldı araḡa ol iş kēnḡeşin LM s.215/XXIII-1884

*"Şeh ol fikr eylegeç ildin nihanı / Kirüb halvet ara **çarlattı** anı"* ŞS s.161

çavrut- “etrafı kuşatmak, mahsur kılmak, ihata itmek.” (<çavur- /çevür- “etrafını çevirmek” (ED 398) – t- , ŞS s.165)

çayḳat- “çalkatmak demektir.” (< çayḳa- “çalkalamak, sallamak” – t- , Abş. s.232)

*Sipeh ‘azm itti ol yan fevc-ber-fevc / Ki **çayḳattu** çirig deryāsını mevc*

FŞ s.361/XXXIV/83

*Bezm içre Nevāyī köp yıḡlar ise ey sākī / Hoş eyleḡüci dārū cāmıḡa anınḡ **çayḳat***

NŞ s.75/75-7

*"Bezm içre nvayî köp yıḡlar ise ey sakı / Huş iltḡüci darunı camıḡa anınḡ **çayḳat**"*

ŞS s.165

çıkart- “çıkartmak” (< çıkar- “getirmek, dağıtmak, göndermek, ortaya çıkarmak”
(ED 410) – t-)

*Andaḳ ki yügürt ve kıldurt ve yaşırt ve **çıkart**.*

ML s.177/(B20b)/20

çırmat- /çermet- “sarmalatmak, katlatmak” (<çerme- “sarmalamak, bürümek”- t -,
ED 301)

*Hem tonıḡa yëtkürüp şemāme / Hem başıḡa **çırmatıp** ‘imāme*

LM s.210/XXII-1830

çirit- “çürütmek” (<çiri- “kurumak, buruşmak, füsürde olmak, çürümek.” (§S
s.178) – t -)

“hicab itmek, ceviz ve fındık ve badam gibi meyveleri diş ile kırmak, cirtmek.”

(§S s.178)

çubrut-²⁰³

Min köyer-min hecr ara her dem otum tîz itkeli / İy tena ‘um ehli vaşl efsānesin

çubrutmanḡz

FK s.206/213-6

...körpekleşmek, **çubrutmak**, cırḡamak, bıçımak, kıngranmak...

ML s.170/B99/26

çüçüt- “tatlandırmak, şekerlemek, şırın itmek” (< çüçü – “tatlı olmak ” – t -, (§S
s.170)

Zehr-i hecrinḡ birle çun yüz katla kıldınḡ telḡ-kām / Nūş-ı la ‘linḡ birle hem bir katla

*aḡzımnı **çüçüt***

BV s.64/85-4

*Hemol gevher bile köḡlin yarutḡıl / Hemol şekker bile kāmın **çüçütkil***

FŞ s.102/VII/31

*Ġamzesi semmi köp açıttı Nevāyī aḡzın / La ‘li peygāmı bile bir daḡı kāmın **çüçütünḡ***

GS s.288/376-7

Ṭama ‘üzmek iki şîrîn lebinḡdin mümkün irmestür / Ki tā ol şehddin tatmış-min aḡzımnı

²⁰³ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alī Şîr Nevāyī Muḡāketü’l- Luḡateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.115,
< çubru-t-, için bkz. çubru-.

çüçütmüşler

NŞ s.136/136-5

darıt- “toprağı işletmek, ekip biçtirmek, yetiştirmek ”(<tarı- “tarlayı sürüp ekmek, yetiştirmek”- t-, ED 536)

“getürtmek, çekmek, ısal ve takdım itmek.” (ŞS s.186)

debelet- (<debele- “kahr u helak itmek, urmak, çignemek, tepgilemek ” (ŞS s.187)

– t-, ŞS 187)

“ıdam itdirmek, baş aşağı idüb öldürtmek, çiyetmek, ayak altına almak”

(ŞS s.187)

durbat- (< durba – t-, ŞS s.189)

“inhizam itmek, maglub idüb kaçırmak.” (ŞS s.189)

enet- / inet- “ iğdiş etmek, enemek , hadım etmek ” (ED 179: < ène-t-)

“iğdiş, ahte itmek.” (ŞS s.31)

ërit-/ irit- “eritmek”(< erü- “erimek, yumşamak”- t -, ED 207)

*Leylî çü anıñ sözün eşitti / Köñgli temürin demi **ëritti***

LM s.243/XXV-2181

***İritsem** ger köñgöl çāki üçün peykānların tanğ yok / Timürdin u hişār-ı derd üçün der-
vāze ister-min*

FK s.480/520-4

*Salıp ahger ara barın kızıttı / Niçe efzār kıldı çün **iritti***

FŞ s.287/XXX/109

*Tagrı **iritür** āhın eşer kılgusı bir kün / Köñglünğ neçe kim bolsa timür taş dağı pülād*

LD s.34/314

*Ey Nevāyî çün sini köydürdi çarh imdi ni sūd / Āh otıdın sin anı h̄āhi kızıt h̄āhi **irit***

NŞ s.81/81-7

***İritti** mini şekker tig söz içre közlerim yaşı / Egerçi tūtî-i tab ‘ım kalur şermende bebğānı*

SD s.166/313

gögert- (k-) “yeşillendirmek” (<göger-/ köger- “mavi, yeşil olmak,” ED 713)

*Dise ki mihr-i giyāhın **gögerteyin** gerdūn / Zamāne ehl-i vefā köz yaşını dāne kılur*

GS s.158/187-5

*Bu ki her yandın **kökertiptür** yüzümni kâc-ı derd / Cism öyi tākını altun birle kıldım
lāceverd*

BV s.97/120-1

*Benefşe anda kim gerdūn **kökertip** / Keçek yanğlıg ħired boynını tartıp*

FŞ s.246/XXVI/24

*Ümīdim mezra ‘ın didim **kökertey** eşkdin veh kim / Savuğ āhımdın oldu ol ikinge bu yağın
jāle*

GS s.419/569-3

görket- (k) “güzelleşmek”(<körk +e- “güzel olmak”- t , ED 743)

“kâf-i evvel Acemî ve kâf-i sâni Arabidir, güzel olmak ve güzel eylemek demektir.” (Abş. s.357 : görket-)

*Yaşağan sayı dāniş içre batıp / Ketān dik niçe iskirip **körketip***

Sİ s.287/3590

gözet- /közeḏ- “”(< köz+ e- “korumak, közetmek, bakmak” (ED 758) -ḏ

“nigah ve intizar itmek, tarkıb ve hazer.” (ŞS s.301)

haḳlat- “ödetmek, ifa itdirmek.” (< haḳla- “ödemek, ifa etmek”- t-, (ŞS 182)

hürket- / hürküt- “korkutmak” (< ürk- “ürkmek” ED 221 – (ü) t-)

“ihafa itmek, korkutmak, talebden men itmek, şiddetini teskin eylemek.”

(ŞS s.321)

*Dehr bustānuda kılmaḳ seyr eylep hāy u hūy / Herze kızmek dur hayātınğ kuşlarını
hürkütüp*

GS s.67/57-6

ılıt- “ ısıtmak” (<ETyılı- t-, Abş. L s.73; ŞL s.73)

“teşdid-i ta ile ısıtmak, yanī kerm eyledi demektir.” (Abş. s.73)

“tagyır itmek, sıcak itmek, suyu ateş üzerinde koyub bürudetni biraz azala itmek”

(§S s.73)

Yüzlendi atasığa ısıtmak / Tër suynı cismidin ıltmak

LM s.318/XXXIII-2968

ılbarat- “yakdırmak, haşlatmak.” (< ılbara- t-, Abş. s.73)

“yanmak, haşlanmak.” (Abş.L s.73)

Ördek anğa çün ayağ uzatıp / Su cüşı ayağın ılbaratıp

LM s.231/XXV-2048

ırgat- “kııldıtmak, tahrik itmek, dirpetmek.” (<ırga- “sıçramak, hız itmek, atlamak” –t-, §S s.60)

Niçe bakқан sayı hayret bolup fâş / Külümsüp gâh gâhı ırgatıp baş

FŞ s.185/XIX/31

Bir kiçe kündüz ölügler dik yatıp / Ol şanem hālīga başın ırgatıp

LT s.107/1261

ırcayt- “gülerken dişlerini göstermek” (<ırcay- t- §S s.60)

“gülerken dişlerini göstermek” (§S s.60)

Bu gül-şen gonçeside jâle kim tiş ırcaytıp / Küler âşüfte bülbül nevhasığa bî-vefâlığdın

FK s.427/460-7

igerlet- “egerletmek, ata takım urdurmak, ibzal-ı encam ile müheyya itmek.”

(< igerle- “egerlemek, ata eger urmak, hazırlamak.” – t -, §S s.67)

iklet- (irklet-) “ayak altında çiğnetmek”(irkle-“ayak altında çiğnemek, ayak altına almak” - t-, ED 227)

iklet-“çiğnemek, basmak” (DLT I 287-13)

“tevakkuf itdirmek, meşgul ve ser-gerdan itmek, hiyel itdirmek.” (§S s.69)

iltit- /elet- “göndermek” (< elet- (êlt?) /ilet- (ilt-) “taşımak, getirmek, götürmek”-(i) t -, ED 132)

Peyveste kaşını manğa çıtıp / Kirpik okını manğa iltitip

BD s.315/554-2

imget- /emget-“ışkence etmek, bıkmak, yorulmak, acı çektirmek” (<emge- “ışkence çekmek, acı çekmek” – t -, ED 59)

İsteme la lin Nevāyī kim marazda imgetür / Tab'ını şıhhatlğ il şerbet bile mu'tad itip
BV s.43/58-9

inet- (< hayvanları damgalamak.bkz. ene- t-, ŞS s.75)

“igdiş, ahte itmek” (ŞS s.75)

incit- /yuncıt- “incitmek” (<ET yunçı- “incimek” – t- , DLT II, 352-10/11/12)

Eyledi yüz katla su bir katla kan könglümni kim / Urmadı bir tîg anı yüz katla tã
incitmedi NŞ s.599/602-4

ingret- “bağirtmak ” (<ingra- /ingre- “haykırmak, bağırarak, sızlanmak” - t -, ED 189)

Ol rãst kaddiñg serv tig ingretti neyni her nefes / Şîrîn lebiñg ağızıñg bigin kıldı şeker
'ayşını tenğ LD s.110/1008

ısıt- / isit- “ısıtmak” (<isi- “ısımak” – t -, ED 243)

“ısıtma dutmak demektir.” (Abş. s.55)

“ısıtma tutmak, tesehhun itmek, humma olmak.” (ŞS s.63)

Dost Bëg, kim yolda tund ısıtıp êdi Têngri rahmatıga bardı. Babn s.139/H234a-1

Köygeli mâyil min ü hecriğa yok veh kim mini /Eyledi rãzî ısıtmakka ölümdin
korqutup GS s.67/57-4

Ol otdın ısıttı mihr-i gül-çıhr /Andağ ki zevâl çağıda mihr LM s.336/XXXIV-3149

İsitsem hecridin muhrık ol otluğ yüzni ister-min /Ni kim za'fın füzün eyler anğadur nã
tiivân mâyil NŞ s.388/389-4

islet- “koklatmak” (< is “koku” + le- “koklamak” – t- ŞS s.64)

“ıssa getürmek mertub itmek, nem-nak kılmak, havlletmek, kokulatmak.”

(§§ s.64)

itelt- (< itil- (yit-) “kaybetmek, yitirmek” ED 56 – t)

İteltti ‘aql-ı kül özin ağızıñ yüzüñg körüp / Çün āyetī vü nükte bu serv-i ‘alende bar

LD s.78/713

ķabart- “ķabartmak-”(< ķabar- “kapsamak, içine almak,ķabarmak, şişmek, ”- t -, ED 586)

*Tecāvüz ķalıp ‘adl u inşāfdın / **Ķabartıp** özin da vīvü lāfdın*

Sİ s.81/509

ķamçilat- “ķamçilatmak” (<ķamçı +la -(ED 626) - t-)

*‘Alī Hān Şāh Melikni tutup **ķamçilattı** taķı ķohn bağlatıp ķoydı.*

ŞT s.198/[95a]1

ķanat- “ķanatmak ”(< ķana- “kanamak ”- t -, ED 586)

*Sünbülin Leylī açıp tur ‘anber-i sārā imes / Dāğını Mecnūn **ķanatmış** lāle-i ķamrā imes*

GS s.192/238-1

*Ĥüsñüñg çağında tā ni edebsizlik itti gül / Kim yüzini **ķanattı** şabr zaķm-ı kācdın*

LD s.160/1464

ķarart- “ķarartmak”(< karar-- “kararmak ”- t -, ED 663)

*Közümni **ķarartķan** ķara köz irmiş*

BD s.222/167/2

*Köñgül kim rüzgārımnı **ķarartıp** boldı āvāre*

BV s.44/59-9

***Ķarartıp** nāmeni ķamem ķarası*

FŞ s.86/III/50

*Aķ irür lķin **ķarartur** her nini reng itse zāk*

GS s.260/335-8

*Ķanıñğa **ķararttı** köz uşol cādū ķaraķ kim*

LD s.62/563

*Ėl közige dehrni **ķarartay***

LM s.350/XXXV-3290

Ança ol ay köz **karartıptur** mininğ **қанımға** kim

NŞ s.562/565-3

Karartıp tütiün çarh cevfin tamām

Sİ s.55/130

karat- “kavratmak” (karma-/ karva- “kavramak, anlamak; dokunmak ” – t -, ED 646)

Ayırğaç bezl ile bu bī-nevādın / Nevāsızlarga **karatqıl** havādın

FŞ s.78/I/13

kaynat- “kaynatmak”(< kayna- (kayın-) “kaynamak ” – t -, ED 678)

Qoptı ve sifāl **qazanın** astı ve bir pāre **qāq** iti bar irdi, **qazanğa** saldı ve tuz salıp **qazanı**

kaynattı.

NM s.150

kayt- (kadıt-) “geri dönmek” (<kayıt-< kad-ıt ED 597; Abş. s.318)

Kim bu yoldın iy köñgöl ol **kuyaşnı** **kaytarğay**

BD s.311/542/1

Bu maħalde turmay imdi **kaytınğz**

LT s.119/1449

Şeyh didi ki **tarīk** birdür ve barça birge oq **kayturlar.**

NM s.255

Çün ki kördünğ kim ölüp-min tuta mātem **kayt** bat

NŞ s.78/78-3

Didi rūm mülki sarı **kaytınğz**

Sİ s.464/6213

İmdi seninğ birlen **qarıntaş** turur miz kil taqı yurtunğa ige bol men **kayta turur men** tidi.

ŞT s.177/[88a]10

keltürt-/keltür- “getirtmek” (<keltür- “getirmek” (ED 717) – t -)

Hān un **keltürtidi** ve **hamīr** kıldurdı ve özi **qolı** birlen yazıp **qazanğa** saldı.

ŞT s.185/[90b]7

kırcıldat-/kırçıldat- “dişlerini kıcırdamak, gıç. dendan-hayden.” (<kırcıl-da- t -, ŞS s.272)

“dişlerini kıcırdamak, gıç. dendan-hayden.” (ŞS s.272 : kırcıldat-)

*Tüşte kördüm yârını ħandân raķîbin utruda / Reşkdin her laħza tiş **ķırçıldatur-min***

uyķuda

BV s.21/27-1

ķızart- “ķızartmak” (<ķızar – “ķızarmak” – t-, ED 685)

*‘Ārızımını bir ayak birle **ķızart** ey sākī / Niçe sürtey ayağınġğa min-i rüsvā ‘ārız*

NŞ s.278/279-5

ķızıt- “ķızdırmak” (< ķız- “ķırmızı olmak; hareretlenmek; kızmak.” – t -, Abş. s.321; ŞS s.274)

“ķızdırmak demektir.” (Abş. s.321)

“ķızdırmak, ateşde teshin itmek, sıcaklandırmak, hararetlendirmek.” (ŞS s.274)

*Dūzahını eger ‘ışķ otı birle **ķızıturlar***

BV s.24/32-5

*Salıp aħger ara barın **ķızıttı***

FŞ s.287/XXX/109

*Mey otı birle dimāğınġnı **ķızıtma** kim bu ot*

GS s.333/442-5

*‘İşķı otıdın **ķızıtķıl** anı*

LM s.193/XX-1653

...bu işķe kırmekige sebeb bu irdi ki bir kūn timūrçilik ķılur irdi ve timūrni kūrede

ķızıtıp irdi.

NM s.39

*Ey Nevāyī çün sini **ķöydürdi** çarħ imdi ni sūd*

NŞ s.81/81-7

*Dimāğını şehninġ **ķızıttı** nebīd*

Sİ s.135/1311

*Çü bī-ħad **ķızımış idi** ol yaban*

Sİ s.473/6358

ķizlet- “ķizletmek” (< ķizle- “ķizlemek”- t – ED 760)

“ihfa ve pinhan itdirmek, ketm-gunanıden, yaşınturmek, ķizlentürmek.”(ŞL s.295)

ķorķut- “ķorkutmak” (<ķorķ - (ı) t-, ED 655)

*Mavlānā ayıpturlar kim: “Mirzā, şı‘r ayta siz, yā ādam **kor̥kuta siz?**”* Babn s.64/H174a-6

*Ol per̥in̄ğ tīḡdın **kor̥kutma** mini iy raķīb* BD s. 142/42/1

*Yārsızlığdın Nevāyīni yana **kor̥kutmañğz*** BV s.312/418-7

*Eyledi rāzī ısıtmakka ölümdin **kor̥kutup*** GS s.67/57-4

*Köp luţfīni **kor̥kutma** töker min diyü qanın* LD s.166/1528

*Bī-teḥāşī cān alur dip köp mini **kor̥kutmañğz*** NŞ s.198/198-4

koḡgat- “hareket ettirmek, kımıldatmak; heyecanlanmak” (< koḡga- “kımıldamak, yerinden kakmak, ayaklanmak” (<koḡga- (ML s.128)- t -)

*Tā ḡonçe dik aḡzıñğga tutup zülfini açtıñğ/ **Koḡguttı** ḡured ḡaylini her şām köñğilde*

NŞ s.26/26-4

körset- / görset- “göstertmek” (< körse- (körügse-)“görsemek, görmek, kavuşmak istemek” (ED 746) – t -)

“göstermek, ibraz, irae, izhar itmek, nişan-daden.” (§S s.300 : görset-)

***Körsetür** geh tīg u geh oḡ ḡāletimni bilmeyin* BD s.122/7/2

*Sini barmağ bile **körsetmez** il kim* BV s.332/449-4

*Ḥūblar ḡaddi ḡadiñğ allında **körsetmekçe** bar* FK s.125/126-2

*Yüz **körsetip** küneş kibi bure-ı kemālidin* GD 12/2

*Mañga **körsetmeseñğ** yol neyleyin ḡaysarı dur bih-būd* GS s.113/121-8

*Luţfıḡa ol birle ‘adem yolu **körsetür*** LD s.244/2246

...bir dīdār körset, özge ni ḡılsanğ ḡıı! NM s.66

*Ol iki ejder ki **körsetmiş** ḡılınçın balçağı* NŞ s.580/583-4

"Bir bile kildi vü kiçdi hayırdur /Hakk-teala birine **görssetmesün**" ŞS s.300

kötert- “ **götürmek, kaldırtmak** “ (**köter-** /**kötür-** (**kötör-;g-**) “ **götürmek** ”- t –ED 706)

Ay şeh-siivār ötme nazardın înan salıp / Kim köz kanı bu yolda **kötertür** rikābnı

LD s.218/1996

kurıt-/ kurut- “**kurutmak**” (<**kurı-** “**kurumak**”- t -, ED 649)

“bir şeyin suyunu yok itmek, havl ve mertub şey, huşk eylemek.” (ŞS s.261: **kurut-**)

Köz yaşını bir lahza **kurutmaydur** min BD s.225/178/

Köz ü köngül **kurumuş** ni tökkey ayağınğa BV s.17/21-4

Kim kaçre su tamızmas il azgın **kurutmayın** FK s.720/748

Kurutmasun diben devrān oçağım FŞ s.129/XII/33

Bilmes ki anı āhum otıdın **kurutup** min GS s.362/485-7

Gerçi **kurutmas** közümnüñ yaşını LD s.291/2651

Hem şu lesidin közüim **yarutkal** LM s.366/XXXVI-3445

Dırahtı rengidin anğlar kişi ki kanı **kuruşmuş** NŞ s.261/261-3

Kurıttı tamağımın rakīb cevri bilen āh SD s.200/432

kündelet²⁰⁴ “**döndürmek, yuvarlatmak; kündeğe vurdurmak, kündeğane veya hapishaneye koydurmak**” (ML 775b 26)

minğzet-/menğzet- “**benzetmek**” (<**menğ-** “**benzemek**” – t -, ED 97)

“**kâf-i Acemî ile bengzetmek demektir.**” (Abş. s.376)

Kim kaçınğnı hilāle **minğzetti** / Anı ışk ehli kec-naazar didiler LD s.35/324

²⁰⁴ F.Sema Barutçu Özönder, ‘Alî Şîr Nevâyî Muḥākemetü’l- Luğateyn İki Dilin Muhakemesi”, s.131, “< künde+let-, künde < Fa. kunda....Çağ.: ŞS 262 kündeletmek “tedvîr etmek, yuvarlatmak; kündeğane ve ḥabsḥaneye koydurmak.”

oḥṣat- / okṣat- “karşılaştırmak, benzetmek.” (< oḥṣa- “benzetmek” – t -, ED 97)

Oḥṣattu anıṅ barı işin manğa tamām BD s.232/207-1

Gülde ḥāl ü mihrde ḥaṭ yok ni yanğlığ oḥṣatay BV s.431/595-3

Ger Nevāyī oḥṣatur kökni tütüinge ‘ayb imes GS s.90/89-7

Kaşını yanğı ayğa oḥṣattum LD s.168/1539

Birbirige ikisin oḥṣatğuça nisbet müdür NŞ s.167/167-4

Atamğa kenğes bere turgan irdinğiz atam ornığa, imdi atamsız, siz ni işni oḥṣatsanğaz
men anı kılayın tidi irse Irkıl Hāce aytdı: ŞT s.151/[79b] 4

Servni kaddiğa okṣatkan üçün /Zāhir oldı barığa pestliğim BD s.323/562/2

okut- “okutmak” (< okı- “okumak” – t -, ED 97)

Eyleben berbād zühd ü ‘ilmni ey pīr-i deyr / Tıfl-ı reh dik imdi bizge ‘ışk elifbāsin okut
NŞ s.79/79-4

Karı, tanbal merdek, neçe yiller öz murādıça yürüp, salṭānattın tek bir ḥuṭba öz atığa
okutmaydur edi. Babn s.5/H1236-7

olturt- (olurt-) “oturtmak” (<olur- “oturmak” – t -, ED 97)

‘Aql u dīn bar irdi bir çağda min-i dīvānede / Zülfiniṅ sevdāsı olturttı kara yerge mini
LD s. 221/2040

Ve andaḳ mu ‘āmele kıldı kim şeyḥdin sonğra ḥānḳāh ehli mürīdler anı Şeyḥ ornığa
olturttilar. NM s.91

Kiyūr mihr birle şebistānınga / Kılıp ‘aḳd olturt anı yanınga Sİ s.203/2328

Kün Hān anlarınğ her ikisini bir örgede olturtdı. ŞT s.158/[82a]7

onat- /unat- “razı etmek, memnun etmek” (<ona- /una- (< ET una-) “razı olmak,

memnun olmak, hoşnut olmak.” – t -, ED 179)

“râzı eylemek demektir.” (Abş. s.115)

*Müyesser olmadı cān birmek ü lebin öpmek / Nidin ki kalmadı cānım anı onat***kunça**

BV s.402/555-2

oput- “kapatmak, pinhan itmek.” (op- “setr ü ihfa itmek, kapamak” - (u)t -, ŞS s.34)

ornat- “yerine koymak, yerleştirmek.” (<orna- “yerleşmek” – t -, ED 235)

“bir nesneyi bir yere urmak berkişdirmek ve sancmak ve mıhlamak demektir.”

(Abş. s.99)

“oturtmak, temelleştirmek, ornaşdırmak, yerleştirmek, cabca koymak.”(ŞL s.41)

Tartmağ mümkün imes oğını könglümdin kim / Yana oğ her nefes anıñ yanığa

ornatadur

BV s.115/143-3

Dimen ol ay oğın iy dōst suğur yoksa uşat / Kim kağıp taşlar ile zār tenimğa ornat

FK s.76/77-1

Dāğlar dime ki kağıturmağ ile köksüme taş / Işğ mismārların könglüm ara ornattıñğ

NŞ s.339/340-5

otlat- “otlatmak” (<otla- - t -, ED 57)

Ve nime oğumaydur-min, manğa kelā otlatmağ bile hoş irdi.

NM s.313

oyğat- /odğat- “uyandırmak” (<oyğa- /odğa- “uyanmak” (ED 62) – t -)

“uyatmak, ıkaz itmek, bıdar itmek.” (ŞS s.55)

Ol ay ger ‘ayn-ı ösrüklüktin uyku meyliğa yatmış / Velī bir köz yumup açkunça yüz

minğ fitne oyğatmış

BV s.194/256-1

Şu sipip oyğanmasanğ oyğatkusıdurlar sini / Gönçe vü şubh u şurāhī gülğul u külgü

bile

FK s.521/566-2

*Köz koydı tabanı üzre yıǵlap / **Oyǵut**kalı kirpiki kıcıklap* LM s.347/XXXV-3264

*Şūh ikki ǵazālinǵni nāz uyqusıdın **oyǵut** / Tā uyquları kitsün gül-zār içide **oyǵut***

NŞ s.75/75-1

oynat-“oynatmak” (<oyna- “oynamak”- t -, ED 275)

*Leb ki ǵandān ǵılıban ǵaş u közin **oynatadur** / Oynay oynay min-i bī-ǵāreni ǵan
yıǵlatadur* BV s.114/143-1

*Geh ǵaşınǵ sikritip ü ǵāh közünǵ **oynatıban** / Ni belā fitne mininǵ cānıma engīz ite sin*
BD s.170/88-2

*Oynay oynay öltürür bir bir ulusnı közlerinǵ / Şūh ǵāıllerni cānlar ǵaşdıǵa **oynatma**
köp* GS s.78/72-4

*Köz **oynatıp** köngülni ǵalur ihtiyārsız / Hiç kimninǵ ança öz közide ihtiyārı yok*
LD s.94/853

öğret-/ örget- “öğretmek” ” (< *ögre- “öğrenmek”- t -, ED 114)

“talım, tedsıs itmek, alışdırmak.” (§S s.40 : örget-)

“öğretmek, talım, ifham, tedsıs itmek.” (§S s.47 : ögert-)

*İl bilmesün dip ol ǵara köz luǵ ile maǵa / Uǵrın baǵarnı **öğretür** üçün ǵaya baǵar*
LD s.56/507

*Żuml u sitemni zülfünǵ ü kāfir közünǵge **öğretip** / Bu kinǵ cihānnı sin maǵa bir tar
zindān eyleme* SD s.226/522

*Luǵ ittinǵ ü köngül bile cān **örgettinǵ*** BD s.241/242/1

*Ger mu ‘allim levḥ-i mīnā cevrin **örgetmes** nidin* BV s.294/391-5

*Gülge bülbül **örgete almas** vafā eǵān ǵılıp* FK s.56/56-9

*Ki **örgetmiş** mini örterge hicrān derd ü dāǵında* GS s.49/31-8

Örgetip irdi anı köp kan kan yutup

LT s.74/804

Sin közi Keşmîr ilige örgetür efsûn yigit

NŞ s.80/80-7

Ol altı oğlığa köp naşîhatler aytıp ve biglerge örgetip yurtlar ve şehrler ve iller ve en ‘âmlar berdi.

ŞT s.148/[78b](5)

ögüt- “öğütmek, ezmek” (< ög- (ü)t- , ED 103)

“tahn itmek, salaye itmek.” (ŞS s.48)

öksüt- “eksiltmek-” (< egsü- “eksilmek”- t -, ED 117)

Barış kilişinîni lutf itip öksütme

BD s.245/258-2

Dime öksütmegil yâ Rab harâbat ehli gavgâsın

BV s.369/506-8

Ġamımnı öksütür deyr-i fenâ mey-hâne andın köp

FK s.71/71-7

Teraḥḥum andın öksütme ki andaḳ mübtelâ tüşmes

GS s.193/239-3

Zülfi öksütti mü irkin munça şûr u şerni hîç

LD s.32/295

Öksütme hidâyetinîni mēndin

LM s.38/II-111

Öksütür ilge kılıç-dur dağı oḳ

LT s.28/195

...iṭnâb vehmidin terkin tuttum ve bu tercemedin öksüttüm.

NM s.2

Öksidi il meyli mindin bir yolu ey derd ü ğam

NŞ s.212/212-5

öltürt- “öldürtmek” (< öldür-/öltür- “öldürmek” (ED 133) – t -)

Ḳatl ḥükmi eylese öltürtüben ‘uşşâḳını / Işḳ ara çün kim min ekmel min taḳaddüm eylerem

GS s.335/444-4

Toḳḳuz minḡ koy ve toḳḳuz yüz yılḳı öltürtdi.

ŞT s.148/[78b]2

ölüt- “ıslatmak” (< öli- “nemlendirmek, yaş etmek” – t , ED 132)

“tertıb-i yaş itmek, ıslatmak” (ŞS s.51)

Didim ki susız-min ve köñlüüm tãzeğina hıyār tiler ki boğzumnu ölütkey-min. NM s.123

ösrüt- /esürt- “sarhoş ettirmek” (<ösrü- / esür- “sarhoş olmak,” - t -, ED 251)

Ösrütti ‘işve cür‘asıdın ‘aql u rûhnı / Ol köz ki nâz bâdesidindür humârda

LD s.183/1681

sargart- “sarartmak” (< sargar- “sararmak” (ED 849)- t -)

Yüzüm sargartıban nāmem karası / Karartıp nāmeni hāmem karası

FŞ s.86/III/50

Sarğarttı yüz ü aķartadur baş / Ol kara şanem yüz alı

LD s.210/1930

Çü sarğartıp ilni nesīm-i şabā / Bolup ol samanlarğa ot kehribā

Sİ s.233/2776

sat- “satmak” (<“sa- “saymak” – t-, ED 798)

“bey ve fūruht itmek, satılmak.” (ŞS s.196)

Yā satıp tīgıñgnı oķu yat ile

BD s.307/527

Hüsñ bāzārıda her niçe ki özin satadur

BV s.115/143-7

Bu şan‘atlar kılıp ‘ālemğa satıñg

FŞ s.84/III/24

Yok hadıñg kiçkil bu sevdādın özüñni satma köp

GS s.77/72-3

Hublar köp ilge hüsñ satadur zarıñfıleniip

LD s.218/2009

Yüz miñg altunğa satıp-tur kalb-i dūn

LT s.70/752

Andaķ ki yitkeç ve itkeç ve barğaç ve yargāç ve tapķaç ve satķaç. ML s.178/(T778a)/1

Özüñni satmağıñda hüsñ sevdāsıdın ey Yūsuf

NŞ s.358/359-5

Ağır satķuçığa birip gūş-māl

Sİ s.137/1342

Özlerindin artķan esīrlerni Māverāū ‘n-nehir bāzārgānlarına satarlar irdi.

ŞT s.168/[85b] 2

savut- /savurt- “savurtmak” (savur- “saçmak, savurmak” (ED 791) – t -)

Tuḡḡanlıǵdın köñgölni savutmaǵa sin BD s.249/275/1

Hāṭırıñnı ārzūlar otıdın evvel savut BV s.54/70-6

Anıñ köñlini Şīrīn’din savutkay FŞ s.436/XLVII/80

Kirmesem āḥım yili birle hevāsın savutup GS s.67/57-3

Köñlüñ otıdın savutmaǵuñdur LM s.291/XXX-2694

Şeyhdidi ki cevān-merdlıǵ oldur ki herīseni yārānlargā savutmaǵay-sin. NM s.173

Savugluǵ ança kılmışlar ki köñlümnı savutmışlar NŞ s.136/136-9

Ulus köñlin iştin savutmış idi Sİ s.414/5492

sıqtat- /sıqtat- “aşırı ağlatmak” (< sıǵta- “feryat etmek, ağlamak, inlemek ”- t -, ED 807)

“ziyade ağlat demektir.” (Abş. s.281)

Yıǵlattı mini dimey ki sıqtattı mini ML s.171/(B11a)/16

sigirt-/ sigrit-/ sikrit-/ sèkrit- (sèkrit-)“koşturmak; hareket ettirmek, seğırtmek”(<sèkri- “seğırmek, koşturmak”- t -, ED 822)

“tekapu, seke seke koşturmak, adımı tesrı itmek, at oynatmak.” (ŞS s.218)

Veh ki meydān ‘azmıǵa sigritti ol çābük-süvār / Kim durur kim asarǵay imdi ‘inān-ı ihtiyār GS s.145/167-1

Husrev-i encüm digey kim sigritür kök tevsenıñ / Tyd-gehde kim ki körse raḥş ile

cevlān sanǵa NŞ s.17/17-4

Sikritip yildürgenide tevseniǵa köz salıñ /Yaykalıp yol yörüse serv-i ḥıramānın körünğ

BD s.155/61/2

*Sin ki meydān içre yoḡ-sin peykerīdür cānu yoḡ / Her perī- peyker ki merkep **sikritür***
cevlān ara BV s.15/18-3

*Çün yoḡḡarı **sēkritip** semendin / ‘Arş ēgnige bērkitep kemendin* LM s.50/IV/229

sözlet- “söyletmek” (< sözle- “söylemek, konuşmak, anlatmak”- t -, ED 863-864)

*Tevāzu ‘bile çīn şehi turdı ḡ’aş / Şeh allıḡa **sözletkeli** pīş-keş* Sİ s.362/4717

suklat- “açgözlü olmak, tamah etmek, göz dikmek” (<suk “hırs, şiddetli arzu”+ la- (ED 810)- t,)

*...çıḡanmaḡ, köndürmek, söndürmek, **suḡlatmaḡ*** ML s.170/(T776a 1)/27

südre- / **sütret-** “sürütmek” (< südre- “sürümek” Abş. s.285; ŞS s.207 – t-)

*İrür hem mest taḡyoḡ bezmdin **südre**seler anı* FK s.620/675-9

*Niçe ki mest taşladı kūyi başıda **südre**tip* BV s.41/54-6

*Cünūn kūyide ösrük **südre**tip raḡbü ‘l-lisān kılsa* GS s.445/607-5

*Fenā deyride ger mey vechi yoḡ bes ḡırḡa vü defter / **Mini** mey-ḡānedin **südre**me ey*
ḡammār her sā‘at BV s.65/86-9

sürt- “sürtmek, ovmak” (<sür-t, ED s.846)

“sürmek demektir” (Abş. s.286)

“sürmek, def ü tard ve nefy itmek, mesh olmuş, sürçmek.” (ŞS s.208)

*Öpey ḡāhī tevāzu ‘birle **sürtey** ḡāh közümnı* BD s.266/340

*Yüzüm **sürterge** na ‘l-i merkebīḡni* BV s.435/602-2

***Sürtüben** yüzni müşerref boldı ḡümār ilgidin* FK s.464/502-2

*Çü **sürter** pīl ḡorḡümını derhem* FŞ s.98/VI/53

- Felek **sürtüp** ceb̃nler himmetin̄ğga* FŞ s.110/IX/12
- Közümni yoluğa **sürterde** munça tolmuş **has*** GS s.191/236-2
- Yüzümni **sürteyü bilmen** rikābın̄ğ astında* LD s.184/1693
- Sürterge** şudā‘ bolsa şandal* LM s.61/VI-338
- Köz kefi pāyığa sürter irdi şāh* LT s.264/3453
- Şiblī iligin anın̄ğ başığa **sürtüp** indürdi ve didi:* NM s.81
- Sürtsem** közni ayağın̄ğga hem ol dem bilgürür* NŞ s.144/144-4
- tağıt- /targat- “dağıtmak” (< tara- /targā- “dağılmak, yayılmak” – t-, ED 529)**
- Yüz üzre zülfi **tağıtma** perīşān bolmasun cem ‘ī/ ‘Azīz cān üzre az salgıl munun̄ğ tig köp beliyetni* LD s.222/2049
- Yüz üzre zülfi **tağıttın̄ğ** perīşān kıldı ‘aqlımnı / Anı yüzdin kötersen̄ğ hem cānımdın kiterür āsnı* SD s.284/727
- talat- “zarara uğratmak, yağmalatmak” (<tala- “zarar vermek, yağma etmek”**
- Uruk **talatıp** aldurup, biz öten Kıpçaq yolu bile aşıp Ābā koruğida kēlip bizge koşuldılar.* Babn s.8/H126b-9
- tangızıt- “müteaccib olmak, hayretle bakmak, mahv olub baka kalmak.”**
- (< tanğ “aydınlanma, şaşma”+ ı – z – (ı) t -, ŞS s.119)
- “müteaccib olmak, hayretle bakmak, mahv olub baka kalmak.” (ŞS s.119)**
- tanıt- “tanıtmak, bilgi vermek” (< tanu- “öne sürmek; emanet etmek; görüşmek; bilmek, tanımak” – t -, ED 517)**
- “bildirmek demektir” (Abş. s.174)**
- Tünd rağışın̄ğnu minip yildürüben / İlge özni **tanıtıp** bildürüben* BD s.212/132/20

tanglat- “tanıtmak, bilgi vermek” (< **taŋla-** “aydınlanmak; kırmak, parçalamak; hayret etmek, şaşırmak.” – **t** -, ED 522)

“**istigrab** itmek, sabaha karşı oturmak, tulu a kadar beklemek.” (§S s.119)

tart- (<**tarı-t-**, ED 534)

1. tartmak, bir şeyin birim cinsten ağırlığını bulmak.

*Niçe **tarta-alğay** āhir bir za ‘f-i zār küç* BV s.79/98-9

*Bostān u bāğ farkına kör kim ni **tartadur*** GD 11/2

*Kaşınğ kirpük okını **tarttı** kayda kördiler yağı* LD s.231/2125

*Sormayın bilmiş behāsın la ‘l mercān **tartadur*** LD s.71/651

*Taşıptur yā anıng kanı yā **tartar** anda toprağı* SD s.238/567

*Ey vāy niçe **tartalı** itler mecālını* SD s.252/615

*Art öngüme bezge salıp küçüm **tartdum*** ŞT s.212/[100a] 17

2. çekmek.

“Eger güzār tapılsa *hod* bat kēlgüsidür velī güzārlar su ulğayğaç tağayyur **tapar.**”

Babn s.5/H123b-5

*Atın ağızıma aldım irse **tartar** tīğ-ı kām olma/Mini ger öltürür bolsa bu yazuk birle bismi ‘llāh)* BD s.293/460

*Sanğa ‘aşığ imes min kim manğa cevır itke sin dāyim/Sining nāzını kim **tartar** mining*

sindin ni pervāyım BD s.295/469

***Tarta alğay mu** çağın yolıda hāşāk belā* FK s.34/32-7

*Sa ‘yide bī-hūde zaḥmet **tartıban** kan yutmanğız* FK s.205/213/3

*Muğannî nağme **tartı**b bî-te'emmül*

FŞ s.165/XVII/31

*Mañga gerdündin oldı **z**ulm u bî-dād / Nidin sin **tartasin** efğân u feryād*

FŞ s.366/XL

*...‘âşıklar **h**ürmen-i cānığa ot salğu dik bir âteşin la l nazm silkige **tarta** **almağaylar**...*

GS s.3/3

*Tār-ı cānum riştesidin **tartıñız** tūmārığa*

GS s.408/551-4

*Ni yüzini ğāze eylemiş fersūde/Ni közige sürme **tartmış** bîhūde*

GS s.563/843-CX

*Çikip ol kūy gerdin sürme **tartar min** **q**arağımğa*

ML s.172/(B12a4)26

*...ve dūnyā terkige delālet **q**ılur irdi ve il köñlige eşer **q**ılıp dūnyā işidin ilig **tartarlar** irdi.*

NM s.217

*Herāyine bu nev ‘ riyāzetler **tartmağınça** bu nev ‘ biş genc ki alarğa naşīb boluptur ki...*

NM s.431

*Bir naẓar **q**ılmas bu miskīn sarı kim **cān tartadur***

LD s.72/652

*Körgüzdünğ **tartmay** ğam u renc*

LM s.65/VI-372

*Her cefā kim mümkün olğay **tarıban***

LT s. 74/810

*Yol ‘ aẓābın **tartmaḳ** müşkil durur*

LT s.184/2316

3. uzatmak.

*Kim gedāyınğdur baş indürmes dağı **tartar** ayağ*

NŞ s.80/93-2

4. çıkarmak.

*Nevāyi ‘yā nidin ol ğamze tığ **tartıp tur** / Ger istemes ki köñgül eylegey mezbūh*

GS s.102/106-9

“çekmek demektir, kılıc ve yay çekmek gibi ve sâyır nesne çekmek manasına dahi kelür ve içmek manasına dahi kelür” (Abş. s.157)

“çekmek, elde sallayub atmak, vezn itmek, endaz ve mızan eylemek, sancıdan haline vukuf-ı peyda itmek” (§S s.113).

tarķat- “taksım ve teczi itmek, perakende ve hisse eylemek, pay ve bölüklemek.”

(< **tarķa-** “dağılmak” (ED 529) – t-)

“taksım ve teczi itmek, perakende ve hisse eylemek, pay ve bölüklemek.” (§S s.114)

*Sanap ‘uşşāķını ķatl iyledi ol ħüsn sulţānı / Ćirigni **tarķatıp** āzād iter şeh gerķi san alġaç* FK s.102/103/4

*Zülf ü yüzdin sünbülünġni gül üze **tarķatma** köp / Dehr bâġıda gül ü sünbül isin botratma köp* GS s.77/72-1

*Sünbülünġni gül yüze **tarķatma** aşup aytkalı / Tā-be-key bolġay mununġ dik bāser ü sāmānlıġım* LD s.121/1106

*Ćün ħalġe irdi şeyġ aşġābıġa / Kimseler **tarķattı** öz aġbābıġa* LT s.117/1409

*Dimese sünbül ķararıp gül kızarsın ni üçün / **Tarķatur** cennet güli üzre mu ‘anber sünbülün* NŞ s.448/449/3

*Aķardın imes kāmı **tarķatmaġı** / Ćaraż bar anġa özge bir ķatmaġı* Sİ s.122/1121

tarmat- “tırmalatmak, çizdirmek, kaşıtmak” (< tarma- “tırmalamak, kaşımak”- t , ED 550)

“tıрмаşmak, ürmelmek, güç hal ile kala ve divare suud itmek.” (§S s.114)

tayaġlat- “dayatmak” (< tayaķ “baston , destek” (ED 568)+ la- t-)

*...yaġını tartıp alġan üçün, eşikke keltürüp **tayaġlattım*** Babn s.8/126a-4

*İcāzet sözün ‘arż ħılġaç turup / **Tayaġlattı** ķahr eyleben basturup* Sİ s.191/2149

tibret-/ tipret- “hareket ettirmek, kımıldatmak, oynatmak” (<tepre- “harekete geçirmek, sarsmak.”- t -, ED 444; Abş. s.177)

“yerinde oynatmak, kımıldatmak hareket-i fahiş.” (§S s.145)

*Çün tişinğ vaşını dürge sözledim / Başını **tipretti** dür kim böyledür* LD s.282/2578

*Müzeyyin didi kim bir zamān iringni **tipretme!*** NM s.22

*Uşal gül tig yüzünğ haqqı dağı nergis közüñğ haqqı / Mini **tipretme** tal yanglık qaddı servdin ra'nā* SD s.124/137

tilberet- “delirtmek”(<tilbe /télve “deli” +r - e – t-, Abş. s.190)

*Cān birle köñgölñi gamğa hem-hāne digil / Çün **tilberetür** fūrkat-i cānāne digil*

BD s. 272/365/1

*Mini çun ol perī-veş **tilberetti** / Ni sūd ey nāşih imdi tilbege pend* BV s.94/116-3

*Nevāyī'ning cününin 'ayb kılmang / Kim anı **tilberetmiş** bir perī-veş* NŞ s.255/255-7

tilet-“aratmak, araştırmak”(<tile- “aramak, araştırmak, istemek, arzulamak” – t -, ED 492)

***Tiletti** nūş-leb ta'cıl ile at / Revān boldı Mihīn bānū dağı bat* FŞ s.291/XXXI/31

*Kim kaysқа 'ilm üçün müreğgab / Her yan çü **tilettiler** mü'eddeb* LM s.97/XI-675

*Sikender çü fehm itti haşmın katıl 7 Anğa mülki içre **tiletti** 'adıl* Sİ s.125/1166

*Kişi yiberip köp māl bereyin tip **tiletdi** Bay bermedi.* ŞT s.221/[103a] 4

tirilt- (tirgür-) (d-)“ tiriltmek”(<*tir- “canlandırmak ”- t -, ED 545)

“tiriltmek, hayat ve canlı eylemek, kuvvet peyda itdirmek, perveriş.” (§S S.147)

titret- (?d-) “titretmek”(<titre- “sarsmak, çalkalamak, titretmek”- t -, ED 460)

*Ey kõngül ger hod hazān faşlı imes hicrān küni / Nige bāğ ehligadur **titretme** vü ruhsār zerd* BV s.99/122-6

*Körüp tofrağda ol mihr-ı cihān-tāb / Mini **titretmedin** andağ ki sīm-āb*

FŞ s.108/VIII/82

***Titretip** başın hemān ilgin hemān / Hindu-yı rakkaş ayalğu alğuçı* LT s.61/640

*Cemālım kuyaşnı salıp tābka / Tenim sīmi **titretme** sīm-ābka* Sİ s.391/5145

tivret- “batırtmak” (< tivre- “batmak, saplanmak” Abş. s.194 – t-)

tohtat- / toktat- “bekletmek ” (<tohta- / tohta- “istihkām bolmak, sâkin olmak ve oturushmak demektir.” (Abş. s.210) – t- , Abş. s.197)

“sâkin ve berkarar olmak demektir.” (Abş. s197 : tohtat-)

*Köz ü kõnglünge disenğ ol yitkeç āfet yitmesün / Sa’y itip **tohtat** kõngülñi asrağıl zinhār köz* BV s.158/206-5

*Körsetip yüz kim didinğ kılma kõngülñi mużtarib / Ger cevāb ister-sin ança tur ki anı **tohtatay*** NŞ s.576/579-2

*Körgeç ol aynı yakındur ki fiğānlar kılğay / Lîk bî-hodluğ ile kõnglüm özin **tohtatadur***

BV s.115/143-2

*Hıred kõngül sipehin **tohtatay** didi veh kim / Bozuldı kirpiki haylin körüp yasalı bile*

GS s.426/578-6

*Aksa ruhsārıda hoy ni tanğ kõngül **tohtatmasam** / Tağ olsa tapmas ol seyl içre imkân-ı şebāt* NŞ s.74/74-3

tolturt-(?d-) “doldurtmak” (<toltur- “doldurmak” (ED 495) – t -)

*...ve tokkuz bulğar havzğa ‘arak **tolturtı** ve tohsan bulğar havzğa kıımız saldurtdı.*

ŞT s.152/[80a] (4)

töşet- (d-) “şilte, döşek döşetmek” (<töşe- “yaymak, sermek, döşemek”- t -, ED 562)

“tefrîş itdirmek, yasandırıp tezyin itdirmek.” (§S s.134)

tüket- “tüketmek, bitirmek, tamamlamak” (<tüke- “bitmek”- t -, ED 479)

“düketmek, encam virmek, bitirmek, itmam, nihayet.” (§S s.137)

*Yüz yıl diseler **tüketmek**i emr-i muḥāl / Vaşfida ḥired ‘āciz irür nātıka lāl*

BD s.246/260/1

***Tüketkünçe** sözni şeh-i nükte-gū / Mehābet işitküçini kıldı su*

Sİ s.159/1668

tüzet- “düzeltmek” (<tüz- “düzmek ” –e – t, Abş. s.204; §S s.132)

“togru olmak demektir.”(Abş. s.204)

“tanzım, araste, tesviye, ıslah, tamız, tertıb, tezyin, togrı itmek.” (§S s.132)

*Düşmenler için **tüzetmek** esbāb*

BV s.483/659-43

***Tüzetsek** bezm-gāh-ı ḥusrevāne*

FŞ s.322/XXXV/16

*Hem **tüzetti** şāmnı müşgīn-libās*

LT s.16/18

*...üç imām muḳābele-side mezheb **tüzetipdür** ve mesāyil ictihād kılıpdur.*

NM s.21

***Tüzetti** besī sūr esbābını*

Sİ s.117/1042

tüzüt- “düz kaldırmak, tüzetmek, berpa ve bünyad eylemek, yükseke çıkarmak, husule getürmek.” (< tüz- “tehiye, ıslah, tertıb, ihdas, tamir itmek, tanzim ve araste eylemek” – (ü)t- §S s.133)

uckalat- (< uckala- t -, §S s.37)

“mülayimane ve tarz-ı muhibb-anede muamele itmek.” (§S s.37)

uçrat- “karşılaştırmak” (<uçra- Moğ. “karşılaşmak, rastlamak” – t, Alt. TS. 192)

*Barıp **uçratıp**, yahşı basıp, kalın baş kėsip keltürdiler.*

Babn s.78/E145a-6

*Deşt ara dir-mi ki Mecnūnnı özümge **uçratay***

BV s.455/633-1

Uçrattı şafağıdın yalın ve aḥteridin aḥger

FŞ s.102/VIII/8.mısra

Minḡ sipās ol ḥaḳḳa kim uçrattı merhem yareḡa

LD s.186/1709

ulḡat- / ulḡayt-“büyütmek, yetiştirmek” (< ulḡa- “büyümek, yetişmek” – t- Abş. s.112; ŞS s.50)

“besledub büyütmek demektir.” (Abş. s.112)

“büyümek” (DLT 690)

“büyütmek, kemale iriştirmek.” (ŞS s.50 : ulḡayt-)

Bolmay ḡafil demī ḡam u derd / Ulḡaytuban anı derd-perverd

LM s.94/X-653

Tört ümm ü yetti ābā’ bir seninḡ tigni yana / Toḡruban ulḡaytmaydur bu acunnuḡ dāyesi

LD s.202/1863

uṣat- / uṣat- “kırılmak, parçalanmak, çatlatmak” (<*uṣa- “ezmek, ufalamak.”ED 16:uṣat-)

“uvatmak demektir ki.” (Abş. s.103)

“tezci itmek, uvutmak, ufatmak, karmak.” (ŞS s.45)

Uṣatmak isteseng bu bendlerini

Mukayyed olma anda uṣbudur pend (Bu bağları kırmak isterseng, aldırma/ İşte yapılacak öğüt budur.)

Abş. L. 103

Firāk ḥāresi birle başım uṣatḳunça

BV s.402/555-5

Rez kıızı ṣarfını zāhid köp uṣatma ir isenḡ

FK s.77/77-7

Çü aḥsumlap kuyaş cāmın uṣatıp

FŞ s.104/VIII/24

Ḳan tökmek üçün uṣattı perhīz

LM s.106/XI-768

Kim uṣattıḡ ṣarflarınḡ barını

LT s.231/2993

Ḥazret-i Risālet salla‘llāhu ‘aleyhi vessellem mubārek tişi muvāfaḳatıḡa ottuz ikki tişini uṣatıp irdi.

NM s.409

uvalat- “parçalatmak, ezdirmek” (<uval- /uwal- /ufal- “ezilmek, kırılmak, parçalanmak” (ED 10) - a- t-)

“yuvalamak demektir.” (Abş. s.117)

uyġat- “uyandırmak” (< *oğ- “uyanmak” ED 62 - ga- t-)

*Ni tüş ki hecri belâsın körerde siskensem / Döğüldemek bile қоştını **uyġatur** yürekim*

GS s.314/414-2

*Barın ol uyġudın **uyġattıñġ** āhır / Yıġban birbirige қattıñġ āhır*

FŞ s.83/III-10

*Ni belâlıġ közi bar kim ‘aql u dñ yağmasına / **Uyġatur** her güşedin yüz fitneni ħ‘ābı anıñġ*

LD s.105/956

*Didim in hem ol cihetdin sözni bes қıldım kim ol uyġudın sini **uyġatmaġay-min**.*

NM s.147

*Baġtım uyġanmas bu nefh-i şūr dik feryād ile /Min ki merg uyġusı başkanlarını dir-min **uyġatay***

NŞ s.576/579-3

*Қulaġın tutup tartıp **uyġatқalı** / Köz açқан түмен nāz oқın atқalı*

Sİ s.231/2747

uzat- (<uza- “uzamak ”- t -, ED 282)

1. uzatmak.

*Çün çerik éliniñ köpreġi cülge yoққarı baқа чапқun barıp édiler, bularnı **uzatқandın** sonġ mén hem bularnıñ keyiniçe oқ yürüdüm.*

Babn s.145/E193b-7

*Yıġmas kişi қatında **uzatқан** ayaġını*

LD s.233/2148

*Olturup irdi **uzatıp** bir ayaġ*

LT s.31/227

***Uzattı** kıışanı zülfünġ ü қıldı tekye yüzünġe*

SD s.272/686

*Tiken sarı kim **қol uzatur** nühüft*

Sİ s.85/568

*Şeyh anğa irşād ü telķīn icāzeti bitip özining mülkige **uzatmışlar...***

NM s.264

2. süreyi artırmak.

3. fazlalaştırmak.

*Ger Nevāyī söz **uzattı** fakrdın irmes dimenġ*

GS s.34/9-13

*...ve vaşflarığa qalem urulupdur, sözni **uzatmak** hācet imes ve kelām taṭvīlin ma‘nā ehli müstahsen dimes...*

ML s.188/(B38a)/25

“ködermek demektir.” (Abş. s.102)

“teşyi, takdım ve imale, istidbar itmek.” (§S s.42)

ürküt- “ürkütme” (<ürk- “ürkme” - (ü) t-, ED 226)

*Ta fuzūlī **ürkütip** ol cem ‘ni / Közüñgüzdin yaşurup ol şem ‘ni*

LT s.47/457

yadat-“zayıflatmak” (<yada- “zayıflamak, güçten düşmek, yorulmak”-t, ML 153)

*Körüp za‘īf mini töhmet itme cevrunġe kim / **Yadattı** hecr mini yoksa cevridin yadaman*

NŞ s.455/456-5

yağdurt- “yağdırtmak” (<yağtur- “yağmur yağmak” (ED 900)- t -)

*Dimen gül-berg saçınġ āsmāndın / Ki **yağdurtunġ** yağın üstige qandın*

FŞ s.399/XLIII/118

yalkıt- “kızdırmak, öfkelenlendirmek ” (<yalkı- “kızmak, darılmak”(ED 924)- t -)

“tasdı, tacız itmek, iltica ve tazarru, ibram eylemek, yalvarmak.” (§S s.334)

*Vişāl şānı diy alman lebinġni **yalķıtsam** / Velītabanıġa köz sürteyin möçekler ile*

FK s.536/582-4

*Ey könġül bil kim çikerler gāh yā Rab geh fiġān /Tā melek ḥaylını **yalķıttı** fiġān u yā*

Rab ‘inġ

NŞ s.343/344-4

yamat- “yamatmak” (<yama- “yamamak” (ED 934) – t -)

*Şalāh tonını çāk itse yahşırak ey şeyh / Riyā yorunı bile hırkanı yamat**kunça***

BV s.402/555-6

Çu faqr kūyide vuşlamğa hîç olturmas / Kaçanğa hırkam üze vaşl hırkasın yamatay

FK s.574/624-6

yangilt- “yanıltmak ” (yanğıl- “yanılmak, hata yapmak” (ED 951) –t-)

“şaşırtmak, taglit itmek, galat, melal, gaflet, sakım, batıl, zum.” (§S s.337)

yarat- “yaratmak ” (<yara- “yapmak, bulmak, uygun, elverişli olmak” – t -, ED 959)

“kuvveden file getürmek, halk ihdas, ibda, hatr, inşa, tekvin itmek.” (§S s.325)

Kara kiçelerde közüim yaratur

BD s.149/53/3

Haq yaratmaydur ikin sindin kişi maḥbūbraḳ

BV s.245/317-4

Derd üçün güyā yaratmışlar min kalāşını

GD 42/7

Mihr şem ‘in yarutup tur her köyük pervānemiz

GS s.180/220-3

Hüsni ile çün bay yaratmış sizni rabb-ı zü l-celāl

LD s.112/1022

Eyle kim düşmen yaratıp otka su

LT s.16/23

Ya ‘ni ki çu ‘ālemni yarattı Ma ‘būd

ML s.165/(B2a)-5

*Haq subḥānehu ve ta ‘ālā yitmiş miṅṅferište Üveys şūreti bile yarat**kay** ...*

NM s.12

Kim yaratur dehrni hūrşīd-i Enver könḡli dik

NŞ s.328/329-6

Uḡan cānlar yaratıp bu cihānğa rüzī birgende

SD s.256/632

Me ‘ānī şebistānını yaraturp

Sİ s.82/520

Oḡuznu Hudā-yı Te ‘ālā māder-zād velī yaratıp irdi.

ŞT s.125/[71a] (6)

yarut- “parlatmak, ruşen olmak” (< *yar “aydınlık, parlak” +u- < *ya-r+u-, ED 956 – t-)

Mihr-i gerdūn bolsalar köz nūrıdın yarutmañgız NŞ s.212/212-1

Dem-be-dem tañg yaruban ‘ālem ilı ğavġasıdur FK s.107/108/6

Mektebni yarutkaç ol perī-çihir LM s.109/XI-795

yasat- “düzeltmek ” “düzenlemek, tertip etmek”(ED 974; Abş. s.393)

Kūyünġ taraftı kim irür uçmağ iy hūr / İgnimge kanat yasatıp uçmağ tilerem BD s.307/525

Ķasrı allında yasattı manzarī / Anda naşb itti çü rüşen ahterī LT s.89/1008

yaşart- “nemlendirmek, rutubetlendirmek, ıslatmak ” (<yaşar- “göz yaşı saçmak; yeşil olmak; gizlemek”- t -, ED 980)

Olturdı ve mini tiledi ve yüzün yüzümge koydı ve közin yaşarttı ve didi...NM s.186

Her közni ki ol yetip yaşartıp / Uçkan külünġ anġa sürme tartıp LM s.138/XIV-1084

yaşnat- “parıldatmak ” (<yaşna- “parlamak, ısıldamak” (ED 979) - t -)

Ķılıç yaşnatsanġ uruşta anıñkī şu ‘lesin düşmen / Körüp aytur kamuġ hey hey kaçınġ berķ-ı yaman kildi SD s.114/95

yaşurt- “gizletmek” (<yaşur – “saklamak, gizlemek” (ED 979) – t -)

Andağ ki yügürt ve kıldurt ve yaşurt ve çıkart. ML s.177/(B20b)/20

yavut-/ yağut- “yakına getirtmek” (< yavu- Çağ. /yaġu- “yakına getirmek” – t-, (ED 899)

“yakın eylemek demektir.” (Abş.L s.397)

Könġülge derd ü ġamnu ni yavutay BD s.315/553/1

*Kim ki atım bilse hem ol bezm ara **yavutmanğaz*** FK s.205/213-1

*Kim ğayrın anıñğ öyige nivçün **yavutup tur*** GS s.154/180-5

*İşk anıñğ tig kıldı rüsvā kim **yavutmaslar** mini* LD s.243/2237

*Nige ol tilbe-i rüsvānı bu cānib **yavutmuşlar*** NŞ s.136/136-7

***Yavutmadıñğ** mini Sekkākı tip işikiñge* SD s.228/530

***Yavutmaslar** ilni yemñ u yesār* Sİ s.422/5593

yığlat- /ığlat- “ağlatmak” (<ığla- “ağlamak”- t-, ED 959)

*‘İşk içinde munğladım dip ey ki **yığlattıñğ** mini / Cān fidanğ ıley yana bir laħza yığlat
yana dip* BV s.47/64-2

*Şeker-lebler tebessüm kılğanın körgeç köñgöl birme / Ki bī-dillerni acığ **yığlatur** āħır
bu şeker-ħand* GS s.111/119-7

*‘Ārız kuyaşın açıp eşk kuruğan közni / Köp hecrde yığlattıñğ bir vaşlda hem **yığlat**
NŞ s.75/75-4*

*Nebāt ağzı bile ğonçe kılur geh geh şeker ħande /Velī ħan **yığlatur** her dem hezār-ı zār-ı
şeydānı* SD s.158/275

*Ünige bu kim yığlamağnı ħatıp / Ana sūğı anı meger **yığlatıp*** Sİ s.115/1017

***Kozi** Tegin atası taħtında oturup düşmenlerini **yığlatıp** ve dostlarını küldürüp...*

ŞT s.191/[92b] 10

yıput- (yıpu – t- , Abş. s.410)

“değışdirmek ve döndermek demekdir.” (Abş. s.410)

*"Firaking bımidin gam şamı yok bir yirde aramım / Kice yirküb **yıputgey** kim ki bar
kasdıda bir düşmen"* ŞS s.347

yırat- (ırat-) “göndertmek” (<ıra- “gönderme”- t -, ED 207-208)

*Sizlerni töre müçenğizdin hüretip, pergene ve vılāyatıñğularız dın **yıratıp**, saqallarıñgızını kırkıp şaharlarda taşhır kılmaq kerek;* Babn s.146/K308-13

yırt- “yırtmak” (<yır-t-, ED 958)

“yırtmak, bünyad itmek, vücuda getürmek, nümud etdirmek, kemale erişdirmek.”(ŞS s.349)

*Körgüzür yıglap yaqa **yırtıp** ‘aceb eşkāl şubh* FK s.107/108/7

*Yol imes Yeşrib ‘de **yırtıp tur** yüzün tırnağ ile* GS s.32/7-8

*Ki **yırtıban** yüzini kiydi mātemimğa kara* NŞ s.35/35-1

*Aşhāb tonların yırtarlar irdi ve **yıqlurlar irdi** kişi qalmadı yaqasın yırtmağan.*

NM s.118

*Yaqa **yırtıban** təcını taşlaban*

Sİ s.201/2299

yingirt- (< yingi “yengi, cedıd, nev, taze, muhaddes, mücedded, yingi”- r – t-, ŞS s.353)

“yenilenmek, tecdid itdirmek, hafıflenmek, sebük kerdin, taze ve nev.” (ŞS s.353)

yörit-/ yörit- (yorit-) “yürütmek ” (<yori- “yürümek” - t -, ED 960)

*Zulmet sipehi çü saldı sāye / Encüm **yörütüp** anğa talāye*

LM s.214/XXII-1874

*‘Adl u dādı kim bu kün Sulţān Uluğ Big **yöritür** / Körmedi Nūşm-revān ‘ömride andağ
‘adl u dād*

SD s.130/161

yuğarlat- / yuvarla- (< yuv- “yuvarlamak, yumak yapmak” ED 871 –ar “yuvarlak” + la-t-)

*Kazğurt tağdın ünğür taşını **yuğarlatdı.***

ŞT s.209/[99a] 16

yumalat- (< yum- “kapatmak, yummak” ŞS s.346 –a - l- t Abş. s.411; ŞS s.345)

“yuvalatmak demektir.” (Abş. s.411)

“yuvarlatmak, yumalamak, yuvarlamak.” (ŞS s.345)

yumşat- “yumşatmak ” (<yumşa- “yumşamak”- t-, ED 939)

Ḳaylı ḳarlı ikki ḳola yol yumşatdum

ŞT s.212/[100a] 16

Velī Bānū tutup köz uçıdın pās / Ki ḥārā-ken niçüik yumşatmış elmās

FŞ s.328/XXXV/101

yurtlat- “yurt edinmek” (< ET yurt “yurt, ören” (DLT III, 7-1) +la – t)

Ḳabaḳlıdın Alıncadın yurt yurtlatdum

ŞT s.212/[100a] 18

yügürt- /yürgüt- “yürütmek” (< yügür- “hızlı koşmak ” –t , ED 915)

Yaş ferzendin yügürtüp yüz sarı her dem közüüm / Çün seninḡ irninḡni tapmas çapturur

gülgün Burāḳ

LD s.96/878

Andaḳ ki yügürt ve ḳıldurt ve yaşıurt ve çıkart.

ML s.177/B20b/19

...anınḡ iligin tutup öz talebide yügürtür.

NM s.19

Ḳanlı irinḡli ḳayınḡ oḳḡa ḳan yürgütdüm

ŞT s.213/[100b] 2

II.2. 18.-z/- (I)z/- (U)z-

Eski Türkçeden itibaren ettirgenlik ekidir.²⁰⁵Çağatay Türkçesinde kullanımı yaygın değildir.

akız- “akıtmak” (<aḳ- (ı)-z-, Abş. s. 21; ŞS s.27)

“akıtdı demektir.” (Abş s. 21)

“akıtmak, carı itmek, yaş akızmak, isale-i dumu itmek.” (ŞS s.27)

Cānḡa ḳılır yüz sitem köñglüme yüz ança hem / Köz aḳzur cūy-ı ḡam şūḡ-ı belā cūyıdın

BD s.174/94-3

²⁰⁵ A. Von. Gabain , Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), s.61.

*Min ki köz ıanun aıızdım **aıızur** hecr dāğı / ıanım ol ıan üıün ĩnek ıalıp ızhār-ı kııāı*

BV s.205/271-5

*ıayda bolsun uyıu kim **aıızmıı** uyıu ıaylını / Tınmayın aııkan siriıkim seylidin su kııeler*

FK s.178/183-3

*İmes her yan aıar sular bile yir / Ki yir her yan ısıığın **aıızur** tir* Fı s. 256/ XXVII-57

*ıemende ıanını bes kim **aıızdı** zār kōnııl / Sāıınma ıonıa ki ıılün kitürdi bār kōnııl*

GS s.293/383-1

*La ĩim ki su **aıızur** közidin / Barur mu ĩkin su dek özidin*

LM s.183/XIX-1550

*ıarh işigin **aıızurıa** dūd itip / Köknııığ eııııını kıır-endūd itip*

LT s. 99/1149

*Ulusnı **aıızur** eşkim felekni köydürür āhum / ııkıp ün yııılasam ıam řānu ol meh-veıni*

yād eylep

Nı s.59/59-2

*Kitür sākı ol la ĩ-i sır-ābnı / Ki közdin **aıızıay** dūr-ı nābnı*

Sİ s.511/6910

"Halika tökdım ibadet tasını / Sin tüzersin bendening kasını

*Kullarını bulgansa isyanla yıga / **Akıızııırsın** magfıret deryasını"*

ıı s.27

imiz- /emüz- "emdirmek" (<em- "emmek, massetmek; içine çekmek, soıurmak"- (ü)z-, ED 165)

"ıııızdırmek, süt vırdirmek." (ıı s.75 : imiz-)

kalkız- "kaldırmak" (< kalk – ı- z, ıı s.247)

"kaldırmak, kıyam itdirmek, def ve lagv ve fesh ve hazf itmek, ber-taraf eylemek."

(ıı s.247)

ötüz- / ötköz- / ötküz- "geçirmek" (< öt- "geçmek" (ED 39) - (ü)z-)

"geçıııırmek, bırakıııırmek, salıııırmek." (ıı s.36 ; Abı. ötküz-)

"Saııı yüz nev ııldın dane anda/ ıü satı kam koymay yane anda

***Ötüzmey** vaktidin bir lahza suyn / Tama eyleb bu sudın ab-ı ruyn"*

ıı s.3

*Genc ümıdı birle "ömrin **ötkızıp** / Her dem ol vırāne bir yanın kıızıp*

LT s.80/888

tamız-/tamuz- “damlatmak” (<tam-“damlamak” - (u)z-, ED 510; Abş. s.170)

*Meyî kim âtaşîñ çıkķay sarıĝ güller eger dihkân / Tamızsa kaçreî andın suvarur çağda
bustânun* GS s.341/454-7

Közidin eşk-i ĝalţânın akızmay / Yir üzre kaçre’î kanın tamızmay FŞ s.458/XLIX/216

*La ’l-i sîr-âbıñdın ol yanĝlıĝ kiliür cân aĝzıma / Kim eger hod tamızurlar su tatır kan
aĝzıma* NŞ s.535/538-1

Tamızĝanda her kaçre-i su anĝa / Su ornıda tamĝandur inçü anĝa Sİ s.92/672

yitkez- / yitküz- (<yit – ED 894 - ke- z-, s.348)

“yetişdirmek, ısal, ihbar itmek, vasıl itmek.” (ŞS s.348; yitkez-)

Sāķiyā dōstluĝı körgüzgil / Dōst-kānî ĝadehi yitküzgil FK s.692/689-416

III. BİRLEŞİK FİLLER

Ercilasun, birleşik fiiller ile ilgili olarak, birleşik fiiller bir kelime grubudur. Kelime gruplarında esas, manaca bir bütünlük teşkil etmek ve cümle içinde tek kelime muamelesi görmektir. Kelime gruplarına iştirak eden unsurlar; asıl manalarında az veya çok farklı, yeni ve tek bir mana ifade etmek üzere bir araya gelirler. Birleşik fiillerde de bu böyledir. İster bir tarafı isim bir tarafı fiil olsun her bileşik fiil, bir tek kavramı karşılar. Yani bir kavramı anlatma ve fonksiyon bakımından basit ve türemiş fiillerle birleşik fiiller arasında hiçbir fark yoktur. Sadece fark teşkil edilişleri bakımındandır, şeklinde açıklar.²⁰⁶Ercilasun, birleşik fiillerde isim unsuru genellikle tek kelimeden ibarettir; ancak birden çok kelimeden oluştuğu durumlar da vardır. İsim unsuru isim olabileceği gibi sıfat veya zarf da olabilir. İsim unsurunun alıntı kelimelerden de olabileceğini belirtmiştir.”²⁰⁷

Jean Deny , *et-*, *eyle-*, *kıl-*, *buyur-*, *ol-*, *olun-*, yardımcı fiilleriyle bir isimden meydana gelen fiillere mürekkep fiil adını verir.²⁰⁸

Banguoğlu, birleşik fiil tabanlarını zarf öbeği kalıbında olanlar, çekim öbeği kalıbında olanlar, bağlam öbeği kalıbında olanlar olmak üzere üçe ayırır.²⁰⁹

Hacıemioğlu, “*isim+yardımcı fiil*” ve “*fiil+ tasvirî fiil*” olarak sınıflandırdıktan sonra deyimleşmiş fiillere de gönderme yapmıştır.²¹⁰

Korkmaz, birleşik fiilleri , bir ad ile bir yardımcı fiilin, iki ayrı fiil şeklinin ya da isim soylu bir veya birden çok kelime ile bir esaa fiilin birleşmesinden oluşan ve tek bir kavrama karşılık olan fiil türleri olarak tanımlar.²¹¹

Zeynalov, *et-* yardımcı fiiliyle oluşturulan birleşik fiilleri “*terkibî fiil*”, *ol-* yardımcı

²⁰⁶ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.48.

²⁰⁷ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi, s.51-52.

²⁰⁸ Jean Deny, Türk Dili Grameri , (Çev. Ali Ulvi Elöve) , İstanbul, 1941, s.476-479.

²⁰⁹ Tahsin Banguoğlu, Türkçenin Grameri, TDK Yay., İstanbul, 1986, s.310-318.

²¹⁰ Necmettin Hacıeminoğlu, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.256.

²¹¹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi, s.150.

fiiliyle oluşturulanları ise “dolaylamalı fiil” biçimleri olarak değerlendirilir.²¹²

III.1. İsim Unsuru ile Bir Yardımcı Fiilden Oluşan Birleşik Fiiller

III.1. 1. İsim+bol-

Sıfatlarla kullanım:

āgeh bol-/f.s. “uyanık olmak”

Közüñge uyku ħarām it bu yolda āgeh bol

LD s.5/30

‘āšī bol- /sıfat “asi olmak”

Ol sebebdin sanġa ‘āšī bolurlar.

ŞT s.112/[67a]/(2)

‘āşık bol- /a.s “âşık olmak”

Güyiyā ‘āşık boluptur dürr-i ġaltān yüzige

LD s.21/198

āşiyān bol-/f.s. “kuş yuvası olmak”

Tā bu kuş bolġusıdur ol āşiyān bolġusıdur

NŞ s.191/191-7

āşnā bol-/f.s. “yüzmek”

Munı sormaġ ni ħācet ol perīġa āşnā bolġaç

BV s.77/96-4

āzād bol-/ f.s. “serbest olmak”

Vaşl ümīdi çün yaķındur şād bol /Hicr taġ u taşıdın āzād bol

LT s.51/502

bākī vü pāyende bol-/f.s. “sonsuz ve sürekli olmak”

Hemīşe bākī vü pāyende bol u îşret kıl

SD s.178/359

behre-mend bol-/f.s. “hisseli olmak”

²¹² Ferhat Zeynalov, Türk Lehçelerinin Karşılaştırmalı Dilbilgisi, (Çev. Yusuf Gedikli), İstanbul, Cem Yay., 1993, s.253-261.

- Bolġa-sın* 'ömr-i ebedķa *behre-mend* LT s.52/516
- bigāne bol-/f.b.s. “kayıtsız, ilgisiz olmak”**
- ‘Ayşdin bigāne boldum derd u ġamġa āşinā* GD s.7/1
- bī-ķayd ol-/f.a.b.s. “kayıtsız olmak”**
- Lāķ ol sin ki bī-ķayd olġa-sın* LT s.52/515
- bī-vefā bol-/f.a.b.s. “vefasız olmak”**
- Ki bir kün **bī-vefā bolġay** manġa āķir heman boldı GD s.46/4
- cāvid bol-/f.s. “ebedî olmak”**
- Cāvid bolġul dūnyāda kōnglūng tilegeni bile* SD s.122/129
- cāvidānī bol-/f.s. “ebedî olmak”**
- Cihān emni üçün kim cāvidānī bolsun iķbālūng* LD s.15/134
- cihān bol-/f.b.s. “cihan olmak”**
- Tā cihān bolġay tirig ķalmaġlıġ at* LT s.27/186
- Ni şun’unġdın ‘acab yüz minġ cihān bolmaķ yana peydā* BV s.3/2-1
- Cihānda bolġanıķa nesl-i Ādem ü Havvā* SD s.178/358
- cilve-sāz bol-/a.f.b.s. “cilveli olmak”**
- Tā ki gül bustānda bolġay cilve-sāz* LT s.62/650
- dīvāne bol-f.s “divane olmak”**
- Hūr tig yüzünġni kōrgeli dīvāne boldı minġ perī* SD s.292/752
- Dīvāne boluban iligin tişlep ölüptür* LD s.73/661

dür- feşân bol-/f.s “inci saçmak”

Çün ikinci evc üze urdı 'alem /Dür-feşân boldı Uṭāridka kalem LT s.24/134

ġāfil bol-/a.s. “gaflette bulunmak”

Ġāfil bolmama ġlġ evlā durur. GS s.18/10

Sefer yaraġını kıl bolma bir nefes ġāfil LD s.5/29

...ve tā ol sa 'ādetdin ġāfil bolma ġunça... NM s.12

ġalaṭ bol-/a.s.c “yanılmak”

Ki ḥaṣr çaġında ġalaṭ bolmasun meniñ vaṭanım LD s.126/1153

gedā bolur-/f.s.c “dilenci, yosul olmak”

Eger ḳahrıñġa uçrasa gedā bolur ḳamuġ şehir SD s.126/147

ḥacıl bol-/a.s “utanmak”

Hiç ġarib irmis ki bolġay sünbül ü reyḥān ḥacıl GD s.30/3

ḥayran bol-/a.s “hayran olmak”

Esas bezmini körkeç ḥired ḥayran bolub aytur GD 41/6

Ḥayrān bolup namāzıñġ barça ḳazā ḳılur sin LD s.157/1437

Barça öz ḥālīga ḥayrān bolġusı LT s.128/1575

Niçe yüzüñġ körüp ḥayrān bolayın ML s.189/(B39a)

ḥoş bol-/f.s. “güzel, iyi olmak”

...bilmegenlerin bilip köñgülleri ḥoş bola turur. ŞT s.110/[66a](11)

hūblar bol-/f.s.c “güzel olmak”

Hūblar bolmas mununġ tig şūh u şeng ü dil-rübā

LD s.53/485

hurrem bol-/f.s. “sevinçli, güler yüzlü, gönül açan olmak”

*Qadr u cāhınġni körüp **hurrem bolup** aytur felek*

LD s.9/69

hursend bol-/f.s “tokgözlü olmak”

*Kāni ’vü **hursend bolġl** bir zamān nezzāre ġa*

LD s.186/1710

kāti’ bol-/a.s “kesip atmak, tereddüde mahal bırakmamak”

*Da ’vī-yi mülk itkil daġı **hüccet kılıcınġ kıl anġa***

*Bürhān eger **kāti’ bolur** işbāt işi āsān irür*

SD s.118/113

lāyık bol-/a.s. “yaraşır olmak”

*Kimse bu peykerge ’āşık bolmaġay /Kim bu ’āşıklıġka **lāyık bolmaġay***

LT s.63/66

maġbūn bol-/a.s “şaşkın olmak”

*Yoġluġdın zār u maġzūn boldılar /Her bir öz **hālīga maġbūn boldılar***

LT s.37/313

maġrūr-ı hüsn bol-/a.s “güzel gururlu olmak”

*Bolmanġaz **maġrūr-ı hüsn** ay şūhlar kim bāġ ara*

GS s.193/238-8

maġbūb bol-/a.s “muhabbet olunmak”

*Disenġ Nevāyī cān ara **maġbūb bolġay** cilve-ger*

BV s.3/1-7

mahlūk bol-/a.s “yaratılmış olmak”

*...ve bülend idrāk-rek ve hilkatı şāfraġ ve pākrek **mahlūk boluptur**. ML s.169/(F777b)/2*

maḥmur bol-/a.s “uykulu olmak”

Ol cādū közüñg lutfîğa ança nazār itmes

*Qalmas kişi pervāsi anğa kim **bola maḥmūr***

LD s.39/358

maḥzūn bol-/a.s “hüzünlü, tasalı, kaygılı olmak”

*Yoqluğdın zār u **maḥzūn** boldılar /Her bir öz ḥālîğa maḡbūn boldılar*

LT s.37/313

maḡbūl bol-/a.s. “kabul olunmak, beğenilmek, hoş karşılanmak”

*Cenāb-ı ḥazret-i ḥaḡḡa kaçan **bolur maḡbūl***

LD s.7/45

maḡzūz bol-/a.s. “hoşlanmış olmak”

*Ḥarīm-i ḡurb ara maḡlūb-ı vaşlıdın **bolup maḡzūz***

FK s.95/ 96/8

ma’zūl bol-/a.s “azledilmiş olmak”

*Bu perişān ḥāldin **ma’zūl** bol*

LT s.103/1205

ma’zūr bol-/a.s “üzürlü olmak”

*Def’îğa **ma’zūr** bolmay bir zamān*

LT s.47/448

mecrūḥ bol-/a.s “cerholunmak, yaralı olmak”

*İşikiñg tofraḡı **mecrūḥ** bolḡan cān u tenlerge*

SD s.112/87

mefṭūn bol-/a.s “ hayran olmak”

*Nesīm zülfünge Sekkāki tig **bolup mefṭūn***

SD s.276/702

meh-rū bol-/f.b.s.c. “ay yüzlü olmak”

*Gāḥ közgü çihrelig **meh-rū** bolup*

LT s.57/580

melûl bol-/a.s. “usanmak, bıkmak”

Hele Sekkākī miḥnetdin melûl bolma âḥır bir kün SD s.128/154

mensûḥ bol-a.s. “hükmü kaldırılmış olmak, nesholunmak”

Kün çıķıp yılduz kamuķ mensûḥ bolḡan tig revān

Çıķtı irse milletinḡ mensûḥ boldı özge dīn LD s.4/10

Kün çıķıp yılduz kamuḡ mensûḥ bolḡan tig kaçan SD s.96/25

mer’î bol-/a.s. “1. saygılı olmak. 2. yürürlükte olmak.

...niçe nev’ iş kim munda mer’î bolup turur... GS s.17/17

meşḡûl bol-/a.s. “bir işle uğraşır olmak”

...Fārsī alfāz bile nazm ayturḡa meşḡûl bolupturlar. ML s.179/(B22b)/11

...özünḡ ıyş u işretḡa meşḡul bolḡay sen... ŞT s.181/[89a]/14

Biri dip tesbîḥinḡe meşḡûl bol LT s.103/1205

mezkûr bol-/a.s. “zikrolunmak”

Ve bu üçpeygamber-zāde evlād u etbā’ı mezkûr bolḡan uzattı. ML s.168/(B5b)18

mihr-bān bol-/f.b.s. “şefkatli, merhametli, güler yüzlü, yumuşak huylu olmak.”

Ġurbetde ḡarīb şādmān bolmas imiş

İl anḡa şefîķ ü mihr-bān bolmas imiş GS s.549/788-LV

musahḡar bol-/a.s. “ele geçirilmiş olmak”

Cihāndın Ehrimen kitip musahḡar bolḡay ins ü cān SD s.108/72

mübeddel bol-/a.s “değişmiş olmak”*Bu sebebdin anıng reng-i beyāzı sevādğa mübeddel bolup....*

ML s.168/(B6a)/21

mübtelā bol-/a.s “düşkün, tutkun olmak”*Birev ki işķu mey ilgide mübtelā bolğay*

GS s.5/16-17-19

mürebbī bol-/a.s “terbiyeli olmak”*Birer köz uçı bile lutfīğa mürebbī bol*

LD s.18/170

mürekkeb bol-/a.s “mürekkeb olmak”*Ger mürekkeb bolsun ol şey’ ger basīf*

LT s.41/370

müstecāb bol-/a.s “kabul olunmak”*Min du ā kiltürdüm ol hāzrette bolğay müstecāb*

SD s.182/368

müşerref bol-/a.s. “şerefendirilmiş olmak”*... āzīmü ş-şān şeh-zādeleri iltifātığa müşerref bolur irdi.*

GS s.6/21

Bolmas müşerref öpse ayaķıñnı zülf tig

LD s.38/350

müyesser bol-/a.s “kolay olmak”*Şükkür Allāh kim müyesser boldı envā’-ı şafā*

GD s.8/4

nāzil bol-/a.s “bir yere konmak, inmek”*Ol tilāvet kılsa elbette melek nāzil bolur*

SD s.184/381

nüş-ḥand bol-/f.b.s. “tatlı gülüşlü olmak”*La l-i lebi nüş-ḥand boldı*

LM s.106/IX/767

perişān bol-/f.s “perişan olmak”

Kavmning hāli perişān bolgusı

LT s.128/1575

Cism terkibi perişān bolguy ol yanglıg ki ‘aql

NŞ s.5/5-4

perverde bol-/f.s. “1. beslenmek, terbiye edilip yetiştirilmek, büyütmek”

Şeksiz bu yürek kânına perverde boluptur /Ol lā’-i revan bahş (2. anlamda) GD s.50/3

peşīman bol-/f.s. “pişman olmak”

Peşīman bolmagay sin yine nāgāh

GD s.38/5

İy cefādın bir zamān köngli peşīman bolmagān

LD s.150/1375

Bu ki yüz cān şadkası kılsam peşīman bolmagum

NŞ s.85/85-5

rāgīb bol-/a.s. “istekli olmak”

Yigitler işi perde-derlıgdur imdi /Boladur köngül perdeliklerga rāgīb

BV s.38/50-6

raķibler bol-/a.s “rakip olmak”

Hecride ölsem raķibler bolmanaz, mağrūr u şād

LD s.237/2184

rām bol-/f.s. “itaat etmek”

Rām bolğunça yip irdi ol sayag

LT s.74/805

revā bol-/f.s. “yakışır, uygun olmak”

Ay dirīgā hācet-i düşman revā boldı yana

GD s.2/2

revān bol-/f.s “su gibi akıp gitmek”

Eşk dik kūyıda bolğunça revān

LT s.101/1173

İştīp nefes dem urma Buḥārā’ga bol revān

SD s.102/49

rūşen bol- /f.s “aydınlık, parlak olmak”

*Közüm yaşınga nazar kıl köngül **bolur rūşen***

SD s.198/423

şabūr bol-/a.s “sabırlı olmak”

*Luţfî hayāl birle yıraqtın **şabūr bol***

LD s.41/380

şarrāf bol-/a.s.c “sarraf olmak”

*Özi **şarrāf boldı** vü iki közni dükân kıldı*

SD s.272/685

ser-efrāz bol-/f.s “baş yükselten olmak”

*Tā ol bu mazhariyyet şerefidin cemî’-i maḥlūkātka **ser-efrāz boldı**.*

ML s.165/(2)

ser-gerdān bol-/f.s. “yersiz, yurtsuz olmak”

*Ḥayrān u **ser-gerdān bolup** kıldım ‘adem ārāmnu*

SD s.286/735

serv-ḳadd-i sīm-ber bol-/f.b.s.c. “göğsü gümüş selvi boylu olmak”

*Birisi ol **serv-ḳadd-i sīm-ber bolguy** mu dip*

BV s.45/61-5

sūd bol-/a.s “sevdalı olmak”

*Ni **sūd bolsa** ‘amel nāmesi ḳara ger ḥod*

BV s.281/367-6

şādmān bol-/f.s. “sevinçli olmak”

*Ġurbetde ġarīb **şādmān bolmas imiş***

GS s.549/788-LV

şād bol-/f.s. “sevinçli olmak”

*Bu ḳayd ile kim ki **şād boldı** /Müstevcib yüz **güşād boldı***

LM s.157/XVI/1282

*Vaşl ümīdi çün yaḳındur **şād bol***

LT s.51/502

şefî' bol-/a.s. “şefaathcı olmak”

Yā Rab ol kün kim şefî' bolğay Resül /Kimni kim ol istese kılğunğ kabül LT s.26/175

şerîk bol-/a.s. “ortak olmak”

...sevābğa şerîk bolur irdingiz tidi irse... ŞT s.220/[102b]15

şeydā bol-/f.s. “divane olmak”

Hired sünbül bigin şeydā bolup nergis tig ösrügey SD s.160/27

şifte bol-/f.s. “tutkun olmak”

Anıñg bu şivesinde şifte bolur ālem SD s.138/187

vācib bol-/a.s. “vacib olmak”

Ġam meniñg zātunğa vācib boldı, bolmas münteni' SD s.240/573

vākıf bol-/a.s. “vâkıf olmak”

Bolmadım vākıf bu mekr u alına LD s.293/2665

vāki' bol-/a.s. “vuku' olmak”

...ve kelāmığa andın fütür vāki' bolğusı durur. GS s.17/20

vārid bol-/a.s. “erişmek, ulaşmak, vāsıl olmak”

... ol lafz bile vārid bolupdur... ML s.167/(B4b)6

vaşl bol-/a.s. “erişmek, ulaşmak”

Bolmağunça vaşl gülzārığa hāş LT s.166/2086

zāhir bol-/a.s. “görünmek, açık, belli olmak”

ve anıñg kıymeti cevheriğa köre zāhir bolur. ML s.166/(B2a)(11)

zār bol-/f.s “ağlamak, inlemek”

Raķīb it bigin işikte zār bolsa nidi

SD s.260/644

‘āciz ol-/a.s “zayıf, güçsüz, kabiliyetsiz olmak”

‘Āciz oldum vaşlınğız tedbīrine

LD s.292/2661

‘Āciz olğaç çāredin ol derd-mend

LT s.159/1991

‘āşık ol-/a.s “âşık olmak”

Bāğ ara dimenğ hazān kim ‘āşık olmuş min kibi

GS s.348/464-3

bed-hayāl ol-/f.s “kötü hayal etmek”

Reşkdin āīlem ilige bed-hayāl olmaķ kirek

GS s.265/344-1

bīdār ol-/f.b.s “uyanık olmak”

Kim ölüm hāli humār ilgide bīdār olmuşam

BV s.313/420-6

bī-ihtiyār ol-/f.a.b.s “kendiliğinden, elde olmayarak”

Hālīde bī-ihtiyār olmağlın

LT s.117/1412

bī-ķarar ol-/f.s “kararsız olmak”

İşķ içinde bī-ķarar olmağlın /Hālīde bī-ihtiyār olmağlın

LT s.117/1412

bīmār ol-/f.s.c “hasta olmak”

Hāşşa kim ‘işķ āfetidin şa b bīmār olmuşam

BV s.313/420-4

büt-perest ol-/f.b.s “puta tapmak”

Manğa çun deyr pīri sa ‘y kıldı büt-perest olmaķ

FK s.448/482-10

cihān-tāb ol-/f.a.b.s “dünyaya sıcaklık ve ılık vermek”

Cemālınḡ ki mihr-i cih ān-tāb olup

Sİ s.47/14

dest-i gīr ol-/f.b.s “yardımcı olmak, elinden tutmak”

Dest-i gīr olḡunḡ yok ay sulṭan Gedāy-ı hasteḡa

GD 33/9

efḡār ol-/f.s “yaralı olmak”

Ey Mesīḡ asra deminḡ kim bī-ḡad efg ār olmuṡam

BV s.313/420-2

esīr ol-/a.s.c “kul, köle, tutsak olmak”

’Aceb yok ’ıṡḡ-ı bī-bāk ilgide min dik esīr olmaḡ

FK s.153/154-4

ḡāfil ol-/a.s “ilerisini iyi düşünmemek, dikkatsiz, ihtiyatsız, dalgın, tenbel olmak”

Ḡāfil olma kim ayak üstidedür iy cān belā

LD s.17/155

ḡālib ol-/a.s “galib olmak”

Sāḡīyā kılsanḡ ḡimāyet ḡālib olḡum beyle kim

GS s.73/65-7

ḡarīb ol-/a.s “kimsesiz, zavallı olmak”

İl diyārında ḡarīb olmaḡlḡım irmes ḡarīb

NŞ s.49/49-3

ḡāyib ol-/a.s.c “göze görünmeyen şey, kaybolmak”

Ger Mesīḡ ü Hıṡr közdin ḡāyib olmuṡlar ni tanḡ

BV s.82/103-4

fānī ol-/a.s “ölümlü olmak”

Sin riyāḡa örnenip-sin fānī olmaḡ ṡa’b irür

FK s.82/83-5

giriftar ol-/f.s “düşkün, tutkun olmak”

Biz cehāletḡa giriftār olḡu-biz

LT s.46/434

ḥacil ol-/a.s “utanmış olmak, utancından yüzi kızarmış”

*Yüzünḡni körüp gül **ḥacil olḡan** cihetindin*

LD s.172/1581

ḥam ol-/f.s “pişmemiş, işlenmemiş olmak”

*Ḳaddi **ḥam olur mu** èyle kim yay*

LM s.184/XIX-1553

ḥāşıl ol-/a.s “husule gelmek, peyda olmak”

*Cāndın ni **ḥāşıl olḡay** u tendin ni fāyide*

LD s.195/1798

ḥaste-ḥāl olmak/f.s “hâl hastası olmak”

*Kim ki ‘āşık bolsa zār u **ḥaste-ḥāl olmaḡ** kirek*

GS s.265/344-1

ḥalka-be-güş ol-a.f.b.s “kulağı küpeli olmak”

*Saçınḡni körüp **ḥalka-be-güş oldı** kaçınḡda*

LD s.30/275

ḥüsn ol-/a.s “güzel olmak”

*Nāz ile **ḥüsn oldı** şāhidler işi*

LT s.61/632

kāmil ol-/a.s “kemale ermiş olmak”

***Kāmil olmış irdi** allındın nihān*

LT s.60/615

ḳāni’ ol-/a.s “inanmış, kanmış olmak”

*Yüz munçaḡa **ḳāni’ olmaḡum-dur***

LM s.244/XXV-2190

ḳātil ol-/a.s.c “katil olmak”

***Ḳāil olḡaç** ṭurfe kör kim boldı cān-perver yara*

BV s.23/30-3

maḥbūb ol-/a.s “muhabbet olunmak”

*Ol ḥabīb andın yitip **maḥbūb olup***

LT s.25/157

maḥrum ol-/a.s “bahtsız, nasipsiz olmak”

Devlet-i dīdārıdın Yārab ki maḥrum olğumın

GD 7/5

maḥrūr ol-/a.s “içi hararetili olmak”

Vaşlıdın maḥrūr olup ol bār-gāh

LT s.26/169

maḳbūl ol-/a.s “kabul olunmak”

‘Ālem ehli ara maḳbūl olmaḳ

FK s.649/688-26

ma’lūm ol-/a.s “belli olmak”

Şehğa ma’lūm olğaç ol ‘ışḳ u cünūn

LT s.64/669

māni’ ol-/a.s “engel olmak”

Māni’ olğaylar alargā her zamān

GS s.19/21

melfūz ol-/a.s “telâffuz olunmak”

Melfūz olmay begayr-ı leyli

LM s.101/XI/720

melūl ol-/a.s “mahzun olmak”

Melūl olup-min özümdin fenā meyi tut kim

NŞ s.122/122-6

mescūd ol-/a.s “secde etmek”

Çün melek ḥayliğa ol mescūd olup

LT s.17/34

merdūd ol-/a.s “reddolunmak”

Kim ki serkeşlik kılp merdūd olup

LT s.17/34

meshūr ol-/a.s “tutkun, büyülenmiş olmak”

Körk ili körüben sini barça mesḥūr oldılar

GD 45/2

meslûb ol-/a.s “soyulmak, selbolunmak”*Çün mevâni ‘bar u yoq **meslûb olup***

LT s.25/157

mest ol-/f.s.c “sarhoş olmak”*Boluban yâr mini istesenğiz **mest oluban***

FK s.208/216-2

*Ni tanğ ey muğ-beçe işkıngda **mest olsam** ki pîr-i deyr*

BV s.166/218-7

*Ey könğül **mest olalı** ‘azm-i harâbât eylep*

NŞ s.60/60-1

mîve-dâr ol-/f.b.s “meyva olmak”*Ki tâ bolğay cihân bâğı bu gülşen **mîve-dâr olsun***

ML s.168/(B5a)11

mübhem ol-/a.s “ibham olmak, belirsiz, örtülü olmak”*Nûr imân **mübhem oldu** salmağıl bahr Hudâ*

GD 42/6

mü’min ol-/a.s “Müslüman olmak”*Mü ‘min ol ecsâd haşrığa vü da vî kılma köp*

BV s.85/106-6

mümkün ol-/a.s “mümkün olmak”*Her cefâ kim **mümkün olğay** tartıban*

LT s.74/810

müstecâb ol-/a.s “kabul olunmak”*Gedâ aytur du ‘âyi şıdğ birle **müstecâb olsun***

GD 41/12

müstedâm ol-/a.s “devamlı, sürekli olmak”*Müstedân olsun kemâl-i hüsn ü cāhıng kim bu kün*

GD 9/6

mühlik ol-/a.s “öldürücü olmak”*Mümill ü **mühlik olup** şām-ı fūrkatım bes kim*

FK s.70/70/3

nā-peydā ol-/f.b.s “kaybolmak, belirsiz olmak”

Ni mülkünge hâlel yüz minḡ cihān dik bolsa nā-peydā

BV s.3/2-1

nā-yāb ol-/f.b.s “bulunmaz olmak”

Hafā perdesi içre nā-yāb olup

Sİ s.47/14

nigūn-sār ol-/f.b.s “baş aşağı olmak”

Barçası ya nī nigūn-sār oldılar

LT s.22/114

nümū-dār ol-/f.s “görünen olmak”

Öydeki pervānedin gūyā nümū-dār olmuşam

BV s.313/420-3

Küfr ehlidin nümūdār oldılar

LT s.22/114

pervāz ol-/f.s “uçmak”

Gülşen-i aşlīga pervāz olḡusı

LT s.21/93

pāy-māl ol-/f.b.s “çiğnenmiş olmak”

Mūrlar hayli arada pāy-māl olmaḡ kirek

GS s.265/344-5

perī-vār ol-/f.b.s “peri gibi olmak”

Ža fdın min tilbe hem imdi perī-vār olmuşam

BV s.313/420-6

revā ol-/f.s “yakışır, uygun olmak”

Maḡbūlini red iylemek luḡfunḡdın olḡay mu revā

BV s.3/1-5

revān ol-/f.s “yürümek, su gibi akıp gitmek”

Feryād ḡılıp revān ol it dēk /Yüz nev´ çekip fiḡān ol it dēk

LM s.139/XIV/1096

sebz ol-/f.s “yeşil olmak”

‘Adālet bāḡı sebz oldu, çü Nūṣṣīn-i revān kildi

SD s.108/73

ser-firāz ol-/f.b.s “başı yukarıda olmak, benzerlerinden üstün olmak”

Ki āfāk ara ser-firāz olḡa sin /Hemīşe ra iyyetka yitkey ferāḡ

Sİ s.126/1171

şād ol-/f.s “sevinçli olmak”

Şād olma tisenḡ ay dil eger vaşl ḡānına

LD s.211/1944

Ni şād olmaḡ durur her dem uzun ömriünḡ şitābıdın

FK s.446/481-10

Ḳanıṡı töksenḡ raḡıbler şād olur

LD s.274/2512

şeb-hız ol-/f.b.s “geceleri uyanık olmak”

Bu gül-şen içre Nevāyī dik olmasanḡ şeb-hız

GS s.183/224-7

şefī’ ol-/a.s “şefaatt etmek”

İlāhī ol şefī’ olḡanda il cürmin ki ‘afv itküñḡ

FK s.43/ 42-9

şehīd ol-/a.s “şehit olmak”

Her kim ki şehīd olmadı dilber ḡılıcındın

LD s.30/274

ṡarab-nāk ol-/a.f.b.s “sevinçli olmak”

Bu ta ‘ablardın ṡarab-nāk olḡa-sın

LT s.143/1767

tār-ı zülf ol-/f.s “saç teli olmak”

Tār-ı zülf olḡalı dil-bend saḡa

FK s.21/18-1

vāşıl ol-/a.s “erişmek, ulaşmak”

Vāşıl olmay ol mesīḡā-dem bile

LD s.274/2517

zāhîr ol-/a.s “coşkun olmak”*Hîç renci **zāhîr olmay** min *hod* öldüm ey *tabîb**

BV s.13/15-5

zār ol-/f.s “ağlamak, inlemek”***Zār** *olar-min* kim *kılıptur* *zār cānumnu* *maraz**

BV s.210/278-1

Firākınğ* içre *Gedā asru* *h̄ār* u **zār *oldı**

GD 39/7

Furkati āşūbıdın* **zār olğū-biz*

LT s.46/434

zarūr ol-/a.s “zorunlu olmak”**Su* *humar ehli* içerler *ol* hem *olğundın* **zarūr***

BV s.84/105-8

zer-feşān ol-/f.s “altın saçmak”**Alata* *kuyaş* **zer-feşān olğusı***

Sİ s.103/836

İsimlerle kullanım:**āfet bol-/a.i.c. “1. büyük felâket belâ olmak. 2. mec.çok güzel olmak.”****Kaş* u *közide* *munça* hem *afet bolur* *irmiş**

BV s.191/252-1

’ālem bol-/a.i. “dünya, cihan olmak”**Kildi* *meymūn* u *hümāyūn* *ıyd* u **’ālem boldı** *şād**

SD s.130/158

aman bol-/a.i. “”bağışlamak”**Ay yüzünğ* *körkünçe* *bilmen* kim *aman bolğay* *mu āh**

GD s.40/4

ay bol- “ay olmak”**Yığlama* ey *köz* kim *ol* *ay bolğusıdur* *māhmān**

BV s.78/97-3

Ol* *kuyaş* *teşrîfidin* *ay boldı* *bedr

LT s.24/133

bahā bol-/a.i. “kıymetli olmak”*Cihānda ol perīvaşlığa cān naqdı **bahā bolğaç***

BV s.77/96-5

bākī bol-/a.i. “daimi olmak”*Cihānda mihribān bigim bile **bākī bolung** yā rab*

LD s.14/133

belā bol-/a.i. “bela olmak”*Bu köngülünüñ ilkidin cānga **belā boldı** yana*

GD s.2/1

***Belā bolğan** manğa baht uykusıdur*

LD s.45/410

biryān bol-/f.i. “âşk ateşi ile kül olmak”*İşğ dāğı birle **biryān bolğanımnı** ni bilür*

LD s.186/1708

cān bol-/a.i. “can olmak”*Cānda işqıñg bolğusı tā tende **cān bolğusıdur***

NŞ s.191/191-1

çāk bol-/f.i. “yarılmak”*Gönçe yanglıg **çāk bolmağan** girībān qalmadı*

SD s.240/570

çemen bol-/f.i. “çimen olmak, yeşermek”*Bāğ-ı Rıdvan tik **çemen boldı** lūţuf u can-fezā*

GD s.8/2

*Her yirde bahār olsa **çemen bolsa kirek***

GS s. 20/9-9

çerh bol-/f.i. “felek olmak”*Bu **çerh bolğalı** peydā körünmedi hergiz*

GD 39/2

dāsitan bol-/f.i. “destan olmak”*İl arasında yana **dāsitan bolğay mu āh***

GD s.40/3

- Zīnet-i evrākıñg uşbu **dāsītān bolğusıdur** NŞ s.191/191-6
- deryā bol-/f.i “derya olmak”**
- Deryā bolup allımda közüim yaşı hemışe* SD s.288/741
- cem’ bol-/a.i.c. “toplamak”**
- Boluban cem’ ol gürūh-ı müstemend* LT s.102/1191
- cevherī bol-/a.i.c. “değerli taş olmak”**
- Bu küñ cevāhir-i ma’nāğa cevherī bolğan* LD s.7/53
- devā bol-/a.i.c “deva olmak”**
- Zülāl irniñg devā bolmasa bolmas* GD s.24/4
- eşer bol- “eser olmak”**
- Örtenür-min köñglige andın eşer bolğay mu dip* BV s.45/61-1
- fedā bol-/a.i “gözden çıkarmak, uğruna vermek”**
- Sanğa cānum fedā bolmasa bolmas* GD s.24/2
- fiğān bol-/f.i “ızdırıp içinde olmak”**
- Niçe ey bülbül işiñg dāyim fiğān bolğusıdur* NŞ s.191/191-8
- ğam bol-/f.i “hüzünlü olmak”**
- Fāñī ol vaşl ister olsanğ bī-nevālığdın ni ğam*
- Bolmasun hergiz matā’-ı dünyī-i dūn bolmasa* BV s.19/24-6
- Yana sinsizin mūnisim ğam bolup tur* GS s.142/164-(1-9)
- Bolmağum ğam hār hārıdın hālāş* LT s.166/2086

ğavğā bol-/f.i “vuruşmak, döğüşmek”

*Çün barsa tilbe kildi tip elbette **ğavğā bolğusı***

SD s.278/708

gül gönçe bol-/f.i “gül goncası olmak”

***Gül gönçe bolur** körse yüzini çemen içre*

SD s. 216/483

gül-’izār bol-/a.i “gül yanaklı olmak”

*Eger kaçımnda uşal **gül-’izār bolsa** nidi*

SD s.260/640

habersiz bol-/a.i.c “habersiz olmak”

*Anda kim **boldım habersiz** dāğ koydunğ cānıma*

LD s.116/1061

*Āh u eşkimdin **habersiz bolmanğ** ey ’ālem ili*

NŞ s.175/175-5

hācet bol-/a.i.c. “ihtiyac olmak”

*Kaçan **hāceti bolğay** irdi revā*

Sİ s.70/341

hāk bol-/f.i “toprak olmak”

*Barça iş vaqtıda **hāk** bolsa kirektür garažınğ*

NŞ s.275/276-6

hasret bol-/a.i “özlemek”

*Şeb-i hicrān oyağlık derd ü gām **hasret bolur** sinsiz*

SD s.148/230

hayāt beķāsı bol-/a.i “sonsuz hayat olmak”

*Sanğa **hayāt beķāsı** bolur diyü hergiz*

LD s.7/50

helâk bol-/a.i “helâk olmak”

*...tili ağızıdın çıķıp **helâk bolğı** dikdür.*

NM s.47

hem-dem bol-/f.b.i “sıkı fıkı, canciğer arkadaş olmak”*Ġamım şu lesi cānġa hem-dem boluptur*

NŞ s.169/169(1-7)

Közümgē yürek şanı hem-dem bolup tur

GS s.142/164-(1-9)

hızr-ı reh bol-/a.h.i “Hızır yolu olmak”*Yol azıtķanlarġa bolġıl hışr-ı reh*

LT s.48/469

hurşîd bol-/f.i “güneş olmak”*Sāye řalġan dik kiyin hurşîd bolġaç utrudu*

BV s.21/2

hüküm bol-/a.i.c “hüküm olmak”*Bolmaġunca hüküm şehdin şayda bu cür’et anġa*

GS s.34/9-13

iktisāb bol-/a.i “kazanmak”*Eşsend ay nesim hemin bolġay iktisāb*

GD s.11/3

imtidād bol-/a.i “uzamak, uzun sürmek”*Tā kevākib şaylına seyr içre bolġay imtidād*

LD s.12/104

Sin minip devlet atın ōmrünġa bolsun imtidād

SD s.134/178

insān bol- “insan olmak”*Boldı insān hılķatide müttehid*

LT s.16/24

i’tibār bol-/a.i “saygılı olmak”*Anıġ itiče sanġa i’tibār bolsa nidi*

SD s.260/641

kāfir bol-/a.i “kâfir olmak, inkâr etmek”*Gerçi zülfünġ çîide kâfir bolup irdi könġül*

LD s.83/754

ķahrāmān bol-/ “kahraman olmak”*Ki bu mülk ara ķahrāmān bolǵa sin*

Sİ s.90/645

kān bol-/f.i “1. maden ocağı.2. bir şeyin menbai, kaynağı.*Niçe kim baħr ile kān bolsa sindin terbiyet tapmay*

BV s.4/2-7

ķan bol- “kan olmak”*Ķanı baǵrım zerreī ķayǵunǵ bile ķan bolmaǵan*

LD s.150/1375

Ĥullesin ĉik taŋnıŋ ey gerdūn ki ķan bolǵusıdur

NŞ s.191/191-4

İşitse baǵrı ķan bolǵay mening āh u fiǵānımnı

SD s.244/587

ķara bol- “mec. kara olmak”*Yüzi ķara bolsun közüm andın körer-min bu belā*

SD s.210/464

Bu ĥāl oldı bir ay hicrānıdın şāmım ķara bolǵaĉ

BV s.77/96-3

ķaza bol-/a.i “kaza olmak”*İy ezeldin cānuma zülfünǵ ķaza bolǵan belā*

LD s.17/153

keşāfet bol-/a.i “bulanık olmak, berrak olmamak”*Munĉa felekī ilde keşāfet bolur irmiş*

BV s.191/252-3

ķul bol-/isim “kul olmak”*Dünyanıŋ zībālarındın sizge ķul bolǵan üçün*

LD s.151/1388

ķurban bol- “uğruna can vermek”*Sin barında bu Gedā ger bolsa ķurban özgege*

GD s.3/5

Ķurbān bolayın uçrasa közge ĉapaķları

LD s.243/2242

kül bol- “yanıp tutuşmak”*Tışkıñ otı içre her dem **kül bolur-min** örtenip*

BV s.41/56-1

*Cān ğamıñnıñ otıda köydi vü **kül boldı** yana*

SD s.306/805

*Bolma ğunça **kül tapa almas** murād*

LT s.235/3049

kün bol- “gün olmak”*Ay **kün boluban** eki cunāķı*

LM s.43/III/162

leṭāfet bol-/a.i “nezaketli olmak”*Bir ādemide munça **leṭāfet bolur** irmiş*

BV s.191/252-2

mācerā bol-/a.i “cereyan etmek”*Miniñ ıřķım sözidin ħalk içinde **mācerā bolġa***

BV s.77/96-7

maḥafet bol-/a.i “korkmak”*Yüzdin biri bilsem ki **maḥafet bolur** irmiş*

BV s.191/252-6

mekān bol-/a.i “yer eylemek”*Ḥaste köñlüm derd-i ıřķıñġa **mekān bolġusıdur***

NŞ s.191/191-2

miḥen bol-/a.i “eziyet, meşakkat, sıkıntı olmak”*Her ḳayda tiken renc ü **miḥen bolsa** kirek*

GS s. 20/9-12

munġluḳ bol-isim “sıkıntıda olmak”*Ol ḳuyaş ḳurşı üçün bir lebġa **munġluḳ bolġalı***

LD s.49/449

müselmān bol-/f.i “müslüman olmak”*Müselmān bolup igindin üzüp salġay ḳelipānı*

SD s.158/277

*Ey **müselmān bolġıl** eger bolmasañġ ölsem öler men sining imḳekingni...*

ŞT s.122[69b](13)

nām u nişan bol-/f.i.c- f.i “ün ve nişan olmak”

Mindin ol kün dūnyāda nān u nişan bolğay mu āh

GD s.40/5

nā-tüvān bol-/f.i “güçsüz olmak”

Allah Allah niçe cānum nā-tüvān bolğusıdur

NŞ s.191/191-5

nażar bol-/a.i “nazar olmak”

Bir hem andın derd-i hālīmğa nażar bolğay mu dip

BV s.45/61-2

Kıl köz uçı nażar bolalı ğussadın halāş

LD s.200/1842

nerdübān bol-/f.b.i “merdiven olmak”

Yitkeli ol ayğa gūyā nerdübān bolğusıdur

NŞ s.191/191-9

nevā bol-/f.i “ses, seda ahenk olmak”

Nevāyīdik imiş ol dağı bī-berg ü nevā bolğaç

BV s.77/96-9

nigār bol-/f.i “resmedilmiş olmak”

Eger köngülge muvāfıķ nigār bolsa nidi

SD s.260/642

nişan bol-/f.i “nişan olmak”

Hiç Gedādā uşbu devletlik nişan bolğay mu āh

GD s.40/7

Cannıñ ikki noķtası yanğlıģ nişān bolğusıdur

NŞ s.191/191-3

’ömrüñgüz bol-/a.i “ömür olmak”

’Ömrüñgüz bolsun felek devri minğizlig bī-ħisāb

LD s.12/105

pādişāh bol-/f.b.i. “padişah olmak”

’Acab irmes gedā özni itürse pād-şāh bolğaç

BV s.77/96-2

peydā bol-/f.i. “mevcut olmak”

Yalğuz cānımğa tanğ bile bilmen ni peydā bolğusı

SD s.278/705

rence bol-/f.i. “sıkıntılı olmak”

Rence bolmas *hūr, eger nisbet özin kılsa sanğa*

SD s.306/802

şadağa bol-/a.i.c. “sadaka olmak”

Başınğdın ivrülür şadağa bolğalı kamer

LD s.41/378

şafā bol-/a.i. “safa olmak”

Tut meyi şāfī ki hengāmı şafā boldı yana

GD s.2/3

sāye bol-f.i. “gölge olmak”

Sāyesi bolğay *cihān āsāyişi kılmanğ şitāb*

SD s.180/363

semen bol-f.i. “yasemin olmak”

Her yirde çemen gül ü semen bolsa kirek

GS s. 20/9-10

şevāb bol-a.i. “sevab olmak”

Sorsanğız işkestelerniñ hālını, bolğay şevāb

SD s.186/393

sevdā bol-f.i. “sevdalı olmak”

Barsa iligtin baş dağı başta bu sevdā bolğusı

SD s.278/706

söz bol-“söz olmak”

Ni söz bolğay habībim hāş Allāh

GD s.38/2

Kim anıñğ şerhide söz bolğay uzun

LT s.44/413

şūret bol-/a.i.c. “suret olmak”

Sin ki bu şūretka boldunğ mübtelā

LT s.61/634

sürh-rû bol-/f.s.-f.i. “kırmızı yüzlü olmak”

İşk içre sürh-rû bola almanğçu sipmesenğ

BV s.223/291-6

şeker su bol- “şeker su olmak”

Ağzığa yitkeç şeker su boldı ni nev'ey köñgül

NŞ s.540/543-3

şāh bol-/f.i. “şah olmak”

Hem şāh-ı cihān-penāh bolsun /Hem ehl-i cihānğa şāh bolsun

LM s.77/VII/492

şāh-ı cihān-penāh bol-f.i. “dünyanın koruyucusu şah olmak”

Hem şāh-ı cihān-penāh bolsun

LM s.77/VII/492

şerer bol-/a.i. “kıvılcımlar olmak”

Ni soray dūzahka mundaķ bir şerer bolğay mu dip

BV s.45/61-3

şule-i ğam bol-a.i. “gam şulesi olmak”

Yene hem-demim şu le-i ğam boluptur

NŞ s.169/169-1

tārīh bol- /a.i. “tarih olmak”

...ve bir dürüst i tībār kılğı dek tārīh bolsa irdi yaḥşı bolur irdi tip ötün kıldılar irse...

ŞT s.109/[65b](14)

temennā bol-a.i. “dileme, dilemek, istemek”

Cānum tenimde bolmasa bu hem temennā bolğusı

SD s.278/707

terbiyet bol-f.i. “terbiye olmak”

Demi tadrīc ü tedbīr ü başīr ü terbiyet bolur

SD s.154/257

tersā bol-f.i. “Hristiyan olmak”

Köp müselmān dīn koyup tersā bolurnı kavlasanğ

SD s.220/500

tig bol-/f.i. “kılıç olmak”

Luḡfī tig bolmağā sin biḡhaber ü ḡayrān sin

LD s.141/1298

tūḡī bol-/f.i. “papağan olmak”

Tūḡī bolurıḡa çerḡ éter zevk /Kim ḡavs-i ḡuzahıñı éylegey ḡavḡ

LM s.112/XII-826

vaḡy bol-/a.i “vahy olmak”

ḡudāy ḡazretidin vaḡy boldı mu nāzil

LD s.7/50

vefā bol-/A.a.i “1. sözünde durmak, sözünü yerine getirmek. 2. dostluğu devām ettirmek.

3. yetişmek yetmek. 4. ödemek.”

Feraḡ tapḡay meger rūḡum alar de’bī vefā bolḡaç (1. anlamda)

BV s.77/96-8

Pes ḡanīmet bil vefā bolmaḡ peḡīmāñdın burun (1. anlamda)

FK s. 472 / 511/6

vesile bol-/a.i.c. “sebep olmak”

...ve vürūdınıñ hediyyesi anḡa ves ile bolmağay.

GS s. 4/7

yaḡı bol- /t.i.”düşman olmak”

Anı yüz pāre ḡıl andaḡ, yana bir bolmasun yaḡı

SD s.238/5

...Türkmenler bizge yaḡı bolup irdiler.

ŞT s.109/[65b](16)

yaḡın bol-/a.i “saḡlam bilgi, iyi, kat’î olarak bilmek”

Didi Hüdhüd kim bu iş bolmış yaḡın /Kim irür marıḡda ḡehrīatı Çm

LT s.44/406

zarāfet bol-/a.i “zarif, nazik ince olmak”

Bu luḡf ile ol ḡehde zarāfet bolur irmiş

BV s.191/252-7

zāyi’bol-/f.i “kaybolmak”

- Bigim ni şükri li 'llāh kim niyāzı **bolmadı zāyi*** LD s.14/124
- zerre bol-/a.i.c “pek ufak parça olmak”**
- Zerre ğa bolmas belī hūrşīd künhindin yaķm* LD s.4/11
- ādem ol-/a.h.i. “insan olmak”**
- İçinde benī ādem olğusudur* Sİ s.528/7175
- 'ayb ol-/a.i.c “ayıp olmak, kusur etmek”**
- Belī 'ayb olmağunça āşkār olmas hūner peydā* FK s.37/36-9
- bār ol-/f.i “meyva olmak”**
- Harimide bu bülbüllr ğa bu gül-bāng **bār** olsun* ML s.168/(B5a)12
- büt ol-/f.i.c “put olmak”**
- Līkin büt olup ēnes cemādī* LM s.59/V-316
- cām-ı mey ol-/f.i “içki kadehi olmak”**
- Çün Nevāyī kismetī **cām-ı mey** olmuş ay faķh* GS s.78/72-9
- cem' ol-/a.i.c “toplamak, yığmak”**
- Kördi **cem' olğan** necāsetler besī* LT s.59/612
- Songra **cem' olmakka** ruhsat birmegey imkān ara* NŞ s.5/5-4
- def' ol-/f.i “öteye itmek, savmak”**
- Bu 'uķūbetler telāfi hecr **def' olğaç** budur* BV s.46/63-3
- derd ol-/f.i “gamlı, , kaygılı olmak”**
- Yaşurun **derd olsa** maḥremliĝ kılay* LT s.47/446

encüm bol-/a.i “yıldız olmak”

Baħrıda encümdin olmuş z̃ib ü fer

LT s.33/259

eşk ol-/f.i “göz yaşı olmak”

Sīm-gün ešk olmak altun dik yüz üzre ni asıg

FK s.140/141-5

fāş ol-/f.i “meydana çılmak, dile vermek, duyurmak”

Fāş oldu ulus k̃aşıda esrār-ı nihānum

GD 36/4

Ki fāş olmay dur ol kanlıg niçe dāg-ı nihān hergiz

GS s.179/217-6

fehm ol-/a.i “anlamak”

Hĩç fehm olmadı her niçe hayālāt eylep

NŞ s.60/60-2

feth ol-a.i.c “fetholmak”

Naşīb it könglüme fet̃h olmaḳ anı

FŞ s.77/I/1

fidā ol-/a.i “gözden çıkarmak, feda etmek”

Cān fidā olsun sanḡa vü rūḡ şadḡanḡ kim imes

BV s.85/106-5

fiḡān ol-/f.i “feryat etmek”

Yüz nev ‘ç ekip fiḡān ol it dēk

LM s.139/XIV/1096

fısk ol-/a.i.c “isyankâr olmak, hak yolından çıkmak”

Hem olmuş idi fısk ‘ādet anḡa

Sİ s.283/353

gerd ol-/f.i “toz, toprak olmak”

İşikiñgiz topraḡındın gerd olup uçsun tenim

LD s.55/500

ḡalāş ol-/a.i “kurtulmak”

Kim **ḥalāṣ olmaḳ** ecel peykānıdın

LT s.33/256

ḥalāṣ ol-/a.i “kurtulmak”

Zamāne terkini kām iyleben **ḥalāṣ olḡıl**

BV s.15/17-6

Fıraḳ vādisidin min niçük **ḥalāṣ olayın**

GD 39/6

ḥūr ol-f.i/ “güneş olmak”

Ey Nevāyī kit bu meydāndın ger ol **ḥūr olmasa**

BV s.15

iḥtilāf ol-/a.i “ayrılığa düşmek”

Egerçi köp olmuṣ durur **iḥtilāf**

Sİ s.104/854

inṣāf ol-/a.i “merhametli olmak”

Budur **inṣāf olsa** ey ferḥunde-fāl

LT s.36/296

intiḳal ol-/a.i “bir yerden aşka bir yere geçmek”

Hāneḳahdın deyr sarı **intiḳāl olmaḳ kirek**

GS s.265/344-6

işneyniyyet ol-/a.i “ikilik, ikiden ibāret olmak”

Tā ki **işneyniyyet olmas** mümkin irmes ittiḥād

FK s.120/121-7

istinād ol-/a.i “dayanmak, güvenmek”

Çün **ḥilāfetḳa ol oldu istinād**

LT s.28/191

i’timād ol-/a.i “güvenmek, dayanmak”

Kimse kim ’ömriḡa yoḳtur **i’timād olḡunça** şām

BV s.298/398-4

kāfir-i ’ışḳ ol-/a.i “âşk kafiri olmak”

Kāfir-i ’ışḳ oluban deyr sarı

FK s.649/688-28

ķahr ol-/a.i “ķok kederli olmak”

ķahriñġ olġanda tuişüip dilġa ehl-i taķvā

BV s.4/3-5

ķul ol-/t.i “kul, köle olmak”

Bir naẓar ķıldım ķul oldum aya min

LD s.291/2653

ķurban ol-/a.i “kurban olmak”

ķurban olayım ķaşıñġa ay közi ķaranım

GD 36/3

ķuş ol-/t.i “kuş olmak”

ķuş olmışam yaġıban hecr oķı velī ni asıġ

NŞ s.12/12-4

maķv ol-/a.i “yok olmak, ortadan kaldırmak”

Maķv oldu bu maķrem ol ķarem hem

LM s.52/IV-247

mazħar ol-/a.i “nail olmak, şereflemek.”

Ol mazħar olup cihānda leylī

LM s.28/I-13

mihir ol-/f.i “güneş olmak”

Ol şabāħat birle kim küldünġ manġa mihir oldu fehm

FK s.528//574-2

nasīb ol-a.i “nasib olmak”

Nasīb olġu dik bolsa cānān manġa

NŞ s.14/14-2

nev’ ol-a.i.c “cinsinden olmak”

Kim bu nev’ olmaydur irdi hergiz iş

LT s.51/508

penāh ol-/f.i “sığınacak yer olmak”

Barı sefer ehliġa penāh ol /Harıp yetkenġe tekye-gāh ol

LM s.71/VII/429

rākīb ol-/a.i. “rakib olmak”

*Dem urma **rākīb ol** disün söz ki bar*

FK s. 108/109/4

ref’ ol-/a.i. “kalkındırmak, yüceltmek”

*Rûze eyyâmı selâmethîg bile **ref’ oluban***

GD 33/2

refîk ol-/a.i. “arkadaş, yoldaş olmak”

*Luţfunğ **refîkim olmasa** ni ħad ki yitke min*

GS s.29/4-6

rîş ol-/f.i. “yaralı olmak”

*Köngül çu kirpiklerinğ ħayālîğa tüştî **rîş oldı** barça cüzvi*

FK s.609/664/4

sāl ol- f.i. “yıl olmak”

*Mundağ âfet mübtelâsı mâh u s **āl olmağ** kirek*

GS s.265/344-3

şayd ol-/a.i. “avlamak, avlanmak”

*Lāyîğ ol sin ki bî-ğayd olğa-sın /Sa’y itip bir şāhğa **şayd olğa-sın***

LT s.52/515

sehl ol-/a.i. “kolay, sade olmak”

*Unutub **sehl ola** yādeyle ki gāh*

GD 38/3

serdār ol-/f.b.i.c. “kumandan olmak”

*Ğavm arasında ki **serdār olmağay***

LT s.128/1574

ser-ğayl ol-/f.a.b.i. “baş olmak”

*Tāc-ver ħuşlarğa sin **ser-ğayl olup***

LT s.54/533

serv ol-/f.i. “1. selvi olmak. 2. mec.sevgilinin boyu ”

*Serv **olmay** miħnetidin āzād (2. anlam)*

LM s.125/XIII/954

şām ol-f.i “akşam olmak”

*Kānınınḡ yāḡūtı **şām olḡan** şafāk*

LT s.33/260

şeh ol-f.i “şah olmak”

Şeh olmuş idi rezm içinde telef

Sİ s.125/1165

şî’ār ol-/a.i.c “1. alamet, işaret, iz 2. ayırıcı işaret, ayırt edici âdet bırakmak”

*Lāf u ‘ācizlik **şî’ār olḡan** manḡa*

LT s.65/684

şükr ol-/a.i “şükretmek”

*İy Nevāyî **şükr ol** kūy içredür anınḡ muḡı*

FK s.579/ 630-7

taḡdīr ol-/a.i “değer vermek, beğenmek”

*İrādenḡ birle **taḡdīrinḡdin olḡay** ikki kevn içre*

BV s.4/2-4

ṭarāb ol-/a.i.c “sevinçli olmak”

*Ki budur mūcib-i şevḡ u **ṭarāb ol** ‘izzet ü cāhum*

FK s.414/444-6

tofraḡ ol- /t.i “toprak olmak”

*Rūḡ eger yüz vech ile **tofraḡınḡolsa** ni ‘acab*

BV s.85/106-2

*Yolıda **topraḡolayın** at üçün*

LD s.44/400

toḡ ol- /t.i. “tok olmak”

***Toḡ olḡaç** def’iḡa yok ‘aḡl yārı*

FŞ s.84/III/20

yār ol- / f.i “dost olmak”

*Pend işitip dostlar hīḡ kim bile **yār olmanḡız***

GS s.161/192-4

yaz ol- / t.i “yaz olmak”

*Sāḡıya **yaz oldu** gil bahār Hudā bolḡıl şefiḡ*

GD 28/1

yırağ ol-/ t.i. “uzak olmak”*Anğlağunğ kim kimdin olmış-sın yırağ*

LT s.156/1941

Hāli kim sindin yırağ oldum ‘azîzim anğladım

GD 35/2

zıkr ol-/a.i.c “zikretmek”*Cemîl zıkr olğan cemālîğ itti temennā*

NŞ s.2/2

zulm ol-/a.i “zulmolmak”*Asru zulm olğay ilāhi tutmasun Tinğri revā*

GD 8/3

Zarflarla kullanım:**hıç bol-/f.zf. “hiç olmak”***Ay vüçüd ol tar ağızdın hıç bolsañğni ‘aceb*

LD s.97/885

muḥıkk bol-/a.f.zf. “haklı olmak”*...anıñğ terbiyeti isti ‘dāsıda muḥıkk bolğaylar ...*

GS s.8/2

merdāne bol-/f.zf. “mertçe, erkekçe olmak”*Ni buşar merdāne bol dilber gāmı mey bulur*

GD 20/4

ümİdvārıkk bol-/f.zf. “ümitli olmak”*Bir neçe günde bir kişi kēlip vılāyattın ve ēl ü ulusdın sözler taḫrir ḫıdur ēdi kim mūcıb-ı**ümİdvārıkk bolur ēdi.*

Babn. s.1/K146/12

ḫaber-dār ol-/a.zf. “haberli olmak”*Ḫavm ḫālidin ḫaber-dār olmağay*

LT s.128/1574

III.1. 2. İsim+èt-/it-

Yardımcı fiil olarak *et-* fiili isimlerle birlikte kullanılarak birleşik fiiller meydana getirir.

Sıfatlarla kullanım:

müsa^hhar èt- /a.s “itaat etmek, boyun eğmek”

Ma 'nī ḥaremin müsa^hhar ~~è~~ken /Söz bikrini garḳ-ı zīver ~~è~~ken LM s.57/V/294

āzād it-:(f.s) 1. serbset bırakmak, salıvermek. 2. (köle ve cariyeler için) serbest bırakmak, hürriyetini bağışlamak”

Yā başıñdın ivürüp bir yolu āzād itkil BV s.282/372-1

Çirigni tarḳatıp āzād iter şeh gerçi san alḡaç FK s.102/103-4

berbād it- / f.b.s. “1. kötü duruma getirmek. 2. bozmak.”

Kir tevekkül bile vü vehmni berbād itkil BV s.282/372-6

cilve-gerlik it- /a.f.b.s “cilve etmek ”

Ḥayāl bikrlerin cilve-gerlik itgeli her yan NŞ s.2/2-3

çāk it- /f.b.s “parça parça etmek”

Çāk itip köñlek sining ḥālīñḡa tutmuştur 'azā FK s.40/39/8

Kildīñg ü köñlümnü yüz çāk itmegünçe barmadīñg NŞ s.58/58-2

Yaḡasın daḡı şubḡdın çāk itip Sİ s.55/133

derhem it- /f.s “1. karışık etmek. 2. muztarib etmek. 3. incinmek.”

Ḳılsa anı zülf dik āşüfte ḥāl ü derhem it BV s.59/78-5

fāsīd it- /a.s. “fesat çıkarmak”

Sevdā-yı ḥām fāsīd itiptür dimāḡını LD s.233/2150

füzün it- /f.s “fazla etmek”

*Anğa zîb ü ziynetler **ittim füzün***

Sİ s.92/680

ğālib it- /a.s “üstün gelmek”

*Cān u könglümni özünge t̄alib it /Derd ile 'ışkıngğa şevkum **ğālib it***

LT

s.257/3356

ğam-nāk it- /a.f.b.s “gamlı, tasalı, kaygılı olmak”

*İçin hem kara kayğu **ğam-nāk itip***

Sİ s.55/133

ğarīk it- /a.s “gark olmak, suya batmak, suda boğulmak”

*Luṭfītig yüzni **ğarīk itkey** bu seyl-ābım meniñ*

LD s.102/930

ğarq it- /a.s. “ batırmak, boğmak.”

*Yitkürüp her laḥza deryā **ğarq iter** insānnı*

SD s.300/779

ḥām it- /f.s “1. pişmemiş. 2. işlenmemek, üzerinde çalışılmamış. ”

*Kuruğ sevdā bişürdi vü velī **ḥām itti** işlerin*

SD s.110/85

faşl it- /a.s. “ 1. çözmek, sonuçlandırmak. 2. ayırmak, bölmek. ”

*Felek bir ikki **faşl itti** izāfet dāstānıngā*

BV s.19/23-8

ḥarām it- /a.s “ o şeyden umulan yarar ve rahatı tattırmamak.”

*Közünge uyku **ḥarām it** bu yolda āgeh bol*

LD s.5/30

ḥayr it- /a.s. “iyilik yapmak, insanlık için faydalı işler yapmak.”

*Luṭfıñg könglin alıp **ḥayr ite** kör cānıñ üçün*

LD s.150/1374

hem-rāz it- /f.b.s “sıkı fıkı arkadaş, sırdaş olmak”

*Çün ḥalāyıkın anı mümtāz itip /Küntü kenzen sırrıga **hem-rāz itip***

LT s.17/31

hüsn it- /a.s “iyilik etmek”

Hüsn itiptür ey muşavvir tartıban bir turfe şekl

NŞ s.79/79-5

i'tikād it- /a.s. “inanmak, doğru bulmak.”

Habīb ağzıda külmekni i'tikād itedür

BV s.117/147-3

Mihrimizge i'tikād itse nğ bolur

LD s.279/2553

kānī' it- /a.s “kanaat etmek”

Niçe köp alğanımğa kānī' itme

FŞ s.77/I/7

kār it- /f.b.s “kâr etmek”

Derd cāmın tut mini zār itkü dik / Tışq derdi könglüme kār itkü dik

LT s.92/1046

kāşır it- /a.s “kısa etmek”

Kāşır itti fehmidin idrākni

LT s.15/4

mahlūt it-a.s “katılmış, karıştırılmış olmak”

Halq üçün mahlūt itip gül birle qand

LT s.34/271

maqbül it- /a.s “kabul olunmak, hoş karşılanmak”

Öz qaşında 'özrini maqbül itip /Ol teveccühdin özin ma'zül itip

LT s.56/566

ma'zül it-a.s “azledilmek, işinden çıkarılmak”

Öz qaşında 'özrini maqbül itip /Ol teveccühdin özin ma'zül itip

LT s.56/56

mu'aţţar it- /a.s “ ıtırh, güzel kokulu olmak.”

Mu 'aţţar itmegüsi köz bu hāk-kū yanglıg

BV s.233/304-2

muḥkem it- /a.s “sağlam kılınmak, sağlamlaştırılmak”

*Kırlar birle bu ikki şukbe cevfin **muḥkem it***

BV s.59/78-3

muḥtāc it- /a.s. “birini, ihtiyaç duyduğu bir şeyi başkasından sağlamak zorunda bırakmak.”

*Şükr vācibdür ki biz tig sizni **muḥtāc itmedi***

LD s.142/1302

muẓmer it- /a.s.c “ızmâr edilmek, gizli, saklı, örtülü olmak, dışarı vurulmamak”

Muẓmer itmişler meger sîm içre ḥārâ taşını

GD 42/3

mübhem it- /a.s. “belirsiz, örtülü, kapalı olmak”

*Yâ Rab ol ay ḥüsnining idrâkin ilge **mübhem it***

BV s.59/78-1

mümtâz it- /a.s. “imtiyazlı olmak, ayrı tutulmuş, üstün olmak”

*Çün ḥalâyıkdın anı **mümtâz itip** /Küntü kenzen sırrığa **hem-râz itip***

LT s.17/31

nālân it- /f.s. “inlemek”

*İtkeli **nālân** köngül bu nev ‘-i mâtemdür manğa*

BV s.11/12-5

nâ-murâd it- /f.b.s. “muradına ermemek”

*Anğa budur ki Nevâyîni **nâ-murâd itedür***

BV s.117/147-9

nişâr it- /a.s. “saçmak”

*Köz yolından barçanı żayi ‘**nişâr itken** köngül*

GD 31/3

*Tanğ ırte üstine yinçü **nişâr iter** şebnem*

SD s.138/188

pedîd it-f.s “görünür, açık, belli olmak”

*Közümge ol ışık kuflın **pedîd it** /Anıñ fetḥığa kilkimni kilîd it*

FŞ s.77/I-2

nüş-ḥand it- /f.b.s. “tatlı tatlı gülmek”

Nüş-ḥand itkende la lîñdin körünmiş mü tişîñg

FK s.198/205-3

raķib it- /a.s “rekabet etmek”

*Zülfünġ kibi hālīmni **raķib itti** perīšan*

GD 47/2

re’fī it- /a.s “yüksek etmek”

*Seniġ ħādimleriġ anda ġ**re fī’ itti** merātib kim*

SD s.164/304

şad it- /f.s. “sevindirmek, mutlu etmek.”

*Ķadeĥ küçi bile ġam-ġīn köġülüni **şād itedür***

BV s.117/147-6

şefī’ it- /a.s “şefaath etmek”

Şefī’ itkil anı cāvīd İlāhī

GS s.4/19

ţālib it- /a.s.c “istekli olmak”

*Cān u köġlümni özünġge **ţālib it** /Derd ile ‘ışķınġġa şevķum ġālib it*
s.257/3356

LT

tār it /-f.s “karanlık etmek”

*Güġg itti Mesīḥānı vü **tār itti** kuyaşnı*

BV s.6/6-2

rām it- /f.s “boyun eğdirmek, itaat ettirmek.”

*Yüzi birle ḥālī su vü dānesidin **rām itip***

BV s.42/57-1

rūşen it- /f.s “parlaklık etmek”

*Adl birle **rūşen itti** ġarb u şark*

LT s.28/199

şabr it- /a.s “sabır göstermek, sabırlı davranmak.”

*Ķalmadı **şabr itkeli** bir zerre imkānım meniġ*

LD s.109/999

*Ķanı **şabr itkünçe** derdim çāresin*

LT s.101/1180

zār it- /f.s “aġlamak, inlemek”

- İşk z̄ār itkenge z̄ulm itmen̄g teraḥḥum körgüzün̄g* BV s.264/345-1
- Kör ki ni zerd ü ni z̄ār itm̄ış mini sevdā-yı ḥām* LD s.122/1119
- Derd cāmın tut mini z̄ār itkü dik* LT s.92/1046
- Gedālar ilgide sin anı ḥ̄ār u z̄ār ittiṅ* SD s.142/211
- ṣād eyle-/f.s “sevinçli olmak”**
- Mübtelā bolḡan kişiler köṅḡlini ṣād eyleḡil* LD s.113/1034
- şeker-rīz eyle-/f.b.s. “şeker saçmak.”**
- Hüdhüd enfāsın şeker-rīz eyledi /Ol şekerni nükte-āmīz eyledi* LT s.40/351
- şināver eyle-/f.s “suda yüzmek ”**
- Deşt ara her ni tekāver eyleben /Suda yüz ança şin āver eyleben* LT s.16/21
- vīrān eyle-/f.s “1. yıkık, yıkmak. 2. kederli eylemek”**
- Su koyup toḡm iktiṅ ol kişverni vīrān eylegeç* GS s.99/103-3
- Veh uşol genc ārzūsıdur bizni vīrān eylegen* LD s.142/1301
- zāhir eyle-/a.s “görünür eylemek.”**
- Lāle kibi zāhir eyleben körk* LM s.73/VII-446
- Olça zāhir eylediṅ aqvāldin* LT s.61/630
- zālūm eyle-/a.s “zulmeden, haksızlık etmek”**
- Hem zālūm eylep ḥitābın hem cahūl* LT s.17/30
- zemīn-būs eyle-/a.b.s. “yeri öpmek”**
- Deyr ara esmā’-ı nāḡūs eyleyin /But sücūdında zemīn-būs eyleyin* LT s.93/1051

zūr eyle-/a.s “yalan söylemek, uydurmak”

Zūr eyle^{ng} ança kim imkânı var

LT s.32/250

İsimlerle kullanım:

cezm ét-/a.i “niyet etmek”

Cezm etti ki kêtme^{ki} kerek-tür /Cân terkini etme^{ki} kerek-tür

LM s.343/XXXV-3221

çāk ét-/f.i “yarmak, yırtmak”

Bu haylını kim helāk eter-sên /Öz bağı^{ng} erür ki çāk eter-sen

LM s.145/XIV-1160

def’ ét-/a.i “kovmak, uzalaştırmak”

*Ger def’ éte alsan^g erdi anı****

LM s.178/XIX-1496

fehm ét- /a.i. “ anlamak, kavramak.”

Fehm akeç olup mizācı rencūr

LM s.175/XVIII-1465

ğark-ı zīver ét-/ a.i “süse batmak”

Söz bkrini ğark-ı zīver etken

LM s.57/V/294

halāş ét- /a.i. “kurtulmak”

Demek ki mēni țarabğa hāş ét /Yāhūd ğam-ı ışkdın halāş ét

LM s.191/1627

helāk ét-:(a.i) “1. öldürmek, ortadan kaldırmak. 2. aşırı derecede yormak, bitkin duruma getirmek.”

Bu haylını kim helāk eter-sên /Öz bağı^{ng} erür ki çāk eter-sen

LM s.145/XIV-1160

izhār ét- /a.i. “açığa vurmak, belirtmek, göstermek.”

İzhār etiben vaqar u temkîn

LM s.172/XVIII-1434

katl ét- /a.i. “insan öldürmek.”

Katl êkeli barça tiind ü bî-bāk

LM s.211/XXII-1841

ömr ét- /a.i. “yaşamak, ömür sürmek”

Ömr êtmey ’ilm kesbiğa şarf

LM s.69/VII-409

sāz ét- /f.i “saz çalmak”

Kim sâz êtiben fiğānı mēndin

LM s.141/XIV -1114

seyr ét-/(ai) “1. (hastalık için) sürmek, devam etmek. 2. bir olaya karışmadan bakmak. 3. eğlenmek, görmek, öğrenmek vb. için bakmak, izlemek. 4. (Gemi için) ilerlemek, yol almak. 5. bir şeyin oluşumunu, durumunu gözlemek, bakmak.”

Kilkinğ cevfi de seyr êtip ol /Ol nāv bu-dur hırāmığa yol (5. anlamda) LM s.64/VI-358

taşvîr ét- /a.i “1. ayrıntılarıyla anlatmak, göz önünde canlandırmak. 2. resmini yapmak.”

Taşvîr êtiben yüzi hayalin

LM s.195/XXI-1677

teklîf ét-/ a.i “kuvvetlendirmek, sağlamlaştırmak, üstelemek.”

Teklîf êe almayın kişi hîç

LM s.72/VII-436

’uzlet ét-a.i “bir yana çekilip kendi kendine tenhada yaşamak”

Söz kâfida ’uzlet êtti pîşe

LM s. 57/V/296

vaşf ét-/ a.i “anlatmak, tarif etmek, niteliklerini, özelliklerini sıralamak.”

Vaşf êtküçi yüz ming i ’tidāli

LM s.171/XVIII-1411

’ahd it- /a.i.c. “bir şeyi yapmak için kendi kendine söz vermek; yemin etmek.”

Birse Hax tevfiķ cidd ü cehd itey /Ta yana sizni anğa hem- ’ahd itey

LT s.48/462

‘alen it-/a.i “aşikâr etmek”

Köz yaşı ğuluv kıldı vü sırnı ‘alen itti

SD s.270/678

ta’rif it- / a.i “tanımlamak”

Ki ta ‘rîf iterdin münezzeh durur

Sİ s.75/418

‘arz it-:a.i. “1. yüksek bir mevkide bulunan birine bir şeyi bildirmek, göstermek. 2. söylemek, anlatmak.”

Çün Nebîğa ‘arż itip-türler anı

LT s.32/248

āşām it-/f.i “yiyecek ve içecek etmek”

Velî kan mey ornığa āşām itip

Sİ s.50/50

āşkār / āşikār it-/ f.s. “meydana çıkarmak, belli etmek, açıklamak.”

Nihān derdime āşikār it müdārā

NŞ s.4/4-1

Hünerin ilniġ āşkār itmek

FK s.706//712-2

‘ayb it- / a.i.c “yakışıksızca davranmak.”

‘Ayb itme anıġ başıda bir hem-hevesi bar

LD s.64/583

‘ayş it-/a.i “yaşamak”

Halāyık ‘ayş itniġ bu kün sürür-ı cāvidān kildi

SD s.108/68

‘azīmet it- /a..i. “gitmek, yola çıkmak.”

Ol ğuliv her yan ‘azīmet ittiler

LT s.62/643

‘azm it-:a.i. “1. engellere rağmen bir işi yapmaya kesin karar vermek. 2. bir yere gitmek.”

Mey ‘ilācımdur qopup deyr-i fenāğa ‘azm itey.

ML s.171/(B10b)/10

bend it- /f.i. “birini kendine bağlamak.”

Ay halk tıngırlık için bend itseñ ol nādānıma

LD s.179/1646

beyān it- /ai.c. “bildirmek, söylemek, ileri sürmek.”

Tili me ‘ānī beyān itse tūtīdür gūyā

SD s.174/339

bī-dād it- /f.i. “zulmetmek”

Kil dağı ança ki mümkün ise bīdād itkil

BV s.282/372-3

bī-şu’ūr it- /f.a.b.s. “f.a.b.s “şuursuz, idraksız, düşüncesiz olmak”

Vāqıf ilni bī-şu’ūr itmiş bu iş

LT s.44/411

būy it- /f.i. “koklamak”

Vaşl bergin üz ki min hicrān gülün būy itmişem

GS s.320/423-1

cām it- /f.i. “bardak, kadeh etmek”

Kisük başnıñ kāsesin cām itip /Velī kan mey ornığa āşām itip

Sİ s.50/50

Tut leb-ā-leb līk devri çerh zarfın cām itip

BV s.42/57-6

cehd it- /a.i. “çalışıp çabalamak, gayret etmek, azmetmek.”

Birse Haḫ tevfiḫ cidd ü cehd itey /Ta yana sizni anğa hem- ‘ahd itey

LT s.48/462

cellād it- /a.i. “1. insanı kesen, asan kimse. 2. mec. çok merhametsiz olmak”

Közünñnünñ böbekin üstād iter sin /Urup gāmze bile cellād iter sin

LD s.164/1504

cem’ it- /a.i.c “toplamak, bir araya getirmek.”

Barçanı cem’ itti Beytū l-mālğa

LT s.29/213

Hātırın cem’ itti zūlfınga yetip bir dem şabā

SD s.240/571

cezm it- /a.i. “kesin karar, niyet etmek”

- Vişal devletin ol kün özümge **cez**m ittim* FK s.18/15-2
- cevr it-** /a.i. “zulmetmek, eza, cefa etmek.”
- Cevr itmes irdi mihr üçün imdi **şafâ** kıtur* LD s.42/45-3
- çemen it-f.i** “çimen etmek”
- Köz yüzni yüzünğ şevkıda yahşı **çemen** itti* SD
s.270/675
- dām it-** /f.i “tuzak kurmak”
- Ol perî könglüm kuşın şayd itti zülfin **dān** itip* BV s.42/57-1
- def’ it-** /a.i. “ölüyü toprağa vermek.”
- Sözüm mu ciz irür, def’ itmes anı **mekr idip** hāsıd* SD s.166/312
- edā it-** /a.i. “1. vermek, ödemek, vazifesini yerine getirmek. 2. namaz, oruç, hac, zekat gibi ibadetleri yerine getirmek.”
- ..ve öz tilleri dik şikeste **kalem** tili bile **edā** itmegeyler.* ML s.168/(B6a)/25
- ezber it-** /f.b.i. “ezberleyerek akılda tutmak.”
- Gül vāsf-ı hüsnünğ ırte bile **ezber** itmese* LD s.244/2244
- faḥr it-a.i** “öğünmek, böbürlenmek, büyükenmek.”
- Faḥr** itip zātınğa rūḥ-ı Yāfīs* FK s.671/689/171
- farḳ it-** /a.i.c “1. görmek, seçmek. 2. anlamak, sezmek.”
- Farḳ** itkey ol ḥarāmīdin özge ḥelālını* LD s.249/2294
- fāş it-** /a.i.c “açığa vurmak, duyurmak, ortaya dökmek, dile vermek.”
- Her kişi könglinde kin āḥır deminde **fāş** iter* GD 9/2
- fehm it*-/a.i** “anlamak, kavramak.”

<i>Ol tār aǵzıñg remzidin fehm itti gūyā şemşe-i</i>	GD 30/4
<i>La lıñgız sözidin ol remz ki men fehm ittim</i>	LD s.132/1209
<i>Ki fehm itmegeyler ili nā-gehān</i>	Sİ s.235/2809
feryād it-/f.i. “yüksek sesle haykırmak.”	
<i>İmde ey tilbe fiǵan çikkel ü feryād itkil</i>	BV s.282/372-4
<i>Feryād iterem tüşkeli min yalǵuzun andın</i>	LD s.160/1468
fıkr it- /a.i.c “fikretmek”	
<i>Āhirī fıkr itsem anıñg işi vīrān körnedür</i>	LD s.49/445
<i>Fıkr itip bilmen ni nev´irkin köñgöl ħurremlıǵı</i>	NŞ s.391/392-2
fırāq it-/a.i “ayrılmak. ”	
<i>Zerre fırāq itmege min ihtiyār</i>	LD s.43/399
günāh it-f.i / “günah etmek”	
<i>Ki ümmīd ile köprek ittim günāh</i>	Sİ s.57/150
ħalās it-/a.i “kurtulmak”	
<i>Nef-i zālimdin ħalās itkil mini</i>	LT s.21/90
ħalk it- /a.i. “yaratmak.”	
<i>Ĥalk itti Ĥālĥ ĥulķunǵuz ĥalķın Muĥammed ĥulķı tig</i>	SD s.120/127
ħamd it-/a.i “şükretmek”	
<i>Ger ħamd ite almasa bu bī-zebān sanǵa</i>	GS s.31/6-3
ħaml it- /a.i. “bir sebebe yüklemek, yormak.”	

Özge **haml itme** *cefā kötrürge imkân kalmadı*

SD s.240/573

hatm it- /a.i. “1. sona erdirmek, bitirmek. 2. Kur’an’ı veya herhangi bir kitabı baştan sona kadar okuyup bitirmek, sona erdirmek.”

*Melāmetdin saġın lutfī du ‘ā birle sözüñg **hatm it***

LD s.14/131

hayāl it- /a.i.c. “bir şeyi zihinde tasarlayıp, canlandırmak.”

*Manġa ni ‘āfiyet olġay ki **hayāl itsem irür***

BV s.66/88-4

hazer it- /a.i. “sakınmak, kaçınmak, korumak, çekinmek”

*Lutfī **hazer it** ġamzeleri cādūsıdın kim*

LD s.194/1785

helāk it- /a.i. “ 1. öldürmek, ortadan kaldırmak. 2. Aşırı derecede yormak, bitkin duruma getirmek.”

***Helāk itken** bu hicrān aġusıdur*

LD s.45/411

hisāb it- /a.i.c. “hesap etmek”

*Bir müselmānġa irür dīn kaşdı **itkendir hisāb***

GS s.47/28-3

hiṭāb it- /a.i. “seslenmek, ...e karşı söylemek, söz yöneltmek.”

*Manġa ol köp **hiṭāb itti** kim ey dīvāne-i dānā*

SD

s.162/288

hūş it- /f.i. “akıl etmek”

*İl ni **hūş itkey** ṭama’ dīvānedin*

LT s.109/1300

huy it*-/f.i. “(bir şeyi) alışkanlık durumuna getirmek.”

*Mihr terkin tut ki min miḥnet bile **hūy itmişem***

GS s.320/423-1

hüküm it- / a.i.c. “ 1.düşünme veya yargılama sonunda bir kanıya varmak. 2. egemenliği altında bulundurmak.”

Eyle kim **hüküm itti** ol şem 'i hüdü

LT s.33/252

'ibâdet it- /a.i. "Tanrı buyruklarını yerine getirmek, Tanrı'ya yönelen saygı davranışlarında bulunmak, tapınmak."

Könğülni kis bu cihândın **'ibâdet it** kim irür

LD s.6/35

idrâk it- /a.i. "1. akıl erdirmek, anlamak, kavramak."

Kimse **idrâk itmemiştür** zâtını

LT s.40/357

ihtiyâr it-/ a.i. "1. katlanmak. 2. seçmek, üstün tutmak."

Miñnet ü derd ü belâni **ihtiyâr itken** könğül

GD 31/2

Oyğanıp **ihtiyâr iter** öz zevâlinı

SD s.252/610

iltifât it-/a.i. "1. ilgilenmek, saygı göstermek. 2. rağbet etmek, beğenmek."

Cemâl şükrine luţfîğa **iltifâ itkil**

LD s.235/2165

İltifât itmey rakıb asru kıılır bîgânelik

GD 13/3

imdâd it-/a.i. "yardıma koşmak, yardım etmek."

Sâkıyâ bir iki sâğar bile **imdâd itkil**

BV s.282/372-5

i'nâd it-a.i. "ısrar etmek, dediğinden vaz geçmemek"

Birev ki dehr-i 'anâdın körüp **'inâd itediür**

BV s.117/147-8

in'âm it-/a.i. "iyilik etmek"

İlge köp **in'ân iter** sin dem-be-dem düşnâmnı

LD s.116/1059

işbât it- /a.i. "1. şahit ve delil göstererek doğrusunu meydana çıkarmak. 2. var etmek. "

Zâtığa şîrînlıkı **işbât iter** çendîn şîfât

SD s.190/399

istimā' it- /a.i “1. dinleme, dinlenilme, işitme, işitilme. 2. dinleyip kabul etmek.

3. kulak verip dinlemek.”

İstimā' itkeç bu rūḥ-efzā maḳāl

LT s.107/1257

i'timād it- /a.f.b.i “güvenmek”

Anḡa netīce ki devrānḡa i'timād itediür

BV s.117/147-7

izhār it-/a.i. Açığa vurmak, belirtmek, göstermek.

...ve şadā-yı reşād-telḡin izhār iter.

ML s.168/(B5a)(11)

ḡabul it- /a.i. “onaylamak, bir şeye isteyerek veya istemeyerek razı olmak. ”

Çün nefesniḡ cānı bar ay cān ḡabul ittiḡ nefes (1. anlamda)

GS s.191/235-3

Perī ḡabul ite almay meger kim min (1. anlamda)

NŞ s.1/1-5

Eger sin bu işni ḡabul itmegüḡ (1. anlamda)

Sİ s.133/1281

ḡaşd it-a.i “1. niyet, kurmak. 2. bile bile yapmak. 3. bir işe bilerek, isteyerek girmek. 4. dövmek, öldürmek, yaralama gibi işlere kalkışmak. 5. saldırmak. ”

Kişi ki öz cānıḡa ḡaşd iter sini sivsün (1. anlamda)

LD s.19/175

ḡaṡ' it- /a.i. “1. kesmek, bölmek. 2. bir yeri aşarak geçmek, yol almak.”

Özge ḡuşlar dik bu yol ḡaṡ' itke-min (1. anlamda)

LT s.57/584

ḡatl it- / a.i. “insan öldürmek.”

Bolur ḡāhir lebiḡdin ḡatl iter ḡaḡ

BV s.58/76-5

İy ecel ḡatl itmek al ol ḡamzedin ta līm kim

FK s.597/650-4

ḡayd it- / a.i.c. “1. yazmak, bazı önemli noktaları tespit etmek. 2. hatırlamak için yazmak, not etmek. 3. belirtmek, söylemek. 4. olumlu sonuç almak.”

- Ey hured kit kim sini kayd itkeli yoqtur sebab* (1. anlamda) BV s.34/45-3
- kesb it- /a.i** “çalışıp, kazanmak”
- İy Nevāyī istesenġ kesb itmek āyīn-i fenā* FK s.487/527-7
- Ni kuvvet kesb ite alġay bu şerbet ol ġızāsıdın* GS s.385/517-4
- Didi pīr allımda kesb itkenni tut* LT s.59/610
- Nidin sāye kesb itti bu pāyeni* Sİ s.60/199
- kısm it- /a.i.c** “bölük, parça, çeşit etmek”
- Manġa kısm itmiş ulus ilgide kūt* LT s.66/708
- kısmet it- /a.i.** “nasip etmek.”
- Şükr eylep kısmet itkenge İlāh* LT s.67/713
- kitābet it- / a.i** “kaleme almak”
- Kitābet itmegeniġdin qalemde nāl irmes* GS s.57/43-5
- luḡ it-:a.i** “hoşluk, güzellik, iyilik etmek”
- Luḡ itiben ol ay birer kılsa neẓāret* LD s.28/262
- ma’bed it- /a.i** “mabet etmek”
- Yana birni bir ma’bed itting vasi’* Sİ s.49/41
- maḥrem it-a.i** “mahrem etmek”
- Min yamannı maḥrem itmeġ sākin-i mey-hāne dip* BV s.48/64-7
- maḥv it- /a.i.** “1. yok etmek.2. bozup işe yaramaz duruma getirmek.3. olmaz duruma getirmek.4. boşa gitmesine sebep olmak, heba etmek.”
- Nevāyīdin kişi āşıklıķ atın maḥv ite-almas* BV s.163/213-9

maḳam it- /a.i “makam etmek”

*Közüm bile könglümde **maḳam itti** hayālīnġ*

GD 47/4

mātem it-/a.i. “yas tutmak, üzülmek.”

*Ḳısm anġa hicrān siyeh çalıda dāyim **mātem it***

BV s.59/78-4

men’ it-:(Ai) “yasak etmek, yasaklamak, engel olmak. ”

*Közüm yüzünġ sarı nāgāh baḳsa **men’ itme***

LD s.36/329

merhem it- /a.i.c “merhem etmek”

*Bāde-i kāfūr-gün dürdidin alıp **merhem it***

BV s.59/78-7

mey-i nāz it- /f.i “naz şarabı içmek”

*Anda kim ġamzenġni ser-mest-i **mey-i nāz ittiler***

LD s.49/453

meyl it- /a.i.c “1. eğilmek. 2. eğinmek.”

*Dehr bāġı sarı **meyl itken** íyān*

LT s.48/460

*Ol ki **meyl itmiş** meniġ bīdādıma*

LD s.280/2561

mu’tād it- / a.s.i “itiyad edilmek, âdet olunmak, alışılmak”

*Özni hicrān ġam u derdi bile **mu tād itkil***

BV s.282/372-7

nāz it /f.i. “nazlanmak.”

*Geh cefā geh **nāz iter** siz geh ítāb*

LD s.283/2588

naẓar it- / a.i. “1. bir şey veya konu hakkında düşünmek, değerlendirme yapmak.”

*Ösrük közüġ eşkālīne her geh **naẓar itsem***

LD s.20/181

naẓm it- /a.i. “edebiyatta sözü ölçülü ve anlamlı söylemek.”

*Şerḥ-i íşķım **naẓm itey** bir dāstān*

LT s.127/1562

Könğülsizge naẓn itkeli iştiğāl

Sİ s.91/665

nişān it- /f.i “vurulacak noktaya silahı çevirmek.”

Ni aḥter ki bir ḥātem itmiş nişān /Yedu İlah ara ḥātem olğan nihān

Sİ s.60/193

nüzül it- /a.i “1. aşağı inmek. 2. konağa inmek, konaklamak.”

Gūyiyā Yuşuf nüzūl itmiş çeh-i Bābil ara

BV s.16/19-5

perhîz it- /f.i. “çeşitli sebeplerle yiyecek ve içecekleri sağlığa uygun şekilde almak.”

Ni perhîz itey cām-ı gül-fāmdın

FK s.626/681-12

peygām it- /a.i “haber etmek”

Sindin olmas işkım otın yārğa peygām itip

BV s.42/57-5

rahm it- /a.i. “acımak, merhamet etmek.”

Rahm itip şayyādlar öltürmedi lāğarnı hîç

LD s.43/392

rehn it- /ai.c. “rehin olarak vermek.”

Ridā deyr içre rehn itkenge çün kıldınğ azāb ey şeyh

NŞ s.91/91-7

resûl it-/a.i.c “elçi, peygamber etmek”

Hem resûl itken sini andaķ resûl

LT s.38/333

rūzigār it-/f.i “rūzgār etmek. mec. zaman geçti.”

Yār zūlfî tik perîşan rūzigār itken könğül

GD 31/1

sağ it- /t.i. “1. sağlıklı, sıhhatli hāle getirmek. 2. canlandırmak, diriltmek.”

Ṭurfa mey dur bu ki hem ösrük ü hem sağıte dūr

GS s.133/151-3

şayd it-a.i “avlama, avlanmak”

Şayd itküçi cānım kuşını bir nigār irür

LD s.71/644

şebt it-a.i “yazmak, kaydetmek, deftere geçirmek”

...kilkim **şebt itipdür.**

ML s.184/(B31a)/18

sevād it-/a.i “yazmak, karalamak”

Ṭarab sözini yaşıl haṭ bile sevād itedür

BV s.117/147-2

seyr it- /a.i. “1. (hastalık için) sürmek, devam etmek. 2. bir olaya karışmadan bakmak. 3. eğlenmek, görmek, öğrenmek vb. için bakmak, izlemek.”

Felek yıllar kirek seyr itse vü kiltürse ilginge (3. anlamda)

SD s.166/310

Demīseyr iterdin biyik himmeti /Murādını hāşıl kılıp ümmeti (3. anlamda) Sİ s.69/336

sihr it-/a.i “büyü yapmak”

Şi ’rde sihr iter ü körgüzür yed-i beyzā

SD s.176/350

su’āl it- /a.i. “sormak.”

Aytur Eflāṭun su’āl itse cevābını pür-āb

SD s.184/380

sücūd it- /a.i “secde etmek”

Ger serv sücūd itmese ḳaddıngā ni noḳsan

LD s.160/1471

şūdmūn it- /f.s. “sevindirmek, mutlu etmek.”

Kelāmıng şūdmūn itti Kelīm-i Ṭūr-i Sīnā’nı

SD

s.164/301

şehīd it- /a.i. “ülkesi, ülküsü veya inancı uğruna savaşırken öldürmek.”

Ḳāmetiņg şevḳı şehīd itkenler armānı eger

FK s.501/543-2

şem’ it- /a.i.c “mum etmek”

Barça yıldızlar seniņg yādıngda özin şem’ itip

SD s.92/10

şerh it-/a.i.c “şerh etmek”

- Bu yanğlıg ki **serh ittim** āyīn anğa* Sİ s.154/1593
- şöhret it-/a.i** “ün, ad yapmak”
- İltifâtıngdın bigim men **şöhret ittim** iktisāb* LD s.12/103
- şükr it- /a.i.** “iyilik dolayısıyla hoşnutluğu bildirmek.”
- Kutulsanğ bī-vefā-veşler gamıdın ey köngül **şükr it*** BV s.44/59-6
- tağdīr it- /a.i.** “1. beğenmek. 2. önemini, gerekliliğini, değerini anlamak. 3. değer biçmek, değerlendirmek.”
- Kaçsa bolmas kılğa **tağdīr** itse çün yezdān belā* LD s.17/154
- tağşīr it- / a.i** “kısaltmak, eksik yapmak”
- Yārlıg bābıda **tağşīr** itmediñg* LT s.122/1493
- tağleb it- /a.i.** “istemek, istekte bulunmak.”
- ‘Āşī ümmet **cürmin itkünçe** tağleb* LT s.216/2765
- tārāc it- / f.i** “yağma etmek”
- Köñglüm ilin **tārāc itip** cān mülkini yağma kılur* LD s.79/723
- ta’rīz it-/a.i.c.** “dokundurmak”
- Ġamze **ta’rīz itiben** iyledi tağsīn ‘ārız* FK s.275/292-7
- taşnīf it- /a..i.** “bölümlemek, sınıflamak.”
- Bardı ‘ālim nüsha **taşnīf itkeli** /Kitti muṭrib şavṭ te’līf itkeli* LT s.193/244
- tazallum it- /a.i** “sızlanmak, yanıp yakılmak”
- Barça yüzünğdın utanıp kimse **tazallum itmegey*** LD s.163/1496
- te’ḥīr it- /a.i.c** “geciktirme, geciktirilme”

- Hayr işni te'hîr itmegil bat kıl hoş fermân irür* SD s.118/117
- te'lif it- /a.i. "1. (kitap) yazmak. 2. uzlaştırmak."**
- Bardı 'ālim nüsha taşnîf itkeli /Kitti muṭrib şavṭ te'lîf itkeli* LT s.193/2441
- tergîb it- /a.i. "arzu ettirmek, istek vermek, isteklendirmek"**
- Meygā ter gîb itmekiñg kâfî durur ey pîr-i deyr* BV s.43/58-8
- terk it- /a.i. "1. bırakmak, ayrılmak. 2. salıvermek, vazgeçmek. 3. bakmamak, ihmal etmek."**
- Dime meyni terk it ki sâkî yüzi* BV s.13/14-6
- Terk iter her beytîge âsûde dünyâsın sarây* SD s.236/558
- terkin it- /a.i. "yazılmış bir şeyi çizerek silmek."**
- Bu fânî cihân terkin itmek kirek* Sİ s.472/6341
- teshîr it-/a.i. "büyülemek, aldatmak, aldatılmak"**
- Ol aynı kör teshîr ite bilge müyin tip* SD s.270/679
- tesbîh it-/a.i. "Süphanallah"kelimesini söyleyerek Allah'ı tesbih etmektedir.**
- Zâtınğa gayrını kimse niçük itkey tesbîh* BV s.5/3-8
- teşbîh it-/ a.i. benzetmek, benzetilmek.**
- Ger mini Mecnûnğa teşbîh itseñiz ey ehl-i hûş* BV s.415/575-3
- tofrağ it- /t.i. "öldürmek."**
- Peykerimniñ öyini hecr ki tofrağ ite dür* GS s.133/151-4
- vākıf it-/a.i.c "alıkoymak"**
- Vākıf itseñg bizni şeh esrārıdın* LT s.39/348

vaşf it- /a.i.c. “anlatmak, tarif etmek, niteliklerini, özelliklerini sıralamak, övmek.”

Çın sini vaşf iteyin baştın ayak yalğan

LD s.141/1295

vehm it- /a.i.c. “yersiz korkuya, kuşkuya düşmek, kuruntuya kapılmak, evhamlanmak.”

Bu mining könglüm Te ‘āla l-lah kıyāmet vehm iter

GD 44/2

yād it- /f.i. “anmak, hatırlamak.”

Benefşe ‘ıtrı bile il tarabnı yād itedür

BV s.117/147-1

Geh geh ey şūh mini başıng üçün yād itkil

Yād iter min kim maṅga hem nev-bahārı bar idi

LD s.237/2182

Yād itip-sin gūyiyā bāğ-ı vişāl

LT s.50/494

yār it- /f.i.c “dost etmek”

Öz haddıga yaraşu çü yār itmes ihtiyār

LD s.44/405

Yār itkeni ta ‘nelik öltürdi mini

GS s.568/863-CXXX

Mużtar irdim hecridin yār itken irmiş terk-i mihr

BV s.16/19-2

yasak it- /t.i. “geçmek için uğraşmak.”

Kiskü diyü ‘aşık başın ol şeh yasaķ itmiş

LD s.253/2332

yok it- /t.i “varlığına son vermek, ortadan kaldırmak, ifna etmek, izale etmek.”

Özni yok itmek bile ‘aşıklarığa iftiḥār

SD s.90/1

zabṭ it- /a.i. “1. yazıya geçirmek. 2. hatırında tutmak. 3. zorla almak. 4. tutmak.

5.bir şeyi güç kullanarak önlemek.”

Özni zabṭ itken tapar ḥayr u necāṭ

LT s.102/1195

zîb it- /a.i “süs, bezek etmek”

Tinğri rûzi hüsni ü zîb itmiş manğa

LT s.70/757

zuhûr it- /a.i “görünmek, meydana çıkmak”

...bâtinımda zuhûr itmey dur irdi.

GS s.13/7

...tenğa zehr-i helâk hâşiyyeti zuhûr iter.

ML s.166/(B3a)(16)

zulm it- /a.i “eziyet etmek, işkence etmek.”

İy felek zulm itkeli yoqtur mining dik bir kişing

FK s.729/789

zûr it- /f.i “kuvvet, güç”

Tişildi haste köngül işk tîği itkeç zûr

FK s.144/145-1

Zarflarla kullanım:

âhir it- /a.zf “nihâyete ermek”

Âhir itküng çun gül ü serv-i revân birlen vidâ’

BV s.222/289-7

eyle-:

Sıfarlarla kullanım:

âbâd eyle-/f.s “mâmur, şen, bayındır etmek”

Bu bozulğan könglümüz mülkini âbâd eylegil

LD s.113/1033

’anber-efşân eyle-/a.f.b.s “anber saçan”

Hüsni artar yüzde zülfin ’anber-efşân eylegeç

GS s.99/103-1

āzād eyle- /f.s “ 1. serbset bırakmak, salıvermek. 2. (köle ve cariyeler için) serbest bırakmak, hürriyetini bağışlamak.”

Serv tig kıddıñg üçün bir bende āzād eylegil

LD s.113/1032

āşikār eyle-/f.s. “meydana çıkarmak, belli etmek, açıklamak.”

Āşikār eylep ‘adālet ‘ālemin

LT s.15/11

ciger-ḥūn eyle- /f.b.s “ciğeri kanlı olmak, çok acıklı olmak”

Ḥasret içre cāy oldur kim ciger-ḥūn eylesem

LD s.174/1603

Közlerinġiz āḥūnı her dem ciger-ḥūn eyledi

SD s.290/745

cihān-sūz eyle- /f.b.s. “cihanı yakan (güneş) eylemek”

Ėy ‘ışķ otın Ėylegen cih ān-s ūz

LM s.27/I-9

diger-gūn eyle- /f.b.s. “değişmek, başkalaşmak”

Kör, anı devr-i felek ni tig diger-gūn eyledi

SD s.290/748

efgār eyle- /f.s “yaralı, sakat; kötürüm olmak”

Gül yüzünġni ārzūlap yüz, közni gül-zār eyled /Şeker irningni tilep cān, tenni efgār eyledi

SD s.296/764

fānī eyle- /a.s “ölümlü olmak”

Zātınġa fenānı fānī Ėylep

LM s.27/I/4

firāvān eyle- /f.s “çok, bol, fazla, aşırı olmak”

Az kıl cefā vü cevri munça firāvān eyleme

LD s.177/1631

gerdūn eyle- /f.s “1. dönücü, dönen, devreden. 2. i.felek, dünya, sema etmek.”

Tā ebed merdūd u mel ūn eyleben / Ėbret-i āfāk u gerdūn eyleben

LT s.18/47

giriftār eyle- /f.s “ tutulmak, yakalanmak”

Hîç yok irken yazuğum mini giriftār eyleme

LD s.176/1621

gül-gün eyle- /f.b.s “gül rengi olmak”

Kehrübā yanglıg inğimni eşk gül-gün eyledi

SD s.290/750

harāb eyle- /a.s “virane eylemek”

’Aklımni yana mest ü harāb eylemek için

LD s.156/1429

hāmuş eyle- /f.s “susmak, sessiz olmak”

Kim irür almak cevabı lutfî hāmuş eylemek

LD s.101/923

hār eyle-/ f.s “hor, hakir eylemek”

Çün yarattıgda Uğan gül kongşısın hār eyledi

SD s.296/769

hayrān eyle-/a.s “hayran olmak”

Yaşurun aldı köngül közümnü hayrān eylegeç

GS s.99/103-5

hired-mend eyle- /f.b.s.c “akıllı, anlayışlı olmak”

Cāmıma afyōn izip bir dem hired-mend eylenğiz

GS s.187/230-6

hoş eyle- /f.s “hoş eylemek”

Hoş eylegüçi dāru cāmıga anıng çaykat

NŞ s.75/75-7

hursend eyle- /f.s “kanaat etmek”

Könglünğüz ol naqd yādı birle hursend eylenğiz

GS s.187/230-5

kal’a-dār eyle-a.f.b.s “kale muhafızı olmak”

Yana birni öndür hişār eyleding/Birevni anğa kal’a-dār eyleding

Sİ s.49/36

lāl eyle-/a.s “dilsiz olmak”

*Ṭayr ḥaylin bir nefes **lāl** eylegil /Şavt u laḥmıñg birle bî-ḥāl eylegil* LT s.50/490

maḳbūl eyle-/a.s “kabul olunmak, beğenilmek”

*Hem özi ol birni ma'lūl eylegen /Hem özi ol birni **maḳbūl** eylegen* LT s.18/52

ma'lūl eyle-/a.s “illetli, hastalıklı olmak”

*Hem özi ol birni **ma'lūl** eylegen /Hem özi ol birni maḳbūl eylegen* LT s.18/52

medhūş eyle-/a.s “dehşete uğramak, şaşırmak, korkmak”

*Ġamze birle bizni **medhūş** eyleseñg* LD s.283/2585

meftūn eyle-/a.s “1. fitneye düşmek, sihirlenmek. 2. gönül vermek, tutkun, vurgun olmak. 3. hayrân olmak”

*Fitne birle ḳaşlarıñg köñglümni **meftūn** eyledi* SD s.290/747

mel'ūn eyle-/a.s “1. lânetlenmek. 2. kovulmak.”

*Tā ebed merdūd u **mel'ūn** eyleben /İbret-i āfāk u gerdūn eyleben* LT s.18/47

mezḳūr eyle-/a.s “zikrolunmak, adı geçmek, anılmak”

*Gevher-i ma'nî ki **mezḳūr** eylediñg /Nā-münāsib emr **mezḳūr** eylediñg* LT s.69/739

lāl eyle-/a.s “dilsiz eylemek”

*Ṭayr ḥaylin bir nefes **lāl** eylegil /Şavt u laḥmıñg birle bî-ḥāl eylegil* LT s.50/490

maḳbūl eyle-/a.s “kabul olunmak, beğenilmek”

*Hem özi ol birni ma'lūl eylegen /Hem özi ol birni **maḳbūl** eylegen* LT s.18/52

medhūş eyle-/a.s “dehşete uğramak, şaşırmak, korkmak”

Ġamze birle bizni medh ũş eylese nġ

LD s.283/2585

meftŭn eyle /-a.s “1. fitneye dŭşmek, sihirlenmek. 2. gönŭl vermek, tutkun, vurgun olmak. 3. hayrān olmak”

Fitne birle aşları nġ kŏnġlŭmni meftŭn eyledi

SD s.290/747

mel’ŭn eyle-/a.s “1. lanetlenmek. 2. kovulmak. ”

Tā ebed merdŭd u mel ’ŭn eyleben / ’İbret-i āfāk u gerd ŭn eyleben

LT s.18/47

mŭltemes eyle-/a.s “İltimaslı olmak”

Vaşı kāmın eylegey-biz mŭltemes

LT s.46/439

nāzŭk eyle-/f.s “terbiyeli, saygılı, ince ve zarif olmak”

Yüzŭnġ sıfātı luṭfī nāzŭk eyledi

LD s.42/390

nŭkte-āmīz eyle-/a.f.b.s “nŭkte karıştırmak”

Hŭdhŭd enfāsın şeker-rīz eyledi /Ol şekerni nŭkte-ān īz eyledi

LT s.40/351

perīşān eyle-/f.s “perişan etmek”

Şem ’rŭşenraķ bolur tārın per īşān eylegeç

GS s.99/103-1

Yüz ūzre zŭlfŭnġ daġıtıp ōmrŭm per īşān eyleme

LD s.177/1628

perī-veş eyle-/f.b.s “peri gibi çok güzel olmak”

Ėy kimni ki ēyleben per īveş

LM s.28/I-11

pinhān eyle-/f.s “gizli olmak”

Ŗltŭrŭr maḥremni sulṭān genc pinh ān eylegeç

GS s.99/103-6

İstesem devr ehlidin ’ıṣķı nġnı pinh ān eylemek

ML s.171/B11a)/14)

revān eyle-/f.s “yürümek, su gibi akıp gitmek”

*Luṭfī köngülñi zülfiğa sūd üçün **eyledi revān***

LD s.48/439

rüsvā eyle-/f.s “rezil olmak”

*Öz özi feryād iter kim **eylegey rüsvā** mini*

LD s.221/2041

gam-gīn iyle- /a.f.b.s “kederli, tasalı, hüzünlü olmak”

*‘Işk mindin özgeni bu işte **gam-gīn iylemes***

BV s.172/225-7

lāl iyle- /a.s “dilsiz olmak”

*Derd-i ‘ışkıñg ile ayturdın tilim **lāl iylemiş***

BV s.185/243-2

mübhem iyle- /a.s “belirsiz, örtülü, kapalı olmak”

*Hired birür mühendislerğa sırrın **iyleben mübhem***

FK s.382/409-8

mağlūb iyle- /a.s “galebe edilmek, kendisine üstün gelinmek, yenilmek.”

*Kılurğa ‘işve ki Mecnūnnı **iylegey mağlūb***

BV s.33/43-4

mümtāz iyle-/ a.s “imtiyazlı olmak, ayrı tutulmuş, üstün olmak”

*Barçasındın mini **mümtāz iylep***

FK s.66/66-4

nā-şād iyle-/ f.b.s “hüzünlü, gamlı, kederli olmak”

*Ġayrnı şād itkeli könglümni **nā-şād iylemes***

BV s.173/226-1

nażar-baz iyle-/a.f.b.s “şuhlukla, neşe ile bakmak”

*Tā açıp anı **nażar-baz iylep***

FK s.66/66-6

rūşen iyle-/ f.s “aydınlık, parlak olmak”

*Köñgülñi gevher-i ‘ışkıñg ki **rūşen iyledi gerdün***

BV s.190/250-2

şahīḥ iyle-/a.s “1. gerçek, doğru. 2. hâlis, kusursuz olmak.”

Yok deminġ belki nesīm-i gül-şening iyeler şahih BV s.82/103-6

şirīn iyle- /f.s “tatlı eylemek”

Niçe açığ yıġlasam bir lebni şirīn iylemes BV s.172/225-2

tīg-ı pūlād iyle-/f.s “çelik kılıç çekmek”

Kim mininġ katlimġa baştın tīg-ı pūlād iylemes BV s.173/226-4

İsimlerle kullanım:

āġūş eyle- /f.i “kucaklaşmak”

Kim bolur min kulġa fikr-i būs u āġūş eylemek LD s.101/920

ārām eyle- /f.i “rahat etmek, dinlenmek”

Cānā qarārı yok köñgöl zūlfünġde ārām eyledi SD s.246/589

’arz eyle- / a.i. “1. yüksek bir mevkide bulunan birine bir şeyi bildirmek, göstermek. 2. söylemek, anlatmak.”

’Arż eylemekke alnıda bolġıl güvāh sin LD s.143/1307

āşūb eyle- /f.b.i “kargaşalık, karıştırıcılık yapmak”

Sin dik āşūb eyleben efġān ile LT s.63/667

’āzāb eyle- /a.i “azab etmek”

Uçmaġ ili irmes çü ’āzāb eylemek üçün LD s.156/1433

Haţāsıġa lāyık ’aḡāb eyleme Sİ s.57/161

āzār eyle /-f.i “incitmek, kırılmak”

Bolmasun anınġ dili zār imdi āzār eyleme LD s.177/1625

’azm eyle- /a.i “niyet, karar etmek”

- Hammāmğa 'azm eylegeç ol şūh-ı sitem-ger* LD s.51/468
- 'ayb eyle- /a.i.c "kusur, ayıp etmek"**
- 'Ayb eyleme kim belā bolur bu* LD s.173/1586
- bend eyle- /f.i. "birini kendine bağlamak."**
- Ol perīküide min dīvāneni bend eylengiz* GS s.187/230-1
- beyān eyle- /a.i.c. "bildirmek, söylemek, ileri sürmek."**
- Çün Muşibet-nāmesin eylep beyān* LT s.34/272
- bī-dād eyle- / f.i "zulmetmek"**
- Hicri çün könglümge bī-dād eyleben* LT s.20/75
- biryān eyle-/ f.i "aşk ateşi ile kül olmak"**
- Ġayret otı içre yana bağırmı biryān eyleme* LD s.177/1633
- cehd eyle- /a.i "çalışmak, çabalamak"**
- İmkānı bar nêçe eyleyin cehd* LM s.203/XXI-1760
- Ādemī ṭab 'ını cehl eylep zelīl* LT s.34/264
- cem' eyle- / a.i.c "toplamak, yığmak"**
- Cem' eyler çağda körgeñ rencini* LT s.29/211
- cezm eyle- a.i "niyet etmek"**
- Yüz beliiyyet çıkmegin cezm eyledük* LT s.242/3146
- cilve eyle- /a.i "cilve etmek"**
- Şeh kaşında cilve eyler gülşening* LT s.49/479
- devr eyle- /a.i.c "dönmek"**

Ki devr eylerdi tört minġ üç yüz ıl

Sİ s.114/994

efġān eyle- /f.i “ıztırap ile haykırmak, bağırp çağırmaq”

Pes ni dur kim ƙan kilür aġzınġdın efġān eylegeç

GS s.99/103-7

fāş eyle- /f.i “meydana çılmak, dile vermek, duyurmak”

Pervīn bile hūşe ēyleben fāş

LM s.115/XII-857

fehm ēyle- /a.i “anlamak”

Fehm ēylemeyin ƙakīm-i bī-derd

LM s.160/XVII/1309

ferāmūş eyle- /f.i “unutmaq, hatırdan çıkmak”

Tā ƙıyāmet kilmegey bizdin ferāmūş eylemek

LD s.101/921

feryād eyle-/f.i “yüksek sesle haykırmak.”

Bu ’d ara mundaƙ ki feryād eyledinġ

LT s.51/499

fiġān eyle-/ f.i “feryad etmek”

men ’ itme gül yüzünġni körüp eylesem fiġān

LD s.183/1683

fikr eyle- /a.i.c “fikretmek”

Fikr eyle lutfīnġ ki ni ƙadd u mecālı bar

LD s.85/776

ġaḡab eyle- /a.i “darılmak, kızmak, hiddetlenmek, öfkelenmek”

Ol ġaḡab eylep bu nev ’ itti ƙıṭāb

LT s.28/194

gülzār eyle- /f.b.i “gül bahçesi eylemek”

Közlerim ƙan yaşıdın ’ālemni gülzār eyleme

LD s.177/1623

günāh eyle-/f.i “günah işlemek”

- Bu gedā köngli üçün munça **günāh eylep** ötüng* LD s.102/932
- gül-geşt-i bāğ eyle-** /f.b.i “gül bahçesinde gezinti yapmak”
- Eylemiş-min ’ārıznġ hicrānıdın **gül-geşt-i bāğ*** NŞ s.295/296-2
- halāş eyle-** /a.i “kurtulmak”
- Özni özlük kaydın **eylep halāş*** LT s.25/153
- harc eyle-** /a.i “yol harcı, yol masrafı yapmak”
- Yolda **harc eylerge** çuntaynġga sal* LT s.115/1382
- hem-nefes eyle-** /f.a.b.i “arkadaş olmak”
- Her melālet yitse **eylep hem-nefes*** LT s.57/578
- hesāb eyle-** /a.i “hesap etmek”
- Çün hāşıl-ı ömrini **hesāb eylese** lutfī* LD s.62/564
- heves eyle-** /a.i “heves etmek”
- Ni kim isteben **eyler irdi heves*** Sİ s.67/300
- hicāb eyle-** /a.i.c “utanmak, sıkılmak”
- Eyleben çün ref’ yitmiş minġ **hicāb*** LT s.25/156
- hidāyet eyle-/a.i “hak yolına girmek”**
- Derdime dermān ināyet eylegil /Tevbe-i kāmīl **hidāyet eylegil*** LT s.21/89
- hikāyet eyle-** /a.i.c “hikaye anlatmak”
- Ol şāmdın **eylegil hikāyet*** LM s.45/IV-178
- hīnāger eyle-/f.b.i “şarkı söylemek”**
- Zühre **hīnāgerlik eylep** çıktı lahn* LT s.24/136

hisāb eyle-/ a.i.c “hesap etmek”

*Haṭā eylegenni **hisāb** eyleme /Haṭāsıga lāyık ‘aḫāb eyleme*

Sİ s.57/161

hücūm eyle-/a.i “saldırmak”

*Kim **hücūm** eylep cedel körgüzdiler*

LT s.28/192

Hüdhüd eyle-/a.i.c “Hüdhüd olmak”

*Çünkü **Hüdhüd** eyleben āgāz-ı ‘ışk*

LT s.54/538

‘ışk eyle-/a.i “âşık olmak”

Bular barını peydā eylegen ‘ışk /Birin ol birge şeydā eylegen ‘ışk

FŞ s.79/II/16

ıztırāb eyle-/a.i “acı, elem, sıkıntı çekmek”

Cevābıda min eylemen ıztırāb

Sİ s.227/2696

idrāk eyle-/a.i “anlayış sağlamak”

Eyleben idrāk toḫsan miṅ kelām

LT s.26/165

ifşā eyle-a.i.c “gizli bir şeyi ortaya dökmek”

Āferīn-i şun ‘ifşā eylegey /beyiti tamamla

LT s.60/624

iḥdād eyle-/a.i “keskinleştirmek”

Cānıḡa raḥm eyleben ḥaddınça iḥdād eylegil

LD s.113/1036

iḥsān eyle-/a.i “ihsanda bulunmak”

Aḫsenü l-vech ile sizge munça iḥsān eylegen

LD s.142/1302

iḫyā eyle-/a.i “diriltmek, canlandırmak”

Bāḡ emvātını iḫyā eyledi

LT s.16/15

ikrār eyle-/a.i “söylemek, tasdik etmek”

*Küfr ü zülfünğga ger **ikrār eyledi** miskin Gedā*

GD 10/5

*Tuz suyn koydılar ança, andın **ikrār eyledi***

SD s.296/766

’ināyet eyle-/a.i “1. dikkat etmek 2. lûtf, ihsan, iyilik etmek”

Ger ’ināyet eyleseñg nitti bigim kem mey bulur

GD 20/7

Luṭf u ināyet eylese anda manğa ni san irür

LD s. 48/437

Derdime dermān ināyet eylegil

LT s.21/89

işāret eyle-/a.i.c “işaret etmek”

Biri dip kim kop ṭahāret eylegil /İlni ṭā’atka işāret eylegil

LT s.103/1201

’işve-i nāz eyle-/a.i “naz işvesi yapmak”

İşve-i nāz eyle ey ra nā tezerv

LT s.51/503

iṭā’at eyle-/a.i “boyun eğmek, dinlemek, davranmak”

Niçe minğ yıl zühd ü iṭā’at eyleben /Emriğa anıñg iṭā’at eyleben

LT s.17/36

kām eyle-/f.i “arzu, emel, istek istemek”

Alardın kim ol eylemiş irdi kām

Sİ s.192/2159

ḵānūn eyle-/a.i.c “kanun koymak”

*Cuz Ömer kim beyle **ḵānūn** eylemiş*

LT s.30/215

kār eyle-/f.i “kazanç eylemek”

*Ol seniñ taş köñlüñge bilmen nidin **kār** eylemes*

LD s.109/996

kerem eyle-/a.i “kerem eylemek”

*Kerem birle cürmini kem eylegil /Ger ol kıldı kemlik **kerem** eylegil*

Sİ s.57/162

kısmet eyle-/a.i “kısmet eylemek”

Kısmeti eylep şeref mi' rācını

LT s.17/32

laḳab eyle-/a.i.c “lakap takmak”

Vaṣl u hicrin ömr ü merg eylep laḳab

LT s.19/70

mānend eyle-/f.i “benzer, eş olmak”

Līk Mecnūn 'nı Nevāyī birle mānend eylenḡiz

GS s.187/230-7

Mecnūn eyle-/a.i “Mecnun olmak”

Müşk yıdık zülfünḡüz Leylī'ni Mecnūn eyledi

SD s.290/745

mūcib-i pend eyle-/f.i “nasihata icap etmek”

Öltürüp ālem ilige mūcib-i pend eylenḡiz

GS s.187/230-2

nādān eyle-/f.b.i “1. bilmezlik. 2. kabalık etmek.”

Ay cihāndın āql alıp özini nādān eylegen

LD s.142/1303

nāle eyle-/f.i “inlemek, feryad etmek”

Sin dik āṣ ūb eyleben efgān ile /Nāle eyler irdi minḡ destān ile

LT s.63/667

naṣīb eyle-/a.i “pay, hisse almak”

Naṣībim eyle ni kim bar ümīdim (2. anlamda)

FŞ s.77/I/3

naẓar eyle-/a.i.c “1. bakmak, göz atmak. 2. düşünmek.”

Bu luṭfī-i bīṣāreḡa geh geh naẓar eyle

LD s.34/317

nezāre eyle-/a.i “bakmak, seyretmek”

Gül ḡālīḡa çü nezāre eylep /Gül-gün yaḡasın pāre eylep

LM s.124/XIII-947

nigāh eyle-/f.i “bakmak”

İy perī-ruḥsāreler bizge nigāh eylep ötüñg

LD s.102/931

nūş eyle-/f.i “zevk ve safâ etmek”

Ay köñgöl nūş eyle özüñg müdde Ī açlık sözün

LD s.101/922

pādişāh eyle-/f.b.i. “padişah eylemek”

Bir nazār birle gedānı pādişāh eylep ötüñg

LD s.102/931

pāre eyle-/f.i “parçalamak”

Gül ḥālīğa çü ne zāre ēylep /Gül-gün yaqasın pāre ēylep

LM s.124/XIII-947

perhīz eyle-/f.i “perhiz etmek”

Kitür piyāle ki ölsem hem eylemen perhiz

GS s.183/224-5

peyvend eyle-/f.i “1. ulaşmak. 2. bağlamak”

Bend bendim zülfi zinciriğa peyvend eyleñgiz

GS s.187/230-1

pīş-vā eyle-/f.i.c “başkanlık etmek”

Pīş-vāṭıg eylegeç Hüdhiüd kabūl

LT s.129/1591

rahm eyle-/a.i “acımak, esirgemek korumak”

Dost çün rahm eylemey bolmış turur düşmen mañga

GS s.37/14-5

raḳam eyle-/ a.i.c “yazı yazmak”

Şi ārı ḥırāş-ı qalem eylemek /Nüket şafḥa üzre raḳam eylemek

Sİ s.51/66

şayd eyle-/a.i “avlamak, avlanmak”

Yüz feyz kuşını ēyleben şayd

LM s.62/VI/341

*Zülf ara **şayd eylemek** ister köñgüllerni közüñg*

NŞ s.119/119-3

şenā eyle-/a.i.c “övmek, methetmek”

*Ni ħaddı bile lutfī **şenā eylesün** inşā*

LD s.3/7

şevāb eyle-/a.i “sevab işlemek”

*Bağ köz uçı li llāh **şevāb eylemek** için*

LD s.156/1429

sevdā eyle-/f.i “sevdalanmak”

*Ezelde saçınğa bir cānnı **eyledim sevdā***

LD s.122/1114

seyr eyle-/ a.i “seyretmek”

*Seyr **eylese** yel üze Süleymān*

LM s.41/III-138

sultān eyle-/a.i “sultan etmek”

*Kim irür bizni gedā vü sizni **sultān eylegen***

LD s.142/1300

şerĥ eyle-/a.i.c “1. açmak, ayırmak. 2.açıklamak. 3. bir kitabın ibâresini kelime kelime açıp îzah ederek yazılan kitap. 4. açık anlatmak. ”

*Ger işiking şevķını **şerĥ eylesem** bu faşlda*

LD s. 105/958

*Şām-ı hicrān miĥnetin **şerĥ eyley alman** za fdın*

GS s.441/601-5

*Ki **şerĥin** anıñg eyley almas kişi*

Sİ s.69/332

şükr eyle-/a.i “şükretmek”

***Şükr eyleben** oldılar yana şād*

LM s.148/XV/1184

şürü’ eyle-/a.i “başlamak”

***Şürü’ eylemiştür** maķālātı ģa*

Sİ s.93/690

ṭā'at eyle-/a.i “ibadet etmek”

Niçe minḡ yıl zühd ü ṭā'at eyleben

LT s.17/36

ta'bīr eyle-/a.i “1.anlatmak. 2.rüya yormak.”

'İsā enfāsın tekellüm birle ta'bīr eylegen

LD s.143/1309

ṭahāret eyle-/a.i “temizlik yapmak, temizlenmek”

Biri dip kim ḡop ṭahāret eylegil

LT s.103/1201

taḡrīr eyle-/a.i “yazmak, yazılmak.”

Naẓm u neşridin ki taḡrīr eyleben

LT s.34/270

taḡşīr eyle-/a.i “1. kısaltmak. 2. bir işi eksik yapmak. 3. bir şeyi yapabilir iken çekinip yapmama. 4. kusur etmek.”

Yarḡum mā lum imes bilmen ni taḡşīr eyledim

GD 48/6

Sih̄r eger ḡılḡum ki taḡşīr eylegüm

LT s.250 /3253

tārac eyle-/f.i “yağma etmek, talanlamak”

Çü tārac eyleding cān u köḡlini

GD 4/3

ṭavāf eyle-/a.i “etrafının dolaşmak”

Anı zerre yanḡlıḡ ṭavāf eyledim

GS s.12/17

ta'yīn eyle-/a.i “ ayırmak, belli etmek.”

İtlerinḡniḡ manşıbın lutfīḡa ta'yīn eylegil

LDs.23/215

Sūreler ornını ta'yīn eyledi /Bū l- 'acab dīvānnı tedvīn eyledi

LT s.30/223

tebessüm eyle-/a.i “tebessüm etmek”

Ya tebessüm eyleding kim şūret-i cān körnedür

LD s.48/440

tedbir eyle-/a.i “bir şeyi te’min edecek veya önliyecek yol, çare bulmak”

Kimge itey derd-i hālīmni nī tedbir eyleyin

GD 43/4

Dünyada çıkmaz meninğ derdimge tedbīr eylegen

LD s.143/1311

tedvīn eyle-/a.i “1. ed. dīvan şekline sokmak. 2. kitap hâline getirmek.”

Sûreler ornını ta’yīn eyledi /Bū l- ‘acab dīvānnı tedvīn eyledi

LT s.30/223

tefsīr eyle-/a.i “1. yorumlamak. 2. Kur’ân’ın manasında yapılan yorumlar.”

Naẓm u neşridin ki taḥrīr eyleben. /Vaḥdet esrārını tefsīr eyleben

LT s.34/270

tekāver eyle-/f.s.ve i. “koşmak”

Deşt ara her ni tekāver eyleben

LT s.16/21

tekellüm eyle-/a.i “söylemek, konuşmak”

Kim ḥakāyık çün terennüm eylegey /Kuş tili birle tekellüm eylegey

LT s.35/295

terennüm eyle-/a.i.c “yavaş ve güzel bir sesle şarkı söylemek”

Kim ḥakāyık çün terennüm eylegey

LT s.35/295

taḫṣīr eyle-/a.i “1. kısaltmak. 2. bir işi eksik yapmak. 3. bir şeyi yapabilir iken çekinip yapmamak. 4. kusur etmek. 5.kabahat, suç, günah işlemek.

Terk-i iḥsān eyledinğ amdā ni taḫṣīr eyledim

LD s.133/1220

teshīr eyle-/a.i “büyülemek, aldatmak, aldatılmak.”

Kim köziünğ eşkālıdur ‘ālemni tesḥīr eylegen

LD s.143/1313

te’ṣīr eyle-/a.i “büyülemek, aldatmak, aldatılmak”

Zerre īkōnğline te’ṣīr eyles

LD s.272/2498

teşbîh eyle-/a.i. “benzetmek, benzetilmek.”

Ni teşbîh eyleyin kim nârevâdur

LD s.306/2739

teveccüh eyle-/a.i “vecde gelmek, hallenmek, coşmak”

Kuş teveccüh eylese uçmaḳ sarı

LT s.21/94

tevsen eyle-/f.i “dik başlı adam olmak”

Şeh-süvârım tevseni eyler mü âyâ pûye-tîz

NŞ s.201/201-1

‘ummân eyle-/a.i “ulu, büyük, engin deniz, okyanus eylemek”

Kim lutfîniṅ ikki közin her laḫza ‘ummân eyleme

LD s.178/1634

vaşf eyle-/a.i.c Anlatmak, tarif etmek, niteliklerini, özelliklerini sıralamak, övmek.

Ni vaşf eyleyin çünki her kim yiter

Sİ s.72/381

vefâ eyle-/a.i “1. sözünde durmak, sözünü yerine getirmek. 2. dostluğu devam ettirmek. 3. yetişmek, yetmek, kâfi gelmek.”

Sin Nevâî’ğa vefâ eylemeseṅṅ bar olsun

GS s.185/227-7

vehm eyle- /a.i “yersiz korkuya, kuşkuya düşmek, kuruntuya kapılmak, evhamlanmak.”

Vehm eylege-s’ên köṅgöl ḳalışdın

LM s.208/XXII-1805

yâd eyle- /f.i “anmak, hatırlamak.”

Eger bu bendenî yâd eyleseṅṅ bigim ki gâh

GD 39/5

Tinṅrilik bolḡay birer hem sin anı yâd eylegil

LD s.113/1035

Ḳurb Ḳâfın gūyiyâ yâd eylediṅṅ

LT s.51/499

zuhûr eyle-/a.i “görünmek, meydana çıkmak”

Anğa eylegeç nūr-ı hüsnünğ zuhūr

Sİ s.52

zünnār eyle-/a.i.c “zünnar bağlamak”

Boynıda tesbīhini bilinge zünnār eyledi

SD s.296/768

Zarflarla kullanım:

bir bir eyle- /t.i

Şüret-i çīn defterin yüz katla bir bir eylegen

LD s.143/1312

iyle-:

Sıfatlarla kullanım:

‘aciz iyle- /a.s “beceriksiz olmak”

‘Aciz iyeler çağı huffāş ‘amāsığa devā

BV s.4/3-4

ābād iyle- /f.s “mamura, şen, bayındır olmak”

Çun mini buzdı min ol vīrānı ābād iylemen

BV s.357/488-5

bī-çāre iyle- /f.b.s “çaresiz olmak”

Ni ğam eger min-i bī-çāre iylemedim

BV s.325/438-4

berbād iyle- /f.b.s. “1. perīşan, harap, viran. 2. pis, fenā, kirli olmak”

Kim barın āhım yili bir demde berbād iylemes

BV s.173/226-5

bed-ḥāl iyle- /f.a.b.s “hâli kötü olmak”

Kil ki hicrānıñ min-i maḥzūnnı bed-ḥāl iylemiş

BV s.185/243-1

berbād iyle- /f.b.s. “1. kötü duruma getirmek. 2. bozmak.”

İylemem feryād kim gerdūnnı berbād iylemen (1. anlamda)

BV s.357/488-1

bî-nevâ iyle- /f.b.s “nasipsiz, zavallı, fakir, çâresiz, muhtaç olmak”

*Nevâ câvid kimge birdi bizni **bî-nevâ iylep***

BV s.44/59-11

cüda iyle- /f.s “ayrı ayrı düşmek, ayrılmak.”

İylegil cāndın cüdā lîk itme ĩmāndın cüdā

BV s.6/5-3

çāk iyle- /f.b.s “parça parça etmek”

*Sargarıp eşkin tōküp min dik yağa **çāk iylemiş***

BV s.83/104-4

dīvāne iyle- /f.s “deli olmak”

*Mini hevāsıda **dīvāne iyledi** ol şūh*

BV s.90/111-1

füsün-sāz iyle- /f.b.s “büyüleyici olmak”

*Zulm üçün közni **füsün-sāz iylep***

FK s.66/66-2

fārigü’l-bāl iyle- /a.s “başı dinç, rahat olmak”

*Yār u āgyārımnı mindin **fārigü’l-bāl iylemiş***

BV s.185/243-5

ğammāz iyle- /a.s “fıtneci, koğucu olmak”

*İşk anğa eşkni **ğammāz iylep***

FK s.66/66-6

gedā iyle- /f.s.c “dilenci, yoksul olmak”

*Sini luţf iyleben şāh iyledi **gedā iylep***

BV s.44/59-10

revā kıl-/f.s “yakışır, uygun, yerinde olmak”

*Ey ki şeh-sin lîk **kılmay-sin revā** il hācetin*

BV s.293/390-6

rüsvā kıl-/ f.s “rezil olmak”

*Kim min-i dīvāneni ‘ālemğa **rüsvā kıldılar***

FK s.157/159/1

*Hār u rüsvā **kıla durğan** bu könğüldür bu könğül* LD s.119/1086

rāst kıl-/f.s “doğru kılmak”

*Ayıt ol **rāst kılmasun** manğa bu igri niyyetni* LD s.222/2047

rüsvāy-ı ‘ālem kıl-/f.s “rezillik kılmak”

Bizni iy ‘ışk cünün **rüsvāy-ı ‘ālem kıldırğız** FK s.202/209/1

revān kıl- /f.s “yürümek, su gibi akıp gitmek”

*Emīr-i kâfile köçti **revān kılıp** maḥmil* LD s.5/31

şeydā kıl-/f.s “aşktan aklını kaybetmek, divane, düşkün, şaşkın kılmak”

*Mini **şeydā kıla durğan** bu könğüldür bu könğül* LD s.119/1086

*Ay vefāsız sin mini hecrinğde **şeydā kılmağıl*** LD s.112/1027

şād kıl- /f.s “sevinçli olmak”

*Könğlüm ol ümmīd birle **şād kıl*** LT s.48/470

*...ve rüḥumnı aning bile **şād kılğaylar.*** ML s.192/(B45a)25

telḥ kıl-/f.s “acı kılmak”

***Kılur sin telḥ** ‘ıyşim kāmını bī-hūde sözlerdin* BD s.142/41

İsimlerle kullanım:

āyīn iyle- /f.i “merasim, tören yapmak”

*Her niyāz itsem ‘ıyan cüz nāz **āyīn iylemes*** BV s.172/225-1

‘azāb iyle- /a.i. “işkence, keder etmek”

Tiler şabûh-ı humâr iyleben ‘azâb manğa

FK s.20/16-5

‘azm-i geşt iyle- /a.i “azm-kasıt, niyet, karar-geşt-gezmek, seyretmek, dolaşmak”

‘Azm-i geşt iylep tün aqşam ay kibi iylep tülû‘

FK s.535/581-3

ārām iyle- /f.i. “1. durmak, eğlenmek, dinlenmek. 2. yerleşmek, istirahat etmek; karar kılmak.”

Qavmagıl könglümni zülfünğ içre ārām iylegeç

FK s.99 /100-1

bī-dād iyle- / f.i “zulüm itmek”

Yok demī kim furkatı cānımğa bī-dād iylemes

BV s.173/226-1

bahā iyle- /a.i “1. güzellik vermek. 2. alışmak, dadanmak.”

Kişi Cemşīd cāmın satkun almaydur bahā iylep

BV s.44/59-5

cefā iyle- /a.i “eziyet etmek, incitmek.”

Vefānı kıldı köp āzürde ol ay çun cefā iylep

BV s.44/59-1

devā iyle- /a.i.c “tedbir eylemek”

Ki bu bīmārlıgdın kimse kopkan yok devā iylep

BV s.44/59-4

emr iyle- /a.i.c “iş buyurmak”

İrür hem zulm kim emr iylegüngdür

BV s.106/130-3

efsāne iyle- /f.i “efsane eylemek”

Cünun ü ‘ışk ile efsāne iyledi ol şuh

BV s.90/111-1

fāş iyle- /a.i.c. “açığa vurmak, duyurmak, ortaya dökmek, dile vermek.”

Tapşurgay işitkenge ki fāş iylemegey-sin

BV s.507/708-2

feryād iyle-/f.i. “yüksek sesle haykırmak.”

Kim niçe tündür ki ol dīvāne feryād iylemes

BV s.173/226-2

fidā iyle- /a.i “1. gözden çıkarmak. 2. kurban olmak”

Başığa ivriley allıda cānımnı fidā iylep

BV s.44/59-8

ğazab iyle- /a.i “kızmak, öfkelenmek, hiddetlenmek”

Olça kısmınğdur kaçādın kimge iyeler-sin ğazab

BV s.35/45-8

hayāl iyle-/a.i.c. “bir şeyi zihinde tasarlayıp, canlandırmak.”

Hayāl iylemek birle efsāne ’ī

FK s.628 /681/36

hicāb iyle- /a.i.c “perde eylemek, örtmek”

Yār gül-gün ton yinğın mü yüzge iyleptür hicāb

BV s.31/41-1

ıztırāb iyle- /a.i “acı, elem, azab sıkıntı eylemek”

Maṅga titretme tüşti zerre yanğlığ ıztırāb iylep

FK s.63/63-4

ızhār iyle- /a.i. “açığa vurmak, belirtmek, göstermek.”

Hüsnin ızhār iylemekke ister eṭrāfida zıd

BV s.93/115-1

iḥmāl iyle- /a.i “yükletmek, yükletilmek”

Çerḥ anı kāmım körüp sa ‘yide iḥmāl iylemiş

BV s.185/243-6

iḥāṭa iyle- /a.i “1. bir şeyin etrafını çevirme, sarma, kuşatma, etrafını çevrilmek.”

istiḥāre iyle-/a.i “1. bir işin hayırlı olup olmayacağını anlamak üzere abdest alıp,

duā edip uykuya yatmak. 2. hayırlı olmayı arzu etmek.”

Kim min kılurda bu ‘azm istiḥare iylemedim

BV s.325/438-6

maḥv iyle-a.i “yok etmek, ortadan kaldırmak, perişan etmek”

- Evvel köngül közgüsidin **maḥv iyle** naḡş-ı mā-sivā* BV s.3/1-7
- neḡāre iyle-** /a.i “bakmak, seyretmek”
- Saḡıḡ sevādığa hergiz **neḡāre iylemedim*** BV s.325/438-1
- nāz iyle-** /f.i. “nazlanmak.”
- Barur ol mest yana **nāz iylep*** FK s.66/66-1
- pervāz iyle-** /f.i “uçurmak”
- Cān u köḡlüm kuşu **pervāz iylep*** FK s.66/66-5
- şayd iyle-** /a.i “avlama, avlanmak”
- ‘İş ü rāḡat kuşların **şayd iyley alman** gerçi bar* FK s.398/426-6
- sitem iyle-** /f.i “1. zulüm, haksızlık etmek. 2. eziyet etmek. 3. çıkışmak.”
- Niçe ol ḡayl melūl olmadı cevır ü **sitem iylep** (2. anlamda)* FK s.61//61-2
- tereddūd iyle-** /a.i “kararsız olmak, duraksamak”
- Sālik-i fānī teveccühdin **tereddūd iylemes*** BV s.83/103-8
- terahḡum iyle-/a.i** “merhamet etmek, acımak”
- Nāzenīnler bī-nevālarga **terahḡum iyleneḡiz*** BV s.165/217-1
- tekellüm iyle-/a.i** “söylemek, konuşmak”
- Luḡf eger yoktur ḡāḡab birle **tekellüm iyleneḡiz*** BV s.165/217-1
- tebessüm iyle-/a.i** “gülümsemek”
- Fāş külmēs-siz nihān bārī **tebessüm iyleneḡiz*** BV s.165/217-2
- tazallüm iyle-a.i** “sızlanmak, yanıp yakılmak”
- Bildinḡiz yār allıda barıp **tazallüm iyleneḡiz*** BV s.165/217-3

tevehhüm iyle-/a.i “kurmak, kuruntuya düşmek”

*Lîk siz hem geh geh ol otdın **tevehhüm iylengiz***

BV s.165/217-4

tena‘um iyle-/a.i “nimet içinde, bolluk içinde bulunarak rahat etmek”

*Siz mey-i la‘li bile bārî **tena‘um iylengiz***

BV s.165/217-5

terennüm iyle-/a.i.c “1. yavaş ve güzel bir sesle şarkı söylemek. 2. şakımak.”

*Anı oyğatmakça bir dil-keş **terennüm iylengiz***

BV s.165/217-7

ta‘lîm iyle-/a.i “1. öğrenmek, öğretmek, öğretilmek. 2. okutmak, ders vermek, verilmek. 3. meşk ile yetiştirmek.”

*İy ki hüsñ ehliğa nâz u şîve **ta‘lîm iyleding***

FK s.341/362-1

tefhîm iyle-/a.i “anlatmak, bildirmek, bildirilmek”

*İşve vü nâz iyleben bir birge **tefhîm iyleding***

FK s.341/362-1

taḫsîm iyle-/ a.i “parçalara ayırmak, bölmek”

*Hüsñ mülki saçığın gūya ki **taḫsîm iyleding***

FK s.341/362-2

taḫdîm iyle-/a.i “1. öne geçirmek, geçirilmek, öne almak, ileriye sürmek, sürülmek. 2. büyük bir kimsenin huzuuna bir şey götürmek, sunmak. 3. sunmak. 4. birini, bir başkasına tanıtmak.”

*Lîk cevr âğaz kılğan çağda **taḫdîm iyleding***

FK s.341/362-3

ta‘ẓîm iyle-/a.i.c “1. büyük saymak. 2. saygı göstermek, ikrâm etmek”

*İy fidâ cānum sanğa kim yahşî **ta‘ẓîm iyleding***

FK s.341/362-4

ta‘mîm iyle-/a.i “umûmîleştirilmek. “

*Vaşl nûşın ol cemā‘at içre **ta‘mîm iyleding***

FK s.341/362-5

teslīm iyle-/a.i “1. bir emâneti yerine vermek. 2. bir şeyi yeni sahibine vermek. 3. hakikati olduğu gibi söylemek. 4.dayanamayıp pes demek. 5.kendini Allah’ın kaderine bırakmak.”

*Özni çun deyr-i fenā pīriğa **teslīm** iylediñg*

FK s.341/362-6

taḥrīm iyle-/a.i “haram kılmak”

*Kim köñgölge ğayrınıñg yādını **taḥrīm** iylediñg*

FK s.341/362-7

tezyīn iyle-a.i “zinetlendirmek, süslemek”

*Cüz bu dürr-i kevkeb-āyīn birle **tezyīn** iylemes*

BV s.172/225-8

Zarflarla kullanım:

ṭıfl-āne iyle-/a..zf. “çocukça, çocuk gibi olmak”

*Oyun ṭarīkını **ṭıfl-āne** iyledi ol şūḥ*

BV s.90/111-2

Ünlemlerle kullanım:

meded iyle- /a. “yardım eylemek”

*Melāyik **meded** iylenḡ āmin ara*

BV s.18/22-7

III .1. 3. İsim+kıl-

Sıfatlarla kullanım:

āsān kıl-/f.s “kolay kılmak”

*Uşbu müşkilni mañğa yā Rab sin **āsān** kılğa sin*

BD s.184/113-4

*Ḥaḡ işin **āsān** kılur kim Ḥaḡ ‘ka kılsa i‘tikād*

SD s.132/166

‘alīl kıl-/a.s “1. kör. 2. sakat. 3. hasta olmak.”

*Her yaman aḥlākḡdın **kıl**sa ‘alīl*

LT s.34/264

āškārā / āškāre kıl-/f.s “belli, açık, meydanda olmak”

Ki tilbe könglümotın āškāre kıl gıylar

BV s.145/190/4

Düşmen-āyın dōstlar ger āškārā kıldılar

FK s.157/159/6

āzād kıl- /f.s “kurtulmak”

Kıldınḡmini āzād ḡam-ı hicrandın

BD s.220/159/2

bīmār kıl- /f.s.c “hasta, sayrı olmak”

Cānnı közüḡ hecridin bīmār kılḡunḡ dur yana

GS s.415/563-1

bisyār kıl-/ f.s “çok olmak”

Kim anı tapmay fīḡan bisyār kılḡunḡ dur yana

GS s.415/563-3

cüdā kıl-/f.s “ayrı ayrı düşmek, ayrılmak”

Başım tendin cüdā kılmas mu sin sin

LD s.154/1416

cilve-ger kıl- /a.f.b.s “cilve etmek”

Cilve-ger kıldı çemen zībāların

LT s.16/16

dīvāne kıl- /f.s “deli olmak”

Bir ḡamze yiter luṭfīni dīvāne kılurḡa

LD s.187/1722

dāyim kıl- /a.s “devamlı, sürekli olmak”

Ey köḡül valsı ḡayālını kılur-sin dāyim

BV s.24/31-5

efṣaḡ kıl-/a.s. “daha (en, pek) fasih kılmak”

Kıldı efṣaḡ nuṭḡ ile anı beyān

LT s.23/119

ehl-i sevdā kıl- /a.s.c. “sevda ehli olmak”

Ehl-i sevdāğa kılur bolsa teṭāvül turrang

LD s.66/605

fānī kıl-/a.s “ölümlü olmak”

Tā tamām özlükni fānī kılmağay sin ay köngül

GS s.293/382-7

gevher-pāş kıl-/f.b.s “cevher saçıcı olmak.”

Tilimni dağı gevher-pāş kılğıl

FŞ s.77/I/9

gülfām kıl-/f.b.s “gül renkli olmak”

Yer yüzini köz kanı bile kılmasa gülfām

LD s.128/1177

pīrüz kıl-/f.s “kutlu, hayırlı, uğurlu olmak.”

Çü bar devletiñg öz dōstlarıñgı kıl pīrüz

SD s.166/314

ḥayrān kıl-/a.s “1. şaşmış, şaşa kalmak, şaşırmak. 2. çok tutkun olmak.”

İlni ḥālimğa mini öz ḥüsniğa ḥayrān kılıp

FK s.56/56/7

ḥār kıl-/f.s “hor, hakir, aşağı, bayağı kılmak.”

Köziğe her kirpikin bir ḥār kılğunğ dur yana

GS s.415/563-5

ḥāşıl kıl-/a.s “husule gelmek, husul bulmak, peyda olmak”

Cānıma yüz minğ gam u miḥnetni ḥāşıl kılğı dik

BD s.128-129/19/2

hüveydā kıl-/f.s “1. açık apaçık, belli, besbelli kılmak.”

Cān harīmıdın bu ikkige hüveydā kılmanğız

BV s.164/216-4

ḳavī kıl-/a.s “1. kuvvetli, güçlü kılmak. 2. güvenilir, sağlam kılmak.”

‘Adl ile dīn pūştini ḳılğan ḳavī

LT s. 29/201

kem kıl-/f.s “1. az, eksik kılmak. 2. fenâ, kötü, bozuk olmak.”

- ‘Işk ara şevk u maḥabbet ehliḡa kem **kıldınḡ*** FK s.202/209/3
- Tinḡrim yine **kem kılsun** oşul yūzi ḡarānı* GD 47/2
- maḥrem kıl-/a.s** “haram kılmak”
- Her zühd ki ‘aceb érür anḡa zam /Könḡlüm ḡaremiḡa **kılma maḥrem*** LM s.39/II-116
- maḡzen-i ‘irfān kıl-/a.s** “irfan mahzeni kılmak”
- Könḡlin anınḡ **maḡzen-i ‘irfān kılıp*** LT s.16/26
- maḡzūz kıl-/a.s** “hazzetmiş, hoşlanmış olmak.”
- ...aḡ u ḡaranı andın **maḡzūz kılar irdi...*** GS s.7/7
- ma‘lūm kıl-/a.s** “bilinen, belli olmak. ”
- Bardur andaḡ ki **kılıp sin ma‘lūm*** BD s.110/4/126
- ...hünerlerin ve üstādlıḡlarını ḡaḡḡa **ma‘lūm kılmak** için.* ŞT s.111/[66b](3)
- melūl kıl-/a.s** “1. melālli, usanmış, bıkmış, bezmiş olmak. 2. mahzun olmak.”
- Könḡlini ol iş **melūl kıldı*** LM s.156/XVI/1274
- meh-veş kıl- /f.b.s** “ay gibi. mec.güzel kılmak.”
- Meh-veş **kılıban** nazāre nāḡeh* LM s.117/XII/873
- merdūd kıl- /a.s**“1. reddolunmak, kovulmak. 2. geri döndürölmek, geri çevrölmek.”
- Her ni ḡayrınḡ könḡlüme **merdūd kıl*** LT s.49/481
- mevcūd kıl-/a.s** “1. var olmak. 2. hazır bulunmak. ”
- Cānda şevkunḡ şu ‘lesin **mevcūd kıl** (1. Anlamda)* LT s.21/91
- muḡanneş kıl- /a.s** “korkak kılmak”

Dimeyin er kim muḥanneş kılmağay

LT s.71/764

muḥkem kıl- /a.s “tahkîm edilmek, sağlam kılınmak, sağlamlaştırılmak”

Derd ile endûh mismârını muḥkem kıldınğz

FK s.202/209/2

muraşşa‘ kıl- /a.s “kıymetli taşlarla bezenmiş olmak.”

Şâni‘-i cevâhir ḥamdı bile muraşşa‘ kılmağaylar

GS s.3/4

Muraşşa‘ kılğanı altunçı şems atınğ kılâdesin

LD s.13/121

mübhem kıl-/a.s. “belirsiz olmak”

Hem Nevâyî sırr-ı ‘ışkın ilge mübhem kıldınğz

FK s.202/209/9

mübtelâ kıl-/a.s “1. düşkün olmak. 2. tutkun, tutulmuş olmak.”

Anınğ selâsil-i zülfiğa mübtelâ kıla kör (2. Anlamda)

GS s.131/147-2

Öterde yinğ salıṣı ilni mübtelâ kıladur (2. Anlamda)

LD s.42/382

müferriḥ kıl-/a.s “ferahlık vermek, iç açan, iç açıcı kılmak. ”

Ḥudâyâ sin müferriḥ kıl anğa bu za‘ferânımnı

SD s.244/588

muḥaddeş kıl-/a.s. “ tahdîs olmak. ”

Kimse bu da ‘vî muḥaddeş kılmağay

LT s.71/764

münevver kıl-/a.s “tenvîr edilmek, nurlandırılmak, parlatılmış, aydınlatılmak.”

Kılmağay irdi münevver çeşm-i giryânımnı kâş

GS s.221/279-3

müsellem kıl-/a.s “1. teslîm edilmek. 2. su götürmez, doğruluğu, gerçekliği

herkesce kabul edilmiş olmak.”

Çun manğa âvârelıg mülkin müsellem kıldınğz

FK s.202/209/6

müttehem kıl- /a.s “kabahatli, suçlu olmak”

Niyāz ü ‘acz günāhığa müttehem kıla dur

GS s.159/189-1

Özni bu yalgānga kılma müttehem

LT s.69/741

müretteb kıl-/a.s “1. tertibolunmak, dizilmiş, yerli yerine konulmak. 2. tâyin edilmek, bir şey, bir yer için ayrılmak. ”

Müretteb kılmağunça tınma bir dem

GS s.16/9

Tofrağumdın kāşkī cismī müretteb kılsanğız

GS s.182/223-1

müşkil kıl-/a.s “ güç, zor, çetin kılmak. ”

‘Işk eṭvārını ‘ışk ehliğa müşkil kılğū dik

BD s.128-129/19/5

nāzil kıl-/a.s “1. yukarıdan aşağı inmek. 2. bir yere konmak , konaklamak.”

Şükūfe her zamān nāzil kıılır köktin Şüreyyā’nı (1. Anlamda)

SD s.160/283

naqd-ı ‘ömrin kıl- /a.s “ömrü servet kılmak.”

‘Āşıkī kim naqd-ı ‘ömrin kıldı yādınğ birle şarf

LD s.226/2080

nigeh-bānlık kıl-/f.b.s “gözcülük kılmak.”

Ejdehā dik ol nigeh-bānlık kıılıp

LT 27/183

noqşān kıl-/a.i “eksikmek, azalmak.”

Haṭ ḥüsnini arturdı vü hīç kılmadı noqşān

LD s.80/730

nihān kıl-/f.s “ gizli, saklı kılmak. ”

Zehr nihān kıılıp turur la‘li meger nigīn ara

NŞ s.21/21-2

pinhānlık kıl-/f.s “gizlilik kılmak”

Genc kim gār içre pinhānlık kıılıp

LT 27/183

pinhān kıl-/f.s “gizli olmak”*Bir avuç hāṣāk ara bolmas çaķın **pinhān kılıp***

FK s.56/56/3

*Gūṣelerde ni üçün özini **pinhān kılatur***

LD s.66/603

perrān kıl-/f.s “uçucu olmak”*Ehl-i dīn başıķa **perrān kılķalı***

LT s.96/1093

İsimlerle kullanım:**‘ayb kıl- /a.i.c. “yakışksızca davranmak.”***Ger Nevāyī müfriṭ efgān itse cānā **kılma ‘ayb***

BV s.45/60-7

ārzū kıl- /f.i “istekli, hevesli olmak.”*İl ṣoḥbetini ki **ārzū kılmış min***

BD s.264/332/1

‘akıbet kıl- /a.i.c. “nihâyet, son bulmak.”*Yok ağzıdın sürüben nükte **‘akıbet kıldı***

FK s.112/113/8

‘ār kıl- /a.i “utanmak.”***‘Ār kılķu** dik denī evķātdın*

LT s.66/697

‘adem kıl- /a.i “yokluk, bulunmamak”*Yokluķnı **‘adem kılıp** vüćudunķ*

LM

s.27/I/6

‘ayṣ kıl- /a.i “yaşamak”*Tā kıyāmet **‘ayṣ kılķay min** öz ırnimni sorup*

LD s.215/1984

‘akd kıl-/a.i “1. bağlanmak, düķümlenmek. 2. sözleşmek, kararlaştırmak.”

Dime köp ey nefis kim dünyā ‘arūsın ‘akd kıl

BV s.12/13-7

bīdād kıl-/f.i “1. hisse, bedel vermek. 2. arkadaşlar arasında nöbetle satın almak”

Ay ğamzesi miskīnlere köp kılğuçı bīdād

LD s.34/311

belā kıl-/a.i.c “gam, keder, musibet, āfet, ceza kılmak”

İtek yığıp yörüse cilvesi belā kıladur

LD s.41/381

bāver kıl-/f.i “ tasdiklemek, inanmak.”

Nāvekingē könglümde kılmış hāne bāver kılmasanğ

GS s.66/56-3

baḥāne kıl-/f.i “sebepe bulmak. 2. kusur, noksan, kılmak. 3. yalanda özür dilemek.”

Peydā vü mu îndür āyā kān-ı zerāfet

Köp kılma baḥāne

GD 50/4

cām-ı şahbā kıl- /a.i “şarap kadehi kılmak”

Çāreī ger kılsanğız cüz cām-ı şahbā kılmānğız

BV s.164/216-8

cehl kıl- /a.i “bilmezlik”

Çıkmay ni durur bu cehl kılğanlarınğız

BD s.248/269/1

cilā kıl- /a.i “parlatmak, parlaklık vermek.”

Küli bile köngül āyinesin cilā kıla kör

GS s.131/147-4

cüst ü cū kıl- /f.i “arayıp, sormak, araştırmak”

Āzürde bolurnı cüst ü cū kılğay biz

BD s.258/ 310/1

cilve kıl- /a.i “1. kırıtmak. 2. tecelli kılmak, görünmek.”

Mihr kaçan cilve kılr şām ara

FK s.27/25/3

cevlān kıl- /a.i “dolaşmak, gezinmek.”

L ā-mekān meydānıda cevlān kılup

LT s.25/149

celāl kıl-a.i “büyüklük, ululuk kılmak”

Tecelliyāt-ı cemāl ü celāl kıldı ‘āyan

GD 22/2

cefā kıl- a.i “eziyet kılmak, incitmek”

Birer cevır ü cefā kılmas mu sin

LD s.155/1417

çāre kıl- /f.i “çare kılmak”

Derd-i dil çāresini kılmas imiş

BD s.211/132/6

Tabībler bu belāğa ni çāre kılğaylar

BV s.145/190/3

deryā kıl-/f.i “derya, deniz kılmak”

Āhning dūdın seḥāb u közni deryā kılmanğız

BV s.164/216-6

derd kıl-/f.i “dert kılmak”

‘Āşık oldum derd kılğunça vücūdumrı ‘adem

FK s.388/415/6

devā kıl-/a.i.c “çare, tedbir kılmak”

Yā devā kılğunça bağrı pāresin

LT s.101/1180

du‘ā kıl-/a.i.c “Allah’a yalvarmak”

Ol du ‘ā kılğaç bolup def‘-i belā

LT s.94/1062

delālet kıl-/a.i.c. “yol göstermek, kılavuzluk etmek, alâmet olmak”

...ki yitmiş ikki fırka kelāmığa delālet kılğay.

ML.s.167/(B3b)(19)

efğān kıl-/f.i “ıztırap ile haykırmak, bağırıp çağırmak; inlemek, bağrışmak”

- Gülge bülbül örgete almas vefā **efgān kılup*** FK s.56/56/9
- Çiker min nāle vü **efgān kılur min** girye vü şīven* BD s.161/72/4
- endişe kıl-** /f.i “düşünce, vesvese, merak, kaygı, gam, keder, şüphe duymak”
- Luṭfī kaçan **endişe kılur irdi** fenānı* LD s.242/2234
- fisk kıl-/a.i.c** “günahkâr olmak”
- Ni **fisk kılurğa** bardur esbāb manğa* BD s.238/230/2
- fahr kıl-** /a.i “öğünmek, böbürlenmek, büyüklenmek.”
- Min **fahr kılur min** manğa düşnām birürge* LD s.40/371
- fehm kıl-/a.i.** “anlamak, kavramak.”
- El her né sorsa **fehm kılmay*** LM s.116/XII/864
- feryād kıl-/f.i.** “yüksek sesle haykırmak.”
- Feryād kılup** revān ol it dēk* LM s.139/XIV-1096
- fidā kıl-/a.i** “gözden çıkarmak”
- Cānnı **fidā kılup** sanğa yār min dağı yaman* BD s.299/495
- güft ü gū kıl-** /f.i “dedikodu yapmak”
- Āzār ile niçe **güft ü gū kılğay biz*** BD s.258/310/1
- ğamze kıl-** /a.i “1. süzgün bakışlı kılmak.”
- Ğamze **kılurda** kōrkma ölgüçiler vebālıdın (1. Anlamda)* LD s.163/1496
- ğavğā kıl-/f.i** “kavga kılmak”
- İyle kim itler gedā körgende **ğavğā kıldılar*** FK s.157/159/5

Hüdhüd eṭrāfida ğuv ġā kıldılar

LT s.38/331

ḥatm kıl-/a.i “1. hitāma erdirmek, bitirmek. 2. Kur’ân başından sonuna kadar okumak. 3. mühürlemek.”

Kil Nevāyī sözni ḥālā ḥatm kıl (3. Anlamda)

LT s127/1561

ḥazer kıl-/a.i “sakınmak, kaçınmak, çekinmek”

Ḥazer kılmak kazā cellādıdın bolmas ki yıllardur

FK s.38/37/8

ḥiṭāb kıl-/a.i “bir veya birçok kimselere ağızdan veya yazı ile söylemek.”

Çün her iş bābıda kıl ġu ng-dur ḥiṭāb

LT s.21/95

ḥaṭā kıl-/a.i “ günah işlemek., kabahat, kusur işlemek.”

Haṭtını ḥaṭā kılmasan ġız müşg-i Ḥiṭādur

BD s.169/86/3

ḥalāş kıl-/a.i “kurtulmak.”

Özidin özin tā ki kılmay ḥalāş

Sİ s.66/294

ḥuṭūr kıl-/a.i “hatra gelmek, akla gelmek.”

...ḥāṭırım ġa ḥuṭūr kılmay dur irdi...

GS s.13/6

heves kıl-/a.i “arzu, istek, gelip geçici istek kılmak.”

Terk kılmagını heves kılmaga sin

BD s.111/144-4

‘işret kıl-/a.i “içmek”

Hemīşe bāķī vü pāyende bol u ‘işret kıl

SD s.178/359

icābet kıl-/a.i “1. kabul etmek, muvafakat etmek, razı olmak, uymak”

İcābet kıl İlāhī bu du ‘ānı

SD s.294/761

‘inād kı1-a.i “ısrar, ayak diremek, dediğinden vazgeçmemek.”

Sındurur-sin gerdenin her tülkü kim kılsa ‘inād

SD s.132/169

‘ilāc kı1-a.i “çare kılmak”

Öz ilācımnu kıla alman özüüm

LT s.20/86

‘ināyet kı1-a.i “1. dikkat, gayret kılmak, özenmek. 2. lûtf, ihsan, iyilik kılmak.”

‘Ināyet kılmasanğ sindin ni hāşıl (2. Anlamda)

LD s.120/1097

imlā kı1-a.i “imlā kılmak”

Aytmağ kim ilge andın nükte imlā kılmaganız

BV s.164/216-5

imkān kı1-a.i “imkān kılmak”

Lîk her birge vefālar ança kim imkān kılp

FK s.56/56/8

i‘zāz kı1-a.i “1. aziz kılmak, saygı göstermek. 2. ikrām etmek, ağırlamak.”

Ulus içre i‘zāz kılgıl mini / Ata dip ser-efrāz kılgıl mini (2. Anlamda)

Sİ s.337/4338

ibtidā kı1-a.i “1. başlamak.”

Kayda sin min hōd belānı imdi kıldım ibtidā (1. Anlamda)

LD s.23/211

izhār-ı kemālāt kı1-a.i “olgunluk göstermek”

Zātınğda hağ izhār-ı kemālāt kılıptur

LD s.54/488

irsāl kı1-a.i “1. göndermek, yollamak. 2. salıvermek.”

Firāk şerhini irsāl kılgalı heyhāt (1. Anlamda)

LD s.67/611

iltifāt kı1-a.i “1. yüzünü çevirip bakmak. 2. dikkat etmek. 3. hatır sormak, gönül almak. 4. sözü bir başka şahsa çevirmek.”

Hakḳā öler min özgege sin kılsanğ iltifāt

LD s.46/423

izhār kıl- /a.i “göstermek, meydana çıkarmak.”

*Veh ki til birle niçük **kılğa-min izhār** sanğa*

BV s.14/16-4

‘imāret kıl-a.i “1. umran, bayındır kılmak. 2. yoksullara yiyecek dağıtılmak.”

*Könğlüm ivini bozdunğu hergiz ‘**imāret kılmadınğ** (1. Anlamda)*

LD s.179/1647

isti‘māl kıl-a.i “kullanmak”

*Ve kök lafzın hem niçe ma ‘nā bile isti ‘**māl kılurlar**.*

ML s.174/(B15a)(24)

ikrār kıl-a.i “1. saklamayıp söylemek. 2. dil ile söylemek, bildirmek.”

*...öz rüsvālı ğı ğa özi **ikrār kılğan** dikdür. (2. anlamda)*

ML s.169/(B8a)/(14)

i‘tibār kıl-a.i “1. saygı göstermek. 2. ehemmiyet vermek. 3. şeref, haysiyet. 4. bir şeyin hakiki değil, kararlaştırılan değeri. 5. ibret almak.”

...ve bir dürüst i‘tibār kılğu dek tārīh bolsa irdi. (1. Anlamda)

ŞT s.109/[65b](13)

kesb kıl-a.i “çalışıp kazanmak.”

*Sin hem bu yolda tap nazar u **kesb kıl** hevā*

SD s.102/49

kaṭ‘ kıl-/a.i “1. kesme, kesilmek. 2. halletmek, karar vermek, sona erdirmek, bitirmek.”

*Niçe kün çün menāzil **kaṭ‘ kıldı** (1. Anlamda)*

FŞ s.348/XXXVIII/6

***Kaṭ‘ kılğaç** yol naşīb itgil vişāl (1. Anlamda)*

LT s.260/3394

kesb-ī kemāl kıl-/a.i “kemale erişmek”

***Kesb-ī kemāl kıldı** çemen bād-ı şubhıdın*

GD 11/3

kabūl kıl-/a.i “1. almak. 2. içeri almak.”

*Çäre yok edi **kabūl kıldı** (1. Anlamda)*

LM s.156/XVI/1274

kıyās kıl-/a.i “karşılaştırmak”

Kıyās kılğın anğa sinedür meniñ mecenim

LD s.125/1151

kıyām kıl-/a.i “ayakta durmak”

Ki haq secdesiğa kılur min kıyām

Sİ s.94/708

kerem kıl-/a.i “cömertlik, el açıklığı, lûtf, bağış, bahşış kılmak.”

Direm sin anğa kılmağunça kerem (2. Anlamda)

Sİ s.54/106

lāḥavl kıl-/a.i “la-havle söylemek”

Dimegil anı vü kılğıl lāḥavl

BD s.100/4/12

mātem kıl-/a.i “yas tutmak.”

Ni asıg ger çerh işin ḥālimğa mātem kıldınğız

FK s.202/209/4

menzil kıl-/a.i “mesafe almak”

Közüm içre yir tutup könglümde menzil kılğı dik (4. Anlamda)

BD s.128-129/19/1

nezāre kıl-/a.i “bakmak, seyretmek.”

Ni rüşen sürme iy köz tapmışanğ nezzāre kıl bārī

FK s.616/1/672

Ki halk ḥālime bir bir nezāre kılğaylar

BV s.145/190/1

Sāḳiyā bāde ki nezzāre kılay

NŞ s.22/22-5

nāliš kıl-/f.i “inlemek”

Niçe kim nāliš kılur min derd ile

LD s.272/2498

naqş kıl-/a.i “1. duvarlara, tavanlara yapılan yağlı veya sulu boya resim, süsleme sanatı yapmak. 2. ipekle, sırma ile işlemek. ”

...ve varaq yüzige naqş kılğuçā nime kalmadı.

ML s.189/(B39a)/5

nişān kıl-/f.i “vurulacak noktaya silahı çevirmek.”

Tapman ağzıñgdın nişān kılsam niçe yüz ihtiyāt

LD s.128/1170

nigāh kıl-/f.i “bakmak.”

Kılsam nigāh her niçe leyl ü nehārda

LD s.183/1682

nümāyiş kıl-/f.i “yalandan gösteriş yapmak, göz koymak.”

Andaķ ki deryādın gevhher ğavvāş vāsıtaş bile cilve nümāyiş kılrur.

ML s.166/(B2a)/11

mülāhaza kıl-/a.i “1. dikkatle bakmak. 2. iyice düşünmek.”

Başāret ehli mülāhaza kılsalar...

ML s.185/T780a1

peyvend kıl-/f.i “1. ulaşmak, varmak.”

Ni şecer peyvend kılmak şīvesi

LT s.66/699

perveriş kıl-f.i “1. besleyiş, beslemek.2. terbiye etmek, yetiştirmek. 3. ilerlemek.”

Perveriş kıldım yürek kanı bile köz yaşını

GD 48/5

pāy-ı taht kıl-f.b.i “başşehir kılmak”

Lektūnī şehrini pāy-ı taht kılp olturdı.

ŞT s.142/[76b](10)

pervāz kıl- f.i “uçurmak”

Cān u köñgöl irning sarı pervāz kırlurlar

LD s.64/582

Ol çemen sarı yana pervāz kıl

LT s.49/474

peydā kıl- f.i “mevcut olmak”

Başıñgızğa yüz belā küç birle peydā kılmangız

BV s.164/216-1

Ay cism anıñg kūyini peydā kıla gör

GS s.546/774-XLI

İkki dünyānı seninġ ‘ışķınġda peydā kıldı ġak

LD s.5/26

peykān kıl-f.i “temren kılmak”

Her birin atsam bir āhım okıġa peykān kılıp

FK s.56/56/5

pīş-keş kıl-f.b.i “hediye, armaġan kılmak”

Pīş-keş kıldım köngül hem kıydum ol cān yüzige

LD s.22/199

raķam kıl-/a.i “1. yazı yazmak. 2. yazı ile işâret kılmak.”

Ni kim ġātır ister kıılır min raķam

Sİ s.94-713

resm kıl-/a.i “resm kılmak”

İmestür resm kılmak ġabs mücrimdin zāmān alġaç

FK s.102/103/5

rahm kıl-/a.i “acımak, esirgemek korumak.”

Kılır sin rahm ya kılmas mu sin sin

LD s.155/1418

rahmet kıl-/a.i “1. acımak, esirgemek, korumak”

Kıldı rahmet su kıatıp kudret yedi birle ‘acīn

LD s.4/12

rezm kıl-/f.i “kavga, savaş, cenk kılmak”

‘Nazm ēylese rezm kılgumuz-dur

LM s.210/XXII-1823

rāh-berlik kıl-/f.b.s “rehberlik yapmak”

Eyle peygāMBERġa rāh-berlik kılıp

LT s.39/340

rem kıl-/f.i “1. ürkmek, titremek”

Hicrān kafesinde cān kuşı rem kıladur

BD s.262/326/1

rücū kıl-/a.i “1. geri dönmek. 2. caymak, sözünden dönmek”

...fātiḥa okuğay tidük taḫı kitābnı aytmakḫa **rücū kılduk.** ŞT s.110/[66a](14)

sa'âdet kııl-/a.i “mutlu olmak”

Kim ki Hâḫ allında ṭā'at kıılmağan /Kesb-i āyīn-i sa'âdet kıılmağan LT s.17/38

sevdā kııl-/ f.i “sevdalanmak”

Kim alar sūd iylediler kim bu sevdā kııldılar FK s.157/159/9

şadef kııl-/a.i.c “sedef, inci kabuğu kılmak”

Eyle gevher hoḫḫası kıılgaç şadef LT s. 22/106

seci' kııl-/a.i.c “nesirde kafiyeyle söylemek.”

Türkîni hem seci' kıılıp tururlar. (1. Anlamda) ŞT s.110/[66b](2)

su'al kııl-/a.i.c “sormak, sorulmak.”

Su'al kıılsa sanğa sâyilî cevābında (1. Anlamda) SD s.142/209

sihr kııl-/a.i “büyücülük yapmak”

Egerçi sihrler kıılğum durur anıñ edāsında GS s.45/25-7

şala kııl-/a.i “1. cuma namazına v bazı yerlerde cenazeye çağırmaq için minarelerde salavat okumak. 2. meydan okumak.”

Şalāḫ ehlini ösrük közi şala kııladur (1. Anlamda) LD s.42/384

sitem kııl-/f.i “1. zulüm, haksızlık kılmak. 2. eziyet kılmak. 3. çıkışmak.”

Fiğān ki yār vefā ehliğa sitem kııla dur GS s.159/189-1

şayd kııl-/ a.i “avlamak, avlanmak”

'Aceb füsün-ger irür kim çu şayd kııldı sini FK s.90/91/3

şafâ kıl-/ a.i. “safa olmak”

Hudây için şafâ kılmas mu sin sin

LD s.155/1419

secde kıl-/a.i.c “secde kılmak”

Mihrâb bigin kaşı için kılguçı secde

LD s.29/264

seng-i bârân kıl-/f.b “taş yağmuru kılmak”

‘Âlem üzre seng-i bârân kılguılı

LT s.96/1093

şikâyet kıl-/a.i “sızlanmak, yakınmak”

Zülf ü hâlingdin şikâyet kılman ay cân u cihân

GD 43/2

şikâr kıl-/f.i “ avlanmak”

Bismil itmiş zâr könglüm şaydını kılguç şikâr (1. Anlamda)

NŞ s.249/249-3

teveccüh kıl-/a.i “vecde gelmek, hallenmek, coşmak”

Zihni bir kılisa teveccüh hal kılur yüz nükteni

SD s.184/380

taḥmîr kıl-/a.i “1. yuğurmak, yuğurulmak. 2. mayalandırmak.”

Güyyiā kayğu bile taḥmîr kılmuşlar gilim (1. Anlamda)

LD s.129/1188

terceme kıl-/a.i.c “tercüme kılmak”

...bu kitābnı Türk tilige terceme kıla alğay mu min ...

NM s.2

taḫşîr kıl-/a.i “kısaltmak, eksik yapmak”

Tağyîr birürde kılmasunlar taḫşîr

GS s.24/11

tetebbu‘ kıl-/a.i.c “tabîatlenmek”

Ve faḫîr hem Nesîmü ’l-ḥuld ḫasîdesin ikkelesi buzurg-vārga tetebbu‘ kılıp min.

ML s.184/(P283b)/13

ta‘rîf kıl-/a.i “1. etrafiyla anlatmak, anlatılmak, etrafiyla bildirmek, bildirilmek. 2. bir maddeyi bütün lüzumlu noktalarını içine alır şekilde bir ibâre ile anlatmak.”

Türk tili bile andağ şâ‘ir peydâ bolmadı kim andın ta‘rîf kılğuşa... ML s.188/(B38b)

tefhîm kıl-/a.i “anlatmak, bildirmek, bildirilmek.”

Köpi andağdur ki aşlâ anıng maẓmûnıñ tefhîm kılmağ bolmas... ML s.170/(F778a)/3

taşavvur kıl-/a.i “1. zihinde şekillendirmek, kurmak. 2. göz önüne getirmek.”

Kaşın naķşın taşavvur kılmağuşa yirge baş çalman BD s.168/85/4

Tasavvur kılmağay-sin ey refîk-i mihr-bân ta‘vîz BV s.105/129-7

tevbe kıl-/a.i “tövbe kılmak.”

Tevbe kılmağ ister irsenğ kılma da‘vî āşkār BV s.213/280-3

Tevbe kıldım özgeler mihrindin andağ kim naşûh LD s.33/300

te’lîf kıl-/a.i “uzlaştırmak, barıştırmak.”

Atası kılğan üçün teklîfi /Kıldı anıñ atığa te’lîf BD s.98/3/4

temennâ kıl-/a.i “dilek, istekte bulunmak.”

Yâ Ra haste olça temennâ kılıp turur GS s.31/6-8

Şerhler anı kim hayâl içre temennâ kıldılar FK s.157/159/4

tekye kıl-/a.i.c “1. dayanmak. 2. güvenmek. 3. tekke.”

Nesrîn bile benefşeni kör tekye kılğanın LD s.85/778

tahsîn kıl-/a.i “1. güzel bulup takdir etmek, beğenip alkışlamak. 2. güzelleştirmek, güzel kılmak.”

Kılınğ tahsîn bile luţfîni dil-şâd LD s.91/828

temāṣā kıl-/f.i “1. bakıp seyretmek. 2. gezmek.”

*Her kaçan müfriṭ cünūnumnı **temāṣā kıldılar** (1. Anlamda)*

FK s.157/159/2

tevellā kıl-/a.i “1. birine yanaşmak. 2. birini dost tutmak.”

*Her niçe kim cān bile könglüm **tevellā kıldılar***

FK s.157/159/7

terakķī kıl-/a.i.c “1. yukarı kalmak, yükselmek. 2. ilerlemek.”

*Mundın ol yirge **terakķī kıılır** ol (2. Anlamda)*

BD s.113/4/168

takṣīm kıl-/a.i “1. bölmek, parçalara ayırmak.2. bölüm.”

***Takṣīm kıılırda** nakṣlarğa ebyāt*

BD s.255/296/

ṭama‘ kıl-/a.i “doymazlık, çok istemek, açgözlü olmak.”

*Niçük **ṭama‘ kıılayın** mihr ile vefāsın kim*

GS s.174/210-4

tereşsuḥ kıl-/a.i “sızmak, sızıntı yapmak, terlemek.”

*La‘lîngdin eger ḳatre-i ḳan **kılsa tereşsuḥ** (1. Anlamda)*

FK s.142/143/5

tekellüm kıl-/a.i “söylemek, konuşmak”

*Bil ki Hāḳ birle **tekellüm kııla sin***

BD s.101/4/21

taşarruf kıl-/a.i “1. sahip olmak. 2. idare ile kullanmak, tutum.”

*Gehī dip ki yok daḥl-ı imkān munğa /**Taşarruf kııla almak** insān munğa (1. Anlamda)*

Sİ s.89/635

ṭūfān kıl-/a.i “tufan kılmak.”

*Āh u eşkimdin birin şarşar birin **ṭūfān kıılıp***

FK s.56/56/1

töhmet kıl-/a.i.c “birine isnadolunan suç, kabahat kılmak.”

Dostlar haqqığa töhmet kılban

FK s.608/663/5

tevaqqū' kıl-/a.i “beklemek, ummak, umulmak, arzu etmek, istemek.”

Dāğ itip könglüm tevaqqū' kıldı şabırım naqdini

GS s.235/300-5

ṭaleb kıl-/a.i.”istemek, istekte bulunmak.”

Yārnu gerçi ṭaleb kılmağ bile tapmas kişi

FK s.68/68/6

teberrā kıl- /a.i “1. uzaklaşmak, uzak durmak, çekilmek. 2. sevmeyip yüz çevirmek.”

Şūm raqīb sözün alıp bizdin teberrā kılmağıl (1. Anlamda)

LD s.112/1027

ta'accüb kıl- /a.i “şaşakalmak”

İl ta'accüb kılmasun ger kılsa eş'ārıda pīç

FK s.101/102/9

terahḥum kıl-/a.i “merhamet etmek, acımak.”

Teraḥḥum kılmasanğ yā bakmay istignā bile ötsenğ

BD s.174/95/4

taḥammül kıl-/a.i “1. yüklenmek, bir yükü üstüne almak. 2. dayanmak, katlanmak. 3. kaldırmak.”

Kil ki bir laḥza taḥammül kıla-alman sinsiz (2. Anlamda)

BV s.168/221-1

taşdıḳ-i fehmi kıl-/a.i “anlayışı doğrulamak.”

Çü bu ḥastedin kıldı taşdıḳ-i fehmi

Sİ s.515/6981

ṭā'at kıl- a.i “ibadet etmek”

Kim ki Haḳ allında ṭā'at kılmağan /Kesb-i āyīn-i sa'ādet kılmağan

LT s.17/38

‘uṣṣāḳ kıl-a.i “âşıklar kılmak”

‘Uṣṣāḳ kılsalar kirek ölmek yarağını

LD s.233/2152

‘urūc kıl-a.i “yukarı çıkmak, yükselmek, ağmak”

*İkki vādī çün yana **kıldı** ‘urūc*

LT s.24/140

‘uryān kıl-a.i “çıplak kılmak”

*Kim mini öltürgeli iltür cünün ‘uryān **kılıp***

FK s.56/56/4

važ kıl-f.i “bırakmak, terk etmek”

*...ki alfāz u ‘ibāret **važ kılurda**...*

ML s.169/(F777b)/4

va‘de kıl-a.i “zaman vermek”

*Vefāğa va ‘de **kılıp tur** dip ötme ay kāsıd (2. Anlamda)*

GS s.102/106-4

vaşf kıl- /a.i.c Anlatmak, tarif etmek, niteliklerini, özelliklerini sıralamak, övmek.

*Tiken cennet güli **vaşfin kılurda** güng irür gūyā*

GS s.28/2-11

vedī‘at kıl-/a.i.c “emanet kılmak”

*Evvel ādemğa **vedī‘at kıldı** nūrunġı uğan*

LD s.4/15

vefā kıl- a.i “1. sözünde durmak, sözünü yerine getirme. 2. dostluğu devam ettirmek. 3. yetişmek, yetmek, kâfi gelmek.”

*Ger **kılmasa vefā** manğa dilber ‘aceb digül (1. Anlamda)*

LD s.42/387

zabı kıl-a.i “1. sıkı tutmak. 2. idāresi altına almak, kendine mal etmek. 3. silāh kuvveti ile bir yeri almak. 4. anlamak, kavramak. 5.kaydetmek.”

*Anlar yokkarıġı töşek birlen kuyıġı töşekni **zabı kılabilmesler**. (2. Anlamda)*

ŞT s.112/[67a](2)

Zarflarla kullanım:

dem-be-dem kıl- /f.b.zf. “vakit kılmak”

***Dem-be-dem kılsun** teraġķī çün du ‘āyı müstecāb*

LD s.12/106

dem-ā-dem kıl-/f.zf. “her vakit kılmak”

Hecr hūn-ābın nidin bizge dem-ā-dem kıldıñız

FK s.202/209/8

leb-ā-leb kıl- /f.zf. “ağızına kadar dolu olmak”

Dostlar evlī bu kim cāmın leb-ā-leb kılsañız

GS s.182/223-7

pāre pāre kıl-/f. zf. “parça parça kılmak.”

Yolıda kāş mini pāre pāre kılğaylar

BV s.145/190/1

Ki tağnı pāre pāre kılmayın naqd olmadı vāşıl

FK s.720/747

III.2. Bir Yanı Sıfat-Fiil Bir Yanı Yardımcı Fiil Olan Birleşik Fiiller

Türkiye Türkçesinde yardımcı fiiller ya bir isimle birleşerek kullanılırlar ya da esas fiil olarak kullanılıp zamanla yardımcı fiil özelliklerini kazanmışlardır. Bir isimle birleşik fiil yapan yardımcı fiiller, *et-*, *eyle-*, *kıl-*, *ol-*, *i-*, *dur-* fiilleridir. Bunlardan *et-*, *kıl-*, *eyle-* ile yapılanlar geçişli, *ol-* ile yapılanlar geçişsiz manaya sahiptirler...

Ol- esas fiil olduğunda fiilden önce gelen kelime mutlaka cümlelerin bir ögesi durumundadır. Bu durumda yardımcı fiil değildir. “*Sokakta bir kargaşalık oldu.*”... *Ol-* fiili, zarf-fiil, sıfat fiil şekilleriyle kalıplaşmış, farklı veya aynı fiil zamanlarıyla çekimlenerek ya da bildirme eki ile yeni birleşikler meydana getirirler: *Oldu* olacak, *oldu* olanlar...*ET. -gAll, KAll + bol-* yeterlik manasında...Bolgay gelecek zaman şekli,

Harezmi ve Çağatay Türkçesinde *belki*, *ihtimal* ki manalarında görülmektedir.²¹³

Çağ. *bol-* fiili şu şekillerde karşımıza çıkmaktadır: *-r i(r)sām*, *-rsām*, *-r bolsam* geniş zamanın şartı; *-miş bolğay* anlatılan geçmiş zamanın gerekliliği, *-p bolğay* kesin geçmiş zamanın gerekliliği²¹⁴, *-miş bolsam /olsam* öğrenilen geçmiş zamanın şart bileşik şekli, *-gAn bol- sam /olsam* basit geçmiş zamanın şartı, *-gUm bolsa*, bu kip, gelecekteki basit

²¹³ Esra Karabacak, “Olmak Fiili Üzerine”, Zeynep Korkmaz Armağanı, TDK Yay., Ankara 2004, s.235-242

²¹⁴ Mehmet Akalın, Tarihi Türk Şiveleri, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay.,Ankara: 1988, s.239, 241

şarta işaret etmek için kullanılır *-p bolgay men*, ihtimal ifade eder.²¹⁵ ...

III.2. 1. .-miş bol-

<i>Delîl irür ki köngüllerni klmış olğa sin āzād</i>	GS s.133/150-4
<i>Barı körmış bolğa min bir laḥza dīdārīng senīng</i>	LD s.104/950
<i>...oḳuğanlar körmış bolğaylar ve oḳusalar körgeyler.</i>	NM s.1
<i>Ni kim barça diptür dimış bolğa min</i>	Sİ s.94/702
<i>Ki ḳavmım revā eylemış bolğa min</i>	Sİ s.148/1505
<i>Ḥadīsiṅg edā eylemış bolğa min</i>	Sİ s.148/1505

III.2. 2. -r, -Ar,-(I,U)r, bol/-mAz bol-

<i>Kiltürür bolsanḡ anḡa uyḡu kiçe efsāne dip</i>	BV s.47/64-4
<i>Rāḥat-ı rūḥ tiler bolsanḡ rāḥ</i>	BV s.81/102-1
<i>Ger ḥaste Gedā ḳanına nāḥaḳ kirer olsanḡ</i>	GD 6/5
<i>Saḡnur bolsam viṣāliṅg devrini ḳan yıḡlaram</i>	GD s.48/2
<i>Yaş tig sürer mini barur olsam çü ḳaşına</i>	LD s.20/185
<i>Minḡi ḥasretinde luṭfī öler olsa ḡamze birle</i>	LD s.28/255
<i>Ger istemes olsanḡ ḳara baḥtımnu perīṣān</i>	LD s.180/1654
<i>Ulusḳa toy birür bolsanḡ ḳoyup altun kümiş girde</i>	SD s.112/94
<i>Ni yirge barḡusın bilmes bolup bī-hūs u bī-pervā</i>	SD s.126/146
<i>Toruntay ḳarḳunak ḳırḡuy u bīḡūy ger salur bolsanḡ</i>	SD s.152/254

²¹⁵ Eckmann, (1988), s.135, 138, 140, 141.

<i>Sahada mev urar bolsa bir ili baħrın</i>	SD s.174/338
<i>Āħır bī-gāne tip giryān işikinġdin ķavar bolsaġ</i>	SD s.202/438
<i>Mini bir niçe kün mundaġ zemāne köydürür bolsa</i>	SD s.244/584
<i>Lā-büd öler bolsa kişi köñġlinde sulṭān ārzūsı</i>	SD s.248/602
<i>Belītöklür bolur lā-büd tolup taşķanda her keylī</i>	SD s.268/671
<i>Seyyāh ķorkut öler bolduġ imdi bilgil</i>	ŞT s.210/[99b] 13

III.2. 3. -ĠU bol-

Bulunamadı.

III.3. İsim Unsuru ile Bir Asıl Fiilden Oluşan Birleşik Fiiller

Anlamca kaynaşmış fiiller (deyimleşmiş)

Korkmaz, “Türkiye Türkçesi Grameri-Şekil Bilgisi”adlı eserinde “anlamca kaynaşmış ve deyimleşmiş birleşik fiilleri terimini kullanarak şu tanıımı yapmıştır: “Bu gruptaki birleşik fiiller, ad ya da ad soylu bir veya birden çok kelimenin belirli şekil bilgisi kalıpları içerisinde bir esas fiil ile birleşerek anlam kaynama ve kalıplaşmasına uğramasından oluşmuştur.”²¹⁶ Şeklinde tanımını yapmıştır.

“Anlamca kaynaşmış-deyimleşmiş birleşik fiiller” bir isimle bir fiil unsurundan veya bir fiille bir başka fiil unsurundan oluşmaktadır.Ayrıca isim unsuru bu yapıda “özne, nesne, zarf, yer tamlayıcısı ”görevleri almaktadır.²¹⁷

‘adl mīzān tüzül- “ adalati düzenlemek”

<i>‘Adl mīzānı tüzüldi rāstlar taptı revāc</i>	SD s.130/164
--	--------------

ağız aç:-Söylemek, karşılık vermek, cevap vermek.

²¹⁶ Korkmaz,(2003), s.153.

²¹⁷ Deniz Öztürk, Türkiye Türkçesi Anlamca Kaynaşmış- Deyimleşmiş Birleşik Fiiller, TDK Yay.,Ankara:2008, s.46.

Yār aġız açmaska derdim sorgalı taptım sebab

NŞ s.45/ 45-1

*...halk anġa neyüçün rāġıb ve ṭab´ anġa nige ṭālib durur ve ḥakīm cevābıġa aġız açmak
ve ḥikmet seḥābıdın dūr saçmak.*

Sİ s.235/XXXIV-4

aġzıġa kaķıl-“aġzına kakılmak”

Ki aġzıġa kaķılur bir uzun yıġaç muḥkem

BV s.516/727

aġzı köy- “aġzı yanmak”

Gūyā ki köyer aġzı ol ot ḥırkatıdın kim

GS s.29/3-6

aġzı kuru- “çok susamak, susuz kalmak”

Otluk nefes ay vāy ki aġzım kurutup tur

GS s.153/180-3

aġzı külmektin yayıl- “aşırı derecede gülmek”

Şadeḫ dik aġzı külmektin yayıldı

FŞ s.131/XII/64

âh ur- “acı çekmek, inlemek”

Âh urup ıṣķıñġda yir kök günbezini köydürtür

SD s.92/13

âlemni kır- “mec.gücendirmek, incitmek, üzme”

Köz ü kaşınġ barça âlemni kırar

LD s.279/2552

aķla sıġ-:

1. kavramak.

2. olabileciġine inanmak.

’Aķl sıġmas ıṣķ ivine kim ḥarīm-ī ḥaṣṣ irür (1. Anlamda)

GD 20/2

âlemdin kiç- “mec.bırakmak, vazgeçmek, terk etmek”

Sini dip barça âlemdin kiçip min

BD s.191/125/6

âlemğa yayıl- “her tarafı sarmak, kaplamak.”

İsmes beri kim cān isi ‘âlemğa yayılmas

NŞ s.228/228-3

baş akart- “saçları ağartmak”

Sargarttı yüz ü akartadur baş

LD s.210/1930

‘akla sal- “bırakmak, koyuvermek, serbest bırakmak”

Kim ‘aklğa saldılar taḥayyür

LM s.44/III-165

ant iç- “bir şey yapmaya veya yapmamaya ant ile söz vermek, yemin etmek”

Beste ant içti ki tarlık ağızdın almayın

LD s.215/1983

at koy- “bir varlığa, bir nesneye onu başkalarından ayıracak ismi vermek; isim koymak; isimlendirmek”

Kim anıñğ atın koyup tur günbed-i devvār şubḥ

GS s.103/108-5

...anğa Nesāyimü l-maḥabbe min şemāyimi l-fütüvve at koydum.

NM s.2

ayak bas-:

1. bir yere varmak, ulaşmak, çıkmak.

2. bir memlekete girmek, hâkimiyeti altına almak.

Ėkkisini tırnağınğ bile oy

Bir yerde ki ol ayak basar koy (1. Anlamda)

LM s.240/XXV-2145

ayağığa tüş- “kıymetten düşmek, önemini kaybetmek”

Yügürüp tüştüm ayağığa vü tofrağ öptüm

BV s.33/42-9

başımın al-:

1. bir noktaya çevrilmek.

2. düşman öldürmek.

3. çok meşgul olmak.

4. bir yerden ayrılıp gitmek.

Başımın alıp ayak yitkençe kitey (4. anlamda.)

BD s.214/134/2

başımın aş- “(aşkın olmak) pek çok, hiç vakit olmayacak kadar işi olmak”

Çıkıp ‘ışk otı köksüm çākidin başımın aşıptur

BV s.115/144-1

baş bol- “lider olmak”

...orumğa oturup oğlanlarımğa baş bolğil tip naşîhatlar kıldı.

ŞT s.113/[67a] (15)

baş çıkar- “başını kaldırmak”

Hecr ü deştin veh nitip kaṭ’ eylesün kim her tiken

Baş çıkarur arkasından çün kefîmğa sançılır

NŞ s.138/138-2

başımğa kal- “istemediği hâlde bir işi yapmak veya bir kimseye bakmak”

Bu zamān başımğa kalıptur belā-yı cān bolup

GS s.72/64-5

baş koy- “ölümü göze almak”

Baş koyar sin dilā kara kaşına

LD s.168/1540

başım ayağıngğa koy- “emanet etmek,bırakmak”

Çün başım ayağıngğa koyarğa yaramas

BD s.214/134/2

baş köter- “yükselmek”

Baş kötermen bādedin çün yār ayağı ortada

BD s.169/87/2

başığa sındur- “başını kırmak

Başığa sındurur büt-i bî- 'tidâldür

BD s.272/364

bahtım oyğan- “mec.kendine gelmek, gafletten kurtulmak.”

Bahtım oyğanmas egerçi feza 'im derd ehlin

BV s.115/143-4

başım tüş- “tüşkün olmak, düşkün hâle gelmek. ”

Başım tüşer işikinğ itleri ayakınğa

SD s.266/664

baş ur-

1. bir iş için bir yere müracaatta bulunmak.
2. birini arayıp sormak.
3. bir şeyden etkilenmek.

İşikinğ baş urar min tilbeler yanğlığ turup (2. anlamda)

BD s.151/56-1

bağrımğa ur- “acı çektirmek, üzmek”

Hecr tîgi niçe bağrımğa urar-sin âhir

BV s.134/172-2

başınğnı taşka ur- “pişman olmak ”

Urupmin nevk ile başınğnı taşka

FŞ s. 448/XLIX/63

bayır aş-

1. yüksek, uzak veya geçilmesi güç bir yerin ötesine geçmek.
2. mec. ölçüyü kaçırmak, çok olmak.
3. bir engeli, bir güçlüğü, zorluğu geçmek.

Kaçıp her biri bir bayır aştılar (1. anlamda)

Sİ s.310/3932

belâ baq- “mec. kırıcı, üzücü olarak, dokunaklı bakmak.”

Her güşedin bu hasta köngülge belâ baqar

LD s.55/502

belâ bas- “belâ kaplamak, örtmek”

Yā kūh-ı ğam u belā basıp-tur

LM s.168/XVII-1390

belālar çık- “üzüntüye, sıkıntıya katlanmak”

Olturdı murabba ‘baş üze çıktı belālar

LD s.301/2712

belāğa tüş-:Başı derde girmek, sıkıntıya, eziyete duçar olmak, uğramak.

Ġam u derd u belāğa tüşti ğavġā

FŞ s.458/XLIX/211

bil bağla- “güvenmek, dayanmak”

Kūh-ı ğam tartarda ħas dik cism ile bil bağladım

GS s.44/24-3

boğzumğa tolğaş- “takılmak, sarmak ”

Tīre āhım her dem andaķ tolğaşur boğzumğa kim

GS s.118/129-6

boynını sun- “itaat etmek”

Boynını sunup anıñg zülfi tuzaķın ārzūlar

LD s.43/394

can al- “öldürmek, helak etmek, telef etmek.”

Ĥâtem-i la l aġzıdur lık ħadışi cân alur

NŞ s.21/21-2

cân bar- “gönül ulaşmak”

Cân barmadı bu köñgli katıķ mübtelānı

LD s.39/362

cân bir-

1. ölmek.

2. diriltmek, hayat vermek, canlandırmak, ihya etmek.

3. bir şeyi pek çok istemek, arzu etmek, gönül vermek.

Cân birür luţfî vü yoktur siverindin gilesi

LD s.66/607

cevr ü cefā çek- “mihnet görmek, sıkıntı ve eziyete katlanmak, ıstırap çekmek”

Kim cevr ü cefā çekər kişi-mén

LM s.236/XXV/2103

cānı çık- “ölmek, ruhunu teslim etmek”

Ol belāğa örgenip-min eyle kim cānım çıkar

BV s.22/29-7

cān selāmet ilt- “kavuşmak, erişmek”

Kim cān selāmet iltti köngülning belāsıdın

LD s.157/1444

cān koy- “ölümü göze almak.”

Ġamze birle közi hıç tende köngül cān koymadı

LD s.188/1735

cān köy-

1. acı duymak.

2. mec. bir işten zarar görmek.

Özgelerning iteki köyse mening cānım köyer (1. Anlamda)

LD s.58/529

cān kutkar-

1. kendi hayatını kurtarmak; başının derdine düşmek.

2. bir başkasının hayatını kurtarmak.

Ki ħod bārī tiriglik minnetidin cānnı kutkarmış (1. anlamda.)

GS s.209/261-3

cān örte- “can yakmak”

Nā-tüvān cismimğa tüşken şu le cānım örtedi

BV s.437/606-1

cān talaş- “can ile kavga etmek”

Ölerde cān talaşur nā-tüvān dik

FŞ s.395/XLIII/53

cāna tig-

1. ölü için verilen sadaka, yapılan dua ve iyilikler ona ulaşsın, ölünün ruhu şad olsun.

2. çok hoşlanılan ir şey karşısında söylenir.

İnāyetinḡ yoḡı asru cānum ḡa tigdi minim (2. anlamda)

LD s.125/1147

cān tol- “bir duyguyla baştan başa kaplanmak, duygulanmak, hislenmek.”

Ki ḡam zehri bile cānum toluptur belki taşıptur

NŞ s.160/160-6

cāna ur- “mec.yaralamak, kötülük etmek, kırmak.”

Ay ‘ışḡ yana fūrḡat otın cānuma urduḡ

GS s.282/368-1

cāna yit-

1. dayanamayacak hāle gelmek, getirmek .

2. sevgiliye ulaşmak.

Yüzünḡnünḡ hecridin cānımḡa yittim (1. anlamda)

LD s.130/1193

cāna yitür-

1. besleyip büyütme; yetiştirmek.

2. tamamlamak, sona erdirmek.

3. halk dili, yetiştirmek, ulaştırmak, eriştirmek.

4. idare etmek, iktisatlı kullanmak, ziyan etmek, yetmesini sağlamak.

Mini cefā birle velī cān ḡa yitürdi ol ḡarı

Geh ḡāh ṣarḡını bozar geh va ‘desi yalḡan irür (3. Anlamda)

SD s.120/125

cefā kör- “mihnet görmek, sıkıntı ve eziyet çekmek”

Cefā körer anıḡ için çıkar meniḡ cānım

LD s.22/203

cefā ḡadtın aş- “cefaya dayanamamak”

Vefā ḡıl cefā ḡadtın aşıptur

LD s.50/460

ciger köydür- “mec.derin bir aşkla sevmek, âşık olmak, sevgiliye kavuşamamaktan dolayı yanıp tutuşmak”

Otluk közüñg kırışme bile köydürür ciger

SD s.302/788

cismim tökül- “günahlarından sıyrılmak”

Hañ şevkâdın töküldi cismim ol yanğlı ğ kurup

GS s.128/142-3

çihre aç- “yüzünü açmak”

Ehl-i diller çihre açtı yâr açmanğ dîde kim

NŞ s.144/144-2

dāğlar koy- “yaralamak”

Dāğlar koydum diremler kibi köksümni yarıp

BD s.183/110/3

dāne-i şabrım kal- “sabrının zerresi kalmak”

Dür tişingdin dāne-i şabrım kalur bîber disem

GS s.137/157-2

dermān kalma-

1. çare, tedbir kalmamak.

2. kudret, kuvvet, takat, güç, mecal kalmamak.

Derd-i dil birle ölerdin özge dermān kalmadı (2. anlamda)

SD s.240/574

dest bir-

1. (mürşidin müridine) başkalarına yol göstermesi için izin vermek.

2. Yardım etmek.

Aymanıp hâsid tilindin dest birmes çün selâm?

BV s.182/241-2

dīnga kir- “dinin yükümlülüklerini kabul etmek”

İşitse dīnga kirür barça kâfir ü tersā

SD s. 172/326

dost tut- “dost edinmek”

- Hemegî-yi dil anı dost tutar* BD s.113/4/164
- efsâne sür-** “efsanenin devam etmesi”
- Dimâğınğ çü germ oldu efsâne sür* Sİ s.107/891
- efsün oku-** “büyülemek”
- Efsün o~~ğ~~ur yâhûd anıñ özge âlı bar* LD s.51/463
- fitne işikin aç-** “fitneyi ortaya çıkarmak”
- Fitne işikin açtı mihrâb-nişînlerğa* LD s.232/2136
- fitneler kıpar-** “fitneyi ortaya çıkarmak”
- Közleri her gûşe uyqudın kıparur fitneler* LD s.75/680
- fitne oyğat-** “fitneyi ortaya çıkarmak, uyandırmak”
- Velî bir köz yumup açkunça yüz miñg fitne oyğatmış* BV s.194/256-1
- ğamnı öksüt-** “gamını azaltmak”
- Ğamımnı öksütür deyr-i fenâ mey-ğâne andın köp* FK s.71/71-7
- ğamğa sal-** “kederlenmek, üzme”
- Hîç işitmeyin sözni ğamğa saldılar özni* BD s.311/542/2
- ğam tür-** “keder yüklemek”
- Kim şugl her niçe köp yüz ança ğam türüptür* BV s.145/189-9
- ğam taşı yağdur-** “mec. çok fazla üzüntüye mübtelâ olmak”
- Külbemge bes ki gerdün ğam taşı yağduruptur* BV s.144/189-1
- ğam ye-(çek-)** “tasalanmak, kaygılanmak, üzüntü duymak, üzülmek.”
- Îrân sarı yörüp turur men niçe yıllık ğamların yesünler tıp...* ŞT s.140/[76a] (1)

ğam tökül- “kederden üzüntüden kurtulmak”

Zerre zerre cismi bir birdin töküldi ğam ara

GS s:32/7-7

haber bir-:(Bir kimse veya konuda) Bilgi vermek.

Hayrān kalur yüzünġde köz ü yaş haber birür

LD s.86/785

haddin aş-:mec.Ölçüyü kaçırmak, çok olmak.

Felek zulmi çu bizge haddin aştı

BV s.464/646-6

hayrān kal- “şaşknlık göstermek”

Yilge birip ‘aql u fehmin mest ü hayrān kalmadı

SD s.240/569

hoş tut- “kıymet vermek, değerli bulmak.”

Hoş tutar serv-İ sehīğa erġuvan cām-ı ‘aķık

GD 28/5

içi köydür-

1. çok acı duymak, üzülmek.

2. çok susamak.

İçimni köydürür ol kara zülfı allıda hālı (1. anlamda)

BD s.266/339

imkān kalma-: “yapabilmek”

Özge haml itme cefā kötrürge imkān kalmadı

SD s.240/573

ka-dem koy- “ayak koymak”

Eger çikseler yolğa koymas ka-dem

Sİ s.72/374

ka-dem ur-“ayak basmak”

Kayan kim hātırıñġ ister ka-dem ur

FŞ s.385 XLII-30

ka-dırın artur-:Önceki durumuna göre daha hatırlı, kıymetli hâle getirmek.

*Eyā ṣāhā hün̄er-perver hün̄erniṅ **ḳadr̄n arturduṅ***

SD s.166/308

ḳalem çık- “yazmak”

*Hük̄m maẓmūnıḡa **ḳalem çıktım***

GS s.17/9-10

ḳalem sür- “yazmak”

*Fārsī naẓm iç̄re çün **sürdüm ḳalem***

LT s.272/3555

ḳalem urul- “yazı yazmak”

*...ve vaṣflarıḡa **ḳalem urulupdur**, sözni uzatmaq ḥācet imes...*

ML s.188/(B38a)/25

ḳanın baḡışla- “ceza vermemek, affetmek”

*Sin baḡışladıṅṅ **ḳanın** Sekkākī’niṅ yok yazuḳı*

SD s.236/560

ḳanıḡa cānımız susa- “kendini tehlikeye atmak, ölmek istermiş gibi davranmak, belā aramak.”

*Köp **ḳanıḡa** cānımız susaptur*

LDs.299/2703

ḳanıḡa kir-

1. ölüme sebep olmak.

2. bir şeyi ziyan etmek.

*Bu cem ‘i bī-güneh **ḳanıḡa kirdiṅṅ** (1. Anlamda)*

FŞ s.352/XXXVIII/63

ḳanın ḳurut- “mec. kuru hāle getirmek, yok etmek, ölmeye veya sararıp solmaya sebep olmak; canlılığı yitirmek.”

*Isıḡ dem cimside **ḳanın ḳuruttı***

FŞ s.316/XXXIV/37

ḳan tut- “kana bakmaḡa dayanamamak, kan görünce şaşkınlıḡa uğramak, eli ayaḡı dolaşmak”

Günehsiz ölgen il **kanı tutuptur** şetsini yoḡsa

NŞ s.296/297-3

kan tök- “savaşmak, öldürmek”

La lınḡa **kanımni töktünḡ** disem aytur ol küle

SD s.300/783

kan yıḡla- “kan ağlamak”

Saḡınur bolsam vişālinḡ devrinī **kan yıḡlar ān**

GD 48/2

kaşınḡ kirpikinḡ oḡ ya tut- “kaşını kirpiğini ok yay yapmak”

Kaşınḡ kirpikinḡ oḡ ya tuttu ḡayda kördiler yaḡı

SD s.238/566

ḡara kiy- “yas tutmak”

Ni üçün **kiymiş ḡara** her yan salıp ceybiḡa ḡāk

GS s.31/7-4

ḡarār bir- “bir mesele hakkında karara varmak, kararlaştırmak, kesin bir hüküm ve kanaate erişmek”

Yirge anınḡ cevḡide **birdi ḡarār**

LT s.15/7

ḡayḡu ḡal- “kaygı içinde olmak, kaygılanmak”

ḡun Nevāyīyār sarı yüzlenür **ḡayḡu ḡalır**

BV s.21/27-7

kem tüş-“kötülük düşmek”

ḡaşınḡ dik bir yenḡi ay **kem tüşüptür**

NŞ s.168/168-1

ḡılıḡ sal- “savaşmak”

Hācet ırmestür **ḡılıḡ sal** ḡınına

LD s.279/2552

ḡıyāmet ḡopar- “feryat etmek, ortalığı velveleye vermek”.

Ḳıyāmetī ḡoparıptur at üzre olturuşı

BD s. 180/107/1

ḡola kir- “yan yana bulunarak kolları birbirine geçirmek”

Kolğa kirer gonçe-i nâ-şüküft

Sİ s.85/568

kol sun- (büyüğe veya nezaket gereğince bir kimseye) vermek, yollamak, göndermek, takdim etmek, arz etmek.”

Ki katlınğa kol sundular bî-günâh

Sİ s.202/2317

könğlü ağrı- “acı çkmek, üzölmek”

Ger könğlünga grımas ol imes bu durur veca ’

BV s.221/288-5

könğöl aldur-

1. sevindirmek.

2. yapılan bir kusuru, kabalığı, haksızlığı unutturarak, affettirmek için nazik muamele etmek, tatlı söz söylemek.

Öz irki birle ni mümkün kişi öz könğlin aldurmak (2. anlamda)

GS s.254/327-5

könğöl ayıl- “gönlün sarhoşluktan kurtulması”

Ki gül çağıda zamânî ayılmadı könğlüm

GS s.314/413-5

könğöle baş- “duygularına hâkim olmak”

Tüz könğölge başar u nutk-ı perâkende ni bak

NŞ s.142/142-6

könğöl buz- “kederlenmek”

Hicr ile könğlümni buzduñg vaşl birle tüz mini

BD s.298/489

könğöl ivini boz- “mec.yıkmaq, viran etmek”

Könğlüm ivini bozduñg u hergiz imâret kılmadıñg

LD s.179/1647

könğöl kazğan-“mec.kendi tarafına çekmek, kendine bağlamak; taraftar elde etmek; edinmek.”

Kām-ı la ‘lınğnıñğ hayâlidin könğöl kazğanmadı

BV s.452/629-1

köngül ber- “sevmek, âşık olmak, bağlanmak”

İkki dünyāni köngül berdi saçınğ tārı üçün

LD s.198/1822

könglü bozul- “kederlenmek”

Mungrayı andağ sınık könglüm bozulur kim sipihr

GS s.144/166-2

köngli qal- “arzu edilen hâlde elde edememek”

Birevniñ kim birevdin köngli qalur

BD s.192/125/11

köngül qan- “aldanmak, inanmak”

Cihet budur hemānā qan yutardın ger köngül qanmas

NŞ s.226/226-4

köngül qanı qayna-

1. çok hareketli olmak, coşup taşmak.

2. birine çabucak sevgi, sempati duymak.

Her taraf baqsanğ ki könglüm qanı qaynar güşşadın (1. anlamda) NŞ s.556/559-3

köngül qoy- “gücenmek, alınmak, darılmak”

Pîş-keş kıldım köngül hem koydum ol cān yüzige

LD s.22/199

köngül qozgal- kozgal-bak***

Mevclug deryā kibi āşüfte könglüm qozgalur

GS s.149/173-1

köngül köy- “âşık olmak, âşık etmek”

Bu luḡfīniñ āhu otıdın köymedi köngüñ

LD s.29/265

köngül titre- “yüreği hoplamak, heyecanlanmak”

Bes durur ol aynı körgendin köngül titrer besī

NŞ s.120/120-7

köngül tut-

1. can kulağıyla dinlemek.

2. gönül vermek.

Kim irse kim sanğa igri köngül tutar bu qadr (2. anlamda)

SD s.174/342

köngüle ot tüş- “âşık olmak”

Anda ot tüşmiş köngöldin qan teraşşuq kalmamış

GS s.216/272-1

könglü tüş- “âşık olmak, bağlanmak”

Ol zülf çîninga köngül tüşti qatâsın bilmedi

SD s.210/466

köngül uç- “gönlün yükselmesi”

Köngül uçmaq er istese cid kılıp

BD s.276/382-2

köngül üzül- “keyfi kaçmak, kızmak, öfkelenmek”

Tā üzöldi köngüm ol ay qaddidin efsürdedür

BD s.167/83-1

köngül yıq- “mec.mahvetmek, batırmak, manen çökmesine sebep olmak, üzmek”

Furqatıng tîği buzug köngümni yıqtı âh kim

BV s.55/72-3

közünğ aç-

1. dünyaya gelmek, doğmak.

2. imkân bulmak, rahatlamak.

3. dikkatli davranmak.

Özüngge kil közüng aç ömr nāgehān kitçi (3. anlamda)

SD s.276/698

közüm bulğan- “gözün bulanması”

Közüm bulğandı mevc-i eşkdin vāy

NŞ s.62/62-5

köze çakıl- “göze batmak”

Ki rahşı na ‘lıdın otlar közümge çaķıldı

BV s.432/597-5

köz ü kaç ıvröl-

1. bakışını başka bir tarafa yöneltmek, göz kaçırılmak.

2. mec.dikkat başka yöne çevrilmek.

Her kaçan kim hâtırımğa ol köz ü kaç ıvrölür (2. Anlamda)

BV s.122/153-1

köze yaş ıvröl- “özün etrafı yaşla sarılmak.”

Hem kaçımğa çîn tüşer hem közümge yaş ıvrölür

BV s.122/153-1

köz tig- “birinin hasedine uğramak”

Köz tigmesün ol yüzge ki kün andın uyaldı

LD s.160/1469

köz kama- “gözün ıslaması”

Kamer kim ol yüzine baksa köz kama anıñ

SD s.176/346

köz kamaş-

1. (kuvvetli ışık veya parlaklık) kısa bir zaman için görüşü bulandırmak, görmeyi engellemek.

2. mec.bir vasfı ile hayran edilmek, hayran bırakılmak.

Kamaşır mihr körgeç utrudın köz

NŞ s.221/221-3

köz kanın akız- “gözün kanını akıttırmak”

Min ki köz kanın akızdım akızur hecr dāğı

BV s.205/271-5

köz karar-

1. başı dönmek, hafif baygınlık geçirmek.

2. ümitsizliğin ve aşırı bir isteğin tesiri altında ne yaptığını bilmez hâle gelmek, şuurunu kaybetmek, kendine hâkim olamamak.

Köz kararđı vü bu ak ıvdin hırāmān çıkmadıñđ (2. anlamda)

LD s.201/1852

köz kıcış- “kaşınmak, kışışmek”

Didi közüñ kıcışur aytım ki bade tamuz

ŞL s.271

köz ü köñgöl kuru- “göz ve gönlün canlılığını kaybetmesi”

Köz ü köñgöl kuruñı ni tökkey ayağınğğa

BV s.17/21-4

köz sal-“mec.dikkat etmek, bakmak, ilgilenmek”

Güyyā köz salmadıñđ bu dīde-i hūn-bārga

BV s.397/548-2

közni sür- “közünü sürmek”

Sürtsem közni ayağınğğa hem ol dem bilgürür

NŞ s.144/144-4

köz süz- “baygın ve anlamlı bakmak”

Közini süzdi vü nergis kılur kırışme vü nāz

SD s.138/187

közünğ kanınğ tök- “göz kanını tökmek”

Öz közüñg tökti kanınğ kılma manğa bühtānı

SD s.300/783

közümdin uyku uç-

1. uyumak gayesiyle yatmışken, herhangi bir sebeple uyuyamamak, uyku dalmak.

2. mec.kaygılanmak, tedirgin olmak, bir hâlden dolayı uyuyamamak.

Hicrinğde iy perī-rū közümdin uçtı uyku (1. Anlamda)

BD s.136/30/4

köz yumul- “görmezden gelmek”

Köz yumulmuş hecrdin ol yüzge açmağ isterem

BV s.329/445-3

kulak sal- “dinlemek”

*Sözümge **kulak salmadı.***

NM s.379

kulak tut- “kulak vermek, dinlemek, öğütlerine uymak”

*İnçü bigin allıngda **kulak tuttu** revāndur*

LD s.63/574

maḥrem tut- “gizli tutmak”

*Burqa ´niçe kim yüzünge **maḥrem tutar** özin*

SD s.194/410

maḥrem tüş-:”gizli olmak”

*Gedā maḥrūm it **maḥrem tüşüptür***

NŞ s.168/168-7

mîrâş tig-

1. bir kimseye veraset yoluyla mal, mülk, para vb. şeyler kalmak.

2. g eçmek, intikal etmek.

Bir cüz ´ki yūsufka birip irdi çü bardı

*Bendenğ üçün ol hem sanğa **mîrâş tigiptür** (1. Anlamda)*

LD s.54/490

mübtelā baḳ- “tutkun olmak, kendinden geçmek”

*Ay tig yüzige niçe ki bu **mübtelā baḳar***

LD s.55/505

münāsib kör-“uygun ve yerinde bulmak; yakıştırmak; layık görmek”

*...ve nebîrelerin ve barçaların bir yerde aytmaḳnı **münāsib kördük.***

ŞT s.152/[80a] 9

mühr bas-

1. damgalamak.

2. iz bırakmak.

*Özge yüzge baḳma dip bir bir közümge **basdı mühr** (2. anlamda) BV s.11/12-6*

ölüm uykusığa bar- “ölmek”

Ölüm uykusığa barganlar ise oyğatadur

BV s.115/143-4

nazar salma-“mec. dikkat etmek, bakmak, ilgilenmek, özen göstermek”

Ay yüzüñgüzni körgeli özgege salmadım nazar

LD s.247/2277

ömür dırahtını yıķ- “ömür ağacını yıkmak”

Āh kim ömrüm dırahtını yıķtı sarsarı

BD s.151/55/5

ömr yügür- “ömürü sürdürmek”

Kiyikler içre ki Mecnûn tamām ömr yügürdi

GS s.464/636-2

ömr kiçür- “yaşamak”

‘Āşıķī ömrin kiçürdi tün ü kün yādıñg bile

LD s.113/1035

özünü bil-

1. ne olduğunu bilmek, yersiz ve yanlış hareketlerde bulunmamak.

2. ergin olmak, bulûğa ermek, çocukluktan çıkıp aklı erer çağa gelmek.

3. aklî denge yerinde olmak.

Rızķsız hergiz özümni bilmedim (1. anlamda)

LT s.20/82

özin muhkem tut-:”kendini sağlam tutmak”

Tebessüm iter ü āhır özin tutar muhkem

SD s.136/184

perîşān kal- “kendinden geçmek, perişan olmak”

Bārī bu yolda meniñg tig ol perîşān kalmadı

SD s.240/571

şaf tüz- “tertıp ve tanzim etmek, düzen vermek, sıralamak, düzenlemek”

Çün ‘ıyş ü neşāt leşkeri şaf tüzdi

BD s.249/273/2

söz sözleş- “anlaşmak, söz vermek”

İkki kaşı baş bir kılıp bilmen ne söz sözleştiler

LD s.79/724

söz sürme- “devam etmemek, uzayıp gitmemek, uzun süre devam etmemek”

Söz sürmedi ğayr-ı mā‘arefnāk

LM s.35/II-1

söz uzat- “gereğinden çok konuşmak”

Ger Nevāyī söz uzattı fakrdın ırnes dimenġ

GS s.34/9-13

tanġ at-

1. gün ağarmak.

2. birden önemli bir durumla karşı karşıya olduğunu anlamak, kızmak, öfkelenmek.

Cānūma oqlar irdi tanġ attı (2. Anlamda)

BD s.205/129/40

tenimdin ot çıkar-:mec.”tenimden ateş çıkmak”

Firāk istemes andaķ benimdin ot çıkarur

Ki ger tabīb iligim tutsa barmaġı kabarur

NŞ s.140/140-1

titretme tut- “titremek, kaplamak, yayılmak”

Yana Ferhād’nu titretme tuttu

FŞ s.316/XXXIV/37

tüş kör- “rüya görmek”

Bir perīşān түş körüp bu ġasteher dem sissenür

BV s.136/175-7

uyku al- “yeterince uyumak”

Ol köz ki ‘ālem ehlidin almıştur uyķunu

BV s.249/323-1

uyku kan- “uykusunu almak ”

Ni uyķu kimse andın kanmas uyķu

FŞ s.482/LI/147

ümîd üz- “artık hiçbir beklememek, bir şey umamaz olmak”

Bu ‘ışk derdi ğa dermāndın anda üzdüm ümîl

LD s.261/2402

yırak tüş- “uzakta kalmak, ayrılmak; uzaklara gitmek zorunda kalmak”

Köp yırak tüştüñg bu hicrānnı unut

LT s.54/537

yoldın azğur- “ahlakı bozulmak “

Kılma ey vā’iz gümān kim yoldın azğurdıñg mini

NŞ s.618/621-4

yolnı yitür- “yolu şaşırmak, yanlış yola gitmek; kaybolmak”

Gūyā ki karangū kiçede yolnı yitüirdüñg

NŞ s.345/346-4

yüz çivür- “gösterdiği alakayı kesmek, ilgisiz kalmak, vazgeçmek; artık ilgilenmemek”

Kaşd-i cānım kılsanğız min yüz çivürmes

LD s.104/950

yüz ur-

1. yönelmek.

2. teveccüh etmek.

Devride haţf şām-ı müşg-āsā yüz urmuş her taraf (2. anlamda)

NŞ s.304/305-1

yüz yan- “vücut veya nesneler için) ateşi olmak, ısı artmak”

Yüz yanar ot içre alıp taşladıñg

LT s.100/1162

zaḥm ur-:”yaralamak”

Çıdar-min her niçe zaḥm ursa ol kâtil velî bolmas

NŞ s.322/323-2

zamān savur- “mec. israf etmek, yersiz düşünmeden çok harcamak”

Ki her zamān savurur hecr deştiniñg koyunı

BV s.426/588-3

III.4. Bir Yanı Zarf-fiil Bir Yanı Asıl Fiil Olan Birleşik Fiiller: Tasvir Fiiller

Çağatay Türkçesinde tasvir fiilleri *süreklilik*, *yeterlik*, *tezlik* ve *yaklaşma* bildiren fiiller olarak dört grupta incelenmektedir:

III.4. 1. Süreklilik Fiilleri

Çağatay Türkçesinde süreklilik fiilleri –A, -U, -(X)p zarf-fiil eklerine *tur-*, *kel-*, *kal-*, *bar-* yardımcı fiillerinin getirilmesi ile oluşturulur.

III.4. 1. 1. tur-

Orhon Türkçesinden Türkiye Türkçesine gelinceye kadar yazılmış eserlere bakıldığında *tur-* / *dur-* yardımcı fiiliyle (-a *tur-* / -a *dur-*; -(y) *I tur-* / -(y) *I dur-* ; -(I) *p tur-* / -(I) *p dur-*) süreklilik anlamlı birleşik fiillerinin oluşturduğu görülmektedir.²¹⁸

Çağatay Türkçesindeki *tur-* “durmak” fiilinin –a zarf-fiil eki ile birlikte , süreklilik ifade eden bir tasvirî fiil oluşturduğu belirtilmektedir.²¹⁹

Cānumğa közüñg zılmı imes zılm budur zılm / Kim min tura turğaç tilegey-sin yene mazlūm NŞ s.425/426-3

İt tig mini cān tartura turğınça mununğ tig / Köz kaç bir ü kirpük oğına kılğın işāret LD s.29/257

İl bilmesün dip ortada cāndur bahāneī / Bi llāh mini tirig tuta turğan hayāludur LD s.47/430

...hind sevādıdın çıķıp çīn kişveriğa kirgeni ve hākān-ı çīn anıñg kuyaş dik kerem-hūyluk bile tığ-i cihān tartıp kile durğanın işitip ... Sİ s.314/XLVII-26

Moğol Hān uluğ oğlı Kara Hānğa yurtını berip barçanıñ bara turğan yurtıga kitdi.

²¹⁸ Nesrin Bayraktar , Türkçede Fiilimsiler, s.299.

²¹⁹ Necmettin Hacıeminoğlu , Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, s.268.

ŞT s.121 [70a]7

...aytdılar kim bu oğlannıñ özi atını **ayta turur** mundın yahşı at bolur mu...

ŞT s.124[70b]13

Anıñ üçün köñline ve tiline öziniñ atını **sala turur irdi**.

ŞT s.124[71a]6

Anıñ üçün oğlunğız anı köp **sive turur tidi**.

ŞT s.124[72a]1

Atam çerik tartıp meni öltürgeli **kele turur**.

ŞT s.128[72a]9

İmām oltursa **oltura turur**, tursa **tura turur**.

ŞT s.129[72b]17

Uruşkan yeriniñ beri yüzinde aqıp **bara turğan** ikki uluğ su bar irdi.

ŞT s.133[73b]1

Bahār bolğandın sonğ piyāde **kele tururmiz** tidiler.

ŞT s.139[75b]7

...leşkerniñ sonğındın **kele turur irdüm**.

ŞT s.140[76a]7

Tibetniñ arası atlık kişi bir yatıp **bara turğan** yer bolur.

ŞT s.142[76b]12

İmdi Qalaçlargā bolup **ayta turğan** sözüimizni qoyğalı munçaqlıq eytdük yeter.

ŞT s.144[77b]5

Atamğa kenğes **bere turğan** irdinğiz.

ŞT s.151[79b]4

...men andın **korka turur men**...

ŞT s.151[79b]8

...tuman uzak turmas, tiz **kite turğan** nimerse bolur.

ŞT s.173[87a]1

Atasınıñ tahtını **tapsura turur men tidi**.

ŞT s.175[87b]7

...men **kayta turur men tidi**.

ŞT s.177[88a]10

...meni atasığa bahāne birlen alıp **bere turur tā** ...

ŞT s.187[91a]11

- ...yığlağan hātūnnıñ āvāzı **çıka turur.** ŞT s.189[91b]14
- Oğuz iliniñ içinde uruş bolup kızıl kan kara su teg **aka turur.** ŞT s.200[95a]4
- ...müsülmānlıqqa gūşış **kıla turğan** kişi irdi. ŞT s.220[102b]9

III.4. 1. 2. kel-

Türkiye Türkçesinde gel- yardımcı fiili ile kurulan süreklilik fiilleri, esas fiildeki oluş ve kılışın alışkanlık hâlinde sürmekte bulunduğunu gösterir. Esas fiil -(y) A zarf-fiil yapısındadır.²²⁰

- Arığan ve açğan ve azaşkan ve tiggenni **alıp kelsün tip.** ŞT s.140/[76a](4)
- Künlükimniñ azlıqındın leşkerniñ sonğındın **kele turur irdüm.** ŞT s.140/[76a](6)
- Sonğda koyğan kişilerinğiz yoluqup **alıp keldiler.** ŞT s.141/[76a](11)
- ...ve meni **tip kelip turur** tip post-penāh bolup... ŞT s.162/[83b]10
- Oğuz iline kişi **yiberip keltürtüp** uluğ toy kılıp Tumannı hān köterip... ŞT s.180/[89a]1
- ... halkğa fāş ve yağıdın **alıp kelip irdinğiz.** ŞT s.192/[93a]9

III.4. 1. 3. kal-

- ...tēve ve yayaq yalanğ **kēle kaldı.** Babn s.34/H149b-1
- Ki yār baqmayın ötti vü sin **baqıp kaldıñğ** GS s.286/374-2
- Qarnı aç olğay **yıqılıp kaldı** tut LT s.78/852
- Pāre pāre cism ara āhum **n tip kalğay** nihān BV s.29/39-4
- Ten yatıp köz bü'l- 'aceb hālimğa **baqıp kalğū dik** GS s.267/346-2

²²⁰ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.824.

*Berk yanğlıg seyrim allında **barıp kalğança***

FK s.168/171-4

III.4. 1. 4. bar-

*Felek sarı **irışip barğan** uçkunlar fiğānūgā*

BV s.19/23-9

*İşk bezmiğā **n'itip barmağā-min** çunki mini*

BV s.260/339-3

*Bilgenimçe kavmnı **alıp baray***

LT s.129/1584

*'Azra' il kelip İdrīs 'aleyhi 's-selāmı perning üstide koyup behiştke **alıp bardı.***

ŞT s.115/[68a](8)

*Anıñ pādīşāhınıñ atını İt Barağ Hān dirler irdi, anıñ üstine **atlanıp bardı.***

*Uruşkan yeriniñ beri yüzinde **aķp bara turğan** ikki uluğ su bar irdi.*

ŞT s.133/[73b](1)

*Lektūnī birlen Tibetniñ arası atlık kişi bir **yatıp bara turğan** yer bolur* ŞT s.197/[94b]1

III.4. 2. Tezlik Fiilleri

Çağatay Türkçesinde tezlik fiilleri A, -U ve -(X)p zarf-fiil eklerinden birini almış esas fiillerin *bēr-/bir-* veya *kör-* yardımcı fiillerin birleşmesiyle oluşmaktadır.

III.4. 2. 1. bēr-/bir-

*-(X)p **bēr-/bir-***

*...anıñ üçün meni atasıgā bahāne birlen **alıp bere turur** tā özi meniñ birlen ...*

ŞT s.187/[91a](11)

*...şāhib-i cemāl kızını ni üçün **alıp berür irdi tip.***

ŞT s.187/[91a](13)

*Meniñ hālimgā karamas bolsanğ ni üçün meni **qarı kişige alıp berding tidi.***

ŞT s.188/[91b](2)

*Kıçkıрма men turur men sanğa 'āşık bolup atamğa **alıp berdim.*** ŞT s.189/[91b](19)

*İkkinçi ol kim za 'ıfeni atamğa men **alıp berip irdim.*** ŞT s.190/[92a](12)

*...ve altı Sarıca her yılda **keltürüp bering tidiler.*** ŞT s.227/[105b]

*Gül yafragı turnağlar irür bu çemen içre / Bülbül per ü bālini **yolup birgeli** ber-bād*

GS s.113/122-7

*La lıñnu bat ilge birür tenğ ile şeker / Batmangā cān **alıp bire almas** şeker meger*

LD s.303/2724

III.4. 2. 2. kör-

-A, -U ve -(X)p kör-

Süreklilik ve tezlik ifade eder.

*Luṭfī sanğa cān asramış u қаша itedür hecr / Ger cān tiler irsenğ **yite körgil** burun andın*

LD s.160/1474

*Min faqir āhidin hāzer **kala kör** / Kim ġarib āhınunğ bolur eşeri*

GD 49/8

*Melāḥat ehlidin ay pārsā hāzer **kala kör** / Ki ḥüsn 'aqlını koymas öz ihtiyāri bile*

LD s. 25/227

*Köz aқardı vü yüzün bir **toya körmedim** raķībā / Niçe zülfi tig kafā-gīr ola sin yüzünğ*

қарарıp

LD s.28/254

III.4. 3. Yeterlik Fiilleri

Türkçenin tarihî seyri içinde ve çağdaş Türk lehçelerinde *u-*, *bil-*, *al-*, *ol-*, fiilleri yeterlik ifadesinde kullanılmıştır. Bu fiillerin hepsi zarf-fiillerle öbeklenmişlerdir.²²¹

Bil- yardımcı fiili ile kurulan cümleler bazen yeterlik, bazen de olabilirlik gösterir.²²²

²²¹ Esra Karabacak, "Türkçede Yeterlik Fiilleri", IV.Uluslararası Türk Dil Kurumu Bildirileri, TDK Yay., Ankara: 2007, s.922.

Eski Türkçe, Karahanlı Türkçesinde yeterlik ifadesi *u-* muktedir olmak yardımcı fiili ile karşılanmıştır. (*ala u-*, *ala uma-* gibi), *u-* muktedir olmak, *bil-* bunlara benzer fiillere tasvirî yardımcı fiiller adı verilir, *u-* muktedir olmak, Köktürk ve Uygur metinlerinde – *gAlı*, *-U*, *-I*, *-A* ekleri ile yapılan zarf-fiil eklerinden sonra, olumlu ve olumsuz ifadelerde, esas fiile yeterlikmanası veren bir yardımcı fiil olarak kullanılmıştır.²²³

Çağatay Türkçesinde yeterlik *al-* yardımcı fiiliyle kurulmaktadır. Bunun yanı sıra yeterlik çatısının olumsuzunu kurarken *al-* ve *bil-* yardımcı fiilleri kullanılmaktadır, *bere bilmedim* veremedim, *bile bilmey* bilmeyerek, *bol-* olmak fiili, yeterlik veya zaman zaman olabilirlik gösterir. Bu anlamda *bol-* fiili, *-p* zarf fiili ile veya *-sa* şart çekimi ile daha sık kullanılır.²²⁴

III.4. 3. 1. bil-

Ürgençde *oltura bilmey* köçüp *Horāsān* bardılar ... ŞT s.204/[97a]15

Aldı könglümni birev kim atını / *Ayta bilmen* yār u hīç maḥrem bile LD s.274/2518

Nazarımdın öter *baḫa bilmen* / Ol kamerdin turur közüüm ḫamarı LD s.250/2307

Tā seninḡ ışḫıḡḡa boldum āşinā / Hīç *ḫla bilmen* tapuḫdın āşinā LD s.269/2475

Bağrıḡḡa yaḫlıp hecr otı bu kün içimni köydürür / Yalguz cānumḡa taḡḡ *bile bilmen* ni peydā bolḡusı SD s.278/705

Sekkāki ol ay menziline ḫod *yite bilmes* / Sin yitsenḡ eger anda şaba bizni unıtma

SD s.212/475

Bu könglüm şāh-bāzınḡ ḫara zülfünḡ irür aḡı / *Kite bilmes* uçup miskīn çü zincir-ol anıḡ baḡı SD s.238/561

²²² Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.812.

²²³ Necmettin Hacıeminoğlu, Karahanlı Türkçesi Grameri, TDK Yay., Ankara:1996, s.197.

²²⁴ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.109.

*Yüzünġni körse Sekkāki közi yaşın **tya bilmes** / Belī gül mevsimi bolsa tenġizlerdin aķar seylī* SD s.268/674

*Yār ķarşusıda oturuban bāde içeli / Çıķsun **köre bilmes** kişiniġ ikki ķaraķı* SD s.304/796

III.4. 3. 2. al-

*...ve ķyāmetde bu sözümnüġ ūhdesidin **çıķa alur-min.*** NM s. 24

*Eyley **alġay-min** saġa hem-rahlıġ / Hāletimdin beyle tap āġāhlıġ* LT s. 57/585

İşitmey ħalk pendin ħurfa kim pend ilge hem dir sin

***Ķıla alsanġ** işitkil pend sin kim ilge birmek pend* GS s.111/119-4

*Bu haķīr eger sa ū ķılsam bu kitābnı Türk tilige terceme **ķıla alġay** mu min ve....*

NM s.2

*Medħinġ dēgeli daġı ķanı til / Bolsa **dēy alur mu** hem anı til* LM s.254/XXVII-2295

*Beyle yol rencin **çike alġay mu min** / Bu heves toħmin ike alġay mu min* LT s. 65/687

*Kişige eyley **alġay** mu ki bolsun* NŞ s.684/686

*Sorgalı kilse Mesīħim başıma dāmen-keşān / Ol itekdin kim **ala-alġay** bu bīmār ilġini*

BV s.451/626-5

*Şıbaķ Han, ķandahārniġ taş ķorġanını alıp, ergini **ala almay**... Babn. s.114/E172a-13*

*Közge saldım cān **birip alıp** ayaġı tofraġın / Anġlaman ķadrini ķalāniġ çu almuş-min uçuz* FK s.207/215/6

*İtek çüin **tapıp almay** andın ilik* Sİ s. 258/3159

*...bu gülşendin bezm tüzgüçe gül **iligley almay** yol tutupturlar.* ML s.180/ [B25a]-10

*Perī ķabūl **ite almay** meger kim min*

Kılıp atımnı zālūm u cehūl birle edā

NŞ s. 1/1-5

Mini eyle āgah ki ol iş kılay /Niçe eyley alğança gūşış kılay

Sİ s. 335/4310

...ve āzādeleri andaķ ki kirek meşgūlluķ esbābın tüze almadılar...

ML s.190/ [T781b]1/4

Toķuz günbed ol nev ´çıktıñg bülend / Ki vehm anda rüst eyley almas kemend

Sİ s.48/25

Yüzünñde devlet ü baķt u sa ´ādet āyeti zāhir / İlig birle yapa almas kişi bu nūr-ı beyzānı

SD s.164/298

Min haste ki yirdin ala alman bir gām / Hem-rehlig alar bile hayālī dur hām GS s.9/16

La lıñg ağzıma ala alman ayağı tofrağın / Tapsam itmen meķş eger cān istese cānān

´ivāz

NŞ s.276/277-2

Salğan dek özümni tilbelikke / Könğlüñg ala almadım eligke LM s.329/XXXIII-3075

Didıñg kim ala almasun dil-rübālar / Ki könğlümge koyduñg ağır hecrdin tağ

FK s.295/312-5

Quyaş demin ala almay kirip kara yirge / Yıkıldı hüsnde gūyā yüzünñg bile talaşıp

FK s.64/64-4

Ki üç yıl ikki yüz hārā-bür üstād /Ala almay hem ança hāredin dād FŞ s. 288/XXX-122

Tığ tartıp dem ala almay yetiştıñg başıma / Gūyiyā hurşīd yanğlıg yolda körgüzdünñg

şitāb

GS s.58/ 45-2

Ulus içre ´arızındın nażar ança asradım kim / Ala-almağum köz ölgünçe ger iylesem

nezāre

BV s.382/526-2

Könğlümni ki almuşsañg nihānī/Sēndin ala almağum hod anı

LM s.121/XII-912

III.4. 4. Yaklaşma Fiilleri

Eklendiği fiil kök ya da gövdesine yaklaşma anlamı veren -A zarf-fiil eki ve yardımcı fiilinin bir arada kullanımından meydana gelmektedir.²²⁵ Yaklaşma fiili, Eski Türkçenin “yanılmak, hata etmek, günah işlemek” anlamlarındaki esas fiilinin zamanla anlamından uzaklaşarak bir tasvir fiile dönüşmesiyle oluşmuştur.²²⁶

Çağatay Türkçesinde yaklaşma fiilinin işlek olmadığı örneklerin azlığından anlaşılmaktadır.

III.4. 4. 1. yaz-

Yëgirmi beş yëgirmi altı qatla pây-â-pây yükündi ve bardı ve keldi; talıqıp tamâm yıqıla yazdı.

Babn s.5/K151-8

*Şehā bir niçe kün sizge tekessür bolmağay vāki' /Cihān behrem **ura yazdı** ulusnıñ*

qalmadı cānı

LD s.14/123

²²⁵ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s. 313.

²²⁶ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.831.

IV. FİİL ÇEKİMİ

Fiiller, hareketi karşılayan kelimelerdir.²²⁷ Fiiller karşıladıkları hareket ile zaman ve mekân kapsamı içinde, somut soyut nesne ve kavramlarla ilgili her türlü *oluş, kılış, kılınış, ve durumları* birdirirler.²²⁸ Banguoğlu ifade ettikleri olup bitenin niteliğine göre fiilleri kılış fiilleri *almak, taşımak, kazmak*, durum fiilleri *yatmak, susmak, beklemek*, oluş fiilleri *doymak, uzamak, kararmak*, diye ayırmıştır.²²⁹

Fiil, dilde asıl kullanımını kip, zaman ve şahısa bağlı bir anlatım değeri kazanarak bitmiş fiiller şeklinde bulur. Bitmiş fiil (gramatikal açıdan) içinde kip, şahıs, sayı kategorilerini bulundurur. Bu kategoriler Türkçede fiil tabanına getirilen özel eklerle sağlanır. Böyle fiiller çekimli fiillerdir.²³⁰

Türkçede fiiller çekime girmeden kullanıma çıkamazlar. Kip, zaman ve kişi eklerini de alarak kullanıma çıkabilen fiiller, almış oldukları eklerin aktardığı zaman ve kip kavramlarıyla birlikte dil içinde yerlerini bulurlar.²³¹

Türkiye Türkçesinde olduğu gibi Çağatay Türkçesinde de kipler, hareketin zamanına bağlı olarak gerçekleşme durumunu gösteren *bildirme kipleri* ve hareketin isteğine bağlı durumunu bildiren *tasarlama kipleri* olarak iki grupta incelenmektedir.

IV.1. BİLDİRME /HABER KİPLERİ

Bu kipler, yapılmış, yapılmakta veya yapılacak olan işleri haber verme, yargı hâlinde bildirme niteliği taşıyan kiplerdir.²³²

Çağatay Türkçesindeki haber kipleri örnekleriyle birlikte şu şekildedir:

²²⁷ Muharrem Ergin, Türk Dil Bilgisi, s.266.

²²⁸ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.527.

²²⁹ Tahsin Banguoğlu, Türkçenin Grameri, s.408.

²³⁰ Sema Barutçu Özönder, “Türk Dilinde Fiil ve Fiil Çekimi”, Türk Gramerinin Sorunları-II, TDK Yay., Ankara, s.61.

²³¹ Hatice Şahin, “Birleşik Çekimli Fiillerin Zaman ve Anlam Açısından Gösterdiği Çeşitlilikler”, Zeynep Korkmaz Armağanı, TDK Yay., Ankara, 2004, s.381.

²³² Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.583.

IV.1. 1. Görülen Geçmiş Zaman Kipi

Görülen geçmiş zaman kipi genel olarak fiildeki oluş ve kılışın söylendiği andan yani içinde bulunan zamandan daha önceki bir zamanda bitmiş, tamamlanmış olduğunu gösterir.²³³

Çağatay Türkçesinde görülen geçmiş zaman kipinin üç farklı şekli kullanılmıştır.

I Tip: *-DI /-DU + şahıs zamiri*

Ek üçüncü şahıslarda daima düz ünlüdür. *ç, k, k, p, s, ş* ile biten kök ve gövdelerden sonra zaman işareti umûmiyetle *-t'*dir.²³⁴

Çağatay Türkçesinde görülen *geçmiş zaman kipinin (I)* şahıslara göre çekimi örneklerle şu şekildedir:

IV.1. 1. 1. Birinci Tip

I Tip: *-DI /-DU + şahıs zamiri*

Teklik 1. Şahıs: *-DIm,-Dum /-tIm, -tUm*

<i>Ġurbet ü hicrānğa ķaldım āh ol cān ilgidin</i>	BD s.121/7/1
<i>Beher rengī bī-ķamdi'llāh ulusdın özni ķutķardım</i>	BD s.135/29/4
<i>Felek evrāķını her niçe kim defter dik aķıardım</i>	BD s.135/29-5
<i>Aldı köñglümni saġındım kim manġa dil-dār imiş</i>	BD s.152/58/1
<i>İyş ile işretimdin ayrıldım</i>	BD s.204/129/22
<i>İy yār yaman ķıldım her ni ki didim yandım</i>	BD s.291/444
<i>Ayutķıl ki ni yazdım ni yanġıldım</i>	BD s.293/459
<i>Āhır özüm atlandım.</i>	Babn.s.10/H127b-14

²³³ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.584.

²³⁴ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.120

<i>Pend işitmey körüp anı yüz belāğa uçradım</i>	BV s.11/12-2
<i>Bu fenā deoyrin beķāsız irkenin tā anğladım</i>	BV s.13/15-8
<i>‘İşk içinde munğladım dip ey ki yığlattıñg mini</i>	BV s.47/64-2
<i>Firāk ħrmeni yığdım vişāl tuħmun ikip</i>	BV s.69/89-3
<i>Belālar tağını hecrinğde tınağım bile kazdım</i>	BV s.166/218-3
<i>Kaçan bildim-min ol ser-rišteninğ bu nev ‘çıрмаşın</i>	BV s.370/508-6
<i>Min niler kördüm çu il pendin közümge ılmadım</i>	FK s.404/433-4
<i>Ol leb-i can bahşını körkeç revānı anğladım</i>	GD 10/2
<i>Müşkül işni kıldım āhir ilga āsan elvedā‘</i>	GD 26/3
<i>Bu söz ħaşv irkenin bildim hem ol sā‘at ki ayrıldım</i>	GS s.332/440-2
<i>Anıñg dik mey içip bu nev ‘ösrüklükdin ayıldım</i>	GS s.333/440-6
<i>Gül tig küler çırayına bir kün yoluķmadım</i>	LD s.16/150
<i>Tā zülfünğüzdin bağladım zünnār tersālar bigin</i>	LD s.76/690
<i>Anda kim boldım ħabersiz dāğ koyduñg cānıma</i>	LD s.116/1061
<i>Ġāfil oldum sizdin özgeninğ mü atın atadım</i>	LD s.133/174/1219
<i>Muħtesibķa niçe yalbardım mini çaķtı raķīb</i>	LD s.159/1460
<i>Bilmen ki tapuğunğda ni yazdım ni yanğıldım</i>	LD s.256/2356
<i>Tanıdım imdi közüñgdin kim sin ol cellād sin</i>	LD s.305/2735
<i>Açķunça yumup nazarnı azdım</i>	LM s.224/XXIV-1977
<i>Bu sözdin kıçķırıp bī-ħūş yıķıldım.</i>	NM s.18

- ...sin pādşāh-lar pādşāhı-sin bendeliğünğda **karıdım**. NM s.187
- Rişte-i āli çırmay irdi alıp **asradım** NŞ s.20/20-3
- Çü nāme **çırmadım** yazıp yüzünğ şevkıda şūr-eng ĩz NŞ s.204/204-1
- Ki yol kalur eger andağ ağır libās **yapındım** NŞ s.395/396-3
- Güdāz u sūzdın andağ ki şem ‘i ğam tüni **tındım** NŞ s.395/396-5
- İt āşināğa yalınğan kibi ol ayğa **yalındım** NŞ s.396/396-1
- Halāş kılsa ki bu yolda asru **tavşaldım** NŞ s.423/424-6
- Firāk haylı kıtālīde beyle **toğraldım** NŞ s.423/424-7
- ‘Aceb yirde **yaydım** bisāt-ı maşaf Sİ s.181/1999
- Alardın **çıkardım** felek üzre gerd Sİ s.221/2599
- Ulusdın **tınmadım** ‘ömrümde hergiz laḥzaī BD s.134/28/5
- Vādī-i hecrinğde bir dem kan yutardın **kanmadım** GS s.327/433-1
- Mundın özge naḳd ol sevdā ara **kazğanmadım** GS s.327/433-3
- Min yaman tevbemğa hıç **tayanmadım** LD s.274/2516
- Çıkmadım** hicrān kışındın yaza min LD s.286/2607
- Kılıp ra ‘nā kadınğ yādın seherde ança **yığladım** SD s.254/621
- Aylarda hem bir **uçramadım** yahşı köziğe LD s.302/2721
- Āşüfte-ḥāl u cāmığa dağı **kuvanmadım** NŞ s.416/417-6
- Köz yaşım yok irdi tā ol ayğa köz **aldurmadım** NŞ s.688/698
- Min niyāz ehli idim da ‘vā nüketin **sormadım** NŞ s.688/698

<i>Lâk cevriñg tîgi başımğa kilip tolğanmadım</i>	GS s.327/433-5
<i>Tutmadım atıñg kılıp ferzānelıg</i>	LT s.20/81
<i>Uyku kör kim başıma yitip kuyaş uyğanmadım</i>	GS s.327/433-2
<i>Manğa külgü kildi eşkim yamğurın yağdurmadım</i>	NŞ s.688/698
<i>Uşbu otluq vādī içre tunmadım tā yanmadım</i>	GS s.327/433-1
<i>Ol ay yanğı cefā kılsa vefā irmiş bu kiin bildim</i>	SD s.244/585
<i>Vādi-īhecriñde hasret birle can birdim bigim</i>	GD s.27/3
<i>Nıçe kim çikdim saçınğ yanğlık perişan hallık</i>	GD 9/7
<i>Bu kim cevher-i cān didim atını</i>	Sİ s.76/426
<i>Meyde sākī ‘aksini körgeç igildim öpkeli</i>	GS s.300/392-6
<i>Vaşlın istep köp ineldim kavdı kūyidin mini</i>	GS s.127/141-5
<i>Sāye-i lutfunğnı sal çün sanğa kildim tā yana</i>	BD s.128/18/3
<i>Bar érdi çü kirdim anda bī-bāk</i>	LM s.66/VII-378
<i>Dünyanı kizdim ü zībā sini oq kördüm ü bes</i>	LD s.90/815
<i>İyle derd ü gamınğa örgendim</i>	FK s.48/47-4
<i>Hālimni sanğa ayıp hicr otığa örtendim</i>	BD s.291/444
<i>Körüñg tāli ‘kem ol oq yitkeç oq siskendim uykuğın</i>	NŞ s.500/502-3
<i>Şeyh destārın kiçe mescidқа kirgeç sirmedim</i>	FK s.417/448-6
<i>Çün tişinğ vaşfını düрге sözledim</i>	LD s.282/2578
<i>İşkınğda egerçi cānğa tigdim</i>	LD s.173/1587

- Bu mecliste kitürmekke **tiledim** aşl-ı vālānı* SD s.160/286
- Kıya hem bakmadıñ her niçe kim allıñda **tilmürdüm*** FK s.393/421-1
- La ‘li köñglüm hālını sorgaç **tirildim** hecr ara* BV s.36/48-3
- Ger sanğa **yiberdim** anı ‘ayb iyleme kim* BD s.245/259/2
- Birmedim** hergiz, gedāğa bir direm* LT s.20/80
- Kiçti ‘ömrüm derd ile hālım tabībka **dimedim*** LD s.112/1025
- Qaysı şartıñnı be-cā **kiltürmedim*** LT s.114/1365
- Körmedim** hiç kim cihanda āfet-ī cān şūh şūh* GD 14/1
- Ki min bī-çāre köñglümni bakıp turğunça **aldurdum*** GS s.315/415-5
- Çapsa keser kurç pūlādğa tuğ **bağlatdum*** ŞT s.213/100b-3
- Qaçırçığa yerçiğe yol **başlatdum*** ŞT s.212/[100a]15
- Oşbu yurtta yegirmi üç yaşnıñ ıbtıdāsıda yüzümge ustura **koydum**.* Babn s.1/K146/6
- Ününğdin ‘ömr rencidin **kutuldum*** FŞ s.297/XXXI/119
- Naşīr-i Tūsī ‘özrin **koldum**.* ML s.181/(B27a, T779a)/4
- "bu dehrde mıng türlü bela kildi başıma /Bı-çare bolub hazret-i Allaha **sagundum**"* ŞL s.199
- Qaylı qarlı ikki kola yol **yumşatdum*** ŞT s.212/[100a] 16
- Hāzır iylep barını **sındurdum*** BD s.314/551/8
- Art öñgüme bezge salıp küçüm **tartdum*** ŞT s.212/[100a] 17
- Sordum** haber ol tar ağızdın külip aytur* LD s.63/576
- Rızā kūyide tā **koydum** qadem köñglümni **tundurdum*** GS s.315/415-8

<i>Ġam u derd ü elem bile toldum</i>	BD s.197/127/14
<i>Hîç yerde karârım yok idi kûyıda turdum</i>	LD s.137/1259
<i>Başıdın hûdınıñ mîlin uçurdum</i>	FŞ s.379/XLI/114
<i>Tam urdum min yıkılğay sin ‘imâret eyledinğ</i>	SD s.186/392
<i>‘İşkınğ otın ki yaşurdum il ara yaydı rakîb</i>	GS s.365/489-4
<i>Ġaylı karlı ikki kola yol yumşatdum</i>	ŞT s.212/[100a] 16
<i>Min ki halvet içre yondum hâmeni</i>	LT s.274/3584
<i>Ġanlı irinğli qayınğ okğa kan yürgütdüm</i>	ŞT s.213/[100b] 2
<i>Ġamınğda yā Rab yā Rabnı kökke yitkürdüm</i>	NŞ s.46/46-3
<i>Suffanınğ girdide tamām tal dırahları ëktürdüm</i>	Babn. s.21/H136b-12
<i>İtinğ uyğandı āhumdın başıdın ivrüldüm</i>	LD s.141/1296
<i>Kiltürdüm uş söz gevherin kim özi özge kân iriür</i>	SD s.120/123
<i>Okı zahmı üze köydürdüm dāğ</i>	BV s.299/399-4
<i>Başıdın ivrülür ārmānı birle öldüm iy Bābūr</i>	BD s.148/50/5
<i>Mundın artuk kim irādetler bile sivdüm sini</i>	GD 48/6
<i>Sifālı deyr derdidin sivündüm</i>	NŞ s.123/123-6
<i>Fārsī nazm içre çün sürdüm qalem</i>	LT s.272/3555
<i>Ġaşını yanğı ayğa ohşattım</i>	LD s.168/1539
<i>...ammā ol quyaş terbiyeti bile reng-ā-reng güller açtım.</i>	ML s.187/(B36b)14
<i>Güher ol qadar saçtım āfāk ara</i>	Sİ s.91/669

- Men anı bıçaq birlen **sançtım**.* ŞT s.224/[104a] 11
- Ol kâmeti tûbâ yüzi gül-nâra **sataştım*** LD s.124/1141
- Vaşl 'âşık cânı dur min cân **talaştım** hecr ara* GS s.214/269-2
- Könğül **tilettim** ü **taptım** soragın zülfünğ ilinde* SD s.238/563
- ...yağını tartıp alğan için, eşikke keltürüp **tayağlattım*** Babn s.8/126a-4
- "on sekizde çil-ten birle şarab **içtim** /zikrin aytıb hazır turub kögsüm **tiştım***
ruzı kıldım cennet kizib hurlar./ Kaçdım/hak mustafa cemalini kördüm muna" ŞS s.149
- ...kim ol müteberrik kitâbda yok irdi munda **koştım**.* NM s.2
- Körgeç ok közüme sürtüp **öptüm*** BD s.209/131/4
- Eşkdin **töktüm** yiti deryâ suyun bolmas kem ot* BV s.62/82-4
- Hışâr vılâyatınıñ yaylağlarındındur kélip **tüştüm**.* Babn s.1/k14b/5
- Teklik 2. Şahıs: -Dİnğ, Duñğ, -tİnğ, -tUñğ**
- Közdin **akızdıñğ** könğülñi kaçre kaçre kan kılp* FK s. 56/56-6
- Çün keşt için **atlandıñğ** âyâ servirevânım* GD 36/1
- Mindin şadaķanğñı **ayadıñğ** bir kıya bakmak* LD s.255/2351
- Tinğri yârıñğ kim fenâ deyriğâ **başkardıñğ** kilip* NŞ s.58/58-7
- Yüz yanar ot içre alıp **taşladıdıñğ*** LT s.100/1162
- Kervân kitdi köp kiç **kaldıñğ** yolğa kirgil...* ŞT s.210/[99b]14
- Ey Nevâyî **karadıñğ** çıkıl yigitler bezmidin* NŞ s.51/51-7
- Bu dām-geh ara gūyā ki asru **kınaldıñğ*** GS s.286/374-6
- Ki **ku tkardıñğ** ol haste mazlūmnı* Sİ s.145/1458

<i>Sağınđınđ</i> za f u ol yüz közgüsin yitkürdünđ ağızımğa	NŞ s.344/345-4
<i>Çıkardıñđ</i> Hayretü 'l-ebrâr tarhın	FŞ s.106/VIII/49
<i>Ayıtmadıñđ</i> bir ağız ey faķır-i hiç-kāre	SD s.198/421
<i>Çün</i> yigit boldunđ hem andın <i>yanmadıñđ</i>	LT s.145/1797
<i>Didi</i> ki min digen sözge <i>inanmadıñđ</i> ...	NM s.49
<i>Ki</i> 'ömrünđde <i>kazğanmadıñđ</i> cüz-günāh	Sİ s.145/1449
<i>Çün</i> allıma <i>koymadıñđ</i> yavuz yol	LM s.38/109
<i>Bir</i> dağı <i>sağınmadıñđ</i> bu furşatta mini	BD s.231/200/2
<i>Sormadıñđ</i> bir kim ni boldu nitti derhānum sanğa**	GD 9/7
<i>Bir</i> anı <i>sordurmadıñđ</i> ay irni 'unnābım meniñ	LD s.102/929
<i>Vişālinđde</i> köñglümni <i>tındurmadıñđ</i>	GS s.276/359-4
<i>Çün</i> yigit boldunđ hem andın <i>yanmadıñđ</i>	LT s.145/1796
<i>Encümğa</i> bu nūr u tāb <i>bérđinđ</i>	LM s.29/I-27
<i>Çü</i> abāğa bu nev ' <i>birdinđ</i> şıfāt	Sİ s.51/73
<i>Dehr</i> ara ey kim <i>didinđ</i> iylep vefā kördüm cefā	BV s.37/49-6
<i>Cemālinđğa</i> çün kim zuhūr <i>istedinđ</i>	Sİ s.47/15
<i>Dip</i> idinđ alğum köñğlin alğaç <i>örtedinđ</i>	NŞ s.162/162-7
<i>Közüm</i> yaşını <i>tiledinđ</i> tökülse yıldız tig	SD s.276/699
<i>Kāşıd</i> ki <i>yiberdinđ</i> iyledi şād mini	BD s.259/314/1
<i>Zāhidā</i> men ' eyledinđ köñglümge meydin <i>bilmedinđ</i>	GS s.197/245-5

<i>Bir kün sini kördüm dimediñg gerçi o^{ku}ñgga</i>	LD s.255/2352
<i>Ya heves deyriğa merkeb sürmediñg</i>	LT s.115/1383
<i>Ni açılğay tutay kim sin fiğānıñg köktin aşurduñg</i>	BV s.265/347-7
<i>...öyñiñg ferşi ruḥāmın nige bozduñg?</i>	NM s.377
<i>Ki çapturduñg on on biş pehlevānı</i>	FŞ s.352/XXXVIII/61
<i>Kavduñg kil ü luṭf iyleben ol tilbeni yandur</i>	FK s.142/143-7
<i>‘Aceb kim mindin iy dil-dār toyduñg</i>	BD s.192/125/12
<i>İçgeri kirgeç kutulduñg barçadın</i>	LT s.199/2524
<i>Cismimni küñ eylep külini köke savurduñg</i>	GS s.282/368-1
<i>Her ni köñgliñg istedi sorduñg manğa</i>	LT s.114/1364
<i>Ārz-ū-yı vaşldın köñgliñni tundurduñg barıp</i>	FK s.60/60-4
<i>Nā-gāh ara mēndin ēyle toyduñg</i>	LM s.325/XXXIII-3036
<i>Lāle ḳadehini taşḳa urduñg</i>	LM s.30/I-33
<i>Tirlegen yüz ḳaṭresidin kim yüzüm ḳanın yuduñg</i>	GS s.392/527-5
<i>Cān ḳūtı köñgül ḳuvvetidür sâfî vü dürdüñg</i>	NŞ s.345/346-8
<i>Kēydürdüñg zīnet ēylemekdin</i>	LM s.31/I-41
<i>Ki eşki dürleri vü cānıññ naḳdi irür müzdüñg</i>	NŞ s.344/345-7
<i>Özüñg sürdüñg raḳam tapḳaç bu nāme</i>	FŞ s.83/III/13
<i>Müvesvisî ki ma‘āşını ‘aḳl ile tüzdüñg</i>	GS s.203/253-7
<i>Çün Nevāyîdin üzüldüñg bar savāb ölmek anğa</i>	NŞ s.42/42-9

<i>Digeç ser-geşte Mecnûnum başımnı kökke yitkürdüñg</i>	BV s.265/347-1
<i>Bu zār ile dil-ber körüşür çağda yügürdüñg</i>	GS s.282/368-4
<i>Ki açtıñg beşer güli içre verd</i>	Sİ s.52/84
<i>Köz uçı birle bahtıñg u kıydıñg Nevâyî köñglini</i>	GS s.126/139-9
<i>Siyâset yoritip şāhā anıñg tig fitneni bastıñg</i>	SD s.126/141
<i>Kim anı ādemi hayliğa katıñg</i>	FŞ s.84/III/24
<i>Gül yafragını havāğa saçtıñg</i>	LM s.30/I-34
<i>Bu şan‘atlar kılip ‘ālemğa sattıñg</i>	FŞ s.84/III/24
<i>Birdi Hāk taptıñg çü andın rif‘atı</i>	LT s.39/344
<i>Yaktıñg ot birgeli ey ‘ışk hayātımğa halel</i>	BV s.289/383-1
<i>‘Işk içinde munğladım dip ey ki yıglattıñg mini</i>	BV s.47/64-2
<i>Toğuz günbed ol nev ‘ çiktiñg bilend</i>	Sİ s.48/25
<i>Zemāne bāğda iktiñg nihūl-i mihr velīk</i>	NŞ s.551/554-6
<i>Tün bir küle keçtiñg körüp ağıñgda leṭāfet</i>	SD s.218/492
<i>Ni belā körsettiñg istingā mañga</i>	BD s.200/128/10
<i>Keys külettiñg nā-tüvān şaydını bismil kılmayın</i>	NŞ s.478/480-1
<i>Ki ey Şāpūr kaydın beyle yittiñg</i>	FŞ s.409/124/XLIV
<i>Sürgeli taşkarı itlerge mini südrettiñg</i>	NŞ s.339/340-7
<i>Kéy mihr ü vefā bile şiriştiñg</i>	LM s.237/XXV-2114
<i>Başı üze tiktiñg altı gevher</i>	LM s.31/I-39

*Ger helākım haberidin avunur kim **avutu nğ*** GS s.287/376-1

*Erbāb-ı hased sözige **büttü nğ** oħşar* BD s.231/200/1

Teklik 3. Şahıs: -DI / -tI

*Bülbül perin ni gülge **savurdı** bu bāğ ara* BV s.49/66-7

*Közüm girdābı cismimni **çumurdı*** BV s.208/275-5

*Ki bu dīvāneni **sağındı** ‘ākıl* BV s.288/382-4

*Za f ifrāṭı **yaķınlaşturdı** barur çağıma* BV s.385/530-1

***Yaşundı** müşk içinde Çīn ğazāli* FŞ s.90/V/3

*Şebistānıda **toğdı** bir yanğı ay* FŞ s.130/XII/53

*Özi **atlandı** devlet birle hōş hāl* FŞ s.146/XV/3

*Közige **uçradı** mundaķ kitābet* FŞ s.210/XXII/63

*Bolup ayağığa **zincīr uzaldı** başığa saç* NŞ s.98/98-5

*Dime kaçtım cevrdin kim bes ki **taş yağdurdı** hecr* NŞ s.118/118-4

*Tuttum ol dāğım **o nğaldı** dāğ-ı hicrānnı nitey* NŞ s.634/637-6

"Zafdıñ örgemci damıga yıķılğac çırmanıb

*Ol çebın dik **turladı** her yan tenimni eylenib"* ŞS s.131

*...vilāyatı kem boldı ve **artmadı**.* Babn. s.52/H166a-4

*Yüzüñğdin ger ‘izārı bāğıda gül **açmadı** ‘Azrā* GS s.28/2-6

*Cān birdim ü **yavutmadı** mihrimni özige* LD s.16/148

*‘Özr ü efsūn cānibi **aylanmadı*** LT s.110/1306

- ...kopup ol otka kirdi ve *hiç buşmadı*. NM s.139
- Köydi vü bir kün raķıḃka sırrın *aymadı* köḡül SD s.234/547
- Atası yolındın taşkarı *çıkmadı*. ŞT s.121/[69b](15)
- Bayındır biginiḡ *hükmini tutmadı*. ŞT s.210/[99b] 17
- Imād degen yerge kelip *tüşüldi*. Babn s.1/K147/(2)
- Sözümni yār işitmey yüzümni *çörgedi* āh BV s.257/334-2
- Yağar idbār *gerdi* ay Nevāyī rūzgārımdın GS s.380/510/9
- Kim ki ol vehm ü hayāli ara zātınḡnı *kivürdi* FK s.9/5-5
- Kopup at üzre andaķ *sigridi* bat FŞ s.91/V/16
- Luṭfī ḡālınḡı körüp köḡli *ilindi* zūlf ile LD s.159/1462
- Geh *südredi* geh *köterdi* anı LM s.145/XIV-1
- Öksüdi* tut bīşedin bir yaḡraḡ oķ LT s.211/2702
- ...kerīmesi maẓmūnı birle *ķābiliyeti birdi*. ML s.165/(3)
- Tinḡri *hükmin bütkerdi*. NM s.174
- Ve biyikke *çıķıp bir kükredi*. NM s.200
- Çikildi* bir elif her ķatre yaşımdın nişān anda NŞ s.25/25-2
- Bu velādettin se *üüdi* ḡalk-ı ‘ālem barķası SD s.180/365
- ‘Adū alḡanın *bildi* derbendni Sİ s.249/3022
- Yüküdi* yana ḡusrev-i nev-cevān Sİ s.362/4719
- "Süleyman kim *igürdi* ins ü cindin /Anıḡ fermanı irdi bir nekırdin" ŞS s.69
- "Hasretingden kanlar yıḡlab yüregim tende *çürüdi*."

<i>Ayrılığın şiddetinden bedende derman kurdu"</i>	ŞS s.172
<i>"Çökürdi tivesini karvanın /Kuşattı girdini meşreb devening"</i>	ŞS s.174
<i>Toğuz minğ koy ve toğkuz yüz yılkı öltürdi.</i>	ŞT s.148/[78b]2
<i>Öler bolğanında yurtını ikki böldi.</i>	ŞT s.182/[89b]
<i>Suvar koyup kolında östürdi.</i>	ŞT s.191/[92b]18
<i>Közini körgeli közümler köziye ilmedi ol ay</i>	BD s.306/520
<i>Şāhdın köngülge yaqqı dek söz keltürmedi.</i>	Babn s.1/E91/14
<i>Ay Nevāyī yığlamaq āhımğa teskīn birmedi</i>	GS s.35/11-7
<i>Ay çekmedi mihr minnetini</i>	LM s.48/IV-214
<i>Şeyh-niñ atı yörümedi...</i>	NM s.194
<i>"Fer idi kim dilimlemedi bu fasl / ilm-i fakr u fena bolub anga asl"</i>	ŞS s.192
<i>Üç kiçe kündüz anasını immedi.</i>	ŞT s.122/[69b](11)
<i>Hañğ sevādığa şun ‘ilgi yondu çun hāne</i>	BV s.385/531-1
<i>Sinānlar şem ‘i salıp anda yağıdu</i>	FŞ s.120/X/38
<i>Bozdu köñglüñ öyini hāne-ber endāz-ı firāk</i>	NŞ s.16/16-7
<i>Andağ kim imtidādı yarım sâ‘at-ı nucūmığa yakınlaştı.</i>	Bābn s.118/E173b-5
<i>Fiğanım aştı bülbüldin gamī yok zerre bu kuldin</i>	BD s.140/37/5
<i>Çu urdum bādedin su olturuştı</i>	BV s.424/585-7
<i>Ki çaykattı çirig deryāsını mevc</i>	FŞ s.361/XXXIV/83
<i>Yapuştı köñglekime yara kanıdın hırkām</i>	GS s.434/590-5
<i>Raķibiñ raķm itip başım arıttı köp kurumadı</i>	LD s. 161/1478

- Çün yêr üze mindi kökke **çaptı** LM s.48/IV-211
- Ol ay ki küle küle **kırağlattı** mini ML s.171/(B11a)/16
- ...seher kopup ol vechlerni avuç avuç konşıları öyige **saçtı**. NM s.153
- Revân **koptı** bolmakka gerdün-hırām Sİ s.63/242
- "Şeh ol fikr eylegeç ildin nihanı /kirüb halvet ara **çarlattı** anı" ŞS s.161
- Şāh Melikni tutup **kamçılattı**. ŞT s.198/[95a]1
- Kimseler **tarlattı** öz aḥbābığa LT s.117/1409
- Andın ki yandım yanğğı it **büitti** bu oldur. NM s.158
- Koptu** dağı koydı ol taraf gām LM s.142/XIV-1130
- Çokluk 1. Şahıs: -Dİk, -DUk / - tİk, -tUk**
- Anğladik** otluk yüzi könglüm ni yanğğı kıldı sūd BV s.436/603-2
- Ol kitābnı **aldik** ve bu maḥalnı tapıp nazar saldik be **bildik** ki olça min ta'rīfide taḥrīr kılup min. ML s.183/P283b/8
- Köyer şafḥa vü ḥāme irmes **bitirdik** NŞ s.337/338-2
- Şükr kim **barduk** cihāndın bir hem ol mīṣāk ile LD s.184/1689
- Hızr bile min kim sini **yatkurduk** ve kögsünğni **yarduk** ... NM s.292
- Ol sebebdin biz anlarını köp **çapduk** ... ŞT s.109/[66a](1)
- Tutmaduk** ihtiyār ile mey-ḥāne şāri in GS s.179/218-6
- Kayda kim urdunğ kanat **ayrılmazuk** LT s.242/3143
- Bacūr çerigini kim üç tört ay **çerikledük** ... Babn-s.125/H 122a-7
- Zehr ile mühlik marazğa **körmedük** hergiz 'ilāc BV s.74/94-1

<i>Bildük ki yok érdi ihtiyārınġ</i>	LM s.267/XXVIII-2438
<i>Çünki taptuġ reh-i ‘adem sindin</i>	LD s.168/1538
<i>Yüz beliyet çıkmegin cezım eyledük</i>	LT s.242/3146
<i>Lugām taġıġa barur-min daġı ayrılıştuġ...</i>	NM s.28
<i>Anġa ‘özr aytıp uzattuġ tiriġ</i>	Sİ s.318/4058
<i>Öğürçüknınġ inileri ve oġlanlarınınġ nesillerini ayttuġ</i>	ŞT s.217/[101b](9)
<i>Biz öttük lġk ilnıġ ilig ayaġın savuġ çaldı</i>	BD s.280/397/2
<i>Yétiben tiz taġġa yarmaştük</i>	Babn s.92/ E155b -H196b-2

Çokluk 2. Şahıs: -Dİŋİz, -DUŋUz, tİŋİz, tUŋUz

<i>Ni asıġ ger çerġ işin ġālimġa māem kıldınġız</i>	FK s.202/209/4
<i>Düşmenim siz dostlar kim kavdınġız eylep hücüm</i>	GS s.481/660-8
<i>Mini saldınġız sözge bġ-ihtiyār</i>	Sİ.s.496/6698
<i>...ve bu müddetde manġa dimedınġız.</i>	NM s.173
<i>Pādişāhum munġa Isfahānnınġ daruġalıġın berdınġız...</i>	ŞT s.144/[77a](15)
<i>Sehvdür kim bġ-şemer eşcārıda olturduŋız</i>	BV s.161/210-6
<i>Kördünġız taptınġız ikin anda</i>	BD s.283/409/3
<i>Kim yaġarda imgenip ġas dik tenim köydürdüŋız</i>	BV s.160/210-3
<i>Burundın çü kördünġız yārlıġ</i>	Sİ s.70/347
<i>Bu maġalde turmay imdi kaytınġız</i>	LT s.119/1449
<i>Siz üç uluġnıġız altun yaynı tapıp kitürdınġız taġı anı buzup ileştınġız..</i>	

ŞT s.149/[78b] 11

Haylım sarı tığ çektingiz tiz

LM s.258/XXVII-2236

Çokluk 3. Şahıs:-DIIAr /-tIIAr*Mini hem ahtardılar.*

NM s.152

Çingiz Hännünġ oġlanları şehrni aldılar...

ŞT s.135/[74b](1)

Özige ulus barça aylandılar /Anınġ kiniçe barı atlandılar

Sİ s.341/4398

Neşât u tarab bezmini kurdılar

Sİ s.360/4688

Afgân tamâmıstı oġka kılıkça barıp pārandılar.

Babn s.145/E194a-8

Tapşurdılar anı nükte-dānġa

LM s.102/XI-731

Yogurdılar heme derdini fil-i-hal / Katıştırdılar anga iki kal bal"

ŞS s.343

Birin yondılar tahta u birni taht

Sİ s.120/1091

...ve ol nev ‘tab ‘neticesi körgüze almadılar ki...

ML s.190/ [T781b]1/4

...ayttuġ ki yaramas inanmaslar özleri körmegünçe taşlamadılar.

NM s.8

"Kalanı almak için turmaşdılar /Burc ü barudun emekleb aşdılar"

ŞS s.147

Uluġ şehrlerge ve muhkem kal ‘alarġa berkindiler.

ŞT s.138/[75a](10)

...ve birisi könglümni yudı ve yana kögsümge saldılar ve bütkerdiler.

NM s.292

Şeyhni kiltürdiler mecma ‘ ara

LT s.111/1327

Kaşınġ kirpikinġ oġ ya tuttu kayda kördiler yaġı

SD s.238/566

Kozi Yavı atlı oġlını pādişāh köterdiler...

ŞT s.165/[84b]7

...ve tevāzu ‘bile bir biridin ayrılıştılar.

NM s.17

...ve dünüvv-i mertebedin aradın çıktılar .	ML s.169/(B6B)27
Biri birge meydānda çırmaştılar	Sİ s.193/2168
Yüz mihr bile kuçuştılar rüst	LMs.275/ XXIX-2519
Sünğek hilāl ki boynığa tahtılar zincir	NŞ s.143/143-1
Mey tut ki cām devridin oğ taptılar ilāc	FK s.192/199/6
Suḥbat bī-maza boldı her sarığa tarğaştılar .	Babn s.131/H228a-2
Olar gül saçtılar men hem kitüirdüm hoş bu ḥalvānı	SD s.160/285
Ayab tağ dik yirge birkittiler	Sİ s.190/2128
Anda kim ḡamzenḡni ser-mest-i mey-i nāz ittiler	LD s.49/453
...ikki dervīş bir birige yitip maḥabbet yüzidin körüştiler ...	NM s.16
Kūyide itler üziştiler Nevāyī ḥasteni	NŞ s.198/198-7

IV.1. 1. 2. İkinci Tip

II Tip: -p #UrUr/-tUr +şahıs zamiri

Bugünkü Türk lehçelerinin pek çoğunda hâlen kullanılmakta olan ve birbirine çok benzeyen bu zaman eklerinin tarihî geçmişine baktığımızda, söz konusu eklerin ilk olarak Doğu sahasında Kıpçak ve Harezmi Türkçesi döneminde, yani 13. yy'da -p turur (-Up dUr / -Up dUrUr) ve -A / -U turur (EAT-I/ -U; -A dUrUr /- yorır) birleşik şekilleriyle görülmeye başlar. Karahanlı dönemine ait bir eser olan Divan-ı Hikmet'te bu eklerin ekleşmiş şekillerinin kullanılmış olması ise bu eserin daha sonraki dönemlerde istinsah edilmesinden ve o döneme ait özellikleri almasından kaynaklanmaktadır. Onun için Eski Türkçe ve Karahanlı Türkçesi dönemlerinde bu

zaman eklerinin kesin olmadığını söyleyebiliriz. Bu dönemlerde anlatılan geçmiş zaman *-mİş*, şimdiki zaman ise *-Ur* ekleri karşılamaktadır.²³⁵

Bu konuda Gürer Gülsevin bir çalışmasında: “-(y)*Up* zarf-fiil eki ile *durur* bildirme şeklinin birleşmesinden meydana gelmiştir. Bugün yazı dilimizde bulunmayan bu yapıyı Türkiye Türkçesine da ziyade *-mış* +*kişi* veya *-mıştır* olarak aktarılabilir.”²³⁶

Bildirme eki olan *-DUr* eki bir kelimeyle bir ekten oluşan eklerdendir. Eski Türkçe döneminde ek olarak kullanılmayan bu yapı, daha sonraki dönemlerde ortaya çıkmıştır. Eski Türkçe döneminde yardımcı fiil²³⁷ olarak kullanılan *tur-* fiili, bu yapı içerisinde kaynaşarak bir ek hâline gelmiştir.

J. Eckmann Çağataycada kullanılan *-p tur* eki için “tesirleri şimdiki anda da devam eden, geçmişte tamamlanmış bir hareketi ifade eder”.²³⁸ Şeklinde yorumlamıştır.

Bu bilgiler ışığında bir zaman eki olarak kullanılan *-p turur* ve *-A / -U / -I turur* ekleri, bir taraftan zarf-fiil eki bir taraftan geniş zaman ekini almış tasvirî fiil olmak üzere iki ana unsurdan oluşmaktadır.²³⁹

Anlatılan geçmiş zaman eki şu şemayla ifade edilir:

zarf-fiil eki + *tasvirî fiil* + *geniş zaman*

-p- + *tur- /dur-* + *-ur-*

Şimdiki zaman eki ise:

zarf-fiil eki + *süreklilik bildiren tasvirî fiil* + *geniş zaman*

-A / -U / -I + *tur- /dur- /yor-* + *-ur*

Çağatay Türkçesinde kullanılan II. tip görülen geçmiş zaman kipinin şahıslara göre örnekleri şu şekildedir:

²³⁵ Çaştegin Turgunbayev, “-a turur Şimdiki Zaman ve -p turur- Geçmiş Zaman Eklerinin Yapısı Üzerine”, *Türk Dünyası Dil ve Edebiyat Dergisi*, Sayı:8, Güz1999, s.497-498.

²³⁶ Gürer Gülsevin, *Eski Anadolu Türkçesinde Ekler*, TDK Yay. Ankara: 1997, s.83.

²³⁷ A.von Gabain, *Eski Türkçenin Grameri*, (çev. Mehmet Akalın), Ankara: TDK Yay., 1988, s.88.

²³⁸ János Eckmann, *Çağatayca El Kitabı*, (Çev. Günay Karaağaç), s.138.

²³⁹ Turgunbayev, agm, s.500.

Teklik 1. Şahıs: -p+tUrUr/-tUr+mIn

Ba^ğap dir-min şikāyet eyleyin körgeç anı kalmas NŞ s.133/133-3

Kön^gül^üni züh^hd ta^ğvā vü vera ‘dın yanduruptur min

Sini dip yüz yı^ğaçdın iy per^î-veş kiltürüptür min BD s.271/360

Rākib ol kim kiltürüp-tür-min Burāk LT s.24/130

Îrān sarı yörüp turur men niçe yıllık *ğamların yesünler tip...* ŞT s.140/[76a] (1)

Teklik 2. Şahıs: -p+tUrUr/-tUr+sIn

Bulunamadı.

Teklik 3. Şahıs: -p+tUrUr/-tUr /- p+ dUrUr / -DUr

Şū^hlu^ğdın lāle-zar üstide a^ğnaptur BV s.283/373-5

Otlu^ğ yüzidin ol ay kim bür^ğa ‘ın alıptur NŞ s.171/171-1

...men bu kiçe fülānca min^ğ ten^ğemni o^ğrı alı^ğ turur tidi. ŞT s.143/[77a] (8)

‘Iş^ğ ile vü^çūdın arıtp-tur LM s.200/XXI-1724

Îbrāhîm didi kim sini^ğ aya^ğı^ğ hāy^ğîmedin asılıpdur. NM s.27

Tün yo^ğ ki mēni kara bası^ğp-tur LM s.168/XVII-1390

...meşhūr bolsa anı bitip turur ... ŞT s.208/[99a]2

Mîzānu’l-evzān atlı^ğ ‘arūz ki bitilipdür ... ML s.174/(B14b)16

*...kön^gül *ğonçasıda* *ğamdın ki pîçler çı^ğрманıpdur.** ML s.190/(T781b1)(27)

Ğonçe yan^ğlı^ğı^ğdur ki anda çı^ğрмаşıptur berg-i gül NŞ s.367/368-1

- Çikiptur* ança kıymetlîğ cevāhir FŞ s.113/IX/58
- Hem anı *nebîdip durur* hem velî Sİ s.470/6313
- Anğa bir Türmen-i meh-veş gamı muhkem *dolaşıptur* BV s.116/144-9
- Bir söz *ëşitip turur* kulağım LM s.178/XIX-1494
- Dipdürler ki ol illig biş hac *güzārlaptur* kim... NM s.66
- Meger ki şem ‘i- cemāli fetīlesi *igilip tür* GS s.133/150-1
- Ferişte gūiyā köktin *iniptür* LD s.50/455
- Belā vü fīneğa luffī *kalıptur* andın kim LD s.42/385
- Mini *kapsap turur* hicrān çerigi LD s.246/2266
- Gül *kızarıptur* u sünbül *kararıptur* gūyā NŞ s.109/109-3
- Kirpikimdin zaḥm olup gūyā ki *yaḳıptur ḥnā* NŞ s.464/465-4
- Gül *kızarıptur* u sünbül *kararıptur* gūyā NŞ s.109/109-3
- Türk Sartқа fāyık *kilipdür.* ML s.169/(B7a)/4
- Zülfini kim *kiltürüptür* tār tār BD s.276/383
- ‘Āşık atığa *kirip-tur* könglüm ü tapmas vişāl GS s.281/366-5
- Çemende servni *olturguzup turur* yörüşi BD s. 180/107/1
- Sālik allıda *koyuptur* vāridāt LT s.121/1470
- Bu ki her yandın *kökertiptür* yüzümni kâç-ı derd BV s.97/120-1
- Kök ra‘dlar qazanın tağ üstidin *kuruptur* BV s.145/189-2
- "Kırk kün haling mudur yüz üzre ya şevket bile /*öltürübdür* hind şahı taht-ı sımın üstüne"

- Meger önüptür olarunġ qaşında mihr-giyā* SD s.173/331
- Allıġa güller ki **sançıp tur** müşābih dur anġa* GS s.48/29-4
- Pes itek tartıp kılıç alıp şımalıptur ilik* BV s.254/329-7
- Taşıptur** yā anıġ kanı yā tartar anda topraġı* SD s.238/567
- Tilbereptür** Nevāyī ey ‘uşşāk* NŞ s.211/211-9
- Evliyāu ‘llah muḳaddes rūhı feyzıdın ‘ālem **toluptur**.* ML s.181/(B27a, T779a)/2
- Yokluk maġa ger **urup durur** yol* LM s.261/XXVII-2367
- Yarılıptur** özge ḳılmış gūyiyā sevgendini* LD s.215/1983
- ...uluġ atalarınıġ ḳatında **yatıp turur**.* ŞT s.203/[97a] 10
- Hānġa yetkürüp tururlar.****** ŞT s.208/[99a] 9
- ...ve köp il anġa irādet kiltürüp tıgresige **yıġlıpdurlar**. **** NM s.278
- Bu laḫza ki vaşlıġa selāmet yitiliptür* FK s.184/190-1/7
- Hasret** suynı hūn-ı ciger birle **yutup tur*** GS s.153/180-4

Çokluk 1. Şahıs: -p+tUrUr/-tUr+blz

- Tilbe könġülni **alduruptur** biz* BD s. 270/356
- ...özünġiz ḫizmetkārlarıġız irdük köp aç ve aruḳ **bolup turur miz**.* ŞT s.226/[105a] 12

Çokluk 2. Şahıs: -p+tUrUr/-tUr+sIz

- Luffīni çün **ögretiptür** siz nevāzişler bile* LD s.133/1222

Çokluk 3. Şahıs: -p+tUrUr/-tUr+lAr /-DUr+lAr

- ... 'ilm ışıkların yüzige **açıpdurlar**. NM s.223
- Bu söz bile bir biridin ayrılışıpdurlar*. NM s.362
- Bu şi 'rga Hâzret-i Maḥdūmī nūren cevāb aytıpdurlar ve atın Lüccetü'l-aḥrār bitipdürler*. ML s.182/(B29b)/26
- Ol irdi kim çün selāḫīndin kay biri kim bināyī' koyup durlar...* GS s.21/7
- Andın dağı Sart ve alar 'ārī kalıpdurlar*. ML s.177/(B20b)/17
- Zindānğa kapapdurlar, zindānnıng taşıda tapıpdurlar*. NM s.378
- Bu şi 'rga Hâzret-i Maḥdūmī nūren cevāb aytıpdurlar ve atın Lüccetü'l aḥrār bitipdürler*. ML s.182/T779b1/1
- Hıẓr zülālīdin ölüg tırgüzmek ṭarīḫın 'ālem ehliğa körgüzüpdürler*. ML s.191/B44b/22
- Barça külüşüpdürler*. NM s.202
- ...ve bu za 'ff alnıda ötkeripdürler...* ML s.186/(B34a)/18
- Ve zāyi' kılma anı kim kifāyetin sindin tilepdürler ve...* NM s.83
- ...ve nazm-güsterler çun muḳābeleda dipdürler, let yipdürler*. ML s.185/(B32a)/27
- Peygamber aytıp tururlar...* ŞT s.110/[66a](5)
- Yüz zāver üdür taḳp tururlar* LM s.348/XXXIV-3283
- Bizdin burun ötken ḥalḳlar yaynı pādīṣāḥ ornında bilip tururlar*. ŞT s.149/[78b](16)
- Andın songra kabūl kılıp özlerin şāgird ve memnūn bilipdürler*. ML s.186/(B34b)/20
- Yāfeşni ba 'zalar peygāmber irdi dip tururlar ve ba 'zalar peygāmber irmes dip tururlar*. ŞT s.118/[69a](1) (2)
- ...songra bu faḳīr allığa muḥākeme üçün kiltürüp tururlar*. ML s.186/(F782b)22

- ‘Arabī luğatlarını **koşup tururlar** ve Farsīnī hem **koşup tururlar**. ŞT s.110/[66b](1) (2)
- Anga hargāh at **koyupturlar**. ML s.176/(B17b)/19
- Oğuz Hānga yetkürüp mundağ **sanap tururlar**. ŞT s.207/[98b]5
- Şeyhu ‘l-islām dipdür ki anı dünyādın ötkendin songra vāki‘ada **körüptürler hālın sorupturlar**. NM s.201
- Tā yilek sūseni iylep sin ü gül-gün tirlik
- Özidin sūsen ü gül tir ile **yıpturlar** ilig FK s.322/342-1
- Yolunğğa seninğ **baķıp tururlar** LM s.349/XXXV-3283
- Müdevver **tapıpturlar** andağ ki gūy Sİ s.165/1757
- Her biri mesken **tutup turlar** süngেকে ornaşıp GS s.73/65-3
- ...ve ma‘ānī zībāların takrīr libāsığa **kivürüpdürler**. ML s.167/(B4b)/6
- Rehn hırķam kim **töşeptürler** anı mey-hānede FK s.147/148-6
- Belki ol kelimege müdāvetni ol yirge **yitkürüptürler...** NM s.5

IV.1. 1. 3. Üçüncü Tip

III Tip: -p + +şahıs zamiri

Çağatay Türkçesinde kullanılan üçüncü tip görülen geçmiş zaman kipi *tur* ekinin kullanılmadan yapılan zaman kipidir. 1. ve 2. şahıslarda *tur-* eki kullanılmaz.²⁴⁰ Bu kipin III. şahıs çekimleri bulunmamaktadır.

Teklik 1. Şahıs: -p+mIn

- Cüneyd’ning helāsın iligim bile **artıp-min**. NM s.141
- Alıp min** ‘ışķ iķlīmini bu ṭabl ü ‘alem birle GS s.399/538-2

²⁴⁰ János Eckmann, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma Haz. Osman Fikri Sertkaya), s.106.

- Sevdâyî**bolup min** çü köngül zülfiğa birdim* LD s.25/235
- Bu hamse şuglıdın çun ferāğat **tapıp min**, taḥayyülüm k̄tī-neverdin salāṭīn tārīḫi deştīga **çapıp min**.* ML s.181/(B27b)/26
- Cān şîresidin ağızını anıñg**çüçütüp min*** GS s.362/485-2
- Ününğni bir **işitip-min** velîk yıllardur* NŞ s.450/451-3
- ...şeydā köngüller işikin ‘ışk taşu bile **kaķıp min** ve öyge fitne vü āfet otın **yaķıp min**.* ML s.180/(P282b)19
- Kaķıp-min** ğam yüki atıda ol nev‘* NŞ s.422/423-5
- İşit kim turfe rāzî **kiltürüpmin*** FŞ s.290/XXXI/14
- Yana ‘Aynu’l-ḥayāt kaşîdesi zülâlin **yitkürüp min** ki ğaflet ehlining ölüğ bedenleriğa cān **kivürüp min** .* ML s.184/B31a/16
- Şîvedin başka cemālıñgdın **körüp min** anı* LD s.149/1369
- Bilmes ki anı āhım otıdın **kurutup min*** GS s.362/485-7
- Yüz ü la’li hecridin bīmār **olup-min** ey ḥakīm* BV s.74/93-5
- çün ki kördünğ kim **ölüp-min** tuta mâtem..* NŞ s.78/78-3
- Ol belāğa **örgenip-min** eyle kim cānum çıķar* BV s.22/29-7
- Ġonçe ‘ıtrın **hoşlamas-min** min ki könglüm bāğda* BV s.464/647-6
- Miḥmet içre **örgenip-min** şām-ı katrân-dūd ile* NŞ s.536/539-4
- Tigmesün ḥüsnünğğa dip ot üzre **salıp min** sipend* GS s.115/125-3
- Köz ki ḥayretdin **tikip-min** ol leb-i ḥandān ara* FK s.23/21-3
- Körgeç anı ḥayretdin ilginmi ki **tişlep-min*** BV s.247/320-4

- Serv-ḳaddim 'ışḳdın köp **tolḡanup-min** körgeli* BV s.47/63-5
- Tutup min** pāy-ı dīvārī ḳalup mesken ser-i kūyī* BD s.178/102/2
- İmdi ki firāk ara **tüşüp-min*** BV s.479/659-7
- Ġamıda türlük türlük bela ġa **uçrap-min*** BV s.257/334-4
- Ve Şeyḥu 'l-islām dīpdür ki min Ḳuhendez'de mütevellid **bolup-min** ve anda **ulḡayıp-min**.* NM s.208
- Yād iylemediñg hergiz munça ki **yalınup min***
- Sin mini saḡınmay sin min sini **saḡınup min*** BD s.297/480
- ... ve dōstumnu **yarlıḡap-min*** NM s.177
- Ḥalḳdın çun **yaşurup-min** yoḳ mañḡa cüz bir tanuḳ* BV s.244/316-4
- Felek cāmıdın ança zehr nūş **eylep-min** ey hem-dem* NŞ s.635/638-8

Teklik 2. Şahıs: -p+sIn

- Çün ḡaclesi sarı köz **salıp-sên*** LM s.251/XXVI-2262
- Ḳolmakḳa ḳızını söz **salıp-sên*** LM s.251/XXVI-2262
- Eger yoḳ hecr ara özdin **barıpsin*** FŞ s.389/XLII/80
- Ant **içip sin** gūyiyā kim 'ahd-ı ḡüsnünḡde bigim* LD s.206/1897
- Kiltürüptür-sin** ayaḡı sarı zülḫ-i müşḡ-bū* BV s.372/511-2
- Ni şabr ḳalsun minde çün otḳa **salıp sin** fülḫülī* LD s.225/2077
- Tapulup sin** bende birle özgeçe* LD s.287/2621
- Cānum içre yir **tutup-sin** eyle kim ger laḡḡaī* BV s.243/314-2

*Cefā vü işvelerni fen **tutup sin***

LD s.120/1095

*Eyle kanlıg köngül içre tügen **urup-sin** kim*

BV s.388/535-3

Teklik 3. Şahıs: Yok

Çokluk 1. Şahıs: -p+blz

*Luḡ eylese fāriḡ **olturup-biz** /K̄m körgüzür olsa hem **turup-biz***

LM s.209/XXII-1821

Çokluk 2. Şahıs: -p+sIz

*Didi boş bolsa , başların nige **birkitip-siz?***

NM s.454

*Cüneyd aşḡābḡa didi ki mülūk ādābın **örgeyip-siz?***

NM s.38

*Hūy **tutup siz** ay bigim anı siz*

LD s.87/793

Ki allımda ḡālā kılıp siz hücūm

Sİ s.130/XIX-1234

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE GÖRÜLEN GEÇMİŞ ZAMAN KİP ÇEKİMİ	
I TİP	
I. teklik	-DI_m, -DU_m, -tI_m, tU_m
II teklik	-DI_{ng}, -DU_{ng}, -tI_{ng}, tU_{ng}
III.teklik	-DI, -tI
I. çokluk	-DI_k -DU_k, - tI_k, - tU_k
II.çokluk	-DI_{ngIz}, -DU_{ngUz} , tI_{ngIz}, tU_{ngUz}
III.çokluk	-DI_{lAr}, -tI_{lar}

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE GÖRÜLEN GEÇMİŞ ZAMAN KİP ÇEKİMİ	
II TİP	
-p + -tUrUr /-tUr + şahıs zamiri	
I. teklik	-p + -tUrUr / -tUr +mIn
II. teklik	-p + -tUrUr / -tUr +sIn (II teklik şahıs görülmedi)
III. teklik	-p + -tUrUr /-tUr / -dUrUr /-dUr
I. çokluk	-p+-tUrUr /-tUr + bIz
II. çokluk	-p + -tUrUr /-tUr + sIz
III.çokluk	-p + -tUrUr /-tUr +- lAr / -DUr +- lAr

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE GÖRÜLEN GEÇMİŞ ZAMAN KİP ÇEKİMİ	
III TİP	
-p+şahıs zamiri	
I. teklik	-p+mIn
II. teklik	-p+sIn
III. teklik	yok (III teklik şahıs görülmedi)
I. çokluk	-p+bIz
II. çokluk	-p+sIz
III.çokluk	yok (III çokluk şahıs görülmedi)

IV.1. 2. Duyulan Geçmiş Zaman Kipi

Duyulan geçmiş zaman kipi köken bakımından –mİş /-mUş sıfat- fiilinden gelen, fiilin karşıladığı iş, oluş veya kılışın içinde bulunan zaman diliminden daha önce gerçekleştiğini; ancak konuşanın bunu görmediğini veya farkında olmadan işlediğini ve sonradan fark ettiğini ya da gördüğünü bildiren şekil ve zaman kalıbıdır.²⁴¹

Duyulan geçmiş zaman Çağatay Türkçesinde şiirde, nesirden daha yaygındır. Bu kip, konuşucu tarafından doğrudan doğruya bilinmeyen, konuşucunun başkalarının bilgisiyle veya başka yollardan kendisinin çıkardığı sonuçlarla haberdar olduğu olma ve yapmaların ifadesinde kullanılır.²⁴²

Çağatay Türkçesinde duyulan geçmiş zaman kipi Türkiye Türkçesinden daha farklı olup üç tip zaman kipi kullanılmaktadır.

I Tip: *Fiil tabanı +-mİş +şahıs zamiri*

Bu zaman çekiminde I.tekil şahıs eki olarak –Am /-Em Azerî Türkçesi şekilleri ile de karşılaşılmaktadır.²⁴³ III. tekil şahısta dur/tur, III. çoğul şahısta ise durlar /turlar kalıbı göze çarpmaktadır. Türkiye Türkçesinde de kullanılan - mİş /-mUş ekine bir –DIr/ -Dur bildirme ekinin eklenmesi eyleme hem kesinlik hem de pekiştirme anlamı verir.²⁴⁴

II Tip: *Fiil tabanı +ġan /gen Ermİş +şahıs zamiri*

Bu fiil, konuşanın doğrudan doğruya haberdar olmadığı bir husûsa işaret eder.²⁴⁵

III Tip: *Fiil tabanı +-ġan/-gen +şahıs zamiri*

Olumsuzu: *ǎ(r)mes / ǎ(r)mestür veya -maġandur*

²⁴¹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.600.

²⁴² János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.130.

²⁴³ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.130.

²⁴⁴ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.606.

²⁴⁵ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.133.

Sıfat fiille yapılan duyulan geçmiş zaman kipidir. Tesirleri hâlâ devam eden tamamlanmış bir harekete işaret eder.²⁴⁶ Fazla işlek olmayan bir kiptir.

IV.1. 2. 1. Birinci Tip

-mİş/ -mUş + şahıs zamiri

Teklik 1. Şahıs:-mİş mIn

<i>Cüz'-i cüzdin bes ki tişlep tişlep almış-min üzüp</i>	NŞ s.52/52-2
<i>Bağlamış min koria her sarı müjgāndın anğa</i>	GS s.35/11-6
<i>Min vaṭan bozmış-min ol ḳalmış bozuğ içre vaṭan</i>	NŞ s.501/503-4
<i>Yazğurma yoḳ aḡzınḡnu eger zerre dimiş min</i>	LD s.138/1264
<i>İşitmişmin ki Bānū kār-dāndur</i>	FŞ s.339/XXXV/89
<i>Ki anda ablaḳ itmiş-min müretteb tigresi ḳunduz</i>	NŞ s.203/203-1
<i>‘Ömr ḡaflet bile ötkermiş min</i>	BD s.213/132/34
<i>Kēmiş-mēn esīr ü pāy-beste</i>	LM s.190/XX-1621
<i>Tartmış-min min-i dil-ḡaste besī imgeniben</i>	NŞ s.452/453-5
<i>Ol perī kūyında yatmış min başımğa yastanıp</i>	GS s.69/60-7
<i>Körmemiş-min andaḡın barı irür mundaḡı ḡūb</i>	BV s.37/48-4
<i>Mezra‘-ı cānımda tuḡm-ı şevḳ ile mihr ikmişem</i>	NŞ s.564/567-2
<i>ḡaste kūyünḡde yatmışam bī-kes</i>	GS s.198/246-1
<i>La ‘li vaşfin yazmışam cān şafḡasıdın defteri</i>	BV s.146/191-5

²⁴⁶János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.132.

Teklik 2. Şahıs:-mİş sIn

- Yüz ta 'ne uray ayğa yana ilge **dimiş sin*** LD s.160/1473
- Ey Nevâyî zülf ü kaddin ger **dimiş-sin** müşg bile* NŞ s.303/304-7
- Ḳum sanı yā Sekkāḳî ḡamı köp mü **dimiş-sin*** SD s.200/433
- Anḡlaḡunḡ kim kimdin **olmuş-sın** yırak* LT s.156/1941
- Ger buzukda cuḡd-ı nālān **körmemiş-sin** zahmı köp* BV s.290/385-2

Teklik 3. Şahıs:-mİş / -mİştUr / -mİştUrUr / -mİşdUr / -mİşdUrUr

- Ḳan barurdın gerçi cismim bâḡıḡa bolmış ḡazān / Ṭurferak kim ḡandın **açmış** yüz gül-i aḡmer yara* BV s.23/30-4
- Sürme bilen mü ol ay közni ḡara eylemiş / Yoḡsa Ḥoten ceyranı müşk içide **aḡnamış*** GS s.218/275-1
- Nevâyî minḡ cerâḡat birle tün ol kûy ara kirmiş/ Ki **aḡmış** yirge **yokmuş** tamḡalı her sarı ḡan anda* NŞ s.26/25-11
- Ḳayda bolsun uyḡu kim **aḡzmış** uyḡu ḡaylını / Tınmayın aḡḡan sirişkim seylidin su kiçeler* FKs.178/183-3
- Ger feraḡ ister isenḡ mey-ḡāne 'azmı eyle kim / Andın özge yirdin **almış** günbed-i ḡazrâ feraḡ* NŞ s.102/102-6
- Tün çemen içre niḡābın **almış** ol gül yüzidin / Ḡonçe yanḡlıḡ çāk bolmaḡan girībān ḡalmadı* SD s.240/570
- La l-i sîr-ābınḡa tâ köz özini **aldurmuş** / La l-i rengīndin eşerlerdür anınḡ yaşında* BV s.388/535-2
- Sin bargalı **arıtmuş** köḡül zārıḡı / Āḡ oḡlarıdın her nefes eḡḡarlıḡı* GS s.565/850-CXVI

*Şāf könglide yüzünğ mihriñi gūyā **asramış** / Tüş çağı her kün kuyaş 'aksi imes Zemzem ara*
GS s.32/7-5

*Lutfī sanğa cān **asramış** u kaşd itedür hecr / Ger cān tiler irsenğ yite körgil burun andın*
LD s.160/1474

*Köngülñi kan yaş u gāhī yüzüm bile avutur-min / Sarık kızıl bile andağ ki halk tıflın **avutmuş***
BV s.190/250-3

*Yaşıl ton u iginiñ birle kāmetinğ ol serv /Ki ikki yanında **ayrılmış** ikki aḥḍar şāḥ*
GS s.109/117-3

*Yār kim yağlığ bile köksüm yarasın **bağlamış** / Anda ot tüşmiş köngüldin kan teraşsuḥ kılmamış*
GS s.216/272-1

*Müşgīn saç u tar ağızıñ lutfī küşād ister velī / Fikri ḥaṭādur anğladım naḡs-ı ḥayālī **bağlamış***
LD s.92/842

*Yüzünğ şevkıda eşkim közler içre jāle **bağlanmış** / Yağın ol nev 'kim dūr bağlağay ebr-i bahār içre*
NŞ s.548/551-4

*Köngül eṭrāfıda aḡçan üçün hicrān oḡı yollar / Belā ḥaylini işkıñğ şalmesi ol sarı **başkarmış***
GS s.208/261-2

*İlm-i nazar içre közüñ derya eger bolmaydurur / Köfrig kamuşıdın közüñ yüz üze salı **baylamış**"*
ŞS s.86

*Dimāğī yoḡ müşevveş bolmağan gūyā ki **botratmış** / Cihān bāğda sevdā sünbül-i zülfi perī ānıñ*
GS s.285/373-5

*"Vesme bile kaşlarını **boyamış** / Kör iki közlerini sürmelemiş"*
ŞS s.100

*Gül teni yüz çāk olup bu kim **boyalmış** kan ara / Tikdi ġamzenğ ḥaylidin gūyā anğa bisyār tīğ*
GS s.244/313-2

Manğa zühd-i riyāyī hırkasıdın ol pelās artuḡ / Ki yüz katla fenā deyride mey lāyığa
bulğanmış FK s.261/275-9

Saçınḡ sevdāsıdın ḡayl-i melek mecnūn-veş olmış bil / Meger kim 'ālem-i ervāḡğa 'ıtrını
butratmış BV s.194/256-4

*Sākiyā ol şūḡnıḡ cāmın ri 'āyet iylegil / Kim **buzulmuş** mey çıkıp başığa destārıda pîç*
 FK s.101/102-5

*Hulle –i zer-beftdin kıldı mu ol ay se-pîç / Yoksa şu 'ā'ı ḡatın başka kuyaş **çırmamış***
 GS s.218/275-4

*Berḡ imes 'ālemde yüz koymıştur āhımdın şerer / Ra'd imes gerdūḡa **çırmalmış***
fiḡānımdın şadā FK s.40/39-4

*Ni sūd imdi ayaḡımdın tiken çıkmeklik ey müşfik / Ki taşlar birle köksümge **kaḡalmış***
hecr mismārı BV s.420/579-5

*Didi kıldım herze güftārımnı bes / 'Arza kıl īmān ki **kaalmış** bir nefes* LT s.126/1540

*Sünbülün Leylī açıp tur 'anber-i sārā imes / Dāḡını Mecnūn **kanatmış** lāle-i ḡamrā imes*
 GS s.192/238-1

Sākiyā mey kim anıḡ ilgide yaḡlıḡ tārı dik / Derd ü ḡam ḡayli bozulḡan ḡatırını
kapsamış GS s.222/281-6

***Katılmış** barça bir yerde belālar / Közi ḡaşında ḡālındın medede hāy* LD s.246/2264

*Yügürme rızḡ üçün ni yitse Ḥaḡ'dın anḡla kim kāmīl / Ni kiltürgil **dimiş** ni ḡaybdın*
*yitkenni **kaytarmış*** GS s.209/261-8

*Taş urarlar min-i mecnūḡa ki **kazmış** Ferhād / Tışḡ ara minçe ḡaçan irdi ikin şiddet*
anḡa BV s.8/5

*Kaçmayın üftâdelîğdin 'arz-ı ihlâş iyle kim / Dōst lutfi 'ākıbet üftâdelerni **koldamış***

FK s.267/282-6

*Pend ile şabrım öyin ey 'aql ma'mūr isteme / Kim **konğarmış** köz yaşım seyli anı
bünyādıdın*

BV s.345/468-4

*Kozğama bülbülni köp ay gül ki devrân bâğda / Kalmamış kozğalmayın ol kim birevni
kozğamış*

GS s.216/272-8

*Hayat mülkidin itmek sefer ni mümkün anğa kim / Kilip vatanğa seferdin nigârı birle
kuçuşmış*

NŞ s.261/261-5

*Köz ü köñgül **kurumış** ni tökkey ayağnğga / Ki kalmamış diir ü la'uşbu baħr u kânım
ara*

BV s.17/21-4

*Yüzünğ hacâletidin ergüvânğa tüşti tegayyür / Dıraħtı rengidin anğlar kişi ki kanı
kuruşmış*

NŞ s.261/261-3

*Eşk yuyup cismim küdüretdin **kurutmuş** āh otı / Lem'aī tüşkeç 'izārınğ berkıdın pāk
örtenür*

NŞ s.195/195-6

*Ġamınğ minnet koyup cān aldı veh cānıngā yüz minnet / Ki ħod bārī tiriglik minnetidin
cānnı **kutkarmış***

GS s.209/261-3

***Kutulmuş** velī bīmdin cānları / Ki bu mūrlardur nigh-bānları*

Sİ s.396/5224

*Oķunğ köñglümge tigmesdin ġubārı irdi köñglümge / Ġubārı **olturuşmış** tā su siptinğ
anda peykāndın*

NŞ s.502/504-2

*Cihān ehliğa ger uyķu ħarām olsa 'aceb irmes / Ki nāz uyķusıdın ol kāfir-i bī-bāk
oyğanmış*

FK s.261/275-6

Ol ay ger 'ayn-ı ösrüklüktin uyķu meyliğa yatmış / Velī bir köz yumup açķunça yüz

*minġ fitne **oyġatmıř***

BV s.194/256-1

Başıma tıġ urdı köksüm çāk ü baġrım kıldı zaġm / Mest-i bī bākım didim ħahr itmış ol

*ħod **oynamış***

GS s.216/272-5

*Hüsnünġ irür kıyāmetī kim saçınġ anda ‘āřī / Baş koyı **salmış** uftanıp boynıda bes ki ħan
irür*

LD s.48/434

*Zamānġa bā-vüçūd-ı bī-vefālġ ġa ‘n ħılmanġ kim / Zamāne ehlidin resm-i vefā bābında
saylanmış*

FK s.261/275-8

*Gül kim sıġınmıř ġonceġa sindin durur endīřesi / Yüz perde ya ‘nī vech üze bī-infi ‘ālī
baġlamıř*

LD s.92/840

*Bu tün irmes bu köñġül řīřesi ‘ahdınġ dik kim / **Sınmış** u her sinuġ andın niçe perkend
olmış*

Nş s.254/254-4

*Ĥusūsā ki tavřalmıř olġay besī / Ĥatıġ pūyedin **talmıř** olġay besī*

Sİ s.71/366

*Dime sākī ilgidin řāfī mü ħořtur yoġsa dürd / Her ni andın kildi ol ħořtur kim anı
talġamıř*

Nş s.249/249-6

*Silkinip Çm içre **tüşmiş** bir peri / **Tapmış** andın zīb ü fer Çm kişveri*

LT s.44/412

*şeh Nevāyītili dik tıġ ile köp mülk açtı / **Tartmış** aġçalı Baġdād ile Tebrīz ħılıġ*

BV s.80/99-7

*Baġrı vü köñġli Nevāyīninġ nidin yüz pāredür / İtlerinġge tu‘me iylerde hemānā
toġramıř*

FK s.267/282-7

*İzřırābıdın Nevāyī köñġli bir dem toġtamas / Sinsizin saġınma kim ġurbetde köñġli
toġtamıř*

GS s.216/272-9

*Sirişk yolını ħas birle tuttılar yāġud / Közümnı yolġa sürterge munça **tolmış** ħas*

GS s.191/236-2

*Qadınġ nihāli ki bāġ-ı hayāt tarfını **tutmuş** / Meger ki Hızr u Mesīhā su vü hevāsıda
bütmiş* BV s.190/250-1

*Berg-i gül dur yoksa bülbülning **tutaşmış** her peri / Bes ki yaruttı şabā gül micmerining
ahġerin* GS s.382/512-3

*Kāş cānum riştesidin bolsa irdi yağlıġı / Kim ol aynıġ dest-bûsı devletiġa **uçramış***
GS s.222/281-5

*Köngülge her niçe şabr u qarār pendı birür-min / Birini vāy ki bışkarmayın birini
unutmuş* BV s.190/250-5

*Ansız **urmuş** halka çābükler ni yanġlıġ itmeyin / Kim körünmes zerre hurşīd olmasa
devrān ara* BV s.15/18-6

*İlig boġzıġa iltip şīşe tökmiş kan yaşın min dik / Meger sâķī ayaġın öpkeli ol daġı
yalbarmış* GS s.209/261-7

*Çamıġ taşıdın yok ki zaġm oldı başım / Yolunġ tofraġdın **yapılmış** cebm hem*
NŞ s.429/430-4

*Rengsiz hālınġ cemālınġ h'ānıda ey sīm-ber / Yā 'adesdür yā **yapuşmış** bir 'ades çağlıġ
şeker* NŞ s.135/135-1

*Tinġri üçün bu gedā-yı müsteġıķķa bir zekāt / Hüsın ile çün bay **yaratmış** sizni rabb-ı
zü l-celāl* LD s.112/1022

*Tutti Nevāyī 'azîz küyide ol taşnı kim / Gāh anı başıġa gāh başın anġa **yastamış***
GS s.218/275-11

*Kiçe uyku birevde bolmasa ni tanġ ki küyünġde / Töşenmiş ġarnı astıġa vü ġārānı
yastanmış* FK s.260/275-3

*La lidin t̄a kim tekellüm kıldı ol şūh-ı melīh / Hıẓrınñ 'aynı **yaşunmuş** kökdin inmes
hem Mesīh* BV s.471/655-14

*Isıǵda mekānı anda kim **yatmış** ǵar / 'Alem iliniñğ şeħlıǵdın bar anǵa 'ār*
GS s.546/775-XLII

*Hayātım andın ikin kim ǵıkarǵa ǵuvveti yoǵtur / Ža ƣ cān ki lebiñğ hecridin aǵızǵa
yavuşmış* NŞ s.261/261-2

*Çarħ mātēm kisveti **birmiş** manǵa ya āhdın / Perde-i şeb-gün bile **yaymış** min-i ūryānı
dūd* GS s.118/129-8

*Ve ger birmes irsenğ bu işke rızā / Körey her ni allımǵa **yazmış** ǵazā* Sİ s.319/4065

*Felek seyridin āşıkār u nihān / Ki ħükmi **yazılmış** sininğdür cihān* Sİ s.133/1279

*Körkiniñğ bāǵında **yıǵmış** mahveşim gül ħumeni / Bir nefes ol vech ile irmes min
efǵāndın yırak* LD s.94/860

*VelīBānū tutup köz uçdın pās / Ki ħārā-ken niçük **yumşatmış** elmās*
FŞ s.328/XXXV/101

*Köz **yumulmuş** hecrdin ol yüzge açmak isterem / Līk hicrān köz yumup açǵunça hem
birmes emān* BV s.329/445-3

*Cihān ra 'nāsıǵa birme köñǵül kim / Anǵa **aldurmamış** köñǵlin ħured-mend*
BV s.95/116-6

***Asılmamış** ǵulaǵındın yüz üzre gevherler / Ki ayrılıptur ol ot şu lesidin aħkerler*
BV s.139/180-1

*Dōstluk kim kılsa düşmenliǵ tapardın dehr ara / **Bolmamış** gūyā maħabbet ehli herǵiz
mün 'aǵid* BV s.94/115-8

*Zulm ü bī-dād iylep andaǵ **buzmamış** devrān mini / Kim tapa-alǵay özi tüzmekke hem*

imkān mini

BV s.419/578-1

*Köz ü köngül kurumış ni tökkey ayağınğa / Ki **kal**mamış diir ü la l uşbu baħr u kânım ara*

BV s.17/21-4

***Sanç**ılmamış kiçig kim cān u köngül cigerge / Ayırdı ikki kullāb ol ‘anbarīn külāle*

NŞ s.522/525-3

*Līk bu efsāne birle bütmes iş / Söz bile il vaşl gencin **tap**mamış*

LT s.40/354

*Mey tutup könglümni tındur bir zamān ey muğ-beçe / Kim zemān bīdādı rāy-ı himmetinğ **tındur**mamış*

NŞ s.265/265-9

*Eger cām-ı ğurūr içmekke meclis **tut**mamış nivçün / Nežāyir-ḥān ile öz laħmın itti zīr ü bem vā īz*

GS s.233/297-4

*Yana kim ḥüküm kıldınğ tīr-bārān / Saḡa **yağdur**mamış oğ ḡayl-ı hicrān*

FŞ s.375/XLI/70

*Kirpikinğge katl ta līnin ecel **bir**miş velīk / Özidin üstādrağ **it**miş anınğ üstādı köp*

BV s.51/67-4

*Ġamzenğ oğ keşreti könglüm ara mu ikin / Yoksa bu kuş perlerin hecrinğ otı **çörgem**miş*

GS s.218/275-3

*İttifāka seyri **düş**miş Çīn sarı / Ol sevād u mülk-i ḡuld- āyīn sarı*

LT s.44/410

*Anı ğūyā vefāsızlar cefāsı asru **imget**miş*

BV s.195/256-9

***İstem**miş bülbül vefā güldin meger kim jāledin /Bağrı kanmış ğoncanınğ bes kim iriür ḡandān anğa*

GS s.34/10-8

*Baş kiskeli ol şāh kılıcnı **itit**miş / Cān sivünüp eger yitse başımğa bu beşāret*

LD s.28/261

*Közü cennet revzenidür kim temāşa kılğalı / Ḥūr **kil**miş ğūyiyā ‘aksing imestür*

- közüde* BV s.21/27-3
- Çü naḳḳāb itti yir ḳazmaḡnı pīşe / Tirigley gūr ara **kırmış** hemīşe* FŞ s.111/IX/22
- Ni üçün **kiymiş** ḳara her yan salıp ceybiḡa ḳāk / Fūrḳatınḡdın Ka'be ger ḳalmay durur*
mātem ara GS s.31/7-4
- Devrān taşı émdi anı **kömmiş** / Ol çeşme sudın közini **yummuş*** LM s.115/XII-859
- Raḳībīnḡ hem itinḡ hem köñlüme kūyünḡde düşmendür / Ki tünler tā seher-geh tartmış*
efḡān u köñrenmiş FK s.261/275-5
- Yok ki tigin tökti ḳanım belki çıktı dem bile / Ol iki ejder ki **körsetmiş** ḳılınçın balçaḡı*
NŞ s.580/583-4
- Baş ḳoyar sin dilā ḳara ḳaşına / **Köterilmiş** meger ḳalem sindin* LD s.168/1540
- Şīvenḡiz ḳaşd itti köñlüim alsa **köymiş** tapmadı / Luḡfī ḳulnunḡ anḡlasam cānın anḡa*
tāvān alur LD s.73/667
- Ḳaçan devrān maḡa bir beyle 'işretni revā körgey / Ki **örgetmiş** mini örterge hicrān*
derd ü dāḡında GS s.49/31-8
- Vādi-i hecr içre kim boldı sünḡek ehl-i 'ışḳ / Budur otun kim anı ḡam sipehi **örtemiş***
GS s.218/275-6
- Yaḡlıḡınḡ tā kim yüz ü közüñḡe **tigmiş** bar durur / Yüz miniñḡ dik zār u yüz miñḡ min kibi*
bīmār anḡa BD s.160/70/4
- Nevāyī'ning cününün 'ayb ḳılmanḡ / Kim anı **tilberetmiş** bir perī-veş* NŞ s.255/255-7
- Baḡırdın ki köksümde peykān **tirelmiş** / Ğammınḡ oḡdın nevk-i peykān irür bu*
NŞ s.510/512-3

*Lem 'a ruhsār ile örtedi 'uşşāķını / Ğayret-i hüsni meger zārların **tirgemiş***

GS s.218/275-7

*Çökürler kim sining yolunĝda **tivrelmiş** ayagımĝa / Çikip ol kūy gerdin sürme tartar
min ħaraĝımĝa*

ML s.172/(B12a 4) 25

*Kim bu iş anĝa şigift **tüşmiş** / Bu ħādişe nā-girift **tüşmiş***

LM s.134/XIV-1049

*Çırmaban birkit şurāĥī azĝını ey pīr-i deyr / Ķayda kösenĝ kim **üzülmüş** çāk-i ħırķamdın
yorun*

BV s.329/444-6

*Munça sözge bu le 'īm-i ħod-pesend / Anĝa ħançer birle **yitkürmüş** gezend*

LT s.72/782

*'Ömrler kim bolĝan āvārenĝ **yitişmiş** allınĝa / Her cefāsıĝa ilig sun ħod diy alman min
ķuçuş*

NŞ s.247/247-2

*Anınĝ dik tilbe könĝlüm ol perī kūyige **yüzlenmiş** / Ki ger zincirler birle çikerler ħalk
kim yanmas*

NŞ s.226/226-6

*Aĝzınınĝ sırrı manĝa ma lūm eger irmes ni 'ayb / Hiç kimge zerre'ī çün **birmemiş** Ħaķ
ilm-i ĝayb*

GS s.65/55-1

*Meger şāh dīvānıĝa **kitmemiş** / Yiter mahzen içre meger **yitmemiş***

Sİ s.157/1636

***Kiymemiş** ol serv gül-gün ton ki taĝ ırmes bu reng / Naĥl kim köz bāĝıda ħan birle
taptı perveriş*

GS s.214/269-4

*Ger şanavber **tüzmemiş** serving ĥilāfin könĝlide / Yil çinār ilgi bile nivçün urar yüzige
kāc*

GS s.95/97-3

*Nevāyī asru **bozulmuş** baķıp ināyet ile / Anınĝ bozuĝluĝını bir köz uçı birle yasa*

NŞ s.6/6-7

*Başınĝdın ayrılıban şāh şāh kim **körmüş** / Bu nev 'sünbül-i ter bolĝanın ser-ā-ser şāh*

GS s.109/117/2

*Şafağ ırmes durur mağribde her şām / **Ƙızarmışdur** ƙızıp bu ser-nigūn cām*

FŞ s.256/XXVII/54

*Ƙand eger irni bile lāf ursa bolğay kelle-ħuşk / Çün **yaşunmışdur** ƙamışlar içre şekker
ilgidin*

LD s.153 /1406

*Ƙayu verd kim kildi ‘anber-şemīm / Anı bil ki **açmış durur** bu nesīm* Sİ s.78/VI-457*Yana bu ki şāh eylep iħsān maṅga / **Yibermiş durur** gūy u çevgān maṅga*

Sİ s.165/XXIII-1755

*Ol köz ki ‘ālem ehlidin **almıştur** uyķunu / Baħtım kibi ni ‘ayb eger bolsa uyķuluk*

BV s.249/323-1

*İy cemāl u ħüsn ü nāz u şīveler birle ġanī / Ƙıl anıṅğ üçün kerem kim bay **yaratmıştur**
sini*

LD s.209/1922

*Yār gül-gūn ton yinğın mü yüzge iyleptür ħicāb / Yā **yaşurmıştur** ƙuyaş ruħsārını gül-
gūn seħāb*

BV s.31/41-1

*Ki **salmış turur** imtidād zamān / Havādiş ki ‘ām eylemiş āsumān* Sİ s.104/XI-855*Seniṅ ƙadıṅğga **biçilmiş turur** cefā tonı / Sini zamāne müsellemtutar bu āyīnde*

LD s.24/219

Çokluk 1. Şahıs: -mİş bİz Tespit edilemedi.**Çokluk 2. Şahıs: -mİş sİz Tespit edilemedi.****Çokluk 3. Şahıs: -mİşlAr / -mİş tUrAr /-mİş tUrUrAr***Zihī alar ki bu meydin demī ayılmışlar*

BD s.130/21/2

*Meger köṅglüm otı birle **ƙızıtılmışlar** anıṅğ dāşın*

BV s.370/508-7

*Bu su içre ol otlar gūyiyā cismim **ƙurutılmışlar***

NŞ s.136/136-6

<i>Kün ay yüzününün allında yaruqluğun dem urmışlar</i>	SD s.284/729
<i>Derd üçün güyā yaratmışlar min kalāşını</i>	GD 42/7
<i>Çün vefāsızlarğa birmişler ezelde körkni</i>	LD s.16/146
<i>Cān naḡdin ecel birle hecrinḡ iki bölmüşler</i>	BV s.247/320-5
<i>Ca 'dınḡa Çīn müşki dimişler bu nisbet bes ḡaḡā</i>	SD s.258/638
<i>Kömmişler öltürüp nihānī</i>	LM s.147/XV-1181
<i>Bir tigirmindür ki ḡan birle yürütmişler anı</i>	LD s.209/1923
<i>Mini ḡam tünleri bī-keslikim vaḡti avutmuşlar</i>	NŞ s.136/136-3
<i>Ki tā ol şehddin tatmış-min aḡzımnı çüçütmüşler</i>	NŞ s.136/136-5
<i>Sīm-i ekşim itlerinḡninḡ yolıda şarf eylerem / Çün dimiş turlar ki ḡazḡan dost malınḡ barıda</i>	GS s.402/542-2
<i>Bu sözge ḡalıp 'ahd u mīşak itip / Yibermiş tururlar manḡa ḡaḡ bitip</i>	Sİ s.348/4504

IV.1. 2. 2. İkinci Tip (Sıfat Fiille Yapılan Duyulan Geçmiş Zaman Kipi)

Fiil tabanı +ḡan /gen Ermlş +şahıs zamiri

Teklik I. Şahıs: -gAn Ermlş mEn Tespit edilemedi.

Teklik II. Şahıs: -gAn Ermlş sEn Tespit edilemedi.

Teklik III. Şahıs: -gAn Ermlş

*İmdi kim fehmi eylemişler köḡlüm **alḡanı imiş*** GS s.221/280-4 |

*Anḡa **baḡlaḡanlar imiş** özlerin* Sİ s.198/2258 |

*Muḡtar irdim hecridin yār **itken irmiş** terk-i mihr* BV s.16/19-2 |

Çokluk I.Şahıs:-gAn Ermlş bİz Tespit edilemedi.

Çokluk II. Şahıs: -gAn Ermlş sİz Tespit edilemedi.

Çokluk III. Şahıs: -gAn ErmlşAr

Sikenderge yazğan imişler bitig

Sİ s.198/2257

IV.1. 2. 3. Üçüncü Tip

Sıfat Fiille Yapılan Duyulan Geçmiş Zaman Kipi

Fiil tabanı + -gAn /-gEn + şahıs zamiri

I. teklik -gAn mEn (Tespit Edilemedi.)

II. teklik -gAn sEn (Tespit Edilemedi.)

III. teklik -gAndUr /-tUrUr

*Ey Nevāyī bu marāzğa köngliüm **algandur** devā*

BV s.25/33-7

*Qayda **bütkendür** ilāhî ol köngülnüñ hāresi*

LD s.201/1853

I. çokluk -gAn bIz (Tespit Edilemedi.)

II. çokluk -gAn sIz (Tespit Edilemedi.)

III. çokluk -gAndUrIAr, -gAnIAr dUr(Ur)

*Amu suyınıñ yaqasında **olturğan irgen tururlar**.*

ŞT s.223/[104a]4

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE DUYULAN GEÇMİŞ ZAMAN KİPİ ÇEKİMİ I.TİP	
I. teklik	-mIş mIn /-mIşAm
II. teklik	-mIş sIn
III. teklik	-mIş /-mIştUr/ -mIştUrUr/ -mIş dUr / -mIş dUrUr
I.çokluk	-mIş bIz (Tespit edilemedi.)
II.çokluk	-mIş sIz (Tespit edilemedi.)
III.çokluk	-mIşIAr /-mIştUrlar/-tUrUrlAr

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE DUYULAN GEÇMİŞ ZAMAN KİPİ ÇEKİMİ II.TİP	
I. teklik	-gAn Ermİş mEn Tespit edilemedi.
II. teklik	-gAn Ermİş sEn Tespit edilemedi.
III. teklik	-gAn Ermİş
I.çokluk	-gAn Ermİş bİz Tespit edilemedi.
II.çokluk	-gAn Ermİş sİz Tespit edilemedi.
III.çokluk	-gAn ErmİşlAr

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE DUYULAN GEÇMİŞ ZAMAN KİPİ ÇEKİMİ III.TİP	
Fiil tabanı + -gAn /-gEn + şahıs zamiri	
I. teklik	-gAn mEn Tespit edilemedi.
II. teklik	-gAn sEn Tespit edilemedi.
III. teklik	-gAn dUr /-tUrUr
I.çokluk	-gAn bİz Tespit edilemedi.
II.çokluk	-gAn sİz Tespit edilemedi.
III.çokluk	-gAndUrlAr

IV.1. 3. Geniş Zaman Kipi

Geçmişten geleceğe uzanan geniş bir zaman kesimindeki oluş ve kılışları içine alır. Her üç zaman arasında gidip gelen bir esnekliğe sahiptir. Ekte her zamanı içine alan bir süreklilik işlevi vardır.²⁴⁷

²⁴⁷ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.637.

Çağatay Türkçesinde geniş zaman olarak - (a, u) r ekleri kullanılmıştır.

Çağatay Türkçesinde geniş zamanın kullanışları:a. Geniş zaman, husûsî bir zamana işaret etmeyen belirsiz bir olma veya yapma bildirir. b.Geniş zaman, şimdide yer alan ve dolayısıyla hemen tamamlanmamış olan bir hareketi bildirmek için de kullanılabilir.c. Gerçeklik taşıyan hikâyelerdeki geniş zaman, sık sık görülen geçmiş zaman yerine kullanılır (tarihî geniş zaman) şeklindedir.²⁴⁸

Çağatay Türkçesinde geniş zamanın olumsuzluğu: -mas / -mes ekleriyle yapılmaktadır.

Azerî Türkçesindeki -am / -em şekilleri Çağatay Türkçesinde birinci teklik şahıs için şiirde bolca kullanılır.²⁴⁹ Bu ek ile birlikte I. tekil şahıs zamirinin de kullanıldığı görülmektedir.

Çağatay Türkçesindeki eserlerindeki geniş zaman ekleri ile ilgili olarak şu sonuçlar elde edilmiştir: Ünlü ile biten fiillere doğrudan doğruya -r- eki ; ünsüzle biten fiillere -Ar- /-Ur- eki getirilir.

Teklik 1. Şahıs:-r mIn ,-Ar mIn ,-Ur min / -Am, -Em

<i>Ol zemānī kim körer-min yārnu aǵyār ara</i>	NŞ s.19/19-2
<i>Asrar min özüüm birle sini naqş kılıp</i>	BD s.223/170-2
<i>Ni yazda tınarım u ni küzde</i>	BD s.316/556/4
<i>Köngülñi kan yaş u gāhī yüzüm bile avutur-min</i>	BV s.190/250-3
<i>Türkmenniñ günāh-kārları kim başımdın yā mālumdın ayrılur men...</i>	ŞT s.219/[102a]14
<i>Eger barur min iligtin maḥall-i 'ayb digül</i>	LD s.182/1670
<i>Bilür-men birgüsi yilge başımnı zülfi sevdāı</i>	SD s.230/531

²⁴⁸ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.127.

²⁴⁹ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.126.

<i>Tekebbürdin bilür min tigmegey hîç</i>	LD s.107/973
<i>Min bilür min kim irür cānımı hicrān örtegen</i>	LD s.144/1323
<i>Çıdar-min her niçe zaḥm ura ol kātīl velī bolmas</i>	NŞ s.322/323-2
<i>Hecr zulmıga çıdarmin ölgeli yok anglasam</i>	ŞL s.177
<i>Yığlap il köngül bozulğu dik çiker min āhlar</i>	GS s.135/153-1
<i>Kāş anıñg dik çıksa dir-min ikki ignimdin kanat</i>	BV s.56/73-1
<i>Mén haste ki h'ār u zār érür m'én /Luṭfunğdın ümīd-vār érür-mén</i>	LM s.54/IV-267
<i>Saçıñgga tüşti köngül çehre andın ister min</i>	LD s.59/534
<i>Gül zikrin işitür min ü yoq güldin eşer</i>	GS s.544/766-XXXIII
<i>Avuç kaḳar min öz aḥvālime taḥayyürdin</i>	GS s.223/282-5
<i>Allıñga yüz katla her sâ'at koyar-min yirge yüz</i>	BV s.167/219-6
<i>...her müçenğni bir yerde koyar men tidi.</i>	ŞT s.188/[91b]5
<i>Kanatur min onğalmay tilbelikdin min yaman tişlep</i>	GS s.58/44-3
<i>Min ḥōd eceldin 'ışkıñgız yolında kağur min velī</i>	LD s.75/688
<i>Tilbeler dik kıçkırur min her zaman taştın yana</i>	BD s.123/9/4
<i>Yüzi ḳara bolsun közüim andın körer-min bu belā</i>	SD s.210/464
<i>Tilbelik kör kim kuçar-min bāğ ara her servni</i>	BV s.45/61-5
<i>Min öler min ğamdın u yığlap köyüp başımda şem '</i>	GS s.37/14-4
<i>Örtөнür-min köñglige andın eşer bolğay mu dip</i>	BV s.45/61-1
<i>Kim saçar min dāne vü cāndın saman dur ḥāşlım</i>	GS s.313/412-3

- ‘Arızım sebzeğa her gül-şen ara **sürter-min** NŞ s.278/279-2
- Cân **talaşur-min** ni derdim bilgürür ni sıhhatım NŞ s.470/472-5
- Oklarınğdın cân **tapar min** gūyiyā peykānları GS s.41/20-4
- Çikip ol kūy gerdin sürme **tartar min** karağımğa ML s.172/(B12a4)26
- Tilmürür-min** munğrayıp ol bī-vefağa muttaşıl BV s.45/61-2
- Ki **tişler-min** anı her lahze yā lezzetdin irkin mü NŞ s.512/514-1
- Öz özümge **tolğanur-min** kadd ü zülfin yād itip BV s.134/171-6
- Ġam hazānıdın **töker-min** eşkler tartıp ġırñ BV s.47/63-8
- Tutar min** köz ki körsem ‘arızınğnı LD s.171/1565
- Tirig **yürür min** bar mindin ayru cānānım GS s.321/424-1
- Kiçeler ol ay cefāsıdın ki efgān **tartaram** GS s.53/36-7
- Tartaram** yüz minğ cefā könglüm ilindin köşkī LD s.191/1758
- Hāşe li ‘llāh ki **usanam** sindin LD s.167/1536
- Yığlaram** tā şubh şām efgān tüzüp tā şām şubh BV s.83/104-5
- Özgege salğalı nazar **uftanuram** hayālıdın LD s.162/1492
- Yığlaram** tā şubh şām efgān tüzüp tā şām şubh BV s.83/104-5
- Aytman** kim her vefā kılsam cefāyı kılmasun NŞ s.240/240-2
- Tamuğ otığa unap hecrinğ otığa unaman / Başım barurğa çıdar-min fīrākınğa **çıdaman** NŞ s.455/456-1
- Yüz **çivürmen** tā ki cānım sindedür LD s.281/2573
- Hayāl birle dağı leblerinğge tiş **kadaman** NŞ s.455/456-4

<i>Ƙanman niçe kim baƙsam ƙüsnüñğga sini v'allāh</i>	LD s.140/1288
<i>Baş kötermen bādedin çün yār ayağı ortada</i>	BD s.169/87/2
<i>Ni yaman künler durur kim imdi körmen māh māh</i>	LD s.175/1608
<i>Gönçe 'ıtrın hoşlamas-min min ki köñglüm bāğda</i>	BV s.464/647-6
<i>Hicr otı ƙaşıda körmes min anı uçğunça</i>	BD s.138/34/2
<i>Didi kim tanımas-min.</i>	NM s.17
<i>Özni tapmas-min şahīḥ āhenglīg</i>	LT s.142/1752
<i>Yār çun tuttu ƙadeh içmen dimek bolmas velīk</i>	BV s.83/105-2
<i>Eyle 'ışƙıñğ meyi leb-teşnesi min kim içmen</i>	GS s.56/42-4

Teklik 2. Şahıs:-r sIn, -Ar sIn, -Ur sIn

<i>Girih girih çü töker-sin yiter ayağınğa saç</i>	NŞ s.98/98-1
<i>Ey ki aytur-sin felek bī-dādıdın körmey sitem</i>	BV s.20/25-6
<i>Sin aytur sin niçük bolur ƙul öz sulṭānığa 'āşık</i>	LD s.136/125
<i>Bir ölmek birle andın ƙutƙarursin</i>	FŞ s.375/XLI/67
<i>Şeyḥ ṭayyibet vechi bile dimiş bolğaylar ki eger uyunğnı öltürüp nime bişürür-sin.</i>	NM s.433
<i>Ƙadehler kim çiker sin nūş-ı cānıñğ</i>	GS s.283/370-3
<i>Her ƙayda köñgül barsa üzölmey irişür sin</i>	LD s.169/1551
<i>'İşƙ cürmiğa Nevāyīni ƙavar-sin ey perī</i>	BV s.59/78-9
<i>La'li şevƙıdın ki ğam tağın ƙazar sin ay köñgül</i>	GS s.370/498-2

<i>Körgüzür sin</i> ağıznu <i>hande</i> bile	LD s.165/1513
Ni <i>okur-sin</i> kışsada Ya <i>‘kūb</i> hüznin kim irür	BV s.60/79-7
<i>‘İşk</i> içre ol iy <i>‘ākīl öler sin</i> çü bayağı	LD s.253/2333
<i>Sağnur-sin</i> līk nākīlni sürūs	LT s.91/1025
<i>Sındurur-sin</i> gerdenin her tülkü kim <i>ķalsa</i> <i>‘inād</i>	SD s.132/169
Ey Nevāyī lebidin nükte <i>sorar-sin</i> yüz cān	BV s.24/31-7
Dīvānedin <i>sorar sin</i> kim niçe boldı ayğa	LD s.181/1664
Dime bā <i>‘İş</i> nidür kim <i>talpınur-sin</i> her kiçe tā <i>şubḥ</i>	BV s.69/90-2
<i>Kaçan</i> iy lāle ol yüzge <i>tiger sin</i>	LD s.164/1509
Ver <i>tutar sin</i> min barur min hem-rehiṅ	BD s.279/395/2
Bu <i>ḥüccet</i> içre di ğ kat hem <i>tutarsin</i>	FŞ s.85/III/35
Tā dem <i>şubḥ-ı kıyāmet</i> <i>körmesün</i> Yārab zevāl	GD 33/7
Hecr tīḡi niçe baḡrımğa <i>urar-sin</i> āḡir	BV s.134/172-2
<i>Sin</i> mini sivdünḡ diben ni <i>yazgurur sin</i> bendeni	LD s.112/1029
Ey <i>ḡired-mend</i> <i>anḡlamas-sin</i> ḡāletin <i>‘uşşāḡnıṅ</i>	NŞ s.128/128-4
Didi kim çün <i>inanmassin</i> kelāmım	FŞ s.278/XXIX/145
Ger ol söz kim yaşurdunḡ <i>aytmas sin</i>	BD s.192/125/15
Her nēge ki dēse <i>oğşamas-sen</i>	M s.29/I-24
Eger batraq <i>yibermes sin</i> cevābım	BD s.192/125/17
Çünki <i>yitmes sin</i> sözüñge <i>‘ahd u peymān</i> <i>ķılmaḡıl</i>	LD s.116/1060

Teklik 3. Şahıs:-r , -Ar , -Ur

*Baş **açar** fübā vü şimşād u çenār il **köterür** / Kim uzun yaş tilegey serv-i **hırāmānīng** için* LD s.150/1371

*Başım çu gerd ü közüm kūr sinsiz olmadı bat / Kaşınğda baş köterip köz **açarğa** koymas* uyatdeym kaldırılacak BV s.56/74-1

*Yılda biş kün kim çemende **açılur** / On kün ötmey tofrağ üzre saçılur* LT s. 63/661

*Ol müselsel ikki zülfi gül yüziniğ devride / Gül üze **ağnar** meger ol ikkiniğ devrānidur* BD s.143/44-2

*Külde pinhān ot kibi tapmas Nevāyī könglini / Bir niçe kim işk kül kıldı vücūdın **ahtarur*** GS s.153/178-7

*‘Arızınğ şevkında mundağ kim **ağar** közüm suyu / Luṭfī tig yüzni ğarīğ itkey bu seyl-
âbım meniğ* LD s.102/129/930

*İmes her yan ağar sular bile yir / Ki yir her yan ısığdın **ağzur** tir* FŞ s. 256/ XXVII-57

*Hâtem-i la l ağzıdur lîk hadişi **cân alur** / Zehr nihân kılıp turur la ‘lî meger nigîn ara* NŞ s.21/21-2

*‘Arızı yanığa gül **sançar** cemāl izhārığa / **Anğlatur** hüsnnin anı yandaşturup ruhsārığa* GS s.407/551-1

*Ber-devām olsa sanğa meyl **artar** / Meyldin hāşıl olur lezzetler* BD s.108/109

*Enğingni **âr zûlar** dāyım töküp eşkini Sekkākī / Taşıptur yā anıñğ kanı yā tartar anda* toprağı SD s. 238/567

*Şehim kulağdın iltti çü dür leṭāfetni / Bu uğrılık sebebindin kulağdın **asilur*** LD s.60/550

*Kaçan ki gamzesi köz kanıma kara kılsa / Haṭāsız oknu **atar** cānıma haṭā kılsa*

LD s.22/202

*Āh otıdın şekve ger eyler Nevāyī 'ayb imes / Tilbelerniñ her ni kim ağığa kilse **atılur***

GS s.156/184-7

*İtelgü körse keyikni tutup kulağın **ayur** / Kim uş kiçürgil uruğunğa kılduğ irse sitem*

SD s.144/214

*Bābüir budalāyīdür behrem-zede bilgey sin / **Ayar** atını bī-şek bu sözni barın fikr it*

BD s.278/388/2

*Mużtarib könğlüm ara ol yüz hayāli **aylanur** / Mevclug suda kuyaş 'aksi niçük kim*

çaykanur

BV s.136/175-1

*Her gamı kim kilse dilber sarıdın **aytur** Gedā / Çün 'azizimniñ gamı sin hayr*

muḳaddem merḥab

GD7/7

*Zühd āhengin Nevāyī her niçe kim sāz iter / Bir nevā birle muğannīyana yoldın **azğurur***

GS s.142/163-9

*'Aşıkka cān **bağışlar** uşol köz bağış bile / Ösrükler içre közüñge hîç kim harîf yok*

LD s.95/864

*Cānlarnı kılrur zülfini tağıtsa perīşān / **Bağlar** bu könğüllerini eger tökse neğāle*

SD s.222 / 507

*Tümen miñg cins Çınıvü Hıṭāyī / **Başar** tārınıñ olmay reh-nümāyı*

FŞ s.184/XIX/18

'Aql vesvāsını kıysam evlī ol kim min dağı / Başım alıp kitke min her sarı kim ol

başkarur

GS s.152/178-4

*...barçasınıñ aḥvālīga lāyık **berür.***

ŞT s.107/[65a](6)

*Basıp sīm bolgaç girān-bār anı / Hem ol şāḥ dik kim **basar** qar anı*

Sİ s.380/4990

*Bāğ ara dimenğ hazān kim 'āşık olmuş min kibi / **Bilgürür** savuğ nefes birle sarığ
ruhsārıdın* GS s.348/464-3

*Zülfidür könglümde her dem āh çıkmek sūd imes / Kim devāğa müşk ü 'anber gerdi
botrar dūd imes* FK s.236/249-1

*Hevāğa dūd-ı āhun **butratur** 'ışık ehli ğayrettin / Şabā taḥrīkidin her geh perīşān bolsa
perçemler* BD s.129/20/3

*Ni mest-i 'arbede-ger-sin ki çıkısa bezminğdin / **Buzar** zamāneni bed-mestliğ bile her
mest* BV s.58/77-4

*"Köz üstide tutub nice yaş ağırlasam / İlge **çakar** mini ve hem ol hunı yagıdur"*
ŞS s.163

*Çengde her küğ **çalur** yārınğ çü yoqtur Bābüre / Yirge baş çalmaq bile özünğni mu tād
iylegil* BD s.141/40/5

*Titreben sīm-āb dik könglüm yiter cān ağzıma/ Tünd yıl taḥrīkidin her dem ki deryā
çalçalur* GS s.149/173-3

*Ol perī hecrinde min dīvāne çıksem otluğ āh / Ey melek ger bolmasanğ vākıf kanatınğ
çörkenür* BV s.133/171-2

*Ey hoşā muğ deyri kim rif'at bile zīnet **dapar** / Mihr anğa bir şemse vü kök tākı dur
eyvān anğa* GS s.34/10-7

*"Yarım **gücenür** menden /Bir müçi alsam andan"* ŞS s.300

*Aḥterī dur naḥs 'uşşak-ı bed-aḥter cānığa / Ol ki her yan **ilturar** hicrān tüninğ şüdrüni*
GS s.441/601-6

***Ircayur** ol kāmıdın şeytānğa tiş / Dime kim şeytānğa bolmış-min zelīl* LT s.148/1832

*Ol ki devrānnıñ ayağıdın dem-ā-dem kan yutar / Neş'e tapmas ger **içer** her devr cām-ı
Cem bile* BD s.179/104-2

İrişür diben luṭṭīğa ƙılma ƙahr / Bu işde bigim ihtiyārım ƙanı LD s.253/2330

Tagrı *iritür* āhın eṣer ƙılgısı bir kün / Könġlüñġ neçe kim bolsa timür taş dağı pülād

LD s.34/314

Ƙadeḥsiz sāḳiyā ḥayrānmin asru / *İvür* sāgar ki ser-gerdānmin asru FŞ s.172/XVII/132

Her ƙaçan kim ḥātırımğa ol köz ü ƙaş ivrülür / Hem ƙaşımğa çīn *tüşer* hem közüme yaş

ivrülür

BV s.122/153-1

Firāk istemes andaƙ tenimdin ot çıkarur / Ki ger tabīb iligim tutsa barmağı *ƙabarur*

NŞ s.140/140-1

Mest eger çıkısanġ bu kün ḥıyāvan ƙılgalı / İl bolur bārī ƙātil ü boynunğa *ƙalur* vebālī

GD 33/5

Ḥālınġ u yüzünġni körġen vaşfin ayttı tün ü kün / Köz *ƙamar* alnıñğa baƙan mäh-ı tībān atadı

LD s.241/2221

Baƙa alman közüñġ allımğa kilse / *Ƙamaşır* mihr körgeç utrudın köz

NŞ s.221/221-3

Ay Nevāyī şām-ı ġamdın ayru yoƙ tur şubḥ-ı vaşl / Aƙ irür lġkin *ƙarartur* her nini reng itse zāk

GS s.260/335-8

Raƙīb cānını alġay ḥudā-yı ‘izz ü cel / Ki luṭṭi birle ƙatılmas velġk köp *ƙatılur*

LD s.60/552

Min hamūl-min kim *ƙavar* Mecnūn dip imdi ṭıflar / Kim tiler irdi uluġlar ‘āƙil ü ferzāne dip

BV s.47/64-5

Seninġ la’lınġdın uftanıp *ƙızarur* la’l kān içre / Ḥased iltür meniñġ yüzüm körüben za’ferān ey cān

SD s.196/416

...ki ma’ānī gevhlerin nazm silkige kiydürür.

ML s.187/(F782b)/26

Közleri her gūşe uyķudın **ķoparur** fītneler / Ŧurfa maķmūrī ki ķendīn fītneler
hābındadur LD s.75/680

İvrülür başıngğa vü gāhī yüzünge yüz **ķoyar** / Bu cihettin at imiş gül-pīķ ü geh gül-zār
anğa BD s.160/70/2

Körsetür geh tīg u geh oķ hāletimni bilmeyin / Ni belālar köredür min yār-ı nā-dān
ilgīdin BD s.122/7/2

Ol tilāvet ķalsa elbette melek nāzil bolur / Anğlasam kerrūbīler kök ķapğıdın **kötrür**
hicāb SD s.184/381

Gūyā ki **köyer** ağı ol ot hırķatıdın kim / Encümdin olur ābileler girdide peydā
GS s.29/3-6

Vaşlıdın nevmīd iken çağda firāķı köydürür / Çunki boldı vaşl ümīdi iştiyāķı **köydürür**
FK s.149/1-9

Gülgün ķaba ni teg **ķuçar** ol inķe bilini / Efsün oķur yāhūd anıng özge ālı bar
LD s.51/463

Nergisi bir ġamze birle **ķutķarur** cāndın mini / Munça işimni ni boldı ol kifāyet ķılmadı
SD s. 234/546

Hāķırıngdın barısı maķv bolur / Hāķır ol dem barısıdın **ķutulur** BD s.110/4/130

Bü 'l- 'aceblığlar bahār-ı 'ışķ ara kör kim mini / Geh bulut dik yığlatur gāhī çağın dik
küldürür GS s.142/163-8

Anğa **oķsar** ki fetīle tütüini / Cezb iter nefis be-ķadr-i nisbet BD s.104/54

Zār könglüm tüşkeli hecr otudın ġam ķengige / İy Nevāyī **oķsaşur** hem 'ūd anğa hem tar
anğa FK s.13/9-9

Siz öter siz ay tig ü köz tünğlüki yanında rūķ / **Olturur** her gūşede sizni temāşā ķılğalı

LD s.220/2027

*Ey kim yüzünġ kuyaş idi sarġardı şeybdin / Bilgil ki sarġarur **oyaķur** çaġıda kuyaş*

NŞ s.250/250-6

***Oyġatur** şubĥ-ı bahār ilni fīġan birle seĥāb / Kim şabûĥī çaġıdur mest bolunġ iy aĥbāb*

FK s.45/44-1

*Raķīb öyide nihān **oynar** ol ĥabīb kumār / Nitip özümni anġa hemdem-i kumar kılāy*

BD s.273/371-1

*Tīz iter tīġunġ Nevāyī ışkını / Gerçi **ot öçer** eger su saçılur*

GS s.164/196-7

*İl bilmesün dip ol ħara köz luġf ile manġa / Uġrın baķarnı **öġretür** üçün kıya baķar*

LD s.56/507

*Sāķīyā mey tola kim ‘arbede ister köñġlüm / Ay ħalender çala başla **öġürür** kökte ħopuz*

GS s.185/226-7

*Fenā mey-ĥānesiġa sal mini iy rind-i ‘ārīf kim / Ġamımnı **öksütür** deyr-i fenā mey-ĥāne andın köp*

FK s.71/71-7

*Nidin ‘āşıkını **örter** şeyn-ı ma şūk / Çü ‘āşık munda kildi ‘ayn-ı ma şuk FŞ s.79/II/17*

*Kiçe köymek resmini pervāne mindin örġenür / Şem‘ köydürmek işide meh-veş imġa **ötkenür***

BV s.133/171-1

*Ki ‘ayn-ı keremdin kaçan kim ilāĥ / Güneĥkārdın **ötkerür** bir günāĥ*

Sİ s.54/112

*Tiş Kadap min la linġ üzmes min andın bu ħama‘ / Enbur-ı hicrān bile **parpar** soġursalar tişim*

GS s.326/431-3

*Her kaçan lā‘linġ tebessüm kılsa şeker **saçılur** / Çün tekellümdin dem ura dürr-i gevher **saçılur***

GD 19/1

*Sinsiz imgek sarıdın birdemni cān miñg yıl **sanar** / 'Ömr uşoldur kim sanar dil-dār
ışikinde kiçer* LD s.58/526

*Dem-ā-dem za'fım andındur ki müjgānıñg hayālidin / Cerahtlıg köñgülge **sançılur** bir
hār her sā'at* BV s.65/86-5

*Tiğ-ı cefānı kim ki disenğ ehl-i hāldür / **Başığa sindurur** büt-i bī- 'tidāldür*
BD s.272/364

*Ölerde cān **talaşur** nā-tüvān dik / Kemerde başı yançılğan yılan dik* FŞ s.395/XLIII/53

*La l-i sīr-ābıñgdın ol yañlıg kilür cān ağıma / Kim eger hod tamızurlar su **tatur** kan
ağıma* NŞ s.535/538-1

*Her niçe közüim aç irse köz **toyar** / Ger açılsa sīm dik nazük teniñg* BD s.286/419/2

*Zevk ile nūş eyle cām bāde-i gülrenğ kīm / Hoş **tutar** serv-ī sehīga erğuvan cām-ı 'aķık*
GD 28/5

*Her kiçe zülfüñg hayālī ki bu köñglümge **tüşer** / Min bilürmin dağı bu köñglüm ki mindin
ni kiçer* GD 16/1

*Tiken sarı kim kol **uzatur** nühüft / Koliğa kirer gonçe-i nā-şüküft* Sİ s.85/568

*Mīve yıgaçıga sīm **ükülür** / Andaķ ki direm ara kömülür* LM s.113/XII-835

*İşikiñg iti üni **yaķar** hoş kulaķmga / 'Āşık kişige yaķķanı tig çeng ü çeğāne*
SD s.200/430

*'Āfiyetdin 'ışķ sarı başladıñg / Yüz **yanar** ot içre alıp taşladıñg* LT s.100/1162

*Kaşıñg her lahza oynatsanğ qarargan köz **yarur** gūyā / Yanğı aynıñg irür mışķal bu
közgüniñg cilāsında* FK s.15/11-3

*İmes bu çeşm-i hūrşīd kim ol ay gamıda / Köriüp sipihr yaman hāletim **közi yaşarur***
NŞ s.140/140-2

Gird-ā-girdi bir şar ‘ī yavuşur.

Babn s.11/H128b-4

Yazar çağda lebīnġ rengini gūyā / İzip tur Āb-ı hayvān birle naqqāş

GS s.206/257-5

Yıġlamsınur vü közige kilmes yaş

ML s.171/(B 11a)

*Sin ġam yeme ‘ışkımda didiġ kim süñgek oldunġ / Niçe yemesek kayġunı yir bizni ġam
ay cān*

LD s.166/1527

Āfitāb-ı hāverī mihriġde zerre tınmayın / Kök atı üzre minip tün kün yiler ol şeh-süvār

SD s.92/8

Muħaqqak bildi kim ol kim yonar taş / Kaçurmuştur güherliġ tacdın baş

FŞ s.327/XXXV/83

Menba ‘nuş lebiġni tapka min dik isteyü / Senġ-i hārādın çıkıb hayrān yürür āb-ı zülāl

GD 33/8

Taş işikte min gedā āhın ni bilsün her kiçe / Ol ki uykuğın köz açmas taht-ı ikbāl üstine

LD s.185/1702

Kıldı çün bu nev ‘alarġa serzeniş / Didi olturmaġ bile açılmas iş

LT s. 119/1440

*Bir derd-mend köñgliđe körsenġ veca ‘anġa / Ger köñgliġ aġrumas ol imes bu durur
veca ‘*

BV s.221/288-5

*Baş aġardı köz aġardı vü aġarmas köñliġ / Tiresin her niçe kim tutti sevādınġı
beyâz*

NŞ s.275/276-4

... ve iligi neces bolġan yinġin yusa, hergiz iligi arımas.

NM s.185

*Nevāyī künde çün bir kurş maqsūm artmas ni sūd / Felek dik bolmaġınġ ser-geşte tün
kün ihtimām eylep*

GS s.72/63-9

Hûş-yâr anı bigil bu fenâ deyride ey şeyh / Kim tolġuça peymānesi bir laħze ayılmas

NŞ s.228/228-6

*Ger Nevāyī hālīga ol şūh **bakmas** rahmile / Gāh ībret birle hem ol yan nazar salmağı bes*

GS s.202/251-7

*... ve burunğı alğan ikki hātūnınıŋ katığa hıç **barmas**.*

ŞT s.127/[71b](14)

*Ƙoynu kim su otқа **başkarmas** şubān / Ol sürügni eylegil žāyi 'gümān*

LT s.128/1576

*Ƙadem bas köz üze kirpükke baķmay / Tiken **buşmas** ayaķķa bolsa nemnāk*

LD s.100/913

*Līk bu efsāne birle **bütmes iş** / Söz bile il vaşl gencin tapmamış*

LT s.40/354

*Na lidin **çaķılmas** ot belkim şererler ayrılır / Her taraf meydān ara kim ot kibi sürdenŋ
semend*

NŞ s.116/116-3

*Ol köz ağıznı luḡfī **dimes** nergis ü nebāt / Ağzıŋg közüŋg kaçında alarğa ni baş u köz*

LD s.86/788

*Mihrdin dir min ki bolsam dāyim ol ayım bile / Neyleyim kim çarç **ivrülmes** miniŋ
rāyım bile*

GS s.411/557-1

*Munķatı 'bolsa bedendin çün cān / Beşeriyet hücübī **ķalmas** ol ān*

BD s.107/4/96

*Ni uyķu kimse andın **ķanmas** uyķu / Ƙıyāmetķa digin uyğanmas uyķu*

FŞ s.482/LI/147

*Meniŋg hālimga **ķaramas** bolsanŋ ni üçün meni ķarı ķışige alıp berdinŋ tidi.*

ŞT s.188/[91b]2

*Cihān birle cihānnıŋ ehlidin bī-ḥad melālīm bar / Biridin ķat 'itip ol birge **ķatılmas**
ḥayālīm bar*

BD s.299/494

*'**Āķl sığmas** 'ışķ ivine kim ḥarīm-ī ḥaşş irür / Li mü Allah kūyide Cibril maḥrem mey
bulur*

GD 20/2

*Kerem farḡdın budur anıŋg işi / Kim ol işķe özge **tutulmas** ķişi*

Sİ s.54/113

Cānım hedefi içre o~~ğ~~urmas irür ol hayf / Nāgeh irigey bağrım otı içre başağı

SD s.304/797

*Ḳıbletü 'l-küttāb kim dirler anı Sulṭān 'Alī / Kim ḳazā kilki mişillig ḥāmesi **yazmaz** ḡalaṭ*

GS s.535/730-XLVII

*Sipihir her gice yüz minḡ közin nidin **yummas** / Vişālinḡe yana bir gice ger imes müştāk*

GS s.249/320-6

Çokluk 1. Şahıs:-r bİz, -Ar bİz, -Ur bİz

***Bütkerür-biz** diseler ol zaḥmlarnı bütmenḡiz*

NŞ s.212/212-3

*Gehī feryād u efgānnı **çikerbiz***

FŞ s.286/XXX/98

***Örtenür biz** her zamān öz dīnimizniḡ za'fidın*

LD s.188/1732

***Tiler-biz** şifā bir Mesīḥā-nefesdin*

BV s.156/203-3

*İnel Ḥānnıḡ arasında niçe yıl ötkenini cezḡ **ayta bilmey miz.***

ŞT s.166/[84b] 18

*...tā tirikimiz uşbu ayılḡan sözlerdin **ḳaytmas biz.***

ŞT s.163/[84a]1

*...anınḡ üçün Tinḡri'din ayrulukḡa 'özr **ḳolmas-biz.***

NM s.79

Çokluk 2. Şahıs:-r sİz , -Ar sİz , -Ur sİz, -Ur sİzlAr

*Niḡārınḡ ger barur bat kilgüsidiür yime ḡam **dir-siz***

NŞ s.471/471-4

*Siz **öter siz** ay tig ü köz tüḡlüki yanında rūḡ*

LD s.220/2027

*Min kizḡüçi ḡulnuḡ tururın siz ni **sorar siz***

LD s.25/234

*Cān u könḡül içre **urar siz** ḡadem*

LD s.87/792

*İskender işitse kim anınḡ sarı **yörür siz***

LD s.176/1617

*Men bilgenni sizler **bilmesizler** barınḡlar torpaḡdın bir ḡişiniḡ şüretin yasaḡlar tidi.*

ŞT s.112/[67a](3)

Çokluk 3. Şahıs:-rlAr, -ArlAr, -UrlAr

- Gönçe diktür kim **açarlar** küç ile berglerin* BV s.10/11-2
- ‘Aṭā bahşi kim anıṅ rāy feyāzındın **ālurlar*** GD 41/5
- Öz azvālīga **aylanurlar** barı* Sİ s.396/5221
- Türkçe til bile dirler ve eteke ve inekeni hem bu til bile **ayturlar**.* ML s.176/B17b/(18)
- Kirerde şeh niçük kim mülk ili **bağlarlar** āyīnler* GS s.141/161-5
- Siz mışrga digrü çü **bilürler** ki alur siz* LD s.176/1619
- Telḥ irür andaḵ kil il sāgar **içerler** aş ara* NŞ s.18/18-5
- Şeyḥ didi ki ṭarīḵ birdür ve barça birge oḵ **kayturlar**.* NM s.255
- Ṭun’n-nūnnı alıp öltürüp başını **késtiler**.* Babn s.103/H205b-4
- Körerler** toydın artuḵraḵ tümen miṅḡ ḡatla heycānı* SD s.164/305
- Şūḥ yaşlar dik ki **oynarlar** çubuk merkeb ḡılıp* GS s.68/59-3
- Öltürürler** hem-demiṅḡ bolsam öler min bolmasam* GS s.50/32-5
- Sındururlar** başını yā tişini* BD s.286/421/1
- Kim eger ḥod **tamızurlar** su tatur ḡan aḡzıma* NŞ s.535/538-1
- Çü on kün öter **uyḡanurlar** barı* Sİ s.396/5221
- Andın **yaşururlar** érdi bī-ḡad* LM s.175/XVIII-1467
- ...ve alarnı **olturturlar** ve iliglerin **yiştürürler**...* NM s.8
- Cünūnum ḡayretidin bir dem il köz mindin **almaslar*** GS s.194/239-8
- Ḥālim eylerler su’āl ammā **işitmesler** cevāb* GS s.58/45-5
- Bir yolu ‘ışḡ ehli ‘ārī-min ki **koymaslar** mini* BV s.47/64-3

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE GENİŞ ZAMAN KİPİ ÇEKİMİ	
I. teklik	-r mIn, -Ar mIn, -Ur mIn / -Am, -Em
II teklik	-r sIn, -Ar sIn, -Ur sIn
III.teklik	-r, -Ar, -Ur
I. çokluk	-r bIz, -Ar bIz, -Ur bIz
II.çokluk	-r sIz, -Ar sIz, -Ur sIz, -Ur sizler
III.çokluk	-rIAr, -ArIAr, -UrIAR

IV.1. 4. Gelecek Zaman Kipi

Gelecek zaman kipi, henüz gerçekleşmemiş bulunan; ancak fiilin gösterdiği oluş ve kılışın gelecekteki bir zaman kesiminde mutlaka gerçekleşeceğini bildiren bir kiptir.²⁵⁰

Çağatay Türkçesinde gelecek zaman üç şekilde teşkil edilir.

IV.1. 4. 1. Birinci Tip

-ğa / -ge + şahıs zamiri

Çağatay Türkçesinde gelecek- istek anlamında kullanılan -ğa / -ge ekinin Mansuroğlu, Kutadgu Bilig'den itibaren –ğay eki ile birlikte kullanıldığını belirtmektedir.²⁵¹

Orta Türkçe ve Çağataycada –ğay / -gey, -kay / -key (<-ğa / -ge, -ka / -ke) eki ile teşkil edilen gelecek zaman kipi yanında <-ğu / -gü, -ku / -kü ekiyle teşkil edilen şekilde yaygındır. Eckmann, <-ğu / -gü, -ku / -kü isim-fiil ekiyle teşkil edilen gelecek zaman kipine, *mutlak gelecek zaman* adını vermiştir.²⁵²

²⁵⁰ Zeynep Korkmaz , Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.623.

²⁵¹ Mecdut Mansuroğlu , “Türkçede –gu Ekinin Fonksiyonları ”, Türkiyat Mecmuası, C. X, 1953, s.347.

²⁵² János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.134.

Gelecek zaman çekiminde şahıs zamirleri kullanılır. Ekin ünsüz uyumu göze çarpmaktadır.

Teklik 1. Şahıs:-GA mIn /-kA mIn

<i>Ey Nevāyī ger hidāyet yitse yolğa kirge-min</i>	BV s.189/248-7
<i>Mümkün imes kitke min ol kara köz küyidin</i>	BD s.174/94/4
<i>Körge min dip bende dāyim minnet-i cān tartadur</i>	LD s.74/672
<i>Yügürmey nitke-min çıkse kaçā birle kader her yan</i>	NŞ s.461/461-8
<i>Ravzada tapka min orun lāle vü yāsemīn ara</i>	LD s.15/138
<i>Bāğ-ı hüsnüngdin gülī ger tirge min</i>	LD s.289/2637
<i>Luţfunğ refīkim olmasa ni had ki yitke min</i>	GS s.29/4-6
<i>Bestesindin nazār kötermege min</i>	LD s.298/2700
<i>Körmey yüzünğni ölmege min intizārda</i>	LD s.183/1680
<i>Pesend itke min şāhlıǵ pāyesin</i>	Sİ s.127/XVII-1196

Teklik 2. Şahıs:-GA sIn /-kA sIn

<i>Sözümni okup saǵnǵa sin özümni</i>	BD s.326/574
<i>Niçe ey hirān otı ansız mini köydürge-sin</i>	BV s.477/II-658
<i>Veh niçe öltürge-sin her laḥze anı tirgüzüp</i>	NŞ s.52/52-5
<i>Şermende bolur sin āḥır iy dost</i>	BD s.195/126/38
<i>Tuḳkanlıǵdın köñgülni savutmaǵa sin</i>	BD s.249/275/1
<i>Ki sundurǵa sin levḥlerni nühiüst</i>	Sİ s.270/3339
<i>Hızr-veş ḥaṭ birle çun hüsnüng semendin sürge-sin</i>	BV s.332/450-1

<i>Könğlüm öyin her niçe kim isteseng gam tapka sin</i>	GS s.358/480-1
<i>Tapka-sın aşı kebüter-hānğa yol</i>	LT s.53/523
<i>Derd ehli miñnetidin tapka-sın bir dem ferāğ</i>	NŞ s.297/298-6
<i>Bir baķış ümmīdidin ey köz niçe tilmürge-sin</i>	BV s.332/450-4
<i>Refi ‘ āsitān öpkeli yütke sin</i>	Sİ s.163/1724
<i>Cānıma her laħza furkat şu lesi yitkürge-sin</i>	BV s.477/II-658
<i>Ki sundurğa sin levhlerni nühiüst</i>	Sİ s.270/3339

Teklik 3. Şahıs:-GA /-kA

<i>Kayğusı velī kayğum ol ay kirge vebāle</i>	SD s.222/509
<i>Cānnı yüz renc okğa eylep hedef</i>	LT s.82/913

Çokluk 1. Şahıs:-GA bİz /-kA bİz

<i>Ya temennāsıda cān terk ütke-biz</i>	LT s.46/441
<i>Bizge cānān valśı oldur kim cemālin körge-biz</i>	FK s.203/210/1-9
<i>Kim vişāli kāmığa ya yütke-biz</i>	LT s.46/441

Çokluk 2. Şahıs: -GA sİz / kA sİz

<i>Dostlar könğlümdekin kabrim taşığa yazğa siz</i>	BD s.171/89/4
--	---------------

Çokluk 3. Şahıs:-GAIAr /-kAIAr Tespit edilemedi.

IV.1. 4. 2. İkinci Tip Gelecek Zaman –İstek

-ğā (y) / -ge (y) + şahıs zamiri

Eckmann, bu ekin gelecek zaman- gereklilik- istek anlamında kullanıldığını belirtir.²⁵³

Mansuroğlu, ekin gelişimini Eski Türkçenin Uygur devresine kadar götürmektedir. Ekin ünsüz uyumu bulunmaktadır.

Teklik 1. Şahıs: -GAy mIn / -kAy mIn

<i>Dir irdim hecride şāyed özümnü asray algay min</i>	GS s.332/440-2
<i>Anğa şükrāne birgey min bu yalguz hasta cānımnı</i>	LD s.264/2435
<i>Niçe hicrānı zindānıda ol aynınğ kapalgay-min</i>	NŞ s.471/471-2
<i>Ki bolgay min ol haylnınğ pey-revi</i>	Sİ s.94/705
<i>Bu cefā def'in ni yanglığ eylegey min kim yiter</i>	GS s.52/36-2
<i>İslegey-min yok ki it yanglığ kötürgey-min anı</i>	BV s.438/607-2
<i>Ahbāb yığınındın niçe kalgay min</i>	BD s.263/331/1
<i>Niçe hicrān tūni mahmūrluğ birle kanalgay-min</i>	NŞ s.471/471-7
<i>Niçe tağ u deştdin istep kitürgey-min anı</i>	BV s.438/607-7
<i>İslegey-min yok ki it yanglığ kötürgey-min</i>	BV s.438/607-2
<i>Niçe köygey min ol ikki nā-müselmān otığa</i>	GS s.429/583-2
<i>Şarşar-ı āhımdın ol dem kim öçürgey-min anı</i>	BV s.438/607-4
<i>Kaçan vişāl meyidin demī ösürgey min</i>	BD s.188/120/4
<i>Manğa bes bu şeref kim itleri içre sanalgay-min</i>	NŞ s.471/471-6

²⁵³ Mehmet Akalın, "Çağatayca", Tarihî Türk Şiveleri, Türk Kültürünü Araştırma Enstitüsü Yay., 2.b. Ankara, 1988, s.241.

- Barğan kişidin ağız sözün **sorğay min*** BD s. 238/228/2
- Kim felek cāmın tola tutsanğ **sömürgey-min** anı* BV s.438/607-6
- Beden za ‘fı bile yol şiddetidin gerçi **talğay-min*** NŞ s.471/471-8
- Ümīdim oldur ki bu t̄āyife şoḥbetide **tirilgey-min...*** NM s.293
- ‘Aḳldın veh kayda **tutḳay-min** min-i rüsvā ümīd* BV s.96/118-4
- Taşavvur kılma kim min serzenişlerdin **uyalğay-min*** NŞ s.471/471-3
- Ki ḥüsnünğ vaşfi **yazğay min** kitābī kâğıdı gül-gün* GS s.340/453-1
- Veh kaçan **yitkey min** ol dil-bende min* LD s.290/2643
- Niçe bu va ‘de bile Bābüṛā **yügürgey min*** BD s.188/120/6
- Terk-i ‘ışkınğ **kılmağay min** tā ebed* LD s.287/2618
- Kilmegey min** cevridin ḥaḳḳā tile* LD s.273/2503
- İsterem kim **körmegey** elbette nā-maḥrem yüzün* BV s.351/479-2
- Tā kıyāmet **tapmağay-min** ehl-i devrāndın haber* NŞ s.175/175-6
- Didim in hem ol cihetdin sözni bes kıldım kim ol uyḳudın sini **uyḡatmağay-min.***

NM s.147

Teklik 2. Şahıs: -GAy sIn /- kAy sIn

- ...ve olça anıñg bile işitkey ve anıñg bile **anğlağay-sin** hayāt ve tiriglikdür.* NM s.137
- Özüñg **asrağay sin** iḳer çağda rāḥ* Sİ s.95/VIII-723
- Ġaflet uyḳusdın **ayılğay sin*** BD s.208/129/72
- Kim niçe yüzümge **baḳḳaysın** yıraḳdın tilmürüp.* ML s.173/(T776b1)
- Çü baḳsanğ közgüge ol dem meger ḥālumnı **bilgey sin*** LD s.149/1365

<i>Kim digey-sin kim perî mevcûd imes</i>	LT s.101/1172
<i>Beden içre rûhumdın digey-sin eșer yoktur</i>	NŞ s.166/166-3
<i>Raḥmet sanğa zinhâr ki bat kilgey sin</i>	BD s.260/317/2
<i>Ger kader kılsanğ ișitgeysin mezârımdın diriğ</i>	GD 27/4
<i>...su ve tofrağ ve nefis ru'ûnetidin kopkay-sin ve dimegey-sin...</i>	NM s.86
<i>Tenimğa niçe kim nezzâre kılsanğ dâğ körgey sin</i>	BD s.177/99/4
<i>Körge olğay-sin başınğnı bir avuç taş astıda</i>	NŞ s.88/88-6
<i>Hoş ol ki kilip yanıma olturğay sin</i>	BD s.238/228/1
<i>Kim sin öltürgeysin ü envâ'-ı buḥtan özgege</i>	GD 3/4
<i>Sağnğaysin mini hem tartıp âhî</i>	FŞ s.243/XXV-151
<i>Yâ bir nefes allımda kilip turğay sin</i>	BD s.238/228/1
<i>Vaḳt oldu ki hicr nâmesin türgey sin</i>	BD s.256/302/1
<i>Ya rab ki uçrağay sin bir yâr-ı bîvefâğa</i>	LD s.304/2730
<i>Mên ḥasteni hem unutmağay-sen</i>	LM s.239/XXV-2135
<i>Kiçe ot yaḳkay-sin âteș-gâhğa</i>	LT s.114/1373
<i>...yüzidin sanğa yüzlengeyler yana dünyâğa yanğay-sin...</i>	NM s.100
<i>Her niçe kim raḥmsız yığlağay sin ḥâlma</i>	LD s.33/303
<i>Ey muğannî bes ki yığlatkay-sin ilni bezm ara</i>	BV s.363/498-7
<i>...bolsam sen hem uşol yol birlen yörigey sen tidi.</i>	ŞT s.180/[89a] 6
<i>Açsa bilmen kim nidin açılmağay sin ay köngül</i>	GS s.292/382-6

<i>Yârdın zinhâr kim ayrılmağay sin ay köngül</i>	GS s.292/382-1
<i>Bolmağay sin içi küfr ü taşı dîn</i>	LD s.285/2602
<i>Tapşurğay işitkenge ki fâş iylemegey-sin</i>	BV s.507/708-2
<i>Ger disenğ katıg belâğa kalmağay-sin çerhdin</i>	BV s.187/244-6
<i>Zindân-ı fûrkat içre min dik kapalmağay-sin</i>	NŞ s.483/485-2
<i>Meyl itip yaşlar sarı katılmağay sin ay köngül</i>	GS s.292/382-3
<i>Kılmağay-sin nâ-ümîd anı dağı</i>	LT s.27/177
<i>Yüz gamım def` iyledinğ kim körmegey-sin gam yüzün</i>	BV s.351/479-1
<i>Sin hem anınğ cemâlin körmey su ğalmağay-sin</i>	NŞ s.483/485-5
<i>Çün sini yâr istegey tapılmağay sin ay köngül</i>	GS s.292/382-2
<i>Kündüz özni tutmağay-sin nâ-tüvân</i>	LT s.114/1374
<i>Mên hasteni hem unutmağay-s en</i>	LM s.239/XXV-2135

Teklik 3. Şahıs: -GAy / -kAy

<i>Çün hümay-ı himmeti açkay kanat</i>	LT s.175/ 2200
<i>Ol su ni taraf barsa açılğay gül-i ra`nâ</i>	GS s.54/38-1
<i>Kim Hızır suyun agızlanğay lebinğning qaşıda</i>	BD s.125/14-2
<i>Ki közdin akızğay düir-ı nâbnı</i>	Sİ s.511/6910
<i>‘Acab hayrân kalıp-min kim ni alğay</i>	BV s.28/37-5
<i>Bir zamân alğay muni vü bir zamân karğay anı</i>	GS s.475/652-3

...çün cāhuda artur-ğay ol tevāzū‘ ve fūrū-tenlikda artturğay; çün māluda arturğay, ol seħada arturğay; ol ‘ömrde artuğay, ol ‘ibādet ictihādıda arturğay. NM s.78

Ni ol zīnet ki **asılğay** kulaqtın FŞ s.96/VI-20

...çerik ve çapķunğa **atlanılğay**. Babn.s.29/H144b-10

Ki **ayğay** müşterī kallāşlar mālın mezād eylep NŞ s.59/59-9

Her kim kiçe mey içip şabāh **ayılğay** BD s.274/373/1

Zülfünğğa meger tanğ yili hālumnı **ayıtķay** LD s.123/1125

ķul ki **ayrılğay** bigidin big ni kim sulţānıdın GS s.372/500-8

Bardı ol kişverğa kim **barğay** resül LT s.90/1019

Hākan ol yanglığ ki **basķay** mühr ebvāb üstine NŞ s.563/566-5

ķuyaş **batķay** ‘izārın derhem eylep FŞ s.121/X/48

Hātırım vīrānlığın **bilgey** birev hicrānıda BV s.20/25-1

Bilingey diyilgenge bir bir işi Sİ s.114/999

Tiler anı bu feh ehliğa ‘arz ķılıp cilve **birgey**. ML s.179/(F780b)/25

Taşda kazğan haķ ni imkān kim **bozulğay** GS s.413/560-3

Kim okķusa hātırı **buzulğay** LM s.382/XXXVIII-3610

Yüz risāle **çıķķay** artuķ belki her bābı anıng LD s.105/958

Çikilgey halk ara yüz tiyg-ı hūrīz FŞ s.174/XVIII-25

...Mīrzā bir yerde bolğanda ikele mirzānıng teklifi bile **içilgey**. Babn s.91/H196a-12

Nē degey ü dēse kim **ınangay** LM s.87/IX-587

Hem tolun ay dik **iksügey** her kim anğa pejmān irür SD s.122/131

<i>Cunūn otı bile könglin iritkey</i>	FŞ s.356/XXXIX/7
<i>Ni dil-efgārī ki kayğurgay melālimdin gehī</i>	BV s.467/652-1
<i>Kim bu yoldın iy köngül ol kuyaşnı kaytargay</i>	BD s.311/542/1
<i>Deşt üzre ol ün sonğıça kākey</i>	LM s.139/XIV-1099
<i>Kim bu şıdkıng ‘özrini kolğay İlāh</i>	LT s.123/1494
<i>Kim ol arıqқа her kim su kivürgey</i>	FŞ s.286/XXX/92
<i>Anıng dik ki kongay çibin zāğ üze</i>	Sİ s.250/3034
<i>Cān tapıp zār Nevāyī kopkay</i>	FK s.48/47-7
<i>Köygey āhumdın felek dem özgedür āh özgeçe</i>	NŞ s.465/548-4
<i>Ni kuvangay dem-be-dem sin nāzenīn ferzend ile</i>	GS s.411/556-3
<i>Kaçan ol gül bigin külgey açılğay bu mu ‘ammāsi</i>	SD s.230/533
<i>Bir bir okuğay kalmasa hıç nām u nişānım</i>	LD s.126/1158
<i>Haç ta ‘ālā öz kurbı bisātda olturtkay...</i>	NM s.139
<i>Nübüvvet şem ini ni nev ‘ öçürgey bu leheb hergiz</i>	BV s.163/213-7
<i>Hıred sünbül bigin şeydā bolup nergis tig ösrügey</i>	SD s.160/279
<i>Rūzgār ötkey anğa mundaқ irig</i>	LT s.151/1875
<i>Niçe ol yār yād itmey mini ağyār sağınğay</i>	BD s.292/452
<i>Ni otlar ki salğay cihān içre ol</i>	Sİ s.77/443
<i>Yıl anıng dik kim savurğay gonçe eczāsın büzüp</i>	NŞ s.52/52-3
<i>Anıng könglini Şirī’din savutkay</i>	FŞ s.436/XLVII/80

<i>Tapsa ol zarf ile mazrūfı hoş sıpkarğay</i>	FK s.298/316-8
<i>Közümni sürtmek kılsam heves sunğay kefi pâyın</i>	BV s.334/453-1
<i>İl allıda aķar şülegey birle su vü yaş</i>	NŞ s.250/250-5
<i>Böri ölgey ü koy tunğay çü Mūsītig şubān kildi</i>	SD s.108/75
<i>Kim maṅga ḥırmān u anıṅ oqıḡa tikkey tınāb</i>	GS s.60/47-3
<i>Kim uzun yaş tilegey serv-i ḥurāmānıṅ üçün</i>	LD s.150/1371
<i>Toktağay dip anda şāh-ı nīk-baht</i>	LT s.193/2446
<i>Kim şöhreti çün cihāṅga tolğay</i>	LM s.381/XXXVIII-35
<i>Nevḡa tüzgey bezm-i ḡam ehli bu zār ü bem bile</i>	BD s.179/104/5
<i>Tüzelgey çü yād itkey ol gūşmāl</i>	Sİ s.161/1693
<i>Şāyed bu maḡal bir āḡ urğay</i>	LM s.383/XXXVIII-320
<i>Kim közüṅge uçrağay kim bolmış asru derd-nāk</i>	NŞ s.323/324-3
<i>Şabāfirāşı tā her bar ḡonçe şeklidin urğay</i>	LD s.14/132
<i>Yüzüṅ bile lāf urḡalı kün lā-büd uyalğay</i>	SD s.216/488
<i>Gül bile nā-merdüm il andaķ ki üzgey ḡonçeni</i>	BV s.256/332-4
<i>Haķ yolın sanḡa yapķay ve eger ḡarām bolsa...</i>	NM s.127
<i>Başımda yıḡlağay hem yār u hem aḡyār her sā‘at</i>	BV s.65/86-3
<i>"firaking bımidin gam şamı yok bir yirde aramım kice yirküb yıputgey kim ki bar kasdıda bir düşmen"</i>	ŞL s.347
<i>Çerḡ hecrinḡde yaķındur başıma yımrülgey</i>	FK s.222/231-6
<i>Ni yirge yitişkey ḡıred bilmeki</i>	Sİ s.69/335

- Kim meger Sîmurğ **körgüzgey** liķā* LT s.244/3180
- Ki **yonğay** mûm dik hārānı tîşe* FŞ s.152/XV/84
- Ṭıfl yanğlığ kim **yügürgey** her taraf āhū körüp* GS s.70/62-1
- Ve hem ol dipdür ki maḥbetning ḥaḳîkatı oldur kim lutf bile **artmağay**.* NM s.36
- ...tertîbim kevkebesi a lâ derecedin özge yirni **bigenmegey**.* ML s.181/(B27b)(8)
- Ḳaddinı bu lutfı **dimegey** serv-i sehî kim* LD s.73/662
- Mey anda hem ol kün meger **kalmağay*** Sİ s.254/3099
- Ṭıflardın **kilmegey** ey pîr-i rāh* LT s.109/1287
- Şubḥ dik demde gerdûn **koymağay** āşārını* GS s.46/26-9
- Körmegey** ḥâtırını cem‘ özge* BD s.157/65/3
- Egerçi niçe içse **öksülmegey*** Sİ s.254/3097
- Gönçe yanğlığ könğlüme yüz ḥar-ı ğam **sançılmağay*** BD s.156/63/3
- Her zamān **siskenmegey** bî-ḥod fiğānumdın mining* BV s.268/352-2
- Kim ol ıssığ hevā **soldurmağay** nevres nihālimni* NŞ s.598/601-2
- Bu kündin sonğra **tapmağay** kişi dārūğa tersānı* SD s.162/295
- ...ve könğül ğayret ignesi bile aning ğayrıdın **tikilmegey**.* NM s.228
- Tükenmegey** yazılıp miḥnetim eger bolsa* NŞ s.12/12-5
- Belki yüz minğdin biri **yazılmağay*** LT s.273/3576
- Öte almağay** sür‘at itse bir ay* Sİ s.471/6325

Çokluk 1. Şahıs: -GAy bİz / -kAy bİz

- Yolunğda gence ger salğaybiz āhır* FŞ s.331/XXXV-142
- Ḳayu ‘özrüñğ ḳola alğaybiz āhır* FŞ s.331/XXXV-142
- Ve didi ki niçe biz özgelerniñğ tonın asrağay-biz ve siz biziñğ tonumuznı...* NM s.273
- Alar didiler ki kilip-biz ki Naḳşı iltkey-biz.* NM s.321
- Āzār ile niçe güft ü gū ḳılğay biz* BD s.258/310/1
- Mey birle meger ki şüst ü şū ḳılğay biz* BD s.258/ 310/2
- Körgey biz özümüzni ḥorāsān arasında* LD s.176/1620
- Ḳurbān boluban vaşlınğ üçün şükr ötegey-biz* SD s.212/470
- Ança urğay-biz bu yolda bāl ü per* LT s.46/440
- İstemekdin tunmağay biz bir nefes* LT s.46/439

Çokluk 2. Şahıs: -GAy sİz /-kAy sİz

- Her yaman bar yār ḳılğay siz* BD s.207/129/64
- Mini istesenğiz iy dostlar körgey siz uyḳuda* BD s.134/28/1
- Dōstlar mundaḳ digey siz sorsa dil-dārım mini* LD s.208/1916
- Didi kim min siziñğ üçün bir yir yasay kim anda yıḡlışḳay-siz.* NM s.17

Çokluk 3. Şahıs: -GAylAr, -kAylAr

- ...enfās bile gül dik açılğaylar.* ML s. 190/B42a-2
- Baḡdād’da Bābu’l-ṭāḳ ḳa iltkeyler ve ayaḡ iligin kiskeyler ve közin oyğaylar ve ser-*

- nigûn dârdın **asıkaylar** ve tenin köydürgeyler ve külin savurğaylar.* NM s.94
- Bağlağaylar özni ger hod şahne bolsun ger 'ases* NŞ s.234/234-8
- Ki çalğaylar revân kûs-ı beşâret* FŞ s.469/L/146
- Renc ü miñmet derdi **çıkkaylar** başımdın tolğasıp* BV s.47/63-7
- Tagârî ki digeyler anı kadeh* Sİ s.95/718
- Hakdın ekev anı istegeyler* LM s.186/XX-1580
- İrür andağ ki kuşlar **kıçkırışkaylar** yılan körgeç* GS s.98/101-1
- ...tâ vilâyatlarğa tahşıl ve iş küç için barganlar kēlip **koşulğaylar**.* Babn s.87/E151b-9
- Kim **kuçuşkaylar** alar bir birge nâ-geh uçaşıp* BV s.46/63-3
- Oğuznı avda yörgende tutup öltürgeyler.* ŞT s.128/[72a](4)
- İster ağızğa **tamızğaylar** mamuk birle sunı* NŞ s.588/591-7
- Nev-bahâr andağ ki **yağkaylar** bulutlar kökreşip* BV s.47/63-8
- Yana biyik ün bile kim i'tidâlsiz âşub bile **yığlağaylar**...* ML s.171/(B11a)/17
- Yörügeyler ol ilge bî-vehm ü bāk* Sİ s.404/5336
- Ger süñgek tig **bolmağaylar** ol ağız köz fikride* LD s.259/2381
- Bozok oğlanlarındın bir kişini pādīshāh kılğaylar ikki kişini kötermegeyler.* ŞT s.162/[83b](14)
- Didim dervīş pādīshāh işikige barsa andın **sormağaylar** ki...* NM s.37
- Ġalat u sehvin **tüzgeyler**.* BD s.326/573/7
- Ay u kün kim bezm **tüzgeyler** felek har-gāhuda* GS s.449/613-2
- Ney-şekerni bend bend itip **yigeyler** ham ham* LD s.127/1163
- Yibergeyler risālet nākılın bat* FŞ s.339/XXXV/91

Kalmağaylar ol şeref hādīsīdin

LT s.55/553

IV.1. 4. 3. Üçüncü Tip Kesin Gelecek Zaman

-GU/-GÜ +iyelik ekleri (+-dur/-durur/-turur)

Olumsuzuz: olumlu fiil tabanı +ğu +iyelik eki +yoğ(tuR)

-ğu / -gü, -ku / -kü eki, Eski Türkçeden beri bütün Türk lehçelerinde ve şivelerinde yaygın olarak kullanılan, teşekülleri fiil ismi, gereklilik ve gelecek zaman ifadeleri taşıyan isim-fiil (sıfat-fiil) ekidir. Köktürkçe ve Uygurca'da ekin gelecek zaman ifadesinden çok gereklilik ifadesi taşıdığı görülür.²⁵⁴

Teklik 1. Şahıs: -GU +m (+-dUr/-dUrUr/-tUrUr)

*Ki bu öydin **çıkarğum** ‘ākābet gerd*

FŞ s.140/XIV-9

*Bir naşīhat bar durur lākin kulağınğğa **digüm***

NŞ s.81/81-5

*Hüsniñğğa bakıp āh **digümdür** dağı ölgüm*

*Sin sin manğa dil-ğāh **digümdür** dağı ölgüm*

LD s. 130/1196

*Bir kuyaş hecrīdin andağ min ki **ıçküm** sıpkarıp*

BV s.84/105-4

*Ol cihān sarı bu armān **ılttügüm***

*Beyle otdın dāğ-ı hırman **ılttügüm***

LT s.268/3507

*Ötti il bolmağdın ol yaş min **karıgum** ‘ışkıda*

BD s.171/89/3

*Çü **kitküm** durur dehr bezmi kalıp*

Sİ s.113/987

*Dime kim köñglünğge **koyğum** zulm ile dāğ-ı ecel*

NŞ s.145/145-6

*Yüz guşsa vü endūh ile **bargüm** kara köz*

BD s. 309/535/1

²⁵⁴ Kemal Eraslan, “Tarihî Yazı Dillerinde gu / -gü, -ku / -kü İsim-Fiil Eki, Yapısı, İşlevi, Kullanılışı ve Genişlemiş Şekilleri”, Zeynep Korkmaz Armağanı, TDK Yay., Ankara, 2004, s.117-146.

<i>Āh kim ölgüm durur ħall bolmayın bu müşkilim</i>	GS s.313/412-6
<i>Meydānda birevni didi öltürgüm urup tīg</i>	NŞ s.437/438-5
<i>Dimiş mini ki itim kileside körgümüdür</i>	BD s.188/120/6
<i>Bu kündin sonğ közüm yaşın nazardın dem-be-dem salgum</i>	SD s.124/133
<i>Sonğra sanğa dağı ķahr sürgüm</i>	LM s.156/XVI-1270
<i>İçmegüm ħayvān suyn ey <i>Ĥizr</i> tapķum tā <i>ķadeh</i></i>	BV s.84/105-8
<i><i>ķoyun</i> dik yüz urgum durur her <i>ķaraf</i></i>	Sİ s.310/3937
<i>Yapşungum itekiñge iy <i>ķan tökküçi</i> <i>zālum</i></i>	LD s.123/1130
<i>La ‘li yādıdın ki yutķum dem-be-dem <i>ķasret</i> suyn</i>	BV s.422/583-2
<i>Kirip <i>ķehrim</i> çikmegümdür işik</i>	Sİ s.228/2702
<i>La ‘lini sıvdüm köziniñ <i>ķatlidin</i> ķayğurmağum</i>	BV s.63/83-2
<i>ķoymağumdur itekiñg kitsem iligdin her niçe</i>	BD s.171/89/2
<i>‘Özrüñni bu nev ‘ ķolmağum-dur</i>	LM s.244/XXV-2190
<i>Tapmağum yüz sa ‘y ile ol nā-müsülmān dik enīs</i>	BV s.176/231-3
<i>Tapmağumdur kimse ol nā-mihr- bān <i>hūbrāk</i></i>	NŞ s.314/315-6
Teklik 2. Şahıs: -GU +nğ (+-dUr /-dUrUr/-tUrUr)	
<i>Vey köz ayrılğunğdur ol gül-çihredin <i>ķan yığlağıl</i></i>	BV s.292/388-1
<i>Çü ‘ādil <i>ķeh</i> ilgidin içgünğ ayak</i>	Sİ s.138/1358
<i>Āħir itküñg çun gül ü serv-i revān birlen vidā‘</i>	BV s.222/289-7
<i>Çün yiti <i>ķat yirge</i> kirgünğ ‘ākābet <i>ķālā</i> ni sūd</i>	NŞ s.206/206-6

- Zülfîdin ay zahmlık könglüm **kutulgunğ** yok turur* GS s.164/197-2
- Koyup barın āhır çü **kitkünğ** durur*
- Digin kim alıp anı **nitkünğ** durur* Sİ s.438/5841
- Ey Nevāyî oynagunğ yok 'ışk tā yüz **körmegünğ*** BV s.291/387-7
- Hâtırında kitçi kim bat **oynagunğdur** başını* GD 42/1
- Ey köngül halk cefâsın singürürdin **ölgünğ*** BV s.407/562-4
- Çü **öltürgünğ** durur bu ejdehânı* FŞ s.210/XXII/66
- Salgunğ** āyîn-i firāk ol genc ü bu vîrân ara* NŞ s.5/5-1
- Halâş **tapku.nğ** bu kün yarın içinde* SD s.204/447
- Boyun koyup-min eger tîğ-i katl **sürgünğdür*** NŞ s.129/129-6
- Yüzi gül-zârıdın çün verd **tirgünğ*** FŞ s.360/XXXIX/68
- Çün **yarutku.nğ** köngül çerâğı* LM s.177/XVIII-1485
- Vaşlığa **yitişkü.nğ** niçe şa 'b irse Nevāyî* BV s.25/32-7
- Kilmegünğdür** inîzâr otığa cānım örteme* NŞ s.549/552-1
- Ey Nevāyî oynagunğ yok 'ışk tā yüz **körmegünğ*** BV s.291/387-7
- Könglünğ otıdın **savutmagunğ-dur*** LM s.291/XXX-2694
- Tapmagunğ** hergiz vefâ ehli alarnı tanlaban* BV s.338/457-11
- Teklik 3. Şahıs: -GU (+- dUr/- dUrUr/-t UrUr) /**
- (-GU+ iyelik ekleri (+ -dUr/ -dUrUr/--tUrUr)**
- Dürc-i la lingde nidin **külgü** durur külgü üze* BV s.389/536-2

<i>Yüz açsanğ açkusu yüz gül bağırda her tikenim</i>	BV s.311/417-5
<i>Biri dip ki 'özr işikin açkusu</i>	Sİ s.184/XXVI-2030
<i>Sanğa anğlatkusudur közgü hālın</i>	FŞ s.204/XXI-112
<i>Anıñ birle boğzıdın asulğusu</i>	Sİ s.253/3077
<i>Ni yirge bargusun bilmes bolup bī-hūş u bī-pervā</i>	SD s.126/146
<i>Başlağusudur 'adem sarı min-i güm-rāhnı</i>	LD s.255/2347
<i>Başımnu birgüsidür yilge 'ışkıñız bildim</i>	LD s.182/1674
<i>İn 'ām u vazīfe barı buyrulğusudur</i>	BD s.226/182/1
<i>Sin ü köp istürgüsi bu bāğ ara devrān şabā</i>	BV s.29/39-7
<i>Biri dip ki körgeç kara kaçkusu</i>	Sİ s.184/2030
<i>Kalgusu cānıñ ara dāğ-ı firāk</i>	LT s.156/1941
<i>Kim digey-sin çarh üze sigritgüsidür eşhebin</i>	NŞ s.447/448-3
<i>Va 'de-i vaşl iyledi ol ay hemānā kilgüsi</i>	BV s.64/85-6
<i>Bir kün sanğa bu sözlerimiz kilgüsidür yād</i>	LD s.34/312
<i>Kirgüsi āhır pençenğe kavğuçı çün arslan irür</i>	SD s.118/114
<i>Sin öterde türbetimdin kopkusudur āh āh</i>	LD s.175/1609
<i>Hasret bile ferhād kibi ölgüsi nākām</i>	LD s.128/1176
<i>Ya 'nī bu kebūter ölgüsi-dür</i>	LM s.343/XXXV-3217
<i>Maşşer künige tigrü mini örtegüsidür</i>	
<i>Niçe bu felek salğusu gurbetka mini</i>	BD s.243/249/1
<i>Sorğusu birbirisidin maşhıv olub keyf-i hāl</i>	GD 33/6
<i>Çün her iş sorulğusu elbette 'adl u dād kıl</i>	LD s.115/1057
<i>Tapkusu tağyır anıñ hālīga yol</i>	LT s.31/231
<i>Hāce bilipdür ki körgeç taşlağusudur ...</i>	NM s.8

<i>Hubbı birle könglüñg tolğusıdur</i>	BD s.113/4/163
<i>Çağır kitür barı hūblar çağırğa tüşküleridür</i>	BD s.280/396/2
<i>Riyāzı bile tüzgüsi durur şad</i>	Sİ s.119/1066
<i>Başın Nevāyī almağusı tā yıl olmağay</i>	BV s.442/612-7
<i>Mu ‘aṭṭar itmegüsi köz bu hāk-kū yanğlıg</i>	BV s.233/304-2
<i>Tapılmağusıdur uşbu kün tanğla ahī</i>	BD s.222/166/2
<i>Yitküsi zātıñğa irlikdin gezend</i>	LT s.71/766
<i>İçinde benī ādem olğusıdur</i>	Sİ s.528/7175
<i>Riyāzı bile tüzgüsi durur şad</i>	Sİ s.119/1066

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE GELECEK ZAMAN KİPİ ÇEKİMİ		
-GA -kA	-GAy -kay	-GU+şahıs ekleri/ (-dUr/-dUrUr)
-GA mIn -kA mIn	-GAy mIn -kAy mIn	-GUm /-dur -kUm /-dur
-GA sIn -kA sIn	-GAy sIn -kAy sIn	-GU +nğ (+-dUr /-dUrUr/-tUrUr)
-GA -kA	-GAy -kAy	-GU (+- dUr/- dUrUr/-t UrUr) / (-GU+ iyelik ekleri (+ -dUr/ - dUrUr/--tUrUr)
-GA-bIz/-kA bIz	-GAy bIz -kAy bIz	-
-GA siz -kA siz	-GAy sIz -kAy sIz	-
-GAIAr -kAIAr	- GAyIAr -kAylAr	-

IV.1. 5.Şimdiki Zaman Kipi

Şimdiki zaman kipi fiilin gösterdiği oluş ve kılışın içinde bulunulan zamanda başladığını ve sürmekte olduğunu gösteren kiptir.Türkiye Türkçesinde şimdiki zaman ekini karşılayan üç ek vardır. Bunlar 1. -(I) yor, 2. -mAktA, 3. -mAdA ekleridir.²⁵⁵

Çağatay Türkçesinde şimdiki zaman olarak üç farklı şekil kullanılmaktadır.

Tip I: Fiil tabanı + -a/-e, -y +durur/-dur + şahıs zamiri²⁵⁶

Tip II: Fiil tabanı + -a/-e, -y +durur/-dur

Tip III: -maқта /-mekte (-dUr)²⁵⁷

IV.1. 5.1. Birinci Tip

Fiil tabanı + -a/-e, -y +durur/-dur + şahıs zamiri

Olumsuzu: Fiil tabanı + -may /-mey +durur/-dur + şahıs zamiri

Bu kipin 1. ve 2. şahısta dur'suz şekilleri çok yaygındır.Anlam: a.Anlık (şimdi yapılan) eylem; b.Alışılmış (her zaman yapılan) eylem; c.Nadiren gelecek zaman ifadesi taşır.²⁵⁸

İşlekliği en çok olan kiptir.

Teklik 1. Şahıs: -a/-e, -y +dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr + mIn

Çü kıldı cilve közgü 'aksi yanglıg aldaray dur min GS s.350/466-5

Belī sin tıfl bu tułfe birle arğadaydur min GS s.349/466-1

Anıñg üçün ayta turur men kim Oğuz birlen Ögürçiknıñ arasında...ŞTs.208/[99a](5)

İşitür min fiğān līkin hadīşin anğlamay dur min GS s.350/466/7

²⁵⁵ Zeynep Korkmaz , Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.610-611.

²⁵⁶ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.136.

²⁵⁷ János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.134

²⁵⁸ János Eckmann, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma Haz. Osman Fikri Sertkaya), s.106.

- ...alar didiler ki her niçe **baḳadur-min**. NM s.254
- Maḥabbet otığa didi otun dur kim **ḳalay dur min*** GS s.350/466-3
- Ki turmay dur niçe kim cismim öyinde **ḳapay dur min*** GS s.350/466-6
- ...ḳarıntaş turur miz kil taḳı yurtunğa ige bol, men **ḳayta turur men tidi**. ŞT s.177/[88a]10
- Ve men andın **ḳorḳa turur men** dünyelik üçün ağızlarınğız ala bolur tip*. ŞT s.151/[79b]8
- ...cān berip yeryüzinde öz ornumğa ḥalīfe ḳılıp **ḳoya turur men tidi**. ŞT s.111/[66b](15)
- Başın **köredür min** ḳoyı igriliki çındur* LD s.69/626
- Köre dur min** ki barur yār u ḳalur min min-i güm-reh* GS s.416/565-1
- Da ‘vi-i mihrinğğa tanuḳ **tartadur-min** āhnı* NŞ s.555/653-I
- Didi bu lebbeykni ḥac üçün urmay-min kim anınğ üçün **uradur-min***. NM s.139
- Hicrinğde ni ḳan ḳaldı ki **yutmaydur min*** BD s.225/178/1
- Min-i bī-dil sanğa cān oynamaḳ birle **yaraydur min*** GS s. 349/466-1
- Hicrinğde ni ḳan ḳaldı ki **yutmaydur min*** BD s.225/178/1
- Digen çağda **bilmey durur** özini* Sİ s.159/XXIII-1673

Teklik 2. Şahıs: -a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tur + sIn

*Uluğ Töpeler kime yiberip ötkerip sorup tururlar kim ne yerdin bolur sen ve **ḳaydan kele turur sen tip***. ŞT s.223/[104a]7

*Mini ḥod **öltüredür sin** revā kirek bolsa* LD s.19/171

Teklik 3. Şahıs: -a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr

*Köz bāğda yüz gül **aça dur** ‘ışḳ velīkin* GS s.462/633-3

- Ki talbınur köp ü köksüm şikāfi açıla dur* GS s.166/199-6
- Eşkim suyudur ol ki yıraķıñg aķaradur* NŞ s.196/196-5
- Çiçekleri aladur hūş reng ü būy bile* SD s.172/331
- Közdin uçadur uyķu çü aķsam boladur* BD s. 263-329
- Oğuz iliniñ içinde uruş bolup kızıl ķan ķara su teg aķa turur.* ŞT s.200[95a]4
- Nāvek-i ğamzeni ol şūķ ķayan kim atadur* BV s.115/143-9
- ...mubārek süñgeklerin laħdda yığıp ba ‘zını ba ‘zıdın ayıradur.* NM s.20
- Bağır bile yürekim birbiridin ayrıla dur* GS s.166/199-2
- Ol dipdür ki tiler-min sizinğ bu aytadur ğan sözleriñizdin örgenğey-min* .NM s.202
- Egerçi bolğalı ‘ālem bināsi aytıla dur* GS s.166/199-7
- Efsūs ki bāṭıl baradur vaķt-i şerīf* BD s.263/330/2
- Yana bir mişāl ki tirmek ma ‘nāsı biledür.* ML s.175/(B16a)/5-6
- Boladur könğül perdeliklerğa rāğıb* BV s.38/50-6
- ...bu söz aytķanıñğa bilmegenlerin bilip könğülleri hoş bola turur.* ŞT s.110/[66a](11)
- ...başın uçurmak ve deryālarda ğarķa boladur ğan kimeni tutup sālīm...* NM s.11
- Yā ğāyet ösrüklükidin bulğana dur* GS s.545/770-XXXVII
- Geh anı sinduradur ğāh munı butratadur* BV s.115/143-6
- Bu yenği otķa ki ten külbeseide yaķıla dur* GS s.166/199-4
- Cānum çıķadur derd ile cānānıma aytıñg* LDs.103/943
- ...yüzin yırtıp barķa yerini ķan ķalıp ayta turur kim...* ŞT s.188/[91b] 16

- Könğlüm ol yan **çikedür** nige ki mecnûn könğli* BV s.458/638-2
- Bu oğlannıñ atını bu va^{kt}ğaça Yavlı **diy turur irdük***??.ŞZH*** ŞT s.158/[82a]12
- Hayāl itsem ol binli hāl **iltedür*** BD s.312/545-1
- Qadeh kitür ki igip kadni hayr-bād **itedür*** BV s.117/147-1
- Meger ki şem 'i-cemāli fetīlesi **igilip tür*** GS s.133/151-1
- Luḡfī saḡa cān asramış u qaşd **itedür** hecr* LD s.160/1474
- İyledür kim gül-sitān içre iser her yan şabā* BV s.29/39-6
- Qaçarını körey disem **qaçadur*** LD s.250/2305
- Kim bu su aḡsa baḡır hem aḡa qanın **qatadur*** BV s.115/143-5
- Mini şeydā **qıla durḡan** bu könğöldür bu könğül*
- Hār u rüsvā **qıla durḡan** bu könğöldür bu könğül* LD s.119/1086
- Kāfir dise ḡamzenḡni oḡ uçı bile sözler*
- Mihrāb içide qān **qıladurqanı** nedindür* LD s.69/627
- Uzaḡ 'ömr tapqan devletli ve müsülmānlıḡa ḡüşiş **qıla turḡan** kişi irdi.* ŞT s.220/[102b]9
- Alar didiler ki sin qaydın biziñ Lehāverd 'din **kiledürgenimizni** bildiñ?* NM s.337
- İşḡ anı **kiltüredür** haste Nevāyī ḡaraḡı* BV s.115/143-9
- Tuman at qoyup turur men kim tuman uzaḡ turmas, tiz **kite turḡan.*** ŞT s.173/[87a](1)
- Köredürgen** kişige alarnıñ bu ülfet bile mu'āmeleleri ḡoş kilip birin tilep... NM s.17*
- Çehredin bürqa' mu aldıñ māh-ı tābān **körmedür***

<i>Ya tebessüm eyledinğ kim şüret-i cān körmedür</i>	LD s.48/440
<i>Mużtarib könğlüm ikin mü köyedürgen ten ara</i>	GS s.353/472-4
<i>Kim anı köydüredür ‘ışk otınıñğ ħurkatı köp</i>	NŞ s.67/67-3
<i>İmām oltursa oltura turur, tursa tura turur.</i>	ŞT s.129/[72a](17)
<i>Ölüm uykusığa barğanlar ise oyğatadur</i>	BV s.115/143-4
<i>Bizni raķıǵbler öltüredür yok sanğa ħaber</i>	SD s.252/615
<i>Ki mundaķ ot anğa bir şūĥ-ı nev-cevān saladur</i>	FK s.159/161-1-7
<i>Yana ‘aceb tikenī könğlüm içre sançıla dur</i>	GS s.166/199-1
<i>Nāvek-i ġamzeni ol şūĥ kayan kim atadur</i>	BV s.115/143-7
<i>Bostān u bāġ farkına kör kim ni tartadur</i>	GD 11/2
<i>İt tig mini cān tartura turğınça munıñğ tig</i>	LD s.28/257
<i>Ķadem koyay dise uyķu közüümge tayıla dur</i>	GS s.166/199-5
<i>Kördi luţfī ki dudaġıñğğa piyāle tigedür</i>	LD s.263/2422
<i>Tanġlası ol refīķ kildi kördi kim ħar atıda tiprenedür.</i>	NM s.178
<i>Geh tirgüzedür vişāl eyyāmıdın</i>	BD s.250/278-2
<i>Līķ bī-ĥodluġ ile könğlüm özin toķtatadur</i>	BV s.115/143-2
<i>Toladur ġūşe-i vīrāne ta ‘vīz</i>	FK s.133/134-6
<i>Ol mest kibi ki bulğanur tolġana dur</i>	GS s.545/770-XXXVII
<i>Özlüki bāķi vü zāĥid uradur lāf-ı vuşul</i>	BV s.55/71-6
<i>Ĥālın anıñğ ki felek yaġduradur başıġa taş</i>	NŞ s.253/253-3

<i>Kim anıñg vaşlı mañga yaray durur</i>	BD s.284/412/1
<i>Gül-çihreler isteбен yörüydür</i> <i>hammām</i>	BD s.232/207/2
<i>Reşkdin bāğda pinhān yutadur</i> <i>kan gönçe</i>	NŞ s.554/557-1
<i>Dime ‘ayn-ı nāzdın ol köz açılmaydur</i> <i>ki bar</i>	GS s.169/204-2
<i>Kişi Cemşid cāmın satkun almaydur</i> <i>bahā iylep</i>	BV s.44/59-5
<i>Artmaydur</i> <i>hem bolmaydur</i> <i>kem</i>	BD s. 97/1-6
<i>Nidin ki feyz işikin bağlamay durur</i> <i>Feyyāz</i>	GS s.226/287-9
<i>Çünkü bilmeydür</i> <i>belī sāhildeki hāl-i garīk</i>	GD s.28/6
<i>Digen çağda bilmey durur</i> <i>özini</i>	Sİ s.159/1673
<i>Oğlan turur tili kilmeslikindin ni ayturın bilmey turur</i> <i>dirler irdi.</i>	ŞT s.124/[71a](3)
<i>Afgānğa kırıptür vılāyatlığı kalmaydur.</i>	Babn s.15/E100b-10
<i>Sart munga hem at koymaydur</i> <i>ve ner ü māde ikkelesin...</i>	ML s.176/(F779b)/25
<i>Mezra ‘-ı ‘ayşım kögermeydür</i> <i>emūm-ı āhdın</i>	NŞ s.148/148-2
<i>Kim kişi körmeydür</i> <i>andaķ tīre kün</i>	LT s.99/1147
<i>Özgelerniñg yüzide bu bende ay körmey durur</i>	LD s. 306/2737
<i>...ol ta‘līm alğan zıkrde iştiğāl körsetmeydür</i> <i>ve terk kılıpdur.</i>	NM s.242
<i>...ve lenger nānu ol vaqtdın biri öksümeydür</i> <i>ve çerāğı öçmeydür.</i>	NM s.375
<i>Özidin özgeni sıvmeydür</i> <i>bil</i>	BD s.105/4/62
<i>Ƙara Hānğa aytdılar kim oğluñız köçini sıvmey turur.</i>	ŞT s.125/[71a] (13)
<i>Kim kişi tapmay durur</i> <i>bu devrniñg pāyānını</i>	LD s.206/1896

<i>Toķunmay durur tařķa hergiz bařınġ</i>	Sİ s.163/1720
<i>Ölmekimni anġlaban ger şem ‘tutmay dur ‘azā</i>	GS s.55/40-5
<i>Maġa bu temennā tūkenmey durur</i>	Sİ s.461/6178
<i>Tik ġiisn iliniġ aġzıda tūřmeydür atıġ kim</i>	LD s.3/6
<i>Toġruban ulġaytmaydur bu acunnunġ dāyesi</i>	LD s.202/1863
<i>Cevrler kim ķıldı ol kāfir unutmaydur kōġül</i>	Nş s.151/151-5
<i>Taġyili tünd isme ol yan kim uyumay dur gice</i>	GS s.379/509-5
<i>...ammā Baba Ĥoř kildi bolur kintde varımaydur.</i>	NM s.411
<i>Ĥaķ yaratmaydur ikin sindin ķiři maġbūbraķ</i>	BV s.245/317-4
<i>Ni üçün pinġān bolur ger ol yaşurmaydur ķanı</i>	LD s.209/1924
<i>Sevmeslikindin alġan künindin beri bir yerde yatmay turur tidiler...</i>	şT s.125/[71a] (14)
<i>Gerři minġdin bir yazılmaydur yazıp yüz minġ řurūġ</i>	Nş s.106/106-8

Çokluk 1. Şahıs: -a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/ -tUr +mIz

<i>Bahār bolġandın sonġ piyāde kele turur miz tidiler.</i>	şT s.139/[75b](6)
<i>...tört minġ yılda bir bir at-be-at kimniġ bolġanın ve kimniġ bolmaġanın bilmey turur miz.</i>	şT s.167/[85a](8)
<i>...ķarıntaş turur miz kil taķı yurtunġa iġe bol, men ķayta turur men tidi.</i>	şT s.177/[88a]10

Çokluk 2. Şahıs: -a/-e, -y+durur/-dur / -tUrUr/-tUr +sIz Tespit edilemedi.

Çokluk 3. Şahıs: -a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr +-lar

*Mundaḡ maḡalda kim ı ʿumād u ı ʿubār nökerleri göziniḡ alıda ḡayl ḡayl kēlipmanḡ nöker **boladurlar**.* Babn. s.5/K146/12

*Bu çaḡda anı Uluḡ taḡ ve Kiçik taḡ **diy tururlar**.* ŞT s.121/[69b](8)

*...ve ḡayr-ı meşhūr kişileri **bitimey tururlar**.* ŞT s.208/[99a]2

*Āteşin la l dik aḡker **tökedürler** her dem* BV s.10/11-3

*...ve alar hīç ḡaysıḡa at ta ʿyīn **kılmaydurlar**.* ML s.176/(P281a)17

*ʿUbeydu ʿllāh ḡaddesa ʿllāhu rūḡahu yitipdür körüptür ki ḡarmanı diḡḡānlar **savuradurlar**.* NM s.415

*...hiç ḡaysı üçün Sart tilide lafz **yasamaydurlar ki...*** ML s.170/(F778a)/2

*Yat yutḡa kelip men işim köp av avlamakḡa ḡolum **yetişmey turur**.* ŞT s.146/[78a] (2)

*Sözni bu ḡāyetḡa **yitkürmey durur*** LT s.45/422

IV.1. 5.2. İkinci Tip

-a/-e + şahıs zamiri

Çaḡatay Türkçesinde *dur (tur) eki* kullanılmadan yapılan *şimdiki zaman ekidir*.²⁵⁹

Teklik 1. Şahıs: -a/-e+mIn

*Cān aya **min** sin kibi cānānedin* LD s.290/2641

*"Bir nazar kördüm kul oldum **aya min** /Ol sebebdin can u dildin **aya min**"* ŞL s.57

*Yok irse ni aytur cevāb **ilte min*** Sİ s.157/XXIII-1638

²⁵⁹János Eckmann, Harezmi, Kıpçak ve Çaḡatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma Haz. Osman Fikri Sertkaya), s.143.

Teklik 2. Şahıs: -a/-e+sIn

Sā'idingni niçe ildin aya sin LD s.290/2640

‘Ömr Gaflette ötkerip bara sin

İy yigit vākıf ol qarıp bara sin BD s.208/129/70

Kebūter ilte sin haṭṭım ni bolğay ger kabūl itsenğ BD s.175/96-4

Kile sin tünd ü közümge kire sin BD s.322/559/3

Ni kilip tünd ü ni nā-ḥoş kite sin BD s.322/559/2

Niçe zülfi tig kafā-gır ola sin yüzünğ qararıp LD s.28/254

Gehī cefā vü gehī cevr itip yüz öyrüle sin BD s.188/120/3

Çokluk 1. Şahıs: -a/-e+bIz Tespit edilemedi.**Çokluk 2. Şahıs: -a/-e+sIz**

Cemā‘atī ki siver yārınğız bile bile siz GS s.175/211-7

Bir kün Qozı Tegin atasığa kaçanğaça ‘azā tutup gāmğın bolup oltura siz.

ŞT s.186/[90b]19

Ki bārīhem anınğ oq maḳdemiğa saçıla siz GS s.174/211-4

Bu nev‘ kim yüz üze kan yaş ile yazıla siz GS s.175/211-6

Kim yoluḳmay-siz henüz ol ikkiniñ tuğyānıda NŞ s.556/559-4

Çokluk 3. Şahıs: -a/-e+lAr Tespit edilemedi.**IV.1. 5.3. Üçüncü Tip**

-maḳta /-mekte (-dUr)

Şimdiki zaman bildiren ve birleşik bir ek olarak değerlendirilen *-makta (-mekte)* yapısı ve görevi açısından şu görüşlere yer vermiştir:

Talat Tekin, 1959 yılında , A. N. Kononov'un dil bilgisi kitabını değerlendirirken şu bilgileri aktarmıştır: “*Bu tasnifte müellifin Türkçede tespit ettiği yeni fiil zamanları bilhassa dikkati çekiyor. Bunlar bilginin sürekli şimdiki zaman diye adlandırdığı –maktayım şekli ile, yakın gelecek zaman adını verdiği –mak üzereyim* şeklindedir.”²⁶⁰ Bu görüşe Talat Tekin ile birlikte Emin Özdemir, Tahir Nejat Gencan, Hamza Zülfikar, Efrasiyap Gemalmaz gibi pek çok dilci katılmaktadır.

Bu konuda Nurettin Koç, Türkçede bir yapım ve bir çekim ekinin birleşmesiyle oluşmuş *-makta* yapısında “şimdiki zaman” ya da “sürekli şimdiki zaman” kavramı veren bir ek yoktur. Kononov'un örneklerinde bir süreklilik kavramı söz konusuysa da bu kavramı veren “kalma durum eki” dediğimiz *-da* ile bunu izleyen ek fiilin “geniş zaman” ekidir.²⁶¹

Osmanlıcada oduğu gibi Çağataycada da çok seyrek de olsa sürekli eylemi ifade etmek için *-makta/ -mekte* şekli kullanılır.²⁶²

Hem ıldamlıkda şarşar dik revâne/ Hem aylanma~~k~~da igrimdin nişâne

FŞs.261/XXVII/23

Kıya ba~~k~~makta eger kılmasa kan cādū közüñg/ Güşelerde ni üçün özini pinhān kıladur

LD s.66/603

²⁶⁰ T. Tekin, “A. N. Kononov”, TDAY-Belleten-1959, s.346.

¹⁷⁷ Nurettin Koç, “-makta / -mekte Üzerine”, Türk Dili, S.558, Haziran 1998, s.490-496.

²⁶² János Eckmann, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.134.

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE ŞİMDİKİ ZAMAN KİPİ ÇEKİMİ		
TİP I	TİP II	TİP III
-a/-e, -y+dUrUr, -tUrUr/-dUr, -tUR	-a/-e+şahıs zamiri	- maқта (-dUr)
-a/-e, -y+dUrUr, -dUr /-tUrUr , -tUr+ mIn	-a/-e+min	-
-a/-e, -y+dUrUr, -dUr /-tUrUr , -tUr+ sIn	-a/-e+sin	-
-a/-e, -y+dUrUr, -dUr, -tUrUr, -tUr	-	- maқта (-dUr)
-a/-e, -y+dUrUr, -dUr /-tUrUr, tUr + bIz	-a/-e+biz	-
-a/-e, -y+dUrUr, -dUr, -tUrUr , -tUr + mIz	-a/-e+siz	-
a/-e,-y+dUrUr, -dUr/-tUrUr , -tUr +-lar	-a/-e+lAr	-

IV.2. TASARLAMA KİPLERİ

Tasarlama kiplerinde, bildirme kiplerindeki gibi bildirme, haber verme biçiminde bir oluş ve kılış yoktur. Bu kipler, daha gerçekleşmemiş olan, ancak gerçekleşmesi istek, emir, şart ve gereklilik şekillerinde tasarlanan kiplerdir.²⁶³

Tasarlama kiplerinin henüz, gerçekleşmemiş olan, tasarlanan, tasarıda olan, tasavvur edilen , düşünülen, arzu edilen, bir şarta bağlanan veya olması istenen durumları ifade etmek için kullanıldığı, bütün dilcilerin ortak görüşüdür.

Çağatay Türkçesindeki tasarlama fiilleri şu şekildedir:

IV.2. 1. Şart Kipi

Bir oluş ve kılışı şarta veya dilek, istek, ve niyete bağlayan bir tasarlama kipidir. -sA eki ile kurulur. Şart bildirme görevi ile kurulan öteki tasarlama kiplerinden ayrılan yanı, yalnız başına bir yargı taşınamaması ve ancak temel cümledeki yargının gerçekleşmesini

²⁶³ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.647.

şarta bağlayan bir yardımcı, bir tamlayıcı öge niteliği taşımasıdır.²⁶⁴

-sA dilek-şart kipi eki Eski Türkçede –sAr biçimindedir. İki görevi vardır: 1. Asıl eylemin hangi şart ya da şartlar altında işlendiğini belirtmek; 2. Asıl eylemin hangi durumlarda ve ne zaman işlendiğini belirtmek.²⁶⁵ -sar / -ser ekinin XI. ve XII. yüzyıllara doğru takip edilen eserlerde, yerini –se / -sa ekine bıraktığı görülmüştür..²⁶⁶

Ekin gelişimi ile ilgili olarak farklı görüşler ileri sürülmüştür. Kabul gören görüş ise Ramstedt'e aittir. Ramstedt eki addan “istek” görevinde fiiller türeten bir +sA- eki ile bir -r geniş zaman sıfat fiil ekinin kaynaşmasından oluştuğu görüşünü savunmuştur.²⁶⁷

-sa / -se ekinin yapısı ile ilgili olarak farklı görüşler benimsenmiştir. Ancak Korkmaz'a göre -sa / -se eki köken bakımından, isimden fiil türeten istek bildirme görevindeki bir +sa / +se eki ile –r sıfat-fiil ekinin birleşmesinden oluşmuştur. –sa / -se eki ile karşılanan “istek” kipi eki ise –sa-k / -se-k sıfat-filine dayanmaktadır.²⁶⁸

Teklik 1. Şahıs:-sA mIn /-sAm

Teklik 1. şahıs şart kipi çekiminde iki farklı kullanımı bulunmaktadır: -sA mIn ve şahıs zamirin eklediği –sAm şekli tespit edilmiştir.

Kaysı kuş kaşdığa açsam perr ü bāl LT s. 73/790

İmdi ümīdim bar öçüm alsam men andın bir yolu/DEYİm SD s.120/126

Leb ara ağzıñg çüçük til birle gūyā anğlasam BV s.434/600-5

Tiler-min ki özüm kıldap Şeyh'ni atlandursam. NM s.271

Köñgülni bağlasam ol nāme yanglıg perr ü bālīngğa BD s.175/96/4

Ğamıñg sözün bitisem otka nāmeler yaqılur LD s.60/549

²⁶⁴ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.676-677.

²⁶⁵ Tekin, Orhon Türkçesi Grameri, s.178.

²⁶⁶ Fatma Türkyılmaz, Tasarlama Kiplerinin İşlevleri, TDK Yay., Ankara, 1999, s.76.

²⁶⁷ Ramstedt, “ Zum Türkishen Konditional”, Finnish-Ugrische Forschungen, XXIX /3, 1946, s.120-126;bkz. Korkmaz (2003), s.679.

²⁶⁸ Korkmaz, “-sa / -se Dilek-Şart Kipi Eklerinde Bir Yapı Birliği Var mıdır ? ”, Türk Dili Üzerine Araştırmalar C.I, TDK Yay., Ankara, 1995, s.165-166.

<i>Çikip ger āh dūdını kōṅgöl otını butratsam</i>	BD s.152/57/4
<i>‘Ālem ehliniṅ vefāsızlıǵlarıdın çiksem āh</i>	GS s.119/129-10
<i>Anıṅ kara kanını vey bir içse-men kana***</i>	SD s.208/460
<i>Boǵzını bıçıp içsem anıṅ kanını kana</i>	SD s.200/432
<i>İsitsem hecridin muḥrik ol otluḵ yüzni ister-min</i>	NŞ s.388/389-4
<i>Niçe kim istesem naḵd u cevāhir</i>	FŞ s.77/I-4
<i>Yana tilimge kiçürsem uyat irür asru</i>	GS s.398/535-6
<i>İmdi köydürsem ni ḥāşıl kalb-ı nā-fermānnı</i>	SD s.300/781
<i>Ey ana müşülmān bolǵıl eger bolmasaṅ ölsem öler men ...</i>	ŞT s.122/[69b](13)
<i>Ḳanı Ferhād u Mecnūn kim alarǵa ‘ışḵ örgetsem</i>	BD s.152/57-3
<i>Her kaçan kim salsaṅ ol miskin saçıṅnı yüz öze</i>	GD 44/3
<i>Niçe kim anı sıpḵarsam yana bir</i>	FŞ s.495/LII/177
<i>Ki andın somursam ğamun ḵalmasun</i>	Sİ s.121/1104
<i>Ḳıl uçı sözlesem ol tar aǵız günāhındın</i>	LD s.36/330
<i>Ay Nevāyī ger ölerde cān talaşsam ḵılma ‘ayb</i>	GS s.142/162-7
<i>Vişāl şāmı diy alman labiṅni yalḵatsam</i>	FK s.536/582-4
<i>Şeker irniṅge yapşunsam çibin tig mini ḵoymaslar</i>	SD s.284/725
<i>Ni hoş bolǵay ki bir kün uyḵuluḵ baḥtımnu oyǵatsam</i>	BD s.152/57/1
<i>La ‘lı üçün ölsem yasaṅız tūṭī külimdin</i>	LD s.193/1775
<i>Şimip yutsam gehī Ḥayvān suyu dik zevḵıdın körgeç</i>	GS s.49/31-4

<i>Her sarı ki yüzlensem utrumğa kilür kayğu</i>	BD s.159/69/2
<i>Köz ikki yüziñdin almasam şöhet ara</i>	GS s.538/742-IX
<i>İl bilmesün dip ortada cāndur bahāneī</i>	LD s.47/430
<i>Çikmesem şāhid bile muṭrib kılıp yaǵmā kadeh</i>	BV s.84/105-1
<i>Her çağır kim içmesem yādınğ bile bolsun ḥarām</i>	BD s.295/471
<i>Körmesem başımda bir sâ‘at min-i şeydā belā</i>	BV s.22/29-7
<i>Fırqatınğdın ölmesem bolğay kıyāmetlıǵ uyat</i>	LD s.175/1605

Teklik 2. Şahıs:-sAnğ

<i>Çu anğlasanğ ki felek zulmıdın dalāleti bar</i>	BV s.109/135-6
<i>Niçe i ‘tidāl asrasanğ yahşıraq</i>	Sİ s.138/XIX-1358
<i>Bir katıqlıqqa bilinğni bağlasanğ</i>	LT s.143/1765
<i>Bir kıya baḳsanğ zekāt-ı ḥüsn üçün ay körkke bay</i>	LD s.16/147
<i>Ay köñgöl barsanğ ol ay nezzāresığa zīnhār</i>	GS s.64/52-8
<i>Sin daǵı bu işke özni çağlasanğ</i>	LT s.142/1765
<i>Diseñğ kim taymağay ol yolda gāmınğ</i>	FŞ s.227/XXIV/49
<i>Min özüm içsem ü tutsam sanğa hem</i>	BD s.318/557-4
<i>İltseñğ nāmem anğa kim yazmışam ḥasret bile</i>	BV s.393/541-5
<i>İşitseñğ kılay imdi tafşıl anı</i>	Sİ s.86/594
<i>Ki tolğan cām ara niçe kim kaḳsanğ şadā tüşmes</i>	FK s.226/237-4

<i>Nevāyiyā karısanġ cihānda bir niçe kün</i>	NŞ s.29/28-11
<i>Kavsanġ allıñdın yanarda dimegil kāhil mini</i>	FK s.458/494-4
<i>Köp müselmān dīn koyup tersā bolurnı kavlasanġ</i>	SD s.220/500
<i>Sin dağı kilsenġ ni bolġay āh ü vāyın körgeli</i>	LD s.243/2241
<i>Yolġa kirseñġ yār vaşlı isteбен</i>	LT s.65/695
<i>Vefā kaşrın koparsanġ bu binālar üzre dīvār it</i>	GS s.85/82-7
<i>...kün batışı tarafiga iltip yaynı koysanġ anı şundaġ koyġıl tidi.</i>	ŞT s.146/[77b](17)
<i>Anı yüzdin köterseñġ hem cānumdın kiterür āsnı</i>	SD s.284/727
<i>Sifleġa cān oynasanġ miñnet zamānı tanıma</i>	BV s.406/561-6
<i>Ölseñġ ol yol içre renc ü derd ile</i>	LT s.65/696
<i>Teraħħum kılmasanġ yā baķmay istingā bile ötseñġ</i>	BD s.174/95/4
<i>Bir a'vúç topraķnı saçsanġ tartar a 'dānıñ közin</i>	SD s.98/40
<i>Lāle bergi dik anı bir bir savursanġ köydürüp</i>	GS s.66/56-2
<i>Kimni sivsēñġ düşmeni def'ine urduñġ hoş ħişār</i>	SD s.92/15
<i>Fi'l-meşel bi'l-farż tapsanġ hem bu genc</i>	LT s.80/884
<i>Hezl itip gāhī gül ü geh nuķl tirseñġ ilgime</i>	BV s.472/II-656-22
<i>Tirilsenġ 'māyet kılıp taħt u tāc</i>	Sİ s.273/3383
<i>Şarţ bu kim her niçe tutsanġ leb-ā-leb sıpķaray</i>	ML s.170/(B10a)/7
<i>Çiker ün köñġlüm ursanġ tīg-i bī-dād</i>	GS s.116/126-1
<i>Sini körmey öler min ger yoluķsanġ</i>	LDs.68/620

<i>Köñglümni ger sin asramasañg bîgünāh sin</i>	LD s.142/1306
<i>Nāşlḥā derd-i dilim nîbilmesenñg mā'zürsın</i>	GD s.28/6
<i>Ger kilmesenñg istesenñg mini ḥıdmetinñge</i>	BD s.231/203/2
<i>Koymasañg bizni bu ğaflet dāmıda</i>	LT s.39/347
<i>Mañga körsetmesenñg yol neyleyin kıysarı dur bih-būd</i>	GS s.113/121-8
<i>Cān fidāñg er va 'deni ötkermeseñg mî'ādıdın</i>	BV s.345/468-5
<i>Su sipip oyğanmasañg oyğatķusıdurlar sini</i>	FK s.521/566-2
<i>Çın köñgöl birle niçe kim sivmesenñg</i>	LD s.279/2554

Teklik 3. Şahıs:-sa

<i>Nevāyiyā kiliben pîr-i deyr açsa ışık</i>	NŞ s.44/44-7
<i>Köñgüller açılur açılsa ol kıara saçınñg</i>	BD s.123/10/4
<i>Kızıl tonın keyip yaşıl zeberced taḥt üze ağsa</i>	SD s. 158/274
<i>...ki bu menşūr-ı devlet sipihr tākı ğa asılsa yiri bar.</i>	ML s.183/T779b/7
<i>Āfet otı dehr ara tutaşsa</i>	LM s.181/XIX-1530
<i>Koyun yafrağnı aylandursa her yan</i>	FŞ s.168/XVII/78
<i>Her niçe yıllar bitise yüzde bir</i>	LD s.286/2614
<i>...ve bu bāğ kıryāsınınñg revākıda ol hümayūn elķāb bitilse ni 'acīb.</i>	GS s.21/18
<i>Köñgülni buzsa vü sindursa 'ışķ bāk irmes</i>	BV s.426/588-8
<i>Eger ğālib olmağlın çağlasa</i>	Sİ s.173/1879
<i>Şîrin dudaķınñgı şanma can dise bolur</i>	GD 23/1

- Köydürse ni tanğ ıřķ otı Sekkākī vüücüdın* SD s.214/482
- Āhı yēli tofrağın savursa* LM s.377/XXXVIII-3562
- Siħr işin Keşmır ili ġamzenğdin örgense kirek* LD s.23/212
- Ger saçsa ol halife sözidin dür-i semīn* BV s.235/305-5
- Hâtırımını sahlasa Tinğri nıgeh-dârı anıñğ* BD s.180/106/2
- Körklük közgüsini ger sıvse* BD s.105/4-63
- Eger mubālağasız icmāl yüzidin qalem sürülse ve ...* ML s.167/(B3a 14)/18
- Talpınsa çıkar ġarīķ yümkin* LM s.268/XXVIII-2443
- Barça tapılur bizge kirek yār tapılsa* LD s.25/232
- Ġam u hicrān çirigi tarķaşa* BD s.198/127/28
- Tıysa eşkin āh urar yığlar eger āhın tıyar* FK s.140/141-8
- Ki ger mūr tiprense kılmay direng* Sİ s.180/1980
- Seherde ıtr çerigin nesīmi tipretse* SD s.170/323
- Her kiçe mezārım ġa tökülse ni ‘aceb nūr* LD s.39/354
- Niçe kim āh ursa aytur bu ġam u derd u belā* GD 7/3
- Eger mubālağasız icmāl yüzidin qalem sürülse ve ihtışār cānıbidin raqam urulsa...*
ML s.167/(B3a 14) /18
- Ol niçe ibriķ uşatsa yitkürünğ* LT s.231/2991
- Cefā taşın sınıķ köksige ursa* FŞ s.451/XLIX/115
- Ni ġaraż bu jāleni yağdursa andın özge kim* FK s.44/43-2
- Niçe at ayağı ġa yançılsa hem* Sİ s.123/1131

- Saçınğğa yapıssa hār u hāşāk* LM s.247/XXVI-2219
- ...eger ‘ālem **kalsa** ki anda ma ‘nā istīfāsı vāfīdür.* ML s.182/(B29a)/25
- Sirişk ki tiz barur il seyr vaqtı **kalsa** şitāb* NŞ s.50/50-4
- Şayd dik kim çirgede yüzlense her yan kilgey oğ* GS s.52/36-4
- Ger bu sarığ yüz üze köz **urmasa** her dem gül-āb* LD s.27/247
- İsterem il **körmese** mini vü min hem körmesem* BD s.299/492
- İtā‘at içre kim **öpmese** āsitānun anıñg* SD s.140/200
- Nebāt narhını **sındurmasa** şeker irniñg* LD s.31/282
- Yēr **tutmasa** naqd u māl u der-ḥ‘āst* LM s.203/XXI-1761
- Yüzin **yaşurmasa** bolğan zamān min tilbe hem peydā* GS s.53/37-5
- Nüş-ı vişāliñg **yitmese** ‘İsī anğa tapmas devā* BV s.3/1-3

Çokluk 1. Şahıs:-sAk

- Andağ hem bolsa az aytalı şāyed köp **aytsağ** yalğan bolğay.* ŞT s.166/[84b](17)
- Kim zemān āsibidin bir birge **aytıssağ** gamı* NŞ s.574/577-1
- Hoş turur ger bu tarīk **ötkersek*** BD s.318/557/-5
- Mey koysağ ikimiz kadeh içre bir hīn* BD s.241/243/1
- Sēn ölmey ü mātemiñdin **ölsek*** LM s.270/XXVIII-2469
- Niçe **yemesek** kayğunı yir bizni gam ay cān* LD s.166/1527

Çokluk 2. Şahıs:-sAnġIz

- Mini istese**nġiz** iy dostlar körgey siz uyķuda* BD s. 134/28-1
- Ger mini Mecnūnġa teşbīh **itse**nġiz**** ey ehl-i hūş* BV s.415/575-3
- Siz meger Yūsuf sarı yüz **körse**nġiz***** LD s.286/261
- Atamġa kenġeş bere turġan irdinġiz atam ornıġa imdi atamsız siz ni işni **oġsatsa**nġiz*****
men anı ķılayın tidi... ŞT s.151/[79b] 4
- Cem‘ olup min zārın **öltürse**nġiz***** LT s.102/1186
- Sehv itip çun rāz dürrin **saçsa**nġiz**** nādim bolup* BV s.165/216-6
- Salsanġiz** nā-geh ķulaķ Kaysārıġa* BD s.285/415/2
- ...siz her nemerse **tise**nġiz**** her yılda anı biz sizge bereling tidiler.* ŞT s.226/[105a] 14
- Siz eger yād **itmesenġiz** bizni sulţān siz bigim* LD s.251/2311
- Kaçan ki **tapmasa**nġiz**** dehr ara nişānumnı* GS s.450/615-1

Çokluk 3. Şahıs:-sAlAr

- İnçüni **alsalar** müferriġ için* ML s.166/B2a-13
- Eger **bilseler** ġalķ kim bī-gümān* Sİ s.57/152
- Ol köz allında helākim **diseler** yok bāk hīç* GS s.47/29-2
- Ger başınġnı **kisseler** ‘ışķıda iy Bābūr siniġ* BD s.127/16/5
- ... şerīf kitābnıġ fihristide ol Ĥazret nuvvire merķaduhu anıġ keyfiyetin şerġ bile zıkr*
*ķılıpdurlar, oķuġanlar körmiş bolġaylar ve oķumaġanlar **oķusalar** körgeyler.*NM s.1
- Hūblar **örgenseler** tanġ yok Nevāyī nazmnı* NŞ s.93/93-7

İrür hem mest tanğyoğ bezmdin südretseler anı

FK s.620/675-9

Tutsalar salıp şafağ-gün mey sipihr-āsā kadeh

BV s.84/105-4

"Yol bilen baraturgan arabedür /Yar bilen uşlasalar çarem nidür /Yar bilen uşlasalar halim harab"

ŞS s.45

Bizning aytğan sözümüzni bilmeseler andın ni hāşıl.

ŞT s.111/[66b](7)

Özige Kezzāb laqab koyup irdi tā bu laqab bile çarlamasalar, baqmas irdi.

NM s.60

Kākiyāniğa farmānlar bolsa kim mēinğ sözüm din çıkmasalar...

Babn s.31/H146b-12

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE ŞART KİPİ ÇEKİMİ	
-sA /-se +şahıs ekleri	
I. teklik	-sa mIn / -sAm
II teklik	-sAnğ
III.teklik	-sA
I. çokluk	-sAk
II. çokluk	-sAnğIz
III. çokluk	-sAlAr

IV.2. 2. Emir -İstek Kipi

Emir kipi, yapılması istenen işi kesinliğe bağlayarak emir biçiminde ifade eden bir gramer kalıbıdır. Bu kalıpta kip ekleri ile şahıs ekleri iç içe girmiştir. Fiil kök veya gövdesine getirilen kip eki aynı zamanda şahsı da karşıladığından, kipe ayrıca şahıs ekleri getirilmez. Dolayısıyla her şahıs için ayrı bir emir eki vardır.²⁶⁹

Eski Türkçede emir kipinin çekimini şu şekildedir:²⁷⁰

²⁶⁹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.665-666.

²⁷⁰ A. Von. Gabain, Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), s.79

	Teklik	Çokluk
1. Şahıs	-(A)yIn	-AlIm
2. Şahıs	-(X)nġ/ -ġIl	-(X)nġ, -(X)nġlAr
3. Şahıs	-zUn	-zUn, -zUnlAr

Çağatay Türkçesinde emir eki ile istek eki birlikte kullanılmaktadır. Anlam olarak iç içe geçmiştir. Aşağıda emir-istek tablo halinde verilmiştir:²⁷¹

	Teklik	Çokluk
1. Şahıs	-AyIn, -y(In), -Ay, -Ay mIn, -AyIm	-AlIm -AlInġ
2. Şahıs	ø, -gIl / -kIl , -(X)nġ, -(X)nġlAr	-(I,U)nġ, -(I)nġIz, -(I)nġIzlAr
3. Şahıs	-sIn, -sUn /-dIk, tIk	-sUnlAr /-dIkIAr

Teklik 1. Şahıs:-AyIn, -y(In), -Ay, -Ay mIn, -AyIm

-AyIn

Ünsüzle biten fiillere eklenir.

Kimge açayın rāz ki yok mahrem-i rāz BD s.225/176/2

Niçük tabībge derdinġni aytayın āhīr LD s.81/742

Şīrīn mü aytayın gülge yā Husrev mü diyin anı SD s.158/274

Nīçe her yan çapturayın min bu miskin başını GD 42/2

Çın sini vaşf iteyin baştın ayak yalġan sin LD s.141/1295

Yüzünġe yüz koyayın hať ara kim BV s.198/261-4

Bir burķa‘ al kōreyin aninġ nāzūk alını SD s.252/XLIII /614

²⁷¹ János Eckmann, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma Haz. Osman Fikri Sertkaya), s.101.

- Dise ki mihr-i giyāhun **gögerteyin** gerdūn* GS s.158/187-5
- Özümnü küç bile bu denğ ilge ni **katayın*** BD s.186/116/4
- Ve cum ‘a küni irdi didi namāzğa çıksa **köreyin**.* NM s.22
- Bu va ‘de birle ki ‘ışk ehli hüznin **öksüteyin*** NŞ s.642/646-3
- Bir dem bile eyle **sıpkarayın*** LM s.367/XXXVII-3455
- Ėkkisini sanğa **tapşurayın*** LM s.227/XXIV-2011
- Kelgendin sonğ sizlerge **tapşurayın**.* ŞT s.192/[93a] 13
- Min dağı imdi itek ehl-i zemāndın **tartayın*** NŞ s.409/481-1-7
- Derd-i dil birle ni munda **turayın*** BD s.267/343
- Dip ki merhem **yaqayın** zaḥmınğğa* BV s.48/65-7
- Kimge **yaqayın** bu töhmet āḥır* LM s.121/XII-911
- Özümnü yoksa kimni **yazğurayın*** FŞ s.428/XLVI/101
- ...eger murād ol ḥıdmetdür min on türk kul **yibereyin**...* NM s.268
- y (In)**
- Ünlüyle biten fiillere eklenir.
- Sirişk allıda müjgān şāḥı sançıp **bağlayın** dir min* GS s.205/255-6
- Zülfünğ firâkıdın **bitiyn** şenmeî didim* LD s.210/193
- Cihān kiydi mātem libāsı **diyin*** Sİ s.55/131
- Oğunğ **sınğanlayın** gûyā yasar efgān üçün nāvek* NŞ s.32/327-4
- Ni tāli‘ ile min **tileyn** mihr ol aydın* LD s.137/1258
- Mindin ayrılğan belā vü derd üçün mü **yığlayın*** GS s.161/192-5

–Ay

Ünsüzle biten fiillere eklenir.

*Her niçe kök şafhasını **ahtaray***

BD s. 322/560-3

*Nāṣiḥā ni nev ‘ mey cāmını aǵzımdın **alay***

BV s.45/60-6

*Niçe la l-i kıymetī tapkan gedā dik **aldaray***

GS s.446/608-3

*Köz öyide anı merdümle içinde **asratay***

NŞ s.576/579-6

*Ni kim kıldı ol dise **aytay** kişi*

Sİ s.148/XXIII-1502

*Kaysını **aytay** mini baştın ayaqıñg köydürür*

LD s.76/696

*Didi kim min haylğa yol **başkaray***

LT s.129/1584

*Dip imiş bir kün kilip köñgli yarasın **bütkeray***

GS s.67/57-5

*Hayāl ilçisin her taraf **çapturay***

Sİ s.74/399

***Çırmaşay** dip zülfiğa yüz pıç urar-min her kiçe*

BV s.120/151-3

*Hañçer suyıdın **ezey** ħnāsın*

LM s.216/XXIII-1894

*"Uykunga mani eger bolmasa ol kuy içre / Yügürüb itler ile kice tang atkunca **hüray**"*

ŞS s.321

*Sin bar sin kimge **iltey** şāh penāh*

BD s.227/187-2

*Anğa **istürey** eyle āfet yilin*

Sİ s.224/2646

*El közige dehrni **karartay***

LM s.350/XXXV-3290

*Kayǵu qasmim boldı dip artuqsı nivçün **kayguray***

GS s.467/641-5

*Tamşı tamşı anı **kalay** nūş*

ML s.171/(B10b)/10

***Kiçey** velīk munı dimenğ ki andın kiç*

FK s.100/101-1

- Gül kildi yüzünğ devride kim hüsñ **satay** dip* LD s.88/804
- Ger kisek atsanğ öpey ger sünğek atsanğ **kömürey*** NŞ s.593/596-3
- ...ve delknı başıdın çıkardı ve didi mini koy ki sining bile **küresey**.* NM s.348
- Bilig tahtı üzre çıkıp **olturay*** Sİ s.74/399
- Saçay** genc içmegige kılsam āheng* FŞ s.214/XXII/121
- Atanğ ölüp men bu tahtda oturup ilni **süre**y turgalı otuz beş yıl turur.* ŞT s.180/[89a] 3
- Hem yüzni sening yüzünğge **sürtey*** LM s.316/XXXII-2950
- Tā **tapay** bu emr bendidin necāt* LT s.231/2996
- Za‘fdın ölsem ni haddım dige-min anı **tatay*** NŞ s.576/579-9
- Ay hured koy kim **tunay** bir lahza bu me‘men ara* NŞ s.38/38-8
- Ni **tiley** andın kılp zāhir niyāz* LT s.187/2365
- Könğlekim çākī kibi könğlüm şikāfın **tivretey*** NŞ s.576/579-7
- Ger cevāb ister-sin ança tur ki anı **tohtatay*** NŞ s.576/579-2
- Deşt ara dir-min ki Mecnūnnı özümge **uçratay*** BV s.455/633-1
- ‘Işkınğ içre köksüme ança cünün yaşın **uray*** GS s.467/641-1
- Min ki merg uykusı başkanlarını dir-min **uyğatay*** NŞ s.576/579-3
- Kaçanğa hırkam üze vaşl hırkasın **yamatay*** FK s.574/624-6
- Disem kim **yarutay** bu şem ‘-ı cān-süz* FŞ s.117/IX/105
- Deyr işikinde niçe mahmūr ölüğ yanglıg **yatay*** NŞ s.576/579-8
- İstep anı tapmasa mecnūn könğülñi **yazğuray*** GS s.467/641-3

*Firāḳıñg içre yığdın niçük **yıgıy** özni*

BD s.175/97/3

*...zıkr kıldı kim her niçe mis kim tapar-sin yibergil ki **hālîş** altun **kalıp yiberey!***

NM s.267

***Yitkürey** şıḥat per-î-veş yārınğa*

LT s.160/1995

*Tarıktım ḥān-ḳahda deyr sarı **yüzleney** imdi*

NŞ s.24/24-7

-Ay mIn

Tespit edilemedi.

-AyIm

Ünsüzle biten fiillere eklenir.

*Ol va ‘de vefāsıḡa bigim niçe **baḳayım***

LD s.131/1203

*Tenḡrim berse sizlerge **bereyim** timedî.*

ŞT s.143/[77a](5)

*Könḡül pendim işitmes **hiç niteyin** iy bigim ḥanım*

LD s.136/1250

Teklik 2. Şahıs:-gII / -kII

Ünsüz uyumu görülmektedir.

*Yüz **açḡıl** köz sini toyḡunça körsün*

LD s.31/ 288

*Köz **açḡıl** baḳḳalı kim bolmuşam bīmār ol közdin*

BD s.175/96/2

***Aḳzḡıl** bāde seyl-ābıdın ay sākī ki hicrāndın*

GS s.53/37-8

*Didi kim oḳup **anḡlaḡıl** mācerā*

Sİ s.198/2248

***Aytḡıl** bāri ki miskin ḥākisārımdın diriḡ*

GD 27/5

*Anı bar **bilgil** ve bir **bilgil** anıñg buyurḡanındın özge işni **ḳılmaḡıl**... ŞT s.125/[71a] (9)*

- Kilse **bütkil** ay köngül bu sözge *hod* bolmas bütip* GS s.67/57-5
- Çıkkıl** özlük yoludın çüst ü fenā kūyige kaç* FK s.103/104-7
- Ot dik ol gülşen sarı **çikkil** ‘alem* LT s.52/509
- Hemol şeker bile kāmın **çüçütkil*** FŞ s.102/VII/31
- Kim yār kabīlesin **çrişkil*** LM s.227/XXIV-2007
- Şeyh iligideki içe durğan ayağ aşnı anğa birdi kim alıp **içkil** !* NM s.164
- "İngilegil aşık seherde ol visal-i yar üçün / Tilbe vü divane bolgil lezzet-i didar üçün"* ŞS s.77
- Yilge **irgil** gülni ol ruḥsār-ı gül-gün bolmasa* BV s.19/24-1
- Himmetī tut dağı devlet **istegil*** BD s.285/417/2
- Nevāsızlarga **karmatḳıl** havādın* FŞ s.78/I/13
- Bī-dillik otıdın mini **kutḳargıl** ahı* GS s.565/849-CXVII
- ‘İşkı otıdın **kızıtkıl** anı* LM s.193/XX-1653
- Yetti uş ırnıng cānum va ‘de **kiltürgil** be-cāy* SD s.236/554
- Köksümni çünki yardınḡ **kirgil** köngülge kim bar* BD s.153/59/2
- Kitürgil** sāḳī ol cām-ı girāmī* FŞ s.102/VII/33
- Tabībā lutf itip **kopḳıl** başımdın* FK s.249/262-2
- İlig işke ur yolğa **koyḡıl** kadem* Sİ s.91/659
- Çihre körsetkil ki cān birmek tarīḳın **körsetey*** NŞ s.576/579-1
- Mihr dik ger tevsen-i gerdünğa **mingil** kim sipihr* BV s.15/18-7
- Yıḳılḡannı **olturtḳıl** ḡānınga* Sİ s.482/6487

- Közlerimniñ bağ-ı sır-ābıda bir hem **oynağıl*** BV s.281/370-5
- Ger min öltürgülük min **öltürgil*** BD s. 202/129/6
- Ey Nevāyī dime cān birgil ü ilgin **öpkil*** NŞ s.486/488-7
- Ol ot içre bar u yoķnu **örtegil*** LT s.197/2496
- Tartıban **salğıl** Nevāyīni kerem deryāsıǵa* BV s.5/4-7
- Savurğıl** ‘aql öyin gerdūn mini Mecnūn eger bolsam* NŞ s.59/59-6
- Tökse kan ol kāfir özge hubnu **sivgil** dimeñg* FK s.52/52-2
- Sorğıl** ki lebiñg firāķı ni hāl itti* BD s. 224/173/2
- Her ni kim sözler-sin andın **sözlegil*** LT s.151/1880
- Ot tig sunı **sunğıl** ğam otın öçreli sāķī* SD s.304/792
- Bu kün **tañlağıl** ‘ömr üçün körme renc* Sİ s.158/1646
- Tüzgil** imdi vaşl ümīdi birle bezm* LT s.51/501
- Ṭama ‘üzgil bu iski dünyādın* BD s.206/129-45
- Yā tīğ çikip tüştüsidin **yarğıl** aħı* GS s.565/849-CXVII
- Hem şu ‘lesidin közüim **yarutķıl*** LM s.366/XXXVI-3445
- Filān vaķtda halknu suǵa ğarķ ķılur boldı sen kime **yasağıl** tip kimeni neçük yasarın*
körsetdi. ŞT s.116/[68b] (3)
- Özüñg evvel niçe **yutķıl** Nevāyīǵa daǵı tutķıl* FK s.148/149-9
- Didi itdin **yigil!*** NM s.150
- Müjde muğ kūyige **yitkürgil** ki boldum mey-perest* GS s.84/80-5
- Cān mu yā la ‘liñg çüçükdür disem **aççığlanmağıl*** NŞ s.51/51-2

- H̄āst çün mundaḳtur andın barını **aḥtarmaġıl*** BD s. 307/528
- İlāhī **baḳnaġıl** mecnūnluġumğa* FŞ s.86/III/49
- H̄ān faḳīrğa at ve azuḳ ve māl berip bu çerikke **barmaġıl** tip ḳal aç tidi.* ŞT s.141/[76a](12)
- Dimegil** özni ḥorūs ey mākiyān* LT s.86/961
- Şubḥ-dem uyḳuğa barmış **ismegil** ol sarı tünd* BV s.103/128-5
- Köp luḳfīdin siver mini dip yüz **ivürmegil*** LD s.143/1308
- Naşātinġ bināsı tübin **ḳazmaġıl*** Sİ s.512/6935
- Cān alur la ‘lim ḥadīşi dip mini **ḳorḳutmaġıl*** GS s.376/505-7
- Ki mülküme bīġāneni **ḳoymaġıl*** Sİ s.121/1095
- Ten yalaṅ eylerge köyme cān üçün **köymenmegil*** NŞ s.371/372-7
- Dime **öksütmegil** yā Rab ḥarābāt ehli ġavġāsın* BV s.369/506-8
- Bu baġışlaġan bile **öltürmegil** behr-i Hudāy* SD s.236/560
- Nālišimdin hecr şāmı her zamān **siskenmegil*** NŞ s.371/372-5
- Bu endīşe keyfiyyetin **sormaġıl*** Sİ s.328/4201
- Deyr pīri yoludın tofraġ dik **tiprenmegil*** NŞ s.371/372-6
- Kisip kisip ḳaşıġa **taşlamaġıl** irmes edeb* NŞ s.46/46-5
- Bir ün birle tik **turmaġıl** yana çık* Sİ s.95/720
- Vā ‘izā eylep tama ‘ ḳan **yutmaġıl** kim pīr-i deyr* GS s.189/233-6
- Ey Nevāyī vaşl ümīdin **yaḳnaġıl** töhmet maṅğa* BV s.350/477-7

- Yanmağıl* aytқан hadīsinğdin BD s.198/127/29
- Luḡfīyimegil* ğam gūşe iḡbālı öküştür LD s.176/1620
- Eksiz örnekleri vardır.**
- Baht* ayttı kim etek koyun **aç** LM s.67/VII-387
- Mevlānā Şemsü 'd-dīn* her niçe buyurdılar ki ferzend *Veled* **atlan** ! NM s.308
- Niçe* ğaflet bile 'ömr ötkerür sin niçe kün **ayıl** BD s.162/73/5
- Sikender* yarağı ğa bağlap **bilin** Sİ s.301/3807
- Vişāl sāzını* **birkit** firāk riştesin üz NŞ s.205/205-3
- Luḡf* **eyle** özünğ sarı yolum çek LM s.38/II-107
- "Hem-sayening kızını **gör** /Kaşı bile közini **gör** / Evvelinde birdi köngül /Ahirinde nazını **gör**" ŞS s.301
- Āh otıdın sin anı ḡāhi kızıt ḡāhi* **irīt** NŞ s.81/81-7
- Şevḡ u derd içre köngülni* **iste** rīş LT s.65/689
- Çıḡḡu* dikdür miḡnet ü endūh ile cānum **işit** FK s.88-89/1-9
- Evvel köngül közgüsidin maḡv* **iyle** naḡş-ı mā-sivā BV s.3/1-7
- Bu dāğ sehl durur hecr dāğdın* **kor kut** GS s.86/83-4
- Ve özünğni alardın ve alarnıñ dōstlarıdın* **körgüz** ! NM s.186
- Işk ili katlin isteseng mareke-i cünun ara /Gamze kılıcını çıkib naz-ı semendi üzre* **min**" ŞS s.314
- Dil-berimni bil munğa* **oḡsaş** mini timşāl anğa BV s.9/9-5
- Yā satıp tīğnıñni* **oḡu** yat ile BD s.307/527

- Kılıp 'aḳd **olturt** anı yanınğa* Sİ s.203/2328
- Tā uyḳuları kitsün gül-zār içide **oyḡat*** NŞ s.75/75-1
- Artuḳ iyle 'adedin yoksa bahāsın **öksüt*** FK s.74/74-2
- Niçe kim **saçsam** ilginde yana sal* FŞ s.77/I/8
- Edeb birle şāhāne sāḡar **somur*** Sİ s.107/891
- Ni kim ḳılsım ol vaḳt ma 'zūr **tut*** Sİ s.222/2622
- Haṭı girdige ni tanḡ **urula** ger almas Hızr* BV s.88/108-5
- Āh otın çik şubḥnıḡ şem in **ünüt*** FK s.75/75-4
- Bu pīr ūstāhlıḳın kiçrüp **yap** anıḡ 'aybına zeylī* SD s.268/673
- Şabā ol saçları sünbülḡa **yitgür*** GD 32/3
- Andaḳ ki **yügürt** ve ḳıldurt ve **yaşurt** ve çıkart.* ML s.177/B20b/19
- Yüz açma** gerçi tutḳay körse ma 'zūr / Mini 'ışḳınḡda erbāb-ı melāmet* BV s.66/87-3
- Yarıp köksüm cünün ta 'vīdi dik cān **perdesin açma** / Ki fāş olmay dur ol ḳanlıḡ niçe*
dāḡ-ı nihān hergiz GS s.179/217-6
- Köp **açıḡlanma** eger bolsanḡ ulustın telḡ-kām* BV s.35/45-8
- Ata **aḡrıṭma** iy atam zinhār / Ata āzārıdın ḡazer ḳılḡıl* BD s. 283/408-2
- Köp şu 'ubet birle **alma** ḡalk cānın ey ecel* BV s.419/578-7
- Küp ayaḡdın baş **alma** külbe-i ḡammār ara* GS s.44/24-10
- Ḳatıḡdur 'ışḳ ol şūḡ itse cilve **baḡma** ey 'āḳıl / Köḡgülni ger disenḡ aldurmay evvel*
*közni **aldurma*** BV s.409/565-7
- Ol ḡamzedin **oḳatma** ansız belā ḳılır sin* LD s.156/1434

- Yigit cânıñg üçün **atlanma** ser-**hoş*** NŞ s.255/255-4
- Közlerinğ kim mest-i **ḥāb-ālūd** irür köp **avlama** / Her sarı uykuğa bargan fitneni
uyğatma köp* GS s.77/72-2
- Kim ol müśāfir **ayuma** **ḥüsn** içre bes mānend irür* GS s.125/139-5
- Hāk**imni iltseñg **ayma** kim ol ni **ğubār** irür* LD s.71/647
- Yārab mini ol serv-i **ḥrām**andın **ayırma** / Ol közleri nergis gül-i **hand**andın **ayırma***
GD 6/1
- Bağlama** köñglünğni bu menzilğa nivçün kim irür* BV s.215/283-6
- Köñgülni **bağlama** fānī cihāñğa ay ‘ākil* LD s.5/29
- Öltürme nāz birle menīñg sarı **bağma** dip* LD s.55/506
- ‘Akl ayttı **başlama** ki uzundur **hikāyeti*** LD s.210/193
- Firetiñg rahşığa cevlan **birme** bu meydān ara* FK s.7/3-9
- Bolma** bir gül vālihi bülbulğa nā-gāh ötkenip* BV s.42/56-8
- Asru dağı **bozma** çü seniñdür bu ‘imāret* LD s.28/256
- Bu lutfni öltürgeli **gamzenğğa buyurma*** LD s.103/942
- Ay tolun ay **çıkma** kirer sin vebālğa* LD s.190/1754
- Yana **çikme** belā özni birevge āšnā iylep* BV s.44/59-6
- Açmayın zülf-i perīşān köñglüme **çiktürme** āh / Yitmeyin āhum yili zülfin perīşān **eyleme***
NŞ s.528/531-3
- Nevāyī’yā tileben kām köp **çüçükme** mezāk* GS s.529/715-XXXII
- ‘Ayb **eyleme** kim belā bolur bu* LD s.173/1586
- Hadīs**-i nefsinı köñglünğ kulağına **katma*** LD s.6/38

- Ey perī dīvāne dip könglümni **ķavma** her zamān* BV s.281/370-2
- Alar birle özümni şād tut hālimgā **ķayğurma*** BV s.409/565-5
- Didi ay 'Aṭā, tā urmağaylar **ķaytma** ki tā urmağaylar, ķaytmamaķ kirek.* NM s.62
- Ķaytarma** 'inān zulm itip ey şūh ki ķoymış* NŞ s.437/438-4
- Yār iti **ķıçķarma** ger Bābüir dise hālın sanğa* BD s.171/89/5
- Mey otı birle dimāğınğni **ķızıtma** kim bu ot* GS s.333/442-5
- Ġam ile **ķiçürme** 'ömrünğ tapılır çü şādmānī* LD s.223/2054
- Ġamze ķılurda **ķorķma** ölgüçiler vebāludın* LD s.163/1496
- Ol perīnıñ tığdın **ķorķutma** mini iy raķīb* BD s. 142/42/1
- Ey köngül **ķoyma** Nevāyīni ki hūş-yār olğay* BV s.8/8-11
- Ķozğama** bülbülni köp ay gül ki devrān bāğıda* GS s.216/272-8
- Nevāyī tā cihān ehliğā sin vā-beste **köngrenme*** BV s.65/86-11
- Hār **ķörme** ġamın ol aynınğ kim* BD s.301/506/4
- ...hüsnünğni ilge köp **körgüzme**.* NM s.162
- Vişāl şevķıda min iştıyāķ **ķörsetme*** BD s.294/463
- Başı **ķöterme** bādedin zinhār andaķ kim ħabāb* NŞ s.41/41-7
- Ay ķuyaş mihr ehlini **köydürme** bu vādīde kim* GS s.40/18-6
- Kūyunğ otınğa **salma** yana şeyh ü şābnı* SD s.302/785
- Şīrin dudaķınğni **şanma** can dise bolur* GD 23/1
- Köksüm yarasını **sökme** munça /Bağrım ķanını **tökme** munça* LM s.265/XXVIII-2410

- Mini mey-hānedin **süddretme** ey hammār her sâ'at* BV s.65/86-9
- Yüz üzre zülf **tağutma** perîşān bolmasun cem 'ī* LDs.222/2049
- Çu içsenğ bāde mindin özgege sāğarnı **tapşurma*** BV s.409/565-8
- Zülf ü yüzdin sünbülünğni gül üze **tarḳatma** köp /Dehr bāğda gül ü sünbül isin
botratma köp* GS s.77/72-1
- Müretteb ḳılmağunça **tınma** bir dem* GS s.16/9
- Nevāyīni cefā vü cevır otudın bārī **tundurma*** BV s.409/565-9
- Bes anıñ sarı baḳıp **tilmürme** köp* BV s.52/68-3
- Tenim sīmi **titretme** sīm-ābḳa* Sİ s.391/5145
- Boyun **tolgama** nā-münāsib dime* Sİ s.163/1729
- Ḳanımnı **tökme** gayret ile özgege baḳıp* LD s.82/746
- Dehrniñ gül-şenidin bŭy-i vefā **tutma** ṭama '* BV s.8/8-9
- Taṅla yana rezm **tüzme** āḥır* LM s.220/XXIII-1934
- Sin yitsenğ eger anda şabā bizni **unitma*** SD s.212/475
- Uyaldurma** çemen servin bağışla* LD s.164/1508
- Peyvend-i ḥayātım **üzme** āḥır* LM s.220/XXIII-1934
- Zihī la'ling meyidin cāṅga **yağma** / Közüñnünğ küfridin imāṅga **yağma*** BV s.27/37-1
- Cefā taşını mecnûn dip bu tofrağ üzre **yağdurma*** BV s.409/565-2
- Ey köñgöl 'ışḳ otudın **yanma*** NŞ s.13/13-5
- Yapma** yüz kim gülge bolmas yıl yağındın ḡam bahār* GS s.137/156-3
- Yavuma** anıñ köziniñ ḳaşıḡa* BD s.307/526/2

<i>Bizni uşbu cürm için yazgurma köp</i>	BV s.52/68-5
<i>Sin gam yeme işkımda didinğ kim süngök oldunğ</i>	LD s.166/1527
<i>Yıglama ey köz kim ol ay bolğusıdur mihman</i>	BV s.78/97-3
<i>Kan yaşım saçıp şurāhī dik mini yıglatma köp</i>	GS s.78/72-7
<i>Deyr ara her dem yıklma vecd itip ey şeyh kim</i>	BV s.35/45-7
<i>Özüñni şād tutkıl gam yime dünyā için zinhār</i>	BD s.134/28/4
<i>Nevā tiler isenğ andın yügürme ardıça çoğ</i>	NŞ s.111/111-7
<i>Kıçla teniğa yükleme köp kâf tağını</i>	LD s. 233/2153

Teklik 3. Şahıs:-sIn, -sUn /-dIk, tIk

-sIn

<i>Muraşsa ‘ kılma çetrinğ lāciverdī ağlasın ay şeh</i>	GS s.205/255-8
--	----------------

-sUn

<i>Çāk itip köñglümni açılsun demek imkân imes</i>	GS s.200/250-1
<i>Aytınğ anğa her gūşede tutsun kulağını rebāb</i>	SD s.182/375
<i>Tā hisābın anğlasun il yüz yaşur ey sīm-ber</i>	NŞ s.694/709-12
<i>Felekniñ ger tili bolsa ayıtsun kim kaçan kildi</i>	SD s.112/89
<i>Hĩç kızlemesün ağzınğ özini söz aytsun</i>	LD s.123/1128
<i>Bu işte nē bilsün el kemāhī</i>	LM s.33/I-61
<i>Nışāna bolulsun kim Munār tağdın ötkēç uluğ ot yandurgumuzdur.</i>	

- İşkı **buzsun** dip köngül mülkini ābād iyledim* BV s.312/418-2
- İşk küvide mezellet **çeksün*** NŞ s.121/121-5
- Yā İlāhī sindin irür **çıksun** uş dīdelerim* GD 3/3
- Közüm **çıksun** sini körgünçe mundağ* FŞ s.489/LII/96
- Közge kaçan **ılsun** mini öltürgeli ğamzenğ* LD s.62/561
- Andağ itkil kim **ımansun** bu köngül* BD s.201/128-26
- Seherde yā Rab u āhum **ışitsün** Allāhī* SD s.228/529
- Cān fidā kılğum durur la 'līng kabūl **itsün** disem* GS s.195/242-5
- Tingrim yine kem **kılsun** oşul yüzi qarānı* GD 47/2
- Dīvāne köngül kayd-ı cünündın ni **kutulsın*** GS s.212/266-5
- Kutulsun** ulus zılm u bī-dādıdın* Sİ s.198/2255
- Tā kim felek ivrülür devām **olsun** anga* ML s.189/(B39b)
- Kün Hān mining tahtında **oltursun*** ŞT s.149/[78b]19
- Özge ni **öğrensün** ol cellādnıng hem-sāyesi* SD s.232/543
- Bu halkğa ve halk munga **örgensün.*** ŞT s.197/[94b]9
- Bāğ ara kir ki kıyamet **salsun*** NŞ s.22/22-2
- Sinsizin yörüp ayağ içkünçe **sinsun** ayağım* BD s.182/110-1
- Kişi ki öz cānığa kaçd iter sini **sivsün*** LD s.19/175
- Koy tiringni soysa **soysun** bu pelīd kaçşāblar* NM s.437
- Faqr vādīsiğa kirgen **taşlasun** özlük yükün* NŞ s.373/374-6

<i>Tirse tirsün urmasa bağrımğa yüz minğ hār bes</i>	BV s.179/236-2
<i>İy müsülmānlar n itip ornuda könglüm toktasun</i>	FK s.125/126-5
<i>Tökse kanım közlerinğ kıldım bihl töksün revān</i>	SD s.300/784
<i>Yasalsun barça āyīn birle zībā</i>	FŞ s.131/XII/68
<i>Almasun islām üyidin nūr u tāb</i>	LT s. 28/190
<i>El anğlamasun dēben nümüne</i>	ML s.120/XII-910
<i>Bu sözlerdin haşn mundağ bilmesün ve müdde ‘İbu nev ‘gümān...</i>	ML s.181/(B27b)/8
<i>Uçuğ zaḥmı lebinğde bilgürür bilgürmesin kör dik</i>	GS s.378/508-2
<i>Yahşıdur yahşı kişi hergiz yamanlık körmesün</i>	BD s.323/564
<i>Karakçı karasını körgüzmesün</i>	Sİ s.132/1257
<i>Kurutmasun diben devrān oçağım</i>	FŞ s.129/XII/33
<i>Anda hıç ādem giriftār olmasun</i>	LT s.101/1169
<i>Ki hākānlıgım şevketi sınmasun</i>	Sİ s.337/4337
<i>Asru zulm olğay ilāhi tutmasun Tinğri revā</i>	GD 8/3
<i>Mihr otıdın tüşmesün dip suğa cūs</i>	LT s.15/10
<i>Ata yüzlenmesün dip derd u rencī</i>	FŞ s.139/XIII/83
-dİlk / -tİlk	
Sadece Nevâyî’ nin eserlerinde görülmüştür.	
<i>Ulusdın mihr aldık hāh iriktik (darılsın)</i>	
<i>Ol ay barı biziñ birle iliktik (birleşsin, el tutuşsun)</i>	BD s.268/351

Çokluk 1. Şahıs: -Allm /-Allıg

-Allm

Cānğa ni kılur hufyede biz hem aytalım

LD s.123/1128

-Allıg emir-istek karışım

...her yılda anı biz sizge bereliıg tidiler.

ŞT s.226/[105a](15)

Kilgil ki demī olturuban mey içeliıg

BD s.249/273/1

Sinsiz niçe gam birle melālī köreliıg

BD s.253/291/1

İy mihnet ü güşsa hayli sizler siçeliıg

BD s.249/273-2

Hicrānda niçe nāme bile sözleşeliıg

BD s.253/289/2

Çokluk 2. Şahıs: -(I,U)ıg, -(I)ıglz, -(I)ıglzlAr

-(I,U)ıg

Kol yalanıg iylep salıp her yan içimni ahtarııg

BV s.266/349-1

Çün fenā şālını keydim a flasııg yığ ay sipihr

GS s.114/123-7

Özüıgüzni muhabbet küni avutuıg

Sİ s.437/5815

Kūyig aylanduruıg na şım ki hicrān za‘fida

GS s.327/433-4

Türkmenge koşulğan illeriniıg ança bilgenimizni bir bir aytalııg...

ŞT s.111/[66b](13)

Perī başında melek peridin otağa baķııg

NŞ s.357/358-1

...anııg yarını bizge beriıg ve taķı aran tikmek üçün ikki miıg kāmış beriıg.

ŞT s.227/[105b]3

Ağzııg u bilingııg esrārın kemāhī bilmeyin

BV s.475/I-657-17

Türbetimniıg taşığa mundaķ biting kim luţfi ķul

LD s.84/769

<i>Ey selāmet ehli butranġ kim mini bir muġ-beçe</i>	NŞ s.245/245-7
<i>La 'li peygāmı bile bir daġı kāmın çüçütüñg</i>	GS s.288/376-7
<i>Dimenġ şalāḥ sözün 'ışkdın dinġ ey aḥbāb</i>	BV s.233/304-7
<i>İsteñg mini ol yirde ki dīdār tapılsa</i>	LD s.25/234
<i>Ulusnıñ anlıda fāş itiñg ay māh</i>	GD 32/2
<i>Körüp aytur kamuġ hey hey kaçınġ berķ-ı yaman kildi</i>	SD s.114/95
<i>Ay cān köñgöl birbirinġizge qarışınġ</i>	GS s.556/813-LXXX
<i>...taşkarıda atların tutup olturġan kim anlarını beyān kılalınġ.</i>	ŞT s.155/[81a](5)
<i>Şi 'rimde eger hezl ü eger cid kiçürüñg</i>	BD s.256/301/2
<i>Anı kayda bolsa tapıp kiltürüñg</i>	Sİ s.127/1183
<i>Ol dervīş didi ki bu vīrāne ġa kiriñg!</i>	NM s.10
<i>Firāk içre cān u köñgöl siz kitiñg</i>	FK s.17/13-3
<i>Her bir kopuşunġda manġşınġda baķışınġda</i>	LD s. 168/1546
<i>Çü lutfī kanını tökse koyuñg işikinde</i>	LD s.126/1153
<i>'ışkıda cānnı melāmet oķı ġa ķılmanġ hedef</i>	BD s.155/61/4
<i>Baḥtım kibi düşmen oldunġ āḥir</i>	BV s.487/660-29
<i>Ḥāl üstide irkenim sözün ötkerişiñg</i>	GS s.556/813-LXXX
<i>Salınġ anda kireklik nimelerini</i>	FŞ s.258/XXVII/81
<i>Köydürüp her yan külümni savuruñg</i>	LT s.102/1188
<i>Sunıñg tiygını eylep zer-nişānlıġ</i>	FŞ s.168/XVII/70

- İşk ehli işk derdini tanınğ* BD s.286/419/1
- Elge dedi taşla**nğ** ok u yanı* LM s.200/XXI/1726
- Cān-ı zārum yoksa cism-i nā-tüvānımnı **tilenğ*** FK s.343/364-1/9
- ...bu söz tarafığa bik **tutu**nğ**** ve kulaqı**nğ**ıznu kuyı salı**nğ** ta**kı** bu sözge...*
ŞT s.157/[82a](3)
- Tüşünme medhi baħrına ki yo**ğ**tur ħadd u pāyānı* LD s.14/131
- Ol unut**kan** kibi lutf eyle**nğ** ü siz hem **unutu**nğ***** GS s.287/376-3
- Ki ya**ğdurtu**nğ**** ya**ğ**ın üstige **ğ**andın* FŞ s.399/XLIII/118
- Ĥālīmni sorar**ğ**a kilmese **yalbarı**nğ***** GS s.556/813-LXXX
- Ĥalk**ğ**a ħükm kıldı yeryüzige **yayılı**nğ**** tip.* ŞT s.115/[67b] (15)
- Man**ğ**a yazı**nğ** du ‘ā kim ol per**ñ**i körge-min nā-geh* BV s.105/129-4
- Ĥoynu çupān cānibi**ğ**a **yitkü**rü**nğ******* LT s.115/1388
- Sikender işitkeç didi kim **yörü**nğ***** Sİ s.127/1183
- Kö**nğ**lümni közleridin **ayurma**nğ**** ki çı**ğ**ma**ğ**ay* GS s.369/495-2
- Ger a**ğ**bāb itseler gül-geşt ey cān u kö**nğ**ül **barma**nğ***** BV s.156/204-3
- Āh u eşkimdin ħabersiz bolma**nğ** ey ‘ālem ili* NŞ s.175/175-5
- İşk mi**ğ**netleri terkini **buyurma**nğ**** ma**nğ**a kim* GS s.56/42-4
- Zamān u ehl-i zamāndın **di**nğ**iz** ki kiç l**ñ**kin* FK s.100/101-2
- İstem**nğ** min tilbede ol mübtelāda isten**ğ**iz* BV s.154/200-5
- Ol bar**ğ**a ayt**tı** kim **ğayğurma**nğ**** bu iş ma**nğ**a tüşüptür...* NM s.173

<i>Ger iligdin kilse bir demni kiçürmeñg gam bile</i>	BD s.164/78/1
<i>Ger ilindim zülfünge körmeng min aşıftedin</i>	LD s.117/1073
<i>Yār kilmiş kabrine her yan sağınmañg lāle kim</i>	NŞ s.402/403-4
<i>Tüşüp ‘ālemğa ot tibrenmegiñg yok</i>	FŞ s.490/LII/105
<i>Şerbet-i şabr atını tutmañg ki bir ay hecridin</i>	GS s.107/114-4
<i>Her ni kim hāric bolup tökmeñg anı</i>	LT s.160/1999
<i>Rüşen itse öyni dil-h ‘āhum yarutmañg şem ‘ kim</i>	GS s.238/304-2

-(I) ñgIz

<i>Ġamze oqını cānımğa atıñgız</i>	LD s.285/2605
<i>Hem itleriñgizni bağlañgız rüst</i>	LM s.200/XXI-1727
<i>‘Ālem ehli biliñgız kim iş imes düşmanlıg</i>	GS s.215/271-6
<i>Çıktı meş ol şūh turmay imdi her yan botrañgız</i>	FK s.215/224-3
<i>Bu maħalde turmay imdi kaytıñgız</i>	LT s.119/1449
<i>Kerem eylep ikki kolum koldañgız</i>	Sİ s.70/345
<i>Barça işlerindin yamanrağ bu kim sizniñ köçüñgız birlen birikip yöriy turur tidiler.</i>	ŞT s.192/[93a]11
<i>Neçük öltürürüñgizni sizler yahşı bilür sizler tidi taqı aytdı:</i>	ŞT s.193/[93a]14
<i>Tār-ı cānım riştesidin tartıñgız tūmārığa</i>	GS s.408/551-4
<i>İmdi kim öldüm tenim yār itlerige taşlañgız</i>	NŞ s.352/353-6
<i>Aħbāb yığılmaqnı ferāğat tutuñgız</i>	BD s.217/147/1-2

<i>Titrengiz ey ehl-i dīn islāmıngız başığa kim</i>	NŞ s.157/157-3
<i>La 'lı üçün ölsem yasa ngız tūṭī külimdin</i>	LD s.193/1775
<i>Söz iklimi sarı mini yoldan ngız</i>	Sİ s.70/345
<i>Ger kıla alur-siz evveldin köngül aldurma ngız</i>	BV s.159/207-4
<i>Bolman ngız mağrūr-ı hüsn ay şūhlar kim bāğ ara</i>	GS s.193/238-8
<i>İy tena 'um ehli vaşl efsānesin çubrutman ngız</i>	FK s.206/213-6
<i>Ƙan yaşımdın dime ngız söz kim mükedder bolmasun</i>	NŞ s.102/102-3
<i>'Ayb itme ngız Nevāyī eger bolsa bī-nevā</i>	BV s.10/10-9
<i>Dehr şūhığa köngül ger birmedim 'ayb itme ngız</i>	GS s.197/244-6
<i>Yıglasam hālime bed-mest diben kavlanman ngız</i>	FK s.208/216-2
<i>Didi kayğurman ngız kim birmegey Hāƙ</i>	FŞ s.272/XXIX/58
<i>Ta'accüb kılman ngız başsız ise harf-i 'ibārātı</i>	BD s.271/363
<i>Bī-tehāşī cān alur dip köp mini korkutman ngız</i>	NŞ s.168/198-4
<i>Bī-güneh-min hod köyer-min siz dağı köydürme ngız</i>	BV s.158/207-1
<i>Pend işitip dostlar hīç kim bile yār olman ngız</i>	GS s.161/192-4
<i>Geh gehī siz bārī başımdın kadem öksütme ngız</i>	NŞ s.212/212-5
<i>Salman ngız her sarı köz tā barmasun her yan köngül</i>	GS s.309/406-6
<i>Kökke her sā'at küümni siz dağı savurma ngız</i>	BV s.159/207-5
<i>Libāsın soyma ngız hezl eyleben mecnūn-ı 'uryāndın</i>	NŞ s.502/504-6
<i>Velīkin bu kişver ara turman ngız</i>	Sİ s.428/5687

<i>Yār irni bile urmanġız ay ħand u şeker lāf</i>	LD s.72/659
<i>Siz daġı ta‘n u melāmet taşını yaġdurmanġız</i>	BV s.158/207-2
<i>Mihr-i gerdūn bolsalar köz nūrıdın yarutmanġız</i>	NŞ s.212/212-1
<i>Ĥāletimni siz ni bilgenni dinġız yaşurmanġız</i>	BV s.158/207-3
<i>Kim ki atım bilse hem ol bezm ara yavutmanġız</i>	FK s.205/213-1

-(I)ġIzlAr

Kābilde iġāmet itti Bābūr dir siz

*Andaġ **dimenġızler** ki muġīm irmes min*

BD s.217/ 145-2

Çokluk 3. Şahıs:-sUnlAr /-dIklAr

Emirkipi 3. şahısta -sUnlAr yanında -dIklAr eki de türemiştir.

*Arsarı Baynıġ oġlanlarıġa kişi yiberdi ħarıntaşlarını **alsunlar** tip.*

ŞT s.221/[103a]8

*...uşbu ayılġan teg üleşip **alışsunlar** taġı her ħaysısı öziniġ oġlanları birlen ve nökerleri birlen yesünler...*

ŞT s.161/ [83b](4)

*Aşġāb didiler ki bu diremlerni bireli kim mustarāĥlarını **aritsunlar**.*

NM s.39

*İl ni **bilsünler** ki İskenderdür ol*

LT s.91/1022

*Üveys-i Ĥarenī‘ ġa **birsünler** ve **disünler** ki miniġ ümmetimni du ‘ā ħılsun.*

NM s.12

*Ĥān ħükm ħıldı ol cemā‘atke Ĥarlık **disünler** tip.*

ŞT s.139/[75b](7)

*Yıġlaşıp ġam şāmı zāhir **eylesünler***

GS s.161/192-6

*Sākiyā şāf-ı şarāb ehli vişāl **içsünler***

NŞ s.15/15-6

*Bozoknıñ bir yaḥsısı pādişāh bolsun özgeleri onḡda **oltursunlar**.* ŞT s.149/[79a](3)

*Tüzüp çerǵe **salsunlar** ol nev‘ şūr* Sİ s.421/5588

*Bu kim didinḡ ki **küydürsünler** anı* FŞ s.376/XLI/73

*Sūr içre **yaraḡlasunlar** āyīñ* LM s.92/X-632

*Īrāñ sarı yörüp turur men niçe yıllıḡ ḡamların **yesünler** tip ikkinçi yılı atlandı...*

ŞT s.140/[76a] (2)

*Köñgül **aldurmasunlar** ḡüsñ bāḡı güllerin körgeç* NŞ s.420/421-5

*Ḳan töker il **bilmesünler** dip özin aḡrıḡ kılur* LD s.191/1757

*Tagyīr birürde **kılmasunlar** taḡşīr* GS s.24/11

*...ve oḡlı ve bigleri hīç kimerse **kol yapmasunlar** ve meni tip kelip turur...*

ŞT s.162/[83b] 10

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE EMİR-İSTEK KİPİ ÇEKİMİ	
I. teklik	-AyIn, , -yIn, -Ay, Ay mIn, -AyIm emir-istek
II teklik	ø, -gIl, -kIl, -(X)nḡ, -(X)nḡlAr
III.teklik	-sIn, -sUn /-dIk, -tIk
I. çokluk	-AlIm –AlInḡ emir-istek
II.çokluk	(I, U) nḡ, -(I) nḡIz, -(I) ḡIzlAr
III.çokluk	-sUnlAr /-dIkIAr

IV.2. 3. Gereklilik Kipi

Bir oluşun bir kılışın veya tasarlanan bir eylemin yapılması gereğini bildiren bir kiptir.²⁷² Türkiye Türkçesinde gereklilik kipi –malı /-meli ekiyle kurulmaktadır. *-ma / -me* fiilden isim yapma eki ile *+lı / +li* sıfat yapma ekinden oluşan gereklilik eki, yeni bir ek sayılabilir. Bu ek, Eski Anadolu Türkçesinin son devresinde bir sıfat fiil eki olarak meydana çıkmış; Osmanlı Türkçesinde bugünkü göreviyle kullanılmaya başlanmıştır.²⁷³

15. yüzyılda gereklilik kipi için ayrı bir ek bulunmamakta ve bu kip genellikle şart ve istek kipine “gerek” kelimesi eklenerek yapılmaktadır. Ayrıca “*-ma / -me; -mak / -mek + gerek*” biçimlerinin kullanıldığı görülmektedir.

Çağatay Türkçesinde *kerek* ifadesi gereklilik bildirir.²⁷⁴ Çağatay Türkçesinde gereklilik kipi üç şekilde yapılmaktadır:

IV.2. 3. 1. mAk kerek

- ‘Iyş bile özni **avutmaḡ kerek*** BD s.165/79/4
- Pes andaḡ **aytmaḡ kerek** kim yaḡşı ve yaman barçaları bilip...* ŞT s.111/[66b](9)
- Ki **bolmaḡ kerekmes** bu mezra ‘da ḡāriḡ* NŞ s.89/89-7
- Cezm etti ki **k̡meki k̡rek-tür*** LM s.343/XXXV-322
- Ḳuyaş dik menāzil **ḡay itmek kerek*** NŞ s.440/517-6
- Cezm etti ki **k̡meki k̡rek-tür** / Cān terkin **k̡meki k̡rek-tür*** LM s.343/XXXV-3221
- ...arḡasına ḡılıḡ birlen ḡapıp ikki bölük **ḡılmaḡ kerek** tā körgenge köz...* ŞT s.162/[83b]12
- Ḥayālḡa kildi ki **kitmek kerek*** Sİ s.472/6341

²⁷² Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.695.

²⁷³ M. Kaya Bilgegil, Türkçe Dilbilgisi, Dergâh Yay. 3.b., İstanbul, 1984, s.270.

²⁷⁴ János Eckmann (1988), Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), s.123.

*Kim ki ‘āşık olsa zār u haste-ḥāl **olmaḵ kirek** / Reşkdin ‘ālem ilige bed-ḥayāl **olmaḵ kirek*** GS s.265/344-1

*İmdi Kanlı Yavlı **timek kerek** tidi irse andın sonḡ anḡa barça ḥalk...* ŞT s.179/[88b] 6

***Tutmaḵ kerek** anı yoḡ ḥisābı* LM s.261/XXVII/2366

*‘Işḡ otı birle **yarutmaḵ kirek*** BD s.165/79/2

*...köptür ki eger şerḥi kılılsa yana bir kitāb **yasamaḵ kirek**.* NM s.10

IV.2. 3. 2 -sA kerek

***İçsem kirek** müdām çağır mu ‘tedil bile* GS s.406/549-4

*Her yirde bahār olsa çemen **bolsa kirek*** GS s. 20/ 9

*Her yirde çemen gül ü semen **bolsa kirek*** GS s. 20/10

*Her ḡayda ḡazān bolsa tiken **bolsa kirek*** GS s. 20/11

*Her ḡayda tiken renc ü miḡen **bolsa kirek*** GS s. 20/12

*Barça iş vaḡtıda **ḡaḡ bolsa kirektür** ḡaraḡıḡ* NŞ s.275/276-6

*Ger ādem irür **bolsa kirek tur** ḡam ara* GS s.538/741-VIII

*Her minḡ yılda ḡırḡ arḡa ötse **kerek** kim ikki yüz arḡa ötkey iridi.* ŞT s.208/[99a](6)

ÇAĞATAY TÜRKÇESİNDE ZAMAN VE ŞAHIS

T. 1. Şahıs	T. 2. Şahıs	T. 3. Şahıs	Ç.1. Şahıs	Ç. 2. Şahıs	Ç.3. Şahıs
-DIIm	-DIḡḡ	-DI	-	-	-DIIAr
-DUIm	-DUḡḡ	-tI	DIk	DIḡḡIz	-tIIAr
-tIIm	-tIḡḡ		-	-	
-tUIm	-tUḡḡ		DUk	DUḡḡUz	
			-	-tḡḡıḡ	
			tUK	-	
				tUḡḡUz	

T. 1. Şahıs	T. 2. Şahıs	T. 3. Şahıs	Ç.1. Şahıs	Ç. 2. Şahıs	Ç.3. Şahıs
-p+tUrUr / -tUr+mIn	p+tUrUr/ -tUr+sIn	p+tUrUr/ -tUr / -dUrUr/ -DUr	p+tUrUr/ -tUr+blz	p+tUrUr/ -tUr+slz	p+tUrUr/ -tUr+lAr / -DUr+lAr
-p+mIn	-p+sIn	-	-p+blz	-p+slz	-
-mİş mIn	-mİş sIn	-mİş/ mİştUr / mİştUrUr/ -mİşdUr / mİşdUrUr	-mİş blz	-mİş slz	-mİşlAr / -mİş tUrAr / -mİş tUrUrAr
-gAnErmlş mEn	gAnErmlş sEn	-gAn Ermlş	-gAn Ermlş blz	-gAn Ermlş slz	-gAn ErmlşlAr
-gAn mEn	-gAn sEn	-gAn dUr -tUrUr	-gAn blz	-gAn slz	gAndUrAr
-r mIn -Ar mIn -Ur mIn -Am/-Em	-r sIn -Ar sIn -Ur sIn	-r -Ar -Ur	-r blz -Ar blz -Ur blz	-r slz -Ar slz -Ur slz -Ur slzlAr	-rlAr -ArAr -UrAr
-GA mIn / -kA sIn	-GA sIn -kA sIn	-GA -kA	-GA blz -kA blz	-Ga slz -kA slz	GAAr -kAAr
-GAy mIn/ -kAy mIn	-GAy sIn -kAy sIn	-GAy /-kAy	GAy blz -kAy blz	GAy slz -kAy slz	-GAyAr -kAyAr
GU+m(+dUr/- dUrUr/-tUrUr)	- GU+nğ(+ -dUr/ -dUrUr/ -tUrUr)	-GU(+dUr/- dUrUr/-tUrUr)/ -GU+ iyelik ekleri (+ -dUr/ -dUrUr/-tUrUr)	—	-	—

T. 1. Şahıs	T. 2. Şahıs	T. 3. Şahıs	Ç.1. Şahıs	Ç. 2. Şahıs	Ç.3. Şahıs
-a/-e, y +dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr + mIn	-a/-e, -y +dUrUr/- dUr/ tUrUr/- tUr + sIn	-a/-e, -y +dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr	-a/-e, -y +dUrUr/- dUr/ tUrUr/- tUr + mIz	-a/-e, -y +dUrUr/- dUr/ tUrUr/-tUr + sIz	a/-e, -y +dUrUr/- dUr / tUrUr/-tUr + -lAr
-a/-e+mIn	-a/-e+sIn	-	-a/-e+bIz	-a/-e+sIz	-a/-e+lAr
-sA mIn -sAm	-sAnğ	-sA	-sAk	-sAnğIz	-sAlAr
-AyIn -yIn -Ay -Ay mIn -AyIm	-GIİ -kıl	-sIn -sUn -dIk -tIk	-AlInğ	-(I, U)nğ -(I) nğIz -(I) nğIzlAr	-sUnlAr -dIkIAr

IV.3. FİİLLERİN BİRLEŞİK KİPLİ ÇEKİMLERİ

Basit çekime uğramış fiiller, dilimizde birleşik çekim ekleri olarak adlandırılan hikâye (-DI), rivayet (-mİş) ve şart (-mİş) ekleriyle birleşerek yeni çekim ve yapılar oluştururlar.²⁷⁵

Birleşik çekim konusu farklı görüşlerin ileri sürüldüğü konulardan biridir. Birleşik çekim ile ilgili dil olarak bilgisi kitaplarında genel olarak şu tanımlar yer alır.

Bildirme ve tasarlama kipleri ile bildirilen ve tasarlanan hareketlerin geçmiş zamanda veya şart şeklinde ortaya çıktığını veya çıkacağını ifade etmek için birleşik çekimlere başvurulur. Birleşik çekim, iki çekimli fiilin bir araya gelmesinden, birlikte kullanılmasından ibarettir. Birleştirilen iki çekimden biri bir şekil ve zamanı, diğeri de başka bir şekil ve zamanı karşılayarak birbirine bağlanan iki şekil ve zamanı ifade eder. Türkçede birleşik kipli çekimlerde asıl fiil önce ana yardımcı fiil ise (er-> ir-> i-) sonra gelir.²⁷⁶

²⁷⁵ Hatice Şahin, agm, s.381.

Türkçede eklerin dizilişi, belli bir kural dahilindedir. Bir kelimedede yapım eklerini çekim ekleri, iyelik eklerini hâl ekleri, kip eklerini ise şahıs ekleri takip eder.

Birleşik zamanlı fiiller, bildirme ve dilek kiplerinin genellikle III.tekil kişilerine ek fiilin di'li geçmiş , miş'li geçmiş, şart ekleri ulanarak oluşan fiillerdir. Birleşik zamanlı fiiller ya iki zamandan ya da bir biçimle bir zamandan oluşurlar.²⁷⁷

Çağatay Türkçesinde birleşik fiil çekimlerinde göze çarpan bir husus da birleşik kipli fiillerde çokluk eki -IAr'ın kullanımıdır. Türkçede çok işlek olarak hem isim hem de fiillerde kullanılan çokluk -IAr eki birleşik kipli fiillerdeki kullanımı hikâye, rivayet veya şart eki almış er- / ir- / i- yardımcı fiilleriyle birlikte kullanımıyla mevcuttur.²⁷⁸

Mevcut örnekler gösteriyor ki çokluk eki -IAr, Köktürkçede çekimli fiillerde kullanılmamıştır; zaten ekin isimlerle kullanışı da sınırlıdır.²⁷⁹

Uygur döneminden itibaren çekimli fiillerde eksiz çokluk 3. şahıs şekillerinin yanında IAr ekiyle yapılan ekli çokluk 3. şahıs şekilleri kullanılmaya başlanır. Uygur Türkçesi metinlerinde çokluk eki -IAr bazen birinci, bazen ikinci kip ekinden sonra kullanılmıştır. *Kutadgu Bilig* ve *Atabetü'l Hakâyık* ta tek çokluk eki - IAr'ın tek kipli fiillerde *ögdiler, söktiler* (242), *yorırlar* (685), *körmegeyler* (3352) gibi pek çok örneği olmasına karşılık, bu ek birleşik kipli fiillerde hiç kullanılmamıştır. Kıpçak sahası eserlerinde çokluk ekinin yeri sabit olmamakla beraber örnekler ekin daha çok ortada yani birinci kip ekinden sonra kullanıldığını göstermektedir. Harezmi Türkçesi eserlerinden *Nehcü'l- Feradis* te ise çokluk eki genellikle sonda kullanılmıştır.²⁸⁰

Çağatay Türkçesini temsil eden eserlerde çokluk eki daha çok birleşik kipli fiillerin sonunda kullanılmıştır.

Eski Anadolu Türkçesi, Osmanlı Türkçesi ve Türkiye Türkçesinde çokluk eki daima

²⁷⁶ MuharremErgin, Türk Dil Bilgisi, s.302.

²⁷⁷ Haydar Ediskun, Türk Dilbilgisi, Remzi Kitap Evi, İstanbul, 1996, s.195.

²⁷⁸ Leyla Karahan, "Birleşik Kipli Fiillerde Çokluk Eki -IAr'ın Yeri ", Türk Dili, Sayı :563, Kasım 1998, s.381.

²⁷⁹ K.Grönbech, Türkçenin Yapısı, (Çev. Mehmet Akalın), TDK Yay., Ankara: 2000, s.50-70.

²⁸⁰ Leyla Karahan, agm. s.381-382.

birleşik kipli fiillerin ortasında yer almıştır.²⁸¹

IV.3. 1. BİRLEŞİK KIPLİ FİİLLERİN HİKÂYESİ

Çağatay Türkçesinde birleşik kipli fiillerin hikâyesi, esas fiile –ir yardımcı fiiliyle görülen geçmiş zaman kipi eki olan –DI /-DU ekinin getirilmesiyle oluşturulur. Zaman ekinden sonra getirilen şahıs ekleri iyelik kökenlidir. Çağatay Türkçesindeki birleşik kipli hikâye çekimi aşağıda kalıp hâlinde verilmiştir.

IV.3. 1. 1. Geniş Zamanın Hikâyesi

esas fiil + -(a /-u)r + irdi + şahıs ekleri

*Ve ni bu hayal u müdde ‘âdın özümni ötkere **alur irdim.***

NM s.2

*Ol muḳarrer müzdni **alur idi***

LT s.68/725

***Anḡamas irdim** Nevāyī ḡālīn ol ay kūyide*

BV s.202/267-7

*Bāzārdın ötsem irdi il bir birige **aytışurlar irdi** kim bu ol kişidür...*

NMs.29

*Anı her kim işidse **ayturlar irdi.***

ŞT s.124/[71a](2)

***Ayrılurlar irdi** ḡalurlar idi.*

LT s.128/1573

*Bābür kibi cānḡa mihr **baḡlar irdim***

BD s.243 /250/2

*Ol köz ü yüzi ḡasretidin cān **barur irdi***

LD s.230/2120

*Bir atlıḡ ötüp **barur irdi.***

NM s.69

*...ḡarı kişiḡe meniḡ teg ṣāḡib-i cemāl ḡızını için alıp **berür irdi.***

ŞT s.187/[91a](13)

*Derdide köḡül **bérürler érdi.***

LM s.175/XVIII-1463

²⁸¹Leyla Karahan, agm. s.383.

- ...bir deşt içre *kaşr-ı zer-nigār* yasağan dik birer beytğa da**hl birür irdi.** GS s.13/20
- La lınunğ *şīrīnlikin* bir kün **bitir irdi** *qalem* LD s.153/140
- Bu ki **butraşur irür** *pārelari imes şerāre* BV s.382/526-1
- Bī-mihr dise il sini min **bütmes idim** BD s.262 /325/1
- Her yan **çapar irdi** *bī-te'emmül* LM s.78/IX-498
- ...ve ta**kı biri biri birlen** yağı bolup **çapışurlar irdi.** ŞT s.168/[85a]21
- Her ni dise *ışkdın* **dir irdim** BD s.316 /556/2
- İşitti ki **dir irdi** *Ferruḥ-sürüş* Sİ s.89/638
- Oğlan turur tili kilmeslikindin ni ayturın bilmey turur **dirler irdi.** ŞT s.124/[71a](3)
- Dir irdiler** ol kim su dirler anı Sİ s.401/5291
- Yār **ister idim** uçradı *nāgāh raqībī* LD s.137/1260
- 'Aql **ister irdi** kim körse *revān cān şūretin* LD s.127/1165
- Ger rūḥ dem **itse irdi** *āheng-i nağam* BD s.245/256/1
- Ayrırlurlar irdi **kalurlar idi.** LT s.128/1573
- Kēydürür irdi** *libās-ı mātem* LM s.180/XIX-1512
- Moğol yurtında olturğan iller birlen uruşur irdi ta**kı gālib kilür irdi.** ŞT s.130/[72b](14)
- Yarım kiçeler **kilür irdi** *burun* BD s.149/53/4
- Tünni **kitürür irdi** *yüzünğ nūrı cihāndın* LD s. 230/2118
- Kiltürür irdi** *tonğuzlar sarı yüz* LT s.116/1396
- Ayağım yitkençe Bābür dik **kiter irdim** nitey BD s.123/9/5
- ...ki ma 'ānī *gevherlerin naẓm silkige* **kiydürür irdiler...** ML s.187/(F782b)/27

- ...bir dürr-i şāh-vār tartқан dik birer lafz **kiyürür irdi...** GS s.13/18
- Koparur idi** barçamızdın demār Sİ s.351/4447
- Kiçik iller anlarğa **koşulur irdi.** ŞT s.130/[72b] (12)
- Özni asrap **koymas irdim** bar ikende sağ dāğ NŞ s.298/299-3
- Ak ividin **koymas irdiñg** çıkalı ay şom raqib GD 2/5
- Luḡfīkörer **irdi** ḥōd ol ay yüzini bir kün LD s.114/1042
- Körgüzür irdi** Yed-i Beyzā urarda tığ-ı katl GS s.222/281-3
- Ve taḡı Yazırdın bir kişini pādişāh **köterürler irdi.** ŞT s.167/[85a](17)
- Küler irdim** burun Ferhād-ı miskīn dāstānıǵa BD s.126/15/5
- Körüp Sekkāī'niñ sarıǵ yüzin her dem **küler irdi** SD s.224/588
- Alaçuḡta **olturur ǵdim.** Babn s.1/K146/10
- Taḡlarnıñ kavaḡında veya cengelde **olturur irdiler.** ŞT s.114/[67b](15)
- Ve Şeyḡ Hasan-i Baṣrī kuddise sırruhu ḡaşıda kündüz 'ilm **öğrenür irdi.** NM s.13
- Ebū 'Alī'din fenā 'ilmini tevḡıdde **örgenür irdim.** NM s.37
- Ötkerür irdi** ḡam-ı hicrān bile LT s.262/3427
- 'Arızlarıdın **saçar ǵdi** nūr LM s.46/IV-190
- Nefs kāmın aḡzıǵa **salur idi** LT s.68/XLVII-725
- Salurlar idi** günbed-i gerdūḡa şadā GS s.6/12
- Sǵrir ǵdi** ol çakın peyāpey LM s.81/IX-527
- Sıḡmas idim** tonumǵa feraḡdın min ḡazın BD s.269/354

<i>Eyle sigrir irdi istingā yili</i>	LT s.132/1621
<i>Köz kefi-pāyığa sürter irdi şāh</i>	LT s.264/3453
<i>...ve intişār-ı mālā-kelām tapar irdi.</i>	GS s.7/11
<i>Ol dervīş yıkılıp ikki namāz arasığaça talpınur irdi.</i>	NM s.120
<i>Letāyif tapılmas idi ança hem</i>	Sİ s.92/VIII-685
<i>Tartar êdi mēni bî-hodāne</i>	LM s.66/VII-384
<i>Kiçe hicrānuda mey tartar idim</i>	BV s.198/261-5
<i>Taşırlar idi şāh dīvānığa</i>	Sİ s.216/2522
<i>Kim tiler irdi uluğlar ‘āqıl ü ferzāne dip</i>	BV s.47/64-5
<i>Mübārız tiler irdi istep neberd</i>	Sİ s.194/2184
<i>Andın tiler êrdiler nişāne</i>	LM s.132/XIII-1024
<i>Yummay töker êrdi hem bulut yaş</i>	LM s.79/IX-503
<i>Her yerde günāh-kār ve ‘ayblı bolsa soray turur irdi.</i>	ŞT s.218/[102a] 11
<i>Hıdmetinğde tutmas irdim bu ümîd</i>	LD s.283/2586
<i>...kim mezkūr boldı zāhir kılsam maqbūl tüşer irdi.</i>	ML s.187/(B35b)/2
<i>Kilk-i kudret dūd-ı āhımdın tüter irdi kara</i>	LD s.219/2016
<i>"Agyar sözine bakmas irding / Efsunı bile ulakmas irding"</i>	ŞS s.49
<i>Ve kelānıñ ayağı atıda ilig ayağ urar irdim.</i>	NM s.313
<i>Zülfünğ uzatur irdi köp zulm iligin iy yıgmadıñğ</i>	LD s.75/685
<i>Okı yarar irdi köñlüim derdiğa</i>	BD s.287/422/2
<i>...mîr-zādeler müte ‘addid sevādılar kılp sāyir ulusğa yayılır irdi.</i>	GS s.7/9

- Bî-şabr u u qarār yığlar érdi* LM s.118/XII-886
- Her ğam yise ‘ışqđın yir irdim* BD s.316/556/2
- Hātırğa yiter irdi kim muştalahātını dağı bir kişi qaşıda körülse...* BD s.325/573/3
- Ve irenlerdin ki ol yolda yolu~~kur~~ irdiler.* NM s.445
- Kan yutar irdim ğamunğdın hecr anğa kıldınğ füzün* NŞ s.563/566-4
- Her ādemni yutar irdi körgeñ zamān* ŞT s.209/[99] 4
- Nefs maflūbın yürür irdi tirip* LT s.59/606
- Olumsuz**
- Mecnūn başını secdedin almas idi aşlā* BV s.24/32-1
- Ki atlanmas idi hergiz bularsız* FŞ s.291/XXXI/32
- Yağşı ve yamannı bilmes irdi.* ŞT s.204/[97a]15
- Yavı anunğ sözindin çı~~knas~~ irdi.* ŞT s.171/[86a] 11
- Mümkin irmes irdi bu kisb-i kemāl* BD s.115/4/187
- Nāne irmes irdi kim bar irdi ol Hızru’l-emān* NŞ s.20/20-2
- Dirler ki ol bir yıl kimede ~~kal~~dı kim yıl ismes irdi.* NM s.170
- Cevr itmes irdi mihr üçün imdi şafā kıılır* LD s.42/45-3
- Anlarnı Kara Hāndın ayrılır tip hıç kimning köñgline kelmes irdi.* ŞT s.129/[72a](12)
- Aralarıda şāyed ki fāhiş tefāvūt bolğay dip cem‘ kıılmağığa dilirlik ~~kılılmas~~ irdi.* GS s.23/12
- Hūb iken çağda ki müstāğnī idinğ kilmes idinğ* NŞ s.674/663
- Bu fetḥ-i deyrde ötmes idi gümānım ara* BV s.17/21-6

<i>Āmūdın ötmes irdi hocendī sefīnesi</i>	LD s.196/1810
<i>Kiçeler başka yatıp kündüz sözleşmes irdi.</i>	ŞT s.125/[71a] (12)
<i>Bu mevkib gerdi sürmesi tapılmas irdi birip cān</i>	SD s.108/70
<i>Tüzmes irdi allıda tartay disem bir āh şem ‘</i>	GS s.238/304-3
<i>Böri kim anıñg havfidın çüpān uyumas irdi hıç</i>	SD s.116/109
<i>Hergiz bu şıfatnı sañga yavutmas idim</i>	BD s.262/325/1
<i>Yitmes irdi bizge ol fülful yanğakıñg otıda</i>	LD s.77/699

IV.3. 1. 2. Görülen Geçmiş Zamanın Hikâyesi

esas fiil +-p irdi +şahıs ekleri

<i>...ve ança bu zerrening pāyesin kuyaşdın aşurup irdiler.</i>	ML s.187/(B36a)/9
<i>Mañga olça sin aytıp irdiñg cevāb</i>	Sİ s.333/4285
<i>...ba ‘zı vasať sinde ayılğan bolsa ba ‘zı kiberde aytılp irdi ve...</i>	GS s.23/9
<i>‘Ademde ba ğlap idim ol ağız hayālını min</i>	LD s.121/1111
<i>Hicrān tüni hasret bile cān kim barıp irdi</i>	LD s.125/1143
<i>Anı alıp kebāb kılıp hātūnumğa berip turur irdim.</i>	ŞT s.141/[76a](10)
<i>...ve bu rābıta silkige tartılmadın burun bu cihetdin kim eger ba ‘zısı şıgar sinde diyilip irdi...</i>	GS s.23/8
<i>İltip irdi bezm ehlidin şu ‘ūr</i>	LT s.226/2919
<i>Ey kızım oğlı kızdın bolğannıñg dostluķı bolmas tip işitip irdim.</i>	ŞT s.181/[89a]10

*Fülân vaktıda fülân malınğızge mundağ hıyānet kıldı ve fülân sırrınğıznu halkğa fāş kıldı ve yağıdın alıp **kelip irdi nğiz**.* ŞT s.192/[93a]9

*Alıp cān kubbe birmekke **kılıptur irdi** şart ırning* LD s.231/2128

***Kırkıp irdi** qaşın ol bāde-perest hōd-rāy* BV s.424/586-1

*...bu işke kirmekige sebep bu irdi ki bir kün timürçilik kıdur irdi ve timürni kürede **kızıtıp irdi**.* NM s.39

***Kopup irdi** şehdin ta ‘ahhüd kılıp* Sİ s.270/3325

*Rağamlar **koyup irdi** ahkāmıda* Sİ s.118/1059

*Baş **koyup irdim** ayağığa nitey* BD s.307/526/1

*Ol qaş tākına **koyup irdim** uşaldı ah* LD s.196/1808

*Hakīm eyle kim **körgüzüp irdi** yol* Sİ s.148/1495

*Bī-ḥad vefā vü mihr sanğa **körsetip idim*** BD s. 184/112/2

*Firāk deştide tofrağ **olup idi** başım* BV s.319/429-1

*Nā-ümīd olup **olturup irdim*** BD s. 197/127-15

*Künlerde bir kün avğa çıkıp keyik öltürüp kebāb kılıp yip **olturup irdi**.* ŞT s.120/[69b](2)

*Ebu’l-ḥān ve Tecen suyınınğ yaqasığa **olturup irdiler**.* ŞT s.108/[65b](5)

***Örgetip irdi** anı köp kan yutup* LT s.74/804

*Çun Hām Nūḥ ‘aleyhi’s-selāmğa bī-edeblik kılgan cihetdin aning mübārek tilige Hām bāreside karğış **ötüp irdi**.* ML s.168/(B6a)/21

*Tā tārīḥ toqkuz yüz birde ki ol tārīḥdin yigirmi yıl **ötüp irdi**.* NM s.2

*Ataş dağı çün **sürüp irdi** ‘ömr* Sİ s.120/1086

- Arslan anı ıslap yalap irdi.* NM s.97
- Çü devlet yanıp irdi sözni asıg* Sİ s.278/3455
- 'Aksini tapıp irdi ekin su* LM s.130/XIII-1002
- Çün işekni tapşurup irdim sanğa* LT s.180/2270
- Kim tapşurup irdi kızlar anı* LM s.131/XIII-1019
- Her ni ki tilep idi müyesser boldı* BD s.218/150/2
- Şadefka töküp irdi dürr-i hoş-âb* Sİ s.116/1025
- Pes eger ol yaşurulğan harf rubā'ını evvelgi mısrā'ıda bolsa ve pes kim anı bir tutulup irdi...* BD s.304/514/5
- Hazret-i Risālet salla 'llāhu 'aleyhi ve selem mubārek tişi muvāfaqatığa ottuz ikki tişini uşatıp irdi.* NM s.409
- Oğuznı Hudā-yı Te 'ālā māder-zād velī yaratıp irdi.* ŞT s.125/[71a] (6)
- Çü hayr-ābād bendin özlüküm birle yasap irdim* NŞ s.680/677
- Yasap irdi mellüv tarab-hāneī* Sİ s.252/3068
- Yavuşup irdim ki nevmīd olğa min* BD s.200/128/14
- ...belki metrūk bolurğa yavuşup irdi.* ML s.179/T778b1
- Velīkin çü yakın yitip irdi kış* Sİ s.228/2710
- ...kim ol dünyādın öter çağda ol kâğızları yup irdi.* NM s.77

IV.3. 1. 3. Duyulan Geçmiş Zamanın Hikâyesi

Çağatay Türkçesinde duyulan geçmiş zamanı hikâyesi iki farklı şekilde karşımıza çıkar.

IV.3. 1. 3. 1. Birinci Tip:

esas fiil +-mİş -ê(r)dİ +şahıs zamiri

<i>Hakīm anğlamış irdi</i> çün barça hāl	Sİ s.119/XIV-1069
<i>Ki Husrev zulmi haddin asmuş irdi</i>	FŞ s.473/LI-28
<i>Anıñ dik barmış irdi</i> tapmayın bu derd dermānī	LD s.14/126
<i>Riyāzet besī çikmiş irdi</i> teni	Sİ s.470/6315
<i>Çün kays sözi dēyilmiş ērdi</i>	LM s.102/XI-727
<i>Üy sarı ‘azīmet ēmiş ērdi</i>	LM s.174/XVIII-1456
<i>Zehr-i ğam gūyā izilmiş irdi</i> ol cāmum bile	BV s.411/569-2
<i>Yā rab bu luṭfī kul ni yazuk kılmış irdi</i> kim	LD s. 68/617
<i>Çü bī-had kızımış idi</i> ol yaban	Sİ s.473/6358
<i>Kirmiş ēdi</i> anda kas-ı ğam-nāk	LM s.118/XII-885
<i>Kim köçmiş ēdi</i> kabīle andın	LM s.232/XXV-2059
<i>Şeh olmuş idi</i> rezṁ içinde telef	Sİ s.125/XVII-1165
<i>Digil meşnevī atı öçmiş idi</i>	Sİ s.82/518
<i>Humār öltürmiş irdi</i> bolmasanğ muğ deyriğa ‘āzim	GS s.311/409-9
<i>Ki Kāren’din nihān örgenmiş irdi</i>	FŞ s.287/XXX/112
<i>Ki tapmış idi</i> fetḥ-i iskenderī	Sİ s.74/408
<i>Cefāsı tünd seyli taşmış irdi</i>	FŞ s.473/LI/28
<i>Tonığa tikmiş idi</i> gerdün-mişāl	LT s.152/1886
<i>Tutulmuş idi</i> Mecd Barlas Bigge	BV s.511/720/1

<i>Gūyā ki vefā 'ilmin unutmuş idi üstād</i>	GS s.113/122-3
<i>Üzmiş irdi bağlaban zünnārnu</i>	LT s.122/1485
<i>Ki şāhığa yapılmış irdi nazar</i>	Sİ s.260/3186
<i>Seher necmii yarutmuş irdi çerāğ</i>	Sİ s.197/2240
<i>Yatmış irdi kūşe-i vîrānede</i>	LT s.155/1930
<i>Ol dünyage yetmiş idi cān yandı bedenğa</i>	LD s.189/1739
<i>Mecnūnga bu ğam yēyilmiş irdi</i>	LM s.278/XXIX-2548
<i>Şabr ilin yıĝmış idim çıkmas ikeç ol ħurşīd</i>	GS s.413/559-6
<i>Kim yıĝılmış irdi zaķķūm-ı caħīm</i>	LT s.59/611
Olumsuz	
<i>Yana kimsege birmemiş irdi dest</i>	Sİ s.529/7202
<i>Biri yitmemiş irdi encāmğa</i>	Sİ s.92/VIII-683

IV.3. 1. 3. 2. İkinci Tip:

esas fiil +-ĝAn -ē(r)dI +şahıs zamiri

Kūşe-i ihtiyār kılğan idim

Ġaflēt uyķusıdın ayılğan idim

BD s.203/129/12

Ol vaķtda Ürgeç ve Murĝab ve Tecende olturğan ilniņĝ uluĝ bigi Ķayı ilindin Ķırķut tigen irdi.

ŞT s.199 / [95a] (6)

IV.3. 1. 4. Gelecek Zamanın Hikâyesi

esas fiil +-ĝay irdi +şahıs ekleri

- Barurda anı hem **alğay iding** kās* GS s.206/257-7
- Ming cānnı **algay irdi** közüng yüz belā bile* SD s.274/690
- Özümnı nāme kılp hıdmetingğa **barğay idim*** LD s.301/2716
- Bādeningki lezzetini **bilgey irdi** hıız eger* LD s.259/2380
- Firākıng bīmıdın yüz katla cān **birgey idim** lıkin* BV s.70/90-5
- Vaşlıngı du ‘a birle seher **istegey irdim*** LD s.96/875
- Çün tüzeldi ten öyi **kavğay idi** andın revān* GS s.221/279-5
- Ni **kılğay iding** kılmayın inkıyād* Sİ s.307/3891
- Başımın alıp **kitkey idim** yüz katla* BD s.242/247/2
- Meger uyquda yüzüng **körgey irdim*** BD s.141/39/3
- Çeşme-i mest ü cām-ı la ‘lın **körgey irdi** hıız eger* LD s.73/669
- Kutkarğay irdi** küfrdin olsa Hağ allıda* BV s.223/291-3
- ...ve bu gāyeti yok belā vü şiddette vişāling hayāli bolmasa **nitkey irdim**.* BD s.325/571-4
- Sini mening kibi ‘āşık yaratsa **nitkey iding*** LD s.235/2162
- Cān **nitkey irdi** derd anğa hem-rāh bolmasa* LD s.17/159
- Mini ol dem **öltürgey irdi** melāl* Sİ s.487/6571
- Her ming yılda kırk arka ötse kerek kim ikki yüz arka **ötkey irdi**.* ŞT s.208/[99a](6)
- Savug āhumdın zarar **tapkay idim** gam bezmide* GS s.316/416-3
- Sini men ay **tigey irdim velī** bu rüşendür* SD s.206/451

<i>Toyğay irdim</i> bolsa irdi Yūsuf-ı Ken ‘ança hūb	NŞ s.43/43-5
<i>Haşmı birle ki tutuşkaylar irdi</i>	LT s.118/1432
<i>Mātemiğa ki uluşkaylar idi</i>	LT s.118/1432
<i>Könglüm yarılğay irdi</i> tarılğap fīrākđın	LD s.18/161
Olumsuz	
<i>Ölerde kalmağay irdi</i> köngülde bu hasret	SD s.260/644
<i>Kiçmegey irdi</i> anıñg dik lafz aślā kāşkī	BD s.163/75/3
<i>Körmegey irdim</i> cemāl-i ‘ālem-ārā kāşkī	BD s.163/75/1

IV.3. 1. 5.Şimdiki Zamanın Hikâyesi

esas fiil +-a /-e, -y +durur /dur-+ irdi + şahıs ekleri

<i>Nūru ʿllah Tanbūraçı kaşımda sāz çaladur edi.</i>	Babn. s.43/H157b-7
<i>Künlükimniñ azlıqđın leşkerniñ sonğındın kele turur irdüm.</i>	ŞT s.140/[76a](6)
<i>Hān anlarnıñ ahvālın sordı irse aytdılar kim bir niçe kişi leşkerniñ sonğındın kele turur irdük.</i>	ŞT s.139/[75b](4)
<i>Bir yerdin kele turur irdi.</i>	ŞT s.218/[101b]17
<i>Ol yārıñg kayandur ki Qur’ ān okıydur irdi?</i>	NM s.121
<i>Bir kün sunıñg yaķasında yigitler birlen oynay turur irdi.</i>	ŞT s.178/[8a]16
<i>Anıñg üçün köñgline ve tiline öziniñ atını sala turur irdi.</i>	ŞT s.125/[71a] (7)
<i>Bir kış kiçe tañg atkunça ma‘şūk dīvārı túbide turup irdi ve üstige qar yağadur irdi...</i>	NM s.16

...bir taşnı alıp başığa ve köksige urup barça yerini pāre pāre kılıp aytıp **yıǵlay turur irdi.** ŞT s.194/[93b] 10

Olumsuzuz

‘Ālem ma‘mūreside beşer cinsidin āşār ve insān nev‘idin nümū-dār **ķalmaydur irdi.**

ML s.168/(B5b) 15

Ol gevherler henūz nazm silkige **ķirmeydür irdi...**

ML s.179/(T778b)/2

...neçe yiller öz murādiça yürüp salṭānattın tek bir ḥuṭba öz atığa **oķutmaydur edi.**

Babn s.5/H1236-7

IV.3. 1. 6.Şart Kipinin Hikâyesi

esas fiil+ -sa /-se irdi + şahıs ekleri

Taķvī ehliğa **bilinse idi** çarḥ evzā‘ı

GS s.215/271-5

Her ķaysısı bir türlük ve bir düriüst i ‘tibār ķılǵu dek tārīḥ **bolsa irdi.** ŞT s.109/[65b] 14

Kirek **ķılsaŋg irdi** ni ki ķıldı ol

Sİ s.162/XXIII-1715

...yā tamām ġazel tilim ḥāmesi taķrīriğa **ķılse irdi** yā ḥāmem tili taḥrīr ķılsa irdi...

GS s.7/5

Çün bu yanǵlıǵ boldı cānān **ķoysa irdi** merhemi

GS s.221/279-8

Ger **ķörmesem irdi** ay yüzünǵni

LD s.123/1132

Ger **ķörse idi** yüzünǵ üze zülf-i müselsel

LD s.113/1039

Ki yārga ķatılıp ġayrdın **ķutulsa idi**

BD s.190/123/2

İşitse irdi ol bu kūn mununǵ tig şi ‘r-i ġarrānı

SD s.166/311

Ḥālimğa kirek ḥabīb **ivriülse idi**

BD s.240/238/1

<i>Tutmağay irdim eger ölsem idi ülfet anğa</i>	BV s.8/8-2
<i>Ḥabīb bolsa idi yā raḳīb ölse idi</i>	BD s.190/123/1
<i>Ni meydān ara sürsem irdi semend</i>	Sİ s.87/605
<i>Yaḳa çāḳige dest tapsam idi</i>	Sİ s.488/6577
<i>Geh tağ ara nāle ursam érdi</i>	LM s.166/XVII-1373
<i>Ḳara kīz asıp teni yapsam idi</i>	Sİ s.488/6577
<i>Geh bādiyede yügürsem érdi</i>	LM s.166/XVII-1373
Olumsuzuz	
<i>...özge til bile zāhir ḳılmasa irdi ve işke buyurmasalar irdi.</i>	ML s.179/(B23a)/14
<i>Çün bu dağı bolmadı ḳılmasa irdi cānıma</i>	GS s.221/279-8
<i>Ger körmesem irdi ay yüzünġni</i>	LD s.123/1132

IV.3. 2. BİRLEŞİK KIPLİ FİİLLERİN RİVAYETİ

Birleşik kipli fiillerin rivayeti bir kip eki almış esas fiile, i- fiilinin duyulan geçmiş zaman biçimi olan i-miş ekinin getirilmesiyle oluşturulur. Rivayet kipleri , olmuş, olacak, veya olması tasarlanan işleri duyma ve rivayete dayanarak anlatan kiplerdir.²⁸²

Çağatay Türkçesinde üç kip tespit edilmiştir

IV.3. 2. 1. Geniş Zamanın Rivayeti

esas fiil + -(a /-u)r + ırmış + şahıs ekleri

Veh ni rengīn açılur ırmış ḳızıl su içre verd NŞ s.120/120-4

Min Gedānı aytur ırmış sin kim öltür küm durur GD 48/9

²⁸²Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.754.

<i>Sên dağı işin bilür ēmiş-sēn</i>	LM s.207/XXII-1793
<i>Ān dirler-imiş körklü kişiler nemekinge</i>	SD s.262/653
<i>İçer irmiş ol ay ‘uṣṣāk yādı birle sāğarlar</i>	NŞ s.507/508-9
<i>Giriftārını dağı iltür irmiş</i>	Sİ s.195/2207
<i>Mini bī-gāne tip āhır sürer irmiş işikindin</i>	SD s.256/627
<i>Ādem oğlu ölmese āhır tapar irmiş murād</i>	LD s.186/1709
<i>Kim ölüg tirgüzür irmiş anğa mihmān bolğan</i>	NŞ s.487/489-9
<i>Ƙ an töker irmiş kızıl ton keyse bī-şek şāhlar</i>	GS s.135/153-6
<i>Sebeb bu irmiş ki beyābāndın öterde bir za ‘īfe bir ƙabr başıda frzendin tüşüp mundaƙ dip yığlar irmiş ki ay anasınıñ cānı vāy anasınıñ yalğuzı.</i>	NM s.217
<i>Ulusƙa yiter irmiş andın melāl</i>	Sİ s.267/3284
<i>Köñglünğ iy yār munça yumşar imiş</i>	BD s.197/127/19
Olumsuzu	
<i>Bir anıñğ birle iş açılmas imiş</i>	BD s.211/132/6
<i>Veh ki bu gül-şen ara gül bütmes irmiş hārsız</i>	GS s.175/212-6
<i>Derd-i dil çāresini ƙılmas imiş</i>	BD s.211/132/6
<i>Ġurbette sivünmes irmiş elbette kişi</i>	BD s.214/135/2

IV.3. 2. 2. Duyulan Geçmiş Zaman Kipinin Rivayeti

*esas fiil + -ğan /-gen + **irmİş** + şahıs ekleri*

Ƙılıp nāmede şebt bu sözlerin

Anğa **bağlağanlar imiş** özlerin

Sİ s.198/2258

IV.3. 2. 3. Şimdiki Zaman Kipinin Rivayeti

esas fiil + -a dur + irmIş + şahıs ekleri

*Külhan-tāb külhanğa keŋce **uradur irmiş** yol birmeydür.*

NM s.413

IV.3. 3. BİRLEŞİK KIPLİ FİİLLERİN ŞARTI

Birleşik zamanlı fiillerin şartı kip eki almış bir esas fiile, i- ek- fiilinin şart kipinin getirilmesi ile oluşturulur. Bu birleşik kip, kendi yapısındaki şarta bağlı bu oluş ve kılışı cümledeki asıl fiille ilişkili kılarak asıl fiilin tamamlayıcıları görevini yüklenir.²⁸³

IV.3. 3. 1. Geniş Zamanın Şartı

esas fiil + -r (é)se +şahıs eki / -rsa +şahıs eki / -r bolsa +şahıs eki

*Ger tinğriniñ rızāsın sulţānum **ister irseñg***

LD s.181/1665

*Hātırım **sahlar isenğ** kil qopkıl*

BD s.210/132/1

*Ger cān **tiler irsenğ** yite körgil burun andın*

LD s.160/1474

IV.3. 3. 2. Görülen Geçmiş Zamanın Şartı

esas fiil + -dı /tı +irse +şahıs ekleri

*Mini oyğattı **köz açtım ise** ol meh-veş idi*

BD s.182/108/8

*Ger **körmedinğ irse** kökdeki ay*

LD s.307/2743

*...yeryüzinde öz ornumğa halīfe kıılıp qoya turur men **tidi irse** firışteler aytdılar.*

²⁸³ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.765.

ŞT s.111/[67a]-1

*Peşîzî eger **tökdi irse** leyîm*

Sİ s.122/1119

*Ger közüñğdin **tüştüm irse** kördüm anı bādedin*

BD s.295/470

*Eger **yandım irse** bu mev'îd bile*

Sİ s.464/6223

*Anlar kelip Oğuz, Hānnıñ itekine ikki kolları birlen muḥkem **yapışdılar irse...***

ŞT s.129/[72b] (2)

*Çün Oğuz yigit **yetişdi irse** Kara Hān inisi Kür Hānnıñ kızını alıp berdi.*

ŞT s.125/[71a] (7)

IV.3. 3. 3. Duyulan Geçmiş Zamanın Şartı*Köñglümni ki **almışsañg** nihānî**Sēndin ala almağum ḥod anı*

LM s.121/XII-912

IV.3. 4. KATMERLİ BİRLEŞİK FİİL**IV.3. 4. 1. Geniş Zamanın Hikâyesinin Şartı***Ādem **öler boldı irse** Şeyş atlı oğlğa aytdı-kim mindin sonğ sen mening ornumğa
olturup oğlanlarımğa baş bolğıl...*

ŞT s.113/[67a] (13)

IV.4. SORU

Çağatay Türkçesinde soru Eski Türkçede olduğu gibi yuvarlak ünlülü olarak –mU ekiyle yapılmaktadır.

*Eşk ya köz aḳı ḥall bolup **aḳar mu** yoksa ḥoy*

GS s.441/600-6

*Beyle yol rencin çike **alğay mu-min***

LT s. 65/687

- Sağ olsa **alğay mu** mest-i bāde-i cām-ı elest* NŞ s.77/77-6
- Bolsa dēy **alur mu** hem anı til* LM s.254/XXVII-2295
- Barur mu** êkin su dēk özidin* LM s.183/XIX-1550
- Bilür mü sin** ki kün tüşte ni üçün seyridin **kal**dı* LD s.149/1362
- Rahmı peydā **boldı mu** bolğay anıñ taş köñglide* LD s.32/295
- Dise **bolğay mu** anı kim la 'l-i handānıñça bar* NŞ s.145/145-2
- ...Sartdın artuğluğığa mundın vāzıhrağ ve şāhidi mundın lāyihrağ **bola alur mu** kim...*
ML s.169/(B7a)/6
- Yā Rab andın sa 'brağ hālet **bola-alğay mu** kim* BV s.46/63-2
- ...bu oğlannıñ özi atını ayta turur mundın yağşı at **bolur mu** tip atını Oğuz koydılar.*
ŞT s.124/[70b](14)
- Şevkum **çıkarur mu** êrkin āhur* LM s.183/XIX-1544
- Kişi **çiker mü** riyāzet neşāf çağında* NŞ s.531/534-5
- Manğa ki 'ışk içre beyle kām olsa terkin itmek **irür mü** mümkün* NŞ s.313/313-10
- İster mü** êkin yüzümni her kün* LM s.184/XIX-1559
- İmdi kim hırmengā ot tüşti **kalur mu** yaşurun* NŞ s.454/455-7
- Haste köñglüm çıkmegen derd ü belāsı **kal**dı mu* BD s.147/49/1-5
- Veh bütün **kalğay mu** yaruğ şīşe sindānlar ara* BV s.16/20-4
- Bolmasa Mecnūn **kılur mu** harc mindin örgenip* BV s.42/56-4
- Gül saçar yil bāğ ara serv-i revānım **kildi mü*** BV s.375/515-1
- Qadem rence kılıp başımğa **kilgey mü** dip ol aynı* BD s.178/102/2

- Ki suda sünbül-i ter **körgüzür mu** ‘anber şāh* BV s.91/113-2
- Ḳaddi ḥam **olur mu** eyle kim yay* LM s.184/XIX-1553
- Bir kün **olğay mu** ki uşbu kiçe bolğay kündüz* GS s.184/226-2
- Tilbe kim kördi yenği ay **olturur mu** ornıda* NŞ s.543/546-5
- Köz merdümini **oyar mu** erkin* LM s.184/XIX-1557
- Hergiz **öler mü** ol kişi kim yılda bir kiçe* LD s.86/782
- Tā basıp **ötkey mü** bir kün atıngız* LD s.285/2606
- Ḥālınğni **soray mu** yoḳsa derdimni mü diy* BD s. 219 /152/2
- Ki kimse **sunar mu** ilig nānıḡa* Sİ s.482/6492
- Cihānda ‘ıyş ü ‘ışrettin köngül ārām **tapḳay mu*** BD s.140/38/2
- Tapılğay mu** ol nev‘ bir cādde* Sİ s.173/1867
- Kiçrek kile sin bu ḥastedin **toyduḡ mu*** BD s.245/257/2
- Köngli örtenmeyin **yarur mu** çerāḡ* GS s.16/21
- Künge **yitkey-min mü** veh bu şubḥı yoḳ şāmım bile* BV s.411/569-3
- Kündüz ol ayğa **yite alğay mu** yā Rab yā Rabım* NŞ s.414/415-1
- Cehdim andaḳ tur **yitişkey min mü** dip vaşlınḡa bat* GS s.81/77-1
- Tolun ayğa sigrip **yitügey mü** çeng* Sİ s.124/1153
- Olumsuzu**
- Ḥalḳdın yoḳ fikrinḡ **aymanmas mu** sin ḥallāḳdın* LD s.158/1452
- Baḳnas mu** sin bu ḡamzede ḥāl-ı tebāhina* LD s.192/1771
- Ölgeli yittim daḡı **bilmes mü** siz* LD s.283/2590

<i>Birdi kâfirniñ murâdın birmegey mü bizge kām</i>	LD s.122/1123
<i>Ƙararmasun mu birev köñgli munça ƙan ƙıldı</i>	LD s.266/2454
<i>Eyā dil-ber vefā ƙılmas mu sin sin</i>	LD s.154/1415
<i>Bende sarı bir nazar ƙılmas mu siz</i>	LD s.283/2589
<i>Bolsa ƙın bir nāme ƙilmes mü idi</i>	BD s.200/128/19
<i>İrmes mü tañƙi ƙıñ büti müşg-i ƙıñta kiyer</i>	LD s.80/733
<i>"Adaşkan yolında kalgan zar u hayrannı sormas mu / Tutaşkan bagrı köygan hane-i vıranrı sormas mu"</i>	ŞS s.208
<i>Luţfî ƙulunğ helākine yıtmes mü irdi hüsn</i>	LD s.264/2434
<i>Bu vādī ara yügürmedük mü</i>	LM s.268/XXVIII-2440

V. İSİM- FİİLLER

İsim-fiiller, fiil kök ve gövdelerinin karşıladıkları oluş, kılış ve durumları; şahıs ve zamana bağlı olmadan gösteren fiil adlarıdır. Bunlar, fiildeki oluş, kılış ve durumların adlarını bildirirler. Türkçede –mAƙ, –mA ve Iş / –Uş ekleri ile kurulan üç isim-fiil türü vardır.²⁸⁴

Çağatay Türkçesi metinlerinden sadece isim-fiil eki olarak –mAƙ / –mek ve –lık /-lik ekiyle genişlemiş –maƙlık / –meklik ekleri tespit edilmiştir. –mA ve Iş / –Uş eklerinin ise kalıcı isimler yaptıkları görülmüştür.(vuruş, sürme gibi.)

V. 1. -mAƙ

Fiilin isim şekli olan mastarlar, normal yapıları ile fiildeki hareketi de gösterdiklerinden, hareket isimleri sayılırlar.²⁸⁵ –mAƙ eki, fiildeki soyut oluş ve kılışları adlandıran, onları

²⁸⁴ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.864.

²⁸⁵ Zeynep Korkmaz, “Mastar Eklerinin Kalıplaşması ”, Türkçede Eklerin Kullanılış Şekilleri ve Ek Kalıplaşması Olayları , TDK Yay., Ankara, 1994, s.

ad durumuna getiren ektir. Ayrıca her fiile gelen bir yaygınlıktır.²⁸⁶

Eksiz kullanım:

- Zülf açma~~ğ~~* ile alıp kararım /Kılğan kara rüz u rüzgārım LM s. 120/XII-907
- Öz irki birle ni mümkün kişi öz könglin **aldurma~~ğ~~** GS s.254/327-5
- Sinde nāz, oldu Nevāyī'de niyāz irmes 'aceb /Bes sin anı kargāğan sayı sini ol **al~~ğ~~ama~~ğ~~** NŞ s.310/311-9
- Bu günehdin **arımak** itsenğ heves /Ol dağı āsān irür ey bû'l-heves LT s.139/1724
- Mümkün ēse tilbe it **ayılma~~ğ~~** LM s.273/XXVIII-2498
- Sin **bişürmek** her zamān bir özgeçe sevdā ni sūd BV s.100/124-2
- Hıṭāyī naḳşlarını Mānevī ṭarāz güller bile dil-keş **bizemek** ve bu gülistān şahında ḥākān-ı Çīn mesned-ı ihtisāmın yaymak ve anıñ ihtisāmı ḥadīkası naseb güli... FŞ s.126/XII/3. mısra
- Bolmadı ṭā'atka ḥam ḳadding yigitlikde ni sūd /Rek 'at imdi kim **bükülme~~ğ~~** iyledi bünyād ḳad FK s.125/126-6
- Ḳuyaşka sāye **çırmaşma~~ğ~~** 'acebdur FŞ s.87/IV/10
- Belā seyliniñ bolmağı mevc-zen /**çomurma~~ğ~~** ulusnu bu mevc-i fiten Sİ s.169/1813
- Pāk isenğ nidür suğa **çumma~~ğ~~** işiñg /Kiçe kündüz, gūṭa urma~~ğ~~ verzişiñg LT s.83/929
- İskender işlerinin tafşilini icmāl bile **diyilme~~ğ~~** ve ol icmālınıñ mücmelātın tafşīl ḳılma~~ğ~~... Sİ s.147/XXIII-27
- Yüzlendi atasığa ısıtma~~ğ~~ /tēr suyını cismidin **ılıtma~~ğ~~** LM s.318/XXXIII-2968
- Hünerin ilniñ āşkār **itmek** FK s.706//712-2

²⁸⁶ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.864.

- Besî kal 'a birdi **kupalma** için /köterdi velî yirge çalma için* BD s.320/558/24
- Remed yok ki çün kar üze köz salıp /**karıkma** köziniñ ziyâsın alıp* Sİ s.359/4670
- Gâh korkup sâyedini kaçma geh anı **kavlamak*** NŞ s.265/311-4
- Suga yitkenden songra anıñ yanında yana bir çâh bünyâd kılıptur ki burunğı çâhniñ tofrâğların anğa salgay ol qazılğandın sonğ mununğ tofrâğını salgalı yana çâh **kazma** bünyâd kılıpdur.* NM s.96
- Bu renc ki keldi cāvidānī/Özdin bolmas **kātermek** anı* LM s.37/II-103
- Deşt üzre fiğān kılıp hemîşe /**kēmek** anğa bolmuş ėmdi pîşe* LM s.152/XVI-1232
- Ey vişāl ehli fiğānım işitip külmeng kim / Hecr zindānı ara müşkil irür **kınalma*** NŞ s.313/314-4
- Çün saqalsızlık irür lâzime ra 'nālîkka /**kırkama** lâzım irür anı zihî ra 'nālîk* NŞ s.315/316-2
- Yā mihr giyâhını **konğarma** ni idi* BD s.236/222/1
- ...hayvānāt teshîri ve bedende müfriṭ kuvvet izhârı andaḳ ki dırahtnı tübidin **konğarma** semâ' vaḳtıda ve dīvârını barmak işâret bile şaḳ kılmaḳ ...* NM s.11
- Defterî yazıp atın **koyma** bolur nâz u niyâz* FK s.217/226/4
- Aḳarsa sebze **kökermek** yana ni imkândur* FK s.135/136-2
- Ol 'amel toḥmıḡa bu ber nidin sezâdur ve cevâb-ı maḥşûlnı **kötermek*** Sİ s.312/XLVI
- Her kişi lu 'bî kılıp **külmek** için* LT s.76/837
- İş olğay hem ol dem **ögürmek** manğa* Sİ s.489/6599
- Çu sinsiz tirig qalmışam yaḥşıraḳ /Bu yanğlıḡ tiriglikdin **ölmek** manğa* FK s.17/13-5

- İlgini öpmek* bile bol ser-bülend LT s.53/530
- Kîş kararak tülkü örmek* yupkarak maşab irür GS s.168/202-8
- Ki her iş sarı kim tab ‘oldı mâyil / İrür ötkermek* andın özni müşkil FŞ s.116/IX/87
- Ger unuttı yâr bu maḥzûnnı veh kim kõnglüme / Bar anı her dem sağındurmak* disem sin
hem unut BV s.64/85-2
- Yitişmek hemân u savurmak* hemân Sİ s.179/1967
- Ferhād’nınḡ ‘adem şebistānıdın vucūd gülşeniḡa kilgenin kalem bûlbûli tilidin
sayramak.* FŞ s.126/10.mısra/XII
- Barısıḡa iş anḡa yalınmak / tā mümkün anınḡ sarı sığınmak* LM s.199/XXI-1713
- Min siver min ol mini sivmes dirîḡ/bu sivişmek* ikki yandın ḡoş turur LD s.278/2550
- Yâr zulm itken sayı aḡyār sormak* zulm irür FK s.232/243/4
- Min ki bir sögmek* tilep tapman leb-i ḡüyāsıdın GS s.379/509-2
- Ki çün bolsa anı sömürmek* manḡa Sİ s.489/6999
- Kirpik bile süpürmek* belki āb-dār nüktedın su urup FŞ s.117/X/3. mısra
- Yol ‘azābın tartmak* müşkil durur LT s.184/2316
- Üçün ehl-ı hūş silsilesiḡa tartılmak* FŞ s.82/III/9 mısra
- İtinge taşlamak* üçün birin birin sünḡekim GS s.314/414-3
- Kuyaş ‘akşı tüşüp deryā içinde /Ni mümkündür anınḡ suyn taşurmak* NŞ s.680/678
- Kitip üstādlardın işte kanmak/ni tınmak* bir zamān ini tayanmak FŞ s.150/XV/56
- Ay bigim sinsiz tirilmek* bir belāy-i cān imiş GD 25/1
- Kim irür gül ḡil‘atin tikmek* münāsib ḡār ile FK s.537/584/3

*Nevbet manğa yitkende didim ki yurunnı tüz **tikmek** ol bolğay ki faqr yüzidin **tikkey**...*

NM s.199

*Şimşādığa **titremek** pedī-dār*

LM s.105/XI-754

*Kim ‘acebtür başsız ilniñ kulağın **tolğamak***

NŞ s.310/311-7

*Ĥüsniyin **toymak** imes mümkün ki bī-ĥad ĥüb irür*

NŞ s.43/43-5

*...ve leylī ĥayālī bile körüşmek ve mecnūn sevdāsığa **tüşmek**.*

LM s.78/IX

*Düşmenler için **tüzetmek** esbāb*

BV s.483/659-43

*Köñgül **uçmak** er istese cid kılıp /Uçar yār kıl mūnis anıñg bile*

BD s.276/382-2

*İtik tīg ile baş **uçurmak** anğa*

Sİ s.50/49

Çu dirler insānnı müştak oldı nisyāndın / özin ü ‘ahdin unutmak yiter delālet anğa

FK s.12/ 8-4

***Uşatmak** isteseng bu bendlerini /Mukayyed olma anda uşbudur pend (Bu bağları kırmak isterseng, aldırma/ İşte yapılacak öğüt budur.)*

Abş. 103

***Üylenmek** işi ki nisbet ettiñg /Bizge öz işiñgni töhmet ettiñg*

LM s.260/XXVII-3357

*Niçe ot **yakmak** heves kılğunğ Nevāyī zaĥmığa*

FK s.238/250/7

*Til birle **yalamak** anda merhem*

LM s.235/XXV-2093

*Barısığa iş anğa **yalınmak** /tā mümkün anıñg sarı sığınmak*

LM s.199/XXI-1713

*‘Ayb **yapmak** dağı hüner tapmak*

FK s.706/712/1

*Evāyilde ġanī irdi ilge **yarmak** sūdğa birür irdi.*

NM s.13

*Müşkil işdür öyde bir ġāyibni her dem **yoqlamak** /Līk mühlik yoqlamağdın sonğra istep*

tapmamak

NŞ s.310/311-1

*Anı üzme yigit bolmak ġamıda /Sağal **yolmak** durur öz mātemide*

FŞ s.178/XVIII/68

Hâl, iyelik, bildirme ve çokluk ekleriyle kullanım:

*Ağız **açmakka** yoktur zehre, lîkin S*

D s.204/445

*Nâveki zaḥmıda aḡrıḡdın **açışmakdur** füzûn / Mużmer itmişler meger su birle peykānda tuz*

FK s.214/223-6

*Bolmasun ḡayrınḡ dimekdindür bu nev ‘ **aḡtarmaḡm***

FK s. 403/432-3

*Ey Nevāyî koyma başım şūḡlar ḡüy itkeli /Kim anı **asmaḡka** bolsun ḡābiküm fitrāki bar*

BV s.141/182-7

*Yat yurtḡa kelip men işim köp av **avlamakka** ḡolum yetişmey turur.*

ŞT s.146/[78a]2

*Hem ıldamlıḡda şarşar dik revāne /Hem **aylanmakda** igrimdin nişāne*

FŞ s.261/XXVII/23

*Bizge anı ‘aḡl kūyi sarı **başkarmakdur** iş*

BV s.189/247-7

*Ādemî irmes velî bar-ol anınḡ on parmaḡı /yā ḡoy irmes ni üçün tapmas **bıçılmaḡtın** necāt*

SD s.192/404

*Manḡa iş āteşî la ‘lınḡ ḡayālîn tā **bişürmekdür***

FK s.550/598-3

*"Yar kiledür yanige **çavurmagın** çevirme /Kim kiredür kanıḡe **çavurmagın** çevirme"*

ŞS s.165

*Tā kim felek **çevrûlmekindin** dünyāda kesb-i kemāl /devr-i ḡamerninḡ lâzımı ḡāḡî vü geh nokşān irür*

SD s.122/130

*Niçe kim açıp genc **dökmekke** ḡol / Velî maḡzen-i rāz genc urı ol*

Sİ s.78/468

*Köygeli māyıl min ü hecrıḡa yoḡ veh kim mini /Eyledi rāzî **ısıtmakka** ölümün ḡorḡutup*

GS

s.67/57-4

*Yaqışturdılar ilni teklîf ile /**kiyürmekke** ḡandeḡka taḡvîf ile*

Sİ s.429/5707

*Hūblar ƣaddi ƣadinġ allında **körsetmekçe** bar* FK s.125/126-2

*Kündüz öznî tutmaġay-sın nâ-tüvân /Kim tonġuz **kütmekke** bolġay-sın revân*

LT s.114/1374

*Anıġ ol gevher-ı vâlâsı bardur /Ki bu **ögmekdin** istingâsı bardur* FŞ s.358/XXXIX/47

*Çunki ‘ışk âşûbıdın her dem işim **ölmek** durur* BV s.159/207-6

*Nige dehr âyâ vefâ ehliniġ ister **ölmekin** /Âh otı vü eşk ƣanıdın nişân her menzilim*

GS s.313/412-6

***Örtemekdin** özge bolmas şu ‘le-i hicrânġa iş* FK s.247/260-8

*Ƙılur ot yitkeç **örtenmekke** ƣâbil* FŞ s.240/XXV/120

*Bozdı ƣara çerig bile köġlüm vilâyetin/ Ol köz ki Türkler dik işi **talamaƣımış***

LD s.92/834

*Bular **talaşmaƣı** boldı ol ikki ara ƣan ey cân*

SD s.196/414

*Açardın imes kâmu **tarƣatmaġı** / Ġaraż bar anġa özge bir ƣatmaġı*

Sİ s.122/1121

*Yıġıda **titremekimdin** sünġeklerim uşalıp*

FK s.70/70-1

***Titremekdin** sîm-berler cismi çün sîm-âb irür*

GS s.168/202-4

*Raƣîbiġġa disem la ‘net yiri bar kim sanġa nâ-ħaƣ /Miniġ ƣanımnı **töktürmekke** ol*

mel ‘ûn irür bâ‘iş

NŞ s.91/91-7

*Yüz yıl diseler **tüketmeki** emr-i muħâl / Vaşfıda ģired ‘âciz irür nâtıƣa lâl*

BD s.246/260/1

*İy köz, yıġdın tınmaġıl u bir dem uyıma /Ġaflettin irür baħr-ı ġam içre **uyımaƣıġı***

LD s.103/939

- Ni yaşunma~~ktur~~ ger irmesler hacil Hızr u Mesîh* FK s.106/107-1
- Bolup ol nev ‘e trāfida sâkin /Ki bolmay il yavuma~~k~~ anda mümkün* FŞ s.461/L/34
- Ol şâm-ı vişālning kim ve-l-leylî-izā-yağşā āyeti bola algay anıng şānida sevādı*
- yazılma~~ğı~~ ve mununğ dek şānda ol müsāfir-i semāvîning şeb-gîr-i bülend...* LM s.44/V
- Cerāhat üzre yı~~ğ~~ılma~~kturur~~ cibinge havāş* GS s.223/282-3
- Ki der-pend kıldı yı~~k~~ılma~~kka~~ rūy* Sİ s.250/3036
- Öziniñ da ‘vāsı bu edi kim: ‘Mên hergiz hîç ğazalımı yı~~ğ~~ıştırma~~k~~ vādîsıda bolmadım.”*
Babn s.71/H179b-5
- Herze-kerdî-sin yügürmeklik işing* LT s.69/737
- Yügürmekte ser-keşte her sarı dñ* Sİ s.89/626

V. 2. -mA~~k~~llık

Bu ek, –mA~~k~~ isim-fiil eki ile +lık / +lik isimden fiil yapma ekinin birleşmesinden oluşmuştur.

Bu ekin, Orhon Türkçesinde kullanımına rastlanmamıştır. Uygur Türkçesindeki örneklerde de isimden isim yapma eki +lık ile değil, isimden sıfat yapan “+lıg (> IU)” Eki ile kullanılmıştır. Karahanlı Türkçesi döneminde –mA~~k~~ /-mek ekinin isimden soyut isim yapma ekiyle birleşmiş kullanımlarına rastlanır. Harezmi Türkçesi döneminde ekin +lık / +lik isimden isim yapma ekiyle genişlemiş biçimi sıklıkla görülür. Türkiye Günümüz Türkçesinde ekin kullanımı yoktur.²⁸⁷

Eylemlik, fiil gövdesinin karşıladığı eylemi (süreci, durumu) nesne imgesinde temsil eden, zaman ve eden anlam birimciklerinden yoksun fiil şeklidir. Eylemliğin anlamı,

²⁸⁷ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.19-23.

salt eylem ya da salt nesne değil, nesneleştirilmiş eylemdir. *Eylemlilik ulamı*, işlek ve verimli –mEk, -mE, -(y) İş işlek, fakat verimsiz –mEklık şekillerini içeren ad şekilleri topluluğudur.²⁸⁸

Çağatay Türkçesinde –mAğ /-mek ekinin +lık / + lik isimden isim yapma ekiyle genişlemiş biçimine örneklerde rastlanmıştır.

*Vişāli lezzetidin rūḥ tapmağlık irür düşvār /Firākı şiddetide yoksa cān **birmeklik** āsāndur*

BD s.148 /50 /4

*Hoş kıılıp özni bu **kiçmeklik** / Tevbe kıldım çağır **içmeklik***

BD s.314 /551 /6

*Yārdın ayrılma **kayılmağlık** bilmes kişi / bilse kim çün ayrılır kayılmas ayrılmas kişi*

NŞ s.624/627-1

²⁸⁸ Özlem Deniz Yılmaz, Türkiye Türkçesinde Eylemsi, TDK Yay., Ankara, 2009, s.65.

VI. SIFAT- FİİLLER

Sıfat-fiiller, bir yanları ile sıfat bir yanları ile fiildirler. Fiil özellikleri dolayısıyla, kendilerinde var olan hareket ve zaman kavramlarını, ad oldukları sıfata aktararak varlıkları ve nesneleri hareket ve zaman gösterme özellikleri ile geçici olarak vasıflandırırılar.²⁸⁹

Sıfat fiiller, fiillerden yapırlar ancak fiiller gibi fiil çekimine girmezler. Cümlede bir sıfatın kullanılabileceği her yerde kullanılabilirler. Önüne gelerek niteledikleri ismin düşmesi sonucunda geçici hareket isimleri yaparlar. İsim gibi kullanılırlar, isim çekim ekleri ve ismin hâl eklerini alabilirler. Eklendikleri fiile geniş zaman, geçmiş zaman ve gelecek zaman anlamı verebilirler.²⁹⁰

Çağatay Türkçesindeki sıfat fiilleri üç bölümde incelemek mümkündür.

- a.Geçmiş zaman sıfat fiili
- b.Geniş zaman sıfat fiilleri
- c.Gelecek zaman sıfat fiilleri.

VI.1. Geçmiş Zamanın İfadesi Taşıyan Sıfat-fiiller

VI.1. 1. -mİş

Geçmiş zaman ifade eden bu sıfat fiil eki Çağatay Türkçesinde –mİş şeklinde olup işlek değildir.

Ekin kökeni ile ilgili olarak Bang, “-mİş / -miş < m (fiilden isim yapma eki) + -ş (fiilden isim yapma eki)”; Ramstedt, “-mİş / -miş < m (fiilden isim yapma eki) + iş

²⁸⁹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.909.

²⁹⁰ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.46.

(iş, şey)’”; Brockelmann, -mış / -miş < -m + ş (başlangıç zamansız mücerret fiilden isim yapan, sonradan birlikte geçmiş zamana kayan ekler)’’ görüşlerini bildirmişlerdir.²⁹¹ Bu konuda Eraslan, her iki ek de canlı olduğuna göre, üst üste gelmeleri için inandırıcı bir sebep bulmak gerekir. Türkçede kullanılan ekleri muhakkak birleşik ek şeklinde görmek ve hele tek sestten ibaret ekler olduğunu düşünmek zorlamadan öteye gidemez şeklinde görüş bildirmiştir.²⁹²

Eksiz kullanım:

*Lâle-gûn meydin **kızarmış közleri** ol nev’ kim / Lâle-zâr üstide her yan ağnamış
bolğay kiyik* NŞ s.330/331-6

*Bâde hecridin **ağarmış közlerim** ay pîr-i deyr / Eylegil mey şîşesidin sındırıp ‘aynek
manğa* GS s.36/12-7

*Yâr kim yağlığ bile köksüm yarasın bağlamış / Anda **ot tüşmiş köngüldin** kan teraşşuh
kılmamış* GS s.216/272-1

*Bu bezm ehli nifâkıdın **tarıkmış köngüm** ay sâkî/ İzîp bî-hûş dârû tut manğa yitkende
devrânı* GS s.286/373-8

*Ey Nevâyî ol meh-i her-geh-nişîn hıfzı için / Közenek irmes ki her sarı **tikilmiş közleri***
BV s.430/594-7

VI.2. Geniş Zaman İfadesi Taşıyan Sıfat- Fiiller

Bu gruba giren sıfat-fiiller bilhassa geçmiş ve şimdiki zaman ifadesi taşırlar.

²⁹¹ Görüşler için bkz. Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.54.

²⁹² Kemal Eraslan, Eski Türkçede İsim-Fiiller, s.40-41.

V.2. 1. -r, -Ar, -Ur

Türkçenin umumî isim-fiil (sıfat-fiil) eklerindendir. Eski Türkçede daha ziyade –r /-ur / -ür şekilleri yaygın olarak kullanılmış, /-ur / -ür kullanılıştan düşünce –r yanında –ar /-er eki umûmileşmiştir.²⁹³

Eski Türkçeden sonra da bu sıfat fiilin zaman kapsamı şimdiki zamandan gelecek zamana uzanan bir genişliktedir. Ekin –r’li biçimi, ünlü ile biten geçişli ve geçişsiz fiil kök ve gövdelerine, -Ar ve –Ur’lu biçimi ise ünsüzle biten fiil kök ve gövdelerine gelir.²⁹⁴

Bu sıfat fiilin olumsuzu , fiil tabanına getirilen (-mA) ekiyle değil; ekin (-mAz)/ (-mAs) biçimlerine girmesiyle sağlanır.²⁹⁵

Çağatay Türkçesinde bu sıfat fiil ekleri cümlede hareket ismini karşılamaktadırlar.

Kuşınıñ nağmesi hicrân sürüdü / A^{kar} su barça seyl-ı eşk rüdü FŞ s.78/II-3

Ol cādūlar ki bağlar a^{kar} sunı sihr ile / Hayrân durur bu luṭfî gedā közi yaşına

LD s.20/15/189

Köz şîşe- ḥānesinde kıl ârām ay perī / Kim bar a^{kar} suyu vü Şafâlık maḳām irür

LD s.59/69/539

VI.2. 2. -mAs

Gabain’in *Eski Türkçenin Grameri* ’nde ekin görevi ve kullanımı ile ilgili olarak şunları söylemiştir: “-maz, -māz: Olumsuz isim yapar; isim olarak az, yüklem ismi ve sıfat olarak çok kullanılır. *Kişi ärmaz “insan olmayan, insandan gayrısı”*”²⁹⁶

Şinasi Tekin ve W. Bang Kaup’un görüşleri doğrultusunda –mAz ekine baktığımızda *ma* veya *ama / uma* kelimesiyle Türkçe –z ekinin kaynaşmasından yeni bir ek ortaya çıkmış ve olumsuz sıfatlar türeten bir yapım eki hüviyetiyle Türkçenin ek sistemi içinde yerini

²⁹³ Kemal Eraslan, *Eski Türkçede İsim-Fiiller*, s.29.

²⁹⁴ Zeynep Korkmaz, *Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi)*, s.62.

²⁹⁵ Nesrin Bayraktar, *Türkçede Fiilimsiler*, s.62.

²⁹⁶ A.von Gabain , *Eski Türkçenin Grameri*, (Çev. Mehmet Akalın), s.53.

almıştır.²⁹⁷

Kurb tapmas kişi bî-ref'-i hicâb / Çihre körmes kişi bî-def'-i niķāb BD s.110/4/124

Yūsufnı körüp muşr ili barça toyar irdi / Toymas kişi sindin niçe kim kılsa neẓāre

LD s.187/1719

V.2. 3. -ĠAn, -ķAn

Geniş zaman ve şimdiki zaman ifadesi ve bütün Türk lehçe ve şivelerinde yaygın şekilde kullanılan ektir.Çağataycada ekin büyük ölçüde ünsüz uyumuna bağlı olarak kullanıldığı görülmektedir.Batı Türkçesine geçişte ğ /g seslerinin düşmesiyle ek –an / -en şeklini almıştır.²⁹⁸

Çağatay Türkçesinde bu sıfat-fiil eki isim görevinde, sıfat görevinde ve zarf görevinde cümlede yerini alır.

Eksiz kullanım:

Arıġan ve açġan ve azaşķan ve tiggenni alıp kelsün tip. ŞT s.140/[76a] (3)

Cemāl açķan sayı mecnūnlugum aşsa ‘aceb irmes FK s.290/307-5

Līķ ḥālīm anġlaġan tapmas maḥall-i ihtilāf GS s.246/316/5

Alar lafẓġa bir ḥarf arturġan bile munga oḥşaş bir zāmīrni arturupturlar.

ML s.177/(B20b)/19

Gevher-i ‘ışķını pinhān asraġan insān ara FK s.7/3-1

Barı kök ḥışnıdın burcın aşurġan FŞ s.284/XXX-65

İrür ol şūḥ atķan kec-gürūha FK s.416/447/3

²⁹⁷ Nadir İlhan, “ Türkçede Ek+Kök / Kök + Ek Kynaşmasıyla Ortaya Çıkan Ekler”, T

²⁹⁸ Kemal Eraslan, Eski Türkçede İsim-Fiiller, 27.

- Könğüller tāze tāze dāğ ile ƙan içre aylanƙan* GS s.46/27-3
- Türk tili bile nazm aytƙan* dik. ML s.179/(B23a)/17
- Bu bağışlaƙan* bile öltürmegil behr-i Hudāy SD s.236/560
- Bağışlanƙan* il içre dāhil durur Sİ s.69/340
- Bağlaƙan* it dik ki feryād iylegey āhū körüp BV s.44/60-1
- ...ve taƙı onğ yakda başına altun taƙuƙ berkitken kırƙ ƙulaç ağaçnı tiktürdi.* ŞT s.151/[79b]17
- Yol recā vü havfını bilgen* tamām LT s.86/967
- Za'flıƙ cismimde bilgürgen* boğunlar niteyin NŞ s.19/19-5
- Küc bile çıƙmaƙ ni imkân rîşe birkütken* Nihāl GS s.299/392-2
- Hāme-i ƙudret bitigen* veh ne muşafdur yüzi LD s.74/677
- Her āl rişte ƙanğa boyalƙan* kefen ara GS s.43/23-5
- Hüsn gencidürsin ü könğlüm bozulƙan* küşe-i GD s.9/5
- "Ketekde kalan burdagan* makiyan /Ni malum uçmakga su duzyan" ŞL s.92
- Şeh buyurƙan* işke meşğül ittiler LT s.193/2440
- Ƙadi ikki bükülgen* pîr-zālî FŞ s.437/XLVIII/3
- Etrāf ve cevānibdin açruƙ ve capturƙan aldurƙan* kelip bularğa ƙoşulup olturdılar. ŞT s.222/[103b] 4
- Min ƙuşîdür-min çemendin çıƙmaƙan* LT s.64/683
- Kim ol serv üzre ƙuş ƙaşdığa çırmaşƙan* yılan dur ol GS s.298/390-6
- Cihānda nā-ħaƙ iş kitçi digen* ĥod yoƙ meger dem dem SD s.126/140

- Kök aṭlası barı zer-ḥal **ēken*** LM s.31/I/42
- ...kim ol çağ kim Ḥorāsān taḥtı göregenlık devācı bile zīnet-efzāy ve **göregen** farkı*
cihān-bānlık tācı bile felek-fersāy irdi. GS s.5/4
- "İrler bilen **görüngleşgen** merd olur /Yaman bilen sohbət tutgen tard olur"* ŞL s.301
- Bu ‘aceb mazḥarnı közge **ılmağan*** LT s.17/41
- Baş **indürmegen** eylep iẓhār-ı ta ‘n* Sİ s.53/91
- Ol durur kūy-ı sa ‘ādet **iltken*** LT s.167/2103
- Bolsa ‘İsī ğnesi Meryem **isirgen** tār ile* NŞ s.520/523-1
- Bu **iskirgen** yıġaçқа öz içidin ot tutaşıptur* BV s.115/144-1
- Şāmlar şem‘ **istegen** dik ḥayr ehlidin gedā* FK s.40/39-2
- İşilgen** riştesi tāb-ı vefādın* FŞ s.130/XII/58
- Belī meşeldür **işitken** bu genc ü vīrāne* SD s.208/458
- Tili ḥurūfқа **ivrülmegen** besā Hindū* FK s.104/105-5
- Dīv urup ‘ışķ mecāzı içre mecnūn **iylegen*** BV s.12/13-8
- Ol uçuk irmes **kabargan** la‘l-i rūḥ-efzāsıġa* NŞ s.562/565-1
- Sözniġ rāstını aytġıl yok irse **karıgan** çaķıñġda esiñġ kitip kıyın üstinde öler sen tidi.*
 ŞT s.201/[96a]4
- İçinde derd ta‘vīzi **kazılğan*** FŞ s.130/XII/56
- ‘Aynı nēce kim nazargā **kēlgen*** LM s.375/XXXVIII-3534
- Nuḥ peygamber üç oġlı ve ĩmān **keltürgen** seksen kişi birlen kimege mindi.*
 ŞT s.117/[68b](6)

- "Kice kündüz, taglarda **kırlagan** /Hacetini eylesün asan ugan" ŞL s.272
- İltiben **kiltürgen** ol irdi sini LT s.258/3368
- Niçe bayramlarda **kiygen** jendesin faqr ehliniň NŞ s.17/17-7
- Hāl, iyelik, bildirme ve çokluk ekleriyle kullanım:**
- Ḳaysı bir **ağrutkanın** köñglümni diy dil-dārniň BD s. 163/76-1
- Kim manğa ḥod yitmedi ol köñglüm **algandın** vefā FK s. 42/41-6
- Niçe eyley **algança** gūşiş kılay Sİ s. 335/4310
- Ur fenā deştiğa kām u bāre **alganıñça** bar NŞ s.145/145-9
- Ḥamīr-i māye-i cismindin **artkanrı** kaçā GS s.101/105-3
- Gūyiyā mundaḳ bolur bir güldin **ayılğanı** ḥāl GS s.304/400-1
- Anıñg üçün kim bu kitābnı **aytқandın** on yetti yıl ilgeri barça Türkmenler bizge yağı bolup irdiler. ŞT s.109/[65b](15)
- Yol **azıtқanlarga** bolgıl ḥıẓr-ı reh LT s.48/469
- Hecride teh teh köñgül ḳan **bağlağandındur** nişān NŞ s.9/9-4
- Lāle tig ruḥsārıñga **bağanda** Sekkāḳī közi SD s.258/639
- Anlarnıñ behiştga **barğınları** ve andın **çıқğınları** ve yeryüzinde yörgerleriniñ ḥikāyetleri ḥalk içinde meşhūr turur anıñg üçün aytmaduḳ. ŞT s.113/[67a](12)
- Her kimge nē **bėrgeniñ** bes erdi LM s.33/I-64
- Maḳdeminiñde ay ‘azīzim can şīrin **birgenim** GD s.40/3
- Anğla anı müzd **birgeniniñ** ḥaḳı LT s.82/915
- ...anıñg şıfatını bitise tiñgizdin bir ḳatre ve tağdın bir mişḳāl taşnı **bitigendin** azraḳ

- bolğay.* ŞT s.108/[65a](10)
- "Nezare kılğıl ateşin ruhsarı birden kametin /Ger körmesin gül **bütkenin** serv hurman üstine" ŞS s.90
- Nā- muvāfıķ yil iserdin baħr **çaykalğança** bar* FK s.168/171-3
- Naķd-i cān **çıkkanda** ĩmān* gevherin köñglümne sal BV s.6/5-3
- Dësem bu **dëgençe** onu ger yüz* LM s.72/VII-448
- Digençe** tükenmeklik imkān imes* Sİ s.148/150
- Za‘fdın **ıngranganım** ilniñ fiğān-ı zārıça* BV s.396/546-1
- Ni üçün kim telħ mey **ıçkendin** olmas cām telħ* GS s.108/114-7
- Yok irse yok bu dünyāda köyüben **ingregen** kaķ‘ā* SD s.126/139
- Tutti **intikkendin** ol külhanğa yol* LT s.64/675
- Bir müselmānğa irür dñ kaşdı **itkendin** ħisāb* GS s.47/28-3
- Ölüp-min ħasretidin canğa yok **ölgençe** ħacet-mend* NŞ s.115/115-7
- Köñglüm **tilegençe** ‘işret itsem* BD s.194/126/23
- Özni **tilegençe** yār tapdı* LM s.52/IV-248
- Yörügençe** yir yüzi üstinde tǣĭ vü cevād* SD s.134/177
- Yana törtige lāħik **olğança** hem* Sİ s.92/685
- Aytman anda devā hem derdni **salğança** kıl* BV s.286/378-3
- Bir nezārenğ minğ nażar Yūsuf sarı **salğança** bar* FK s.168/171-1
- Çerħdin hem öntüç alsanğ al dimen **kalğança** kıl* BV s.286/378-5
- Kalğanın** bir yolu ol cādu karakıñğ örtedi* GD 43/1

Karıganda hod yitişti verzişinġ

LT s.145/1797

Niçük ki ġonçe açılġay bahār kilgenidin

BD s.298/487

Tört yakġa kitkenning barçası anġa yıġıldı.

ŞT s.183/[90a]6

VI.3. Gelecek Zaman İfadesi Taşıyan Sıfat-fiiller

VI.3. 1. –AsI

Gelecek zaman ifadesi taşıyan ve Eski Anadolu Türkçesi devresinde ortaya çıkıp yaygın şekilde kullanılan ekdir. Eski Anadolu Türkçesinin sonunda yerini –acaġ / -ecek ekine devredip kullanıştan düşmüştür.²⁹⁹

Bu ekin yapısı hakkında çeşitli açıklamalar yapılmıştır: Bang, “-ası /-esi < al- ‘yardımcı fiil’ + -sı /-si ‘fiilden isim yapma eki’ ve –ası /-esi < -a /-e ‘zarf fiil eki’ + -sı /-si ‘üçüncü teklik kişi iyelik eki’ biçimlerinde açıklarken; Brockelman, “-ası /-esi < -a / -e ‘zarf-fiil eki’+ -sı /-si < -sıġ /-sig ‘isimden isim yapma eki’ açıklamasını yapmıştır. Baskakov, “-ası /-esi < - ġı /-gi “fiilden isim yapma eki” + -sa /-se “şart eki” biçiminde açıklarken, Benzing “-ası /-esi < -as / -es ‘Çuvaşçada gelecek zaman imkân ismi yapma eki’ + -ı /-i ‘üçüncü teklik kişi iyelik eki’ biçiminde açıklar. Bu konuda

Türk dilcilerinin de pek çok izahları vardır.³⁰⁰

Ekin kullanıldığı bütün dönemlerde üçüncü teklik kişi ekiyle kullanımının olmayışı Bang, Benzing, Banguoġlu ve Ergin’in açıklamalarındaki –sı /-si ‘üçüncü teklik kişi iyelik eki’ bölümünü kesinliġe kavuşturmamakla birlikte ilgi çekicidir.³⁰¹

Çaġatay Türkçesinde bu ekin sadece bir yerde kullanıldığı tespit edilmiştir.

Dimiş mini ki itim kileside körgümdür / Niçe bu va ‘de bile Bābürā yügürgey min

BD s.188/120-6

²⁹⁹ Kemal Eraslan, Eski Türkçede İsim-Fiiller, s.26.

³⁰⁰ Bu görüşler için bk. Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.103.

³⁰¹ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.104.

VI.3. 2. -ĞU, -ķU

Bütün Türk lehçe ve şîvelerinde kullanılan ve gelecek zaman ile gereklilik ifadesini taşıyan isim-fiil (sıfat-fiil) ekidir. Çağataycada ek genellikle ünsüz uyumuna bağlı olarak kullanılmıştır. Doğu Türkçesinde ekin +çı / +çi ; +luk/ +lük ; +suz / + süz isimden isim yapma ekleriyle genişlemiş şekilleriyle yaygın olarak kullanıldığı hâlde, Batı Türkçesinde ancak +çı / +çi isimden isim yapma ekiyle şekli yaygın olarak kullanılmıştır.³⁰²

Edatlarla kullanım (dik) :

- Tündlıkdın gerçi irmes anı yirdin **alğū dik*** GS s.267/346-3
- Benddin **ayırğū diktür** kılsa nā-hencār küç* BV s.79/98-5
- Andaķ ki **barğū dik** ve **yarğū dik** ve **kilgū dik** ve **bilgū dik** ve **aytķū dik** ve **ķaytķū dik** ve **urğū dik** ve **sorğū dik**.* ML s.178/F780a/26
- Bolğū dik** dīvāne yüz ferzāne ṭab ‘* LT s.43/405
- Kördi ki helāk **bolğū dēk-tür*** LM s.178/XIX-1490
- Kim sipāh-ı ‘ömrüm olmuş kūs-ı rıḥlet **çalğū dik*** GS s.267/346-4
- Kūyidin min ‘azm iter min **ķalğū diktür** ḥāṭırım* BD s.180/106/2
- Bolsaṅ ebnā-yı zamān bī-dādıdın **ķaynalğū dik*** GS s.267/346-8
- ...ve bir düriüst i tibār **ķalğū dek** tārīḥ bolsa irdi.* ŞT s.109/[65b](13)
- ‘Ar **ķalğū dik** denī evķātdın* LT s.66/697

³⁰² Kemal Eraslan, Eski Türkçede İsim-Fiiller, s.25.; János Eckmann, “ Çağataycada İsim-Fiiller ”, TDAY-Belleten, Ankara, 1963, s.51-60.

<i>Nā-tüvān cānımğa ışkı kayğunı kiltürgü dik</i>	BD s.128/19/3
<i>‘Aql u hūş ü cān ü könglüm hayli hem koŝğalğu dik</i>	GS s.267/346-1
<i>‘Arşnı köydürgü dik kürsini hem</i>	LT s.131/1620
<i>Derd cāmın tut mini zār itkü dik</i>	LT s.92/1046
<i>Nasīb olğu dik bolsa cānān maŋga</i>	NŞ s.14/14-2
<i>Kim humār öltürgü dik hālimni eyleptür tebāh</i>	NŞ s.522/524-6
<i>Başıma tofrağlar savurğu dik</i>	LT s.101/1177
<i>Hayf irür ger bolsa ‘ömr-i Nūh üçün saykalğu dik</i>	GS s.267/346-7
<i>Ki mūr süddregü dik boldı za fdın bedenim</i>	NŞ s.424/425-3
<i>Pūye urmaqtın bu vādī içre bağrım talğu dik</i>	GS s.267/346-5
<i>Hüsni ü lutfi cān ara yir tutku dik</i>	LT s.98/1130
<i>Kol kanı köksümge hārā urğu dik</i>	LT s.101/1177
<i>Cuğd konmas dem-be-dem yimrülğü dik dīvāne dip</i>	BV s.48/64-8
<i>Bir ayak su birle belkim yutku dik</i>	LT s.98/1130

VI.3. 3. -GUÇI, -KUÇI

Çağatay Türkçesinde cümle içinde hem isim görevindedir.

Eksiz kullanım:

*Haste dillerğa ni cān **alğuçı** yüzdür ol kim* FK s.47/46-4

*Ey tınğlağuçı karılar ve ey **anğlağuçı** yigitler könglinğizni bu söz tarafığa bik tutunğ ...*

ŞT s.157/[82a] 2

*Ol ölgendin sonğ Merdān tigenni pādīšāh kıldılar ve Merdān yıldam ve **atkuçı** yigit irdi.*

ŞT s.143/[77a](1)

*Eger bilmesenğ **bilgüçi** tap u sor*

Sİ s.512/6924

*Çıkmayın her laḥza zaḥmet **birgüçi** cān dur manğa*

GS s.38/15-3

*Kamuḳ ferih tüzükin **bozguçı** ecelni bilip*

LD s.7/46

***Eşitküçi** bildi kim nê-dür ḥāl*

LM s.155/XV-1257

*Sin zülāl-ı vaşl içip zehr-i hicrān **içküçi***

NŞ s.644/648-1

*‘Ayb **istegüçi** kim sözi dur barça ḥilāf*

GS s.24/12

*Avşarnıñ ma ‘nāsı işni yıldam **işlegüçi** timek bolur...*

ŞT s.160/[82b](17)

*İslām ilige **kılguçı** yaḡmā-yı dīn yigit*

FK s.83/84/2

*‘Āşık kanıḡa **kirgüçi** ḥūn-ḡāre kişi sin*

LD s.168/1545

***Kiydürgüçi** ve alḡuçıḡa iḥtiyār irdi anğa yok.*

NM s.178

*Min **kizgüçi** ḡulnunğ tururun siz ni sorar siz*

LD s.25/234

*Könḡlümni sūzge **ḡoyguçı** fikr-i muḡālīdur*

LD s.47/429

*Cebele bir āh bile feryād ḡıldı kim **okuḡuçı** āḡır boldı.*

NM s.121

*Anğa kim idi ḡüznin **öksütküçi***

FK s.717/737/1

*Ve yāḡod anıñḡ dik ki yol **ötküçi***

FK s.717/737/2

*Takdīrdür ol yan u bu yan **salguçı** yohsa*

BD s.190/124/3

*...anıñḡ üçün kim bu kitābnı okuḡuçı ve **tınḡlaḡuçı** elbette Türk bolḡusı turur.*

ŞT s.111/[66b](5)

*Ey **tınḡlaḡuçı** ḡarılar ve ey anḡlaḡuçı yigitler könḡlinḡizni bu söz ḡarafıḡa bik tutunğ ...*

	ŞT s.157/[82a] 2
<i>Kulaķınğa kanı tigürgüçi ki her sözge</i>	LD s.134/1228
<i>Yalguz il tirgüzgüçi yok kim irür cellādı hem</i>	NŞ s.407/408-4
<i>Yir yüzinde ğamzenġiz tik yoķturur kan tökküçi</i>	GD 48/4
<i>Özini tutkuçi tofraġ ile hem-vār kanı</i>	NŞ s.669/658-IV/30
<i>Lāf-ı vaħdetdin ena 'l-ħaķ urġuçi</i>	LT s.216/2772
<i>Ni iş tüşse ğavruma yitküçi ol</i>	Sİ s.518/7024

Hâl, iyelik, bildirme ve çokluk ekleriyle kullanım:

<i>Kiydürgüçi ve alġuçiġa ihtiyār irdi anġa yok.</i>	NM s.178
<i>Yana okuġuçılarġa ol ān</i>	BD s.99/3-11
<i>Mihri bile ölgüçiġe yok zerre vefāsı</i>	LD s.205/1886
<i>Ġamze kılurda ķorkma ölgüçiler vebālıdın</i>	LD s.163/1496
<i>Ni bolġay eger mihri bile ölgüçilerini</i>	LD s.28/262
<i>Aġır satkuçiġa birip ġuş-māl</i>	Sİ s.137/1342
<i>‘Ālem sini sivġüçi durur gerçi dem-ā-dem</i>	LD s.158/1449
<i>Şeyhu'l-islām ķuddise sırruhu dipdür kim ol öz tileġüçisininġ yoldaşıdır.</i>	NM s.19
<i>...baş tipret tā taġla digey-sin ki alarnıġ baş tipretküçileridin-min .</i>	NM s.186

VI.3. 4. -ĠUsIz

Çaġatay Türkçesinde cümle içinde sıfat görevindedir.

*Niçe bu felek salğısı ğurbetka mini / Her laħza **tükengüsiz** meşakkatka mini*

BD s.243/249/1

VI.3. 5. –ĞUIUK

Çağatay Türkçesinde cümle içinde hem isim hem de sıfat görevindedir.

*Ger min **öltürgülük** min öltürgil / Yok ise sürgülük isem sürgil*

BD s.202/129-6

*Lezzet-i yigülük ü **ıçkülüküñg** / Hoşī-yi keyfiyet ü **ıçkülüküñg***

BD s.212/132-16

VII. ZARF- FİİLLER

Zarf-fiiller, bir yanıyla fiil, bir yanıyla da zarf özelliği taşıyan gramer kategorileri oldukları için, fiil yönleriyle yalnızca hareket ve zaman kavramını karşılarlar; zarf yönleriyle de bir oluş ve kılışın durum ve tarzını bildirme niteliğine sahiptirler.³⁰³

Zarfların ikinci bir görevleri yardımcı fiillerle birlikte kullanılarak birleşik fiiller kurmak olan zarf-fiiller, cümlede bağlaç görevinde kullanılabilirler ve birleşik cümleler kurabilirler.³⁰⁴

Zarf-fiiller; (fiillerden geçici zarflar yapan) asıl zarf-fiiller ve (asıl görevleri başka olup ya diğer ekler ya da edatlarla birleşip fiillerden geçici zarflar yapan) birleşik zarf-fiiller olarak iki başlık altında incelenir.³⁰⁵ Bu bilgiler ışığında Türkçenin tarihî ve çağdaş lehçelerdeki duruma bakıldığında Çağatay Türkçesinde kullanılan “-gunça” zarf-fiil ekinin birleşik zarf-fiil olduğu ve bu ekin Harezmi Türkçesinde ve Karahanlı Türkçesinde kullanılan –ğınça şekline rastlanmaktadır.

VII.1. -A, -y

Eklendiği fiilin ön ya da art ünlülü olmasına göre –a- / -e- biçimlerinden biri olarak eklenen bu zarf-fiil eki, eklendiği fiili cümlenin yüklemine bağlar. Eklendiği fiil yüklemnin tarzını bildirir.³⁰⁶

Bu zarf-fiil eki Eski Anadolu Türkçesinde hem tek başına hem de tekrarlanarak³⁰⁷ Türkiye Türkçesine uzanan tarihî gelişme süresinde tek başına kullanışı gittikçe zayıflamış, belirli bazı şekillerde kalmıştır.³⁰⁸

³⁰³ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.983.

³⁰⁴ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.137.

³⁰⁵ Erdoğan Boz, “Bir Birleşik Zarf-Fiil Yapısı Üzerine ”, Türk Dili, S. 642, Haziran, 2005, s.524-527.

³⁰⁶ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.158.

³⁰⁷ Saadet Çağatay, “Eski Osmanlıca’da Fiil Müştakları”, AÜ. DTCF. Derg., 5 (4 Eylül-Ekim 1947), s.353 -368.

Zarf-fiiller arasında kullanımı en yaygın olan eklerden biri olup Çağatay Türkçesinde de kullanım sahası geniştir.

Zarf görevinde kullanım:

*Hecr şānu zulmetide yolnu **aza aza** rūh* GS s.105/110-6

"Vade-i vashingla bir eyyam kandurding bizi / **Baka baka** bakmadın ahir usanturding bizi" ŞS s.84

*Bolur āsan **bara bara** müşkil* BD s.106/4/78

***Bara bara** il yahşılarınınğ kızları ve hātūnlarığa zūr kıla başladı irse Oğuz ili yığılıp öltürür boldılar.* ŞT s.197/[94b]14

Bu yerge sora sora hūn-behā tilep kildim LD s.122/1113

*Ve tamşımak ki gāyet-i zevkdın bat içmes lezzet **tapa tapa** az az içer.* ML s.170/(B10a)9

*Līk boldum **tura tura** muhtāc* GS s.97/100-5

*... Elik alışıp turganlar **tüşüre түşüre*** Babn s.46/H161a-9

*Kalur-min bir kıya bakmak için **yalbara yalbara*** NŞ s.532/532-4

*Firāk otına **yana yana** kildim* LD s.130/1189

"Yorta yorta helak boldum men /Koşmadan derd-nak oldum men" ŞL s.341

Oynay oynay min-i bī çāreni kan yığlatadur BV s.114/143-1

Ötersin oynay oynay min gedā-yı haste yol üzre NŞ s.529/532-4

Birleşik fiillerde bağlayıcı olarak kullanım:

*Dime kün tüşkeçe uykuğa kalmış kim **aça-almas*** BV s.343/466-5

³⁰⁸ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.984.

- Yétkeç **aça almay** allıda dem* LM s.69/VII-411
- Ki mey-i kevşer içip **açıla-alman** sinsiz* BV s.168/221-3
- Şıbağ Han, Kandahārınñ taş qorğanını alıp, ergini **ala almay**...*
Babn. s.114/E172a-13
- Ebu l-ḥān Türkmeniğa kelip her yılda **ala turğun** mällarını alıp...* ŞT s.225/[104b]13
- Ol itekdin kim **ala-alğay** bu bīmār ilgini* BV s.451/626-5
- Uçnı kimse çüin **ala başlar*** NŞ s.679/675
- Şıbağ Han Kandahārınñ taş qorğanını alıp ergini **ala almay**.* Babn. s.114/E172a-13
- Min ḥaste ki yirdin **ala alman** bir gām* GS s.9/16
- La lınğ ağızıma **ala alman** ayağı tofrağın* NŞ s.276/277-2
- Könglünğ **ala almadım** eligke* LM s.329/XXXIII-3075
- Didinğ kim **ala almasun** dil-rübālar* FK s.295/312-5
- Quyaş demin **ala almay** kirip kara yirge* FK s.64/64-2
- Ala almay** hem ança ḥāredin dād* FŞ s. 288/XXX-122
- Tiğ tartıp dem **ala almay** yetiştinğ başıma* GS s.58/ 45-2
- Ala-almağum** köz ölgünçe ger iylesem nezāre* BV s.382/526-2
- Sēndin **ala almağum** ḥod anı* LM s.121/XII-912
- Ala-almağum** köz ölgünçe ger iylesem nezāre* BV s.382/526-2
- Andağ kim öz ḥord aḥvālığa köre **ayta alurlar**.* ML s.169/(B7b)10
- Min ni **ayta alğa-min** evşāfını* LT s.273/3574
- Söz **ayta başladı** sevdāyiyāne* FŞ s.254/XXVII/28

- Ayta bilmen* yār u hīç maḥrem bile LD s.274/2518
- Maṅga heybet müstevlī boldı ve söz **ayta almadım**.* NM s.157
- Ayta-alman** asray-alman işķı sırrın āh kim* BVs.275/363-9
- İçimdeki yaşurun ğam ki **ayta-almas-min*** BVs.368/505-1
- Ḥamd **ayta almas** sança belāğat bilen sanğa* GS s.29/4-3
- Min oldum lāl ü **ayta almadım** meyl-i cevāb iylep* FK s.63/63-5
- Bir söz **ayta almadın** tapşurdı cān* LT s.263/3439
- Sevdāger kōrkķanındın söz **ayta bilmey** yarlıķnı alıp başığa sançdı. ŞT s.144/[77a](13)*
- Ḳara ḥalk Türk-mānend tip **ayta bilmedi** taķı Türkmen tidiler. ŞT s.170/[86a](7)*
- İnel Ḥānnıñ arasında niçe yıl ötkenini cezm **ayta ilmey miz**. ŞT s.166/[84b](16)*
- İmdi Ḳalaçlarga bolup **ayta turğan** sözümüzni koyğalı munçaķlıķ eytdük yeter.* ŞT s.144[77b]5
- Baķa almas** tapsa mihr-i ḥāverī yanğlı ğ enīs* FK s.230/242/1
- Andaķ ki yuķarı **baķa almay*** LM s.134 /XIV-1046
- Baķa almaydur** yüzünğge infī ‘ālınğdin közüm* GS s.324/430-5
- Nazarımdın öter **baķa bilmen*** LD s.250/2307
- Andaķ ki yuķarı **baķa almay*** LM s.134 /XIV- 1046
- Kim uyatdın **baķa-alman** yüzünğge baş köterip* NŞ s.57/57-7
- Nazarımdın öter **baķa bilmen*** LD s.250/2307
- Moğol Ḥān uluğ oğlı Ḳara Ḥānga yurtını berip barçanıñ **bara turğan** yurtıģa kitdi.* ŞT s.121 [70a]7

- Uruşkan yerining beri yüzinde akip **bara turğan** ikki uluğ su bar irdi.* ŞT s.133[73b]1
- Kaşınğa köp **bara alman** nitey aralıqda* BD s.131/23/4
- Şi ‘r ‘azmini kıldınğ min **bara almay** turup qaldım* BD s.312/548/1
- Yek-cıhatlıq maqāmıda édiler, bu habar kēlgen bile otqa su urğan dēk **basıla qaldılar.***
Babn. s.41/156b-11
- Atamğa kenğes **bere turğan** irdinğiz.* ŞT s.151[79b]4
- Çūn bu tengilerde yohtay almadı; qorğanığa yetkeç qorğanını hem **bērkite almadı.***
Babn.s.134/H230b-6
- Barma kim bir dem özümni **bile-alman** sinsiz* BV s.168/221-1
- Andağ ki **bile kör** ve qıla kör ve kite kör ve yite kör.* ML s.178/(B21b2)/2
- Yalguz cānımğa tañğ **bile bilmen** ni peydā bolğusı* SD s.278/705
- Bire almayın** bir anınğ dik ni yād* Sİ s.357/4640
- ...ve şāhidi mundın lāyıhrağ **bola alur mu** kim ...* ML s.169/(B7a)/6
- ...anınğ humūmınınğ kalbi ve zulmetining itegidin **bola alğay** ve mundağ...*
FŞ s.391/XLII/5. mısra
- İl **bola almay** harīdarı anınğ* LT s.219/2814
- Ni yanğlığ **bola alğa min** nā-ümīd* Sİ s.55/121
- ...bu gāzeller bustānı ol ihtimāmlar bahārıdın gayret-i huld-ı berīn **bola başladı.***
GS s.14/9
- ...ağz hoqqasıdın birer gevher zāhir **bola başlar.*** ML s.179/(T778b)/2
- Tañğ imes ger yārdın bir dem **bola-alman** yıraq* BV s.243/314-1

- Bola-almas-min* anıñg kũyide peydā güstāh BV s.88/108-4
- Ṭarṣī* ‘şan ‘atı kim maḥla ‘dın özge beytde **bola almas**. ML s.185/(B32a)(25)
- Peşşe* ‘anḳāğa **bola almas revān** LT s.136/1675
- Bola alsam* ulusḳa ol ḳuyaşnı körgeli māni ‘ GS s.204/254-6
- İşḳ* içre sürḥ-rū **bola almanḡ** çu sipmesenḡ BV s.223/291-6
- Bola almayın* ol şebistānda fāş Sİ s.64/256
- Yā Rab* andın sa braḳ ḥālet **bola-alḡay mu** kim BV s.46/63-2
- Hāne-ḳahda* **bola-alḡay mu** Nevāyīḡa direng BV s.260/339-7
- ...ve ḳıyāmetde bu sözümnüñg ‘uhdesidin **çıḳa alur-min**. NM s. 24
- ...yıḡlağan ḥātūnnıñg āvāzı **çıḳa turur**. ŞT s.189[91b]14
- Ḳuşī* kim tüşse āhım gird-bādıdın **çıḳa almas** NŞ s.548/551-2
- Çıḳa almaḡu** dik kişi hīç anḡa Sİ s.70/350
- Ki ün hem **çıḳa almayın** taşḳara Sİ s.183/2022
- Beyle yol rencin **çike alḡay mu min** LT s. 65/687
- Teklīf* **ēte almayın** kişi hīç LM s.72/VII-436
- Ger def* **ēse alsanḡ** érđi anı LM s.178/XIX-1496
- ...bu gülşendin bezm tüzgüçe gül **iligley almay** yol tutupturlar. ML s.180/(B25a)/1
- Perī* ḳabūl **ite almay** meger kim min NŞ s. 1/1-5
- Hīç* **ḳıla bilmen** tapuḳdın āşinā LD s.269/2475
- Atam* çerik tartıp meni öltürgeli **kele turur**. ŞT s.128[72a]9

- Künlükimniñ azlıkıñdın leşkerniñ sonğıñdın **kele turur irdüm.*** ŞT s.140/[76a](6)
- Uluğ Töpeler kime yiberip ötkerip sorup tururlar kim ne yerdin bolur sen ve **kaçdan kele turur sen tip.*** ŞT s.223/[104a]7
- Bahār bolğandın sonğ piyāde **kele tururmiz** tidiler.* ŞT s.139[75b]7
- Ḥusrav Şah-nıñ Moğulların mutāvadır kişr **kele başladı** kim:* Babn s.4/39a/9
- ...tēve ve yayaq yalanğ **kēle kıldı.*** Babn s.34/H149b-1
- Ḥān anlarınğ aḥvālın sordı irse aytdılar kim bir niçe kişi leşkerniñ sonğıñdın **kele turur irdük.*** ŞT s.139/[75b](4)
- Ḳıla alsanğ** işitkil pend sin kim ilge birmek pend* GS s.111/119-4
- Bu haḳır eger sa 'y ḳılsam bu kitābnı Türk tilige terceme **ḳıla alğay** mu min ve...* NM s.2
- Nükte-i tevḥīdni bilgen **ḳıla almas beyān*** GS s.69/59-8
- Köp taḳāzā **ḳıla durğan** bu köñgüldür bu köñgül* LD s.119/1089
- Berḳ anıñ birle **ḳıla almay sitiz*** LT s.23/128
- ...bu kitābnı Türk tilige terceme **ḳıla alğay mu min** ...* NM s.2
- Bil ki Ḥaḳ birle tekellüm **ḳıla sin*** BD s.101/4/21
- Taşarruf **ḳıla almak** insān munğa* Sİ s.89/635
- Ay cism anıñ küyini **peydā ḳıla gör*** GS s.546/774-XLI
- Küli bile köñgül āyinesin **cilā ḳıla kör*** GS s.131/147-4
- Pes vaşiyyet ḳıldı kim **ḳıla alğança** dünyālıkdin az nimege ḳāni' bol!* NM s.28
- Didi bu tivege **gam-h'ār ḳıla alğay-sin?*** NM s.46
- Cihānnı kim **ḳıla alğay** tevehhüm* FŞ s.100/VII/11

- Ƙıla alsa** lebinġ allıda Mesīhā tilmiz* FK s.133/135/1
- Kemendin ki çīn çīn **ƙıla başladı*** Sİ s.120/1081
- Bara bara il yařřılarınınġ ƙızları ve řatūnlarıġa zūr **ƙıla bařladı irse..***
ŞT s.197/[94b]15
- Min fakir āhidin şazer **ƙıla kör*** GD 49/8
- Ƙıla-alman** iki la‘lini temāřā güstāř* BV s.88/108-3
- Öz ūlācımın **ƙıla alman** özüüm* LT s.20/86
- Şeyş didi kim munça işni ƙıla almasanġ her iş ki buyursam **ƙıla almagunġdur...***
NM s.164
- Mīrzālar yavuk yētip hīç iş **ƙıla almay** yandılar.* Babn s.3/K149/4
- Ƙıla almayın** özni cānānġa şaş* Sİ s.66/294
- Hīç **ƙıla bilmen** tapuġdın āřinā* LD s.269/2475
- Anlar yokġarıġa tōřek birlen řuyıġı tōřekni şabt **ƙılabilmesler.*** ŞT s.112/[67a](2)
- ...müsūlmānlıġķa gūřıř **ƙıla turġan** kiři irdi.* ŞT s.220[102b]9
- Perīninġ şaşırının **kiçe almay*** FŞ s.350/XXXVIII/24
- Kiçe almayın** bī-cihet cānıdın* Sİ s.408/5393
- ...anınġ řuyař dik kerem-řūyluk bile tīġ-i cihān tartıp **kile durġunun** işitip...*
Sİ s.314/XLVII-2
- Didim kim ol mininġ kōnġlümde andın ‘azīmraġdur ki tilge **kiltüre alġay min.*** NM s.33
- ...ve ārzū ƙılġay velī tilge **kiltüre-almaġay.*** BV s.504/698
- Köz içre uyķu şayli ger **kire almas** ‘aceb irmes* GS s.378/508-5

- ...tuman uzak turmas, tiz **kite turğan** nimerse bolur. ŞT s.173[87a]1
- Kite bilmes** uçup miskîn çü zincir-ol anıñ bağı SD s.238/561
- ...men andın **korğa turur men...** ŞT s.151[79b]8
- Çıksun **köre bilmes** kişiniñ ikki karağı SD s.304/796
- İmām oltursa **oltura turur**, tursa **tura turur**. ŞT s.129[72b]17
- Ürgençde **oltura bilmey** köçiip Horāsān bardılar ... ŞT s.204/[97a]15
- Alarınıñ bisātı kırağıda olturdı ve **oynay-kirişti** NM s.159
- Kaşında yir **öpe alman** kaşığa tüsse girih NŞ s.50/50-5
- Gülge bülbül **örgete almas** vefā efgān kılıp FK s.56/56-9
- Bābür özünñni **örgete kör** yārsız ki min BD s.121/6/6
- Faşıh Türkler kaşıda okuy ve **ötkere almağaylar**. ML s.179/(B23a)/18
- Kim yüzige köz **sala alman** ki dil-hāhım imes FK s.232/244-1
- Nēma ‘kūl ‘uzr ayta aladurlar nē muşfikāna sormaq tarhın **sala aladurlar**.
Babn s.96/H200a-9
- Sala almas** il āşinā bir nohud ger NŞ s.684/687
- Sala almaydur** anıñ sar Nevāyī özini NŞ s.313/314-7
- Anıñ üçün kōñgline ve tiline öziniñ atını **sala turur irdi**. ŞT s.124[71a]6
- Signa kilse** ‘āşilerğa hāzretingde bar bār SD s.92/16
- Anıñ üçün oğlunğız anı köp **sive turur tidi**. ŞT s.124[72a]1
- Yir üzre **südrele durğan** boyundağı resenim NŞ s.424/425-5

<i>Yüzümni sürteyü bilmen rikābıñg astında</i>	LD s.184/1693
<i>Tapa başladı sāyıl çün cevābın</i>	FŞ s.276/XXIX/118
<i>Ma lūm imes ki yir tapa alğay min</i>	BD s.263/331/2
<i>...özin ni nev‘ bu deryāğa salgay ve salsa hem ni gevher tapa alğay.</i>	GS s.9/15
<i>Cüz ecel zehrini kām andın tapa almas mezāķ</i>	BV s.241/311-2
<i>Tapa almadım hīç şūret bile</i>	Sİ s.332/4271
<i>Bu navbat yaz yağınları cihatıdın bu rūdta andaķ su kēiptür kim aślā güzār tapa almadük.</i>	Babn s.38/H153b-7
<i>Tapa almağay şu ledin özge behr</i>	Sİ s.77/447
<i>Atasınıñg tahtını tapşura turur men tidi.</i>	ŞT s.175[87b]7
<i>Bolmağınça kül tapa almas murād</i>	LT s.235/3049
<i>Tarta alğay mu çaķın yolıda hāşāk belā</i>	FK s.34/32-7
<i>Tarta almas min firāķıñg niteyin</i>	LD s.292/2660
<i>...bir āteşīñ la l nazm silkige tarķa almağaylar...</i>	GS s.3/3
<i>Yüzüñgni körse Sekkāki közi yaşın tiya bilmes</i>	SD s.268/674
<i>Tiya-alman demin dūdın yıga-alman közüm yaşın</i>	BV s.370/508-2
<i>Tiye almay közidin ikki rūdın</i>	FŞ s.140/XIV/20
<i>Felek zarfın tola birdi kazā ol ay mey-i ‘ışķın</i>	NŞ s.326/327-8
<i>Sāķiyā mey tola tola birmekin ‘azm iylediñg</i>	FK s.277/294-10
<i>Kim zamān ceybin tola ķıldı Güher</i>	LT s.252/3288

- Edāvi'din anı tola **qıldılar*** Sİ s.247/2982
- Köngül çākige ğam tuħmun haṭıng fikri tola **qılmış*** BV s.115/144-4
- Zemāne dürcini andın tola **qıl*** FŞ s.78/I-20
- Tola **qılğay** ğam-ı 'ışkıng cihānı* FŞ s.241/XXV/125
- Ol şāgirdiğa baqıp ayttı kim bu halḡnı kim körer-sin bular behiştıni tola **qılmaq** üçündür.* NM s.101
- Tola **qoy** cām-ı gerdūn-veşka mey ey sākī-i meh-veş* NŞ s.264/264-7
- Tola tut maṅga sāğarı'l-vedā'* Sİ s.473/6364
- Köz aqardı vü yüzün bir toya **körmedim** raḡībā* LD s.28/254
- Aqara başladı baş u töküle başladı tiş* FK s.241/254-1
- Tuḡtata almas dimāği içre Eflātūn ḡred* NŞ s.128/128-3
- Kim min tura turğaç tilegey-sin yene mazlūm* NŞ s.425/426-3
- Bara alman tura alman ni qatıq ḡālet irür veh* GS s.416/565-1
- Dara-ı Nūr kişisi çıqıp parīşān çapḡunçını tēpretken bile özgeler hem tura almaslar..* Babn s.39/H154a-9
- Āḡır tura almay, Irāḡ ve Āzarbāycānğa Ya 'ḡūb Beg qaşığa bardı.* Babn s. 71/E141a-4
- ...öz qarındaşları yurtında yağı bolğan sebebdin tura bilmey qayıp kitdi.* ŞT s.184/[90b] 3
- Kişi turğuz almas irmiş anı* Sİ s.195/2206
- ...niyāz bile bir direm anğa tuta birdim almadı.* NM s.410
- Ġanılarga dağı anı tuta bir* FŞ s.78/I-14

- Ni nev ‘ tuta alğay ol yirde maḳām uyḳu* BV s.376/517-4
- Bi llāh mini tirig tuta turğan hayāludur* LD s.47/430
- Çun tuta alman cünündin hīç hem-dem birle üns* FK s.233/245/2
- Birev ki cebheside çīn irür tuta almas* GS s.521/694-XI
- ...ve āzādeleri andaḳ ki kirek meşğülluḳ esbābın tüze almadılar...*
ML s.190/ [T781b]1/4
- ...ve bāḩnıda ḩudāylıḡ da ‘vāsı baş ura başladı ve yimek terki ḳıldı.* NM s.286
- Cihān behrem ura yazdı ulusnıḡ ḳalmadı cānı* LD s.14/123
- Disenḡ ki vaşl tapay hecr oḡıḡa yaḳıla kör* GS s.131/147-7
- Min gerçi cefā otına yandım yana alman* LD s.39/357
- İlig birle yapa almas kişi bu nūr-ı beyzānı* SD s.164/298
- Bu nev ‘ yir yara-almas cihānda ol kişi kim* BV s.516/727-4
- Çun yaza-alman cefāsın zerreī aḩbābgā* BV s.408/564-1
- İş vaktıda yetiše almadılar.* Babn s.94/H198b
- Yégirme beş yégirme altı ḳatla pāy-ā-pāy yüküندی ve bardı ve kēldi talıḳıp tamām yıḳıla yazdı.* Babn s.5/K151-8
- Çün köp biyik boldum közüüm ḳarardı yıḡlay-kiriştım.* NM s.380
- Ni kebüter yite alur ol ḳuyaşḳa ni nesīm* GS s.35/11-5
- Min sonḡınça yite alman yügürürde talıḳıp* FK s.65/65/1
- Bir hem yite almadım bu ḩod-kānemni* GS s.569/866-CXXXIII

VII.2. -(y)U

Eski Türkçeden itibaren kullanım gösteren -(y)U zarf fiil eki Çağatay Döneminde de seyrine devam etmiştir. Cümle içinde ağırlıklı olarak zarf görevinde kullanılmıştır.

Zarf görevinde kullanım:

<i>Ḳaddıñǵnı körüp serv-i sehī ırgayı başnı</i>	SD s.218/493
<i>Ṣabûḥī ısteyü yitkeç seher açıldı ışık</i>	BV s.17/21-6
<i>Köñgülnüñ mihresin koydı degā oyñayu şeşderde</i>	LD s.217/2004
<i>Anı südreyü şeh sarı sürdi cüst</i>	Sİ s.409/5416
<i>Ṣād bolma raḳīb öldi tiyü ‘āşık-ı miskīn</i>	SD s.304/798
<i>Yasap şaflarnı bir birdin tileyü başlasa heycā</i>	SD s.126/143
<i>Körgil maḥalnı bolsa yırağ ḳorḳa tıteyü</i>	SD s.104/57
<i>Tün aḥşam tolğanu sünbül bigin zülfünğdin āh urdum</i>	SD s.254/620
<i>Öz ḥaddığa yaraşu çü yār itmes ihtiyār</i>	LD s.44/405
<i>Her seher yā rab dip ilğimni kötersem yığlagu</i>	LD s.93/846
<i>Derd ü ḡam u renc ıyü ölmek</i>	SD s.242/581

Birleşik fiillerde bağlayıcı olarak kullanım:

*Rikāb irinḡe nefestin tüşüp cılavunğda / Yüzümni **sürteyü bilmen** rikābınğ astında*

LD s.184/1693

VII.3. -ArAk

-(y)ArAk, Oğuz lehçeleri grubuna özgü bir zarf-fiil ekidir.³⁰⁹

³⁰⁹ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.993.

Eski Anadolu Türkçesinde kullanımı yaygınlaşan ek, -arak / -erek biçimleriyle kullanılmıştır.³¹⁰

Ekin yapısı üzerinde üç farklı görüş ileri sürülmüştür: Bu ek için Bang, “-a /-e zarf fiil eki + -rak / -rek “ karşılaştırma eki ” açıklamasını yapmıştır. Ramstedt ve Arat aynı açıklamayı kabul etmiş ancak Arat *alar-ok* örneğinin de ilgi çekici olduğunu belirtmiştir.³¹¹ Korkmaz, -a /-e zarf fiil ekinin üzerine sıfatlarda karşılaştırma yapan -arak / -erek < *-ar + ok / *-er+ök –ar / -er geniş zaman isim fiil + ok / ök edatı “ açıklamasını yapmıştır.³¹²

Çağatay Türkçesinde bu ek sadece bir yerde tespit edilmiştir.

*Hecr endūhıda az mey tutmas ey sākī mini / Bezm ehlidin tolara**k** tut maṅga ‘amdā
kadeḥ* BV s.84/105-3

VII.4. -(I,U)b / -(I,U)p

-(I,U)b/ -(I,U)p’lu zarf-fiil, bağlı bulunduğu esas fiildeki harekettten biraz önce gerçekleşmiş olan bir hareketi karşılar.³¹³ Türkiye Türkçesinde -(y)ıp/ -(y)ip, -(y)up/ -(y)üp biçimleriyle kullanılan bu ek iki cümleyi, temel cümle ve yan cümleyi birbirine bağlama göreviyle kullanıldığı gibi yüklem niteleyicisi olarak da kullanılır.³¹⁴

Çağatay Türkçesi metinlerindeki –p zarf-fiil ekinin cümlede bağlama görevinde kullanıldığı görülmüştür.

İki üç ü dört açılıp perleri Sİ s.48/22

*Mininḡ köñglümni her dem a**grıtp** pervāy kılmay sin* BD s. 168/84-1

*Çü a**hsumlap** kuyaş cāmın uşatıp* FŞ s. 104/VIII-24

³¹⁰ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.209.

³¹¹ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.209.

³¹² Zeynep Korkmaz, “-arak / -erek Ekinin Yapısı Üzerine ”, Türk Dili Araştırmalar, C. 1, s.128-132.

³¹³ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.999.

³¹⁴ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.144.

- Karanğuda **aķarıp** körünür.* Babn.27/H142b-8
- Aķartıp** ékinni mihr-i pür-nür* LM s.231/XXV-2050
- ‘Işķı çu ilge ot yaķıp ikki közüim suyı **aķıp*** BV s.40/54-5
- Aķazıp** köz suyn her la ‘l-ı sîr-āb* FŞ s.185/XIX-28
- Rūh haylı **aldarap** öz hālīga tapmas şu ‘ūr* FK s.248/261-5
- Cānum **alıp** la ‘li anıng bolmadı handān ni sūd* FK s.130/131-3
- Füsūn u sihr ile **alıb** perīyanğlık ni han boldı* GD 46/2
- ‘Ale ‘d-devle bahādur za fıngızınğ kuvvetin **anğlap*** LD s.14/126
- Habāb **anğlatıp** gūy-ı eflāk anğa* Sİ s.88/VIII-622
- İti tēri zahmetidin **arıp*** LM s.234/XXV-282
- Ey Nevāyī közi yarup kişi köngli **arıp*** NŞ s.57/57-9
- Asılıp** ol çāh içinde ser-nigūn* LT s.138/1709
- Alar ki da ‘vi ile söz **asıp** dip özni faşīh* BV s.81/101-4
- Amulca Hān taķı köp yıllar pādişāhlık kılıp aşlarını **aşap** ve yaşlarını **yaşap** atası kiyinindin kitdi.* ŞT s.120/[69b](8)
- Erte bile bu yērdin köçüp Haybar kötelidin **aşıp** kötel tūbigē tūşıldı.* Babn.s.152/K315-4
- Didiler ol şūh her dem **aşukup** öydin çıkar* GS s.407/550-6
- Sikender **atap** oğlı bildi anı* Sİ s.116/1021
- Bî-ħaṭā ilge **atıp** gamze oķın* BD s.187/118/2
- Anıng pādişāhınğ atını İt Baraķ Hān dirler irdi anıng üstine **atlanıp** bardı.* ŞT s.133/[73a](19)

- Çikip kâşid ol rahş u aylandurup* Sİ s.63/243
- İy Nevāyīşu ʾelīg cānıñg avuçlap* başla yol FK s.195/202-8
- Beyābānda yol azıtıp* niçe kün yigülük tapmadılar. NM s.202
- Geh söz bile elge cān bağışlap* LM s.77/VIII-490
- Bilin cānı bile bağlap* bu hıdmetğa revān kildi SD s.114/98
- Arslan barıp Suracı ilini چاپıp qalğanını özine baqandurup* keldi. ŞT s.191/[92b]16
- Yanıp gülşen egerçi gonça barıp* FŞ s.94/V-62
- Bir bir basıb* ay serv-i hırāman yürürünğde GD s.17/3
- Saykannı basturup* Dandān-şiken kötelidin ötüp Kahmard ölenğige tüşüldi.
Babn. s.77/H183b-5
- Hüsni ilini başlap* yasaşanğ hüsni çerigin LD s.193/1782
- Eşk ara batıp* velī ağızı qurup LT s.100/1158
- Munı işitip Kozıcı keldi taqı hānğa munı bendletip* ne qılay diy turur sen tidi.
ŞT s.198/[95a](2)
- ...kim Kahmardnıñg Ācar atlıq dara qorğanıda öy elni bérkitip* yana bir maşlaḥat rüy
bérse anğa köre ‘amal qılğay biz. Babn. s.2/H 121a/1
- Boğzını bıçıp* içsem anıñ qanını qana SD s.200/432
- Şererler ki çāh ağızda bilgürüp* Sİ s.268/3300
- Savug āhımnı bilgürtüp* deminğdin FŞ s.388/XLII/75
- Yā mini maḥrūmğa hūn-ābe-i hicrān birip* GS s.104/109-2
- Kilür-min bağırma tiş birkitip* ya nīki qan tişlep FK s.51/ 51-1

- Bişirip* içdi taķı ayttı: ŞT s.185/[90b]9
- Boğuzlap* taşlağan kuş dik töküp kan ıztırāb eyler NŞ s.185/185-5
- ‘Akl u dāniş kuşların könglüm öyidin *botratıp* FK s.69/69-1
- Hecri könglümni bozup* ğam seyli hem-vār itti vāy GS s.72/64-4
- Butam dip gāh bozlap* gāh ügürse FŞ s.451/XLIX/115
- Köz yaşıım kim *bulğasıp* çıksa bağır kan bile NŞ s.561/564-3
- "Cihanad *butratıp* seyyahlarını /Tingizlerge salıb mellahlarını" ŞS s.89
- Yā hier otı butratıp duhānın* LM s.126/XIII-961
- Hārlar bir gül ğamudın kim köngülde butraşıp* BV s.46/63-1
- Hem seḥābıdın çaķınlar çaķalıp* LT s.42/387
- Utrumda bir kişi elni çaķrıp attın tüşıp ok koyar ḥayāl kıldı.* Babn s.109/H210b-3
- Könglümni iligledingḡçalıp* çeng iy yār BD s.220/156/2
- Pāyanda Muḥammad Kāplan hem yaḥşı yürüp bir Afğannı çapķulap* alıp başın kēltürdi. Babn s.145/E194a-5
- Dime çayķalıp* barçası kozģalıp Sİ s.485/6535
- Kim nefis neşāḡa çekip* ḥayl LM s.201/XXI-1737
- Senḡ-i ḥārādın cıķıb* ḥayrān yürür āb-ı zülāl GD 33/8
- Yatsa gāhī çırmasıp* oltursa gāhī yandaşıp GS s.73/65-1
- Geh gehī* hem tilbe itler dik çıkar-min çörkenip BV s.41/56-1
- Bir kün erikip* meh-i mü’edded LM s.106/XI-770
- Dehr üzre esip* nesīm-i şeb-ḡīr LM s.78/IX-494

- Şadādın ün çikerge tağ **harıp*** FŞ s.390/XLII/102
- Gerdūn esedi sarı **hırıldap*** LM s.238/XXV-2124
- Sizlerni töre müçenğizdin **hüretip** pergene ve vılāyatınğızdın yıratıp saķallarıñgızdı*
ķırķıp şaharlarda taşhır kılmaķ kerek: Babn s.146/K308-12
- Atasındın song yerlerni yördi ve kōrdi itip taķı bir yerni **hoşlap** anda olturup.*
 ŞT s.119/[69a](11)
- "İligdin **ıçkıñb** balgını saldı /Tengiz gab parmagın tişledi kaldı"* ŞL s.59
- Ķara Kūba köteli bile yeberip özümüz carida atlıķ bile **ılgap**...* Babn s.124/K283-11
- Yana bir reng yā bir şıfatning hem ol hālīga mubālağa üçün anung evvelide ol harfiğa*
*bir p yā mīm izāfe **ılip** ol şey'ğa zāyid kılurlar.* ML s.178(B21b2)/3
- Gāhī ki ğaźab bile '**ırıldap*** LM s.238/XXV-2124
- Arslan anı **ıslap** yalar irdi.* NM s.97
- Cām-ı şükrāne **ıçip** mest bolay* FK s.695/689-443
- Geh yeşrib üze bu berķ **inip** tız* LM s.79/IX-509
- Bağdād'dın Mekke'geçe anı **islep** ötkerür irdi.* NM s.57
- Min gedā n'**iylep** saçı müşki harīdārı bolay* FK s.113/114-3
- Kişige mühr bile kim **izip** birür şerbet* FK s.90/91-4
- Altun **izilip** irip köygen sayı hālış bolur* GS s.36/12-5
- Ķabartıp** özin da 'vī vū lāfdın* Sİ s.81/509
- Dost Bēgning kişisi ganimni **kaçurup** burc üstige çıqtılar.* Babn s.119/H218a-4
- Tā kıyāmet bu şekāvetķa **kalıp*** LT s.18/45

- Felek başıngğa **kaplap** it tirisin* BV s.34/44-7
- Salur Kazan utru barıp **karbap** tutdı.* ŞT s.209/[99a]17
- Karıp** hem özni tiler-min fidā yigitlerge* NŞ s.28/28-1
- Ki yārga **katılıp** gayrdın kutulsa idi* BD s.190/123/2
- Bar ehli **kavup** ol āstāndın* LM s.240/XXV-2140
- Her kişi aşhābıdın kiltürse anı **qaytarıp*** FK s.58/58-2
- Kazıp** aḥbāb ara naqdın tufeyl it* FŞ s.107/VIII/64
- Sipeh devride ḥandeķī **kazdurup*** Sİ s.322/4112
- Bir nēçe günde bir kişi **kēlip** vilāyattın ve el ü ulusdın sözler taķrīr kılar edi.*
Babn s.1/K146/5
- Qaşları baş bir kılp gamzesi birle **kengeşip*** Babn s.9/H126b-10
- Ṭa 'n ehli tutup tilin **kēşip** çüst* LM s.42/III-146
- Bu sözdin **kıçkırp** bī-hūş yıkıldım.* NM s.18
- Sanğa bāver **kıldurup** gümrāhlıg* LT s.81/903
- Çarḥ zulmıda ki boğzumnu **kırp** yıgılar min* ML s.172/(B11a)/21
- Sizlerni töre müçenğizdin hüretip pergene ve vilāyatıngızdın yıratıp saķallarıngıznu*
***kırkıp** şaharlarda taşhīr kılmak kerek;* Babn s.146/K308-13
- "Boynın kısıp yıglab aydı şeyen-lillah /Fakır miskın otda ne dib heva kılsun"* ŞL s.275
- Ova **kışlap** kırdı yaylap balқан aşdum* ŞT s.213/[100b]4
- Zālimī kim **kıynap** ildin naqd-i pinhān istegey* NŞ s.625/628-3
- Kirip** könğlige 'avd kılmak işi* Sİ s.67/309

- Koçup** şeh-zādeni könğlin kılp şād* FŞ s.201/XXI/69
- Can şirin tik **koçup** öpüp uyūsam tā şehir* GD 16/4
- Yıkılıp yana **kopup** çünkü urup yolğa kadem* GS s.76/70-2
- Dime çaykalıp barçası **kozğalıp*** Sİ s.485/6535
- Oğuz iline kişi yiberip keltürtüp uluğ toy kılp Tumanı **hān köterip** tahtda olturtup Köl İrki ayak üstinde turup Tuman Hānğa aytdı:* ŞT s.180/[88b](1)
- Hamel **manğrap** koyup Şevr allıda baş* FŞ s.91/V/26
- Nefsni öz arkanğ üzre **mindürüp*** LT s.145/1793
- İkeven **munğlaşıp** sözler kılp yād* FŞ s.409/XLIV/118
- Kimse yarı birle hoş tur gam diyişip **munğraşıp*** GS s.73/65-1
- Tilmürür-min **munğrayıp** ol bī-vefağa muttaşıl* BV s.45/61-2
- ‘Ömrinde gül yüzünğde özin bir dem **oğşatıp*** LD s.51/462
- Līk **olup** ol cilve kāmīl mazhar-ı insān ara* BV s.5/4-1
- Anı köterip şehrgā kiltürüp mu ‘alecesiğa meşğul boldılar tā yaraları **onğalıp** öz hālīga kildi.* NM s.294
- Rağşı salıp çu dupdurun hahl-i belānı **oyğatıp*** BV s.40/54-3
- Mini öltürme ol közler **oynap*** LD s.65/590
- Zulm ü sitemni zülfünğ ü kâfir közüñge **öğretip*** LD s.177/1632
- Sin helāk itken könğül sūgide yığlar **ögürüp*** BV s.45/60-7
- Ol köz ü leb **öltürüp** tırgürseler ni ‘ayb kim* FK s.89/90-4
- Saçıp nūr barı ayagın **öpüp*** Sİ s.68/319

- Ayağ ni ki raḥsı tuvağın **öptüp*** Sİ s.68/319
- Kuş balası dik ki ayrılmas kiçikdin **örgeñip*** BV s.42/56-6
- Ol altı oğlığa köp naşīḥatler aytıp ve biglerge **örgetip** yurtlar ve şerhler ve iller ve en ‘āmlar berdi.* ŞT s.148/[78b](5)
- Yüz ü ḳaddi gül ile servni **örtep** ki irür* FK s.33/32-3
- Perleri yafraglar dik **örtenip*** LT s.255/3329
- ‘Ömr ḡaflette **ötkerip** bara sin* BD s.208/129/70
- Genc ümīdi birle ‘ömrin **ötkezip*** LT s.80/888
- Rüsvālīg otın cihāḡa **saçıp*** LM s.36/II/91
- Demidin nuḥūset otı **saçılıp*** Sİ s.49/39
- Tübi mīḡi bile **sançıp** semekni* FŞ s.138/XIII/69
- Çü **sarḡartıp** ilni nesīm-i şabā* Sİ s.233/2776
- Meşāyīḡ ḳopup anı **savurap** mescid-i cāmi ‘den çıkardılar.* NM s.151
- Zamāne oḡ kibi tüzlerni **sındırup** ya dik* GS s.160/189-8
- Bir ḳuyaş hecridin andaḡ min ki içküim **sıpḡarup*** BV s.84/105-4
- Niçe ki **sızḡurup** altun tig imtiḡān ḳıldı* LD s.266/2455
- Silkinip** Çīn içre tüşmiş bir peri* LT s.44/412
- Ḳorḡut Köl İrki birlen Tumangā **sözleşip** yetti...* ŞT s.176/[88a]1
- Suḡurlāb** u közgüni kiltürdiler* Sİ s.375/4905
- Yer üzre itek **südreḡ** ötüp siz anıḡ için* LD s.28/260

... Andak kim su bu çıĝka şarılup tüşkey;	Babn s.28/H143a-11
Tigip behmenī mülk mīrāş anĝa	Sİ s.154/1586
Pey-ā-pey tigürüp kök evciĝa evc	FŞ s.265/XXVII/77
Veh ki yüz nişter-i hicrān ayaĝımĝa tikilip	GS s.76/70-2
Yıllar tilep işni kabu saĝlap turdum	BD s.230/199/1
Veh niçe öltürge-sin her laĝze anı tirgüzüp	NŞ s.52/52-4
Yüzi ey çerĝ bürka ‘ açtı tirlep	BV s.435/602-5
Tişip köksini köngli ıztırābı	FŞ s.297/XXXI/117
Titretip başın hemān ilĝin hemān	LT s.61/640
Oĝlarınĝ kim ĝaldılar cān perdesiĝa tivrelip	NŞ s.54/54-4
Didi kör kim ĝavs burcıdın toĝup tur āf-tāb	GS s.59/46-1
Toĝrup ulĝatmadı herĝiz bu ajunnunĝ dāyesi	SD s.232/540
Tolĝanıp öziĝe ēyle kim dūd	LM s.136/XIV-1064
Suda igrimni daĝı tolĝandurup	LT s.16/22
Renc ü miĝnet derdi çıĝĝaylar başımdın tolĝaşıp	BV s.47/63-7
Mīrzā meniĝ alımdaĝı ĝaznı buzup torĝap alımda ĝoydı.	Babn s.85/E150b-14
Aymaĝ yolını tosup uruşup bastılar.	Babn s.7/H125b-12
H̱ān beĝlidin cihān ehli toyup	LT s.29/202
Kitip irdi töngüp mīrzā bile ‘abdu ‘l-laĝf özdin	LD s.14/127
Töşep kāfūr-ĝün cins-ı H̱tāyī	FŞ s.143/XIV/47

Yana bir kemerde Kutluḡ Kadam bir Afḡān bile çapḡulaşıp tutaḡlaşıp on on iki qarı yêrdin bile oḡ uçtılar. Babn s.35/H150b-7

Çinārī kim içige ot tutaşıp FŞ s.167/XVII/69

Bular tuyup Mîrzānı tutup el ulusını köçürüp Qunduz sarı köçtiler. Babn s.58/H170a-6

‘Adālet yüzidin tüzüp taşını Sİ s.65/271

Peri içre uḡurlap bir ayaḡın FŞ s.166/XVII/48

...ayta turur kim bu keçe seher vaḡtında uḡlap yatıp irdim. ŞT s.189/[91b]16

Nāḡāh emvāc teskīn tapıp ol kime uşalıp ḡavm bir taḡta üstide bir sāḡilḡa çıkıp durlar. NM s.67

Olturup irdi uzatıp bir ayaḡ LT s.31/227

Üḡüp her sarı ḡule ḡule ḡārā FŞ s.151/XV-72

"Hükm kıldı ki açingız resenin /Yalangaclab azab iter ki tenin" ŞL s.333

Yanıp ḡülşen egerçi ḡonça barıp FŞ s.94/V-62

Devrānḡa yapıp seher libāsın LM s.45/IV-182

Ölgey irdim vehmdin elbette zehrem yarılıp GS s.68/59-4

Kiçeler başḡa yatıp kündüz sözleşmes irdi. ŞT s.125/[71a] (11)

Çün ḡuruptur ḡāme-i ḡudret yazılḡan yazılıp NŞ s.53/53-6

Ḥān bir kün av avlap yörüy turganda atdın yıḡalıp yanbaş süñḡeki sındı taḡı andın öldi ŞT s.164/[84b] (4)

Sizlerni töre müçenḡızdin hüretip pergene ve vılāyatınḡızdin yıratıp saḡallarınḡıznı kırḡıp şaharlarda taḡḡır ḡılmaḡ kerek; Babn s.146/K308-13

Çıḡtı köñḡlüm şaydı allıdın egerçi yara yip NŞ s.207/207-6

Yitip ħurfa t̃āvūs-ı ħuld-ı berīn

Sİ s.63/235

Yitkürüp her laħza deryā ġarķ iter insānı

SD s.300/779

Uçramay këyin ħalğan ordu elige yoluķup uruķ bile bile kēlip...

Babn s.135/H231a-5

Göz yumup açķunça yüz türlük ħıran bolġay mu āħ

GD 40/2

Uşbu yolda ħan yutub sābit ħadem bulmaķ kirek

GD 20/5

Meşakķat taşı yüklep kūh-tā-kūh

FŞ s.103/VIII/16

...ve bir kūn bir dād-ħ āħ kelip yükünip aytdı kim...

ŞT s.143/[77a] 7

İl sarı kim yüzlenip ħındın çıkarp tīġ-i kīn

GS s.67/58-3

VII.5.-DİktA (<Dİk + tA)

-Dİk / -DUk Sıfat-fiil ekinin –tA bulunma hâli ekiyle birleşmesiyle oluşmuş zarf-fiil ekidir. Çağatay Türkçesinde sadece bir örnek tespit edilmiştir ve ünsüz uyumuna uyduğu görülmektedir.

Çarħ urar ħızr asradıkta felek şāhidleri / Ĥaymedin bir tünle çıkşa māl-ı ħargāhı mening

LD s.108/990

VII.6.- ĖAç

Eklendiği fiile “-ınca/-ince”, “-dığı zaman” anlamlarını vererek cümlelerin yüklemine bağlar, böylece yüklem zamanını bildirir.³¹⁵

Çağatay Türkçesindeki -ğaç /-gäç zarf fiil eki Harezmcedeki gibidir.³¹⁶ Yani ġaç /-geç; ħaç /-keç biçimleri kullanılmıştır.

³¹⁵ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.171.

³¹⁶ János Eckmann, “Çağatayca”Tarihî Türk Şiveleri, (Yay. haz. Mehmet Akalın), TKAE Yay.,2.b, Ankara, 1988, s.211-245.

<i>Açılğaç</i> bu gülşende insān güli	Sİ s. 52/85
Közdin <i>alğaç</i> yana eşkimni revāne iyelerem	FK s. 420/451-2
<i>Anğlağaç</i> katl iyer irdü şükr kim bilmes kişi	BV s.366/502-5
<i>Atğaç</i> ötüben toğuz felekdin	LM s.75/VIII-470
Alar <i>ayrılğaç</i> oldu yilge tuğyān	FŞ s.264/XXVII/75
Bu söz <i>aytulğaç</i> biri açıp kanat	LT s.234/3029
Selām <i>aytkaç</i> beyle yitkür peyām	Sİ s.157/1644
Andağ ki yitkeç ve itkeç ve <i>barğaç</i> ve yarğaç ve tapkaç ve satkaç. ML s.178/(T778a)/1	
<i>Bakkaç</i> kuyaş ruhsārığa andın kılur min köz yaşı	GS s.125/139-5
Heves <i>birgeç</i> alurğa dest-res bir	FŞ s.77/I/5
<i>Bozulğaç</i> revān taşkarı kaçtik ol	Sİ s.269/3311
İki <i>bölgeç</i> tapıp kām ikki sāyil	FŞ s.89/IV/27
<i>Buyurğaç</i> eşhebī kiltürdiler bat	FŞ s.314/XXXIV/11
Şubh <i>çıkkaç</i> deyrdin nākūs üni	LT s.116/1393
Bu velī <i>çikkeç</i> nefes ber-bād olur haşmet anğa	GS s.33/9-6
Bu sözni <i>çütkeç</i> ol yegāne	LM s.48/IV-209
Fehm <i>äkeç</i> olup mizācı rencür	LM s.175/XVIII-1465
Dehr içinde ‘āfiyet n’itsün ki <i>içkeç</i> bir kadeh	BV s.22/29-2
Ni kaṭra sūt <i>içürgeç</i> dāye-ı ışk	FŞ s.134/XIII/21
Ni tanğ ger şubh-ı ‘ışim tīredür kim tanğ yili <i>iskeç</i>	FK s.561/610-4

<i>Bu yan kilgeç seferdin meh-liḳāyım</i>	LD s.120/1102
<i>Haṭıñg pervāne kiltürgeç tirildi uşbu dīvāne</i>	BD s.171/90/1
<i>Çıktı cān ḳaşıma cānān kirgeç</i>	BV s.80/100-1
<i>Bāğdın ol kitkeç oldum güng ü lāl</i>	LT s.62/652
<i>Ḳuş bolur başımğa konğaç dūd-ı āhımdın ḳara</i>	FK s.246/259-5
<i>Ḳaddi ḳopḳaç serv eger tüşse ayağın öpkeli</i>	BV s.254/329-2
<i>Ni tanğ su ḳoyğaç itmek şu 'le feryād</i>	GS s.116/126-1
<i>Ni 'aceb körgeç yüzünğ köp aḳsa yaşım kim bolur</i>	FK s.493/535/3
<i>Körgeç oḳ közüme sürtüp öptüm</i>	BD s.209/131/4
<i>Müşk oḳadı haṭṭını zülfin köredürgeç şabā</i>	SD s.234/548
<i>Mecnūnga körüngeç ol perī-zād</i>	LM s.283/XXIX/2605
<i>Toḳ olğaç def 'iğa yok 'aḳl yārı</i>	FŞ s.84/III/20
<i>Ol şıfat kim şu 'lesi öçkeç bolur aḳger ḳara</i>	GS s.50/33-5
<i>Min bu kün ölgeç anıñg kūyige toldı ḥalḳ kim</i>	FK s.471/510-4
<i>Süt boğzıdın ötkeç oḳ bolup ḳan</i>	LM s.94/X-649
<i>Şeh ü mülkdin köñgli tunğaç tamām</i>	Sİ s.125/1163
<i>Sāyedın yanımda tiprengeç tevehhüm eylerem</i>	GS s.334/444-1
<i>Yıḳıp törtkeç sidre-āsā menār</i>	Sİ s.289/3626
<i>Bar durur miḥrāb turğaç bütḳa ḳalğan dik sücūd</i>	GS s.170/205-4
<i>Kim bolur-min her kişi atıñgı tutḳaç muḫtarib</i>	BV s.38/51-1

- Tükengeç* ravza dik her beyt-ı ma ‘mūr FŞ s.143/XIV/51
- Şeyh közi ol koy sarı *tüşkeç* didi ki bu koy aytadur ki mini öltürmeydürler... NM s.262
- Munda enseb irdi kim *tüzgeç* nevā LT s.272/3558
- Eger güzar tapılsa *hod* bat kēlgüsidür;velī güzarlar su *ulgaygaç* tağayyur tapar.
Babn s.5/E94a-5
- Kıldı bir muşt *urgaç* anı yirge pest LT s.68/726
- Çarhdın encümni yur çün külek *urgaç* bu tinğiz NŞ s.207/207-4
- Uşalgaç* sadā çıkķay andın ğarīb Sİ s.247/2990
- Haķ subhānehu ve ta ‘ālānı tüş kōrdi *uygangaç* bu beytni didi kim: NM s.51
- Perde *yapkaç* yüzge tuttı kan yaşım āfākni BV s.250/324-2
- Yapılgaç* ol Haķ açtı yüz işinki FŞ s.109/VIII/94
- Yarılgaç* suyu dime her yan tamıp Sİ s.257/3139
- Mektebni *yarutkaç* ol perī-çihir LM s.109/XI-795
- Yārnuṅṅ peygāmı *yitkeç* taptı cān fersūde ten BD s.150/54/5
- Tyd-gehde gerd imes belkim *yitişkeç* maķdemiṅ NŞ s.17/17-3
- Bādedin saķīḡa *yüzlengeç* tarab LT s.112/13

VII.7 .-ĞAII, -KAII

Eski Türkçeden itibaren kullanılan zarf-fiil ekidir. Başlangıcı geçmişe dayanan ve devamı asıl fiille bütünleştiği için “bir zamandan beri” anlamıyla, zamanda süreklilik gösteren zarf-fiiller türetir.³¹⁷ Çağatay Türkçesinde de işlek bir ektir. Ekte ünsüz uyumu

³¹⁷ Zeynep Korkmaz, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), s.1009; Gaban (1988), s.86.

mevcuttur.

- Tartmış açkālī Baǧdād ile Tebrīz kılıç* BV s.80/99-7
- Köngli mülki seyridin açılğalı* LT s.191/2414
- Köp boldı cānum alğalı ol könglüm alğan ārzūsı* SD s.248/600
- Gürk-ḥāna dērler-gürk avlağalı bardım.* Babn.s.125/H222b-4
- Yārdın ayrılğalı şeydā köngül bī-ḥāb köz* GS s.183/225-1
- Sünbülünğni gül yüze tarḳatma aşup aytkālī* LD s.121/1106
- Köz açkıl baḳkālī kim bolmuşam bīmār ol közdin* BD s.175/96/2
- Bērkitkeli revzen-i belānı* LM s.234/XXV-2075
- Muḥterizdür-min vefāsızlıǵları bilgürgeli* BV s.460/640-6
- Birgeli İslām rükniǵa ḥalel* LT s.28/193
- Luṭfī bitigeli aǵız u bili vaşını* LD s.47/432
- Bolğalı könglüm giriftār sırrı zülf duta* GD 7/1
- Buzğalı ol birisi tedbīr itip* LT s.212/2717
- Ḳopup çıkkālī meyl körgüzdi ḥayl* Sİ s.135/1312
- Kim yasaptur köz ḥayālin çikkeli ḳullāblar* GS s.151/177-3
- Ḳatıl ākeli barça tünd ü bī-bāk* LM s.211/XXII-1841
- Nālem andaḳ boldı baǵrım yāresi islangālī* BV s.329/444-5
- Ġam sipāhı ingeli könglümde oldur şāh-rāh* NŞ s.521/524-3
- Kitti muṭrib şavṭ te'līf ūtkeli* LT s.193/2441

- Has imes gird-âb ara kim başınğa **ivrülgeli*** GS s.125/138-3
- Çün yürek aldurdı turmay **kaçkalı** kıldı şitâb* LD s.11/97
- Ki **kaygurgalı** kılmaz kerî ‘âlem-i fânî* BV s.432/596-6
- Ol ay hayalı **kiçkeli** seyl-i sirişkim mevcine* LD s.92/841
- İvrülüp yörir **kitürgeli** kılur oğşar hicâb* SD s.182/369
- İmdi Kalaçlarga bolup ayta turğan sözümüzni **koyğalı** munçaqlıq eytdük yeter.* ŞT s.144/[77b](5)
- Köktedür her dem figânım **körgeli sin** mähni* NŞ s.649/653-I
- "Munglaşğalı bir kimse tapılmas gamung içre / Hem-derd temennasıdın imdi tarıkıb min"* ŞS s.312
- Kilgeç köngül yarası yavuştı **oñalğalı*** FK s.210/218-3
- Oy **ğatkalı** kirpiki kıçıkılap* LM s.347/XXXV-3264
- Çu aldı **oynağalı** naqd-i hûş u şabrımını* BV s.90/111-6
- Yağın irdi **öçgeli** şem ‘i hayât* LT s.55/548
- Tün küñ otı **ökçeli** yavuşmay* LM s.90/X-609
- Ölgeli** yittim mining cānım ğamın yi iy refik* BD s.137/32/5
- Yarap **öltürgeli** pervār uyi dik* FŞ s.89/IV/34
- Refî‘ âsitân **öpkeli** yitke sin* Sİ s.163/1724
- Örgengeli** ‘ilm ṯalib-i ‘ilm kirek* BD s.240/239/1
- Ey serv-ğadd u gül-ruğ **örgengeli** sanğa köz* NŞ s.220/220-3
- Ki pūye kılsa nazar **salğalı** yigitlerge* FK s.713/728-3

<i>Ey ğubār-ı merkebiñg kün közgüsiniñg saykalı</i>	NŞ s.649/653-II-10
<i>Hüş u ‘akl u nām u nengim şīşesin sindurġalı</i>	BV s.40/53-3
<i>Yil dik eylerde havāseyretkeli cismim ħasin</i>	GS s.446/609-2
<i>Şeh allıġa sözletkeli pīş-keş</i>	Sİ s.362/4717
<i>Zülfünge meşġül irür meşşāte zīver takkalı</i>	GS s.493/678-3
<i>Bu tūr üze tapkalı tesellī</i>	LM s.68/VII-398
<i>Yahşı-min sāyil kibi ħasret yiben tilmürgeli</i>	BV s.460/640-5
<i>Kilgen irmiş ol Mesīh ölgenlerin tirgüzgeli</i>	GS s.35/12-2
<i>Bir daġı tirgüzgeli min ol bī-dil bī-cānġa at</i>	NŞ s.71/83-6
<i>Min ki ‘ışkı köñlüm içre tolġalı</i>	LT s.201/2554
<i>Allıñda karşı turġalı ayda uyat mu yok</i>	SD s.282/718
<i>Nidin ki otnı tutaşturġalı kirek ħāşāk</i>	NŞ s.329/330-2
<i>Başımġa urġalı lāyık körünür ol tā‘at</i>	FK s.739/3
<i>Eşheb ilig uzatkalı igniñde kim bolur</i>	LD s.196/1806
<i>Yanġalı şaġrā feżāsın aylanıp</i>	LT s.200/2541
<i>Yandurġalı asrı daġı izdeme bahāne</i>	SD s.200/428
<i>Ol perī zülfī sevādın yazġalı bolmış devāt</i>	GS s.421/572-5
<i>Şerġ-i ħālim yazġalı bolmış kalem birle devāt</i>	NŞ s.74/74-4
<i>Ķan yutkalı istesenġ piyāle</i>	LM s.248/XXVI/2233

VII.8. -ĞUÇA/-kUÇA (<-GU + -ÇA)

-GU sıfat-fiil ekinin üzerine gelen -ÇA eşitlik ekinden oluşmuştur.

Alğuça ol loğma'i ya bir direm LT s.59/605

Çıkkuça özlükleridin taşkarı LT s.237/3075

‘Adāvet atı maḥabbet nişānu kalğuça Bābür BD s.172/91/5

Ḳol kavuşturguça bu evlīdür GS s.520/692-(IX)

Körgüzgücedür Mesīḥ mu‘ciz ML s.167/B3a (17)

Līk irmes irdi közge körüngüçe bu metā‘ NŞ s.289/290-5

Birbirige ikisin oḥsatğuça nisbet müdür NŞ s.142/167-4

Beyle murdār ölgüçe gāflet ara LT s.64/694

‘Aql-ı külge sebaḳ örgetküçe ferzāne kirek FK s.327/347-4

Anğa salğuça sāye-i cāhını Sİ s.243/2924

Tapmağuça bu merḥaleniṅ rāh-şināsın NŞ s.468/470-6

Mini tirgüzgüçe ‘ömrde şevāb iylese bes BV s.177/233-5

Tolğuça peymānım ol sākī bile bākī durur BD s.169/87-1

Ḳoy ki ol yüz ḥānuğa nezzāre eyley tuyğuça NŞ s.96/96-7

Ve köngülge andaḳ ivrildi kim gūyā bu tikenler ser-zenişi zararının naẓm ḥayl gül-deste-bendleri bu gülşendin bezm tüzgüçe gül iligley almay yol tutupturlar.

ML s.180/(B25a)/10

Künes baş urguça uyğanmağay kişi nā-kām GS s.527/711-XXVIII-5

Yütküçe bir loğma it bī-dād ile LT s.73/796

...Türk tili bile andaķ şā'ir peydā bolmadı kim andın ta 'rīf kılğūça varaķķa yazılğūça
eşer zāhir bolmuş... ML s.188/(B38b)

VII.9.- Ğ (U, I)ncA / -ķ(U, I) ncA ; -(y)IncA

Eski Türkçede bu zarf-fiilin – ğınça / -ginçe; -ķınça / -kinçe kullanımı mevcuttur. “ıncaya kadar” manasına gelen cümle belirleyici olarak vazife görür; isme gelen şekil unsurlarıyla geliştirilebilir.³¹⁸

Eski Anadolu Türkçesine ait eserlerde – ınça / -inçe; -ınca / -ince biçimleri kullanılır.³¹⁹

Çağatay Türkçesinde bu zarf-fiil ekinin hem – ğınça / -ginçe; -ķınça / -kinçe hem de – ınça / -inçe şekline rastlanılmıştır. Bu da ön ses g'sinin artık yavaş yavaş kullanımdan kalkacağıının işaretidir.

Hümāyūn sāyeñgiz öksümlesin āfāķ başıdın / **Barınça** kök leken üzre küyeşniñğ şem 'i nūrānı

LD s.15/135

Bir köz yumup **açķınça** köñgül naķdını aldıñğ

LD s.169/1550

Közni yumup **açķunça** bu gülzār tapılmas

BD s.134/27/4

Ğonçe dik köñglüm bir **açılğunça** sinsiz ķan yutar

NŞ s.53/53-4

Tañğ imes cismim **aķzğunça** köziim ger tökti eşk

GS s.257/331-4

Ni 'aceb ebr-i bahārī **aķķuça** ķas yığlamak

GS s.257/331-4

Nidin ki yağdı tenim taş içiğ **batķunça**

BV s.402/555-3

Birgey irdi **ķaķ köñgül birginçe** seng-i ķāreī

LD s.191/1758

Bolğunça bu nev 'emr-i nā-ķoş

LM s.216/XXIII-1892

Bolmağunça vaşl gülzārığ **ķaş**

LT s.166/2086

³¹⁸ A. Von. Gabain, Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), s.87.

³¹⁹ Nesrin Bayraktar, Türkçede Fiilimsiler, s.185.

- Ki buşkunça hōd yitmedi yolda renc* Sİ s.294/3703
- Azdı könglüm seyr itip çıkkunça ol ay kūyını* NŞ s.433/434-2
- Ammā Türkning uluğdın kiçikige diginçe ve nökerdin biige diginçe Sart tilidin behre-menddürler.* ML s.169/(B7b)/9
- Can tarturah durğunça bigim haste Gedānı* GD s.47/7
- Türkāne ır ırlağınça anıñg* SD s.242/579
- Sinsizin yöriüp ayağ içkünçe sinsun ayağım* BD s.182/110-1
- Ölgenim bih sonğa kalğınça itābıñg atıda* LD s.175/1605
- Üzüñgni zühd ü riyā mecma ığa katkunça* BV s.402/555-7
- Kim bizni firākında mununğ tig kınağınça* SD s.214/477
- Bu işikke kilmeginçe yok alarğa fetḥ-i bāb* LD s.9/76
- Mahlaşığa meyl körgüzgünçe hayl* LT s.152/1894
- ...ve başlarığa çırmarda öz özleri bile dir irmişler ki her niçe ayttuğ ki yaramas inanmaslar özleri körmegünçe taşlamadılar.* NM s.8
- Mecnūn okuğınça bēyle nāme* LM s.252/XXVI/2270
- Kimse kim ‘ömriğa yoqtur i timād olğınça şām* BV s.298/398-4
- Sin olğınça bu il başıdın yırağ* Sİ s.132/1268
- Şühūd olur mu havātırdın olmağınça fezāğ* GS s.240/307-6
- Nidin ki qalmadı cānım anı onatkunça* BV s.402/555-2
- Öçürgünçe āşūbdın hevrini* Sİ s.485/6537
- Mazlūm āhu berqadın haber birür kim yeşm bile def‘ bolmas belki luṭf suyı bile*

- öçürmegünçe* def‘ bolmas. BV s.498/680
- Ki kılmaḳ kirek taḡla ölgünçe* rezm Sİ s.184/2031
- Naḳd-i dīn hıfzı ḡa kıl ötkünçe* andın ihtiyāt GS 228/291-1
- Yıraq salḡunça* öltür luṭfī ḡulnı LD s.101/918
- Hurūş u ‘arbede birle cihānḡa satḡunça* BV s.402/555-4
- Zarfı sıpḡarmaḡunça* ḡılmaḡıl zinhār bes NŞ s.240/240-6
- Ka‘be-i kūyin ḡaber tapḡunça* barganımdın il GS s.294/384-6
- Herāyine bu nev‘ riyāzetler tartmaḡunça* bu nev‘ biş genc ki alarḡa naşīb boluptur ki... NM s.431
- Şeyḡ tilemegünçe* kişi kirmes irdi. NM s.396
- Yüz açḡıl köz sini toyḡunça* körsün LD s.31/288
- Miniḡ için cihān turḡunça* sin tur FK s.726/774
- Birin tutḡunça* bizniḡ seyli ‘ālemni ḡarāb eyler NŞ s.185/185-1
- Ol öylerge tükengünçe* iç u taş FŞ s.157/XVI/31
- Tüketkünçe* sözni şeh-i nükte-ḡū Sİ s.159/1668
- ‘Aşık kişiniḡ işi ḡüblar bile tüşkünçe* LD s.224/2063
- Bir nefes urḡunça* barı cān ḡanı LT s.102/1182
- Firāk ḡāresi birle başım uşatḡunça* BV s.402/555-5
- Ol dipdür ki bu uyuklaḡan uyḡangunça.* NM s.73
- ḡuşūlıda anıḡ uzatḡunça* ḡol Sİ s.86/587
- Riyā yorunı bile ḡırḡanı yamatḡunça* BV s.402/555-6

- Seyr itip **yan ğunça** cevlān-gāhın ol* LT s.89/1004
- Hem alar dipdürler ki Tinĝri ta ‘ālā tā kişiningı sırrın il közidin **yapma ğunça** ve anı ħalk közidin **yaşurma ğunça** mümkün irmes ol kişi velāyet mertebesigā yitmek.* NM s.282
- Kişi vişāl tüni yārı birle **yat ħunça*** BV s.402/555-1
- Yākürgünçe** ħaşemĝa anı* LM s.285/XXIX-2631
- Çu ğilde yoķ vefā reng-i ħazān **yitkünçe** iy bülbiil* FK s.450/485/8
- Alardın kaçan **yitmegünçe** meded* Sİ s.94/706
- Mundaķ tiriĝ bolup **yörügünçe** kākšī* SD s.106/65
- Köz açķunça kilip **yum ğunça** barıp* FŞ s.94/V/62

VII.10. –rdA, - ArdA, -UrdA

Türkçede sıfat-fiil ekleri ile isim hâl eklerinin birleşerek kalıplaşması ile oluşmuş zarf-fiil eklerinden biri de –rdA, - ArdA, -UrdA ekidir. Geniş sıfat-fiil eki ile isim hâl eklerinden bulunma hâl ekinin kalıplaşması sonucu oluştuğu görülen bu zarf- fiil eki, Harezmi Türkçesi döneminde ortaya çıkmış, Çağatay Türkçesinde uzun yıllar kullanılmıştır. Bu gün de Yeni Uygur Türkçesinde kullanımı devam etmektedir. Doğu Türkçesi veya Çağatay Türkçesi ile ilgili diğer eserlerde bu zarf-fiil ekinden bahsedilmemektedir. J. Eckmann, “Çağatayca’da İsim Fiil ” adlı makalesinde bu eki “eylem-ismi ” saymaktadır. Bu ek Türkiye Türkçesinde “–IncA, -ken, -dİktA, -dİğİndA, -dİğİ zaman” zarf- fiil ekleri karşılanabilir.³²⁰

- Ki baş **koyarda** uşal igme kaç kerek bolsa* BD s.124/12-12
- Lutf eyle anı **sorarda** ayin* LM 372/ 3506
- Ol dem ki **köyerde** ketçi candın* LM s.365/ 3435

³²⁰ Ahat Üstüner, “Çağatay Türkçesinde “ –rdA, - ArdA, -UrdA” Zarf-Fiil Eki ”, (IX. Milli Türkoloji Kongresinde sunulan tebliğ 15-19 Eylül 1997).

<i>Hem uçarda hem- inanlık eyleyin / Hem konarda pas-banlık eyleyin</i>	LT s.47/ 449
<i>Kim cilve kıurda ol semen-bu</i>	LM s.130/1002
<i>Bil ki okurda du'a vü Kur'an</i>	BD s.101- 4/18

VII.11. -bAn, -IbAn

Eklendiği fiillere “-arak” anlamı katar. İki fiili birbirine bağlarken yüklem tarzını bildirir. Bu ekin yapısı konusunda Bang ve Brockelmann “-pan /-pen < -p ‘zarf-fiil eki’ + -an / -en ‘vasıta hâli eki’ açıklamasını yapmıştır. Gabain, Menges, Mansuroğlu, Ergin, “-pan /-pen < -p ‘zarf-fiil eki’ + -an /-en ‘genişletme eki’ açıklamasını yapmışlardır. Bu açıklamalarda -an /-en ekinin ne eki olduğu belirtilmemiştir. Banguoğlu, -ubanınğ <-ubanin <uban + -n ‘vasıta eki’ açıklamasını yapmıştır. Bu ekin yapısı konusunda Korkmaz, “-pan /-pen < -p ‘zarf-fiil eki’ + -an / -en ‘zarf-fiil eki’ açıklaması getirilmiştir.³²¹

<i>Her birige eşkdin su açıban kıldım arığ</i>	FK s.295 /313- 5
<i>Kim ağrıtaban atanı ‘āṣī bolmağ</i>	BD s. 323/563-2
<i>Tilbe könglümni niçe tapıp kitürsem aldaban</i>	BV s.337/457-5
<i>Köz alduruban yüzige hayran boldum</i>	BD s. 217/146-1
<i>Ölmekimni anğlaban ger şem ‘ tutmay dur ‘azā</i>	GS s.55/40-5
<i>Ay niçük kim dürni maḥfī asraban ‘ummān</i>	FK s.7/3-1
<i>Ġamze oḳını atıban yazmasun</i>	LD s.295/2681
<i>Ḳaysı şaydī kim anı sin avlaban</i>	LT s.73/798

³²¹ Görüşler için bk., Zeynep Korkmaz, “Türkçede -ın Zarf-Fiil Eki ile -pan / -pen Eki ve Türemeleri , Türk Dili Üzerine Araştırmalar, C. I, TDK Yay., 1995, s. 182-184.

- Çün hilḳating içre aytıban rāz* LM s.40/III-125
- Didim baḡlaban zālīm ilgini rest* Sİ s.144/1445
- Bir baḡlaban karaḳlarınḡ uladılar köñgül ḳuşın* GD s.45/3
- Kitürdi aḥta-hāneñḡa basıban ay tamḡanı* SD s.166/307
- Çirigin başlaban boldı revāne* FŞ s.222/XXIII/105
- Āhı bēriben ḥıredni berbād* LM s.28/I-15
- Çikiñiz demni ḡanīmet biliben bādei nāb* FK s.45/44/7
- Tün ḳırḡa bulḡaban ḳolını* LM s.306/XXXI-2847
- "Ança ni kim ilten alur çaglaban /Birk tangıb arkasıḡa bağlaban"* ŞL s.162
- Çāre eylep çaḳmaḡıñḡı çaḳban* LT s.180/2272
- Zühre nē oḳup nē çalıban çeng* LM s.305/XXXI-2842
- Zamān zamān çikiben 'ıṣḳı otı şu'lesini* BV s.36/47-5
- "Ot çikiben şule-i bı-bakni / çörgeben encüm bile eflakni"* ŞS s.171
- Yıḳılur yirge hevādın ḳanatı çörgeben* NŞ s.453/453-4
- Kirekmes dıben mūsī yañḡlıḡ şebān* Sİ s.64/265
- Kim ēskiriben ḡayātı raḥtı* LM s.90/X-615
- "Başını alıb haykıriban kitse ḳişi"* ŞS s.320
- "Meşkin ḳaşınıñ heyeti ol çeşm-i cellad üstine / Katlim içün nass kiltürür nun iletben sad üstine"* ŞS s.71
- Tartmış-min min-i dil-ḡaste besīimgeniben* NŞ s.452/453-5
- Gül-çihreler isteбен yürüydür ḡammām* BD s.232/207-2

<i>Ḳara şām-ı miḥnet ara ḳalıban</i>	Sİ s.516/6994
<i>Ḳarıban ḳılma yigitler şöḥbetin her dem heves</i>	BV s.61/80-8
<i>Ḳuşçı taşlap ṭabl ḳalıp ḳavlaban</i>	LT s.74/798
<i>Çun yana ḳaytiban ol şu‘le sarı yana köyüp</i>	BV s.46/62-2
<i>Şeyḥ işiginde ḳazıban bir maḥal</i>	LT s.135/1662
<i>Ḳızıban ornıdın köçrür ‘adū ger ḳılsa itsıze</i>	SD s.162/291
<i>Vücūdın ḳıçiben terk-i mā vü men ḳıldım</i>	LD s.134/1229
<i>Nevāiyā ḳiliben pīr-i deyr açsa ışık</i>	NŞ s.44/44-7
<i>Her eşheb ki köke bakıp ḳışneben</i>	Sİ s.291/3644
<i>Ḡurbet içre ister irdim ḳızıben yār u diyār</i>	BV s.37/49-3
<i>Ḳopuban ivrölüp başıḡa anıḡ</i>	FŞ s.273/XXIX/74
<i>Şerbeting izsem idi şīre-i cānım ḳoşuban</i>	NŞ s.670/658-VI/41
<i>İşikiḡ āstānıḡa ḳoyuban ikki yüzümni</i>	BD s.266/340
<i>‘Ālemni eger ḳozḡaban ot salsa taḡ ırmes</i>	FK s.254 /268-3
<i>Hūblar butraşıban ḳozḡalısur ‘ışḳ ehli</i>	NŞ s.109/109-4
<i>Muḡayıban bozulup ḥāṭır-ı perīşānım</i>	GS s.321/424-4
<i>Rūze eyyāmı selāmetliḡ bile ref‘oluban</i>	GD 33/2
<i>Oynaban deyr içre etfāl-i fireng</i>	LT s.113/1356
<i>Yā öltürüben ḥumārdın eyle ḥalāş</i>	GS s.551/793/LX
<i>Oḡlın öltürgen ḳılurda ihtisāb</i>	LT s.29/204

<i>Yirler öpüben eşk töküp nâleler iylep</i>	FK s.274/290/2
<i>Hem yüzi Mecûs otı kibi şu 'le-fezâdur/Min örteniben pāk</i>	NŞ s.648/652-2
<i>Qadr ötkeriben felekdin anı</i>	LM s.76/VIII-474
<i>Ey Nevâyî kılur ol işni sanğa öykeniben</i>	NŞ s.452/453-7
<i>Könglüm salıban nabz kibi barur iligdin</i>	FK s.191/197/5
<i>Çıktı gül-gün ton kiyip gül sançıban destārga</i>	FK s.540/587/4
<i>Yüzüm sargartıban nāmen qarası</i>	FŞ s.86/III/50
<i>Sigriben kıptı vü ol yan kıoydı yüz</i>	LT s.232/2997
<i>Südreben iltür min-i dñvāneni bî-bāk 'ışk</i>	GS s.252/324-3
<i>Her cefā kim mümkün olğay tırırtıban</i>	LT s. 74/810
<i>'Aşa taşlaban ejderhā kıldılar</i>	Sİ s.61/212
<i>Tınıban köngli anı kim geh köngüldin çıkarıp</i>	NŞ s.57/57-8
<i>Yoksa tün kün tileben vaşl du 'ā kılmas idim</i>	FK s.410/440/1
<i>Figān ki hastelerin ol Mesîh tirgüzüben</i>	BV s.437/605-7
<i>Toğmasa irdi yā toğuban ölse irdi kās</i>	NŞ s.250/250-9
<i>Toğruban ulğaytmaydur bu acunnunğ dāyesi</i>	LD s.202/1863
<i>Ayta-almas-min cevāb āşüfte könglüm tokıtaban</i>	BV s.337/457-6
<i>Aç toyğarıban yalanğnu yaptım</i>	LM s.265/XXVIII-2415
<i>Töküben ol perî her dñv üçün eşk</i>	FŞ s.105/VIII/36
<i>Kimse dik kim tilbelik kılgay perîğa uçraban</i>	BV s.337/457-8

<i>Hecr çün kâc uruban közlerige ot çaķılıp</i>	GS s.76/70-7
<i>ĖulaĖım yalķaban il ķarĖıķıdın</i>	FŞ s.419/XLV/105
<i>Urunup yalpınıban eylemegey şerr-i şı ‘ab</i>	NŞ s.40/40-6
<i>Yanıban şehir içre tapıp ma ‘bedī</i>	LT s.120/1451
<i>Dem-be-dem tanĖ yaruban ‘ālem ilı ĖavĖasıdur</i>	FK s.107/108/6
<i>Yıben tuznı iyles nemek-dānĖa ķaşđ</i>	BD s.320/558/26
<i>Yükleben ignige bī-endāze yük</i>	LT s.74/809

VII.12 – mAy

–madan / -meden eki, Türkiye Türkçesinde -°p; -a /-e ve -araķ /-erek ekleri türetilen hâl zarflarının olumsuz şekli için kullanılan bir ektir...Eski Türkçe devrinde bile göze çarpan kimi lehçe ve ağız ayrılıkları dolayısıyla, Uygur metinleri içinde olumsuz hâl zarf-fiili türetmek üzere seyrek olarak –may / -mey ve çoklukla –mayın / -meyin eklerinin kullanıldığđ görölmektedir.³²²

<i>Atay dip Ėāre genc ağzını açmay</i>	FŞ s. 96/VI-16
<i>...bu Ėölşendın bezm tüzĖüçe Ėöl iligley almay yol tutupturlar.</i>	ML s.180/ [B25a]-1
<i>Tüşti könĖlüm ol zeķanĖa anĖlamay medhūş üçün</i>	LD s.175/1610
<i>Bir ķadem ma‘lūb başķarmay taleb-kārı anıĖ</i>	BV s.276/363-11
<i>ManĖa bilĖürtmey bī-kesligimni</i>	FŞ s.449/XLIX-79
<i>"Buşurgatmay salıb barganlarığa /İcazet birdi hem kalganlarığa"</i>	ŞS s.95

³²² Zeynep Korkmaz, "Türkiye Türkçesindeki –madan / -meden < -mağın < -medin Zarf-Fiil Ekinin Yapısı Üzerine", Türk Dili Üzerine Araştırmalar, I. C. TDK Yay., Ankara, 1995, s.151-152.

<i>Kişi naql kılmaḳḳa çikmey nesak</i>	Sİ s.81/512
<i>Sipihir günbedi içre n 'itip kadeh içmey</i>	FK s.20/17-6
<i>Ey Nevāyī ger disenḡ köp incimey devr ehlidin</i>	BV s.426/587-9
<i>İstemey köp sa 'y ile imkân imes</i>	LT s.41/378
<i>İy perī yol bir viṣālınḡḡa ki kitmey baş urup</i>	BD s.151/56/1
<i>Rakam-keṣ ta 'rīfīn rakamḡa kivürmek ki nazm</i> mısra	FŞ s.94/ VI /2.
<i>Yolda sibā 'dın havf boldı min ddim konmay batrak öteli.</i>	NM s.54
<i>Başıma yitkür mini koymay hazīn</i>	LT s.21/96
<i>Kozḡulmay nēylesün zamāne</i>	LM s.108/XI-7788
<i>Hīç renci zāḡhir olmay min ḡod öldüm ey ṭabīb</i>	BV s.13/15-5
<i>Ḳanatur min onḡulmay tilbelikdin min yaman tilep</i>	FK s.51/51-3
<i>Ölmey yörürem ni seng-dil min</i>	BD s.194/126/15
<i>On kün ötmey tofraḡ üzre saçılur</i>	LT s.63/661
<i>Ötürmey vaktidin bir lahza suyn</i>	FŞ s.507/LIV/59
<i>"Ötüzmey vaktidin bir lahza suyn /Tama eyleb bu sudın ab-ı ruyn"</i>	ŞS s.36
<i>Veger açıp ni gevherler ki saçmay</i>	FŞ s.96/VI-16
<i>Çü de 'bi yoḡ idi sormay dimek söz</i>	FŞ s.371/XLI/17
<i>Körgüzdüḡḡ tartmay ḡam u renc</i>	LM s.65/VI-372
<i>Sind suynınḡ yakasında egerçi tınmay çapḡun kılur édiler.</i>	Babn s.37/H152a-7
<i>Örgemçi ṣibāḡḡa cülni tırmay</i>	LM s.304/XXXI-2827

<i>Birisi hem kisilmey hem tikilmey</i>	FŞ s.185/XIX/21
<i>‘Ālem ara bir kişi tilberemey qalmağay</i>	GS s.218/275-5
<i>Ornıdın tiprenmey ol yaŋlıg ki tağ</i>	LT s.100/1150
<i>Öler hāletde toğmay ölgen oğlı birle yek-sāndur</i>	BV s.107/132-7
<i>Hecr derdidin vücūd öyide bir dem toğamay</i>	BV s.280/369-5
<i>Şafağ birle felağdın tolğamay baş</i>	FŞ s.149/XV/44
<i>Yerge tökülür ölgen kanı yere hiç tökmey</i>	LD s.105/963
<i>Demī kim qahrı otı tutmay ārām</i>	FŞ s.80/II/30
<i>"Serv-i kametler kiyüb ignige haftan tubtu / Tuzmay anıng birle hem titrerler andak kim kamuş"</i>	ŞS s.133
<i>Kişige müşkil iş tüşmey bilinmes qadr āsānī</i>	LD s.14/130
<i>Her kim sögdi belki tipti sabir boldum / Bu alemde hiç uhlamay hazır boldum"</i>	ŞS s.38
<i>Nefes urmay eyler zamān hīrelik</i>	Sİ s.56/142
<i>Bu āşub içre ba ‘zī kim uşalmay</i>	FŞ s.266/XXVII/92
<i>Her qayda köngül barsa üzülmey irişür sin</i>	LD s.169/1551
<i>Yapuşmay uçası niçük kim saman</i>	Sİ s.282/3517
<i>Şafhağa yazmay qarārım yoğ idi</i>	LT s.269/3513
<i>Her kiçe köz yummay encüm tā seher bīdār</i>	GS s.130/145-4

VI.13. –mAyln

Menfi zarf-fiil eki –mayn ‘dır. Anlam Harezmi Türkçesindeki gibidir. Bu zarf –fiil

çoğunlukla –may zarf-fiil olarak kısaltılır.³²³

<i>Sübḥa ildin asmayın yüz dānelıĝ</i>	LT s.20/81
<i>Kongargay asramayın bağ-bān nihāllerin</i>	NŞ s.84/84-2
<i>Aymanmayın cefā kıılır u vehm iter köngül</i>	LD s.191/1764
<i>Kışidin bu nev ‘işler ayılmayın</i>	Sİ s.153/1572
<i>Birmeyin cān ol muḥibka kayda maḥsūb ey ḥabīb</i>	BV s.31/40-5
<i>Mülk ü kişver buzmayın ni bolĝusı tūfānĝa iş</i>	FK s.247/260-3
<i>Yol yürümektin tün ü kün harmayın</i>	LT s.243/3160
<i>Eger bilse hem közge hıç ilmeyin</i>	Sİ s.187/2087
<i>Şabāfıkr itmeyin nidin açar andaĝ mu ‘ammānı</i>	SD s.158/273
<i>Andın özge kilmeyin könglümge yād</i>	LT s.19/73
<i>Munı körmek olmas cihān kizmeyin</i>	Sİ s.256/3120
<i>Né kimse ki anda konmayın gerd</i>	LM s.48/IV-207
<i>Cihānda koymayın āşārın anıĝ</i>	FŞ s.80/II/26
<i>Nidin kalmadı öçmeyin bir çerāĝ</i>	Sİ s.266/3267
<i>Ni tip ölmeyin ki çıksa yüzi bürka ‘ın kiterip</i>	LD s.27/251
<i>Köngli örtenmeyin yarur mu çerāĝ</i>	GS s.16/22
<i>Ḥātırıĝnı salmayın ikrāhĝa</i>	LT s.114/1373
<i>Tün küllerini savurmayın şubḥ</i>	LM s.306/XXXI/2848

³²³ János Eckmann, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma Haz. Osman Fikri Sertkaya), s.100.

<i>Kim sigrimeyin adem ygrmey alemim</i>	GS s.559/828-XLV
<i>Sormayın bilmiş behsın la 'l u mercn tartadur</i>	LD s.71/651
<i>lmek istep 'ış ara v tapmayın</i>	LT s.138/1711
<i>Pye iyeler tınmayın nivn ki tapmış bizni king</i>	BV s.262/342-3
<i>Anı t ki toyurmayın toymayın</i>	Sİ s.364/4755
<i>Suyın turuzmayın kzide ayu</i>	Fş s.312/XXXIII/82
<i>Tutmayın bir mlkde on kn mam</i>	LT s.84/935
<i>Tzmeyin ikki yıaa ir irr eyledi</i>	LD s.237/2187
<i>Savug nefesini urmayın şub</i>	LM s.306/XXXI/2848
<i>Ol temenndın kzini yapmayın</i>	LT s.138/1711
<i>Didim menzil ehli iligidin h nime yimeyin.</i>	NM s.110
<i>Nkte ma 'nsia belkim yitmeyin</i>	LT s.102/1192
<i>Yasa birle yitkrmeyin fevc fevc</i>	Sİ s.74/402

VIII. SONUÇ

Dil, geçmişten geleceğe atılan iletişim köprüsüdür. Milletler, dilleri ile yaşar, dilleriyle birlik ve dirliklerini sürdürürler. Dilin derinliklerinde milleti millet yapan değerler ve söz hazineleri saklıdır. Bu açıdan dilin farklı dönemlere ait derinliklerine inmek ve dönemin zenginliklerine erişmek dil tarihi açısından önem arz eder.

Dilin gelişmesinde edebî kültür eserlerinin çok büyük katkısı vardır. Bu eserler, sadece dönem ile ilgili yapılacak çalışmalara kaynaklık etmekle kalmaz bizlere, dilin geçirmiş olduğu ses evreleri hakkında da bilgi verirler.

Çağatay Türkçesi, Müsterek Orta Asya Edebî Türkçesinin tarihî akışında Türk dilinin geçmişi ile bugünkü durumu arasında bağ kurmuş ve uzun yıllar Azerî, Osmanlı, Türkmen, Özbek edebiyatları üzerinde etkisini sürdürmüştür. Bu sebeptendir ki Orta Asya kültür tarihi, dil tarihi açısından işlenecek geniş bir vadi niteliğindedir.

Bu doğrultuda hazırlanan *Çağatay Türkçesinde Fiil*, konulu çalışma, dönemin gerek kültür gerekse dil tarihine kaynaklık edecek ve böylece canlı edebî dil olan Çağataycanın fiil dağarcığı hakkında bilgi verecektir.

Çağatay Türkçesinin fiillerinin incelendiği bu çalışmada şu dikkat edici özellikler tespit edilmiştir:

1. Ses Bilgisi Özelliklerine Ait Tespitler:

e > i /è değişimi : XIV. asra ait Orta Asya Türkçesi metinlerinde, ilk hecede e yerine i kullanımı umumileşmiştir. *bir* < *ber-* “vermek”, *di-* < *de-* “demek”..

e >ö değişimi : *öksü-* < *eksü* “eksilmek”, *ösür-* “sarhoş olmak” < *ET esrü-*

o > a değişimi : *savut-* “soğutmak” < *ET soğıt-*.

u > a değişimi : *koṛkat-* “korkutmak” < Uyg. *koṛkut-*.

b > v değişimi : *siv-* “sevmek” < ET *seb-*, *yalbar-* “yalvarmak” < ET *yalbar-*.

d > y değişimi : *kọy-* “koymak” < ET *kọd-*, *toy-* “domak” < ET. *tọd-*.

ğ > v değişimi : *kạvla-* “kovmak” < **kọğla-*, *savur-* “savurmak” < Uyg. *sọğit-*..

g > h değişimi : *ạhtar-*, *ọḥşa-* “benzemek” < Uyg. *ọğ̣şa-*, *sạḥla* – “saklamak” < ET *sạğla-*.

ạğu /egü- > -av- / ev- değişimi : *küdegü* > *küeyve-* “birisini damad idinmek”.

Yuvarlaklaşma :

a. İkinci hecedeki yuvarlak vokalin tesiriyle, ilk hecedeki düz vokalin yuvarlaklaşması: *öksüt-* “eksiltmek” < ET *egsüt-*.

b. İlerleyici benzeşme sonucu ikinci hecedeki düz ünlünün yuvarlaklaştığı görülür: *kụru-* “kurumak” < *kụrı-*.

c. Çağataycada, dudak ünsüzlerinin tesiriyle yuvarlaklaşma görülür: *öyrül-* “dönmek” < *ewrül-*.

d. Kelime gövdesindeki yuvarlaklaşma, yalnızca v ünsüzünün etkisiyle oluşmaktadır: *avun-* “avunmak” < *awın-*, *sivün-* “sevin-” < Uyg. *sewün-*.

Öndamaksıllaşma : ı sesi, i'ye değişmiştir: *yiber-* “gönder-” < ıd-u *ber-* (Uyg. ıd-)

Çağatay Türkçesinde ünsüz düşmesi şu hâllerde görülür:

y- > ø : Kelime başındaki i'den önceki y sesinin düştüğü görülür. *yit-* ~ *itür-*.

l- > ø : *kil-* fiilinin ettirgenlik şeklinde l- ünsüzünün düştüğü görülmektedir. *kiltür-* ~ *kitür-*.

Çağatay Türkçesinde orta ünlü düşmesine şu fiiller örnek olarak verilebilir: *buyur-*, *buyrul-*, *ivür-*, *ivrül-*, *ösrü-* (ösrük “sarhoş”).

Çağatay Türkçesinde ünsüz türemesi şu hâllerde görülür:

y türemesi : yığla- “ağla-” ~ ığla-.

h türemesi : hür- 1. püf itmek, söndürmek, dem ü nefes eylemek, 2. havlama, köpekler sayha itmek ~ ür-

-gr- > rg- değişimi : *ögren-* “*öğrenmek*” > *örge-*.

Çağatay Türkçesinde, bazı fiillerde hem ö hem de ü’lü şekilleri vardır. Bu da okuma farklılığından ortaya çıkmıştır: *somur-/ sömür-/ sümür-*, *yögür-/ yügür*, *yömür- /yümür-*, *çörge- / çürge-*, *köymen /küymen*.

Kapalı é sesinin yazımında, basımı yapılmış eserlerdeki şekilleri olduğu gibi alınmıştır.

Çağatay Türkçesindeki ses değişimleri bunlarla sınırlı değildir; fakat burada biz sadece fiillerde görülen bazı ses değişimleri üzerinde durmaya çalıştık.

2. Şekil Bilgisi Özelliklerine Ait Tespitler:

Çağatay Türkçesindeki fiiller, tezde altı başlık altında incelenmiştir. Fiillerin etimolojik incelemelerinde Clauson’un görüşleri esas alınmış ve bu sözlükte bulunmayan fiillerin izahında dönemin sözlüklerinden olan Abuşka ve Şeyh Süleyman Efendi lugatlarından yararlanılmıştır. Ayrıca diğer lehçe sözlüklerinden de faydalanılmıştır. Fiillerin etimolojik incelemeleri yapıldıktan sonra metinlerden örnekler verilmiştir. Örnekler verilirken Türkiye Türkçesinden farklı olan yapılar daha geniş yer verilmeye çalışılmıştır. Aksi takdirde tezin kapsamı daha da geniş olacaktı. Tezde *şiriş-*, *tıprçıla-* fiillerin anlamı mevcut kaynaklardan tespit edilememiştir.

Çağatay Türkçesinde fiiller, basit, türemiş, birleşik olmak üzere üç grupta incelenmiş ve Çağatay Türkçesinin zengin bir fiil kadrosunun olduğu tespit edilmiştir. Bu zenginlik, fiil kiplerinde de mevcuttur. Fiil varlığındaki bu zenginlik ve işleklik Türkçemizin bir fiil dili olduğunun da kanıtı mahiyetindedir.

2. 1. Basit Fiiller

Tezde basit fiiller,

Bunlar: Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünlü+ Ünsüz+Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünlü+ Ünsüz+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünlü+ Ünsüz + Ünlü + Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünlü+ Ünsüz+ Ünsüz + Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünlü+ Ünsüz+ Ünsüz + Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünlü + Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünsüz+ Ünlü Kuruluşunda Olan Basit Fiiller; Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz + Ünsüz+ Ünlü+ Ünsüz Kuruluşunda Olan Basit Fiiller” olmak üzere on dört başlık altında sınıflandırılmıştır.

Basit fiillerden “ang -, in-, og-, op-, ûr-, us-, uş-, uy-, üç-, ük-, aba-, acı-, ene-, ile-, ipi-, işe-, ulu-, irk-, ûrt-, adaş-, akuk-, alak-, alaş-, anık-, apar-, ayak-, ayın-, enet- / inet-, ıgır-, ıgir-, ıgür-, ısrı-, iken- , ilet- (êlet-), init-, ipit-, orut-, ovan-, ökün-, öküz-, ugur-, umal-, utuz-, uşuk-, üsür-, üşer-, ahta- , aklı-, aksa- (aḥsa-), arba-, arga-, aşna-, atka-, atkı-, inca-, ırla-, utkı-, ingi-, olca-, öksü-, ulga-, aksır-, aynal-, azmaş-, eylan-, ıçgır-, ıçkın-, ulgar-, inçkir-, irkin-, içkın-, ikren-, inçir-, ıskar-, isler-, ondur-, öngdey-, uçgur-, urbar-, cır-, cuy-, cük-, çaş-, çav-, çiç-, çiş-, çiz-, çok-, çuk-, çoş-, çöz-, çuk-, çuy-, ding-, döğ-, gis-, göç-, göş-, göy-, kas-, ker-/kir-, kış-, kog- (?kov-), kön-, köp-, kus-, kut-, küs-, sar-, sek-, sıl-, sır-, siv-, sus-, sün-, şaş-, şış-, tık-, ting-, toḵ-, toḥ-, tonḡ-, tum-, tüm-, yang-, yas-, yed-, yid-, yik- /gir-, yok-, bile-, bişi-, buda, bula-, cünü-, cıla-, cünü-, çıka-, çisi-, çüde-, çüre-, darı-, dine-, dola-, gacı-, hara-, kakı-, kımı-, kına-, kapa-, kişi-, kola-, koru-, köre-, küre-, marı-, mucu-, pupa-, püle-, sırı-, sine- sina-, solu-, söyle-, şıla, tasa-, taya-, tira-, tola-, tona-, türe- /türü-, tüyü-, yanu-, yile-, çirt-, kalk-, kart-, kert-, kirt-, serp-, sürç-, tüirt- , bağın-, bırak-, böğür-, bular-, cevât-, ciril-, çeren-, çıgır-, çivil-, çöpüş-, çukuş-, çupuş-, çuşur-, geber-, gidür-, givür-, gönen, günen-, hükün-, hobul-,

kakır-, karak-, karal-, katar-, kayal-, kazak, kizer-, kuduk-, kumar-, kuran-, seken-, sıkır-, -sınık-, semiz-, sırtık-, sivr-, , sogur-, sovur-, soyur-, şımız-, taķış-, tarıķ-, tecen-, tigiz-, tonġ-, topul-, tükür-, tümen-, yalay-, yalık-, yalın-, yavung-, yıpar-, yirek-, yüküş-, yutal- bödrü-, bürke-, cimdi-, çalka-, çapla-, çaşla-, çayka-, çıġna-, çırġu-, çizgi-, çopra-, çöpçü-, çunka-, gevşe-, , gükre, karma-, karşı-, kaşka-, katra-, kayra-, kökte-, kurş-a-, kuzga-, mahta-, makta-, saçra-, salga-, sayga-, sayla-, sıkta-, sınca-, silte-, sinġre-, singür, sirme-, sökle-, talġa-, talķa-, tamşı-, tavısı-, terke-, tınġsa-, tırma-, tolka-, tolna-, tomuş-, tükre-, yalçı-, yalka-, yangşa-, yimrü- /yémir-, buktur-,çalkay-, canlan-, çapraş-/çepreş, çayķal-, çırcay-, çömren-, dürsül-, gadbar-, ġılca- , ġıngış-, göster-, kabkar- , kaypan- ķazġan-, kerkin-, ķıngġay-, ķınġray-, kırçıl-, kurġar-, kurgav- , maskar-, minceş- munġay-, pıskar-, terkil-, tikşer-, tilkür-, tizkin-, tutluk-, yergüz-, yutgun.” gibi fiillerin metinlerden örnekleri tespit edilememiş ve bu fiillerin Abuşka ve Şeyh Süleyman Efendi lugatlarında geçen anlamlarıyla yetinilmiştir.

2. 2. Türemiş Fiiller

Çaġatay Türkçesindeki türemiş fiillerin türetilmesinde otuz altı adet yapım ekinin kullanıldığı tespit edilmiştir. Bu eklerden isimden fiil türetmeye yarayan ve en fazla işlekliliġi olan eklerin (+A-, +(A)r-, +DA-, +ĠIr- /+ĶIr-, .+lA-, lAn-, lAş-) eklerinin olduğu; fiilden fiil türetmeye yarayan ve en fazla işlekliliġi olan eklerin ise (-A-, -Ar-, -DUr- / -tUr-, .+ĠUr-/ +ĶUr-, -(I,U)Ķ-, -(I,U)l-, -(I,U)r-, -ş-/ -(I,U)ş-, -t-/ -(I,U)t-) eklerinin olduğu tespit edilmiş olup bu eklerin tonluluk-tonsuzluk ve kalınlık-incelik bakımından birden fazla şekilli biçimlerinin kullanılmasına rağmen Çaġatay Türkçesinde kesinleşmiş bir ünsüz uyumu bulunmadığı görölmüştür.

2. 3. Birleşik Fiiller

Çaġatay Türkçesinde birleşik fiiller: *bir isim ile bir yardımcı fiilin bir araya gelmesinden oluşan birleşik fiiller; bir yanı sıfat-fiil bir yanı yardımcı fiil olan birleşik*

fiiller; isim unsuru ile bir asıl fiilden oluşan birleşik fiiller (anlamca kaynamış (deyimleşmiş) birleşik fiiller; bir yanı zarf fiil bir yanı asıl fiil olan birleşik fiiller (Tasvir Fiiller) olmak üzere dört bölümde ele alınmıştır.

Çağatay Türkçesinde isim unsuru ile bir yardımcı fiilden oluşan birleşik fiiller;

(isim+bol-/ ol-; isim+êt-/it-; isim+eyle-/ iyle-; isim+kıl-) şeklinde incelenmiş ve bu yardımcı fiillerin isimle, sıfatla, zarfla kullanımlarına şeklinde örnekler verilmiştir.

Ayrıca Arapça ve Farsça kelimelerin bu tür birleşik fiillerin kullanımında ağırlıkta olduğu görülmüştür. Bir yanı sıfat-fiil bir yanı yardımcı fiil olan birleşik fiiller ise

(-mış- bol-; -r, -Ar, -(I,U)r, bol-/ -mAz bol-; .-GU bol-) şeklinde olup -GU bol- ile yapılan birleşik fiile örnek tespit edilememiştir. Deyimleşmiş birleşik fiiller bölümünde ise, zengin bir yapı göze çarpmaktadır. Bir dildeki deyimlerin zenginliği Doğan Aksan'ın da belirttiği gibi o dilin söz varlığının zenginliğinin göstergesidir. Deyimlerin anlamlarının verilisinde Deniz Öztürk'ün *Türkiye Türkçesinde Anlamca Kaynaşmış- Deyimleşmiş Birleşik Fiiller*, kitabından geniş ölçüde faydalanılmıştır. Çağatay Türkçesinde tasvir fiilleri süreklilik, yeterlik, tezlik ve yaklaşma bildiren fiiller olarak dört grupta incelenmektedir: Süreklilik fiilleri (-a /- u / - p zarf fiil eklerine -tur-; kel-; -kal-; bar-) yardımcı fiillerin birleşmesiyle sağlanır. Eklendiği fiile devamlılık anlamı verir. Tezlik fiilleri (-a, -u ve -(X)p zarf fiil eklerine bér-/bir-; kör-) yardımcı fiillerin getirilmesiyle sağlanır ve fiilin birden bire gerçekleştiği anlamını katar; yeterlik fiilleri Türkçenin tarihî seyri içinde ve çağdaş Türk lehçelerinde *u-*, *bil-*, *al-*, *ol-*, fiilleri yeterlik ifadesinde kullanılmıştır. Çağatay Türkçesinde yeterlik *al-* yardımcı fiiliyle kurulmaktadır. Çağatay Türkçesinde yaklaşma fiili (-a zarf fiil eki ve yaz-) yardımcı fiilinin bir arada kullanılmasıyla oluşmuştur. Çağatay Türkçesinde yaklaşma fiilinin pek işlek olmadığı görülmüştür. Tasvir fiiller genel olarak değerlendirildiğinde ise süreklilik ve tezlik fiillerinin daha işlek, yaklaşma fiilinin ise daha az işlek olduğu örneklerden tespit edilmiştir.

2. 4. Fiil Çekimi

Çağatay Türkçesinde fiil çekimi haber ve tasarlama kipleri olmak üzere iki başlık altında ele alınmış şu veriler elde edilmiştir:

Çağatay Türkçesinde görülen geçmiş zaman kipinde üç farklı kullanım göze çarpmaktadır.

Birinci Tip: (-*DIm*, -*Dum* / -*tIm*, -*tUm*; -*DInġ*, *Dunġ*, -*tInġ*, -*tUnġ*; -*DI* / -*tI*; -*DIk*, -*DUk* / -*tIk*, -*tUk*; -*DİŋIz*, -*DUŋUz*, *tİŋIz*, *tUŋUz*; -*DİlAr* / -*tİlAr*);

İkinci Tip: (-*p+tUrUr* / -*tUr+mIn*; -*p+tUrUr* / -*tUr+sIn* ; -*p+tUrUr* / -*tUr* / -*p+ dUrUr* / -*Dur*; -*p+tUrUr* / -*tUr+bIz*; -*p+tUrUr* / -*tUr+sIz*; -*p+tUrUr* / -*tUr+lAr* / -*DUr+lAr*);

Üçüncü Tip: -*p+şahıs zamiri* (III. teklik ve III. çokluk şahıs örnekleri tespit edilememiştir.)

Çağatay Türkçesinde duyulan geçmiş zaman kipi üç farklı şekil kullanılmıştır.

Birinci Tip: (-*mIş mIn*; :-*mIş sIn*; :-*mIş* / -*mIştUr* / -*mIştUrUr* / -*mIşdUr* / -*mIşdUrUr*; -*mIş bIz* (örnek tespit edilememiştir) ; -*mIş sIz* (örnek tespit edilememiştir) ; -*mIşlAr* / -*mIş tUrUrAr* / -*mIş tUrUrAr*);

İkinci Tip: (-*gAn Ermiş +şahıs zamiri*) / Sıfat fiille yapılan duyulan geçmiş zaman kipi

(-*gAn Ermiş mEn* (örnek tespit edilememiştir); -*gAn Ermiş sEn* (örnek tespit edilememiştir) ; -*gAn Ermiş*; :-*gAn Ermiş bIz* (örnek tespit edilememiştir); -*gAn Ermiş sIz* (örnek tespit edilememiştir); -*gAn ErmişlAr*);

Üçüncü Tip: -*gAn +şahıs zamiri* / Sıfat Fiille Yapılan Duyulan Geçmiş Zaman Kipi

(-*gAn mEn* (örnek tespit edilememiştir) ; -*gAn sEn* (örnek tespit edilememiştir);

-*gAndUr* / -*tUrU*; -*gAn bIz* (örnek tespit edilememiştir); -*gAn sIz* (örnek tespit edilememiştir) ; -*gAndUrAr*, -*gAnlAr dUr(Ur)*.

Çağatay Türkçesinde geniş zaman kipi -*r*, -*Ar*, -*Ir*, -*Ur* eklerine şahıs zamirlerinin getirilmesiyle yapılmaktadır. Teklik 1. Şahısta -*r mIn* , -*Ar mIn* , -*Ur min* yanında / -*Am*,

-Em ekleri de kullanılmıştır. Bu Oğuzcadan gelen bir unsurdur; *-r sIn*, *-Ar sIn*, *-Ur sIn*; *-r* , *-Ar* , *-Ur*; *-r bIz*, *-Ar bIz*, *-Ur bIz* ; *-r sIz* , *-Ar sIz* , *-Ur sIz*, *-Ur sIzIAR*; *-rIAR*, *-ArlAR*, *-UrlAR*. (II.şahıs çokluk ekinde ikili kullanım mevcuttur. *-r sIz* , *-Ar sIz* , *-Ur sIz*, *-Ur sIzIAR* olmak üzere.)

Çağatay Türkçesinde *gelecek zaman kipi* üç farklı şekilde yapılmıştır.

Birinci Tip: *-GA + şahıs zamiri*

(*-GA mIn /-kA mIn*; *-GA sIn /-kA sIn*; *-GA /-kA*; *-GA bIz /-kA bIz*; *-GA sIz / kA sIz*; *-GA IAR /-kA IAR* (örnek tespit edilememiştir);

İkinci Tip (*gelecek zaman –istek*) *-GAy /- kAy + şahıs zamiri*

(*-GAy mIn / -kAy mIn*; *-GAy sIn /- kAy sIn*; *-GAy / -kAy*; *-GAy bIz / -kAy bIz*; *-GAy sIz /-kAy sIz*; *-GAy IAR*, *-kAy IAR*),

Üçüncü Tip: (*kesin gelecek zaman*) *-GU/-GÜ +iyelik ekleri (+ -dur/-durur/-turur)*

Olumsuzu:-olumlu fiil tabanı + ğum +yoğ(tuR)

(*-GU +m (+-dUr/-dUrUr/-tUrUr)*; *-GU +nğ (+-dUr /-dUrUr/-tUrUr)*; *-GU (+- dUr/-dUrUr/-t UrUr) / (-GU+ iyelik ekleri (+ -dUr/ -dUrUr/--tUrUr))*), bu çekimin I., II., III. çoğulu tespit edilememiştir.

Çağatay Türkçesinde *şimdiki zaman kipi* üç farklı şekilde yapılmıştır.

Birinci Tip : *Fiil tabanı + -a/-e, -y+durur/-dur + şahıs zamiri*

Olumsuzu: Fiil tabanı + -may /-mey+durur/-dur + şahıs zamiri

(*-a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr + mIn*; *-a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tur + sIn*; *-a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr*; *-a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr + mIz*

-a/-e, -y+durur/-dur / -tUrUr/-tUr +sIz (örnek tespit edilememiştir); *-a/-e, -y+dUrUr/-dUr / -tUrUr/-tUr +-lar*),

İkinci Tip: -a/-e+şahıs zamiri

(-a/-e+mIn; -a/-e+sIn; III.teklik bulunmamaktadır; -a/-e+biz; -a/-e+siz; -a/-e+lAr)

Üçüncü Tip :-makta /-mekte (-dUr)

Çağatay Türkçesinde haber kiplerindeki çok çeşitlilik Çağatay dilinin Orta Asya edebî dili olduğuna işarettir.

Tasarlama Kipleri:

Şart kipi Çağatay Türkçesinde -sA ekiyle teşkil edilmektedir. Şahıslara göre çekimi ağırlıklı olarak şahıs zamirleriyle; ancak çokluk 1. ve 3. şahıslarda zamirlerde eklemelerin olduğu görülmektedir (-sAm; -sAk).

Emir kipinin Çağatay Türkçesindeki çekiminde teklik 1. şahıs için ekler ünsüzle biten fiillerden sonra -Aylın, -Ay, -Ay mIn, -Aylm; ünlüyle bitenlerden sonra ise -yln, şeklinde gelmektedir. Teklik 2. şahısta emir kalıbında *ğıl* / -*kl* ekinin artık fazla kullanılmadığı görülmüş, son dönem eserlerinde ağırlıklı olarak eksiz kullanım söz konusu olmuştur. Çağatay Türkçesinde istek kipi için ayrı bir değerlendirme yapılmamış olup emir kipi ile birlikte ele alınmıştır. Necmettin Hacıeminoğlu istek eki olarak sadece teklik 1. şahıs eki -Ay, -Aydın, -Ayım, -Ay mEn ve çokluk 1. Şahıs : -All, -Allm eklerini almıştır. Biz de bu konuya mutabık kalarak 1. tekil ve 1. çoğul şahıs eklerine *emir-istek* ekleri olarak not düşüldük.

Çağatay Türkçesinde gereklilik bildiren asıl ek kerek kelimesidir. -mAk kerek; -sA kerek eklerinin de gereklilik ifadesi taşıdığı belirtilmiştir.

Çağatay Türkçesinde, tasarlama kiplerinde en çok kullanılan kip *emir kipidir*. Örnek cümlelerin fazlalığı bunu büyük ölçüde doğrulamaktadır. *Gereklilik kipinin* ise örnekleri azdır.

Çağatay Türkçesinde Birleşik Fiil Çekimi:

Çağatay Türkçesinde birleşik fiil çekimi fazla işlek değildir; fakat kullanımda ise daha çok hikâyeli çekimlerin tercih edildiği tespit edilmiştir. Metinlerden yola çıkarak Çağatay Türkçesinde tespit edilen birleşik çekimler şunlardır:

Hikâye, geniş zamanın hikâyesi (esas fiil + *-(a /-u)r + irdi + şahıs ekleri*); görülen geçmiş zamanın hikâyesi (esas fiil *+p irdi + şahıs ekleri*); duyulan geçmiş zamanın hikâyesi (I.tip: esas fiil *+mİş -ë(r)dİ +şahıs zamiri*; II. tip: esas fiil *+ -ğAn -ë(r)dİ +şahıs zamiri*); gelecek zamanın hikâyesi (esas fiil *+ -ğay irdi + şahıs ekleri*); şimdiki zamanın hikâyesi (esas fiil *+a /-e, -y +durur /dur-+ irdi + şahıs ekleri*); şart kipinin hikâyesi (esas fiil *+ -sa /-se irdi + şahıs ekleri*); gereklilik kipinin hikâyesi (*kerek +ërdi*);

Rivayet, geniş zamanın rivayeti (esas fiil *+ -(a /-u)r + irmİş + şahıs ekleri*); duyulan geçmiş zaman kipinin rivayeti (esas fiil *+ -ğan /-gen + irmİş + şahıs ekleri*); şimdiki zaman kipinin rivayeti (esas fiil *+ -a dur + irmİş + şahıs ekleri*).

Şart: görülen geçmiş zamanın şartı (esas fiil *+ -dı /tı + irse + şahıs ekleri*); duyulan geçmiş zamanın şartı (esas fiil *+ -mİş + sa (er- fiili düşmüş) + şahıs ekleri*),

şeklinde. Katmerli birleşik çekimde ise sadece geniş zamanın hikâyesinin şart kipi tespit edilmiştir.

2. 5. Soru

Çağatay Türkçesinde soru Eski Türkçede olduğu gibi *-mU* şekliyle karşımıza çıkmaktadır.

2. 6. Fiilimsiler

2. 6.1. İsim Fiiller

Çağatay Türkçesi metinlerinden sadece isim-fiil eki olarak *-mAğ / -mek* ve *-lık /-lik* ekiyle genişlemiş *-mağlık / -meklik* ekleri tespit edilmiştir. *-mA* ve *Iş / -Uş* eklerinin ise kalıcı isimler yaptıkları görülmüştür.

2. 6.2. Sıfat Fiiller

Çağatay Türkçesindeki sıfat fiilleri üç bölümde incelemek mümkündür.

a.Geçmiş zaman sıfat fiili : *-mİş*,

b.Geniş zaman sıfat fiilleri : *-r, -Ar, -Ur ; -mAs ; -GAn, -kAn,*

c.Gelecek zaman sıfat fiilleri : *-Ası ; -GU, -ku; GUçI, -kUçI; -GUsIz; -GUiUk.*

Çağataycada Türkçesinde gelecek zaman ile gereklilik ifadesi veren *-GU, -ku* ekinin yanı sıra *+çı / +çi ; +luk/ +lük; +suz / + süz* isimden isim yapma ekleriyle genişlemiş *-GUçI, -kUçI; -GUsIz; -GUiUk* şekilleri de yaygın olarak kullanımı da mevcuttur.

2. 6.3. Zarf Fiiller

Çağatay Türkçesinde dokuz asıl zarf-fiil ekinin kullanıldığı gözlemlenmiştir. Bu ekler:

(-A,-y; -(y)U; -ArAķ; -(I,U)b/ -(I,U)p; -DIktA; - GAç; -GAlI, -kAlI; -GUçA/-kUçA

(-<GU + -çA); -G(U, I)nçA / -k(U, I) nçA /-(y)IncA; -(y)IncA; -bAn, -IbAn; - mAy;

-mAyIn; -rdA, - ArdA, -UrdA). Çağatay Türkçesinde kullanılan bu 14 zarf fiil ekinin sadece *(-mAy ; -mAyIn)* ekleri olumsuz anlamdadır. Diğer zarf fiil eklerinin olumsuzları ise fiil kök ya da gövdesine eklenen *(-mA)* olumsuz ekiyle sağlanır.

Çağatay Türkçesindeki bu on dört zarf fiil eki, Türkiye Türkçesinde oldu gibi cümlede hem zarf fiil hem de birleşik fiillerde bağlayıcı olarak kullanılmıştır. Ayrıca Eski Türkçede kullanılan *-yu / -yü* zarf fiil eki Çağatay Türkçesinde *-y* şekline dönüşmüş olması, Eski Türkçede *-ğınça/ -ginçe* zarf fiil ekinin *-ğunça/-kunça* ve *ğuça/-kuça* ekiyle karışmış olması, *-madın /-medin* zarf fiil ekinin yerine Çağatay Türkçesinde *- mAyIn / -meyin* ekinin almış olması, *- G(U, I)nçA / -k(U, I) nçA* zarf fiil eklerinin yanı sıra

-(y)IncA zarf fiil ekinin de kullanılmaya başlanmış olması, *-ArAķ* zarf fiil ekinin yeni bir kullanım olması zarf fiillerle ilgili olarak tespitlerimiz arasındadır. Çalışmamızın ses

ve şekil bilgisi ile ilgili olarak elde ettiğimiz veriler bu şekildedir.

Tezin sonunda fiillerin anlamlarının da yer aldığı kapsamlı bir dizin bulunmaktadır. Bu dizin hazırlanırken Kutadgu Bilig dizini örnek olarak alınmıştır.

Şeyh Süleyman Efendi ve Abuşka lugatlarında kelimelerin yazılışında transkrip kullanılmadığı görülmüştür. Bu fiilleri biz de tezde aynen değişiklik yapmadan gösterdik.

Türkçe, duygu düşünce ve hayallerin tam ve etkili bir şekilde ifade edebildiği mükemmel bir dildir ve yüzyıllarca farklı devirlerde, farklı coğrafyalarda hüküm sürmüş, farklı kollara ve lehçelere ayrılmıştır. *Çağatay Türkçesinde Fiil*, konulu bu çalışmanın amacı da fiil söz varlığı ile Türkçemize kaynaklık etmek ve unutulmuş ya da unutulmaya yüz tutmuş fiilleri su üstüne çıkarmaktır.

Sonuç olarak bu çalışma, Çağatay dönemine ait 18 eserde tespit edilen fiillerin incelendiği ilk ve kapsamlı bir çalışmadır. Fiillerin genel olarak yapısına bakıldığında bu fiillerin tek bir kaynaktan değil diğer Türk boylarının söz hazinelerinden beslendiğini görmekteyiz. Bu da bizlere Ali Şîr Nevâyî ile şahlanışa geçen Çağatay Türkçesinin sadece Özbek ağızlarıyla sıkı sıkıya bağlı olmayıp, Kırgız ve Uygur Türkçeleri olmak üzere diğer Türkçelerle de sıkı sıkıya bağlı olduğunu göstermektedir. Dilcilerin de belirttiği gibi Çağatay Türkçesi adeta küçük bir Türkistanı barındıracak söz dağarcığına sahiptir. Bu durum Türkçemizin ne derece köklü ve zengin bir membadan beslendiğinin kanıtıdır.

Tezde Çağatay Türkçesinin zengin fiil söz varlığının sadece bir bölümünün incelendiğini belirtmek istiyoruz. Fakat sadece basit ve türemiş 2000 üzerinde fiilin tespit edilmiş ve incelenmiş olması dil çalışmalarına kaynaklık edecek ve döneme ışık tutacak niteliklerdir. Bir dilin zengin olması o dilin ifade gücüyle ortaya çıkar. Bu anlamda dilin mükemmeliyete ulaşması için de tarihi derinliğe ve yüzyıllarca işlenmişliğe gerek vardır.

KAYNAKLAR

- AKALIN, Mehmet, Tarihî Türk Şiveleri, TKAE Yay., 2. b., Ankara, 1988.
- AKAR, Ali, Türk Dili Tarihi, Ötüken Yay., İstanbul, 2005.
- AKSAN, Doğan, Her Yönüyle Dil Ana Çizgileriyle Dilbilim, TDK. Yay., Ankara, 1980.
- Altayca-Türkçe Sözlük (Haz. Emine Gürsoy-Naskali Muvaffak Duranlı), TDK Yay., Ankara 1999.
- ARAT, Reşid Rahmeti, Kutadgu Bilig, III: İndeks (indeksi neşre haz. Kemal Eraslan, Osman Fikri Sertkaya, Nuri Yüce), Türk Kültürü Araştırma Enstitüsü yayınları, İstanbul, 1979.
- ATALAY, Besim, Divanü Lûgati't Türk I Tercüme, TDK. Yay., 4. b., Ankara, 1998.
- , Divanü Lûgati't Türk II Tercüme, TDK. Yay., 4. b., Ankara, 1998.
- , Divanü Lûgati't Türk III Tercüme, TDK Yay., 4. b., Ankara, 1999.
- , Divanü Lûgati't Türk IV Dizin, TDK Yay., 4. b., Ankara, 1999.
- , Abuşka Lûgati veya Çağatay Sözlüğü, Ayyıldız Matbaası, Ankara, 1970.
- BANG, W., Köktürkçeden Osmanlıya, (Çev. Tahsin Aktaş), TDK Yay., Ankara 1996.
- BANGUOĞLU, Tahsin, Türkçenin Grameri, TDK. Yay., 2. b., Ankara 1986
- , "Türkçede Tekerrür Fiilleri", *TDAY-Belleten*, 1956, s. 111-123.
- BATTAL, Abdullah, İbni-Mühennâ Lûgati, TDK Yay., Ankara, 1934.
- BAYRAKTAR, Nesrin, Türkçede Fiilimsiler, TDK Yay., Ankara 2004.
- BİLGEGİL, M, Kaya, Türkçe Dilbilgisi, Dergah Yay., İstanbul, 1984.

BOROVKOV, A. K., “ Özbek Yazı Dilinin Kurucusu Ali Şîr Nevâyî ”, (Çev. Rasime Uygun), *TDAY-Belleten* 1954, Ankara, 1988, s. 59-96.

BURAN, “Türkçede Kelimelerin Ekleşmesi ve Eklerin Kökeni”, 3. Uluslararası Türk Dil Kurultayı-1996, TDK Yay, Ankara 1999, s. 207-214.

CAFEROĞLU, Ahmet, “Çağatay Türkçesi ve Nevâyî”, *İstanbul Üniv. Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, II/3-4, 1948, s. 141-154.

-----, Türk Dili Tarihi, Alfa Yay, 4. b., İstanbul, 2001.

-----, “Türkçemizde -ğıl ve-gil Emir Eki ”, *TDAY-Belleten* 1971, TDK Yay., Ankara, 1971, s. 1-10

CANPOLAT, Mustafa, Ali Şîr Nevayî Lisânü’-t-Ṭayr, TDK Yay., Ankara, 1995.

CLAUSON, G., Sanglax-A. Persian Guide to the Turkish Language by Muhammed Mahdî xân, “E. t. w. Gibb Memorial Serres, New Series xx”, London, 1960.

-----, An Etymological Dictionary of Pre-thirteenth-Century Turkish, Oxford University Press, 1972.

COŞKUN, Volkan, Özbek Türkçesi Grameri, TDK. Yay., Ankara, 2000.

ÇAĞATAY, Saadet, Türk Lehçeleri Örnekleri I. DTCTF Yay., Ankara, 1963.

-----, “Pekiştirilen Sıfatlar”, *TDAY-Belleten*-1966, TDK. Yay., Ankara, 1989, s. 39-50.

ÇELİK, Ülkü, Ali-Şîr Nevâyî Leylî vü Mecnûn, TDK. Yay., Ankara, 1996

ÇETİNDAG, Yusuf, Ali Şîr Nevâyî’nin Osmanlı Şiirine Etkisi, Kültür ve Turizm Bakanlığı Yay., Ankara, 2006.

DENY Jean, Türk Dili Gramerinin Temel Kuralları, (Türkiye Türkçesi), (Çev. Oytun Şahin), TDK. Yay., Ankara 2000.

DEVELİOĞLU, Ferit, Osmanlıca-Türkçe Ansiklopedik Lûgat, 9. b., Aydın Kitabevi, Ankara, 1990.

DİLAÇAR, Agop, “Nevâyî’nin Dil Anlayışı”, *Türk Dili*, XV /173, 1966, s. 301-304.

DİLÇİN, Cem (düzenleyen), Yeni Tarama Sözlüğü, TDK Yay., Ankara, 1983.

DİZDAROĞLU, Hikmet, Türkçede Fiiller, TDK. Yay., Ankara, 1963.

Ebulgazi Bahadır Han: Şecere-i Terakime (Türkmenlerin Soykütüğü), (Haz. Zuhâl Kargı Ölmez), Türk Dilleri Araştırmaları, Dizisi, Ankara, 1996.

ECKMANN, János, Harezmi, Kıpçak ve Çağatay Türkçesi Üzerine Araştırmalar, (Yayıma Haz. Osman Fikri Sertkaya), TDK. Yay., Ankara, 1996.

-----, Çağatayca El Kitabı, (Çev. Günay Karaağaç), Edebiyat Fakültesi Basımevi, İstanbul, 1988.

-----, “Çağatay Dili Hakkında Notlar”, *TDAY-Belleten* 1958, Ankara, 1958, s. 115-126.

-----, “ Küçük Çağatay Grameri ”, *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi*, C. X., İstanbul, 1960, s. 41-64.

-----, “ Çağataycada İsim-Fiiller ”, *TDAY-Belleten*, 1962, Ankara, 1962, s. 51-60.

-----“Çağatay Edebiyatının Son Devri (1800-1920)” , *TDAY-Belleten*, 1963,1964, s. 121-156.

-----, “Nevâî'nin İlk Divanları Üzerine”, *TDAY-Belleten*, 1970-1971, s.253-269.

ERASLAN, Kemal, ‘Alî-Şîr Nevâyî, Nesâyîmü’l-Maḥabbe Min Şemâiyîmî’l-Fütüvve I. Metin, TDK. Yay., Ankara, 1996.

-----, Mevlâna Sekkâkî Divanı, TDK. Yay., Ankara, 1999.

-----, Eski Türkçede İsim-Fiiller, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay., İstanbul 1980.

-----, “Tarihî Yazı Dillerinde –ğu / gü, -ku /-kü İsim-Fiil Eki, Yapısı, İşlevi, Kullanışı ve Genişlemiş Şekilleri ”, Zeynep Korkmaz Armağanı, TDK Yay., Ankara, 2004.

ERCİLASUN, Ahmet Bican, Kutadgu Bilig Grameri-Fiil, Gazi Üniversitesi Yay., Ankara, 1984.

-----, Başlangıçtan Yirminci Yüzyıla Türk Dili Tarihi, Akçağ Yay., Ankara 2004.

EREN, Hasan, Türk Dilinin Etimolojik Sözlüğü, Bizim Büro Basım Evi, Ankara, 1999.

-----, “Çağatay Lûgatları Hakkında Notlar”, *DTCF Dergisi* C. VIII, Ankara, 1960, s. 145-163.

ERGİN, Muharrem, Türk Dil Bilgisi, Bayrak Yay., 21.b., İstanbul 1993.

GABAİN, A. Von, Eski Türkçenin Grameri, (Çev. Mehmet Akalın), TDK Yay., Ankara, 1988.

-----, “ Türkçede Fiil Birleşmeleri ”, *TDAY-Belleten*, 1953, Ankara, 1988, s. 16-28.

GENCAN, Tahir Nejat, Dilbilgisi, Ayraç Yay., Ankara, 2001.

GRØNBECH, K., Türkçenin Yapısı, (Çev. Mehmet Akalın), TDK. Yay., Ankara, 1995.

GÜLSEVİN, Gürer, “Köktürk Bengü Taşlarındaki Oğuzca Özellikleri”, *Kardeş Ağızlar (Türk Lehçe ve Şiveleri Dergisi)*, 7. Sayı, Ankara, 1998, s. 12-18.

-----, “Türk Dilinde *koy-* (-*koç*) ve *kuy-*(-<*kud-*) Üzerine ”, *Afyon Kocatepe Üniv. Sosyal Bilimler Dergisi*, C. II, s. 2, Şubat 2001, 122-143.

GÜLŞEN, Ahmet, “ Göster-Görset-/ Körset- Fiillerinin Yapısı Üzerine”, *Erciyes Üniv. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, Prof. Dr. Tuncer Gülersoy Armağan, 2006/1, S. 20, s. 35-51.

GÜRER, Nuray, Gedâ-î Divanından Parçalar (Metin-İndeks), Mezuniyet Tezi, Erciyes Üniv. Fen-Edebiyat Fakültesi, Kayseri, 1988.

HACIEMMİOĞLU, Necmettin, Karahanlı Türkçesi Gramer, TDK. Yay., Ankara, 1996.

-----, Türk Dilinde Fiiller-En Eski Türkçeden Çağdaş Türk Şivelerine Kadar, Kültür Bakanlığı Yay., Ankara, 1991.

-----, “Eski Türkçenin Gramer Yapısı ve Örnek Olarak Fiilden İsim Yapan-ı Eki”, *TDAY-Belleten*, 1990, s. 65-80.

HATİPOĞLU, Vecihe, Türkçenin Sözdizimi, DTCTF Yay. Ankara, 1982.

İLHAN, Nadir, “ Birleşik Fiil Kuruluşunda A-I-U- Ünlüleri”, *Türk Dili*, S. 596, Ağustos, 2001, s. 177-182.

İNAN, Abdulkadir, Makaleler ve İncelemeler, II. Cilt, TTK. Yay., Ankara, 1998.

-----, “Çağatay Yazı Dili’nin Kuruluşu Tarihine Dair Düşünceler”, *TDAY-Belleten*, seri: III, S. 6-7, 1956, s. 531-543.

KAHRAMAN, Tahir, Çağdaş Türkiye Türkçesindeki Fiillerin Durumu Ekli Tamlayıcıları, TDK. Yay., Ankara, 1996.

KARAAĞAÇ, Günay, Lutfi Divanı Giriş-Metin-Dizin-Tıpkıbasım, TDK Yay., Ankara, 1997.

KARABACAK, Esra, “Türkçede Yeterlik Fiilleri”, IV., Uluslararası Türk Dil Kurumu Bildirileri, (24-27 Eylül, 2000), TDK Yay., Ankara, 2007, s. 921-928.

-----, “Olmak Fiili Üzerine”, Zeynep Korkmaz Armağanı, TDK. Yay., Ankara, 2004, s. 235-248.

KARAHAN, Leyla, “ Fiil Terimi Üzerine”, Türk Gramerinin Sorunları-II, TDK. Yay., Ankara, 1999, s. 47-56.

KARAÖRS, Metin, Alî Şîr Nevâyî Nevâdirü’ş-Şebâb, TDK. Yay., Ankara, 2006.

KAYA, Önal, Alî Şîr Nevâyî Fevâidü’l-Kiber, TDK. Yay., Ankara, 1996.

Kıpçak Türkçesi Sözlüğü, (Haz. Recep Toparlı, Hanifi Vural, Recep Karaatlı) TDK Yay., Ankara, 2003.

KOÇ, Nurettin, “-maқта/-mekte Üzerine”, *Türk Dili*, S. 558, Haziran 1998.

KORKMAZ, Zeynep, Gramer Terimleri Sözlüğü, Genişletilmiş 2. b., TDK. Yay., Ankara, 2003.

-----, Türkiye Türkçesi Grameri (Şekil Bilgisi), TDK. Yay., Ankara, 2003.

-----, Türkçede Eklerin Kullanış Şekilleri ve Ek Kalıplaşması Olayları, TDK Yay., Ankara, 2000.

-----, “ Türkiye Türkçesinde İktidar ve İmkân Gösteren Yardımcı Fiiller ve Gelişmeleri”, Türk Dili Üzerine Araştırmalar, C. I, TDK. Yay, Ankara, 1991, s. 607-619.

-----, “Köktürkçede İsimden Fiil Türeten Ekler ve Köken Yapıları Üzerine”, *Türk Dili Üzerine Araştırmalar C. I*, TDK. Yay, Ankara, 1995, s. 188-794.

-----, “ Türkçede Birleşik Fiiller ve Anlam Kaymaları”, *Türk Dili*, S. 559, Temmuz, 1998, s. 3-14.

-----,“ Türkiye Türkçesindeki –madan/-meden <-mağın <-meğin Zarf-Fiil (Gerundium) Ekinin Yapısı Üzerine”, *Türk Dili Üzerine Araştırmalar, C. T*, TDK. Yay, Ankara, 1995, s. 151-158.

-----, “Türkçede –°n Zarf-Fiil Eki ile –pan/-pen Eki ve Türetmeleri”, *Türk Dili Üzerine Araştırmalar, C. I*, TDK Yay., Ankara, 1995, s. 179-188.

-----, “-ası/esi Gelecek Zaman Sıfat-Fiil (Participium) Ekinin Yapısı Üzerine”, *Türk Dili Üzerine Araştırmalar, C. I*, TDK. Yay., Ankara, 1995, s. 145-150.--

-----, “Türkçede İsimden Fiil Türeten +r, +ar-/ +er- Eki ve Yapısı Üzerine” *Türk Dili Araştırmalar C. I*, TDK Yay.,Ankara, 1995, s.168-179.

KÖPRÜLÜ, M. Fuad, “Çağatay Edebiyatı”, İA, C. III, İstanbul, 1945, s. 270-323.

-----, “Babur”, İA, C. II, s.185.

KUT, Günay, Alî Şîr Nevâyî Ğarâ’ ibüş’-Şığar İnceleme-Karşılaştırmalı Metin, TDK Yay., Ankara, 2003.

LEVEND, Ağâh Sırrı, “Nevâî’nin Eserleri”, *TDAY-Belleten*, 1957, Ankara, 1957.

-----, Ali Şîr Nevâyî, Hayatı, Sanatı ve Kişiliği I. Cilt, TDK Yay., Ankara, 1965.

-----, Ali Şîr Nevâyî. II. Cilt. Divanlar 4 Türkçe, I. Farsça Divan, TDK Yay., Ankara, 1966.

-----, Ali Şîr Nevâyî III. C., Hamseleri Hayret’ul Ebrar, Ferhad u Şirin, Leyli vü Mecnun, Seb’a-i Seyyar, Sedd-i İskenderî, TDK. Yay., 1967.

MANSUROĞLU, Mecdut, “Türkçede –ğu Ekinin Fonksiyonları”, *Türkiyat Mecmuası*, C. X, 1953, s. 347-350.

-----, “ Türkçede –ğay/-gey Eki ve Türemeleri”, Jean Deny Armağanı, Ankara, 1958, s. 171-183.

NECİP, Emir Necipoviç, Yeni Uygur Türkçesi Sözlüğü, (Rusçadan Çev. İklil Kurban), TDK Yay., Ankara, 1995.

NİŞANYAN, Sevan, Sözlerin Soyağacı Çağdaş Türkçenin Etimolojik Sözlüğü, 2. b., Adam Yay., 2003.

ÖLMEZ, Zuhul Kargı, “Çağatayca Sözlükler”, *Kebikeç*, S. 6, Ankara, 1998, s.140-141.

ÖNER, Mustafa, “-matı Gerindiumu Hakkında”, 3. Uluslararası Türk Dili Kurultayı, 1996, TDK Yay., Ankara, 1999, s. 833-840.

ÖZKAN, Fatma, “Yıldırım, Yıldız, Alev, Alaz/ Yalaz, Işın, Işık Kelimeleri Nereden Geliyor?” *Bilig*, Güz, 2003, S. 27, s. 157-178.

ÖZÖNDER, Sema Barutcu, Alî Şîr Nevâyî, Muḥākemetü'l-Luğateyn-İki Dilin Muhakemesi, TDK Yay., Ankara, 1996.

-----, “Türk Dilinde Fiil ve Fiil Çekimi”, Türk Gramerinin Sorunları-II, TDK Yay., Ankara, 1999, s. 56-65.

ÖZTÜRK, Deniz, Türkiye Türkçesinde Anlamca Kaynaşmış-Deyimleşmiş Birleşik Fiiller, TDK Yay., Ankara, 2008.

ÖZTÜRK, Rıdvan, Uygur ve Özbek Türkçelerinde Fiil, TDK. Yay., Ankara, 1997.

-----, “Yapım Eklerinin Nitelikleri, Sınırları, İşlevleri ve Sorunları”, Türk Gramerinin Sorunları-II, TDK Yay., Ankara, 1999, s. 319-325.

-----, “Ali Şîr Nevâyî'nin Dili Hakkında” *TDAY-Belleten*1995, Ankara, 1997, s.369-376.

SEV, Gülsel, Etmek Fiiliyle Yapılan Birleşik Fiiller ve Tamlayıcılarla Kullanılışı, TDK. Yay., Ankara, 2001.

ŞAHİN, Hatice, “Birleşik Çekimli Fiillerin Zaman ve Anlam Açısından Gösterdiği Çeşitlilikler”, Zeynep Korkmaz Armağanı, TDK. Yay., Ankara, 2004, s. 381-392.

ŞEN, Mesut, “Almak Fiili Üzerine”, 3. Uluslararası Türk Dili Kurultayı, 1996, TDK Yay., Ankara, 1999, s. 1071-1092.

-----, Gazi Zahirüddin Muhammed Babur-Bâburname, Giriş-Metin (Kabil ve Hindistan Bölümleri)-Açıklamalı Dizin, Doktora Tezi (basılmamış doktora tezi) Marmara Üniv. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, İstanbul, 1993.

Şeyh Süleyman Efend-i Buhari, Lugat-i Çagatay ve Türkî-i Osmanî (Tıpkıbasım), İstanbul 1298, Türk Dilleri Araştırmaları 13, 2003.

TAŞ, İbrahim, Kutadgu Bilig’de Söz Yapımı, TDK Yay., Ankara, 2009.

TEKİN, Gönül Alpay, Alî-Şîr Nevâyî Ferhâd ü Şîrîn İnceleme-Metin, TDK. Yay., Ankara, 1994.

TEKİN, Şinasi, “Türkçede –mA- Olumsuzluk Eki ile –Dik+ Eki Nereden Geliyor?”, İstikakçinin Köşesi, Simurg Yay., İstanbul, 2001, s. 43-58.

TEKİN, Talat, Türkoloji Eleştirileri, Doruk Yayınları, Ankara, 1994.

-----, Orhon Türkçesi Gramer, Türk Dilleri Araştırmaları Dizisi, 9, Ankara, 2000.

-----, “Zetacism and Sigmatism in Proto-Turkic” Makaleler 1- Altayistik, (Yay. Haz. Emine Yılmaz, Nurettin Demir), Grafiker Yay., Ankara, 2003, s. 1-9.

-----, “Ön Türkçede Ünsüz Yitimi”, Makaleler 1 Altayistis (Yay. Haz. Emine Yılmaz, Nurettin Demir), Grafiker Yay., Ankara, 2003, s. 93-109.

TİETZE, Andreas, Tarihi ve Etimolojik Türkiye Türkçesi Lugatı, Simurg Yay., İstanbul-Wien, 2002.

TOLKUN, Selahattin, “Eski Türkçe Döneminde Arkaik Bir Fiil: Arı-”, İlmî Araştırmalar, S.20, Güz 2005, s.149-157.

TÖREN, Hatice, Alî Şîr Nevâyî Sedd-i İskenderî (İnceleme-Metin), TDK. Yay., Ankara, 2001.

TUNA, Osman Nedim, “Türkçede Transitive-Causative Geçişli-Ettirgen Fiiller ve Bunlarla İlgili Morfoloji ve Öğretim Meselelerinin Çözümü”, *Türk Dili ve Edebiyatı Dergisi* XXIV-XXV’den, İstanbul Edebiyat Fakültesi Matbaası, 1986, s. 381-427.

-----, “Osmanlıcada Moğolca Ödünç Kelimeler”, *Türkiyat Mecmuası*, XVII, İstanbul, 1972, s. 209- 250.

TÜRK, Vahit, “İsimden Fiil Yapan -al-/el-; -l- ve -ar-/er-; -r- Eklerinin Kökeni” İlmî Araştırmalar S. 21, 2006, s. 183-191.

TÜRKAY, Kaya, Alî –Şîr Nevâyî Bedâyî ‘u’l-Vasa’ Üçünçî Dîvân, TDK. Yay., 2002

ÜSTÜNER, Ahat, “ Çağatay Türkçesinde “-rdA, -Arda, -UrdA” Zarf-Fiil Eki”, *Fırat Üniv.Sosyal Bilimler Dergisi*, 11, 2001, s. 163-170.

ÜSTÜNOVA, Kerime, “Dilek Kiplerinde Zaman Kavramı”, *Türk Dili*, S. 635, Kasım 2004, s. 678-686.

Yazım Kılavuzu, TDK. Yay., Ankara, 2008.

YILMAZ, Ö.Deniz, Türkiye Türkçesinde Eylemsi, TDK Yay., Ankara, 2009.

YUDAHİN, K. K, Kırgız Sözlüğü (Çev. Abdullah Taymas), Cilt 2 , TDK. Yay., Ankara, 1988.

YÜCEL, Bilâl, Bâbü’r Dîvânı (Gramer-Metin-Sözlük-Tıpkıbasım) Atatürk Kültür Merkezi Yay., Ankara, 1995.

-----, “ Türkiye Türkçesinde Fiil Çatıları”, Türk Gramerinin Sorunları-II, TDK. Yay., Ankara, 1999, s. 156-203.

ZÜLFİKAR, Hamza, “Yapım ve Çekim Eklerinin Tahlili”, Türk Gramerinin Sorunları II. TDK. Yay., Ankara, 1999, s. 325-333.

ÖZ GEÇMİŞ

1971 yılında Kayseri de doğdu. 1990 yılında Erciyes Üniversitesi Sağlık Koleğini bitirdi. Aynı yıl Erciyes Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Türk dili ve Edebiyatı bölümünü kazandı. 1994 yılında üniversiteden mezun oldu. Öğretmenlik görevine atandı. 1999-2000 eğitim öğretim yılında Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Yeni Türk Dili Bilim Dalı'nda yüksek lisans öğrenimine başladı. 2002 yılında Prof. Dr. M. Metin KARAÖRS'ün danışmanlığında hazırladığı *Ali Şîr Nevâyî'nin Eserlerinden Kelime Grupları ve Türkiye Türkçesi ile Karşılaştırılması* konulu yüksek lisans tezini tamamlayarak Türk dili uzmanı oldu. 2003 yılında Erciyes Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Ana Bilim Dalı Türk Dili Bilim Dalı'nda doktora öğrenimine başladı. Evli ve 2 çocuk annesidir.

Adres:

Yıldırım Beyazıt Mahallesi,

Fatih Caddesi Gelibolu Apt A/Blok Kat: 6 No: 18

Melikgazi/KAYSERİ

Telefon: 0505 649 46 59

e-posta: aynr. trgt@hotmail.com